உ

சிவகணபதிதுணை

பராசரஸ்மிருதி

மாதவியவுரை

தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு.

முதற்புத்தகம்.

VOL. I.

இஃது

சகலசாஸ்திர விளக்கச் சங்கத்தார் கேட்டுக் கொண்டபடி

பிரஹிடென்ஹீகாலேசு கன்னடபண்டிதர்

பிரமஶ்ரீ, சித்தாந்தி-பெங்களூர்

சுப்பிரமணியசாஸ்திரியார்உதவியால்

ஷை பிரஹிடென்ஹீ காலேசுதமிழ்ப்புலமை

சமரசவேத சன்மார்க்க சங்கத்து வித்வான்

தொழுவூர். வேலாயுதமுதலியாரால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

கவுண்டாண்டுசெனரல் ஆபீசு சூப்பரிண்டெண்டாண்மி

ம-ரா-ரா-ஶ்ரீ,

கூடலூர். கனகசபைபிள்ளை

ம-ரா-ரா-ஶ்ரீ,

மயிலை. சிக்கிட்டிசெட்டியார் குமாரர்

சோமசுந்தரசெட்டியார்

இவர்களால்

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1880ஆம

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணம் (Memorial Press.) மிமோரியல் அச்சுக்கூடம் மயிலை. வீராசாமிசெட்டியார்.

அல்லது

சென்னப்பட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டை இராமசுவாமித்தெருவு ௨0 - வது நெம்பர் வீட்டில் கூடலூர். நமசிவாயம்பிள்ளை இவர்களிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புத்தகக் கிரயம்.

	Rs.	A.	P.
முதல் புத்தகம் VOL. I. (ஆசாரகாண்டம் ஸ்ரீ-வது அத்தியாயம் பாரம் எசு முழுமையும் காலிக்கோ கட்டடம்)	4	8	0
தபால் கூலி	0	6	0

2-வது புத்தகம் VOL. II. (ஸ்ரீ காண்டம் உ-ரு-வது அத்தியாயங்கள்) முடிவாகி வருகின்றது உடனே வெளிப்படுத்தப்படும்.

உ

பராசரம்.

அத்தியாய அட்டவணை.

—:o:—

அத்தியாயம்.	விடயம்.
	ஆசாரகாண்டம்.
ஙூ-வது. அத்தியாயம்...	சதுர் வருணங்களின் பொதுச்சிறப்புத் தருமம்.
உ-வது. ,, ...	உழவு முதலிய ஜீவனோபாயம், நிரகஸ்தாநி ஆநிரமங்கள்.
ஙூ-வது. ,, ...	ஆசூசவகைகள், பிதிர் நிரார்த்தத்தொகுதிகள்.
	பிராயச்சித்தகாண்டம்.
ஊ-வது. ,, ...	பிரதிரண பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம், புத்திர பேதங்கள், பரிவேதனப் பிராயச்சித்தம்.
ஙு-வது. ,, ...	நாய்கடித்தன் முதலியவற்றின்பிராயச்சித்தம், தன் மரணப்பிராயச்சித்தம், ஆதாக்கினிப் பிரேத கருமவிதிகள், பிறவும்.
ஙூ-வது. ,, ...	மலிநீகரணப்பிராயச்சித்தம், சண்டாளாந்நபோஜன முதலியவற்றின் பிராயச்சித்தம், செம்புமுதலியவற்றின் சுத்தி, அந்நசுத்தி, இரதசுத்தி, பிறவும்.
எ-வது. ,, ...	பூமிசுத்தி, நிரகசுத்தி, பிறவும்.
அ-வது. ,, ...	கோவதை முதலியவற்றின் பிராயச்சித்தம் பிறவும்.
ங-வது. ,, ...	அழுதல், பசுவினையடித்தல், அரசர்கள் மாதர்கள் மயிர் கழித்தன்முதலியவற்றைப்பற்றிச் செய்யத்தக்க பிராயச்சித்தம், பிறவும்.
ஙo-வது. ,, ...	புணரத்தகாத மாதரைப் புணர்தலின் பிராயச்சித்தம்.
ஙங-வது. ,, ...	புசிக்கத் தகாதனவற்றைப் புசித்தன் முதலியவற்றின் பிராயச்சித்தம்.
ஙஉ-வது. ,, ...	கூறுதொழிந்த எல்லா ஒழிபுகளையும் தொகுத்துக் கூறுதல்.

உ

பராசரம்.

முது - வது, ஆசாரகாண்டம்.

அதிகார அட்டவணை.

—:o:—

முது-வது-அத்தியாயம் சாதுர்வருண பொதுச்சிறப்புத்தருமம்.

பக்கம்.

பாயிரம்.

கடவுள்வாழ்த்து	...	1
உரையாசிரியர்கடவுள்வாழ்த்து		,,
உரைசெய்வித்தஅரசன்சிறப்பு...		5
உரையாசிரியர்வரலாறு	...	11
நூலினுரைப்பாயிரம்	...	12
நூல்பிரமாணமாதற்குக்காரணம்		,,
வேதம்பிரமாணமாமாறு	...	,,
மிருதிகாட்சி அனுமானம் உரை வென்னும்தலைவைபுளொன்று மாகாதென்னுமறப்பு	...	13
ஷடு சித்தாந்தம்	...	14
இப்பராசரம்பிரமாணமாமாறு...		15
பராசரர்பெருமை	...	17
பராசரஞ்சிருதிவகைமை	...	19
விகாரசொரூபம்	...	20
பிராயச்சித்தசொரூபம்	...	,,
இந்நூலிலுள்ளஅத்தியாயங்களும்பொருட்பிரிவுகளும்	...	23
பராசரத்திற்கு மற்றையவற்றிற் காணுள்ளபேதம்	...	25
மீமாம்சைத்வம்	...	32

நூல்.

முதல் அத்தியாயம் ஆசாரகாண்டம் நூல்வரைவு அனுபந்த சதுட்டயம்	...	35
நூலுவரைச்சொரூபம்	...	37
பிராமணர்இலக்கணம்	...	38
நலஞ்செய்பூமிவிசேடம்	...	39
நலஞ்சித்தபூமி	...	41
யோகசித்திபயன், கைகூடுமெழி, தடை,	...	42

பக்கம்.

அனுபந்தசதுட்டயத்துள்சம்பந்தம்வருமாறு	...	43
இருடியென்பதனுரை	...	44
அதிகாரிவருமாறு	...	45
தேவர்சட்குக்கருமாதிகாரவிடயம்பற்றி	...	46
பிரகற்பதிகருமம்	...	47.
அக்கினிஆதானவிதி	...	49
ஆதானமில்லாவேள்வி	...	51
பசுக்களுக்குக் கருமாதிகாரவிடயம்பற்றி	...	52
பயன்வருமாறு, தருமத்திற்குப்பயன்	...	54
நித்தியகருமத்தின்விடயம்	...	55
நித்தகருமம் சுவர்க்கப்பேற்றுக்குநிமித்தமாகும்விடயம்பற்றி.		,,
நித்தகருமம்மந்திரமும்பலமும..		56
காலசந்திவிடயம்	...	,,
மாத்தியாஃகசந்தி	...	,,
மாலிச்சந்தி	...	,,
நித்தகருமம்மூத்திக்குமேதுவாதற் பற்றியது	...	59
பயன்பற்றிய நித்தகருமத்தினளவு	...	60
நித்தகருமத்திற்கும் காமியகருமத்திற்கும்உள்ளபேதம்	...	61
அக்நித்தகருமவலகமை	...	62
விடயம்வருமாறு	...	63
தருமலக்ஷணம்	...	,,
சுரௌததருமம்	...	64
ஸ்மார்த்ததருமம்	...	,,
வேதங்களே வழங்கு வித்தவரிவரென்றல்	...	66

	பக்கம்.
வியாசனாலமுனிவர்கள்தருமம்விளுதற்குக் காரணம் ...	67
வியாசரும்முனிவர்களும்பராசரரிடஞ்செல்லல் ...	68
தருமவிலக்கணம் ...	69
பராசரர்தவமகிமை,வதரிகச்சிறப்பு ...	72
வியாசர்குருபீடபரம்பரைவிளக்கல் ...	74
பராசரர்என்னும்மொழிப்பொருள் ...	75
குருபத்திவிடயம் ...	,,
பராசரர்வியாசனை ஆசீர்வதித்தல் ...	77
அவரைவியாசர்முதலியோர் உபசரித்தல் ...	78
வியாசர்தருமம்விளுதல் ...	79
தருமத் தோற்றக் காலமும் நிலைமையும் ...	81
தருமவகைமை ...	82
தருமம்இடபரூபமாய்யுகபேதத்தால்-அ-ஈ-உ-க-பாதங்களால் நடக்கும். ...	,,
பொதுத்தருமம் (அ - வருணங்களுக்கும்) ...	84
சிறப்புத்தருமம் ,, ...	85
தருமவடிவம்பற்றியவிசாரம் ...	87
தருக்கர் ...	,,
மீமாம்சகர் ...	,,
பாட்டர் ...	88
பிரபாகரர் ...	,,
தருமம்பிரிப்பதுஅருமை ...	,,
தருமவடிவம் ...	89
மனுக்கூற்றுமேல்விளுவிடை ...	,,
தூலதருமம் ...	91
சூக்குமதருமம் ...	,,
உலகவழக்கு ...	,,
வேதவழக்கு ...	,,
தருமராஜன்கூறியது ...	,,
பராசரர்விடை ...	92
தருமவியாசோபாக்கியானம் ...	,,
தருமநூல்களின்தோற்றம்ஓடுக்கம்கூறியது ...	93
கற்பபேதம் ...	94
மஹாகாலகற்பங்கள்அளவின்மை	95
பிரளயபேதம் ...	95
பிராகிருதபிரளயவிசாரம் ...	96
உபநிஷத்துள்கூறியஉலகஒடுக்கம்	98
வேதத்துள்கூறியசிருட்டிமுறை.	100
உபாதானகாரணபேதவாதியர்பக்ஷம் ...	102
பரமாணுவாதி மூதலியோர்பக்ஷம் ...	105
ஈச்சுரன்சங்கற்பவிசாரம் ...	106
ஆகாயமூதலிவற்றின் சிருட்டிமுறை ...	108
வேதவிளக்கஞ்செய்தவர்கள் ...	110
வேதத்தைப்பிரித்தவர் ...	,,
வேதசாகைகளைவிளக்கினவர்கள்	,,
கற்பசூத்திரக்காரர்கள் ...	,,
மீமாம்சைசெய்தவர்கள் ...	,,
ஸ்மிருதிகருத்தர்கள் ...	,,
தருமசிருட்டிகாரணம் ...	112
வேதத்திற்குக்கருத்தர்இல்லையென்பது ...	114
தருமம் வெள்ளம்போலு நித்தமென்பது ...	119
யுகபேதத்தாலுள்ள தருமவிசேடம் ...	120
யுகதருமபேதங்கள் ...	122
யுகபேதத்தாற்பிரமாண பேதமாமாறு ...	125
காலம்பற்றி இடத்தால் விளையுங்குற்றம் ...	,,
ஒழிக்கத்தக்க பாவங்களினது நிமித்தவகை ...	126
சாபம்பலிக்குங்காலபேதம் ...	127
தருமத்தின் ஏற்றக் குறைவுக்குரியநிமித்தம் ...	,,
நிமித்தத்தாலுண்டாகிய தானத்தினளவு ...	128
கலிவல்லமை ...	,,
யுகதருமபேதங்களுக்குக்காரணம் ...	129
பிராணசொரூபவிசாரம் ...	130
யுகவல்லமையுணர்ச்சியாலாம்பயன் ...	132
கலியுகத்தில்ஒழிக்கத்தக்கன ...	137
பராசரர்நூற்சிறப்பு, அவர்மகிமை ...	151

	பக்கம்.
மேற்பெறுகையின்காலம்	... 229
ஏற்றலினளவை	... 230
தானமேலாதகாலமும்இடமும்	.. 231
அரசனுற்பெறுதலே யாகாதென்பது	... ,,
ஏற்கத்தக்க அரசன்விடயம்	... 233
தானம்வாங்கத்தகாதவன்	... 235
கற்றவன்விடயம்	... 236
சத்தாந்தராதிகரணநியாயம்	... 237
சிரத்தையில்லாக்கருமவிடயம்	... 238
அத்தேவதாசொரூபநிச்சயம்	... ,,
இனி அச்சுருதிக்கு மாதவாரியர் கூறியவுரை	... 243
முதற்கடவுளிலக்கணம்	... 245
உபாசனை அநுட்டானபேதத்தால் பயன் வேறுபாடு	... 250
கடவுளேபயன்றருவோர் என்பது	... 257
ஆதலால்கடவுளருளே பயனுக்கு வழியென்பது	... 259
அதிதிபூசை=விருந்தோம்பல்	... 260
பூசியாதவன் தன்பமுறுவன்	... ,,
விருந்தினர்புவந்து போதலால்வரும்பயன்	... 261
பூசித்தவன்பெறும்பயன்	... ,,
தனக்கென்றுலே யேற்றலாகாது.	262
ஊதியமென்னுஞ் சொல்லின்பொருள்	... 263
இனிவேதியனிலக்கணம்	... ,,

முதன்மூன்றுவருணத்தாருக்கும்.

பொதுநிந்தவணுட்டானம் ஷட்கருமம்	... 265
(முதற்காலகருமம்)	
யவர்கூபாகநியாயமாமாறு	... 266
படிக்கையிட்டெழுங் காலமுஞ் செய்யத்தக்கதும்	... 267
பிராமமுகூர்த்தத்தில் நிந்திக்கத்தக்கபொருள்விசேடம்	... 269
காலையிற்கடவுளை வழிபடுதல்	... ,,
விழித்தவுடன் நோக்கத்தக்கன நோக்கத்தகாதன	... ,,
மூத்திர புரீடங்களை யொழிக்கும் விதி	... 270

	பக்கம்.
மேற்பரப்பக் கூறியபுல் வகைகளுங்கின்றது	... 271
அவற்றிற்குரியதிசைகள்	... ,,
அக்காலத்தில் பூணூலிருக்குமிடம்	... ,,
அக்கருமத்திற் குரியதிசைகளைவகுக்கின்றது	... 272
மலங்களைப்பற்றிக்கலாகாதுஎன்பது	... 273
இனிஇடநியமம்	... 274
செய்யத்தகாதவிடம்	... ,,
சௌசம்=சுத்திவிதி	... 276
சௌசத்திற்குரியமண்	... 277
விலக்காகியமண்	... 278
சௌசத்துக்குரியகை	... 279
சௌசத்திற்குரியதிசை	... ,,
மண்ணிடவேண்டியஅளவை	... ,,
இன்னவனுக்குஇத்தனை சௌசம் என்பது	... 280
ஒழிபு	... 281
சௌசம்செய்யுமுறை	... ,,
சௌசமண்ணினளவை	... 282
சௌசத்தைக் குறைக்கலாகாதென்பது	... 283
மனஞ் சுத்தமாகாவழி சௌசத்தால்சுத்தமில்லை	... ,,
சௌசம்செய்யவேண்டியநிமித்தம்	... 284
வாய்கழுவுதலின்வகை	... ,,
ஆசமனவிதி	... 285
தீர்த்தலிலக்கணம்	... 286
ஆசமனதீர்த்தவிதி	... 287
அங்கீரளவையும்வகைமையும்	... 288
ஆசமனத்துள் தொடுமிடம் = அங்கஸ்பரிசம்	... ,,
ஆசமனத்திற்குநிமித்தம்	... 289
ஆசமன முருவிசை செய்தற்குக் காரணம்	... 291
ஆசமனத்திற்குமறுப்பு	... 292
உண்டபின்பற்சோதித்தல்	... 293
எச்சிலல்லாதன	... ,,
முகரோமசுத்திவிடயம்	... 295
ஆசமிக்கத்தகாதன	... ,,
ஆசமனத்திற்குப்பவித்திரம்	... 297
ஆசமனத்திற்குரியபாத்திரம்	... 298

	பக்கம்.
ஆசமனத்திலுல் திருத்தியடைபவர்	... 299
ஆசமனம் செய்யாவழி வருங்குற்றம்	... 300
தந்தாவனவிதி	... 302
பற்கோலளவு	... 303
பற்கோலுக்குரியமரம்	... ,,
பற்கோல் தொடுவதற்குரியமந்திரம்	... 304
பல்விளக்குதலுக்கு விலக்காயுள்ளன	... ,,
ஒழிபு	... 306
தருப்பைவிதிபவித்திரம்	... 307
தருப்பைவகையும்தகுதியும்	... 308
தருப்பையில்லாவழி	... ,,
தருப்பையுள் எழுவகை யாகிய "பருஹிசு"	... ,,
விலக்காகியதருப்பைகள்	... ,,
தருப்பைபறிக்குங்காலம்	... 310
பவித்திரந்தரித்தலின்பயன்	... ,,
பவித்திரத்திரம்	... ,,

(க)—ஸ்நான விதிவருமாறு	... 311
உதயமுழுக்கு	... 312
ஸ்நானவகை	... 313
காலநீராடல்வகை	... ,,
ஸ்நானகாலநியமம்	... 314
நீராடலினுறுப்பாகிய தருப்பணம்.	... ,,
ஆடையுடுத்தல்	... 316
நீராடியபின்செய்யலாகாதன	... 317
ஆடையுரிமை	... ,,
தக்க ஆடையில்வழிகருமஞ்செய்யலாகாது	... 318
நக்கினனிலக்கணம்	... 319
ஓராடையாகரதென்றது	... ,,
ஒழிபு	... ,,
புண்டரவிதி	... 320
வைதிக வெண்ணீற்றுப் புண்டரவிதி	... ,,
திருவெண்ணீறு தரியாமலிருக்கலாகாது	... 321
ஊர்த்துவபுண்டரம்	... 322
இதுவும்-ஸ்நானவிதி	... 325
அறுவகைநீராடலாவன	... ,,

	பக்கம்.
நித்தஸ்நானம்வருமாறு	... 325
நைமித்தஸ்நானம்	... 326
காமியஸ்நானம்	... ,,
கிரியாங்கஸ்நானம்	... ,,
மலமொழிக்கும் ஸ்நானம்	... ,,
கிரியாஸ்நானம்	... 327
மாத்தியாங்கிகஸ்நானம்	... ,,
மத்தியாங்நஸ்நானவிதி	... ,,
உச்சியின் முழுகத்தக்கவனும் தகாதவனும்	... 328
ஆச்சிரமம்=நிலைமை வேறுபாட்டால்ஸ்நானவேறுபாடு	... ,,
நீராடலின்விசேடம்	... ,,
மந்திரம்வேண்டாதார்	... 329
நீராடலுக்குரியமண்ணின் விசேடம்	... ,,
அங்கப்பிரக்ஷாளனம்	... ,,
மிருத்திகை ஸ்நானம்	... 330
கோமய ஸ்நானம்	... 331
தூருவை ஸ்நானம்	... ,,
அபாமார்க்கஸ்நானம்	... ,,
தீர்த்தெய்வப்பிரார்த்தனை	... ,,
தீர்த்தஆவாஹனம்	... 332
ஸ்நானத்திற்கு எய்தியதன்மேலெய்தவித்தல்	... 334
நைமித்திக ஸ்நானம்	... ,,
சசேல ஸ்நானம்	... ,,
ஸ்நானத்திற்குரியசலம்	... 337
காமிய ஸ்நானம்	... ,,
மலாபகர்ஷண ஸ்நானம்	... 340
வேண்டும்போதுஎண்ணெயிட	... 341
கிரியாங்க ஸ்நானம் வருமாறு	... ,,
கிரியா ஸ்நானவிதி	... 342
ஸ்நானசலம்	... ,,
நீரின் ஏற்றக்குறைவு	... 343
கங்கை நீரின் சிறப்பு	... ,,
விலக்காகியநீர்	... ,,
பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளத் தக்கநீர்	... 344
அதன் ஒழிபு	... ,,
வெந்நீர் விடயம்	... ,,
அவ்வெந்நீர்முழுகும் விசேடவிதி	346
இதுவும் ஸூ-வது.	
சந்தியாவந்தனவிதி	... ,,
சந்தியின் வேறுபாடு	... 347

	பக்கம்.
சந்தியா தேவதையின் பெயர் வேறுபாடு	... 347
சந்தியாதெய்வநிறம்	... 348
சந்திரும் முதற்றலைவர் வடிவா மாறு	... ,,
காயத்திரி மூர்த்தித்தியானம்	... ,,
சந்திகாலம்	... 350
சந்தியோபாசனைவகை	... 351
பிராணயாம விலக்கணம்	... 352
பிராணயாமபேதம்	... 353
சந்திக் கடனுக் குரிய மார்ஜனம்	354
மந்திரோதகப்பானம்	... 356
பாவக்கழிவு	... ,,
அருக்கியம்	... 357
சூரியோபஸ்தானம்	... 358
உபஸ்தானம்=பிரார்த்தனை	... ,,
மாத்தியான்னிகவிசேடம்	... ,,
சந்திக்கு இட விசேடம்	... 359
சந்தியின் விசேடம்	... 363
சந்தி செய்யாவிடிற் பாவமென் பது	... 364
சூதக முதலிய காலவிதி	... 365
பிறிதுவிதி	... ,,

(2)—வது. செபவிதி	... 366
செபவிலக்கணம்	... ,,
செபவகை	... 367
வாசிகசெபவிலக்கணம்	... ,,
உபாம்சுசெபவிலக்கணம்	... ,,
மானதசெபவிலக்கணம்	... 368
இச்செபத்தின்தரம்	... ,,
அச்செபத்தின்பயனதுதரம்	... ,,
செபத்தில் எண்ணிடும் கர இலக் கணம்	... ,,
செபசம்பத்தின்காரணம்	... 369
செபகாலவரையறை	... ,,
மத்தியான்னசெபம்	... ,,
செபகாலத்தில் ஒழிக்கத்தக்கன.	,,
செபத்திற்குரியஇடம்	... 371
செபத்தின்தொகை	... ,,
செபமாலிகை	... 372
செபமாலையின்பயன்	... ,,
செபமாலைமணியின் கணக்கு	... 378
காயத்திரி செபத்தின் சிறப்பு	... ,,

	பக்கம்.
(3)—வது. ஹோமவிதி	... 374
ஹோமஞ்செய்வோனியல்பு	... 375
அவருள் ஏற்றக்குறைவு	... ,,
ஹோமத்திற்குத் தானிருக்கு மிடம்	... 376
நிலவனில்லாவழி	... ,,
ஹோமத்திற்குரியகாலம்	... ,,
அநுதிதகாலம்	... 377
சமயாத்தயுஷிதகாலம்	... 378
உதிதகாலம்	... ,,
ஹோமகாலத்திற்குரிய அநுகற் பம்	... ,,
ஹோம விடயத்தில் ஆபற்கால தருமம்	... 379
மீட்டும் ஆதானஞ் செய்தல்	... 380
ஹோமத்திரவியங்கள்	... ,,
ஆகுதிக்கு அளவு	... 381
ஹோமஞ்செய்தற்குரியவிதி	... 382
ஹோமஞ்செய்தற்குரியதீயின்வகையும் தொழில் வகையும்	... 383
அவ்விருவகைத்தீயினையும் அணட் டிக்கும்முறை	... ,,
அத்திக்காரியஞ் செய்யத் தக்கவன் திறம்	... ,,
வேள்வித்திக்காரியமும் நித்தகரு மமே என்பது	... 384
ஹோமத்தின் சிறப்பு	... ,,
வேள்விமுடித்தபின் திருநீறுபுனை தல்	... 385
இனித்தேவதார்ச்சனைக்குரிய கா லமுதலியன	... 386
வேள்வித்திக்கருமம் முடித்தபின் செய்யத்தக்கன	... 387
மங்கலப்பொருளைநோக்குதல்	... ,,
நெய்நோக்கு	... ,,
அட்டமங்கலம்	... ,,
மூதற்கண் வணங்குதற் குரியார்	389
அபிவாதனமுறை	... ,,
இனி வணங்கப்பட்டவன் விட யம்	... 390
க்ஷேமம் விஞ்சல்	... 392
பணிவுழிமூத்தோனிலக்கணம்	... ,,
பணிவுழிச் சிறியோர் விடயம்	... ,,
வேதியன்மாட்டேனையர்விடயம்	393

	பக்கம்.
அந்தியர்மாட்டு வேதியன் விடயம்	... 393
சூத்திரனுக்கு வணங்கிய வேதியன் விடயம்	... ,,
அபிவாதனஞ் செய்யத் தகாத விடம்	... 394
பாதோபசங்கிரகணம்	... ,,
பாதோப சங்கிரகணவிலக்கணம்	,,
அவ்வந்தனஞ்செய்யத்தகாதவிடம்	... 395
அபிவாதனஞ்செய்யலாகாதவன் செய்யப்படாதவன்	... 396
குரவனியல்பு	... 397
குரவராவார்	... 398
அவருள்ஏற்றத்தாழ்ச்சிமுறை	... 399
இனி உபாத்தியாயர் இலக்கணம்	401
ஆசிரியனிலக்கணம்	... ,,
குரவன்வயதின்றரம்	... ,,
மூத்த சகோதரன் விடயம்	... 402
சகோதரர் ஒழுக்கம்	... 403
பரமாசிரியன் விடயம்	... ,,
ஆசிரியன் முன் ஏனையர் விடயம்	,,
அபிவாதனச்சிறப்பு	... 404
(இரண்டாங்கால சருமம்)	
வேதாப்பியாசகாலநிண்ணயம்..	,,
வேதாப்பியாசத்தின்சிறப்பு	... 405
வேதமுணராதோனிழிவு	... ,,
(மூன்றாங்காலகருமம்)	
பொருள்செய்யும்வகை	... 406
தன்னைக்காக்கப்படுவோராவர்..	408
பொருளீட்டும்வகை	... ,,
இவ்வருத்திலக்கணம்	... 411
சூத்திரன்சீவனஞ் செய்யும்வகை	412
(நான்காங்காலகருமம்)	
பிரமவேள்வி	... 413
பிரமவேள்விக்குரியகாலம்	... 414
சருப்பணவிதி	... 421
தேவதருப்பணம்	... 423
இருடிதருப்பணம்	... ,,
பிதிர்தருப்பணம்	... ,,
தருப்பணத்திற்குரியகாலம்	... 426
கலமில்லாதவிடயம்	... ,,
நிலதருப்பணம்	... ,,
நிலதருப்பணங்கூடாதகாலம்	... 427
தருப்பணஞ் செய்யப்படுவோர்.	428

	பக்கம்.
அஷ்டவசுக்கள்	... 430
ஏகாதசருத்திரர்	... ,,
துவாதசாதித்தர்	... ,,
அதிவ்வியபிதிர்தருப்பணம்	... 431
தருப்பணத்தில்பிதிரர்முறை	... ,,
தாய்யுள்ளவன்செய்யும் தருப்பணம்	... 432
மூடிவாளாதீராஞ்சலி	... 433
சருக்கமானதருப்பணம்	... ,,
இயமதருப்பணம்	... 434
பீஷ்மதருப்பணம்	... 435
தருப்பணச்சிறப்பு	... ,,
சருப்பணஞ்செய்யாவழி வருங் குற்றம்	... ,,
ஆடைபிழிதல்	... 437
சூரியதருப்பணம்	... 438
(கூ)—வது. தேவபூசனை	... ,,
அறுவகைத்தரிசனம்	... 439
விஷ்ணுஅருச்சனை	... ,,
பூசிக்கத்தக்கவிடம்	... 440
அதிகாரியர்பேதம்	... 441
புருடசூக்தஜபாசம்	... ,,
புருடசூக்தத்தினுற்பூசித்தல்	... 442
சூரியமண்டலத்துள் விஷ்ணுத்தியானம்	... 443
விஷ்ணுபூசனைச்சிறப்பு	... 447
சிவபூசைவிதி	... 448
சிவபூசைச்சிறப்பு	... 453
நிருமாலியபிரசாதந்தரித்தல்	... ,,
அருச்சனைசெய்யாதார்குற்றம்	... 454
குருபூசை	... ,,
(ஐந்தாங்கால கருமம்)	
(கூ)—வது-வைசுவதேவப்பிரகரணம்	... 455
வைசுவதேவவிதி	... 457
பஞ்சசூனம்	... 458
வைசுவதேவகாலம்	... 459
வைசுவதேவமோமம்	... ,,
வைசுவதேவாந்தசமஸ்காரம்	... 460
வைசுவ தேவத்திரவிய அளவுகம்பம்	... ,,
அக்கினிகன்வைசுவதேவம்	... 461
பூதயாகம்	... 462

	பக்கம்.
வைசுவதேவஞ் செய்யத்தக்கவர்	462
வழிநடப்போன் செய்யும்ஐவகை வேள்வி ...	,,
பலிகரணவகை ...	463
பிதிர்வேள்வி ...	465
நித்தியசிராத்தவிதி ...	466
நித்தியசிராத்தத்திற்கு அனுகற்பம் ...	467
வைசுவதேவத்தின்பயன் ...	469
(சு)—வது. விருந்துபசரித்தல் ...	471
மானுடவேள்வி ...	,,
அதிதியிலக்கணம் ...	475
விருந்தினர்க்குச்செய்யுமுபசாரம் ...	480
விருந்துபசரியாவழிவருங்குற்றம்	482
விருந்தோம்பலின்சிறப்பு ...	484
பிரமசரியன், சந்தியாசிஇடையம்..	487
பிச்சைபுகத்தக்கோர் ...	492
வைசுவதேவஞ் செய்யாவழிவருங்குற்றம் ...	493
விருந்தோம்பாக்குற்றம் ...	,,
அந்தமிதலின்திறம் ...	,,
ஐம்பெரும்வேள்விச்சிறப்பு ...	494
செய்யாவழிவருங்குற்றம் ...	495
உண்டிவிதி ...	,,
மண்டலம்செய்வகை ...	496
உண்ணுதலின்மரபு ...	497
உண்கலவிதி ...	,,
பிராணாகுதிகற்பம் ...	499
உண்டிச்சுவைமுறை ...	504
உண்டியளவை ...	,,
பரிகலச்சேடம்வைத்தல் ...	505
அச்சேடம்கூடாதவிடயம் ...	,,
உண்ணுங்காலவளவை ...	,,
நீர்குடித்தல் ...	509
பர்த்திபோசனம் ...	,,
மௌனபோசனம் ...	510
அன்னம்பரிமாறல் ...	511
உண்ணும் போது பார்க்கலாகாதன ...	512
அர்க்கவுணவு ...	,,
போசனபர்த்திதோஷம் ...	513
பர்த்திபேதவகை ...	,,
காமியவுண்டி ...	,,

	பக்கம்.
உண்டிக்குவிலக்காகியதிரை ...	514
உண்டபின்செய்வன ...	,,
உத்தராபோசனம் ...	515
உத்தராசமனம் ...	,,
வாய்கழுவுமுறை ...	,,
புநராசமனம் ...	516
உண்டபின்கடவுளைத்தியானித்தல் ...	517
தாம்பூலவிதி ...	519
திரகணம்வரில்உண்டிவிதி ...	520
பாலர்முதலியோர் காலவியமம்..	522
திரகணத்திலுண்டோன்பிராயச்சித்தம் ...	,,
திரஸ்தோதய சந்தர்க்கிரகணவிடயம் ...	,,
திரஸ்தாஸ்தமானவிடயம் ...	,,
திராத்திரி சிராத்தவுண்டிவிடயம் ...	523
திரஹணைபவாசம் ...	526
(சு-ள-அ-வது-காலங்களின் கருமம்)	
தேசாந்திரிதூணைவிடயம் ...	527
உண்டபின்செய்வன ...	,,
போதுகழிக்கச் செய்யும் புராணதிகேள்வி ...	528
திராத்திரிவைசுவதேவம் ...	,,
படுக்கைவிதி ...	529
படுக்கைதிசை ...	530
சுகநித்திரைசெய்வோர் ...	,,
படுக்கலாகாதவிடம் ...	,,
நித்திரையின்காலம் ...	532
பகற்கருமத்தின்பயன் ...	,,

கூத்திரியதருமம்.

வருணதருமநிகிலபேறு ...	534
தண்டனைத்திறம் ...	535
தண்டனைச்சிறப்பு ...	,,
தண்டனைத்தவறு ...	536
தண்டனைவகை ...	,,
அரசனுரிமையாவன ...	,,
அரசனென்னும் பெயர்த்தகுதி..	538
அவைஷ்டிஅதிகரணம் ...	539
படைக்கலவுரிமை ...	546
ஒறுத்தலின்வகை ...	547
சிகைகூயின்வேறுபாடு ...	,,
தண்டிக்கத்தக்கவிடம் ...	548

	பக்கம்.
கொலைத்தண்டஞ் செய்யலாகா தார்	... 548
நற்றண்டனையின்பயன்	... 549
பகைவர்மேற்சேறல்	... ,,
அறுவகைப்படையாவன	... 551
படையணிவகுத்தன்முதலியன	... ,,
இறைகூறு	... 556
அரசனுக்குரிய அகப்பாட்டொழுக்கவியல்பு	... 558
அரசனதுபுறப்பாட்டொழுக்கவியல்பு	... 560
மந்திரர்தொகை	... ,,
மந்திராலோசனை	... 561
முதல்அமைச்சன்	... ,,
வினைமுடிப்போரியமித்தல்	... 562
அரண்	... ,,
அரண்களைச்சமைக்கவேண்டும்வகை	... 563
அரண்மனை	... 564
அரசன்மனைவினைவிதி	... ,,
அரசன்ஒழுக்கம்	... ,,
இராஜபுரோகிதன்	... 565
நாட்டிலிருக்கத்தக்கவர்கள்	... ,,
இறையொழிப்பு	... ,,
அரசன்செய்கை	... 566
இனியகாப்பு	... ,,
வேதியரைப்புரத்தல்	... 567
வீரதருமம்	... ,,
கொடுங்கோல்	... ,,
அரசன்நித்தகருமம்	... ,,
நித்தானம்	... 568
தேயவிசாரம்	... ,,
மந்திராலோசனை	... ,,
ஓராய்ச்சிவிடயம்	... 569

	பக்கம்.
அரசனுண்டி	... 572
உண்டிசோதனை	... ,,
அரசன் விஹாரம்	... 573
அரசன்கண்ணோக்கம்	... ,,
அரசனதுமாலைவைதிகவினை	... ,,
அரசனதுதனிவிசாரவிருப்பு	... 574
அரசன்இராத்திரிவினை	... ,,
அரசாட்சி கருமத்தை நடத்துவோர்	... ,,
அரசன்ஏனையதருமம்	... ,,
உலகோம்பலின்பயன்	... 576
காவாவழியருங்குற்றம்	... 577

வைசியதருமம்.

விற்றற்குரியபண்டங்கள்	... 579
ஆனிரையோம்புதல்	... ,,
வைசியன்அறுதொழின்முறைகைக்கோவனம்	... 580
வைசியன்சிறப்புத்தருமம்	... ,,
வைசியதருமத்தின்பயன்	... 582
வைசியன் இவ்விதி தவறியவழி வருங்குற்றம்	... ,,

சூத்திரதருமம்.

சூத்திரனியல்பு	... 584
சூத்திரன்விசேடதருமம்	... ,,
சூத்திரனுக்குரியகருமாதிகாரம்	... ,,
சூத்திரன்ஜீவனமார்க்கம்	... 586
சூத்திரன்கடன்	... ,,
சூத்திரனுக்கு வேதியன்பணியே சிறந்ததருமம்	... 587
சூத்திரன்வாணிபம்	... 589
சூத்திரன்விலக்கு	... ,,
மாதவியசுலோகவுரை	... 590

நித்தகருமம்.

——:o:——

காலம்.	நாழிகை அளவு.	மணியளவு.	செய்கினை.
	பகற்காலம்.		
வைகறை விடிய நின்ற நாழிகை ஆறு..	....	.....	படுக்கைகளிட்டெழுதல், கடனினை வழிபடுதல், மலஜலங்கழித்தல், செளசம், ஆசமனம், பல்விளக்கல், தருப்பைசேகரித்தல்.
ஆறு காலம்...	க-ஆறு ஈறு வரையில்.	சூ-ஆறு - எஉ வரையிலும்.	* ஸ்நானம், ஆடையுடுத்தல், நீறணிதல், * காலைச்சந்தி * ஜெபம். * ஹோமம்.
உ ,, ...	ஈஆ-,,-எஉ ,,	எஉ -,,- கூ ,, ...	வேதாப்பியாசம்.
ஊ ,, ...	எஉ-,,-ககவ ,,	கூ -,,-கஉஉ ,, ...	பொருள்சேகரித்தல்.
சு ,, ...	ககவ-,,-கருி ,,	கஉஉ-,,-கஉ ,, ...	பிரமவேள்வி அல்லதுவேதமோதல், மாத்தியானிகசந்தி, தருப்பணம், * தேவபூசனை.
ருி ,, ...	கருி ,, கஅஜ ,,	கஉ -,,- கஉ ,, ...	* வைசுவதேவம், * விருந்து பசரித்தல், உண்டி, தாம்பூலம்
சூ ,, ...	கஅஜ,,உஉஉ ,,	கஉ -,,- ஊ ,, ...	புராணாதிகேள்வி, மாலைச்சந்தி அக்கினிகாரியம்.
எ ,, ...	உஉஉ,,உசுவ,,	ஊ -,,- சூஉ ,, ...	
அ ,, ...	உசுவ,, ஊஉ,,	சூஉ-,,- சூ ,, ...	
	இராக்காலம்.	.....	வேதமோதல், வைஸ்வதேவம், விருந்துபசரித்தல், உண்டி, தாம்பூலம், நித்திரை.

* ஷட்கருமம்.

శ్రీగణపతయేనమః.

ద్రమిడతాత్పర్య సహిత

పరాశరస్మృతిమాధవీయమ్.

మఙ్గళశ్లోకః.

గణేశదీపోహృదయస్థితోసౌ । వ్యూషికసంజ్ఞేషుచదర్పజేషు।
అథాత్మనాబింబితఏషలోక । ఉచ్చావచోభాతివిచిత్రరూపః॥

ప్రథమస్గురుసాధ్యేషు ప్రతిపాద్యస్త్రయీగిరామ్।
వృషభగపాతుధర్మాత్మా జగన్నిధిపవాహనః॥

ప్రతిజ్ఞా.

పరాశరస్మృతేరర్థ మ్మాధవీయానుసారతః।
పణ్డితానాంసహాయేన వక్ష్యేద్రమిడభాషయా॥

ఉద్దేశః.

ధర్మంన్యాజ్ఞానతామత్ర ధర్మబుద్ధివిపృద్ధయే।
కలౌపరాశరప్రోక్త ధర్మశాస్త్రంప్రకాశ్యతే॥

ஓம் சிவகணபதியேநமஃ.

ஸ்மிருதிகளாகிய தருமநூன் முப்பத்தாறனுள்

ஒன்று

பராசரஸ்மிருதிமூலமும்.

அதற்கு

வடமொழிக்கண்ணே மாதவாசாரியர்

செய்த விருத்தியுரைக் கருத்தின்படி

தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும்.

முதலாவது

ஆசாரகாண்டம்.

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சொற்பொரு ளென்னத் துணைவியொடு கெழீஇக்
கற்பகிலை இய கடவுட் டருமை
விடைப்பெரும் பாகனாய் விழைந்தென் னுள்ளத்
திடைக்குடி யிருந்த வெண்குணத் தொருதனி
யம்மை யப்ப னருளிய களிற்றின்
செம்மலர்ச் சேவடி சென்னித்தலை யுறுமே.

உரையாசிரியர் எழுதிய கடவுள் வாழ்த்து.

ஓம் ॥ வாகீசாद्यாస్సుమనస స్సర్వార్థానాముపక్రమే।
యస్సత్వాకృతకృత్యాస్యు స్తన్నమామిగజాననమ్॥

என்பது சுலோகம்.

குறுமுனி தேற நெடுமறை விரித்த
திருவ னருட்பிர காச னெஞ்சிறைகொள்
பரமா சிரியன் பதமலர் பழிச்சி
மூன்னவ னுய்ந்த பண்ணுறு பசுந்தமிழ்
தென்மொழி யாவது தேற்றூர் தென்மொழிப்
பொருட்கட லெழுந்த திருத்தகு பேரறன்
இயலிறை பெருமை யயலுறீ இக் கிடத்தலின்
வடமொழி யன்றஃ தில்லென் றிசிஞோர்
இடனுறக் கடுப்புக் காணிய விருடியர்
தத்தம் பெயரிய தக்காங் குணர்பு
பாற்படக் கிளந்த பண்பமை மிருதியுட்
கலிகெழு சிறப்பிற் பராசர மதனுக்
கொலிகெழு நீர்வல னுடுத்த வரைப்பிற்
கலிமலி மாதவ மாதவன் றன்கோ
னிலிபெறச் செய்தவந் நீடுறு மொழியின்
விருத்தி யொன்றே மேவலி னிளையோர்
கருத்துற வதனைக் காட்டுறு மருத்தியி
னமிழ்தினு மினிய தமிழ்மொழி பெயர்ப்பான்
எண்ணிய வெந்தை செந்நாப் போதார்
“வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை
யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கெ” னலஞ்சாது
“புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி
கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணேடி
நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்
பல்லாரு ணுலல் பரிந்தெ” னுரலடி
சிறுமதி நெஞ்சினுக் குரனது பயப்ப
வுறுதி நாடி யெடுத்துக்கொண்ட விதனுள்

இம்முதற் சுலோகமென் னுகலிற்றேவெனின், மாதவரி யர் தாமெடுத்துக்கொண்ட விப்பராசர நூலுயிடையூறின்றி யினிது முடிதற்பொருட்டு, ஏற்புடைக் கடவுளைவாழ்த்துதலின், மூத்தபிள்ளையாரை வாழ்த்துதனுதலிற்று. (இதன் பொருள்) கலிமகள் கேள்வனுகிய பிரமன் முதலிய வெல்லாத் தேவரும்

அறிஞரும் நல்லெண்ணத்தினர் யாவரும், பயன்றருமெவ்வகைத் தொழிலினையும், தாம்தொடங்கும்போது, யாரை வண்ங்குதல் செய்து தத்தந் தொழிலினை யினிது முடித்துக்கொள் வாரோ, அத்தகைய மூத்தபிள்ளை யாரை, யானுந்தொழுவேன் - எ-று. எனவே, யானது செய்தலால் இந்நூலுயாயினிது முடியுமென் பதுகருத்து. இதுவுரையாசிரியர் தம்முரையினிது முடிந்துலகி னிலவுதல்வேண்டி மங்கலம்பட எழுதியவாழ்த்தாமாகலின் இதற் குரை விரித்தெழுதாது, விரிவஞ்சி விடப்பட்டது. மேல்வருவன வெல்லா மிக்கருத்தே யெனக்கொள்க. இச்சுலோகம், ஆசிரிய வசனம். (க)

ஸ்லோ ॥ ஸோஹம்ப்ராப்யஷடேகதீர்த்தபதவீ மாம்நாயதீர்த்தேபரம்।
ஸஜ்ஜன்ஸஜ்ஜனதீர்த்தஸங்கினிபுண ஸ்ஸத்ஸ்வாத்ததீர்த்தம்ச்ரேய॒॒।
லப்தாமாகலயஸ்ஸ்ரீபாவலஹரீம் ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தோ।
வித்யாதீர்த்தமுபாச்ரேய॒॒ஹ்ருதிபஜே ஸ்ரீகண்டமவ்யாஹதம்॥ இது.

என்னுதலிற்றேயெனின், எல்லாமுடையவிறைவனேவாழ்த் துதலா னிது காம்வழிபடுகடவுளே வாழ்த்துதலுதலிற்று. இ-ள். அத்தகைய அறிவற்றவனு யிருக்குமெனக்கு நல்லுணர்ச்சியென் னும் புனித நீரோடுவதற்கோர் துறைகிடைத்த பின்பு சாதுக்க ளாகிய நன்னீரோடுகலந்த வேதமென்னுஞ் சுத்தநீராடி நல்லொ ழுக்கமென்னுந் தெண்ணீரையடைந்து சீராற்றலாகிய வெள்ளத் தைப்பெற்றுப் "பாரதீதீர்த்தர்" என்னுமாரியனூர் கிடைத்தன ராகஅவர்முன்னிலையால் "வித்தியாதீர்த்தர்" என்னும்பெரியரை யுமடையப் பெற்றேனுதலிற் றடையறச் சிகண்டனைய விறைவனே வழுத்துவேனுக - எ-று.

இதனுளே குருவணக்கமும் கூறினராயிற்று. அறிவிலாரை யெண்ணுவாரொண்ணுங்கால் முதற்கண்ணேசுட்டியறியத்தக்கவறி வின்மையையுடையே னென்பார் "ஸோஹம்" என்றார் பிறவுமன்ன. இத்துணையுங் கடவுள்வாழ்த்து. (உ)

ஸ்லோ ॥ ஸத்யேகவ்ரதபாலகோத்விகுணதீ த்ர்யஸ்ரீசதுர்வேதிதா।
பஞ்சஸ்கந்தகதீமதன்வயதிருஷ ஸ்ஸப்தாங்கஸர்வஸஹஃ।
அஷ்டவ்யக்திகலாதரோனவநிதிர்க புண்யத்ருசப்ரத்யய।
ஸ்நாதோச்சாரியதுரந்தரோவிஜயதாம் ஸ்ரீபுக்கணாத்மாபதிஃ॥ இது.

என்னுதலிற்றேவெனின், எடுத்துக்கொண்ட நூல் அரசநீதியோடியையபுடையதாதலின் அவ்வரசன் இவனென்பதும் அவனியல்பு முதலியனவுங்கூறி அவனை வாழ்த்து முகத்தாலிவ்வுரைசெய்த காலமுங்களனுமுணர்த்துதனுதலிற்று.

இ-ள். "सत्यैकव्रतपालकः" என்பதனுள் "सत्य" எ-து, வாய்மை "ऐकं" எ-து, முக்கியம் "व्रतं" எ-து, நியமம் "पालकः" எ-து, காப்பவன் எனவே சத்தியத்தையே சிறந்ததாகக் கொண்டொழுகு நியமத்தைக்காப்பவன்-எ-று. ஏகமென்றசொற் பொருட்டொனியால் அஃது அரசனிடத்தோர் குணமாக விருத்தலையுணர்த்துகின்றது. சத்தியமொன்றினையே காப்பது விரதமாகக் கொண்டவ னென்பதுகருத்து.

"द्विगुणधीः" "द्विगुण" எ-து, இரண்டுகுணமுடைய என்றுபெரு விரீஹிசமாசார்த்தம். எ-து, அன்மொழித்தொகைப்பொருளாம் இனி திவிகுணமெனில் இரட்டிப்பு என்று ஆதிக்கார்த்தம்-எ-து, (விசேடப்பொருள்) எனக்கொள்வதுவழக்கு "धी" எ-து, புத்தி. எனவே, திவிகுணமான புத்தியுடையவனென்றவாறு. நன்மையைக்கோடல் ஒன்று, தீமையை யொழித்தலொன்று இவ்விரண்டுகுணமுள்ள புத்தி யுள்ளவனென்றபடி. ஏனையமானிடரிற் சிறந்தவறிவினையுடையவ னெனினுமமையும். சத்துவ ரஜோகுணங்களிரண்டினையுமுடையவன் என்பாருமுளர். தாமகுணமில்லாதவ னென்பது கருத்து.

"त्रीष्टः" "इष्ट" எ-து, இச்சிக்கப்படுவது. எனவே, பயன்-எ-று. அந்த அருத்தம் என்பது, அவ்வப்பொருளேக்கங்களிற் பலவகையானும்பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது; ஆயினும் ஈண்டு தருமம், அருத்தம், காமம், என்னும் மூன்றுபுருடார்த்தங்களையுமுடையவ னென்பது.

"चतुर्वेदित" "वेदित" எ-து, அறிந்தவன் "चतुः" நான்கு என்பன சாமம், தானம், பேதம், தண்டம், என்னும் உபாயங்களையுணர்ந்தவன் என்பது.

"पञ्चस्कन्धकृती" "स्कन्ध" என்பது, அமைச்சியலங்கம்ஐந்து அவையாவன, துணைவலியறிதல், கருவியறிதல், இடங்காலமறிதல், வினைத் திறந்தெரிதல், தெரிந்துதெளிதல். இதனை "காமந்தக

நூல்" கஉ-வது சருக்கம் ஈகூ-வது சுலோகத்திற்காண்க "மாகம்" உ-ம் சருக்கம்-உகூ-சுலோகத்துள் இவை கந்தமெனக் கூறப்பட்டன. "கதி" எ-து. தேர்ந்தோன் மேற்கூறிய ஐவகைக் கந்தங்களினுலு மாராய்தல் வல்லவன்-எ-று.

"ஷஷ்ட்யர்த்தஷஷ்டீ" என்புழி "அன்வய" எ-து, சம்பந்தம், மரபு. அல்லதூஉம்-"அய" என்ற, தாது=பகுதி- பொருள்- (கதி)=(நடை) ஆகவே, கதியருத்தமுடைய பகுதிகளுக்கு எல்லாம் ஞானமென்றும் பொருள்கூறப்படும். அது, எ-து, உபசருக்கை. இவ்விரண்டும் புணர்ந்து அவ்வப்பொருணேக்கத்து வேறு வேறுபொருள்களில் நூலாசிரியர்களும்கவிஞரும்வழங்கியிருக்கின்றனர். என்னை? செய்யுளின்கண்ணேசொற்களொன்றேடொன்றியைபுபெறக்கொண்டு கூட்டல்என்னும்பொருளிலே அன்வயம்எனவும், ஐம்பொறியுணர்ச்சிக்கும் அவற்றின் விடயங்களுக்கும் உண்டாம் தொடர்பை அன்வய மெனவும், தந்தைமகன்என்னுங் கால்வழித்தொடர்பும் குருசீடன்என்னும் பரம்பரைத்தொடர்பும் சம்பந்தத்தையுணர்த்துமாகலின் அதுவுமன்வயமெனவும், அங்காங்கி-எ-து, உறுப்பும்உறுப்பினையுடையதுமாம். இவற்றின்றொடர்பும் அன்வயமெனவும், ஒருவிடயத்திற்கும் அவ்விடயத்தைக்கூறும் நூலுக்குமுள்ள சம்பந்தமும் அன்வயமெனவுங்கூறுப. "ஷஷ்" எ-து, அறுத்தமுடையது. ஆகவே அரசியலுக்கு அங்கமாகிய சந்தி, விக்கிரகம், யானம், ஆசனம், துவைதீபாவம், சமாசிரயம், என்னும்ஆறும் அன்வயமாம். ஆதலின் இந்தஆறு அன்வயங்களையும் ஊன்றப்பெற்றுள்ளவன்-எ-று. இவற்றுள் சந்தி=பொருந்தல். விக்கிரகம்=போர். யானம்=படையெடுத்துச்செல்லல். ஆசனம்=தங்கல். துவைதீபாவம்=எதிர்ற்றல். சமாசிரயம்=ஒருவனையொருவர்பற்றி செல்லுதலாம். இனி வேதாங்கங்களாகிய சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தசு, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், என்ற ஆறுவித்தைகளிலும் வல்லவன் என்பதும் ஒன்று. அறியத்தக்க விடயங்களைக்கூறத்தக்க அங்கபாதம், காணாதம், ஜைமினியம், பாணினியம், பாதஞ்சலம், வியாசம், என்னும் ஆறுசாத்திரமாகிய தரிசனைகளிடத்தும் வல்லன் என்பதுமாம். தாய்மரபு, தந்தைமரபு, மனைவிமரபு, மகன்மனைவிமரபு, மகளைவேட்டோன்மரபு, குரவன்மரபு, என்னும் ஆறுமரபையும் சுத்தமும் புகழும்பெற உடையான் என்றுகூறினும் அமையும்.

என்னுதலிற்றேவெனின், எடுத்துக்கொண்ட நூல் அரச நீதியோடியைபுடையதாதலின் அவ்வரசன் இவனென்பதும் அவனியல்பு முதலியனவுங்கூறி அவனை வாழ்த்து முகத்தா லிவ்வுரைசெய்த காலமுங்களனுமுணர்த்துதனுதலிற்று.

இ-ள். "सत्त्वैकव्रतपालकः" என்பதனுள் "सत्त्व" எ-து, வாய்மை "ऐकं" எ-து, மூக்கியம் "व्रतं" எ-து, நியமம் "पालकः" எ-து, காப்பவன் எனவே சத்தியத்தையே சிறந்ததாகக் கொண் டொழுகு நியமத்தைக்காப்பவன்-எ-று. ஏகமென்றசொற் பொ ருட்டொனியால் அஃது அரசனிடத்தோர் குணமாக விருத்தலே யுணர்த்துகின்றது. சத்தியமொன்றினையே காப்பது விரதமாகக் கொண்டவ னென்பதுகருத்து.

"द्विगुणधीः" "द्विगुण" எ-து, இரண்டுகுணமுடைய என்றுபெரு விரீஹிசமாசார்த்தம். எ-து, அன்மொழித்தொகைப்பொருளாம் இனி திவிகுணமெனில் இரட்டிப்பு என்று ஆதிக்கார்த்தம்-எ-து, (விசேடப்பொருள்) எனக்கொள்வதுவழக்கு "धी" எ-து, புத்தி. என வே, திவிகுணமான புத்தியுடையவனென்றவாறு. நன்மையைக் கோடல் ஒன்று, தீமையை யொழித்தலொன்று இவ்விரண்டு குணமுள்ள புத்தி யுள்ளவனென்றபடி. ஏனையமானிடரிற் சிறந்த வறிவினையுடையவ னெனினுமமையும். சத்துவ ரஜோகுணங்க ளிரண்டினையுமுடையவன் என்பாருமுளர். தாமதகுணமில்லாதவ னென்பது கருத்து.

"त्र्यर्थः" "अर्थ" எ-து, இச்சிக்கப்படுவது. எனவே, பயன்-எ-று. அந்த அருத்தம் என்பது, அவ்வப்பொருணோக்கங்களிற் பலவகையானும்பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது; ஆயினும் ஈண்டு தருமம், அருத்தம், காமம், என்னும் மூன்றுபுருடார்த்தங்களையு முடையவ னென்பது.

"चतुर्वेदित्व" "वेदित्व" எ-து, அறிந்தவன் "चतुः". நான்கு என்பன சாமம், தானம், பேதம், தண்டம், என்னும் உபாயங்களை யுணர்ந்தவன் என்பது.

"पञ्चस्कन्धकृती" "स्कन्ध" என்பது, அமைச்சியலங்கம்ஐந்து அவையாவன, துணைவலியறிதல், கருவியறிதல், இடங்காலமறிதல், வினைத் திறந்தெரிதல், தெரிந்துதெளிதல். இதனை "காமந்தக

நூல்" கஉ - வது சருக்கம் ஙஉ - வது சுலோகத்திற்காண்க "மாகம்" உ-ம் சருக்கம்-உங-சுலோகத்துள் இவை கந்தமெனக் கூறப்பட்டன. "கிருத்" எ-து. தேர்ந்தோன் மேற்கூறிய ஐவகைக் கந்தங்களிலுலு மாராய்தல் வல்லவன்-எ-று.

"ஷஷ்ந்யயதிருஃ" என்பதில் "அந்ய" எ-து, சம்பந்தம், மரபு. அல்லதூஉம் - "அய" என்ற, தாது=பகுதி- பொருள்- (கதி)=(நடை) ஆகவே, கதியருத்தமுடைய பகுதிகளுக்கு எல்லாம் ஞானமென்றும் பொருள்கூறப்படும். அது, எ-து, உபசருக்கை. இவ்விரண்டும் புணர்ந்து அவ்வப்பொருணோக்கத்து வேறு வேறுபொருள்களில் நூலாசிரியர்களும்கவிஞரும்வழங்கியிருக்கின்றனர். என்னை? செய்யுளின்கண்ணேசொற்களொன்றேடொன்றியைபுபெறக்கொண்டு கூட்டல்என்னும்பொருளிலே அன்வயம்எனவும், ஐம்பொறியுணர்ச்சிக்கும் அவற்றின் விடயங்களுக்கும் உண்டாம் தொடர்பை அன்வய மெனவும், தந்தைமகன்என்னுங் கால்வழித்தொடர்பும் குருசீடன்என்னும் பரம்பரைத்தொடர்பும் சம்பந்தத்தையுணர்த்துமாகலின் அதுவுமன்வயமெனவும், அங்காங்கி-எ-து, உறுப்பும்உறுப்பினையுடையதுமாம். இவற்றின்றொடர்பும் அன்வயமெனவும், ஒருவிடயத்திற்கும் அவ்விடயத்தைக்கூறும் நூலுக்குமுள்ள சம்பந்தமும் அன்வயமெனவுங்கூறுப. "கிருத்" எ-து, அறுத்தலுடையது. ஆகவே அரசியலுக்கு அங்கமாகிய சந்தி, விக்கிரகம், யானம், ஆசனம், துவைதீபாவம், சமாசிரயம், என்னும் ஆறும் அன்வயமாம். ஆகலின் இந்த ஆறு அன்வயங்களோடும் ஒன்றப்பெற்றுள்ளவன்-எ-று. இவற்றுள் சந்தி=பொருந்தல். விக்கிரகம்=போர். யானம்=படையெடுத்துச்செல்லல். ஆசனம்=தங்கல். துவைதீபாவம்=எதிரேற்றல். சமாசிரயம்=ஒருவனையொருவர்பற்றி செல்லுதலாம். இனி வேதாங்கங்களாகிய சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தசு, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், என்ற ஆறுவித்தைகளிலும் வல்லவன் என்பதும் ஒன்று. அறியத்தக்க விடயங்களோக்கூறத்தக்க ஆசுகடோகம், காணுதம், நைமினியம், பாணினியம், பாதஞ்சலம், வியாசம், என்னும் ஆறுசாத்திரமாகிய தருசனங்களிடத்தும் வல்லன் என்பதுமாம். காய்மாடு, தந்தைமாடு, மகனைமாடு, மகளைவேட்டோன்மாடு, குருவன்மாடு, என்னும் ஆறுமாடையும் சுத்தமும் புகழும்பெற உடையான் என்றுகூறினும் அமையும்.

அன்றியும் ஷடங்வயர் என்னின் அறுதொழிலுடைய வேதியர். ஆகவே அவர் பெரியனென்னும் நிலைபெற்ற பத்தியையுடையான் என்று கூறுவாருமுளர்.

"सप्ताङ्गसर्वंसहः" எ-து, எழுவகை அங்கத்தின் சுமையெல்லாவற்றையும்பொறுப்பவன்-எ-று. எழுவகை அங்கமாவன, அரசு, அமைச்சு, நட்பு, கோசம், நாடு, அரண், படை, என்னும்எழுமாம். இவ்வாறுகூறுதலால் இவ்வேழினையும்ஈட்டல், காத்தல், செலுத்தல், முதலியதொழில் வருத்தத்தைப்பொறுப்பவன் என்பது கருத்து. "படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் நல்ல முடையானரசருளே" என அங்கம் ஆறு என்றார்க்கு அரசினையுங்கூட்டிஎழுங்கம் என்ற வடநூல் கருத்தும் உடன்பாடுபோலும் "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கரெனன்றுங்கைம்புலத்தாறோம்ப றலே" என்றலின். கோசம்-எ-து, பொருள்வைப்பு. கூழென்பதுமது.

இனி இந்த ஏழுறுப் பிலக்கணத்தையுடைய சபையின் காரியத்தைச் சீர்செய்பவன் எனினும் அமையும்.

"अष्टव्यक्तिकलाधरः" எ-து, அஷ்ட்டமூர்த்தியான வடிவுடைய சிவனது கலைகள் எனவே ஞானம், புகழ், செல்வம், ஆற்றல் முதலிய சத்திகளின் கூறுபாடு. அவற்றைத்தரித்தவன் - எ-று. இன்னும் "அஷ்ட்டவியக்தி" எ-து, திக்குப்பாலகருடைய கூறுகிய ஞானம், செல்வம், சுத்தம், தண்டம், ஆணைமுதலியன உடையவன் எனினுமமையும். இதனை மநு "अष्टभिश्चेन्द्रियाणां मात्राभिर्निर्मितो नृपः" என்றதனுணுணர்க.

"नवनिधिः" என்புழி "नव" எ-து, புதிது, ஒன்பது "निधि" எ-து, ஒருபொருள்மிகவும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலுமேலும் ஈட்டிய பொருளுடையவன்-எ-ம், ஒன்பதுவகைநிதியையுடையவன்-எ-ம், ஆம். ஒன்பதுவகைநிதி - ஒன்பது வகைமணியாலாகியது. அன்றியும், ஞாணநிதி, தருமநிதி, தானநிதி, பராக்கிரமநிதி, தனநிதி, உலோகநிதி, தாணியநிதி, அணுக்கிரகநிதி, நிக்கிரகநிதி, எனவுமாம். இவைமுறையே புலவர், புண்ணியவொழுக்கர், சற்பாத்திரர், சூரர், புதையல், ஆகரம், (ஆகரம்-எது-பொன், வெள்ளிமுதலியன விளையும் நிலவறைகள்.) களஞ்சியம், சிட்டர், துட்டர், என்னப்படும்.

"पुष्यद्धप्रत्ययः" என்புழி "प्रत्ययः" உடன்பட்டுநிற்றல்-அல்லது-வசப்பட்டிருத்தல், சபதம், ஞானம், நம்பிக்கை, ஹேது என்

னும் பொருள். "அமரம் கூ-ம் காண்டம் காகார்த்தவர்க்கை" கூ0கூ-வது சுலோகத்திற்காண்க. ஆகவே ஈண்டுநம்பிக்கைப்பொருளில்வந்தது. பத்துவகைநம்பிக்கையாவன-புரோகிதன், பிரதானி, அமைச்சன், சேனாபதி, பண்டாரத்தலைவன், மருத்துவன், மடைத்தலைவன், சோதிடன், ஒற்றன், மெய்காப்பாளன், என்னும் பதின்மரது நம்பிக்கையையுங்காப்பவன். எனவே அவரால் விரும்பப்பட்டவன் என்பது கருத்து. பண்டாரத் தலைவன் = திரவிய சாலைக்கு அதிபதி. மருத்துவன்=வயித்தியன். மடைத் தலைவன்=சமையல் சாலைக்கு அதிபன். ஒற்றன்=தூதன். மெய்காப்பாளன்=அரசன் தேகத்தைக்காப்பவன். இனி பகையரசன், உட்பகையான அரசன், பகைவனுக்கு நட்பான அரசன், தன் நண்பனுக்கு நட்பானஅரசன், உண்ணட்பு உடையஅரசன், நட்பரசன், (இவ்வறுவரும் முன்வருவோர்) பார்சணிக்கிராகன், ஆக்கிராந்தன் (பின்படைத்துணையாகும் அரசர்) ஆசாரர், (பக்கத்துணைவருவோர்), இப்பதின்மரையுமுணர்ந்தோன் எனினுமமையும். "காமந்தகம்" அ-ம் சருக்கத்திற்காண்க.

"க்ஷத்ரோச்சாரயதுரம்தரः" எ-து, ஸ்மார்த்தர் எனவே ஸ்மிருதியால் கூறப்பட்ட தருமத்தையநுட்டிப்பவர்கள். இனி அத்துவிதிகளாகிய ஒருசார் வேதியரெனக்கூறுவாருமுளர். "உச்சாரய" எ-து, விருத்தி. கொடையால் அவர்களைக்காப்பவன்-எ-று. இனி ஸ்மிருதிகளிற்கூறியபடி அரசாள்வோன் என்பது மொன்று.

"ஸ்ரீபுக்கணக்ஷ்மாபதிः" இப்படிப்பட்ட செல்வமுகிய புக்கண்ணென்னுமிந்நிலவேந்தன்-எ-று. "விஜயதாம்" வெற்றிபெற்றுவாழ்வாளுக-எ-று. (கூ)

ஸ்ரீ ॥ இம்ரஸ்யாம்கிரஸோனஸ்யஸுமதி ர்பைக்ஷவ்யஸ்யமேதாதிதி।
தர்மோத்ரிஷ்வர்ஸுதஸ்யவைன்யஸ்ருபதேஸ்ரோவ்ஜானமேகௌதமஃ।
ப்ரக்ஷ்யத்ருஷ்டிரருந்தீஸஹசரோ ராமஸ்யபுண்யாத்மனோ।
யஸ்யத்வத்ஸ்யஷபோரதூத்குலகுரு ர்மந்த்ரிதஷாமாஷவஃ॥ இது.

என்னெனின், அவ்விறைமகனுக்குந் தமக்குமுள்ள தொடர்புரிமை கூறுதலுதவிற்று. இ-ள். இந்திரனுக்குப் பிரகற்பதியும், ஸனனுக்குச் சுமதியும், சைப்பியனுக்கு மேதாதிதியும், உதிட்

டிரனுக்குத்தௌமியரும், வைஸியனுக்கு சோஜா என்பவனும், நிமிச் சக்கிரவர்த்திக்குக் கௌதமியென்னுங் கோதமன்மகனும், தருமவடிவனுகிய சீராமனுக்கு ஞாநக்கண்ணினையுடைய வருந்தி கேள்வனுகிய வசிட்டனும்போலும், அந்தப்புக்கணனென்னு மிறைமகனுக்கு மாதவாரியரும், குலகுருவு மந்திரியுமாயிருந்தனர்-எ-று. எனவே யிவ்வுரையாசிரியர் குலம், கல்வி, செல்வம், சிறப்பு, அறிவு, ஒழுக்கம், அதிகாரம், வாழ்நாண்முதலியவற்றுள் ஒன்றனுங் குறைவிலொன்று கூறியவாறுயிற்று. இங்ஙனந் தாமேகூறுதல் வடநூல்வழக்கு. "தோன்றுதோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்தான்றற்புகழ்தறகுதியன்றே" என்பதுதமிழ்வழக்கு. இம் முறையீண்டு விரிப்பிற் பெருகுமாகலின், நல்லாசிரியரை யடைந்துணர்கவென்க. (சு)

ஸ்ரீ ॥ ப்ரஜ்ஞாமூலமஹாவிவேகஸலிலை ஸ்நிக்தாபலோபஷ்டிகா।
மந்த்ரைர்ப்பல்லவிதாவிசாலவிடபா ஸந்த்யாதிபிஷ்டத்புஷ்பைः।
சக்த்யுத்தோரகிதாயசஸ்ஸுரபிதா ஸித்ய்யஸமத்யுத்தலா।
ஸம்ப்ராப்தாத்புவிபாதிநீதிலதிகா ஸர்வோத்தரம் மாதவம்॥ இது.

என்னெனின், அச்செங்கோன் முறையினுக்கமும் பயனுங் கூறுதனுதலிற்று. இ-ள். நீதியென்னுங் கொடியானது உளர் வென்னும் பாத்தியை பருத்தறிதலென்னுநீரால் நனைத்து, தன் வலி, உணர்ச்சிவலி, நட்புமுதலிய துணைவலி, வினைவலி யென்னும் எருவினையிட்டு, இடந்தரப்பெற்றதாய், ஆராய்ச்சி யென்னுந்தளிர்த்தலியும், சந்தி, விக்கிரகம், யானம், ஆசனம், துவைதீபாவம், சமாசிரயம், என்னும் அறுவகை யிறைமைக் குணமாகிய கிளைகிளைத்தலியும், பிரபுசத்தி, மந்திரசத்தி, உச்சாகசத்தி யென்னுமூவகையரும்புகளீ யரும்புதலியும், புகழென்னுமணம் வீசுதலியும், பயன்கையுறுதலென்னும் பழம்பழுத்தலியுமுடையதாய் எல்லாவற்றினுமுயர்ந்த மாதவத்தை யடைந்துலகின் கண்ணே ஒளிசிறந்தது-எ-று. மாதவம் எ-து. இவ்வுரையாசிரியரினியற் பெயராதலின் அவரையும் இளவேனிற் பருவத்தையும் குறித்து நின்றது. நீதியைக்கொடியென வுருவகஞ்செய்தலால், மாதவம் அதுபடர்தற் கேதுவாகிய வேனிற் பருவமென்றபடி. இனி மாமெனினுமமையும்: கொடிபடர்தற்கு அதுவும் இடனுதலின். இது சிலேஷோபமாவிசேஷணம். (இ)

శ్లో ॥ యస్యబోధాయనంసూత్రం శాఖాయస్యచయాజుషీ।
భారద్వాజకులంయస్య సర్వజ్ఞస్సహిమాధవః।
శ్రీమతీయస్యజనసీ సుకీర్తిర్నారాయణగపితా।
సాయణోభోగనాథస్చ మనోబుద్ధిసహోదరా॥
సమాధవస్సకలపురాణసంహితా ప్రవర్తకస్స్మృతిసుషుమాపరాశరః।
పరావరస్మృతజగతీహితాప్తయే పరాశరస్మృతివృతౌ ప్రవర్తతే।
పరాశరస్మృతిగహనార్థవ్యాఖ్యాతానిబంధుభిః।
మయాతోమాధవార్యేణ తద్వ్యాఖ్యేయంప్రవర్త్యతే॥ இவை.

என்னெனின், இவ்வுரையாசிரியரது "வரலாற்றினையும்நூற் றன்மையையும் உரைசெய்தற்குக் காரணத்தையு மூணர்த்துத னுதலிற்று. (இதன்பொழிப்பு) போதாயந சூத்திரமும், யஜுர் வேதசாகையும், பாரத்துவாச கோத்திரமும், உடையவர்யார்? அம்மாதவாரியர் எல்லாக்கலைகளையு மூணர்ந்தவரல்லவா? அவர் சௌபாக்கியவதியாகிய சுகீர்த்தியாரைத் தாயாகவும், மாயண சாரியரைப் பிதாவாகவும், சாயணரியர் போதநாதாரியனென்னு மிருவரையும் மநமும் புத்தியும் போலும் சகோதரராகவுமுடை யராம். அம்மாதவாரியர் எல்லாப் புராணங்களையும், சங்கிதை களையும் நடாத்தவல்ல ஸ்மிருதிகளுக்கு விளக்கஞ் செய்யவல்ல ராதலின், மேலோர்முதல் கீழோர்வரையுமான வுலகமெல்லாம் இன்பமடையும்படிப்பராசரஸ்மிருதிக்குஉரைசெய்யத்தொடங்கு கின்றனர். என்னையெனில், நிபந்தன நூலாசிரியர்களாகிய முன் னோரால் இப்பராசர நூலுரை செய்யப்படாமையால், அம்மாத வாரியரால்இப்போதுரைசெய்யப்படுகின்றது. எ-று. வடநூலாத லின்அவ்வழக்குப்பற்றிப்படர்க்கைமுகத்தாற் கூறினர். தற்புகழ்ச் சியன்று.பிறவுமன்ன. இம்மாதவாரியர் தாம் வேதத்திற்குப்பாஷி யஞ்செய்த வித்தியாரணியர் என்பவர்.

நூலின் உரைப்பாயிரம்.

இனி, உரைசெய்ய வெடுத்துக்கொண்ட நூலினது நிறமும் நூலர்சிரியர் சிறப்பும், நூலுட் கூறப்படும் பாகுபாடும், பொருளும், பிறவும்இன்னது இதுவெனமுன்னர்க்கடாவிடையாகஉரைப்பாயிரங் கூறுகின்றார். கற்போருக்கு ஊக்கம் இனிது செல்லுதற்பொருட்டு. அல்லாக்கால்,குன்றத்தையடைந்த குரீஇத்தங்குதற்கோர் நிலைகாணுது தளர்வதுபோலும் மாந்தளருமாதலின். (கடா_எ-து, விளை. குரீஇ-எ-து, பறவை).அற்றேலஃதாக.

அதுவருமாறு.

"ननुनेयंस्मृतिर्व्याख्यानमर्हति"

என்றதுமுதல்.

"तद्विवेकायतुर्वेदो व्याख्यांपाराशरस्मृतेः"

என்றவரையுமாம்.

அதாவது, இந்த ஸ்மிருதி யுரைசெய்வதற்குத் தக்கதன்று. அது பிராமாணியமாவதைப்புலப்படுத்தக்கூடாமையால்.

என்னெனிலில்.

வேதம் பிராமாணியமே யென்பதற்குக் காரணம், ஆசிரியர், ஜைமினியார், "तत्प्रमाणंबादरायणस्यानपेक्षत्वात्" என்றதமது சூத்திரத்தில், வேதம் ஒருபுருடனும் செய்யப்பட்டதன்றாகலின், வேறொரு மூலப் பிரமாணத்தைத் தான் வேண்டுவதொன்றல்ல. எனவே, சுவயம்பிரகாசமாகிய வேதத்திற்குப் பிரமாணமாகுந் தகைமை இயற்கையாகவே உள்ளது. என்னும் வியாசர்மதமேதமக்கும் உடன்பாடென்றனர்.(பிரமாணம். எ-து, அளவை. பிராமாணியம். எ-து, அளவாதலை யுடையது. சுவயம் பிரகாசம் எ-து, தானே விளங்குவது).

ஒருபுருடனுற் செய்யப்பட்டதும் வேறோர், மூலப்பிரமாணத்தையே வேண்டியுள்ளதுமாகிய நூல்களினிடத்தில் அச் சூத்திரக்கருத்தை விசாரித்தல்கூடாது. எனவே ஏனைய நூல்க

ளெல்லாம் பரப்பிரகாசம் - என்றுல், வேறொன்றுல் விளங்குவ தாம் ஆகலின், ஜைமினியார் கூறியபடி வேதத்திற்குப் பிரமாண மாந்தலமை பிறவற்றிற்குச்செல்லாதென்றவாறும்.

அங்ஙனமானுல், வேறொரு மூலப்பிரமாண முண்மையால், அதுகொண்டிதற்குப் பிராமாணிய முண்மை கொள்ளலாமோ வெனின்? அங்ஙனமுமன்று.

மூலம் இதுவென்று கூறுதற்கு இடனில்லை யாதலால்.

காட்சி மூலம் என்று கூறுவாம் எனில்? அதுவும் அமை யாது: அதுபொறிகளுக்கு விடயமாகாமையால். (மூலம் எ-து, ஈண்டு பிரமாணம் என்னும் பொருளில்வந்தது.)

அநுமாநம் மூலம் என்று கூறுவாமெனில்? முன்கண்ட காட்சிப் பிரமாணத்தையே வேண்டி நிற்ப தொன்றுகலின் அநுமாநமு மன்று. எனவே, அநுமித்தறிவதற்குக் கருவியாகிய பிரத்தியக்ஷகாரண மில்லை என்றவாறு. (அநுமித்தறிதல் எ-து, ஊகித்தறிதல்).(பிரத்தியக்ஷம் எ-து, கண்ணுற்கண்டது).

புருடவாக்கியம் பிரமாண மெனில்? அதுவும் பிரமாண மன்று: வஞ்சகமுடைமையாற் புருடன்கண்டவாறு கூறுதலில்லை யாதலின். வஞ்சகமில்லாதவனது உரையினிடத்தோ வெனில்? சங்கேத விபரீதங்கள் விளைவது உண்மையாதலால் அதுவும் அமையாது. புருடவாக்கியம், சத்தம், உரை, என்பன வொரு பொருட்கிளவி.

எனவே, இந்நூல் காட்சி, அநுமாநம், ஆகமம், என்னு மூவகையளவைகளுள் ஒன்றும் அல்ல என்றபடி.

இனி "ஸ்ம்ருதி" = சோதனை என்பதும் இல்லை. என்னை? அந்த சோதனை உடைமையாண்டுங் கிடைத்தநில்லை யாதலால். சோதனை, பிரேரணை, ஏவல், கட்டளை, ஆணை, விதி என்பனவொரு பொருட்கிளவி. அதுநிற்க.

ஸ்மிருதிகளால் கூறப்பட்ட சுத்தம் முதலிய வொழுக்கங் களுக்கு மூலகாரணமாகிய ஆணையொன்று, வேதத்துள் யாண்டும் எடுத்துக் காட்டியவாறு பெற்றதுமில்லை யல்லவா?

அப்பிரோக்ஷ அளவற்ற வேதத்தில் யாண்டேனும் இருக்கலாமென்று, அநுமானித்து எண்ணுவதற்கும் ஆகாது. என்னை? அங்ஙனம் எண்ணுமிடத்துச்சாக்கியர் முதலியநாஸ்திகர்கள்கூறும் "சைத்தியவந்தநாதிகள்" இடத்தும் பிராமாணியமான ஆணை உண்டென்றும், அதிப்பிரசங்கமாக எண்ணும்படி நேரிடுமே யெனின்? மேற்கூறுவாம். ("சைத்தியவந்தநம்." எ-து, வெளியிடத்துச் செய்யும்வந்தனை. அதிப்பிரசங்கம் = இல்லாததைக் கூறுதல். சாக்கியர்=புத்தர்).

மநுமுதலிய ஸ்மிருதிகளுக்கும் சாக்கியர் முதலிய நாஸ்திகர் நூலுக்கும் விசேஷம் ஏற்றத் தாழ்ச்சியுள்ளன. என்னை? வேதம், மநுமுதலிய பிராமாணியங்களை யெடுத்துக்காட்டியுடன் பட்டதுபோல, சாக்கியர்முதலியோர் நூல்களை யுடன்பட்டுக்கூறியதில்லை.

எங்ஙனமென்னில்? "యద్వైకించమనురవదత్తద్భేషజం భేషజాయాఃः" என்ற வேதவாக்கியம் (மநுஎதைச் சிறிது கூறிற்றோ, அது மருத்துவத்திற்கு மருந்துபோலாம்) என்றது. அவ்வாறேசாக்கியர் முதலியோர் நூல்களினுடைய பிராமாணியத்தை அருக்கிரகிக்கும் வைதிகவாக்கியம் ஒன்றுமில்லை. (வைதிகம் - எ-து, வேதசம்பந்தம்).

எண்ணிறந்த வேதத்தில் யாண்டாயினும் நாஸ்திகநூற்பிராமாணியத்திற்கும் ஆணை இருக்கலாமே யென்று கூறுமோவெனில்? அங்ஙனங் கூறுவதற்கு இடமில்லை.

அற்றேல். முன் "యద్వైకించ" என்றவேதவாக்கியம் அருத்தவாதவாக்கியமாதலால், சுவார்த்தத்தில், கருத்துஇல்லை.(அருத்தவாதம்=புனைந்துரை=துதி. சுவார்த்தம்=தன்னுரைப்பொருள்). பிறவெனில்"ూనపిఱుచొధ్యేకుర్యాత్" என்றுவிதித்தஅவ்விதிவாக்கியப்பொருளைப் புகழ்வதற்கு அந்த "యద్వైకించ" என்றது எழுந்தாமாதலால்.

இனி யவ்விதிவாக்கியப்பொருளாவது "ఇష్టిప్రకృతిः" என்னும் கருமத்தில். "సోమరాజా" என்பது சோமதேவதாகமாயும் உருத்திரதேவதாகமாயும் உள்ள "சரு" என்ற ஹோம

அங்ஙஞ்செய்ய வேண்டுவதென்னுங் கருமத்துள் "அதிதேசத்தால்" "ஸ்மிருதி" என்னுமந்திரங்கள் வருகின்றன. (அதிதேசமென்பது வேறோரிடத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள தொன்றையேற்ற விடத்தி லெடுத்தாளுதல்). அவற்றினுள் "ஶ்ரூயு" என்னுமிரண்டு மந்திரங்களைச் சேர்க்கவேண்டியதாக விருக்கின்றது. அவையாவையெனில்? "மானவஶ்ரூயு" என்னும் மந்திரங்களே சேர்க்கத்தக்கதாக விருக்கின்றன; என்றதாதலால், மேற்சொன்னது அருத்தவாதமாக விளங்குகின்றது. ஆகவே, ஸ்மிருதிப் பிராமாணியங்கள் வேதத்தாற் கூறப்பட்ட தல்ல ஆதலின், சாக்கியர் முதலிய நாஸ்திகர் நூல்போலவே மநுமுதலிய நூல்களும் பிரமாணமாகாது! என்று கூறப்பட்டமிருக்கின்றது. (தேவதாகம்-எ-து, தேவதைகளுடையது).

அன்றியும் பெரும்பாலும் மாநுடர்க்குப் பொய்யுரையும் மயக்கமும் நேரிடுவதாலும், வேதத்தில் ஆணை காணப்படாமையாலும், நம்பிக்கை மாத்திரத்திலை பிரமாணமென்று கொள்ளுவதன்றி வேறு நிமித்தமில்லை. அங்ஙனமிருந்த போதினும் பெரிது முயன்று மநுஸ்மிருதி பிராமாணியமே யென்னும் விஷயத்தில் ஏதேனுமோர்வகையால் உடன்படுவோமாயினும், ஈண்டெடுத்துக்கொண்டபாரசரஸ்மிருதிமட்டில், பிராமாணியம் எங்ஙன முண்டாகும். வேதமானது மநுவின் பெருமையைக்கூறியதுபோலப் பாராசருடைய பெருமையைக்கூறியதில்லை. ஆதலால், அப்பாராசரர் கூறிய ஸ்மிருதி பிராமாணிய மூள்ளதென்று கூறுவதமையாதெனில்? மேற்கூறுவாம்.

பிராமாணியமென்பது காரணமின்றிக் தானேவிளங்குவது. அப்பிராமாணியம் என்பது காரணமில்லாதது. ஆதலால் ஸ்மிருதிகள் பிராமாணியமேயாம்.

எங்ஙனமெனில், அப் பிரமாணமென்று சாதிப்பதற்குக் கூறிய பொய்யுரை மயக்கம் ஆணை இல்லாமை என்னு மூன்று ஏதுக்களும் உள்ளதன்று. (ஏது-என்பது-காரணம்).

ஏனெனில், பிறந்தது முதல் தபோசித்தர்களாயுள்ள மநு, பராசரர், முதலிய சிறந்த விருடிகளிடத்தில், அசத்தியம், மயக்கம், முதலிய குற்றங்கள் எவ்வளவும் உள்ளதாக எண்ணுவதற்கு

மிடமில்லாமையால் ஏது சொரூபாசித்தியாம். (ஏதுசொரூபாசித்தி) எ-து, காரணமாக வெடுத்துக்காட்டிய அவயவம், அவயவியினிடத்தில் இல்லாமற்போதல் (உதாரணம்). மனிதனுக்கு இயற்கை அறிவு இல்லை: கொம்புடைமையால், என்றவிடத்துக் கொம்புடைமை இயற்கையறிவில்லாமையைத் தெரிவிப்பதற்கு, ஏதுவாகக் கூறப்பட்டது. ஆதலால், கொம்பு - அவயவம். மனிதன் - அவயவி. இதனுள் மனிதனுக்குக்கொம்பு இல்லாமை "ஏது சொரூபாசித்தி" ஆம்:—

அப்பராசராதியர்கள், பிறந்ததுதொட்டுத் தவச்சித்தியையுடையவர்கள் என்பதற்கு ஐயமில்லை. என்னை? அப்பராசர் முதலியோரது உண்மைஇல்லைமையைத்தெரிவிக்கும் மந்திரார்த்தவாதங்களானும், இதிகாசபுராணங்களானுமே, சித்தியையுடையார்களென்பது உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

இனி, அம் மந்திரமுதலியன பிராமாணியம் என்று கூறலாகாது; என்பையேல்? அப்பராசர்முதலியோரேஇல்லையென்றவாறும். ஆகவே, "ஏது ஆசிரயாசித்தி" யாம். (ஏது ஆசிரயாசித்தி - என்பது-தான்கூறும் ஏதுவுக்குப் பொருந்தும் இடமில்லாமற் போதல். (உதாரணம்) மலடிமகன் ஆதலால், அழகுள்ளபுருடன் ஆயினன் என்னுமிடத்து, அழகுண்மையாகிய காரியம்பிறத்தற்கு ஏது, மலடிமகன் என்னவே, மலடியென்னும் சொல்லே மக்கள் இல்லாதவள் என்னும்பொருளை வெளிப்படுத்தலால், மலடிக்கு மகனுதல் யாண்டையது? அவனே இடமாக உடைய அழகுண்மை யாண்டையது? என்று விளைவப்படுதலின் மலடிமகன் இன்மையே "ஏது ஆசிரயாசித்தி" ஆம்.

இங்ஙனமாகலின், இதனையாவரால் மறுக்கக்கூடும்:—

வேறு பிரமாணங்களுக்கு மாறுபாடில்லாத மநுமுதலிய ஸ்மிருதிகளுக்குச்சுவார்த்தத்திலும், என்றால், தன்னுரைப்பொருளிலும் பிராமாணியம் உண்டு என்று உத்தரமீமாம்ஸையின், தேவதாதிகரணத்தில் விளக்கஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

பூர்வமீமாம்ஸம், அர்த்தவாதாதிகரணத்தில்சுவார்த்தமாகிய தன்னுரைப்பொருளில் பிராமாணியம் இல்லை என்று கூறப்பட்டது.

இவ்விரண்டுந் தம்முள் விரோதமுடையதாய் அநுவாதத்திற்கு இடமுண்டாகின்றது. (அநுவாதம் என்பது முன்கூறப்பட்டதொன்றை வேறொருகாரணம்பற்றி மீட்டுங்கூறல்).

ஆதலால் "యద్వైకించ" என்ற அருத்தவாத மானது "మానవీయుచా" என்னும் விதிவாதத்துக்குத்துதிவடிவமாயினும், சுவார்த்தமாகிய தன்னுரைப்பொருளிலும் தாற்பரியம் உண்டென்று நிச்சயமாயிருத்தலின், சாக்கியர் முதலிய நாஸ்திகர்நூல அதற்கு ஒப்பாகக்கூறலாகாதுஎன்றுநினைத்து "சதுர்விம்சதிர்தம்" என்னும் சிரந்தத்தில்,

"అత్రచార్వాక వాక్యాని బౌద్ధాది పఠితానితు
విప్రలంభకవాక్యాని తానిసర్వాణివర్జయేత్"

என்பது, உலகாயுதர் புத்தராதி நாஸ்திகர் வஞ்சகர் முதலியோர் வார்த்தைகளை யெல்லாம் ஒழிக்க வேண்டுவது. என்று கூறிற்று. அற்றேல் அற்றாக.

இனிப்பராசரருடைய பெருமை வேதத்தாற் கூறப்படாதல்ல: கூறப்பட்டதேயாம். என்னை? "సహోవాచవ్యాసఃపారాశర్యః" என்னும் வேதவாக்கியத்தில் பராசரருடையமகன்வியாசனென்று மகன்மையைச்சிறப்பித்துவியாசரைப்புகழ்ந்தது. (மகன்மை-என்பது - மகனுக்குந்தன்மை). இங்ஙனம் யாவராலும் மதிக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய வியாசரையும் பராசரர் மகனொன்றே துதித்ததனால் பராசரருடைய மகிமை வேறுகூறுவது என்னுளது. "వాజసనేయం" என்னுஞ்சாகையில், வசிஷ்டபிராமணத்தில், வேதசம்பிரதாயத்தை வழங்குவிக்கும் குருசிஷ்ய பரம்பரையைக் கூறுமிடத்தில் பராசரருடைய புத்திரர் பௌத்திரர்களையும் கூறக்கேட்டோம். என்னை? "కాశికోపృతకాశికాద్భృత కాశికఃపారాశర్యాయణా త్పారాశర్యాయణఃపారాశర్యాత్ పారాశర్యోజాతుకర్ణ్యాత్" என்றது (இதுசுருதி) அதனால்பராசரனுரும் மதுவிஷ்ணு டொப்பாவர். இன்னுமிவ்வாறே வசிஷ்டர், அத்திரி, யாஞ்ஞவல்கியர், முதலியோர்கள் விடயத்திலும் ஆராய்ச்சிசெய்யத்தக்கதாகவிருக்கின்றது. அவ்விடயத்தில் சுருதிப்பிரமாணமுங் காணப்படுகின்றதாவது "ఋషయోవా ఇంద్రంప్రత్యక్షం నాహ్యేవ-తంవశిష్ఠఃప్రత్యక్షమపశ్యత్"

அத்திரதாதேர்வ்யய ப்ரஜாம் புத்ரகாமாய அஹ யாஜ்ய வ்ய-வ்யஸ்யேஷ்டா ஸ்ய பவதுஃ." என்பவை முதலியனவாம்.

ஆதலால், மநுமுதலிய ஸ்மிருதிகளிடத்தில் ப்ராமாண்யம் இல்லையென்று விலக்குவதற்கிடனில்லை: மநுமுதலியஸ்மிருதிகளுக்கு மேதாதிதி முதலியோரால் உரையுஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதனால்.

இனி இந்தஸ்மிருதிகளுக்குமூலகாரணமாகியசுருதியின் பிரோரணை கிடைப்பது இல்லையென்பது கூடாது. என்னை? "பஞ்சவாஏதே மஹாயஜ்ஞா ஸ்ரதிப்ரதாயந்தே ஸததிஸந்திஷ்யந்தே தேவயஜ்ஞஃ பித்ருயஜ்ஞோ பூதயஜ்ஞோ மநுஷ்யயஜ்ஞோ ப்ரஹ்மயஜ்ஞஃ." என்றது முதலிய சுருதிவாக்கியங்களால் ஸ்மார்த்த தருமத்திற்கு மூலமான வேதப்பிரோரணையும் கிடைத்திருக்கின்றதனால். ("ஸததி" = "ஸததம்" நித்தியம் என்பதுபொருள்) யாண்டும், சௌசமுதலிய வொழுக்கங்களுக்கு வேதப்பிரோரணை கிடைத்ததில்லை யென்பது ஓத்த விவகார மொழியன்று.

அன்றியுமிதனை, பாட்டாசிரியரும்.

வைதிகைஃஸ்மர்யமாணத்வாத்ததபரிக்ரஹாச்சாத்யதஃ।
ஸம்ஸ்காரவ்யவஹாரத்வாத்ஸ்ம்ருதீநாம் மாநதோசிதா.

என்புழி, வேதமுநிவர்களால் உணர்த்தப்படுதலாலும், அவற்றை அங்கீகரிப்பதில் நிச்சயத்தன்மை யுண்டாயிருப்பதாலும், நம்பத்தக்க வேதமே மூலமாயிருப்பதாலும், ஸ்மிருதிகளுக்குப்பிரமாணத்தன்மை சிறந்ததாகவிருக்கின்றது. என்க.

மநுவானவரும்.

ச்ருதிம்வ்யம்திமுநயஃ ஸ்மரம்திசததாஸ்ம்ருதிம்।
தஸ்மாத்ப்ரமாணமுபயம் ப்ரயோஜைஃ ப்ரமிதம்புதஃ।
யோவமந்யேததேமூலே ஹேதுசாஸ்த்ராஸ்ரயாத்நரஃ।
ஸஸாதுபிர்பஹிஷ்கார்யோநாஸ்திகோவேதநிம்தகஃ॥

என்புழி. முநிவர்கள் வேதங்களை யிடைவிடாது காண்கின்றனர்: ஸ்மிருதிகளை யெப்பொழுதுஞ் சிந்திக்கின்றனர்: ஆதலால், சுருதிஸ்மிருதிகளிரண்டும் அளக்கத்தக்க அளவைக

ளாகவும், உலகம் அளக்கப்பட்ட பொருளாகவுமிருக் கின்றன. இவ்விரண்டினையும் இவற்றிற்கு வேறுகிய தருக்கமுதலிய கருவி நூலைக்கொண்டு அவமாகஞ் செய்கின்ற வொருவனை நாஸ்திகன் எனவும், வேதநிந்தகன் எனவும், அறிவுடையோர்யாவரும் முற் றுந்துறக்கின்றார்கள்-எ-ம்.

பாரதம் அநுசாசநீகபருவத்திலும்.

धर्मजिज्ञासमानानां, प्रमाणं परमं श्रुतिः॥
द्वितीयं धर्मशास्त्रन्तु, तृतीयं लोकसंग्रहः॥

என்புழி, தருமத்தையறிய விரும்புவோர்க்குச் சுருதியானது முதலளவையாம். தருமசாஸ்திரமாகிய ஸ்மிருதிகள் இரண்டா மளவையாம். சான்றோர் ஒழுக்க வழக்கமானது மூன்றாமளவை யாம். எனவுங்கூறுப. (அளவை=பிரமாணம்) ஆதலால், பாராசர ஸ்மிருதியுரைசெய்வதற்குத் தக்கதென்பதே தேற்றம்.

பராசர ஸ்மிருதியின் வகைமை.

இப்பராசர ஸ்மிருதியென்னும் நூலின்வகைமையைக் கூறு மிடத்தில், இரண்டுகாண்டமும், பன்னிரண்டு அத்தியாயமும், ஐந்நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டு சுலோகங்களும் அடங்கியிருக் கின்றன. அவற்றுள், முதல் ஆசாரகாண்டமும் இரண்டாவது பிராயச்சித்த காண்டமுமாம். இவ்விரண்டனுள், ஆசாரம்-என்பது, இச்சித்த பொருளைத் தருவது. எனவே, புண்ணிய முண்டாவது. ஆசாரம், ஒழுக்கம், என்பன ஒருபொருட் கிளவி. பிராயச்சித்தம்-என்பது, வெறுப்பைத்தருகின்ற பாவத் தையொழிப்பது. பிராயச்சித்தம் - எனினும், கழுவாய்-எனினு மொக்கும்.

இவ்வாசாரம், பிராயச்சித்தமென்னு மிரண்டனாலும் உல கத்துள் யாவரும் புண்ணியலோகத்தையடைகின்றனர் என்று வேதங்கூறிற்று. வேதத்தாற்கூறப்பட்ட ஆச்சிரமவொழுக்க முத லியவற்றுல், மறுமையில் - அல்லது-பரலோகத்தில் இச்சித்த

பயன்உண்டாகின்றது. நூல்களால் விலக்கப்பட்ட கருமத்தைச் செய்தால் நரகம் என்னும் அனிஷ்டம் உண்டாகும். அனிஷ்டம்-எ-து-வெறுப்பைத்தருந்துன்பமாம். அத்துன்பத்தையொழித்துக் கொள்வதாகிய மார்க்கத்தைவிளக்குநூல் பிராயச்சித்தமெனவும் கூறப்படும்.

இவ்விரண்டும் மறுமைக்குக்காரணமாகிய கருமம் ஒன்றினுடைய கதிகளாயிருக்கின்றன.

"சுசொளத கருமத்திலும்" (என்றுல் வேதசம்பந்தமானகருமம்). அந்தப் பிராயச்சித்தமும் ஒருக்கருமமேயுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது.

அக்கினிஹோத்திரமுதலியவற்றில் ஒருக்கங்களோ அநுட்டிப்பதே "சுசொளதகருமம்" என்னப்படும். விதித்ததற்குமாருக ஒருவன் ஒருகருமத்தைச் செய்தால், அதனுலுண்டாகிய தோஷம் நீங்குவதற்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய்யும்படி வேதத்திற் கூறப்பட்டது. கற்பசூத்திரங்களைச் செய்த ஆசிரியர்களும், இப்பிராயச்சித்தவொழுக்கங்களையே அநுட்டிக்கத்தக்கதாகச் சுத்தரித்தனர்களல்லாமல், விவகாரத்தைக் கூறினரில்லை. ஆதலால், ஆபிரியர் பராசரனும் அவ்வண்ணமேமறுமைக்குக் காரணமாயிஸ்மார்த்தகருமங்களை யுணர்த்தத் தொடங்கி யவ்விரண்டிலுமே இரண்டு காண்டங்களாக கூறினுன்றுணர்க.

அற்றேல், அந்த சுருதி சூத்திரங்களாற் பிரோரிக்கப்பட்ட விவகாரம் தருமமாகாவோ வெனில்?

அற்றன்று. தருமமா யிருக்கினுமிருக்க. அது இம்மை யொன்றற்கே பயன்படுவதாகின்றது.

என்னை? "காரீரி" என்னும், இஷ்டி முதலியசுசொளதகருமங்களுக்கு மழைபெய்தல் ஒன்றுமேபயனுவதுபோல, விவகாரத்திற்கும் இலாபம், மேன்மை, புகழ்; என்னும் இவ்வளவேபயனுகவிருக்கின்றது. (இஷ்டி=யாகம்).

ஆகவே, விவகாரத்தில் வெற்றியடைந்தவனுக்கு இலாபமும் அதுபோலத் தோற்றவனுக்குத் தண்டனையுமாகிய அவ்வி

ரண்டினளவே, விவகாரத்தில் விதித்த கருமத்திற்கும் விலக்கிய கருமத்திற்கும் பயனுகியசுவர்க்க நரகமாக விருக்கின்றன.

அங்ஙனமன்று. அரசனுக்கும், அரசனையோர்க்கும், சான்றினர்க்கும் முறைதவறி நீதிசெய்வாராயின் விவகாரத்தாற்பாவம் வருகின்றது. ஆகலால்விவகாரத்திற்கு மறுமைப்பயனுமுண்டாமன்றே? (சான்று-எ-து. சாகூஷி). என்னை?

அசண்ட்யாந்தண்டயன்ராஜா தண்ட்யாம்ஶ்சை வாஷ்யதண்டயன்।
அயஶோமஹதாப்நோதி நரகம் சாதிகச்சதி।
ஸபாவானப்ரவேஷ்டவ்யா வக்தவ்யம்வாஸமஞ்ஜஸம்।
அப்ருவன்விப்ருவன்வாபி நரோபவதிகில்பிஷீ।
ஸாக்ஷ்யனृதம் வதன்பாஶை ர்பத்ய்தெவாருணைர்நரः।
ஏவஶ்ருத வர்தாணி தஸ்மாத்ஸாக்ஷ்யம்வதேத்ருதம்॥ என்புழி.

அரசன் தண்டிக்கத் தகாதவர்களைத் தண்டித்தாலும் தண்டிக்கத்தக்கவர்களை தண்டியாது விட்டாலும் பழியையடைகின்றன். அன்றியும் நரகத்திற்குச் செல்கின்றன். எ-ம், ஒருவன் நீதி புரியும் அவைக்களத்துக்குச் செல்லலாகாது. சென்றால்உண்மையையேகூறல்வேண்டும்.தானறிந்ததை அறிந்தபடிச் சொல்லாவிடினும் வேறுவிதமாகச்சொல்லினும், மனிதன்பாவத்தை யடைகின்றன். சான்றில், பொய்கூறினவன் வருணன்பாசத்தால் கட்டப்பட்டவனுய் நூறுவருடபரியந்தமும் தண்டனையநுபவிக்கின்றன். ஆதலால் சான்று உண்மையையே கூறவேண்டும்.

என்று மறு கூறுதலின் அரசன் முதலியோர்க்குக்குற்றம் உண்டாவதாகக் கூறியமாத்திரையால் விவகாரத்திற்குப் போந்தது என்னை? அரசனுக்கும் சான்றினர்க்கும் விவகாரத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை யல்லவா? அது வாதி பிரதிவாதிகளுக்கே சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாதி பிரதிவாதிகளுக் கோபாவமுள்ளதாக யாண்டுங் கூறப்பட்டதில்லை. தோற்றவனுக்குத்தோல்விக்காரணத்தால்வேறு பிராயச்சித்தமும் கூறியதில்லை ஆகலின்.

கடன்பட்டவனுக்குநரகம்உண்டாகின்றதுஎன்றசொல்வழக்கும் ஆசாரத்தைப்பற்றி வந்தது. அங்ஙனம் தருமசாத்திரத்திற்கு

மாறுக விவகாரஞ்செய்தவனுக்கும் நரகம் உள்ளதேயாயினும், இந்தவிவகாரம் மறுமைப்பயனுக்குச்சிறந்த தென்பது ஒழிக்கத் தக்கதேயாம். ஆகவே, இம்மைப் பயனுக்கே சிறந்த தெனவும் மறுமைக்குச் சிறுபான்மை பயன்படுத லுளதெனவும் கொள்க.

விவகாரமும் அத்தருமமாகுமேயாயினும் ஆசாரத்திற்கு வேறுபட்டேயிருக்கின்றது.

இனி, இவ்விவகாரம் இம்மைக்குக்காரணமானதேயாயினும் அதற்கு மூலமாகிய வேதவாக்கியமும் உள்ளதாக விருக்கின்றதே யெனில்?

காந்தருவம் முதலிய வுபவேதங்களின் விடயத்தும் அவ்வாறுளதாகக் காணப்படுகின்றது. என்னை?

ஜக்ராஹபாதமுக்வே தாத்ஸாமப்யோ கீதிமேவ ச।
யஜுர்வேதாதபிநயம் ஸாமான்யாதர்வணாதபி॥

என்புழி, இருக்குவேதத்தினின்றும் காலால்நடித்தல்விகற்பமும், சாமத்தில் நின்றும் இசை விகற்பமும், யசுர்வேதத்தினின்றும் அபிநய விகற்பமும் அதர்வண வேதத்தினின்றும் இவற்றினெழிலும் பொதுவுமாகிய சுருதி, லயை, ஸ்தாயி, காளம் பாவம் முதலியனவும் கொள்ளப்பட்டன என்றதனாலுணர்க. (பாவம் எ-து கருத்து).

இனி, விரித்துக்கூறுவதிற் பயனென்னுளது? இவ்வாசிரியர் பராசரனுர் மறுமை யொன்றனையே சிறந்ததாகக் கொண்டு நோக்கமுடையாராதலின் விவகாரகாண்டத்தை விரித்துக்கூறினரல்லர்.

ஆயின், இராஜதருமத் தைக்கூறவந்தவிடத்தில் "ரீதிஸ்தேன பாலயேத்" எ-து, அரசன் - பூமியைத் தருமத்தோடுங் காக்கக் கடவன் - என்றவாறு. இவ்வளவு கூறியதால் அரசன் விசாரிக்க வேண்டுவனவாகிய விவகாரத்தினையும் குறிப்பித்தவாறுயிற்று.

இனி, ஆசாரம் ஒருவன் இச்சித்ததைப்பெறுவதற்குமேலோ காரணமாதலால் அதுமுதற்கண்ணே கூறப்பட்டது.

அவ்வாசாரம் வழுவியவிடத்தே உண்டாவது பிராயச் சித்தம் ஆதலால் அப்பிராயச்சித்தம்பின்னே கூறப்பட்டது.

இந்த ஆசாரகாண்டத்தில் மூன்று அத்தியாயங்களும், பிராயச்சித்தகாண்டத்தில் ஒன்பது அத்தியாயங்களு முள்ளன வாம்.

இனி, அம்முதல் அத்தியாயத்துள் கூறியுள்ளன நால்வகை வருணத்தினர்க்கும் உரிய பொதுத்தருமமும் சிறப்புத்தருமமு மாம். சான்றோரொழுக்கம் பொதுத்தருமம் மென்றும்; ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், என்னும் அறுவகைத்தொழிலும் உலகோம்பல் முதலியனவும் வருணங் களின் சிறப்புத் தருமங்களென்றும் கொள்க.

இரண்டாம் அத்தியாயத்துள் உழவுமுதலிய சிவநோபாயங் களும், பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வாநப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம், என்றும் நால்வகை ஆச்சிரமவொழுக்கங்களும் கூறப்பட்டன. ஆச்சிரமம் - எது – நிலைமை.

மூன்றும் அத்தியாயத்துள் ஆசூசவகைகளும், பிதுர்சிராத் தத்தொகுதிகளும், கூறப்பட்டன. (ஆசூசம் - எது. நீட்டு). இம் மூன்று அத்தியாயங்களுமே ஆசாரகாண்டமாம்.

நாலாவது அத்தியாயத்துள் பிரகிரண பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தமும், புத்திரபேதங்களும், பரிவேதநப் பிராயச்சித் தமும், கூறப்பட்டன.

ஐந்தாவது அத்தியாயத்துள் நாய்கடித்தன் மூதலியவற் றின் பிராயச்சித்தமும், துன்மரணப் பிராயச்சித்தமும் ஆகிதாக் கினிப் பிரேத கருமவிதியும், பிறவுங் கூறப்பட்டன.

ஆறுவது அத்தியாயத்துள் மலிநீகரணப்பிராயச் சித்தமும் சண்டாளாங்ஙபோஜந முதலியவற்றின் பிராயச் சித்தமும், செம்பு முதலியவற்றின் சுத்தியும், அங்நசுத்தியும், இரதசுத்தி யும்(எ-து-சுவைப்பண்டங்களின் சுத்தியும்) பிறவுங்கூறப்பட்டன.

ஏழாவது அத்தியாயத்துள் பூமிசுத்தி, கிரகசுத்திமுதலிய எல்லாச் சுத்திகளுங் கூறப்பட்டன.

எட்டாவது அத்தியாயத்துள் - கோவதை முதலியவற்றின் பிராயச்சித்தமும், சாமானியமாகப் பரிஷத்திலக்கணமுதலியனும், கூறப்பட்டன. (பரிஷத்து-எது. சபை).

ஒன்பதாவது அத்தியாயத்துள் - அழுகையைப்பற்றியும், பசுவினையடித்தலைப்பற்றியும், அரசர்கள் மாதர்கள் மயிர்களைத் தன்முதலியவற்றைப்பற்றியுஞ் செய்யத்தக்கப் பிராயச்சித்தமும், பிராயச்சித்தஞ்செய்து கொள்ளாதவழிவரும் பாவமும் பிறவுங் கூறப்பட்டன.

பத்தாவது அத்தியாயத்துள், புணரத்தகாத மாதரைப் புணர்தலின் பிராயச்சித்தம் முதலிய கூறப்பட்டன.

பதினோராவது அத்தியாயத்துள், புசிக்கத்தகாதனவற்றைப் புசித்தன் முதலியவற்றின் பிராயச்சித்தங் கூறப்பட்டன.

பனிரண்டாவது அத்தியாயத்துள் கூறாது ஒழிந்த எல்லா ஒழிபுகளையுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

இதனானே சொல்லப்படாத பாவங்களுக்கெல்லாம் பிராயச்சித்தங்களை உபலக்கணவிதியால் கொள்ளப்படும். (உபலக்கணம் - எது. ஒன்றற்குக்கூறிய விதியைக்கொண்டு, அதனோடியையு உடையதாய்க்கூறாது ஒழிந்துள்ள பிறவற்றினையு மெடுத்தாளுதல்).

சில விடங்களில், சிலமுக்கியமான அநுபாதங்களுக்குப் பிராயச்சித்தங் கூறவில்லை. சிலவிடங்களில் சிலரகசியமானபிராயச்சித்தங்களைக் கூறாதுவிட்டனர்.

சௌமிய பங்கமுதலிய சிருச்சிரங்களை வேறெவ்விடத்துங் கூறவில்லை.

கருமவிபாகமுங் கூறவில்லை. கருமவிபாகம் - எ - து - முன் ஜகங்களிற் செய்ததீவினை. அவற்றையெல்லாம் உபலக்கணத்தால் கொள்ளப்படும்.

இவ்வொன்பது அத்தியாயங்களும் பிராயச்சித்த காண்டமாம். இது இக்கலியுகத்தையே பற்றிக் கூறவந்த தருமதாலாதலின், பிராயச்சித்த காண்டமே இதனுள் விரித்துக்கூறப்பட்டது.

என்னை? இக்கலியுகத்தில் பார்வையர்களும் எண்ணத்தாலுமே தீவினை மிகவும் விளைவதாயிருக்கின்றது. அதனையொழிக்கத்தக்கப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்து கொள்ளுதற்குரிய மாதுடர்களும் சத்தியில்லாதவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்: என்று நினைந்து இந்த ஸ்மிருதியில் சிறுகத்தொகுத்துத் தயவினல் கூறினர்.

எங்ஙனமென்னில்? வேதம் முற்றும் ஓதவேண்டிய அந்தணன் ஒருவன் அவ்வேதத்துள் சிறிதேயோதினும் அமையுமென்றும், வேதியன்செய்யத்தகாத வழுவையேனுஞ் செய்து ஆபற்காலத்திற் பிழைக்கலாமென்றும், கோவதைக்குப் பிராஜாபத்தியஞ்செய்தலாலும், பிரமஹத்திக்குச் சேதுதரிசனத்தாலும் பாவவொழிவு உண்டாமென்றும், கூறியதால், பெருத்தபிராயச்சித்தங்களைச் சிறிதேதொகுத்துக் கூறினனென்பது விளங்கும். இருபிறப்பாளராகிய மூவரும் அவ்வகைத் தொழில் செய்யமுயலுதல், யுகவல்லமையேயல்லது அவர்கள்தோஷமல்லாமையால், அவர்களை அதுபற்றி நிந்தைசெய்யலாகாதென்று முதலிலும் முடிவிலுங் கூறுதலால், இவ்வாசிரியர் தயவுடையவனென்பது விளங்குகின்றது.

உலகத்திலுள்ள எல்லாஸ்மிருதிகளுக்கும் சம்மதமாகும்படி, ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும் தக்க முழுப்பிராயச்சித்தத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு, எம்போலியர்க்கு ஆற்றலின்று. அன்றியும் ஸ்மிருதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேவாக்கியத்தால் ஒப்பக்கூறுதல், எவ்வகைப்பட்ட நிபந்தநூலுக்கும் முடியாததாயுள்ளது. அல்லதூஉம், அங்ஙனம் வரம்புசெய்து மறுக்கத் தொடங்கினல், தருமநூலுக்குத்தருப்பணஞ்செய்யவேண்டுவதாம். எனின்? தருமநூலெல்லாம் இறந்துவிடுமென்பதுகருத்து.

ஆயின், வரம்புகடவாத வொழுக்கத்தையுடைய வுத்தமர்கள் துணிந்த நெறியாவது? பிரசித்தமான அருத்தத்தில் ஒன்றோடொன்று மாறுபாடில்லாதவழி எல்லாஸ்மிருதிகளும் பிரமாணமென்பதேயாம். ஆயின், இந்தப் பராசரஸ்மிருதி மற்றையஸ்மிருதிகளைப்போல அங்கிய ஸ்மிருதிகளால் எவ்விடத்தும்மாறுபடுதலில்லை. ஆதலால், இப்பராசரர் நூலிற் கூறப்பட்ட விதி

விலக்குகளே, கலியுகத்தில் முக்கியமாக வுபயோகப்படத்தக்கன. மற்றைய தருமநூல்களின் வாக்கியங்களோ வெனில்? எவ்வளவு மாறுபடுதலில்லையோ? அவ்வளவு இப்பராசரநூலோடு ஒப்பக் கொள்ளப்படும்.

ஸ்மிருதிகளில்சொல்லப்பட்டவிஷயங்களை ஆராயுமிடத்து, திருத்தியாகும்படி, ஆகாரத்திற்குச் சோளம், கேழ்வரகு, நெல், கோதுமை, முதலியபலவகைத்தானியங்களையும் கொள்வதுபோல, ஒவ்வொருபாவங்களையும் ஒழிப்பதற்கு அவ்வவ்விருடிகள்வெவ் வேறு பிராயச்சித்தங்களையுங் கூறியவாறுகக் காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே இச்சித்தபயனைத்தரும் புண்ணியங்களுங் கூறப்பட்டனவாம்.

எங்ஙனமெனில்? சுவர்க்கப்பேறு ஒன்றினுக்கே "விசுவஜித்துயாகம்", "அக்நிஷ்டோமம்", "அக்நிஷ்டோமம்", "தரிசவிதி" முதலிய அநேகசாதனங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

பிரம காண்டத்தில் பிரமலோகப் பேற்றைக் குறித்துச் "சாண்டில்யவித்தை," "தகரவித்தை," "சகூஷ்மாவித்தை," முதலியவநேக உபாசனைகள்தருவியாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

அதுபோலவே, கருமகாண்டத்திலும் ஒவ்வொரு பாவ நிவர்த்தியின் பொருட்டுப் பிராயச்சித்த விதங்கள் வேறுவேறு பலகூறப்பட்டுள்ளன.

ஒருபாவத்திற்குக் கழுவாயாக வொருபுறம் பிரஜாபத்திய முதலியனவும், மற்றொருபுறம் மரணாந்தப் பிராயச்சித்தமும், ஒத்தனவென்று விகற்பமடையாகக் கூறப்பட்டன (மரணாந்தம், எ-து தேகநாசம்வரையும்).

இங்ஙனங் கூறுவது சாகசமாக விருக்கின்றது. (சாகசம்= வல்லான் வகுப்பு). என்னை? ஓர் குருத்தாவுக்கு அதுவாயினும், அல்லது இதுவாயினும், பிராயச்சித்த மாறுமென்று விகற்பப் படக்கூறுவது, வல்லான் வகுத்தபடியன்றி நியாயசம்மதம் ஆக மாட்டாது.

தருமம் அதிகமாகச்செய்தால் பயன்மிகுதியாக விருக்கின்ற தென்னும் நியாயத்தை அநுசரித்து, வல்லான்வகுப்பென்னும்

குற்றத்திற்குப் பரிகாரம் சொல்லலாமே யென்னும் பக்ஷத்தில், அது நம்மிருதிறத்தாருக்கும் ஒத்தவாறும்.

ஆகவே, நியாயத்தைப்பற்றி இவ்வுரைசெய்தலாற் போந்த முடிபு என்னெனின்?

தேயபேதத்தாலும், காலபேதத்தாலும், அதிகாரிபேதத் தாலும், சாத்திரங்களின் கருத்துக்கள் வேறுவேறாய் முடிகின் றனவென்று முன்னமே கூறினும்.

இன்னம், விதிவாக்கியங்களில் அருத்தவாத பாகங்களைவிட் டுச்சொல்லின் அளவாலும், விலக்குளன்றேகூறுதபக்ஷத்தில்எந்த வாக்கியத்திற்கு எவ்வாறு பொருள் படுகின்றதோ? அவ்வாறு பொருள் கொள்ளலாம்.

ஆகவே, ஸ்மிருதிகளுக்கு உரைசெய்த உரையாசிரியர்கள் இதற்கிதுவே பொருளென்று எங்ஙனங்கூறினரெனில்? உள்ள வாறுபொருளையுணருந்திறமில்லாத மந்தஅறிவினர்க்கு,உணர்ச்சி யுண்டாம்படிக்கூறியதன்றிவேறல்ல. அங்ஙனங்கூறுக்கால் அப்ப மான பாவத்திற்குப் பன்னிரண்டாண்டளவும் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளினும் பரிகாரமில்லையாம். ஆதலால் அங்ஙனம் வரம்புசெய்து கூறியதென்றுணர்க.

ஆயின், பல பாவங்களின் ஒழிவுக்கும் ஓரே மகாவிரதஞ் சாலுமாக, வேறுபல கழுவாய்கள் கூறுவானேன்எனில்? பெரிய பாவத்திற்குப்பெரியபிராயச்சித்தமும், சிறியபாவத்திற்குச் சிறிய பிராயச்சித்தமும், ஆற்றலுடையவனுக்கு அதிகப்பிராயச்சித்த மும், அற்பசத்தியுடையவனுக்கு அற்பபிராயச்சித்தமும் உண் டாவது தகுதியாக விருக்கின்றது என்றபடியாம்.

ஆயின், பெரிய பிராயச்சித்தத்தால் சிறுபாவமொழிவாம். சிறுபிராயச்சித்தத்தால் பெரியபாவமொழியா தென்பாமெனில்? இதுபெரியது, இதுசிறியது, என்னும்நியமம்யாண்டுபெற்றவாறு? பெருமுயற்சியாலாயது பெரிது. சிறுமுயற்சியாலாயது சிறியது. என்பாயேல்? நன்றுகூறினாய்! மகாவிரதத்தினும் உழுவுபெரு வருத்தமுயற்சியது: ஆதலால் அதனையே பெரியதென்று கூற வேண்டும். பஞ்சகல்வியத்திற்குக்கோமூத்திரம்வேண்டுமெனில்?

கிடைத்தற்கு எளியகோமூத்திரத்தினும், கிடைத்தற்கு அரியசிங் கம்புலிமுதலியவற்றின்மூத்திரங்கிடைப்பதுபெரிதென்றுணர்ணை வும் படும்: ஆயின், அதுவிரதத்திற்குத் தக்கதோ? தக்கதன்று. மகாவிரதமெனில்? தருமசாத்திரத்தில் எந்த அதிகாரிக்கு எத னைப் பெரிதாக விதிக்கப்பட்டதோ? அதனை அவ்வாறே பெரி தென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இனி, விரித்து வாதிப்பதிற் பயனென்னை? எதனிடத்து முயற்சிவருத்தமிகுதியாம் உள்ளதோ? அதுவே மகாவிரதமென் னினும் அதனையுமுடன்படுவோம்: ஆயின், பெரியபிராயச்சித்தத் தால் சிறியபாவத்திற்குப் பரிகாரம் வருவதுபோலச் சிறியபிரா யச்சித்தத்தால் பெரியபாவத்திற்கும் பரிகாரம் நேருமாம்: சிறு நெருப்புப்பொறிவிரிந்தபெருங்காட்டையும் அழிப்பதுபோலும். சத்தியில்லாத வோர் பெரிய மண்ணுங்கட்டி அக்காட்டினைக் கொளுத்த வல்லதோ? ஆதலால், சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்டது சிறியதோர் கழுவாய் ஆயினும், பெரியபாவங்களையும் போக்கத் தக்கதாம் எனில்?

அங்ஙனமன்று. சிறுநெருப்புத்தன்னளவில்நில்லாதுமூண்டு பெரியநெருப்பான பின்னர், அக்காட்டைக் கொளுத்தவல்லதாம். சிறுபிராயச் சித்தமும் அவ்வாறு தன்னளவிற் பெருத்துப் பெரும் பாவங்களை யொழிக்கலாற்றாது: ஆகலின், ஈண்டுக்கூறிய உவமை பொருந்தாது.

அற்றேல், வடிவம் அற்றபாவத்தில் சிறிது ஒழியும் என்பது என்னை? சிறிதுஒழியாது என்பது என்னை? ஒழியுங்கால்எல்லாம் ஒருங்கு ஒழிய வேண்டுவதாமே யெனில்?

அற்றன்று. பாவம்கட்புலன்ஆகாதுஆயினும், அவ்வப்பாவங் களுக்குத்தக்கவாறு ஒவ்வொருவடிவமும் உண்டாயிருக்கின்றது.

அங்ஙனம் பாவத்திற்கு வடிவம் என்பது ஒன்று இல்லை யெனில், ஒருபாவத்திற்கு ஒரேவகையான துன்பமே உண்டாக வேண்டும்: அவ்வாறின்றிப்பலதுன்பம் உண்டாவதால், பாவங்க ளுக்கு அவயவங்களும் உள்ளனவென்றுணர்க.

ஆகவே, அற்பமாகிய பிராயச்சித்தத்தால் பாவத்தின் அவயவங்களாகிய சிலபாகங்களை ஒழித்துவிடின், மற்றையவற்றிற்குப் போம்வழியாது? ஆதலால் மகாவிரதங்களில் ஒரு பாகமாகிய பிராயச்சித்தத்தால், பாவத்தின் ஒரு பங்கு நாசமடையின், ஒழிந்த பாவத்தின் பாகங்களை ஒழிப்பதற்காக, விரதங்களிற்சேடமாயிருக்கிற பிராயச்சித்த பாகங்களை யெல்லாஞ் செய்துமுடித்தால், அப்போது அப்பாவம் மூற்றும் ஒழிந்து சுகமுண்டாம் என்னுங்கருத்தால் ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. ஆதலால் சிறியதேயாயினும் பெரியதேயாயினும் எவ்வகைத்தீவினைக்கு எவ்வகைக் கழுவாய் தக்கதென்று, தருமநூலாசிரியர் அனைவரும் ஒருநெறிப்படக் கூறியிருக்கின்றனரோ? அதுவே உண்மையானதாகவிருக்கின்றது.

சிறியதோர் பாவத்திற்காகப் பெரும்பிராயச்சித்தஞ் செய்தால், அப்பெரும் பிராயச்சித்தத்தின் சிலபாகத்திலுலே அவ்வினை யொழிதலால், ஏனையபாகங்கள் பயனிலி ஆகின்றன: ஆதலால், மகாவிரதஞ்செய்வது வீண்எனில்? அற்றன்று. சிலபாகம், பாவத்தை ஒழித்தலால், மற்றையன சுகத்தை யுண்டாக்குவதற்கு ஹேதுவாதல் அன்றி வீணுதல் இல்லையாம்.

அல்லதூஉம், அங்ஙனங்கூறுக்கால் பாவம் இவ்வளவிற்று என்று, உணரலாற்றுதான் ஒருவனுக்குப் பெரியதோர் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளுவதற்கு எங்ஙனம் ஊக்கமுண்டாம்: ஆதலால், பாவம்இத்துணையென்று வரையறை பெறுவிடினும், பெரிய பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளுவதே முறைமையாம். என்னே? அங்ஙனஞ்செய்தால், பாவம் சிறியதேல், அஃது ஒழிந்து சுகமுண்டாகின்றது: பெரியதேல், மூற்றும் தொலைகின்றது: ஆகவே, மகாவிரதம்பூண்ட புருடன்பெருமையையே அடைகின்றுன்என்பதற்குஐயமின்று: என்னும்இக்கருத்தைஉள்ளிட்டஏனைய ஸ்மிருதிநூலாசிரியர் அனைவரும்பிராயச்சித்தங்களை மிருதிப்படக் கூறிவந்தனர்.

இனி, இப்பராசரரோவெனில்? இக்கலியுகத்தில் மக்களுயிர்க்குச் செய்துமுடித்தற்கு, எளியவாகவும் பெரியபாவங்களைப் போக்கடிக்கத் தக்கவாகவும் உள்ள சிறிய பிராயச்சித்தங்களையே ஆராய்ந்து எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றனர்.

ஏனைய விருடிகள் பெரிதுஞ்சிறிதுமாகக்கூறிய பிராயச்சித்தங்களெல்லாம், விரதங்களில் உபயோகப்படுவன வாகுமன்றி, இவ்வாறு ஒத்தபடி இராவாம்.

ஆயினும், ஓர் இருடியால் நியமிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம் வேறோர் இருடியால் ஒத்தது அல்லவென்று, யாண்டும் மறுக்கப்பட்டதில்லை. ஆதலால், யார் யார் எவ்வெவ்விடயங்களைக் கூறியிருக்கினும், அவற்றையெல்லாம் உடன்பட்டுக் கொள்ளலாம். முனிவர் எல்லாரும்கூறியபிராயச்சித்தங்களெல்லாம் யாவருக்கும் உடன்பாடேயாம்.

அங்ஙனமாயின், இத்துணை விரித்துக்கூறுவதிற் பயனில்லையேயெனில்? ஒவ்வோர் இருடிகூறியகூற்று ஒவ்வொருநூலாக இருக்கின்றது.

ஒன்றனுள் இருக்கும் குணப்பொருளைமற்றொன்றில் கொள்வதுமுறைமை அல்லவாம் அன்றே எனில்?

ஓ மீமாஞ்சக மன்னியரே! முனிவர் வாக்கியங்களில் நீராக வலிமையில் விரோத விளக்கலை யெழுப்பி, நுமது பண்டிதத்திறமையை விளக்குகின்றனீர்போலும். அங்ஙனமன்று. ஒரு பாவத்திற்குக் கழுவாயாக ஒருஇருடி ஓர் விரதத்தைக் கூறியிருந்தால், அதே பாவத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாக மற்றோர் இருடி வேறோர் விரதத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர். அதனால், அவ்விருடியர்வாக்கியங்களிரண்டும் தம்முள் ஒன்றோடொன்று மாறுகொண்டதாமோ? ஆகாவாம். எங்ஙனமெனில்?

அவ்வவ்விருடிகள் கூறிய விரதங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்குசேர்த்துச் செய்யவேண்டுமென்னும் சமுச்சயபக்ஷத்தை உடன்படினும், அவ்வாறன்றி, அதைச் செய்யினும் போதும் அல்லது இதைச்செய்யினும் போதுமென்கிற விகற்பபக்ஷத்தை உடன்படினும் உண்டாம் தடையாது? ஒன்று மில்லையல்லவா? (சமுச்சயம் எ-து, கூட்டிக்கொள்வது), (விகற்பம் எ-து, வேறுபடுப்பது).

எங்ஙனமென்னில், பிரஹ்மணம்வந்தால் ஸ்நாநம், தாநம், ஜபம், ஹோமம், என்னும் நைமித்திய விதிகளை அவ்வவரும்

வேறுவேறு கூறியிருந்தால், அவற்றையெல்லாம் ஒப்பக்கொள்ளுஞ் சமுச்சயபக்ஷமே ஒத்ததுஎன்று, உடன்பட்டீர்அன்றே? அவ்வாறே கூறியுள்ள விரதங்களையும் ஒப்பக்கூறும் சமுச்சய பக்ஷத்தை நீர் ஏன் உடன் படலாகாது?

ஒரு விரதத்தால் பாவம் பரிகாரமானால் மற்றொருவிரதம் வீணாகும் என்கிற பக்ஷத்தில், தவம் முழுதும் சுவர்க்கத்துக்குச் சாதகம் என்றுசொல்லியிருக்கும் நியாயத்தைப்பற்றி, அதனையும் உண்மைப்பொருள்என்று ஒப்புக்கொள்ளலாம்: ஆயின், "சாந்திராயணம்" முதலிய விரதங்களைத் தவமென்று கூறியதுபோல "பிக்ஷாசாரியம்," "பிரமசபாலதாரணம்," முதலிய விரதங்களைத் தவமெனக்கூறியது இல்லையாதலால், வேறு விரதங்களால் தீவினைதீர்ந்தவன் ஒருவன், இவ்விரதங்களைச் செய்யவேண்டியது இல்லை: ஆகலின் சமுச்சய பக்ஷம்வேண்டா: ஆகவே, விகற்பப் பக்ஷத்தை நீர் ஏன் உடன் படலாகாது?

இப்படிப்பட்ட இடங்களில் விகற்பத்தை உடன்படினும், கிரஹணகாலத்திற்கு விதித்த ஸ்நாந தாந ஜெப தருப்பணம் என்னுமிவற்றுள், விகற்ப பக்ஷத்தை யெங்ஙனம் உடன்படலாம் என்பாயேல்? அதற்கு விடைமுன்னரே கூறினும்: விகற்பமே யாயினும் சமுச்சயமேயாயினும் கூடுமாதலின், நின்வினவுக்கு இடனின்று.

எங்ஙனம், ஆயினுமாக. மூலப்பிரமாணமாகிய வசனமின்றி, நம்மறிவால் வகுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முடிபுகளை யாம் உடன் படுவதில்லை. என்னை? தான்அறிந்தேவேண்டுமென்று இச்சையாற் செய்த பாவத்திற்குக் கழுவாய்மிகுதியாகவே இருக்கின்றது. அறியாதுசெய்த பாவத்திற்குக் கழுவாய் சிறுகியிருக்கின்றது என்பையேல்? நன்று கூறினாய்.

மூலவசனங்களில் தான் அறிந்தும் அறியாதும் என்றசொல் உள்ளதாயின், அவற்றிற்கு ஆண்டு அங்ஙனம் யாமும் உடன்படுகின்றும். மூலப்பிரமாணத்தையேஅடைக்கலம்புக்க யாமன்றே?

எம்மறிவானேயாம் வரம்புசெய்து கொள்வது ஒன்று உண்டாகுமாயின், கபிலமுனிஎல்லாம் உணர்ந்தவரன்றே? அவர் எல்லாம் உணர்ந்தவராகவே, கணாதமுனிவர் அல்லர் என்று

எங்ஙனம்? என்னும்பெருவழக்குக்கு இடனுய்த்தருமவழிமுற்றும் கெடுகின்றது. இக்கருத்தை "பிரமசூத்திரம்" உ-ம் அத்தியாயம், முதற்பாதம், முதலாவது, ஸ்மிருதி அதிகரண பாஷியத்துட் காண்க.

இனி, மீமாம்ஸகத்துவம்என்பதுஎன்னை? மூலவாக்கியங்களை அனுசரித்துவிசாரஞ்செய்துபொருட்டிறத்தை வரம்புசெய்வதே யாம். அங்ஙனமின்றிச் செய்தவிசாரங்களெல்லாம் அவ்வவர்கள் வித் திறத்தினைக்காட்டும் அளவாவதன்றி மீமாம்ஸை யாகமாட் டாது. (மீமாம்ஸகத்துவம் எ-து, நியாயம் விளங்குந்தன்மை).

அறிந்துசெய்யாத பாவங்கட்கு இங்ஙனம் இது பிராயச் சித்தமாகிய சுத்தியென்று கூறப்பட்ட விடத்தில், அவ்வாறு செய்தால் அத்தீவினைமுற்றும் தொலைகின்றது. அதே பிராயச் சித்தத்தை அறிந்துசெய்த பாவங்களில் செய்தால் ஒன்றும் ஆவதில்லையாம்.

ஒருஸ்மிருதியில் ஒருசுத்தியைக் கூறியிருந்தால், வேறு ஸ்மிருதிகளில் அச்சுத்தி வேறுவகையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின் றது. இங்ஙனங் கூறுவதனுள்ளும் சாமாந்தியமாகவும் விசேட மாகவும்கூறும். விசேடங்கூறும் நூல்கிடைக்குமளவும் சாமானி யத்தைக்கூறும் நூலுக்குப் பொருள்நிச்சயமாவதில்லை. விசேட விதிகிடைத்தால் சாமாந்தியவிதியாற் பயனில்லை. அவ்வாறுகூருக் கால் பிரமாணமென்பதே வேறுகமுடியும்.

இங்ஙனம் பிரமாணம் இதுவென வரம்புசெய்த ஆசிரியர் கள் எல்லாமுணர்ந்தவர்கள்: ஆதலின், ஒவ்வொரு விடயத்தின் எல்லாக் குணங்களையும் உபசங்காரஞ்செய்தே கூறியிருக்கின் றனர். ஈண்டு (உபசங்காரம்-எ-து-சுருக்குதல்) ஆதலால்அதற் குச் சம்பந்தமாகிய நூல்களெல்லாமும் எவ்வாறு இருக்கின்றன வோ? அவ்வாறே உடன்படல்வேண்டும்.

ஒருஸ்மிருதிக்கண்ணே கூறப்பட்டிருக்கும் பிராயச்சித்தங் களை ஆராய்ந்துநிச்சயிக்கும்போது, ஆண்கொணப்படாது இருப் பவைகளாகவும் வேறுஸ்மிருதிகளால் வெளிபெற வுணரத்தக்க வைகளாகவும் இருக்கின்றன. ஆகவே அவற்றிற்குச் சம்பந்தப் பட்டவிடயங்களெல்லாவற்றையும்உபசங்காரஞ்செய்து, ஒருங்கு

கொள்ளாவிடத்து, அவ்விரதத்தால் யாதொரு பயனும் இல்லை யாகமுடிகின்றது.

விதிவாக்கியங்கள் எவ்வாறு காணப்படுகின்றனவோ? அதிகாரியின் ஆற்றல் எவ்வளவினதோ? அவ்வளவில் வினைமுடித்தல் வேண்டும்: அன்றி, குணமில்லையென்னும் ஆசங்கையால் அதனை வெறுத்துக் கைவிடுதல் ஒத்தபடியன்று.

பிராயச்சித்த விடயங்களிலும் ஆசாரவிடயங்களிலும்வேறு யுள்ள ஏனையதருமநூலுள் யாம் கண்டவாறு, அவ்வவற்றையெல் லாம் அவ்வவ்விடங்களில் விளங்கக் குறித்துக்காட்டி, ஆண் டாண்டு வேண்டுவனவாகிய அவ்வவற்றின் குணங்களை யெல் லாம் உபசங்கரித்துக் கூறியிருக்கின்றும். இந்தக்குணோபசங்கார வகைமைகளை "பிரமசூத்திரம்" ஈ-ம் அத்தியாயம், ஈ-ம்பாதம், முதற் சூத்திரத்துட்காண்க.

மந்தராயினர்க்கு உணர்ச்சி உண்டாகும்படி, முற்காலத்து நிபந்தனை நூலாசிரியர் எவ்வாறு கூறியிருக்கின்றனரோ? அவ் வாறு யாமும் ஒவ்வொருவிடயங்களையும் ஆராய்ச்சிசெய்து முடி வுகூறியிருக்கின்றும்.

எவ்விடயத்தில் எது கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ? அவ்விட யத்தில்அதுசிறந்ததுஅன்றி ஏனையசிறந்ததுஅன்றும்:ஆயின்,அவ் விடயத்தைக்குறித்து வேறு சிலவிடங்களிற்கூறப்பட்டிருக்கின்ற விசேடம் ஏதேனும் கிடைக்கும் பக்ஷத்தில், அதனை வேண்டாம் என்று யாம் விலக்குவதில்லை: ஆகலின், மேற்கூறிய எல்லா விடயங்களிலும், யாவர்க்கும் உணர்ச்சியுண்டாம் பொருட்டு இப் பாசாரஸ்மிருதிக்கு உரைசெய்யத் தொடங்கினும் என்றுணர்க.

ஓம்

ஷ சிவகணபதயேநமஃ.

ஸ்ரீபராசரஸ்மிருதிமூலமும்,

மாதவீய வியாக்கியாநக் கருத்தின்படித்.

தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும்,

முதலாவது - ஆசாரகாண்டம்,

முதல்

அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ॥ அதாதோஹிமசைலாக்ரே தேவதாருவநாலயே।
வ்யாஸமேகாக்ரமாஸீந மபிச்ச்ருஷ்யர்ஷயஃபுரா ॥ ❊ ௧

ஸ்ரீ ॥ மாநுஷாணாம்ஹிதம்தர்ம்ம வர்ணாஸ்ரமநிபோதயே।
ஶௌசாசாரம்யதாவச்ச வதஸத்யவதீஸுத ॥❊ ❊ ௨

என்பன சுலோகங்கள்.

இவை யென்னுதலிற்றே வெனின்:—எடுத்துக்கொண்ட நூலின்கண்ணே கேட்போருக்கு ஊக்கஞ் செல்லுதற்பொருட்டு நூலினுக்குரிய அநுபந்த சதுட்டயமாகிய சம்பந்தம், அதிகாரி விடயம், பயன், என்னு மிந்நான்கினையுங் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இவற்றின் பொருள்).

ஒருவன் வேதமோதிய பின்னர், "த்ரைணபாபமபநுததி" எனவும், "தர்ம்மஞ்சர" எனவும், வரும் சுருதிகளால், சாதாரணமாகத் தருமத்தாற் பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறான், என்றும்; தருமத்தைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும், என்றும்; உணர்ந்திருத்தலின், அத்தருமவடிவம் யாது? அதனை அறியவேண்டும் என்னும் இச்சைபிறத்தல் இயல்பு ஆதலால்; முற்காலத்து அங்ஙனம் அவ்வெண்ணம் வாய்த்தவிருடியர், இமயமலையின் கொடுமுடிக்கண்ணதாகிய தேவதாரு வநத்தினிடத்து, ஒருவழிப்பட்ட மநத்தின

ராய் வீற்றிருக்கும் வியாசரையடைந்து, ஓ! சத்தியவதிபுத்திரரே! இக்கலியுகத்தில் மக்களுயிர்க்கு இதவாகிய தருமத்தையும் சுத்த மாகிய ஒழுக்கத்தையும் உண்மையாகக் கூறவேண்டுமென்று விஞவினர்-என்று.

"மங்களானந்தராரம்பப்ரஶ்னகாத்ஸ்ன்ய்யஷ்வஸூ" என்ற நிகண்டின் படி, "அ஥ "என்னும் அவ்வியயம், "மங்கலம்", "ஆநந்தரியம்", "ஆரம்பம்", "பிரசிஞை", "கார்ச்சிநியம்" என்னும்பல பொருள் ஒருசொல். ஆநந்தரியம்=பின்னர். ஆரம்பம்=தொடங்குதல். பிரசிஞை=வினதல். கார்ச்சிநியம்=எல்லாம். அவற்றுள், அதற்கு ஈண்டு பின்னர் என்னும் பொருளிலேயே கூறுவாரேன் எனில்?

மங்கலம் என்பதும், பின்பு என்பதும், ஒழியப்பிறபொருளைக்கூறுங்கால், பின்வரும் விஞவினர் என்னும் விஞச்சொல்லோடு இயைபு இல்லையாம்.

ஆதலின், பின்னர் விஞவினர் என்றுகூறின், அவ்வயத்திற்குத் தகுதியாக விருத்தலின், "அ஥ " என்பதற்கு ஆநந்தரம் என்றே பொருள் கூறப்பட்டது. ஆநந்தரியம் = ஆநந்தரம்= பின்பு=பின்னர், என்பனதம்முள் ஒக்கும். அவ்வயம்=சொல்லும் பொருளும் இயைபு பெறநிற்றல்.

ஆரம்பம் என்று பொருள் கூறினல், தொடக்கத்தில் விஞவினர் எனவே இயைபு இல்லையாம்.

விஞதல் என்று பொருள்கூறின், விஞவி விஞவினர் எனப்படுதலால், கூறியது கூறல் என்னும் குற்றத்திற்கு இடமாம். அன்றி இயைபும் இல்லையாம். இயைபு=சம்பந்தம்.

எல்லாம் என்று பொருள் கூறின், எல்லா வற்றையும் விஞவினர்; எனச்சொல் இயைபுபெற்று இருப்பினும், முன்னைய சம்பந்தம் குறியாது செல்கின்றது.

ஆநந்தரியப்பொருளாக உரைத்தால், முன்னடந்ததற்கும் பின்விஞவுதற்கும், உள்ளகாரணகாரியப்பொருட்டானசம்பந்தம் குறிக்கப்படுகின்றது ஆகலின்.

ஆயின், "ஹ்ருதயஸ்யாக்ரேவதத்யதஜிஹ்வாயாமதவத்ஸ:" என்பது-மந்திரத்தின் முடிவில் கூறுகின்றன்: பின்பு நாவினல்: அதன்

பின்னர் நெஞ்சினுடைய. எ – று. இந்தசுருதி வாக்கியத்துள் "அத" என்னுஞ் சொல்லினுக்குப் பின்பு என்பதுபொருளாக இருந்தும், காரணகாரியப்பொருட்டான சம்பந்தம் குறித்தது இல்லையே என்பாயேல்!

அங்ஙனம் அதுவழுவு அன்று. அவ்விடத்தில்விரும்பப் பட்ட கருமத்தினுடைய அநுட்டாந முறை மாத்திரையில் கூறப்பட்டு இருக்கின்றது. ஈண்டோஎனில்? சாமக்கிரியை யாகிய துணைக்காரணம், அல்லது, கருவிக்கும் அதன்காரியத்திற் கும் உள்ள முறைவழுவாத விசேடம் எதுவோ? அதுவே சிறந் ததாம்: ஆதலின், அஃது உடன்பாடு ஆகின்றது.

அந்தச் சிறப்பு என்பது, முன்னும் பின்னுமாயுள்ள எவ் விரண்டினுக்கு, விளம்பம், வியபிசாரம், என்னும் காலநீட்டித்த லும் முறைகடந்து செல்லுதலுமாகியகுற்றம் உண்டாவது இல்லை யோ? அதுசிறப்புத்தன்மையாம். துணைக்காரணமுற்றும்கிடைத்த பின்பு, காரியம்பிறவாது காலந் தாழ்த்தல் இல்லை. காரணம் இல்லாமல் காரியம் பிறத்தலாகிய முறைகடத்தலும் இல்லை. இக்கருத்து, "அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா" என்ற "பிரமசூத்திரத்தில்" விவராணசாரியரால் விரித்து உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்விடத்தில் துணைக்கருவி என்பதுயாது என்னின்? விளைதல் என்னும் காரியம்பிறத்தற்கு விளைவத்தக்க விடயத்தின் சாதாரண உணர்ச்சியே யாம். ஒருவிடயத்தை ஒருவன் சிறிதும் உணராத இடத்தும் முற்றும், உணர்ந்த இடத்தும், விளைதல் இல்லையாம் ஆதலின்.

"தர்ஶேணபாபமபநுததி", "தர்மஂசர", என்பன தருமத்தால் தீவினையைப் போக்கடிக்கின்றுன். எ-ம், தருமத்தில் ஒழுகுக. எ-ம், கூறியவாறு, இவ்வேதவாக்கியங்களே ஓதுவதனால் ஒரு வனுக்குத் தருமஞ்செய்ய வேண்டும் என்னும் பொது உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. (பொது = சாதாரணம், சாமாநியம், என்பன ஒருபொருள்). ஆதலால், "அத" என்னும் மொழிக்கு வேதாத்தி யயநம் செய்தபின்பு என்று பொருள்படுகின்றது.

அல்லதூஉம், "வர்தமாநகால" என்றுமூலத்துள்ளே, ஆசிரிய ரால் விசேடித்துக்கூறப்பட்டதனால், ஈண்டு, "அத" என்பதற்கு

ஏனையயுகங்களின் தருமங்களை அறிந்தபின்பு எனப்பொருள்கூறினும் அமையும். (விசேடித்தல்=அடைகொடுத்தல்).

எடுத்துக்கொண்டதால் இனிது முடிதற்பொருட்டு, மங்கலமொழியால் தொடங்கவேண்டும், என்பது சான்றோர் வழக்காம் ஆகலின், இந்த "அத" என்பதற்கு மங்கலம் உண்டாக என்று ஏன் பொருள்கூறலாகாது எனின் ?

இங்ஙனம் அந்த அருத்தத்தைக் கூறவேண்டுவது இல்லை. ஏனெனில் ? பின்னர் என்று பொருள்கூறப்பட்ட "அத" என்னுஞ் சத்தத்தைக்கேட்ட அளவிலே, வீணை மத்தள முதலியவற்றின் ஓசையைப்போலும் மங்களகரமாகவே இருக்கின்றது ஆகலின்.

என்னை ? "ஓங்காரஶ்சாதஶப்தஶ்சத்வாவேதௌ ப்ரஹ்மணஃபுரா । கண்ட²ம்பி⁴த்வா விநிர்யாதௌதஸ்மான்மாங்கல்யகாவுபௌ" எ-து- ஓங்காரமும், "அத" (அந) என்னும் சொல்லும், ஆகியஇரண்டும், முன்னம் பிரமனுடைய மிடற்றைப் பேதித்துக்கொண்டு வெளிப்பட்டன ஆகலால், இவ்விரண்டும் மங்கலசத்தமாகும். எ-று.

இங்ஙனம் ஆயின், இவ்விடத்தில் ஓங்காரத்தை என்கூறலாகாது ? எனின், அங்ஙனம் அன்று. அது வேதவிஷயத்தில் மாத்திரம்கூறத்தக்கதாக இருக்கின்றது. அதனற்றன் "அஸ்யுவேதா³தி த்வாத்ஸர்வமனூனாம்ப்ரயுஜ்யதேஹ்யோ" எ-து, இப்பிரணவம் வேதத்திற்கு ஆதியாம், ஆதலால், எல்லாமந்திரங்களுக்கும் முதலில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. எ-று. இது "பிரபஞ்சசாரம்" என்னும்நூலினுள் சங்கராசாரியராலும் கூறப்பட்டது.

ஆதலால், ஸ்மிருதிகளின் முதற்கண்ணே முனிவர்கள் எல்லாம், "அத" (அந) என்பதனையே கூறினர்கள். ஆகவே, ஓதத்தக்க அதிகாரிகளின் தரத்தை விசாரித்துப் பிரணவத்தையும், "அத" என்பதனையும், இடம்வருத்துக் கூறியவாறாக வெளிப்படுகின்றது.

பிரணவத்தை ஓதுதற்கு உரிய அதிகாரிகள் ஆவார்:—வேதியன், அரசன், வைசியன் என்னும் மூன்றுவருணத்தினர் மாத்திரமே; என்றுவேதங்கூறிற்று. என்னை ? "ஸாவித்ரீப்ரணவம் யஜுர்லக்ஷ்மீ ஶ்ரீசூத்ராணாம்நேச்ச²தி." எ-து, காயத்திரி, பிரணவம், யஜுர்வேதம்,

இலக்குமி, இவைகளை மாதரும் சூத்திரரும் விரும்பத்தக்க அதிகாரிகள் அல்லர்; எ-று. இது சுருதிமொழி. (மாதர் சூத்திரர்) பிரணவாதிகளுக்கு அதிகாரியர் அல்லர்! எனவே, ஏனையர் அதிகாரியர் என்றபடி.

"பௌருஷேயம்" ஆகிய நூல்கள் எல்லாவருணர்க்கும் பொது! ஆதலால், அதற்குப்பிரணவத்தை ஒழித்து "ஶ்" என்பதனை மங்கலமொழியாகக் கூறுவதே தகுதியுடைத்து என்று உணர்க. பௌருஷேயம்=மாந்தரால் சொல்லப்பட்டது. இருடிகளும் மாந்தரே ஆவர். திருவள்ளுவனாரும் "நிறைமொழி மாந்தர்" என்றதனாலும்உணர்க.

இனி "ஶஃ" என்பது ஏதுப்பொருளில் வந்தது. ஏதுவாவது, என்னெனில்? எந்த ஏதுவால் ஒரு வேதசாகையை ஓதினவனுக்கு ஏனையசாகைகள் எல்லாம் கூறியதரும உணர்ச்சி முழுவதும் உண்டாவது இல்லையோ? அதுவும்; எந்த ஏதுவால் வேறு ஒருயுக தருமத்தை உணர்ந்த உணர்ச்சியைக் கொண்டு,ஏனையயுகதருமங்களை உணரலாகாதோ? அதுவும், ஏதுவாம். (எனவே, முழுவதும் உணராமையே ஏது என்றபடி).

தருமங்கள் அனைத்தும் தோற்றுவதற்கு ஒருதாராயும், பரந்து சிதறிக்கிடக்கும் கிளைகளை உடையதாயும் இருக்கின்ற முடிவு இல்லாத வேதவாக்கியங்களின் தணிபு, "யோகியினது" யோகக்காட்சியிலுலேயே பெறத்தக்கதாக இருக்கின்றது. அக்காட்சியோ? யோகாசனத்தில் இருந்தபொழுதே கிடைக்கத் தக்கதாக இருக்கின்றது. அந்த யோகாசன இருக்கையோ? தக்க இடம்பற்றியதாக விருக்கின்றது. ஆதலால், அவ்விசேடத்தைக் குறிப்பதற்கு "ಹಿಮ್ಮೈಲಾಗ್ರ ಶಿವಕಾರುವನಾಲಯೆ." என்றார். (தூர்=வேர்), (சாகை=கிளை), (யோகாசனத்தில் இருத்தல்=தியானசமாதியின் பொருட்டு ஓரிடத்தில் பீடம் இட்டு உட்கார்ந்திருத்தல்).

இனி, அவ்விசேடமாவது என்னெனில்? ಹಿಮ್ಮೈಲಾಗ್ರಂ=பனிமலைஉச்சி. எனவே, ஏனையஉயிர்கள் அவ்விடத்தை அடைவதற்கு அருமையாதல் கூறப்பட்டது. ஆகவே, அது இரகசிய

மான இடம் என்று விளங்குகின்றது. இக்கருத்து உபநிடதங்க ளிலும்கூறியபடி.

என்னை? "கைவல் யோபநிடதத்தில்".—"விவிக்ததேசேஷ்வனுகூல ஆஸநஸ்தஃ." எ-து, இரகசியமான இடத்தில் சுகமான ஆசனத்தில்-எ-ம்- "க்ஷுரிகோப நிடதத்தில்."—"நிஶ்சலம்தேஶமாஶ்ரய தத்ராஸநமதாஸ்திஶேத்." எ-து, சத்தமில்லாத இடத்தில் ஆசனமிட்டு உட்கார்ந்து, எ-ம், கூறியவாறுகாண்க.

தேவதாருவநத்தைக்கூறினார்: தவம்செய்வார் மனத்திற்கு ஒத்த இடம் என்பது குறித்தற்கு. என்னை? "சுவேதாசுவதர சாகையின் மந்திரோபநிஷத்தில்," "சமேசுசௌசர்க்கராவஹ்நிவாலுகா விவர்ஜிதேசஶப்தஜலாஶ்ரயாதிபிஃ மனோனுகூலேநதுசக்ஷுஃபீடனே குஹாநிவாதாஶ்ரயணே ப்ரயோஜயேத்." — எ-து, ஒத்தபடியாயும், புனிதமானதாயும், வன்னிலமா யும், வெப்பம் மணலுறுத்தல் முதலியவாதைகள் இல்லாததாயும், பேரிரைச்சல்நீர்கோத்தல்முதலிய இல்லாததாயும், மனத்திணக்கு இசைந்ததாயும், கண்ணுக்குத் துன்பம்தராததாயும், காற்றின் பீடைக்கும்குளிர்பனிஉபாதிக்கும் அமைந்தகுகையுடையதாயும், உள்ள இடத்தைத்தவத்திற்கு உபயோகிக்கவேண்டும். என்றவாறு காண்க. கண்ணுக்குத் துன்பந் தராமையாவது, கொசுமுதலிய வற்றால் வாதைப்படுதல் இல்லாமையாம்.

அங்ஙனம் அன்று. "யத்ரைகாக்ரதாதத்ராவிஶேஷாத்." என்ற இந்த அதிகரணத்தில், (அதிகரணம்=இடம்) யோகமுயற்சிக் குத் திக்கு, தேசம், காலம், இவற்றினது நியமம் வேண்டுவது இல்லை, என்றதேயெனில்? நல்லது, அம்முயற்சிக்குக் காட்சிப் படாத ஏதுக்களை நியமமாகக் கூறிவிட்டாலும், காட்சிப்பட் டுள்ள மனம் ஒருவழிப்படுதலாகிய ஏது நியமமாதலைக் கூறாது விட்டது இல்லை என்று உணர்க.

இனி, "ஏகாக்ரம்" என்றதனால் ஐந்துவகையான உள்ள நிலைக்களத்துள், ஐம்பொறிக்கும் விடயமாகாத அல்லது எட் டாதபொருளை அறிவதற்குத் தக்க நான்காவது நிலைக்களத்தைக் குறித்தவாறு ஆயிற்று. இங்ஙனம், ஆசிரியர், பதஞ்சலியார் கூறிய "யோகசூத்திரத்தின்" உரையாகிய வையாசகபாஷியம்." எ-து, வியாசர்செய்தமாபாடியத்துள், உள்ளத்தின் நிலைக்களம் ஐந்து

எனக் குறிக்கப்பட்டது. உள்ள நிலைக்களத்தை "சித்தபூமி" எனவும் கூறுவர்.

அவைவருமாறு:— "க்ஷிப்தம்மூடம் விக்ஷிப்தமேகாக்ரம் நிருத்தமிதி சித்த பூமயஃ." எ-து, க்ஷிப்தம், மூடம், விக்ஷிப்தம், ஏகாக்கிரம், நிருத்தம், என்னும் ஐந்தும் சித்தபூமியாம். எ-று. இவற்றை முறையே:—உழல்நிலை, உறக்கநிலை, இருமைநிலை, ஒருவழிநிலை, தன்னிலை என்னப்படும்.

அவற்றுள், முதலாவது:—க்ஷிப்தம்=உழல்நிலை, என்பது, ஒவ்வொருகணத்திலும் இருவினையாகியகாற்றினால் அநுபவிக்கப் படும் பலபொருளிலும் ஆசையுடையதாய் விசையில்சுழலும்படிச் செலுத்தப்பட்ட மனத்தின் நிலைமையாம்.

இரண்டாவது:—மூடம்=உறக்கநிலை - என்பது, தூக்கம், சோம்பல், நெடுநீர் முதலியவற்றோடுங்கூடிய மனநிலைமையாம். (நெடுநீர்=வறிதுகாலங்தாழ்த்தல்=தாமசம். வறிது=வீண்).

மூன்றாவது:—விக்ஷிப்தம்=இருமைநிலை-என்பது, எப்போ தாயினும் ஒருபோது சமாதியோடுகூடி, மற்றைப்போதெல்லாம் விடயங்களில் உழலுகின்ற மனநிலைமையாம். (சமாதி=கருவிகரணங்கள் எல்லாம் தன்னிலையில் ஒத்துநிற்றல்). (விடயம்=பற்றப் படும்பொருள்).

நான்காவது:—ஏகாக்கிரம்=ஒருவழிநிலை-என்பது, இயமம், நியமம், முதலிய அட்டாங்கயோகப்பயிற்சியின் வல்லபத்தால், ஓரேபொருளினிடத்தில் மனத்தின் ஒழுக்கமானது, இடைவிடாது தொடர்ந்துசெல்லும் வெள்ளம்போல, செல்லும் நிலைமையாம். (ஒழுக்கம் - என்பது, இவ்விடத்தில், நடக்கும் நடை).

ஐந்தாவது:—நிருத்தம்=தன்னிலை - என்பது, மனம், தன்னை மறந்து சோர்ந்துபோகாமல் விழித்திருந்தும், வேறு ஒரு புற விடயத்திலும் உணர்ச்சி பிறவாது இருத்தலும், அவ்வுணர்ச்சி யொருகால் வேண்டும்போது, பிறப்பதற்கு ஏதுவாகிய அதன் காரியம் வித்துப்போல வாசனைமாத்திரையில் சேடப்பட்டுக் கெடாது நிற்றலுமாகிய அந்நிலைமை யாம். (சேடம்=மீதி).

அந்த ஐந்தனுள், க்ஷிப்தமூடங்களாகிய உழல்நிலை, உறக்க நிலை, இரண்டும் யோகமார்க்கத்திற்குப்பயன்பட்டன அல்ல: என் பது யாவரும் அறிந்தபடியாம்.

இனி, விக்ஷிப்தமாகிய இருமை நிலையோவெனில்? பலகா லும்விடயப்பற்றுப் உழலுகின்றநெஞ்சு, அவ்வழுதலைஒழித்து ஒருபோது சமாதி கூடுவதால் அதுயோகம் என்றுகூறப்படாது. என்னே? வறுத்தவித்து முளைத்துப் பயன்கொடாதவாறுபோல, அந்த ஏகதேச சமாதி தவறிப்போதலையுடையதாம்; ஆகலின் பயனைக்கொடாதாம்.

ஆகவே, ஏகாக்கிரமாகிய ஒருவழிநிலையோ எனின்? அது உண்மைப்பொருளை விளக்குகின்றது; கவலைகளை நாளுக்குநாள் குறைந்தொழியும்படிக் கெடுக்கின்றது; கண்ணைப்பற்றித்து இருக் கும் வினைக்கட்டுகளை அவிழ்த்து எறிகின்றது, தான்குறித்துக் கொண்ட இலக்கியமாகியபொருளைத் தன் எதிர்முகமாய்வெளிப் படச்செய்கின்றது; ஆதலால் அது, "சம்பிராத யோகம்" என்று பெரியரால் புகழப்படுகின்றது. அதனுள் "சம்மியம" விசேடத்தால் பலவகைப்பட்ட யோகச் செல்வம் உண்டா கின்றன. "காரணை, தியானம், சமாதி" என்னும் மூன்றும் ஓரேவிடயமாம்: ஆகலின், அது "சம்மியமம்" என்றுசொல் லப்படுகின்றது. (காரணை=விதித்தவிடங்களில் குறித்தபொருளை நினைவிலை தரித்தல். தியானம் ஒருபொருளை மறவாதுநினைத் தல்). சமாதிமேலே கூறப்பட்டது.

ஒற்றுமை நயத்தினைப் பற்றிய பலவேறுபாடுகளை யுடைய சத்தஞானமும், அருத்தஞானமும், ஆகிய அவ்விரண்டில் அந்தச் "சம்மியமம்" என்பது ஒருவனுக்கு உண்டாகுமாயின், அதனால், உலகத்தின்கணுள்ள சத்தங்கள் அருத்தங்கள் எல்லாம் கண்கூடாக விளங்கச்சிதே பறவை முதலியவற்றின் பாடைகள் தாமே விளங்குவனவாம்: என்று ஆசிரியர் - பதஞ்சலியாரால் கூறப்பட்டது. அதுபோலும் நியாயத்தினுல், பலபடக்கிடந்த வேதசாகைகளினுடைய எல்லாஞானமும் உண்டாகும் என்னும் கருத்தால் "ஸ்ரோத்ரம்" என்று கூறப்பட்டது. அவ்வொருவழிப் படும் நிலைமைக்கு அங்கமாயுள்ளது, "ஆசனம்" உடைமை:

ஆதலால் " ஆஸீநம் " என்றார். (அங்கம் = அவயவம் = உறுப்பு. ஆசநம்=இருப்பு. ஆசீநம்=இருத்தல்).

எனவே, விடயப்பற்று உள்ளவர்க்கு மநம் அலைவுடைமையால் சமாதிகைகூடாது: சமாதி கைகூடாதவர்க்கு மூக்காலத்தும் நிகழ்பொருளை உணர்தல்கூடாது : கூடாதுபோகவே அவர் எல்லாம் உணர்ந்தவர் ஆகார் : ஆகவே அவர் ஆசிரியர் ஆகார் ஆகலின், மூநிவர்கணம் விளைவதற்கு நாடிச்சென்ற வியாசர் விளைவி அறிதற்கு இடனாகத்தக்க ஆசிரியர்என்பது, அறிவித்தற்கு இங்ஙனம்கூறியது, கருத்தாகக்கொள்க. (நிகழ்பொருள் = உள்ள பொருள்).

அங்ஙனம் வியாசசூத்திரம், " ஆஸீநஸ்ஸம்பவாத் ".— எ-து. (படித்திருப்பவனுக்குக் காரணம் தோன்றுமலே நித்திரை வந்து சோரச்செய்கின்றது. நின்றிருப்பவனுக்குத் தேகத்தைத் தரிப்பதில் மநம்முயலுகின்றது. நடப்பவனுக்கும் ஓடுகின்றவனுக்கும் மநம்தவறிப்போதல் மிகுதியாக இருக்கின்றது. இக்குற்றங்களை ஒழிக்கவேமிக்கது இருத்தலாம்). ஆகவே, இருப்பவனுக்கு ஆனலோ? சித்தம் ஏகாக்கிரமாதல்=ஒருவழிப்படுதல் கூடுகின்றது; ஆதலால், இருந்துயோகப்பயிற்சி செய்யவேண்டும்: என்றவாறு.

இனி, அநுபந்தசதுட்டயத்துள் சம்பந்தவருமாறு.

அந்வயவியதிரேகங்களால் விளைதல், அறிவதற்குக்கருவியாகஇருக்கின்றது. விளைவுதல் உண்டானல், அறிவதனுக்கு உபாயம் உண்டாகும் என்பது அந்வயவியாத்தி ; விளைவுதல் இல்லாவிட்டால், அறிதலுக்குவழி உண்டாவதில்லை என்பதுவியதிரேகவியாத்தினைக்கருதி " அஸ்ருச்ச " = விளவினர். என்று மூலத்துள் கூறப்பட்டது. "பகவற்கீதையுள்" "తద్విద్ధి ప్రణిపాతేనపరిప్రశ్నేనసేవయా" எ-து, வணங்குதலினலும், வினதலாலும், பணிசெய்வதனலும், அவ்வறிவென்றுணர்க-எ-று. இது அந்வயவியாத்தி "ஸ்மிருதியுள்" " நாபுஷ்டஸ்யசிகித்ஸாயாத் " எது-விளவப்படாதவன் எவனுக்கும் கூறலாகாது. எ-று. இது வியதிரேகவியாத்தி. (அந்வயம்=உடன்பாடு. வியதிரேகம்=எதிர்மறை. வியாத்தி=அடைவு). (கருதல்=நினைத்தல்.)

"ருஷி" என்பது, ஐம்பொறிகளுக்கும் எட்டாத பொருள் உணர்ச்சியுடைமை எ-று. ஆகவே, தெளியப்படுகின்ற தருமங்களை அறுட்டித்தபின்பு அன்றே ? இருடியாரும் கண்மை உண்டாம்: எங்ஙனம், முன் உண்டாகப்போகின்ற குறிகளினால் ("ரக்ஷம்ஸ்") "பாயைச்செய்க" என்றசொல்வழக்குஉண்டாயதேபோ? அதுபோலும். இல்லையேல் பொறிகளுக்கு எட்டாத பொருளை நோக்கிநிற்கும் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்; என்னும் இச்சையால் விளுவுதல் என்பது உண்மையல்லவாம்.

எனவே, இருடிகள் என்பவர் பொறிகளுக்கு எட்டாதனவற்றை யுணர்பவர்: தருமம் என்பது பொறிகளுக்கு விடயமாகாத பொருள்: தருமத்தை அறுட்டியாமல், இருடியாகான். இருடிக்கு அன்றித் தருமம் விளங்காது. உணராதனவற்றை ஒருவன் அறுட்டிப்பது எவ்வாறு ? உணர்ந்தவர்களை ஆயின், உணர்ந்ததைக்கேட்பது ஏன் எனில் ? ஈண்டு "பாயைச்செய்க" என்புழி பாய்வடிவந்தோன்றுமுன்னே, அதற்கு அப்பெயர் வந்தவாறுபோல, இனி இருடித்தன்மை அடைவது உண்மை ஆதலால், கணிவுபற்றி இருடிகள் எனவும், அவர்கள் அத்தருமம் உணர்ச்சியைத் தருமம் எனப்பொதுவகையால் உணர்ந்தார்களன்றி, இது இத்தன்மைத்து; எனச்சிறப்புவகையால் உணரவில்லை யாதலால், விளுவினர் எனவும், கூறியது கருத்தாகக் கொள்க.

அல்லதூஉம், தாம்தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்னும் இச்சை இல்லாதவர் ஆயினும், மந்த அறிவினையுடையவர்களை உணர்த்துவதற்காகவேனும், கேட்டே உணர்தல் வேண்டும் என்னும் மரபைத்தமதுமாணாக்கருக்கு உணர்த்துவதற்காகவேனும், இருடியரும் விளுவுதல் கூடும்.

"அபுருஷ" = விளுவினர். இவ்வினைச் சொல்லே இறந்தகாலத்தை உணர்த்துகின்றது. "புரா" - எ-து- முன்பு என்னும் பொருளதாகிய அவ்வியயம். இந்த அவ்வியயமும் இறந்தகாலத்தையே உணர்த்துகின்றது : விளுவியபின்பு அன்றே ? விளுவினர் என்று கூறவேண்டும். ஈண்டு முன்பு விளுவினர் எனக்கூறப்பட்டது. ஆகவே, விளுவினர்என்னுஞ் சொல்லானே முன்பு என்னும்பொருள் விளங்குமாக, வேறு முன்பு என்று கூறுவானேன் எனில் ? அங்ஙனம் அன்று. கழிந்த எல்லாக் கற்பங்களிலும், தருமசாத்திரம் இவ்வாறேவெளிப்பட்டன; என்னும் கருத்தை அந்த "புரா" என்னுஞ்சொல் குறிப்பிக்கின்றது.

அங்ஙனம் குறிப்பிப்பது, விசேடப்பற்றை உண்டாக்குவதற்குக் காரணம் ஆகின்றது. (அவ்வியயம்=திணைபாலிட முருபுபெறுத சொல்.) (கற்பம்=காலத்தின் பெரும்பகுதி).

ஏனைய முனிவர்களைப் பொருள் படுத்தாது, வியாசமுனி வரையே விளைவிய இருடிகளுக்கு, வைதிகதருமத்துள் வியாச முனிவரோ சான்றோர் என்பது கருத்து. (சான்றோர் எ-து. ஈண்டு உணர்ச்சியில் சிறந்தவர் எ-று).

ஆதலால், இங்ஙனம்செய்ய விரும்பியதூலினுக்கு, முனி வர்கள் விளைவிலோடு நேராகவுள்ள சம்பந்தம் ஒன்று; விளைவ வேண்டும்என்னும் இச்சையைப் பிறப்பிக்குமுகமாக, அத்தியய நத்தோடு உள்ள சம்பந்தம் ஒன்று; இவ்விரண்டு சம்பந்தங் களும், இத்தலைச் சுலோகத்துள்கூறியவாறுயிற்று.(ஆகவே, ஓதிய வறிவால், விளைவ; உரைத்ததூல் என்றபடி).

இனி, அதிகாரிமுதலிய மூன்று அநுபந்தங்களும், இரண் டாவது சுலோகத்துள் கூறப்படுகின்றன.

அவற்றுள் அதிகாரி வருமாறு.

இனி " ब्राह्मणोबृहस्पति सवसेनयजेत, राजाराजसूयेन, वैश्यो वैश्यस्तोमेन."— எ-து. அந்தணன் " பிரகற்பதி சவநம் " என் னும்கருமத்தால், தேவதைகளின் பூசையைச் செய்யவேண்டும். (எனவே, " பிரகற்பதிசவநம் " என்னும் வேள்விக்கு வேதிய னேஅதிகாரி என்பது கருத்து). " இராஜசூயம் " என்னும்யாகத் திற்கு, அரசனே அதிகாரி: "வைசியஸ்தோமம்" என்னும்யாகத் திற்கு வைசியனே அதிகாரி. எ-று. இது சுருதி. இங்ஙனம் இக்க ருமத்திற்கு இவரேஅதிகாரியர்என்னும்விசேடங்கள், வேதத்துள் எவ்வாறு உணரப்படுகின்றனவோ? அவ்வாறு, பராசரனுர்கூறிய தருமங்களை அநுட்டிப்பதற்கு உரியவர் இவர் என ஒரு பிரமா ணமும் இல்லை: ஆதலால், அதிகாரியாவார் இவரென எங்ஙனம் கொள்வது எனில்?

" मानुमानं " என்றதனுல், மாறுடாது. எ-று. என்னை? இழிந்த விலங்குமுதலிய உயிர்களுக்கு செய்யும்ஆற்றல் இல்லா மையால், அவைகளுக்குத் தருமத்தைச்செய்வதற்கு அதிகாரம்

இல்லை. உயர்ந்ததேவர் முதலிய உயிர்களுக்குக் கருமத்தை அநுட்டிப்பதனால், அடையத்தக்க பயன் இல்லை: ஆதலால், அவர்களும் அதிகாரியர் அல்லர். ஆகவே, ஒழிந்து நின்றவர் மாநுடர் ஆதலாலும், வேறுவகுத்துக் கூறுமையாலும், அவரே அதிகாரியர் என்பது பெற்றும். (அதிகாரியின்றி நூல்பிறவா தென்பது கருத்து).

தேவர்கட்குக் கருமாதிகார விடயம்பற்றி.

அங்ஙனம் ஆயின், * - நக்ஷத்திரேஷ்டிமுதலிய கருமத்தில் தேவர்கள் அதிகார முடைமை வேதவாக்கியங்களிற் கேள்விப்படுகின்றும்; எங்ஙனம் எனில் ?

"அக்நிர்வாஅகாமயத, அன்னாதோதேவானாக் ஸ்யாமிதி, ஸஏதமக்நயேஹவ்யத்ரிகாபயே, புரோடாசமஷ்டாகபாலம்நிரவபத்." —எ-று, தேவர்களுக்கு உரிய அந்நத்தைப் புசிப்பவன் ஆவேன் என்று, அக்கினியே இச்சித்தான். அந்த அக்கினி, அக்கினியின்பொருட்டும், கிருத்திகை நக்ஷத்திரத்தின்பொருட்டும், எட்டுக் † "கபாலத்தில்" அமைத்து வைக்கப்பட்ட ‡ "புரோடாசம்" என்னும் ஹோமதிரவியத்தை அர்ப்பித்தான். எ-று.

---

*-"நக்ஷத்ரேஷ்டி" என்றால் நக்ஷத்திரங்களினுடையதேவதைகளைக்குறித்துச் செய்ய வேண்டுவனவாகிய இஷ்டி எ-து "ஹோமம்"=பிரார்த்தனைமுதலிய தொழிலோடு கூடியவேள்வி. இதனைச்குறித்த விடயங்கள் கிருஷ்ணயஜுர், பராயாதம், நடம் காண்டம், முதலாவது பிரசிநத்தில் கூறப்பட்டது.

† சுத்தமாகியநெல்லை விதிப்படி அரிசியாக்கி மாவுசெய்து வறுத்து உண்டைசெய்து அமைத்தால், அதற்குப்புரோடாசம் என்று வைதிகப்பெயர்.

‡ விதிப்படி மண்ணால் ஓடுசெய்து அமைத்தால், அதற்குக்கபாலம் என்று வைதிகப்பெயர்.

இன்னகருமத்தில் புரோடாசத்தை இத்தனை கபாலத்தில்அமைத்துவைக்க வேண்டும் என்பதுமுதலிய விதிகளும் நிடேதங்களும் பிராயச்சித்தங்களும் முறைகளும் வேண்டும் திரவியங்களும் அளவைகளும் தொகைகளும் ஏனைய விடயங்களும் வேதத்துள் விசேடமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அங்கு காண்க.

*, அங்ஙனம் அன்று. அந்தச்சுருதியால், "ஸ்ருஃ" எ-து எழுவாய் வேற்றுமைக்கண்வந்த சொல், ஆதலாலே, யாரோ? ஒருமனிதன் இக்கருமத்திற்குத் தலைவனுய் அக்கருமம்முடிந்த பின்பு, அடையத்தக்க தேவத்துவத்தின் பெயராகிய அக்கிநி என்பதனை, இவ்விடத்திற் கூறியவாறு ஆயிற்று; என்றுபொருள் கூறவேண்டும்.

இல்லையேல், அக்கிநிதேவர் இருவர் ஒருகாலத்தில் சேர்ந் திருப்பர் என்று சொல்லும்படி நேரும்.

ஆயின், எவ்விடத்து ஒரே தேவதை இரண்டுபட்டு இருக்கு மென்னும் குற்றம் விளையாதோ? அவ்விடத்துத் தேவர்களுக்கு அதிகார முண்டாகலாம் அன்றே? அங்ஙனம், வேதத்துள் ளுங் காணப்படுகின்றதே. என்னை?

"பிருஹஸ்பதிரகாமயத ஶ்ரேஷ்டோ தேவாநதிரன்நச்சேயம் யுரோதாமி தி ஸபதம்சதுர்வி ர்ம் ஶதிராத்ரமபர்யத்ஸமாஹரத்தேநா யஜததோவை தஸ்மை ஶ்ரேஷ்டோ தேவா அதிதாகச்சத்பு ரோதாம்". எ-து, தேவர்கள் என்னிடத்து நம்பிக்கைவைத்திடுக; நான்புரோகிதத்தன்மையை அடைவேனுக; என்று பிரகற்பதி எ ண்ணினன். அப்பிரகற்பதி இருபத்து நான்கு அஹோராத்திரங் களில் செய்யத்தக்க இந்தச் "சத்திரயாகத்தை" நோக்கினன். அதனைக் கொண்டுவந்தான். அதனல், யஜநம்செய்தான். பின்பு பிரசித்தமாக அவன் பொருட்டுத் தேவர்கள் விசுவாசத்தை

---

* அக்கிநிதேவதை, அக்கிநிதேவதையைக்குறித்துக் "கிருத்திகாகூத்தி ரேஷ்ட்டி" என்னும் கருமத்தைச் செய்ததாக வேதத்தால் தெரியவரு கின்றது. இவ்வாறே அநேகம்தேவர்கள் "இஷ்டி" கருமத்தைச்செய்தனர்: ஆதலால், தேவர்களுக்குக் கருமாதிகாரம் உண்டே எனில்?

தேவர்களுக்குக் கருமஅதிகாரம் உண்டு என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டிய பிரமாணச் சுருதிக்கு அது கருத்து அன்று. என்னை? தேவர்களுக்கு உரிய அவிர்ப்பாகத்தைப்புசிக்கத்தக்க அதிகாரமுடைய தெய்வம், அக்கிநிஎன்னப் படுகின்றன். அந்தஅக்கிநி, மறுபடியும் அதேநிலைமையை இச்சித்துத்தேடி னன் என்றுசொல்வது ஒவ்வாது; அன்றியும்பிறர்க்கு அதிகாரத்தைக்கொடுக் கும் தானே தன்னைப்பூசித்துத்தனக்கு ஒருஅதிகாரத்தை அடைந்தான் என்று சொல்வதும் ஒவ்வாது; என்ற கருத்தால், "அங்ஙனம் அன்று," என்றுமேல் மறுப்பு வந்த கருத்து.

வைத்தனர். பௌரோஹித்தியத்தை அடைந்தான். எ-று. இது சுருதி. "ஶ்ரத்" = நம்பிக்கை=விசுவாசம். "மே=மலை" = என்னிடத்து. (நான்காவது அல்லது ஆறுவது வேற்றுமைப் பொருளில் வரத்தக்க "மே" என்பதற்கு வடமொழி உரையாசிரியர், ஏழாம்வேற்றுமையாகப் பொருள் உரைத்திருக்கின்றனர்). "புரோஹாம்" = பௌரோஹித்தியம். "சதுர்விம்ஶதி ராத்ரம்" = இப்பெயரையுடைய சத்திரயாகத்தை. எ-று. இது முதலியவற்றுள் தேவர்களுக்கும் கருமத்தால்பயன் உள்ளதாகக் கேள்விப்படுகின்றும்; ஆதலால், அவர்கள் கருமத்தை அநுட்டிப்பதில், எவ்வாறுபயன் இல்லையென்பதென்னில்? (தேவர்களுக்குக் கருமஞ் செய்வதால் பயன்உண்டு; ஆதலால், கருமாதிகாரம் உண்டே என்பது) புரோகிதன்=முன்னுக்கு நிகம் செய்பவன். பௌரோஹித்தியம் = புரோகிதத்தன்மை.

அங்ஙனமன்று. ஏனெனில்? இவ்விடத்தும், முன் உண்டாகப்போகின்ற பெயரையே போற்றிஆளப்பட்டதாக விருக்கின்றது. அவ்வாறு இல்லையேல் பிரகற்பதிக்குச் சிலகாலத்தில் தானே, நம்பப்படுதலும், பௌரோஹித்தியமுமாகிய இவ்விரண்டும் உண்டாவது இல்லையென்று கூறுதலுமாம். ஆயின் அது ஏனையசுருதிகளுக்கும் முரண் ஆகின்றது. என்னை? "பிருஹஸ்பதிர்வை தேவானாம் புரோஹிதஆஸீத்" எது, தேவர்களுக்குப் புரோஹிதனாகிய பிரகற்பதி, ஆயினன்-எ-று. இந்தச்சுருதியால், பௌரோஹித்தியத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டே பிரகற்பதி யிருந்ததாக விளங்குகின்றது. போற்றிஆளுதல்=ஆதரித்தல்=சோராமற்காத்தல். ஒருபொருட்கிளவி. முரண்=விரோதம்).

அல்லதூஉம், தமக்கு உபயோகம் இல்லையாயினும், மனிதர்களைச்செய்யச் செய்யும்படித் தேவர்கள் கருமங்களை அநுட்டிக்கவுங் கூடுமே. என்னை? "யத்யத்-ஆசரதிஶ்ரேஷ்ட ஸ்தத்தேவேதரோஜனஃ" எ-து. சிறந்தவன் எதனை ஆசரிக்கின்றானோ? ஏனையரும், அதனையே ஆசரிப்பர்கள் - எ-று. இப்பகவற்கீதை வாக்கியத்தால் அவ்வாறு உடன்படலாமன்றே? (ஆசரித்தல்=மேற்கொண்டு நடத்தல்).

அன்றியும், தமக்குப் பயன்உண்டு எனினும் குற்றமில்லை. உலகம் தாங்குவதில் அதிகாரிகளாகிய தேவர்கள், அதுநிமித்

தம் தவஞ்செய்யவேண்டுவதாகவே இருக்கின்றது. (உலகந்தாங்குதல்=சராசரவுயிர்களை நிலைபெறக்காத்தல்).

இன்னும், "வஸந்தே ப்ராஹ்மணோ(அ)க்நீ மாததீத, க்ரீஷ்மே ராஜன்ய மாததீத, சரதி வை ச்யஆததீத," எ-து, வசந்தகாலத்தில், வேதியன் "ஆதானம்" செய்து யாகத்தீயைச் சேகரித்துக்கொள்ளவேண்டும். கிரீஷ்ம காலத்தில் அரசன் "ஆதானம்" செய்யவேண்டும். சரற்காலத்தில் வைசியன் "ஆதானம்" செய்யவேண்டும். எ-று. இங்ஙனம், விதித்து இருக்கப்பட்ட "ஆதானகருமம்" பிரமக்ஷத்திரியவைசியர்களில்உண்டாவதுபோல, தேவர்களிலும் உண்டாவது இல்லை; எனவுங்கொள்க. *

அங்ஙனம் அன்று. மூன்றுவருணத்துள்ளும் சோரதஇரதகாரனுக்கு ஆதானம் இன்றியே, வேள்விசெய்தற்கு அதிகாரம் உண்டாயிருப்பது போலும், தேவர்களுக்கும் உண்டு என்றுகூறினால், ஒத்திருக்குமே எனில்? இரதகாரன் எ-து, மரத்தேர்செய்பவன்=தச்சன்.

இனி, இரதகாரனுக்குவேதமந்திரத்தோடு "ஆதானம்" விதிக்கும் வசனங்கள் உண்டாயிருப்பதுபோலும், தேவர்க்கும் உண்டு என்றுகொள்ளுவாய்போலும். என்னை? "஋ஷூணாந்த்வாதேவானாம் வ்ரதபதேவ்ரதேனாததாமிதிரதகாரஸ்ய." எ-து. இருபு தேவர்களுடையவிரதத்தால், விரதபதியே! உன்னை ஆதானம்செய்கின்றேன்; என்று இரதகாரனுக்கு.எ-று. இதுசுருதி. இவ்வாறுதேவர்களுக்கு "ஆதானம்" விதிக்கது இல்லை: ஆதலால் இரதகாரனைப்போலும் தேவர்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று எங்ஙனம்கூறப்படும்? அங்ஙனம் ஆனால் "நிஷாதஸ்தபதி நியாயத்தை" யுங்கொள்வாம். என்னை? "நிஷாதஸ்தபதிம்யாஜயேத்" வேடர் களின்அரசனால், வேள்விசெய்விக்தல்வேண்டும். எ-று. இதுசுருதி. ஆதலால், வேடத்தலைவ

* (அக்நி) "ஆதானம்," என்பது இன்றி வேள்விசெய்யலாகாது. தேவர்களுக்கு "ஆதான" விதிகூறுமையால் வேள்வி அதிகாரம் இல்லை என்பது கருத்து. "ஆதானம்" எ-து, சுருளைதவிர்ப்படி அரணியைக்கடைந்து தீயை உண்டாக்கிக்கொள்ளும் கருமம்). வசந்தருது=இளவேனில்: அது சித்திரை, வைகாசி. கிரீஷ்மருது=முதுவேனில்: அது ஆனி, ஆடி. சரதிருது=கூதிர்=குளிர்காலம்; அது ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழிகளாம்.

னுக்குஅக்கினி, "ஆதானத்தை" விதிக்கும் வாக்கியங்கள் வேதத்துள் இல்லை. வேள்வியை மாத்திரம் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அது எவ்வாறே? அவ்வாறு தேவர்களுக்கும், "ஆதான" அதிகாரத்தை விதிக்கும் சுருதிமொழிகள், இல்லாவிடினும், வேள்விக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று உடன்படக்கூடும்.

ஆயின், தேவர்களுடைய விடயமாய் முன் எடுத்துக் கூறிய சுருதிமொழிகளோமறந்தாய்போலும்; அவை, "அருத்தவாதவாக்கியம்"=புனைந்துரை ஆயினும், வேறுபிரமாணங்களோடு மாறுபடுதல் இல்லாமையாலும், அநுவாதம் ஆகாமையாலும் அம்மொழிகளுக்குத் தன்னுரைப்பொருளிலும் கருத்து ஏன் இல்லாமற் போகும்?

இனி, ஸ்மிருதிகள் கருமநூல் ஆதலால், அவற்றுள், கரும மீமாம்ஸ சாஸ்திரநியாயங்கள் அநுசரிக்கத்தக்கனவாய் இருப்பனவன்றே? அந்தமீமாம்ஸையில் ஒருபுனைந்துரை ஆயினும், வாச்சியார்த்தம்=சொல்லுக்கு உரியபொருளில் பிரமாணமூடைமை ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை: ஆதலால், தன்னுரைப்பொருளில் கருத்து உண்டுஎன்று எங்ஙனம் கூறலாம்?

ஆ!! இம்மொழி ஸ்மிருதிகளிலும் மீமாம்ஸத்திலும், சிறந்தோனுக மதிக்திருக்கும் உனக்கு அநர்த்தமாகவேமுடிகின்றது. "எலிபயத்தாற்றன்னில்லங்கொளுத்தினன்" என்னும் வழக்கு இவ்விடத்துவந்தவாறுஆயிற்று. அங்ஙனம்கூறலாமோ?ஏதேனும் ஒரு புனைந்துரைக்கு தன்னுரைப்பொருளில் பிரமாணமூடைமை சொல்லக்கூடாது, என்றபயத்தால், புனைந்துரைகள் எல்லாவற்றிற்கும் தன்னுரைப்பொருளில், கருத்தும் பிரமாணமும் இல்லை என்றால், ஸ்மிருதிநூல் ஆசிரியர்களாகிய மநுமுதலியோர் மீமாம்ஸநூல்ஆசிரியராகியஜைமினியார்முதலியோர் அனைவரும் "அருத்தவாதவாக்கியத்தினாலே, புகழ்பெற்றவராய் இருத்தலால், அவர்கள் இருந்தார்கள், என்பதேநம்பக்கூடாததாகஇருக்கின்றது. அந்த, பகூஷத்தில், "இதிகாசம்" ஆகியமுன்னடந்தகதைகளெல்லாம்உலோபித்துப்போய் விடுகின்றன; ஆதலால், அதுமுறையன்று. இறந்தகாலத்தினது நிகழ்ச்சிகூறிய அருத்தவாதங்கள் பிரமாணமாகவே இருக்கின்றன.

அங்ஙனம்ஆனால், "தம்மநுராதத்த,தம்பூஷாதத்த,தம்த்வஷ்டாதத்த, தம்தாதாதத்" எது, அந்த அக்கினியைமது ஆதானம் செய்தார்; பூஷா என்னும் தேவதை ஆதானம்செய்தார்; துவஷ்டா என்னும் தேவதை ஆதானம்செய்தார்; தாதாஎன்னும் தேவதை ஆதானம் செய்தார்; எ-று. இந்த அருத்தவாத சுருதிமொழியினல் ஆதான கருமமும்,தேவர்களுக்குஎன்இல்லாமற்போகும்? பிராமணத்துவ முதலிய சாதிநியமம் தேவர்களுக்கு இல்லையே எனில்? அதைக் குறித்த வசந்தவிருது முதலியகால நியமம் இல்லாது ஒழிக: ஆதானத்திற்குத்தடை என்னுளது எனில்?

இவ்வளவேயன்றி, ஆதானம் இல்லாமலே இலௌகிக அக்கி நியால் சிலவிடங்களில் வேள்விவெளிப்படுகின்றது. "अवकीर्णिपशुश्च तस्यदानस्याप्राप्तकालत्वात्."-இது,ஆ-ஜைமினியார்சூத்திரம்"श्रोत्रियस्त्रीयमुपेयात्सगर्भांपशुमालभेत."-இதுசுருதி,எ-து, எந்தப் பிரமசாரி,பெண்புணர்ச்சிசெய்கின்றனே? அவன் அப்பாவத்தின் பிராயச்சித்தமாகக் கழுதையைப் பசுவாகச்செய்து,வேள்விசெய் யவேண்டும்-எ-று. அதற்கு" அவகீர்ணிபசுஎனப்பெயராம்." பிர மசாரியானவன், மனைவிஇல்லாதவன்: ஆதலால், அவன் அக்கினி ஆதானம்செய்வதற்குஇடனில்லை. அவன், " அவகீர்ணிப்பசுவேள் விசெய்யவேண்டுவது: ஆனல், எந்தத்தீயால்செய்யவேண்டுவது? என்றல், முதற்கண் அந்தணன் ஆவதற்கு உரியபெரிய ஏது வாகிய " உபநயனத்தை" இலௌகிக அக்கினியாற் செய்வது போல; இதனையும்செய்யலாம்: என்பது அந்தஜைமினிசூத்தி ரப் பொருளென்க. (இலௌகிகத் தீயாவது, வேதியர்மனை அடுக்களைத்தீயாம்.) (அவகீர்ணி=விரத ஒழுக்கம் கெட்டவன்.)

இவ்வளவு உழைப்பினல், தேவர்களுக்குக் கருமாதிகாரம் உண்டுஎன்று சாதித்தால், உமக்கு வரும்பயன்யாது? அங்ங னம் மீமாம்ஸத்திற்றன், என்னவேறுபாடு உண்டாகின்றது? ஒன்றுமில்லை. பிடித்தது சாதித்தல் ஒன்றே பயனகின்றது. ஆனல், தேவர்கள்பயனே? உலகந்தாங்குதலே என்பதனை யாம், முன்னரே உடன்பட்டுக்கூறினும். இங்ஙனமானல், புராணமுத லிய எல்லாமும், நிலைநிறுத்தப்பட்டன வாகின்றன. ஆதலால், மனிதரைப்போல;சுவர்க்கப்பேற்றின்பொருட்டுத்தேவர்களுடை

யது கருமம் அல்ல; உலகு ஓம்புதற்பொருட்டுக் கருமம் உண்டாகின்றது. தவத்தினாலே தானே அவ்வோம்புதல் உண்டாகும் (ஓம்புதல்=காத்தல்).

அங்ஙனமன்று. தானம், யாகம், ஹோமம், மௌனம், தியானம், இவைமுதலியவற்றினும்வேறுகிய தவம் உள்ளதாகக்காணப்படுவதில்லை, ஆதலால், பரமேஸ்வரன் சத்தியசங்கற்பன் ஆனாலும், இராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்களில், வைதிக லௌகிக கருமங்களைச்செய்பவனைப்போலநடித்தலாலேயே, உலககாரியங்களை முடித்துவந்தார்: தேவர்களும் அவ்வாறு நடித்தலைச்செய்க.

இங்ஙனமாயினும், நடிக்கத்தக்க கருமாதிகார மேனும், தேவர்களுக்கு உண்டுஎன்று உம்மால் உடன்பட்டவாறு சாலும். இங்ஙனம், நீர் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் அன்றே? ஆனால், "மானுஷாணாம்" என்பதனால், கருமாதிகாரம் மனிதருடையது என்று, எங்ஙனம் கூறப்பட்டது எனின்?

பௌருஷேயமாகிய மாந்தர் மொழிகளினுடைய வேண்டுகையால் என்று கூறுகின்றும். என்னை? தானே தன்னறிவில் தோற்றிவருகின்ற எல்லாவேதப்பொருள்களையும் முடைய தேவர்களுக்குத் தருமத்தை உணர்ந்து கொள்வதற்காக, மாந்தரால் செய்யப்பட்டநூலினிடத்து இச்சையில்லையல்லவா? மக்களுக்கு ஆனலோ? அந்தத்தரம்இல்லாமையால், மிகவும்மாந்தரால்சொல்லப்பட்ட நூலின் கண்ணே விருப்பம் உண்டு: ஆகலின்.

பசுக்களுக்குக் கருமாதிகார விடயம்பற்றி.

இனி, "గావోవాఏతస్యత్ర మాసతాశృంగాస్యతీః శృంగాణినోజాయంతామితరామేనతా సాందశమాసాన్నిష్ణా అసన్నథశృంగాణ్యజాయంతత ఉదతిష్ఠన్నాత్మన్ తితూసాంనాజాయంతత స్సంవత్సరమాప్త్వోదతిష్ఠన్నాత్మన." எ-து - ஆன் இனங்களுக்குக் கோடுகள் உண்டாயிருந்ததில்லை. எங்களுக்குக் கோடுகள் உண்டாகுக; என்னும் இச்சையால், கிடந்திருந்து இந்தச் "சத்திர யாகத்தைச் செய்திருந்தன. அவை அவ்வாறு கிடந்திருக்கையில், பத்துத் திங்களும் கழிந்த பின்னர், கோடுகள் பிறந்தன. அவை இச்சித்த பேற்றை அடைந்தோம் என்று எழுந்தன. எந்தப்பசுவினுக்குக் கோடுகள் பிறக்கவில்லையோ? அது வருடத்தைக்கடந்து இச்சித்தபேறுபெற்றுஎழுந்தன-எ-று.

"அரூத்ஸ்" எ-து-இச்சித்த பொருட்பேறு பெற்றோம் என்னும் பொருளது. இந்தச்சுருதியால், "திரியக்கு ஜந்துக்" களாகிய ஆன் இனங்களுக்கும் "சத்திரயாக" அதுட்டானம் கூறப்படுதலின் பசுக்களுக்கும் கரும அதிகாரம் உண்டு என்பது வேதமுடிபு. ஆன் இனம்=பசுநிரை=திரியக்குஜந்து, ஒருபொருள். வேள்விக் குரியன, பசுவென்பது மரபு.

இங்ஙனம் கூறுதலால் பழுது இன்று. ஏன் எனில்? இந்தச் சுருதி அருத்தவாதமாக இருக்கின்றது "யஏவம்வித்வாகூ் ஸஸ்ஸம்வத்ஸர முபயந்தி." எ-து, யாவர் இங்ஙனம் உணர்ந்தவர்களோ? அவர்கள் இந்தச் "சம்வச்சர சத்திரயாகத்தை" அடைகின்றார்கள் எ-று. இச்சுருதியால், ஆக்கத்தை விரும்பின வனுக்குச் சத்திரயாகத் தை விதித்தற்பொருட்டு முதற்கண், "ஸோநத்ரமைஸம்வத்ஸரஃ." எ-து, "கோசத்திரயாகமே" வருடபரியந்தம் செய்யத்தக்கது; என்று புகழப்பட்டது. அந்தத் துதிமொழியைநிலைநிறுத்தும்பொருட்டு, மேல், "ஸாஸாவாஏதத்ஸத்ரம்" என்றது முதலிய சுருதிகூறப்பட்டன.

இந்த அருத்தவாத சுருதிக்கு, "யத்கிஞ்சமனுரவதத்தத்பேஷஜம்" என்ற சுருதியைப்போலத் தன்னுரைப் பொருளிலும், கருத்து உண்டுஎன்று சொல்வதற்கு அமையாது. என்னை? காட்சியள வைக்கும், வேறு ஒரு சுருதியுரை அளவைக்கும், மாறுபடுதல் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் என்னில்? "திரியக்கு ஜந்துக்க ளுக்கு" மந்திரங்களைப் படனஞ்செய்தலிலும், கரும அதுட்டா னம் செய்தலிலும், ஆற்றல் இல்லாமற் போதல் பிரத்தியகூ மாக இருக்கின்றது. "உதேதேஷாம்பஶூனாம ஶனாயாபிபாஸேவா அபிஜ்ஞானம் நபிஜ்ஞானம்வதந்தி நபிஜ்ஞாதம்வஶ்யந்தினவயமஃஶ்வஸ்தனம்" எ-து, இப்பசுக்கள் வேறு பசுக்களுடையு பசிதாகங்களையும், குறிகளையும் தங்கருத்தையும், கூறுதலில்லை. தாம் உணர்ந்ததை நோக்குவதில்லை. (எனவேமறக் கின்றன). நாளைய இருப்பை அறியா. (எனவே, உளத்தில்லை) என்றுவேறு ஒருசுருதியும், பசுக்களுக்கு அறிவில்லை என்பதனை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆகலாலே "ஸாஸாவா" என்ற அருத்தவாத சுருதிக்குத் தன்னுரைப்பொருளில், கருத்து உண்டு என்றால், இச்சுருதியோடு முரணுதல் உண்டாகின்றது.

அருத்தவாதத்திற்குச் "சுவார்த்தத்திலும்" கருத்துஉண்டா யினும், குற்றம் இல்லை: ஏனெனின்? "ஸ்" என்னும் மொழிக்கு,

பசு இனங்களுக்கு அபிமானியாகிய தெய்வம் என்று பொருள் கூறுகின்றும்: ஆதலால். "அபிமானிவ்யபதேஸ்து." என்ற "பிரம சூத்திரத்தில்," பகவராகிய "வாதராயணசாரியர்" மண்முதலிய எல்லாப்பொருளுக்கும், வேதமே மூலமாயிருத்தலால்,(=சொல் லுதலால்), அபிமானிதேவதை வடிவம் என்று கூறியிருக்கின் றனர். (வாதராயணர்=வியாசர்).

எல்லாவகைகளாலும், ஸ்மிருதி சாஸ்திரத்திற்கு மாறுபடர் மாத்திரமே அதிகாரியர் என்பது துணிபு.

இனிபயன்வருமாறு, தருமத்திற்குப்பயன்

"ஹிதம்." எது, இனிமையாகிய-எ-று. இந்தமொழியால்பயன் குறிக்கப்படுகின்றது. இனிமையாகிய பயனுக்குக்கருவியாய்இருப் பதே, தருமத்தினுடைய இனிமையாம். அத்தப்பயன், இம்மை யது என்றும், மறுமையது என்றும், இருவகைப்பட்டு இருக்கின் றன. இம்மை=ஐஹிகம். மறுமை=ஆமுஷ்டிகம். எனக்கூறுப. "*அஷ்டகாசிராத்தம்" முதலியவற்றால், சாதிக்கத்தக்கபுஷ்டி முதலிய பயன், இம்மையதாக இருக்கின்றன். (புஷ்டி=தேகவி ருத்தி. சாதிக்கத்தக்க=அடையத்தக்க).

("அப்பியுதயம்") எ-து சுவர்க்க முதலிய சுகவடிவாகிய செல்வம் என்றும், நிஸ்ரேயசம் எ-து வீடுபேறு என்றும், மறுமை இருவகையதாகஇருக்கின்றது. தருமம், சுவர்க்கமுதலிய செல்வத்திற்குத் தான் நேரோ ஏது ஆகின்றது. வீடுபேற்றிற்குக் காரணமாகிய ஞானத்தைத் தருமம் உண்டாக்குவதனால், ஞானத் தை முன்னிட்டுக்காரணம் ஆகின்றது. ஈண்டுக்கூறிய உரை "தர்மேணலபதேஜ்ஞானம் ஜ்ஞானான்மோக்ஷோதிகம்யதே." எ-து தருமத்தாற் சுக மும் ஞானமும், அதினின்று முத்தியும், அடையப்படுகின்றது. எ-று இங்ஙனம் ஸ்மிருதியுள் கூறப்பட்டது.

---

*-"அஷ்டகாசிராத்தம்" எ-து, மார்க்கசிரம், புஷியம், மாகம், என்னும் மாதங்களில், அபரபக்ஷத்தில், சத்தமி, அஷ்டமி, நவமி, என்னும் மூவகை நாளினும், செய்யத்தக்க காமிய பலத்தைத்தரும் ஒன்பது காலைய சிராத்தம். இவை "திஸ்ராஷ்டகம்" எனவும் படும். சிராத்தம்=பிதிர்க்களுக்குச்செய்யும் கருமக்கடன்.

நித்திய கருமத்தின் விடயம்.

ஈண்டுச்சிலர், நித்தியகருமத்திற்குப் பயனென்பதேயில்லை ஆயின், செய்யாவிடில் பாவம் வருதலால், அச்சமுடையவரால் மாத்திரம்செய்யப்படுகின்றது. அதனல் சுவர்க்கபோகச் செல்வத்திற்கேனும், வீடுபேற்றிற்கேனும்,தருமம் எவ்வாறு காரணம் ஆகும் என்று கூறுகின்றனர்.

வேறுசிலர், அபாவத்தினின்றும் பாவம் உண்டாவதாகத் தோற்றுவதில்லை.(அபாவம்=இல்லாமை. பாவம்=உண்மை), ஆதலால், செய்யாவிட்டால் பாவம் வருகின்றது ; என்பது யுக்திசம்மதி அல்லவாம். அவ்விடத்தில் பிரமாணங்களும் இல்லை என்று கூறுகின்றனர்.

ஆயின், உபநயநம், அத்தியயநம், முதலிய செய்யத்தக்கக்கருமங்களைச்செய்யாவிட்டால், பாவம்வருகின்றதென்று, ஸ்மிருதி கூறுகின்றது. என்னை? "அதஊர்஧்வம்பதம்ஏ்தே யதாகால மஸம்ஸ்கிருதாஃ। ஸாவித்ரீபதிதாவ்ராத்யா பவந்த்யார்ய விகர்ஹிதாஃ। யோனதீத்யத்விஜோவேதா னன்யத்ரகுருதே ஶ்ரமம்।ஸஜீவன்ஏவஶூத்ரத்வ மாஶுகச்ச்சதிஸான்வயஃ। அகுர்வன்விஹிதம்கர்ம நிந்திதஞ்ச ஸமாசரன்।அனிக்ரஹாச்சேந்த்ரி யாணாம் நரஃபதனமிச்ச்சதி." எ-து இவர்கள் காலங்கடவாது, சமஸ்காரஞ்செய்து கொள்ளாவிட்டால், அதன் பின், சாவித்திரிஇழந்தவர்களாகவும்,விராத்தியராகவும்,பதிதராகவும், சான்றோரால் இழிக்கத்தக்கவர்களாகவும், ஆகின்றார்கள். எந்த இருபிறப்பாளன், வேதம் ஓதாமலே வேறுவகையால் பயிற்சி செய்கின்றானோ ? அவன் தன் மரபோடும் பிழைத்திருக்கும் போதே,விரைவில் சூத்திரத்தன்மையைஅடைகின்றான். செய்யத்தக்க கருமத்தைச்செய்யாமலே, விலக்காகிய கருமங்களை நன்றாகச்செய்து, இந்திரியங்களை அடக்கா விட்டால், மனிதன் நிலைகெட்டவன் ஆவான்-எ-று : என்று. உணர்க. (சமஸ்காரம்-எ-து, செய்யத்தக்கனவற்றைத் திருந்தச்செய்தல்).

நித்தியகருமம் சுவர்க்கப் பேற்றுக்கு நிமித்தமாகும் விடயம்பற்றி.

அங்ஙனமன்று. இந்த வசனங்கள், நித்தகருமஞ்செய்பவனுடைய சோர்வுக்கு நிமித்தமாகிய முன்னேயசஞ்சிதபாவம் எது

வோ? அதனது உண்மையைக் குறிக்கின்றன. இந்த அருத்தம், "கைத்திரீய வுபநிடதத்தி" னுடையவுரையில். "பாஷியகாரர்களாலும், அதன்வார்த்திக காரர்களாலும்", கூறப்பட்டது. என்னை? "யத்யகரணம்ப்ரத்யவாயஸ்யோத்பாதகம் ஶ்ருதிவாசூசகமுபயதாபி நித்ய கர்மானுஷ்டானே நப்ராகபாவபரிபாலனம் ப்ரத்வம்ஸாபாவோத்பாதனஞ்சனம்பாவ்யதே. துரித ப்ரத்வம்ஸித்வஞ்ச, த்ரிஸந்த்யமனுஷ்டியமானேஷு. "சூர்யஶ்ச".—"ஆபஃபுனந்து."—"அக்னிஶ்ச,"—இதிமந்த்ரேஷு விஸ்பஷ்டமவபாஸதே." எ-து - கருமம் செய்யாது. ஒழிவது, பாவத்தை உண்டுபண்ணுவ தாயினும், ஆகும்; ஆனால், இரண்டுவகையாலும், நித்தகரும அனுட்டானத்தால், "பிராக பாவத்தைக்" காத்தலும், "பிரத்துவம்ஸாபாவத்தைப்" பிறப் பித்தலும் தேடப்படுகின்றது. மூன்று காலத்திலும் அநுஷ் டானம் செய்யப்படுகின்ற "சந்தியாவந்தன" கருமத்தில், செய் யப்படுன்ற மூன்று மந்திரங்களால், பாவத்தினது பின்னில் லாமையை உண்டாக்குவது வெளிப்படக் காண்கின்றது.

(பிராகபாவம் - எ-து - முன்னில்லாமை. பிரத்துவம்ஸாபாவம் - எ-து - பின்னில்லாமை. அவற்றுள், நித்தியகருமம் செய்யாவிட்டால், பாவம் வரும்; எனவே, செய்தால்வராது; என்று, பொருள்தருதலால், முன்னில்லாமையைக் காத்தவாறுயிற்று. இன்னும் அச்செய்கை கழிந்தபிறவிகளில், செய்தபாவத்தை ஒழிக்கும்எனவே, பின்னில்லாமையை உண்டுபண்ணிற்று; என்றவாறு. இவை அன்வயவியதிரேகியாம்).

"சூர்யஶ்ச" இந்த மந்திரத்தைக் காலைச்சந்தி வந்தனத்தில். சலத்தில் ஜெபித்துக்குடிப்பதற்கு, உபயோகிக்கின்றார்கள். (அம்மந்திரத்தின் பொருள்) சூரியனும் கோபத்தெய்வமும், அக்கோப அதிதேவதையு மாகிய; இவர்கள், கோபத்தினால் உண்டாகும் பாவத்தினின்றும் எம்மைக்காக்க. மனம், வாக்கு, கை, கால், வயிறு, ஆண்குறி, இவைகளால் இரவில் எந்தப் பாவத்தைச் செய்தேனோ? அந்தப் பாவமும், இன்று மென்னிடத்துள்ள மற்றைப் பாவங்களும், நாசம் அடைக. இந்தயான்என்னை "அமிர்தயோனி" னின், ஹோமம் செய்கின்றேன்: எ-து. "ஸ்வாஹா" என்னும் மந்திரத்தால், அந்தச் சலத்தை ஹோமம் செய்கின்றனர்.

"ஆபஃபுனந்து" இம்மந்திரம் "மாத்தியாஹ்னிக சந்தியாவந்தனத்தில்" அவ் வாறுயது. (அம்மந்திரத்தின் பொருள்) ஜலதத்துவம் பிருதிவிதத்துவத்தைச் சுத்திசெய்க. பிருதிவிதத்துவம் என்னை சுத்திசெய்க. "பிரம்மண ஸ்பதி=கணபதி-விஷ்ணு" பிரம்மபூதா=பிரமவித்தை. இவைகள் என்னைப்

பரிசுத்தனுக்குக, யாது எச்சிலோ? யாது புசிக்கலாகாததோ? யாது என்னுடைய தீயவினையோ? தகாதவரிடத்தில் வாங்கியது யாதோ? அவற்றுலுண்டாகிய என்பாவங்கள் அனைத்தினையும், இந்தமந்திர நீர்த்தெய்வம் ஒழித்துப் புனிதஞ்செய்க.

"அக்நிச்ச" இம்மந்திரத்தை மாலைச்சந்திவந்தனத்தில் அவ்வாறு உபயோகிக்கின்றனர். இதன்பொருள். அக்கினிமுதலிய தேவர்கள் பகலிற்செய்த பாவங்களை ஒழிக்க, சத்தியப் பிரகாசத்தில் ஹோமம் செய்கின்றேன். மற்றையன காலைச்சந்தி மந்திரப்பொருளையே ஈண்டுங்கொள்க.

இவ்வாறு, அநுபவிக்கத்தக்க பயன் இல்லாத நித்தகருமங்கள் சுவர்க்கச்செல்வத்திற்குக்காரணம் என்பது தூரத்தேசென்று ஒழிந்தது.

இனி, ஈண்டு கூறப்படுவதாவது, பாவத்திற்குப் பகையாக இருக்கினும் இருக்க. இவ்வளவினுலே வேறுபயன் இல்லாமல் போகவில்லை. "மய்யர்ச்பலமோஜ்நிஹத்த" - எது, என்னிடத்தில் பிரமவொளி, பலம், சத்தி, வைப்பீர்களாக. எறு. இம்மந்திரலிங்கத்தால் நித்தியகருமத்திற்குப்பயன் உள்ளது என்று காணப்படுகின்றது. இவ்வாறே சுருதிஸ்மிருதி வாக்கியங்களாலும் நித்தியகருமங்களுக்குப்பயன் உள்ளதாக வெளிப்படுகின்றது. (இலிங்கம்=குறிப்பு=ஞாபகம் - ஒருபொருள்)

"சாமவேதமொழி," மூன்று ஆச்சிரமங்களும் புண்ணியவுலகத்திற்கு ஏதுவாகுந் தன்மையுடைமையும் நான்காவது ஆச்சிரமம் வீட்டுக்கு ஏதுவாகுந்தன்மையுடைமையும் குறிப்பிக்கின்றது. அச்சுருதி வருமாறு. "த்ரயோதர்ம்யஸ்கந்தாயஜ்ஞோத்யயனம் தானமிதிப்ரதமஸ்தபஏவதிதியோப்ரஹ்மசார்யாசார்யகுலவாஸீ, த்ருதியோத்யந்தமாத்மானமாசார்யகுலேவ ஸாதயந்த்ஸர்வ்வஏதேபுண்யலோகாபவந்தி ப்ரஹ்மஸம்ஸ்தோ ம்ருதத்வமேதி" எ-து, வேட்டல், ஓதல், ஈதல், எனத்தருமத்திற்கு மூன்று கிளைகள் உள்ளன, அவற்றுள் முதலாவது, தவம். இரண்டாவது, பிரமசரியத்தினின்றும் ஆசிரியன் மனைக்குச்சென்று பணிசெய்து இருத்தல். மூன்றுவது. ஆசிரியன்மனையிற்றுனே தனது ஆயுளைக்கழிப்பது. இவற்றைச்செய்தவர்கள் அனைவரும்புண்ணிய லோகத்தை அடைபவர்களாக இருக்கின்றனர். பிரமலோட்டன், அமிர்தத்துவம் = சாவில்லாமை=வீடுபேற்றை அடைகின்றுன்.

எ-று. வேட்டல்=வேள்விசெய்தல். இது ஆச்சிரமத்தைப் பற்றி யதென்று "நைமித்திகம்" "என்றவியாசஸ்மிருத்தில்" கூறப்பட்டது.

இனி, ஸ்மிருதிமொழி வருமாறு. "தஸ்யதாம்ரேஷ்டாஜ்யேஷ்டாயாம் இத்யனூச்யேஷ்வம்தர்ஹம் சர்யமாணமஸ்தா அனூத்யந்தே" — எ-று. அஃது எங்ஙனம் எனில்? கனிகளுக்கு நிமித்தமாகி மாமரத்தில், நிழலும் மணமும் எவ்வண்ணம் கூறப்படுகின்றனவோ? அவ்வண்ணமே இங்ஙனம்செய்யப்படுகின்றதருமத்தைப்பற்றிப்பொருட்பயன் கூறப்படுகின்றது. எ-று. இம்மொழி நித்தியகருமத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது என்று * "விசுவரூபாசாரியார்" கூறியிருக்கின்றனர்.

அது வருமாறு. "ஆம்ரேநிமித்தஇத்யாதி ஸ்யாபஸ்தம்ப ஸ்ம்ருதேர்வசஃ। ஃலவத்வம்நமாச்ரித்ய நித்யானாம்கர்மணாமபி" எ-து "ஆம்ரேநிமித்தே" என்ற ஆபஸ்தம்ப ஸ்மிருதிமொழி நித்தகருமத்திற்கும் பயன் உண்டு என்று கூறுகின்றது. எ-று.

இன்னும் அவ்வாறு, மறுவுங்கூறி இருக்கின்றனர். வருமாறு. "வேதோதிதம்ஸ்வகம்கர்ம நித்யம்குர்யாததம்த்ரிதஃ। தத்ஹிகுர்வன்யதாஶக்தி ப்ராப்னோதிபரமாம்கதிம்" எது. வேதத்துள்கூறப்பட்டதனது நித்தகருமத்தைச் சோர்வு இல்லாமல் செய்யவேண்டுவது. ஆற்றலுள்ளவரையில் அதைச்செய்தவன் மேலானகதியை அடைகின்றான். எ-று.

இனி, கூர்மபுராணத்துள்ளும் கூறப்பட்டது. வருமாறு. "யதாஶக்திசரேத்கர்ம நிம்திதானி விவர்ஜயேத்। விதாயமோனகலிலம் லப்த்வா யோகமனுத்தமம்। க்ருஹஸ்தோ முச்யதேபம்தாந்நாத்ரகார்யா விசாரணா." = தன் ஆற்றல் அளவைக்குத் தக்கபடி, கருமத்தைச் செய்யவேண்டும். விலக்கிய வினைகளை ஒழிக்கவேண்டும். அதனால் அறியாமையையும் பாவத்தையும் உதறித்தள்ளி எல்லாவற்றிற்கு மேலாகிய "சிவயோகச் செல்வத்தைப்பெற்று, இல்லறத்தான் பற்றுக்களினின்றும் விடப்படுகின்றான். ஈண்டு விசாரித்தல் ஒன்றும் வேண்டாம் எ-று.

---

* - சங்கர பாஷியத்திற்கு விவரணம் செய்த "சுரேசுவராசாரியார்" இவர் மண்டநமிசிரர் எனவும் கூறப்படுவர்.

இனி, நித்தியகருமம் முத்திக்கும் ஏதுவாதற்பற்றியது.

நித்தியகருமம் அப்பியுதயமாகிய சுவர்க்க முதலிய செல்வங்களுக்கு ஏது வாயினுமாக: முத்திக்கும் ஏது என்பது கூடாது. என்னை? பிரமாணம் இல்லாமையால். அல்லதூஉம், சுருதிமிருதிகளால் அது விலக்கப்படுகின்றது. என்னை? "நகர்ம ணாநப்ரஜயாதனேந" எது, கருமத்தால் வீடுபேறு உண்டாவதில்லை. புதல்வரால் வீடுபேறு உண்டாவதில்லை, பொன்னால் வீடுபேறு உண்டாவதில்லை எ-று. இது சுருதி. "ஜ்ஞானாதேவது கைவல்யம்" = ஞானம் ஒன்றினானேமுத்தி உண்டாகின்றது. எ-று. என ஸ்மிருதி. கூறுவதேயெனில்?

அங்ஙனம் அன்று. "பரமான்மப் பிரகரணத்தில்" வீடு பேற்றிற்கு ஏதுவாகிய ஞானத்தைத்தேடிக் கொள்வதற்குக்கருவியாதலால் வேள்விமுதலிய கருமங்கள் விதிக்கப்பட்டன. என்றது. என்னை? "தமேதம்வேதானு வசனேநப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞேநதாநேந" எது, இப்பரமான்மாவை உணர்வதற்கு வேதியர்கள் வேதமொழிகளாலும் வேள்வியாலும் தாநத்தினாலும் விரும்புகின்றார்கள். எ-று. இது சுருதி விதி.

இனி, மூற்கூறிய அவ்விலக்குவிதி ஆனலோ? அக்கருமம் தான், நேரே முத்திக்குக் கருவித் தன்மையை நாடி நிற்கின்றது. (எனவே, கருவிக்குக் கருவியென்பதுகருத்து) ஆகலால், முத்தருக்கு அக்கினி ஆதாநம் முதலிய கருமத்தில் விருப்பம் இல்லை, ஞானம் உண்டாகவேண்டிய விஷயத்தில் அவ்விருப்பம் உண்டு. இவ்விரண்டும் "அதஏவாஸ்நாயநபேக்ஷ". — எ-து. அதனாலேயே அக்கினி, சமித்து முதலியவற்றில் விருப்பம் இல்லை எ-று. இது பிரமசூத்திரம் "சர்வாபேக்ஷாசயஜ்ஞாதிச்ருதேஃ". — எது. எல்லாவற்றின்விருப்பமும் "யஜ்ஞேநதாநேந" என்ற சுருதியால் உண்டு எ-று. இதுவும் பிரமசூத்திரம் இவ்விரண்டு அதிகரணத்தாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டன.

அவ்வாறே, கருமங்கள் பரம்பரையினின்றும் வீடுபேற்றிற்கிடைய ஏதுவாகும் என்று "வாயுசங்கிதை" யுட்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (பரம்பரை. எது. ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுபிறந்து

வருவது) என்னை? "கர்மாதிசயமாஸாத்யபசுபாசபரிக்ஷயः। ஏவம்க்ஷீண பாபஸ்ய பசுபாசவிமுக்தஸ்ய ஶிவஜ்ஞானமன்வயः। ஜ்ஞானத்யானநியுக்தஸ்ய பும்ஸோயோகப்ரவர்தகே। மோஹேனதபராபக்திர்ப்ரஸாதஸ்ததனந்தரம்। ப்ரஸாதாந்முச்யதேஜந்து ருத்ரஶ்சிவஸமோபவேத்." கருமங்களைச்செய்து உயர்வை அடைந்த பசுக்களுக்குப்பாசங்கள் கெட்டு ஒழிகின்றன. இவ்வாறு பலபிறவியிலும் முறையே பாவத்தை ஒழித்துக்கொண்டவனுக்கு விடயங்களில் வைராக்கியம் பிறக்கின்றது. வைராக்கியத்தினால் சித்தம் சுத்தப்படுகின்றது. அந்தக்காரணங்கள் முழுவதும் சுத்தமான பின்பு அவனுக்குச் சிவஞானசம்பந்தம் உண்டாகின்றது. ஞானத்திலும் தியானத்திலும் நன்றாகக்கூடிய புருடனுக்கு யோகப்பயிற்சி நடக்கின்றது. யோகத்தால் மேலான பத்திவிளைகின்றது. அதன்பின், சிவப்பிரசாதம் உண்டாகின்றது. அப்பிரசாதத்தினின்றும் சிவன்முத்தியை அடைந்து, சிவனோடு சமானன் ஆகின்றான். எ-று. வைராக்கியம்=வெறுப்பு.

பயன்பற்றிய நித்தகருமத்தின் அளவு.

இனி, பாவபரிகாரம், புண்ணியலோகம், பிரமஞானம், ஆகிய இம்மூன்றுபயனுக்காக நித்தகருமத்தை நாள்தோறும் மூன்று விசை செய்யவேண்டுவது அன்றோ எனில்?

அஃதங்ஙனமன்று. "காதிரவத்".—எது. கருங்காலிபோலும். எ-று. ஒருக்கால் பிரயோகித்ததற்கே சொல்லின் புணர்ச்சிபேதத்தால் பயன் வேறுபாடுகள் அமைகின்றது. "என்னை?" "காதிரோயூபோபவத்". — எ-து, கருங்காலிமரத்தின் வேள்விக்கம்பம் ஆகின்றது. எ-று. இதுசுருதி. கிரதுவின்பொருட்டு இம்மொழி கூறப்பட்டது. (கிரது=வேள்விபேதம்.) "ஶ்ரேயஸ்காமஸ்யயூபங்கர்வீத."— எது. ஶ்ரீயத்தை விரும்பினவன் யூபம்செய்யவேண்டும். எ-று. இதுசுருதி. இம்மொழி புருடார்த்தத்தின் பொருள் உள்ளது. இவ்விரண்டுசுருதிகளும் ஒருகருங்காலிக்கே இருவகைப்பயன் உண்டாவதற்கு ஏது ஆகின்றன. "ஏகஸ்ய தூபயஸ்ஸோமோ கவ்யேதத்வ்யே." —எது, ஒன்று இருவகையாகுமிடத்தில்செய்கைவேறுகை இருக்கும். எ-று. இது "ஜைமினிஸூத்திரம்". (எனவே, செய்கை வேறுபாட்டால் ஒன்றேபலபயனைத் தருமென்பது கருத்து).

அவ்வாறே, இவ்விடத்து, முன்உதகரித்த மூன்றுபிரமாணமொழி களின் பலத்தினால் பயன் மூவகையாக இருக்கினும் பிரயோ கிப்பது ஒருவிசையாகவேயிருக்கின்றது. இக்கருத்து "ఏకోహ్వా వాచ్యశ్రమకృచ్ఛి." — எது, விதித்து இருத்தலால் ஆச்சிரமகருமங் களைச்செய்யவேண்டுவது. எ-று. இங்ஙனம் பிரமசூத்திர அதி காரணத்திலும் கூறப்பட்டு இருக்கின்றது.

நித்தகருமத்திற்கும் காமியகருமத்திற்கும் உள்ளபேதம் கூறுகின்றது.

ஆயின், நித்தகருமத்திற்கும் பயன் உண்டாகுமேயானால் அந்த நித்தியகருமத்திற்கும் காமியகருமத்திற்கும் வேறுபாடு என்னை? என்பது மேல்வினா (எனவே பயனுண்டாகிய கரும ங்களெல்லாம் ஒன்றே யென்பது வினாவின்கருத்து).

அவ்விரண்டற்கும் செய்கையால் பயன் ஒத்தனவே ஆயி னும், செய்யாதுவிடுதலால் பாவம் உண்டு, பாவம் இல்லை என்பதனால் அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடுஉள்ளது. (எனவே, நித்தகருமஞ் செய்யாவிட்டால் பாவம் உண்டு. காமியகருமம் செய்யாவிட்டால்பாவம் இல்லை: என்பதுகருத்து). ஆயுள்விருத் தியைவிரும் பினவனும் மழையைவிரும்பினவனும் செய்யத் தக்க "ఆయుష్టోమేష్టి," "కారీరీయాజ్ఞం," என்னும் காமியகருமங்கள் செய்யாவிட்டால், பாவம்வருகின்றது என்று, வேதத்துள்யாண்டும் கூறப்பட்டதில்லை அன்றே?

"స్వర్గేజుహోతి, భిన్నేజుహోతి" - எது, தவறினால் ஹோமஞ் செய்க. பிசகப்பட்டால் ஹோமம்செய்க. எ-று. இது சுருதி. இங்ஙனம் நியமம் இல்லாத பிசகாதல் முதலிய செய்கை விசேடணத்தோடு கூடி உள்ளது நைமித்திக கருமம். ஆதலால் நித்த கரும நியாயத்தையே நைமித்திகத்திலும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். (பிசகம்=இடையூறு).

ஆகவே, நித்தகருமம்போல நைமித்திகருமமும் விதிக் கப்பட்டிருக்கின்றது: சுத்திக்கும் காரணமாக இருக்கின்றது: ஆதலால், வீடுபேற்றிற்கும் ஏது ஆமேனில்?

காமிய கருமத்தில், இச்சை * முக்கியமாக இருக்கின்றது. சுத்தமோ ? † கௌணமாக இருக்கின்றது. சுத்திகௌணமாதலால், அது இச்சையின் விடயமாகிய போகத்தைக்கொடுத்துத்தான்கெடுகின்றது. அதனால், "பகவற்கீதையில்." மோக்ஷத்தைவிரும்பின அருச்சுனனுடையபயன் விருப்பம், விலக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவருமாறு "யோகஸ்தஃ குருகர்மாணிசங்கம் த்யக்த்வாதனஞ்ஜய! சித்த்யஸித்த்யோ ஸ்ஸமோபூத்வாசமத்வம்யோகஉச்யதே! கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தேமாபலேஷுகதாசன! மாகர்மபலஹேதுர்பூர்மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி" எது, ஓ! 'அருச்சுனா!' நீ கூடுதலில்லாதொழித்துவிட்டு, யோகநிஷ்டனாய் பலிப்பிலும் பலிப்பு இல்லாமையிலும் ஒத்தவனாய். கருமங்களைச்செய்வாய். அவ்வொத்த தன்மையே யோகம் என்று கூறப்படும். உனக்குக்கருமத்தில் மாத்திரம் உரிமைஉண்டாய் இருக்கக்கடவது. பயனிடத்து இல்லாது ஒழிக. கருமப் பயனுடையகாரணன் ஆகாது ஒழிக. எறு.

நித்தகருமத்தில், புத்தியும்சுத்தியும் முக்கியமாய் உள்ளது. பயன் இரண்டாம்பக்ஷமாய் உள்ளது. அதனாலே, பயன் அருபவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்தப்பயன் நித்தியமானது அல்ல என்பது, அதனிலும் சிறந்தபயன் உள்ளது என்பது, முதலிய தோஷங்களைக்கண்டு பிடிக்கும் உணர்ச்சிஉண்டாவதற்குத் தடையில்லை. இது "வார்த்திக" உரையாசிரியரால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. என்னையெனில் ? "நித்யேஷுசுத்தேஃ ப்ராதான்யாத்பலஸ்ய ப்ரதிபந்தகஃ! போகம்பரஸ்மிஞ்சதேபுத்திஃசுத்த்யநுரோதஃ." — எது. நித்தியகருமத்தில் சுத்திசிறந்ததாம் ஆதலின்பயன் நுகர்ச்சியும் தடைபடுவது இல்லை (ஆகவே) சித்தசுத்தியைப் பற்றிப்பயன்நுகர்தலை நிலை அற்றது என்று நோக்குகின்றனர் - எ-று (நுகர்ச்சி-எது, அது பலிப்பு).

அந்நித்தகரும வகைமை.

அந்த நித்தகருமம், இருவகைப்படும். அவையாவன, ஸம்ஸ்காரகம் எனவும், விஹிதி ஷாஜகம் எனவும்படும். ஸம்ஸ்காரம்- என்பது புத்திமுதலிய காரணங்களைச் சுத்திசெய்வது. "விஹிதி

* முக்கியம்=பிரதானம்=பெரும்பான்மை=மிகுதி. என்பன ஓரேபொருள்.
† கௌணம்=உபசர்ஜநம்=சிறுபான்மை. என்பன ஓரேபொருள்.

ஷாஜகம் - எது, ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் இச்சையை உண்டுபண்ணுவது. இவ்விரண்டனுள் முதலாவதாகிய "ஸம்ஸ்காரகம்" என்னும் கருமம். விதியால் விதிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற உணர்ச்சிமாத்திரையால் செய்யப்படுகின்றது. அங்ஙனம், ஸ்மிருதியும் "யஸ்யேச்சத்யுத்க்ரமிதும் ஸ்தம்ஸ்காரஸ்தாவதா ஹ்யஸௌ ப்ரஹ்மணஸ்தாயஜ்யம் ஸலோகதாம்கச்சதி."— எது, நாற்பது கிரியைகளும் எட்டு ஆன்மகுணங்களும் யாருக்குள்ளனவோ? அவன் பிரமத்தினுடைய சாலோக்கியத்தையும் சாயுச்சியத்தையும் பெறுவன். என்று கூறிற்று. இனி, இரண்டாவது "விவிதிஷாஜகம்" என்னும் கருமம், ஈசுவரனுக்குப்பிரீதியாகுக என்னும் எண்ணத்தால் செய்யப்படுகின்றது. அத்தகைகருமம் ஞானத்தில் இச்சையும் முயற்சியையும்உண்டுபண்ணி, அவருக்கு ஞானத்தை அடையப் பண்ணுகின்றது. ஆதலால், வீடுபேற்றில் விருப்பமுடையவன், கருமப்பயனை ஈசுரப் பிரீதிசெய்வதே தக்கது.

ஆதலால், இங்ஙனம் "ஹிதம்" என்பதனால் கருமம், தான் எண்ணிய பயனைக்கொடுப்பதற்கு ஏற்றகருவி என்று கூறுதலின் இந்நூலுக்கு இச்சித்த பொருள்கிடைப்பதே பயனென்றுகூறியவாறுயிற்று.

இனிவிடயம்வருமாறு.

"ஶர்ம:" என்பதனால், விடயம் குறிக்கப்படுகின்றது. என்னை? சுவர்க்கப்பேற்றை வீடுபேற்றினுக்குக்கருவியாகத்தரிக்கின்றது: ஆதலால் கருமம் என்னப்படும். இனி அத்தகருமம், இலக்கணத்தாலும், அளவையாலும், வேத ஆணை ஒன்றினிடத்தேவருக்கப்பட்டது.

இனி, யாது, வேத ஆணையால் உணரத்தக்கதோ? அது. ஸ்மிருதிகளுக்கு விடய மாகாது. என் எனில்? எல்லா இடங்களிலும், வேறொன்றால் உணரக்கூடாதனவாய் இருப்பது எதுவோ? அதுவே, விடயமாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பது ஒருதலை ஆதலால். அற்றேல் வேத ஆணையால் உணரத்தக்கதே ஆயினும் புனர்ந்துரையை ஒழிப்பதால், மற்றொரு "சாகை"யில் உள்ள விசேடங்களை முடித்துக்கொள்வதனால் அநுட்டானமுறையில் இனிது முடிதற்பொருட்டுச் சுருக்கப் படுகின்றது: என்

றுகொள்வாய்போலும் அங்ஙனமன்று. "கற்ப சூத்திரங்களில்" அவ்வாறு, சுருக்கப்பட இல்லை. ஆதலால், தருமம், இந்த சாத்திரத்திற்குவிடயம் அல்லவே? என்னும் வினவைவளர்ப்பிக்கொண்டு மூலத்துள் "சிஷ்டாசாரம்" என்று கூறினர்.

இதன் கருத்தாவது, தருமம் இருவகைப்படும், ஒன்று "சுருதிதம்" மற்றொன்று "ஸ்மார்த்தம்" அவற்றுள், "ஆதானம்" முதலாகவுடையதும், தான் ஓதி உணர்ந்த வேதமேமூலமாகவுடையதுமாகிய, "தரிச பூர்ணமாசம்" முதலியவைகளே அந்த "சுருதிதருமமாம்" உளகிக்கத்தக்க=புலப்படாத "வேதசாகைகளே" மூலமாகவுடைய "சௌசம், ஆசமனம்" முதலியவை ஸ்மார்த்த தருமமாம். அவற்றுள், "ஆதானம்" முதலியனகற்பசூத்திரங்களில். தொகுக்கப்பட்டிருந்தாலும் "சௌசம்" முதலியன தொகுக்காமையால், ஸ்மார்த்ததருமமேஇந்தஸ்மிருதிகளுக்கு விடயமாம் என்பது. (உளகித்தல்=அறுமித்தறிதல்.)

இனி, அங்ஙியஸ்மிருதிகளிலும் "சௌசம்" முதலிய ஆசாரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற தன்றே எனில்? அதனையொழித்து, இது இக்கலியுகத்தில் என்பதற்கு "வர்ஜனீயத்வாத்". — என்றார்.

இக்கலியுகத்தில் வேள்விசெய்வித்தல், வேதம் ஓதுவித்தல், இவ்விரண்டு கருமத்தால் உண்டாகும் பயன் சீவகத்திற்குப்போதாமையால் மாறுபடர்க்குச் சீவநோபாயமாகவும், சுவர்க்கப்பேற்றிற்கும் வீடுபேற்றிற்கும் இனிமையாகவும், எளிதில் அடையத்தக்கனவாகவும் உள்ளதருமங்களும் உழவுமுதலியமுயற்சிகளும் வேதியன்செய்யத்தக்கன : எனவும், பிறவும், முக்கியமாகக் கூறப்படுகின்றன. இவை வேறு யாண்டும் கூறப்படாமையின் விடயமாகலாம் : என்பது கருத்து.

இனி, "யதாவத்" என்றதனால் எப்படியுள்ளதோ? அப்படி. எனவே, உண்மையாய் எனவும், எவ்வளவுள்ளதோ? அவ்வளவு. எனவே எல்லாமும். எனவும் வரும் பொருளுடைய இம்மொழியால் சுருக்குதலேஒழித்தார் என்பது. அங்ஙனமில்லையேல். சொல்லாமற் போதலே தடையின்றிச்செல்லும்.

ஸ்மிருதியை உணர்ந் தவர்களுக்கு மயக்கம், பிறரால் உடன்படாமற்போதல், ஐயம், முதலிய குற்றங்களினுடைய சம்பந்தமில்லையாம். ஆகலின் "சத்யவதீசுத" என்று விளிவேற்று மையாக உரைக்கப்பட்டது. எப்பொழுது, பெண்பாலே ஆயினும் சத்தியவதி யென்னுந்தாய் உண்மையையே கூறத்தக்கவளாயிருக்கின் றளோ? அப்பொழுது அவளது புதல்வராயும் வேத ஆசிரியராயும் உள்ள வியாசர் சத்தியத்தையே கூறுகின்றவர் என்று வேறுசொல்வானேன். "ச" எ-து. அவ்வியயம், இதனால் எளிதுகொள்ளத்தக்கனஎன்பதை உணர்த்தப்பெறுகின்றது.

ஈண்டு, முன் சொல்லப்பட்ட அதிகாரி பயன், விடயம், இவற்றுள் ஒன்றினே டொன்றனுக்குள்ள சம்பந்தம் விளக்கப்பட்டது. எங்ஙன மெனில்? பயனுக்கும் அதிகாரிக்கும், இச்சிக்கப் படுதலும் இச்சித்தலும் ஆம். அதிகாரிகளால் பயன் இச்சிக்கப் படுகின்றது. என்பதுகருத்து. இனிபயனுக்கும் விடயத்திற்கும், பிறப்பதுவும் பிறப்பிப்பதுவுமாம். தருமம் உணர்த்தப்பட்டால் பின்பு அதனை அநுட்டானம் செய்தலால் சுவர்க்கப் பேறும் வீடுபேறும் உண்டாகின்றது என்பது கருத்து. இனி அதிகாரிக்கும் விடயத்திற்கும் உபகரிக்கப்படுதலும் உபகரித்தலும் சம்பந்தமாம். விடயம் பயனை உண்டுபண்ணி அதிகாரியை உபசரிக்கின்றது. விடயத்திற்கும் நூலினுக்கும் கூறப்படுதலும் கூறுதலுமாம். நூல்விடயத்தைக் கூறுகின்றது என்பதுகருத்து.

இங்ஙனம், அநுபந்தநான்கும் இனிது பெற நிற்றலின் ஒத்த கருத்தினராகிக் கேட்போரால் இந்நூல் கேட்கத்தக்கது என்பது இவ்விரண்டு சுலோகங்களின் கருத்து. எனக்கொள்க. (உ)

ஸ்ரோ ॥ தம்ருத்வாமுனிவாக்யாதுஸஶிஷ்யோக்ன்யர்க்கஸன்னிபஃ।
ப்ரத்யுவாசமஹாதேஜாஃஶ்ருதிந்ருதிவிசாரதஃ ॥3॥
ஸ்ரோ ॥ நசாஹம்ஸர்வதத்வஜ்ஞஃகதம்தர்மம்வதாம்யஹம்।
அஸ்மத்பிதைவப்ரஷ்டவ்யஇதிவ்யாஸஸ்துபோப்ரவீத் ॥4॥

என்பன, பராசரஸ்மிருதியைப் பெறுவதற்கு வியாசரை விளவுதல் (வியதிகரணம்) இடனில்லாமை என்னும் ஐயத்தைக் கருதி அதனை ஒழித்தலைக்கூறுகின்றன.

(இ-ள்) சீடர்களோடு கூடியவராய், அக்கினிக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப்பானவராய், மிக்க ஒளியை யுடையவராய், சுருதி மிருதிகளில் விசேடஞானமுடையவராய் இருக்கின்ற பராசரருடைய புதல்வராகிய வியாசர் அம்முனிவர்கள் வாக்கியங்களைக் கேட்டு, நான்எல்லாவுண்மைகளையும்தெரிந்தவன்அல்லன். நான், தருமத்தை எவ்வாறு கூறுவேன்? எமது பிதாவே விரிவுப்படுவோராம்; என்று விடைகூறினர். எ-று.

"ஸஶிஷ்யஃ".— என்றார். சுமந்து, வைசம்பாயனர், ஜைமினி, பைலர், இந்நால்வரும் முறையே நான்கு வேதங்களையும் சீட பரம்பரையால் வழங்குவித்த மாணாக்கர்களாம். சூதர் புராணசங்கிதைகளை எல்லாம் வழங்குவித்த மாணாக்கராம். இம்மாணாக்கரோடு கூடியவர் வியாசர் என்பது குறித்தற்கு.

"அக்ந்யர்க்ஸந்நிபஃ" என்றார். அக்கினி எவ்வாறு சுவாலைகளோடு கூடியிருக்கின்றனனே? சூரியன் எவ்வாறு கிரணங்களோடு கூடி யிருக்கின்றனனே? அவ்வாறே இவ்வியாசர் தம்மோடொத்த கல்வி அறிவுள்ள சீடரோடு கூடியிருப்பவர் என்பதுகுறித்தற்கு.

"மஹாதேஜாஃ" என்றார். பிரமவொளி யுடையவர் என்பதற்கு அந்நிய ஒளியாற்பயனில்லை ஆகலின். இக்கருத்தை "ஶ்ருத்யுக்த விஶாரதஃ" என்பதனால் விளங்கக் கூறினர்.

சுருதி ஸ்மிருதிகட்கு முறையே அக்கினி சூரியரது உவமையைக்கொள்ளத்தக்கது. அக்கினி அடுத்தபொருளையே சுடுவதாயினும் பகலிலும் இரவிலும் வேறுபாடின்றி ஒத்துச்சுடுகின்றது. அவ்வாறே தன்னால் ஓதப்பட்டவரும் அச்சுருதிகளில் சிலதருமங்களே தோன்றுவனஆகின்றன; ஆயினும், அது, யுக்தாவஸ்தையிலும் அயுக்தாவஸ்தையிலும் அவ்வேறுபாடு இல்லாமலே தோன்றுகின்றன. (யுக்தம் = கூடியது - அயுக்தம் = கூடாதது. அவஸ்தை=பொழுது).

சூரியன், பகற்போது மாத்திரமே விளக்குபவன் ஆனாலும், சமீபத்திலும் தூரத்திலும் உள்ள எல்லாப்பொருளையும் விளக்குகின்றனன் இவ்வாறே அதுகூடிய பொழுதிலேயே நினைக்கப்பட்டனவாயினும் தானுணர்ந்த வேதத்தால் காணப் படாது சிதறிக் கிடக்கும் அளவு இறந்தவேதங்களிலும் உள்ள தருமங்கள்

எல்லாம் ஞாபகத் திற்குக் கொண்டுவரப் படுகின்றன. அல்லக்கால், தவத்தினால் மிகவும் பரிசுத்தரிவர் என்னும் பொருளில் அக்கிரி உவமை கூறப்பட்டது. "ஸ்ரீஷ்டிஃ" = அக்கிரி பரிசுத்தமானது; என்றது சுருதி ஆகலின். பலவிடயங்களை வெளிப்படுத்துவதில் ஆற்றலுடையவர் ஆகலின் சூரியனோடு உவமிக்கப்பட்டனர் எனினும் அமையும்.

இனி, இங்ஙனமாயின், "ந சாஹம்ஸர்வதத்வஜ்ஞ:" = நான்எல்லாவுண்மைகளையும் உணர்ந்தவன் அன்று. என்று வியாசர் மேற்கூறிய கூற்று மாறுகொளலாம் அன்றே எனில்? (கூற்று=சொல்). அங்ஙனம் அன்று. அக்கூற்று, அவரது தந்தையைச் சிறப்பிக்க ள்ழுந்தகூற்றும் "அபஶவோவாஅந்யேஅஶ்வேப்ய:." =ஆன் இனங்களுக்கும்குதிரைகளுக்கும் வேறுகிய ஜந்துக்கள் பசுக்கள் அல்ல. என்ற இச்சுருதிமொழி, ஆனினங்களையும் குதிரைகளையும் சிறப்பிக்கின்றதே அன்றி யாடு முதலியவற்றிற்குப் பசுத்துவத்தை விலக்குவது இல்லை. (யாடு=ஆடுஎன மருவிற்று). அந்தயாடு முதலியன பசுக்கள் அல்லவெனின் காட்சி அளவைக்கு விரோதம் உண்டாகின்றது. அன்றியும் "அக்கிரிஷோமீயயாகத்திற்கு" யாடேபசு என்னும் சுருதிமொழிக்கும் விரோதம் வருகின்றது. அதுபோலவே; இந்த வியாசர் மொழியும் வியாசருடைய முற்றுணர்ச்சியை விலக்குவது இல்லை. பிற என்னெனின்? அவர்தந்தையைப்புகழ்கின்றது.

அங்ஙனமில்லையேல், ஆசிரியன் விடயத்தில் விநயம்செய்யவேண்டுவது என்னும் ஒழுக்கத்தை மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டு அவ்வாறு கூறியது எனினும் அமையும். (விநயம்=அடங்கி ஒழுகுதல்).

அல்லதூஉம், "ந சாஹம்ஸர்வதத்வஜ்ஞ:" என்றவியாசரது கருத்து இதுவெனினும் அமையும். என்னை? ஈண்டுகலிதருமம் விளைவப்படுகின்றது. நான் ஆனலோ? தானே கலிதருமத்தை உணர்ந்தவன் அல்லன். எமது தந்தையார் அக்கலிதரும உணர்ச்சியால் சிறந்தவராக இருக்கின்றார். ஆதலின் "கலாபராஶராஸ்ம்ருதா:"= கலியுகத்தில் பராசரர் கூறியஸ்மார்த்தகருமங்களே சிறந்தன. என்று கூறப்படுகின்றது. அதனால், பிதாவின்அருளினால் எனக்கு

ஞானம் உண்டானதாயினால், எமது தந்தையே விளைவிப்படத் தக்கவர். முதற்கண்கூறினவனே கிடைக்குமிடத்தில் பரம்பரையால் உணர்ந்தவர் தக்கவர் அல்லர் அன்று என்றதுமாம்.

"பிதா"=வளர்த்தலால் பிதா எனப்படும். ஈண்டுவளர்த்தல் கலிதருமத்தை உபதேசித்ததால் உண்டாயது என்று இடம் பற்றி உணரத்தக்கது. இந்த இச்சையினாலேயே. "ஜனகः, தாதः," என்ற பிறபரியாயச்சொற்களைக் கூறாது "பிதृ" என்னும் அம் மொழியையே கூறினர் (பரியாயம்=ஒருபொருளைக்குறிக்கும்பல மொழி).

"ஏவ" என்ற தேற்றச்சொல்லால் வேறு ஸ்மிருதிநூல் ஆசிரியர்களை ஒழித்தபடி அன்றியினும், மநுமுதலிய பெரியரும் கலிதருமத்தை உணர்ந்தவர்களே ஆவார் ஆனாலும், இவ்விடயத்தில் பராசரருடைய தவமிகுதிவலிமையால் உள்ளதுபோல ஏனையர்க்கு இல்லை என்னும் சிறப்புஉண்டுஎன்று உணர்க. எங்ஙனம் "காண்வம், மாத்தியந்திநம், காடகம், கௌதுமம், தைத்திரீயம்" என்பன முதலியசாகைகளில் முறையே கண்ணுவர் முதலியவர்களுக்குச் சிறப்பு இயற்கையாக உள்ளதோ? ஈண்டும் அவ்வாறே உள்ளதென்று உணரத்தக்கது.

"ஸுதோவ்யாஸः="புதல்வர் வியாசர் என்கிற தென்னெனின்? கலிதருமத்தின் சம்பிரதாயங்களை உணர்ந்தவர் ஆனாலும் பராசருடைய புதல்வர் அந்தத்தரும இரகசியங்களை உணர்த்துவதில் எப்போது அடக்கம்கொண்டனரோ? அப்போது ஏனையர் களைப் பற்றிக் கூறத்தக்கது என்னை? உள்ளது. (எனவே, பெரியோர் முன்சிறப்புச் செய்துகொள்வதில் அடங்கிஒழுகவேண்டும் என்பது கருத்து).

இங்ஙனமாக, வியாசர் முன்னிலையில் பராசரரிடத்தில் மதிக்கத்தக்க சிறந்த அறிவுடைமைவெளிப்படுத்துவதற்கும் பராசரஸ்மிருதி தோற்றுவதற்கும் வியாசரை விளைவது "வியதிகரணம்" அன்றும். என்று உணர்க. (கூ-ச)

श्लो॥ ततश्चैवमयस्यैव धर्मतत्त्वार्थकांक्षिणः।
ऋषिव्यासंपुरस्कृत्य गत्वाबदरिकाश्रमम् ॥४॥

என்பது, விதிப்படி ஆசிரியனை அடுத்தலால் கல்விப்பேறு உண்டாகின்றது, என்ற அக்கருத்தால், ஆசிரியனை அடைதலைக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்). பின்பு அம்முனிவர் யாவரும் தருமத்தினுடைய உண்மையான அருத்தஞானத்தை விரும்பினவர்களாய், வியாசமஹாரிஷியை முன்னிட்டுக்கொண்டுவதரிகாச்சிரமத்தை அடைந்து எ-று.

யாவருக்கும் பொதுவகையால் அறியப்பட்டதும், சிறப்பு வகையால் அறியப்படாததுமாகிய விடயங்களில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்னும் விருப்பம் உண்டாகின்றது. "धर्म्म" என்றஇம்மொழி இவ்விடத்து, பொதுத்தருமத்தை உணர்த்துகின்றது. "धर्म्मार्थ" என்றது சிறப்புத் தருமத்தை உணர்த்துகின்றது.

அவற்றுள், பொதுத்தருமம், ஓதப்பட்ட வேதமுடையவனுகியும், வியாகரணத்தை நன்முக உணர்ந்தவனுகியும், எனைய இலக்கணத்திலும் அளவையிலும் சதுரனுகியும் இருக்கப்பட்ட புருடனால் அறியப்படுகின்றது, "धर्म्मेणेश्वरजगत्प्रसूता" தருமம் எல்லாவுலகத்தினையும் நிலைபெறச்செய்கின்றது. என்ற இது (கிருஷ்ணயஜுர்வேதம் - அ உ - வது பிரசிநம். உபநிடதம்). பொதுத்தருமத்தைக் கட்டளையிடுகின்றது.

அங்ஙிய சாகைகளை ஓதினவனுக்காலோ? வியாகரணவன்மையால் சுவர்க்கப் பேற்றதனையும் வீடு பேற்றதனையும் தரித்தலால் தருமம் என்னப்படும் என்று சொல்லாக்கத்தின்றிறமே காட்டுதலினால் அந்த ஞானம் உண்டாகின்றது. வியாகரணத்துள்ள "ஔணாதிகப்பிரக்கிரியை" யில் தேற்றமில்லாதவன் ஆனால், இலக்கணத்தால் அறிந்துகொள்ளுகின்றன். "ஔணாதிகப் பிரக்கிரியை" = "உணு" முதலியவற்றின் மொழியாக்கம் "உணாதி" என்னும் அந்தவியாகரண சூத்திரத்துட்காண்க.—

தருமவிலக்கணம்.

"चोदनालक्ष्यो धर्म्मः" = பொருளாகியும், வேதஆணையால் அறியத்தக்கதாயும், இருப்பது தருமம்; என்பது தருமத்தின் இலக்க

ணமாம். அவ்விடத்தில் "அருத்தம்" என்றமொழியால், "சேநா பிசரணம்" முதலிய அநர்த்தங்கள் ஒழிக்கப்பட்டன "ஶ்யேநாபி சரந்யஜேத்"=அபிசாரம்=சத்துருமாரணத்தை விரும்பினவன் வல் லூறு என்னும் பறவையால் யாகம் செய்யவேண்டுவது; என்று சுருதியாற் கூறப்பட்ட அந்த "சேநாபிசரணம்" என்னும்யாகத் திற்குப் பயனுய சத்துருவதை, "நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வ்ஹூதாஸ"=எந்தவுயி ரையும் துன்பம் செய்யலாகாது. என்றசுருதிமொழியால் உணர்த் தப்பட்ட விலக்குக்கு விடயமாதலால் அநர்த்தமாகின்றது. அவ் வநர்த்தத்திற்குக் காரணமாதலின் வல்லூறும் அநர்த்த மாகின் றது. (அருத்தம்=பயனுள்ளதாக இச்சிக்கத்தக்கது. அநர்த்தம்= இச்சிக்கத்தகாதது). வல்லூறுதன்வடிவால் விலக்குவதற்கு விட யம் அல்லாதபடியால் விதிக்கு விடயமாவது விரோதம் அல்ல. விலக்கினுக்கு விடயமாதலால், "அக்நிஷ்டோமீய யாகத்து" உள்ளவதையும் "அருத்தம்" என்னும் மொழியால், வேறுபடு த்தத்தக்கதா யிருப்பதனுல் அவ்வியாத்திதோஷம் உண்டாகின் றது என்று சங்கித்தல் கூடாது. அவ்வியாத்தி எ-து. ஒருபொரு ளுக்கு இது அமைதி என்று வகுத்துச்சொல்லிய இலக்கணம் அப்பொருளினிடத்தில்இல்லாமை.(வல்லூறுஎன்பது ஓர்பறவை அதனை டேகைஎன்றும் இக்காலத்து வழங்குவர்).

அவ்விடத்து விசேடவிதியால், சாமாந்தியமாகிய விலக்கு ஒழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(எனவே, எந்த உயிரையும் கொல்லலாகாது என்பது சாமாந்திய விலக்கு "அக்நிஷ்டோமாதியாகத்தில்" பசுக்கொலைசெய்யவேண்டும்என்பது விசேட விதி. சாமாந்திய வுரையிலும் விசேடவுரை வலுவுள்ளது. வலுவுள்ளதால் வலி யற்றது ஒழிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் "அக்நிஷ்டோமீய யாகத்தின்" பசுக் கொலை அநர்த்தம் அல்ல என்பது மீமாம்ஸகரது கருத்து.) விதி=செய்யவேண் டும் என்பது.விலக்கு=செய்யவேண்டாம் என்பது. உரை-எது, விதி, விலக்கு. வசனம்,என்னும்பொருட்டு.

"ஶ்ரோஸ்யா" (சோதனை) என்ற மொழியால் காட்சிமுதலிய வை வேறுபடுத்தப்படுகின்றன. அங்ஙனமானால் "ஶுஶ்ரூஷஸ்வ"= "குடத்தைச்செய்" என்னும் உலகவழக்கில் அவ்விதி அதிவியாத் திவருகின்றது: எனில்? அங்ஙனம் அன்று. (அதிவியாத்தி எ-து.

ஒன்றற்கு உரியதென்று எடுத்துச்சொல்லிய இலக்கணம் மற்றொன்றிலும் இருப்பது).

அந்த "சோதனை" என்றசொல், வேதவிடயத்தில் வழங்கும் வழக்கமுடையது ஆதலின், பங்கயம்முதலிய சொற்களைப் போல் அவயவப்பொருள் வெளிப்படுதற்கு நிமித்தமில்லை. பங்கயம் என்பது சேற்றில் பிறந்தது=தாமரை.

மேலே, இலக்கணம் சொல்லப்பட்டு இருத்தலாலே தருமத்தில் அந்த "சோதனை" பிரமாணம் என்று சொல்லுவோன் குறிப்பினால் அப்பொருள் ஆகின்றது. சொல்லுவோன் குறிப்பினால் பொருள்படுவதனை (முன்னத்தினுணருங்கிளவி என்பர்.)

இங்ஙனம், இலக்கண முதலியவற்றால் பொதுத் தருமம் உணர்ந்த பின்பு, சிறப்புவகையால் தெரிந்துகொள்வதில், இருடிகளுக்கு விருப்பம் உண்டாவது நியாயமேயாம்.

தருமவிடயத்தில், விசேடமாய் வினவுவதில் சமர்த்துடையவர் ஆதலால், வியாசரையே இருடிகள் முன்னிலையாக்கிக் கொண்டனர்: என்று கூறியது.

கலிதோஷத்தைப் போக்கடிப்பதற்குக் காரணம் ஆகையினாலும், கெடாதகல்லபயனுக்கு ஏதுவாகையினாலும், வதரிகாச்சிரமத்தில், வாசம் செய்வது சிறந்ததாக இருக்கின்றது. கூர்மபுராணத்திலும் "बदर्याश्रम मासाद्य मुच्येतकलिकल्मषात्। तत्रनारायणो देवो नरेणास्तेसनातनः। अक्षय्यंतत्रदत्तंस्याज्जप्यंवापितथाविधं।महादेवप्रियं तीर्थंपावनंतद्विशेषतः।तारयेच्चपितॄंस्तूर्वान्दत्त्वाश्राद्धंविशेषतः."=வதரிகாச்சிரமத்தை அடைந்து கலிதோஷத்தினால் விடப்பட்டான். அங்குநரனோடு பழையவனாகிய நாராயணன் இருக்கின்றான். அவ்விடத்துக் கொடுக்கப்படும் தானமும் அவ்விடத்து செபிக்கப்பட்டமந்திரமும், பிறவும், கெடாத பயனைத் தருகின்றன. விசேடமாய் அவ்விடத்தில் மஹாதேவர்க்குப் பிரியமாகிய தீர்த்தம்=(கங்கை)பரிசுத்தமாக இருக்கின்றது. அவ்விடத்தில் பிதிர் கருமம் செய்பவன்தன்னுடையபிதிர்க்கள் எல்லாரையும் கடத்திவிடுகின்றான். என்று கூறிற்று. (ஙு)

శ్లో ॥ నానాపుష్పలతాకీర్ణం ఫలపుష్పైరలంకృతమ్ ।
నదీప్రస్రవణోపేతంపుణ్యతీర్థోపశోభితం ॥౬॥
శ్లో ॥ మృగపక్షినినాదాఢ్యందేవతాయతనావృతమ్ ।
యక్షగంధర్వసిద్ధైశ్చసృత్తగీతైరలంకృతమ్ ॥౭॥

என்பன, பராசரருடைய தவத்தின் பெருமையை விளக்குதற்பொருட்டு, அவரிருக்கும் இடமாகிய ஆச்சிரமத்தின் இயல்பைக்கூறுகின்றன.

(இ-ள்) (அவ்வதரிகாச்சிரமமானது) பலவகைப்பட்ட பூங்கொடிகளால் படரப்பட்டுள்ளது. பழங்களாலும் பூக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டது. யாறுகளும் அருவிகளும் கூடியுள்ளது. புண்ணிய தீர்த்தங்களால் ஒளிவிடுவது. விலங்கு பறவைமுதலியவற்றின் சத்தங்கள் நிரம்பியுள்ளது. தேவர்கள் ஆலயங்களால் சூழப்பட்டது. இயக்கர், கந்தருவர், சித்தர்களின் ஆடல், பாடல்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. எ – று. யாறு, ஆறு எனமருவிற்று.

எல்லைகடந்த தவத்தினால், பயன் உடனே கிடைக்கின்றது: ஆதலால், எவ்வளவு சிறந்தபயன் காணப்படுகின்றனவோ? அவ்வளவு தவத்தின் பெருமை சிறந்தது என்று நிச்சயிக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றது.

இந்த ஆச்சிரமத்தில் அந்தந்தப் பருவத்தில் கிடைக்கத்தக்க பலவகைப்பட்ட பூக்கள், எல்லாக்காலத்திலும் கிடைப்பதனால், கடவுள் பூசை என்னும் தவப்பயன் பலித்துள்ளதாகக் காணுகின்றது.

பயன்படத் தக்க மரங்கள் விசேடப்பட்டு இருத்தலால், ஆகார நியமங்களின் பலிப்பு நிச்சயிக்கப் படுகின்றது.

வேனிற்காலத்திலும் ஒழியாதயாற்றுப்பெருக்கினால், ஸ்நான நியமங்களினுடைய பலிப்பு வெளிப்படுகின்றது.

சுடுகையோடும் கூடிய தீர்த்தம், விஷ்ணுதீர்த்தம், கங்கைமுதலிய புண்ணிய தீர்த்தம் இவற்றின் விளக்க மிகுதியால் இந்த ஆச்சிரமம், சிறந்த தவத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது என்பதற்கு ஏது சொல்லியபடி யாயிற்று.

விலங்குகள் பறவை முதலியவை கட்பாய் ஒன்றற்கொன்று பகையைவிட்டு அச்சமில்லாமல் நம்பிக்கையோடு கூச்சலிட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன என்றதனால் "அஹிம்ஸை" = கொலையில்லாமை என்னும் தவப்பலிப்புப் பெற்றுள்ளதாக வெளிப்படுகின்றது. அவ்வாறே "யோக சாத்திரத்துள்", ஆசிரியர், பதஞ்சலியார் இயமநியமமுதலிய யோக அங்கங்களுடைய சித்திக்கு அடையாளங்களைக்கூறி, கொல்லாவிரத முதலியவற்றையும்குறிப்பித்தனர். வருமாறு. "தத்ஸந்நிதௌ வைரத்யாகः"=கொல்லாதவிரதசித்தியடைந்த பெரியோர்கள் சந்நிதியில், பகைக்குணமுள்ள மிருக முதலிய பிராணிகளின் பகை ஒழிந்துபோகின்றது எ-று.

முன்னம், மஹா ரிஷிகள் இந்த ஆச்சிரமத்தில் தவம்செய்து கொண்டு, தங்கள்தங்கள் காலத்தில் ஒவ்வொருதேவாலயங்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்தார்கள். அவற்றால் சூழப்பட்டிருத்தல், சிறந்த தவத்திற்கு இந்த ஆச்சிரமம் தக்கது என்று யாவரும் விரும்புதற்குக் குறியாக இருக்கின்றது. அன்றியும், சந்திரசூரியர் முதலியதேவர்கள் மூற்பிறப்பில் மனிதராக இருந்து இந்த ஆச்சிரமத்திலேயே பல பல இடங்களில் தவம்செய்து, தேவத்துவத்தை அடைந்தார்கள் என்று சொல்லவேண்டிய விருப்பத்தால் அவ்வத் தேவர்களுடைய பெயர்க்குறியையுடைய கோயில்களால் சூழப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது எனவும் கூறுதலுமாம்.

இயக்கர் முதலியவர்கள் மூற்பிறப்பிற்செய்த தவத்திற்குப் பலமாகிய தேவயோநித் தன்மையை=தெய்வப்பிறப்பினை, அநுபவிப்பவர்கள் ஆனாலும், இவ்விடத்திற்குவந்து, இத்தவத்தினுடைய பெருமையை நோக்கிக்களித்து ஆடுவதும் பாடுவதும் செய்கின்றனர். இதனால், இவ்வாச்சிரமம் தேவர்களாலும் இச்சிக்கத்தக்கது என்று குறிப்பிக்கின்றது. இதுதகுதி யுள்ளதே. தெய்வப்பிறப்பினும் மேலான பயனை இவ்விடத்துத் தேடிக்கொள்வதுகூடுமானதாகஇருக்கின்றமையால். அல்லதூஉம், இயக்கர் முதலியோர் முத்தியை விரும்பினவர்களாய் அந்தமோக்ஷத்திற்கு ஏதுவாகிய ஆடல்பாடல் களால் கடவுளைத்துதிக்கின்றனர். என்பதுமாம்இக்கருத்தை யோகியாகிய யாஞ்ஞவல்கியரும் கூறினர். வருமாறு. "வீணாவாதனதத்வஜ்ஞः श्रुतिजातिविशारदः। तாளஜ்ஞश्चप्रயாஸேன மோக்ஷமார்गंनिगच्छति." = வீணைவாசிக்கும் இரகசியத்தை அறிந்த

வனும்*சுருதிசெய்வதிலும் ஸ்வரஜாதியிலும்சமர்த்தனும், காளத்தையுணர்ந்தவனும், "ச" என்பதனால் கருத்தைத்தெரிந்தவனும் ஆகிய மனிதன், "நாதானுசந்தாந உபாசனையால்"=நோத்திரத்தால், வருத்தம் இன்றியே முத்திமார்க்கத்தை, (எனவே, கடவுள் அருளை) பெறுகின்றான். எ-று.

ஸ்லோ॥ தஸ்மிந்ந்ருஷிசபாமத்யேசக்தி புத்ரம்பராசரம்।
சுகாஸீநமஹாதேஜாமுனிமுக்யகணாவ்ருதம் ॥௩॥
கிருதாஞ்சலிபுடோபூத்வாவ்யாஸஸ்துஷிஷ்யஸ்ஸஹ।
ப்ரபஞ்சோபாதிவாதைஶ்சஸ்துதிபிஸ்தமபூஜயத் ॥௪॥

என்பன, ஆசிரியனை வழிபடுதலின்கண் மாணாக்கன், அநுட்டிக்கத்தக்க முறைமையைக் கூறுகின்றன.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் அந்த இருடிகள் கூட்டத்தின் நடுவிலே முனிவர்களில் சிறந்தவர்களுடைய கூட்டத்தால் சூழப்பட்டு இன்பத்தோடும் வீற்றிருக்கின்ற சக்திரிஷிபுத்திரராகிய பராசர முனிவனை, மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய வியாசர், முனிவர்களோடு அடைந்து இரண்டு கைகளையும் குவித்து அஞ்சலிசெய்தவராய், நோத்திரம்பிரவரம் பெயர் முதலியவற்றைச் சொல்லிச்செய்யும் நமஸ்கார்மாகிய அபிவாதநங்களாலும், வலம்வருதலாலும், நோத்திரங்களாலும் கன்றுகப்பூசித்தார் எ-று. பிரவரம்=கிளைமரபு.

முன்னர்சொல்லப்போகின்ற தருமமானது, முனிவர்கள் எல்லார்க்கும் உடன்பாடானதா யிருக்கும் என்பதைக் குறித்தற்கு "ருஷிஸபா" என்று கூறப்பட்டது.

முனிவர்களிலும்விசேடமாகத்தருமநூலாகிய ஸ்மிருதிகளைச் செய்த நூலாசிரியர்களாகியும், கோத்திரங்களை வளர்த்தவர்களாயும் இருக்கின்ற அத்திரி, யாஞ்ஞவல்கியர் முதலானவர்களுடைய உடன்பாட்டுண்மையைச் சொல்ல விரும்பி "முனிமுக்ய" என்று கூறப்பட்டது.

---

* சுருதி எ-து. எழால், அது ஈண்டு கண்டத்து ஒலியும் நரம்பொலியும் ஒத்திருக்கச்செய்தல். ஸ்வரம் - எ-து, எழுத்துக்களின் எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய வோசைத்திறம். நாளம் - எது - எழுத்துக்களின் உச்சாரணகால மாத்திரை. கருத்து=பொருள் = பர்வம்.

தவம்ஒன்றினாலேயே பராசரர்க்கு மகிமை கிடைத்தபடியல்ல; சான்றோர் வழியிற்பிறந்தபிறப்பினாலும் பெருமைகிடைத்தது; என்பது குறித்தற்கு "சக்தி புத்ரம்" என்று கூறப்பட்டது.

இந்த மகிமை "பராசரர்" என்னும் சொல்லினுடைய பொருளின் இலக்கணத்தை விசாரிப்பதினாலும் நன்றாக விளங்குகின்றது. அப்படிப்பட்ட பொருள்வகை பெரியோர்களால் கூறப்பட்டது. என்னை? "பராக்ருதாச்ச தாயஸ்தாத்ராஹ்மணாநாம்வதாதிநாம்। அதஸ்பராசரோநாமருஷிர்க்ருஹ்மணிபிஃ।"=கொல்லவேண்டியஅரக்கர்களால்விடப்பட்ட அம்பைப் பின்னிட்டுப்போகும்படி, செய்ததால், அறிந்த முனிவர்கள் பராசரர் என்று பெயரிட்டனர். எ-ம்.

"பரஸ்யாக்ஷாமவேஷ்யஸ்ய சராஸ்ஸ்மோஹாவாபயஃ।நவித்யம்தேயஸ்தேநஃருஷிரக்ருஹ்பராசரஃ।" = யாவரினும் சிறந்த மனமதனுடைய சம்மோஹனம் முதலிய அம்பின் வேதனை இவர்க்கு இல்லை ஆதலால், பராசரர் என்று பெரியாரால் சொல்லப்பட்டார். எ-ம்.

"பசேஷுபாபசித்தேஷு நாஸ்தித்கோபலக்ஷணம்। சரம்யஸ்மாத்தத்ப்ரோக்தம் ருஷிர்தேவபராசரஃ"=பாவ எண்ணத்தையுடைய அந்நியரிடத்துத் தமது கோவம் என்னும் அம்பைச்செலுத்துவது இல்லை ஆதலால், பராசரர் என்றுகூறப்பட்டார். எ-ம்.

"பரம்மாதுர்நிஜாயாயாமுதரம்தமயம்யதஃ। ருசமுச்சார்யநிர்பிந்ந்யநிர்காத்ஸவராசரஃ."=தாயின் கருப்பத்திலிருந்தபோது, ஒரு இருக்கு மந்திரத்தை உச்சரித்து அக்கவலிமையால் தாய்வயிற்றைப் பிறிக்கொண்டு அவ்வழியால் வெளிப்பட்டனர் ஆதலால் பராசரர் எண்ணப்பட்டார். எனவும்வரும்.

மாதத்திற்கு எவ்வகைப்பட்ட விகேஷப தோஷங்களும் இல்லாமல் ஒரேகுறியால் நிலைபெற்று இருக்கும்படி வீற்றிருப்பவர் என்பது குறித்தற்கு "நுஷாஸீநம்" என்றுகூறப்பட்டது. ஸாக்ரயம் "ஸுகாஸீநஃ" என்னும்இவ்விரண்டு மொழிகளுடையவகைமை முன்னரே கூறினும்: ஆண்டுணர்க. விகேஷபம்=கவலை.

குருபத்திவிடயம்.

"க்ருதாஞ்சலிபுடஃ" எ-து. கைகுவித்து அஞ்சலிசெய்து, எ-று. இதனால் விசேடமான பத்தியுடைமை தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

மிகச்சிறந்த பத்தியால் குரு உபதேசித்த உண்மைப் பொருள் வெளிப்படுகின்றது. இங்ஙனம் "சுவேதாஸ்வதர சாகையால்" சுருதிமொழி கேட்கப்படுகின்றது. அதுவருமாறு. "యస్య దేవే పరా భక్తిర్యథా దేవే తథా గురౌ। తస్యైతే కథితా హ్యర్థాఃప్రకాశంతే మహాత్మనః॥" = யாவன் ஒருவனுக்குக் கடவுளிடத்தில் சிறந்தபத்தி உண்டாய், அவ்வாறே ஆசிரியனிடத்திலும் பத்தி உண்டாகுமோ? அந்தப் பெரியவனுக்கு இங்கே கூறியபொருளெல்லாம் விளங்கும். எ-று.

குருபத்தியில்லாவிட்டால் பொருள் உபதேசிக்கப் பட்டாலும் பலியாதாம். இவ்வாறு, வேதமும் கூறிற்று. அதுவருமாறு. "అధ్యాపితా యే గురూన్నా న్ప్రియం తేషు ప్రావాచానసాకర్మణావా। యథైవ తేన గురుభిర్హి జనీయాస్తథైవ తాస్మై భునక్తి శ్రుతంతత్" = குருவால் ஓதுவிக்கப்பட்டு, யார் மனம்மொழிதொழில்களால் அந்தக்குருவை வழிபடாதுவிட்டானே? அவ்வாறே அந்தக்குருவனும், அந்தச்சீடனுக்கு உணவைக்கொடுக்கலாகாது. அவ்வாறே அவன்படித்தபடிப்பும் அவனுக்குப்பயன் படமாட்டாது. எ-று. எனவே, எவ்வாறுகுருவைவழிபடாதசீடர்கள்குருவால் காக்கப்படுகிறதில்லையோ? அவ்வாறே அக்கல்வியானது கற்றமாணாக்கர்களைத் தன்பயனைக்கொடுப்பதனைற் காப்பாற்றுவதில்லை. என்பதுகருத்து. கடவுளைப்போலவே ஆசிரியனையும் பூசிக்கவேண்டுவது ஆதலாலே அவ்வாசிரியன் விடயமாக பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்வது தக்கதாக இருக்கின்றது.

ஆனால், கடவுளுக்குச் செய்வதுபோல ஆசிரியனுக்கும் "ஆவாஹநம், ஆசநம்" முதலியஉபசாரங்களையும்செய்தல் வேண்டுமே எனில்? செய்யலாம் ஆதலால், பிரதக்ஷிணநமஸ்காரம் என்றதனால் மற்றைய உபசாரங்களையும் செய்ததாக உபலக்ஷணவிதியாற்கொள்க.

அன்றியும், தூரத்திலிருந்து வந்து குருதரிசனை செய்துகொள்பவர்கள், அப்போதைக்குச் செய்யத்தக்கது வலம்வருதல் முதலியவே போதுமானதாக இருக்கின்றது என்று அங்ஙனம் கூறியது எனினும் அமையும். (அ-கூ)

శ్లో॥ తతస్సంతుష్టహృదయస్పరాశరమహామునిః।
ఆహసుస్వాగతంబ్రూహీ త్యాసీనోమునిపుంగవః ॥౧౦॥

என்பது, மேற்கூறப்பட்ட வழிபாடு, விதிப்படி உள்ளது என்பது விளக்குவதற்குக் களிப்புமுதலிய ஆசிரியன் கருணை விசேடத்தைக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு, களிப்பை அடைந்த உள்ளத்தினையுடைய பராசர மஹாமுனி, இருடிகளிற் சிறந்தவர் ஆதலால் தாமிருந்தபடியே "சுகமாகவந்தாயோ? சொல்வாயாக" என்று வினவினர். எ-று.

ஆசிரியன் களிப்படைவது, சீடனுடைய விருத்திக்குக் காரணமாக இருக்கும்: என்னும்கருத்தை * உடன்பாட்டாலும் மறுதலையாலும், புராணசாரத்தில் கூறப்பட்டது. வருமாறு "குரவதுஷ்டேதுஷ்டாந்யஸ்ய ர்வேதேவாத்விஜோத்தமாः। துஷ்டேதுஷ்டாயதஸ்தஸ்ய ர்வதேவமயோகுருः। ஶ்ரேயோர்தீயதிகுர்வ்ஜ்ஞாம்னஸாபிநலம்கயேத் ।குர்வ்ஜ்ஞாபாலகோயஸ்தாத்ஜ்ஞாநஸம்பத்திமஶ்நுதே"= ஆசிரியன்சந்தோஷத்தை அடைந்தால் தேவர்கள் எல்லாரும்சந்தோஷப்படுகின்றனர் ஆதலால் ஆசிரியனேஎல்லாத்தேவர்களுடையவடிவமாகியிருக்கின்றார். தனது விருத்தியை விரும்பினவனுக இருந்தால், அவன் ஆசிரியர் கட்டளையை மநத்தாலும் கடக்கலாகாது.ஆசிரியர் கட்டளையைத்தவறுதபடி, காப்பவன்ஞாநச் செல்வத்தை அநுபவிக்கின்றான். எ-று.

அன்போடு வரவை விசாரித்தபடியால் சிறந்த தயவை உடையவர் என்பது குறிக்கின்றது.

"ஸுஸ்வாகதம்" என்பதில் "ஸு, ஸு" என்று இரண்டுவிசை=மிகைபடக் கூறியது, அன்பின் மிகுதியைக் குறிக்கின்றது. அன்றி, ஒரு "ஸு" என்பதனல், உலக சுகமும், இரண்டாவது "ஸு" என்பதனல், செய்தவழிபாடு விதிப்படியுள்ளது என்பதற்கு அறிகுறியாகிய சாஸ்திரீயசுகமும், எனக்கொள்ளினும் அமையும்.

"ஆஸீநः" = உட்கார்ந்திருப்பவனுகிய என்ற இச்சொல், இருடிகள் வந்தபோது அவரும் எழுந்து உபசரிக்கவேண்டுவது அன்

---

* குருவுக்கு சந்தோஷமுண்டானல். சீடனுக்குச் செல்வம் உண்டாகின்றது என்பது அன்வயம். குருவுக்கு சந்தோஷம் இல்லாவிட்டால் மாணக்கனுக்கு யாதொரு பயனும் இல்லை என்பது வியதிரேகம். இவற்றல் குருவின் சந்தோஷம் சீடனுடைய செல்வவிருத்திக்குக்காரணம்என்பது அநுபவ சித்தமாயுள்ளது.

ரோ? என்னும் வினாவை யெழுப்பிக்கின்றது. அதற்கு அநுகூலமாக "மஹாமுநே:" — சிறந்தமுனிவர்: "முநிபுங்கவ:" = முனிவர்களுள் தலைவர்: என்னும் இவ்விரண்டு சொற்களால் விசேடம்கூறப்பட்டது. இவ்விரண்டு சொற்களும் முறையே ஒன்று பருவத்தாலும், மற்றொன்று கல்வியாலும் மூத்திருக்குங், தன்மையைக் குறிக்கின்றன. பருவம்=வயது. அவ்விருவகைப்பெருமையும்உடையவராயிருத்தலால் பராசரனர் எழுந்திருந்து உபசரிக்கத்தக்கவர் அல்லர் என்பது. (கo)

శ్లో॥ కుశలంప్రష్యగిత్యుక్త్వాన్యప్రశ్నమథాబ్రవీత్ ॥౧౦౫॥ *

என்பது, இருந்தவர், வந்தவருடைய வரவை எவ்வாறுவினவினரோ? அவ்வாறே வந்தவரும் இருந்தவருடைய இருப்பை விசாரிக்கவேண்டுவது ஆதலால், முன்பாக உண்மை உணர்ந்த ஆசியர்களுக்குத்தனதுவரவுமுதலியவற்றை விண்ணப்பித்தபின் தாணுணர்ந்து கொள்ள வேண்டுவனவற்றை வினவுதல் என்பது.

(இ-ள்.) க்ஷேமம் நன்றாக இருக்கின்றது என்று சொல்லி, வியாசர் அதன்பின் இவ்வாறு வினவத்தொடங்கினர். எ-று.

இவ்வாறு சொல்லி, குருமுகமாக க்ஷேமங்களையும் வினவி என்னும் பொருளை வருவித்துக் கொண்டு, கருத்தை முடித்துக் கொள்ளவேண்டும். (கoo)

శ్లో॥ యదిజానాసిభక్తింమేస్నేహంవాభక్తవత్సల!
ధర్మంకథయమేతాతహ్యనుగ్రాహ్యోభ్యహంతవ ॥౧౦౬॥

என்பது, அறியத்தக்கபொருளை வினவுதலின் முறைமையைக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) பத்திசெய்பவரிடத்தில் கருணையை உடையவரே! என்னுடைய பத்தியைத்திருவுளத்திற்கொண்டாயினும், தன்னையே! மகன்என்னும் அன்பினாலாயினும் எனக்குத் தருமங்களைக் கூறியருளும். எவ்வண்ணமாயினும், அடியேன் தேவரீரால் அநுக்ரஹிக்கத்தக்கவனாயிருக்கின்றேன். எ-று.

* இதன்பின் அனைசுலோகம் இருக்கவேண்டியதாக இருக்கின்றது ஆனால் அது காணப்படவில்லை.

அன்புடைய மாணாக்கன் ஆயினும் மகனாயினும், இரகசிய மான் உபதேசத்திற்குத் தக்கவர்களாம். ஏனையர் தக்கவர்களல் லர். இந்த அருத்தம் சாமவேதிகளால் "மதுவித்தை" அச் சுருதிமொழியில் சொல்லப்படுகின்றது. வருமாறு. "இதம்வாவ ஜ்யேஷ்டாயபுத்ராயபிதாப்ரஹ்மப்ரப்ரூயாத், ப்ராணாஜ்ஞ்யாயஸ்தேவாஸிநேநான்யஸ்மைகஸ்மைசந" பிதாமூத்தமகனுக்குக்கூறுவன். தன்னுயிரிலும் சிறந்த மாணாக்க னுக் காயினும் கூறுவன், அந்தியன் ஒருவனுக்கும் கூறலாகாது. என்றது. ஆதலால்இவ்விடத்து, வியாசனுர் பராசரனுர்க்குமகன கியும் மாணாக்கனுகியும் இருக்கின்றனர் என்னும் கருத்தால் அவ் விரண்டினையும்கூறினர்.

எவ்வகையா லாயினும் என்மனத்தில் பத்திவிசேடம் உண்டு என்று தேவரீரால் கருதப்பட்டதானுல், நீர் அடியவர்களிடத்தில் அன்புடையவர் ஆதலால், இவன் மாணாக்கனே யென்னும் திரு வுளத்தால் அருள்செய்யும் அவ்வாறுகருதா விட்டாலும் மகன் என்னும் கருணையினு லாயினும் அடியேன் கருணைக்குத்தக்கவன் ஆகின்றேன். எவ்வகையாலும் தருமம், உபதேசிக்கத்தக்கதாகவே யிருக்கின்றது: என்றபடி.

(ககஉ)

श्लो ॥ श्रुतामैमानवाधर्मा वासिष्ठाःकाश्यपास्तथा।
गार्ग्यागौतमयाश्चैतथाचौशनसाःश्रुताः ॥ ௴ ॥
आत्रेर्विष्णोश्चसंवर्त्तदाक्षादंगिरसस्तथा।
शातातपोहारीताश्चयाज्ञवल्क्यस्यवैवच ॥ ௵ ॥
आपस्तंबकृताधर्म्माश्शंखस्यलिखितस्यच।
कात्यायनकृताश्चैवतथाप्राचेतसान्मनेः ॥ ௶ ॥

என்பன், பலவகைப்பட்ட தருமங்கள் மநுமுதலியவர்க ளாற் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள், எந்தத்தருமம் உம்மால் அறியத்தக்கதோ? என்ற வினுக்கருத்தால் அறியவேண்டிய தரு மங்களைப் பிரிப்பதற்குத் தாம்; முன் உணர்ந்ததருமங்களைவகுத்து முறையே கூறுதலையுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) மநு, வசிஷ்டர், கசியபர், கர்க்கர், கௌதமர், உச நர், அத்திரி, விஷ்ணு, சம்வர்த்தர், தக்ஷர், ஆங்கிரசு, சாதாத பர், ஹாரீதர், யாஞ்ஞவற்கியர், ஆபஸ்தம்பர், சங்கர், இலிகிதர்,

காத்தியாயனர், பிராசேதசர், இப்பத்தொன்பதின்மரும் வேறு வேறுகக் கூறியிருக்கும் தருமசாத்திரங்கள், அந்தந்த இருடிகளினின்றும் என்னுல் உணரப்பட்டது.

"மே", "மயா" = என்னுடைய என்னும்ஆரும் வேற்றுமைக்கு என்னுல் எனமூன்ற னுருபின் பொருள்படக் கூறப்பட்டது. இவ்விடத்தும் சாமானியமாய்ச் சம்பந்தப் பொருளதாகிய ஆரும் வேற்றுமைக் கருத்தாவின் புடைபெயர்ச்சி இலக்கண விசேடத்தில் முடிகின்றது.

இருடிகளினின்றும், என்னும் ஐந்தாவதனுருபிற்கு கூறப்பட்டதனேடுசம்பந்தம். ஆபஸ்தம்பரால் செய்யப்பட்டவைகள், எனில்? சொல்லப்பட்டவை என்பதுகருத்து. சங்கர், லிகிதர், என்பன இந்த ஆரும் வேற்றுமைக்கு சம்பந்தமேபொருள். அவராற் கூறப்பட்டதே அந்த சம்பந்தம்ஆகின்றது. "ப்ராசேதஸ" என்பது, "வாயஸ" ராத்ர என்பனபோல் "ஸ்வார்த்தத்தில்வந்த தத்திதம்" = (தன்னுனைப் பொருளேக்குறிக்கும் பெயர்ப்பகுபதம்) "ப்ரசேதாஃ" என்பதற்கு பொருள் வருணன் என்பது. அல்லது, (அபத்தியார்த்தம்) = அவன்மகன், என்னும் பொருளிலாயினும் "தத்திதப்பிரத்தியயம்" ஆகலாம். அந்தபக்ஷத்தில் "பிரசேதனன்" மகன் என்பவன் ஒருவன் தருமநூல்செய்தவனென்ற கருத்தும் ஆகின்றது. (பிரத்தியயம்=விகுதி.) (சம்பந்தம்=நிழமை=உரிமை.)

(கசஉ)

श्लो ॥ श्रुताह्येतेभवद्भ्योक्ताःस्मृत्यर्थामेनऽस्मृताः
अस्मिन्स्वन्तरेधर्म्माःकृतत्रेतादिकेयुगे ॥ऋ५॥

என்பது,மநுமுதலியோராற் கூறப்பட்ட ஸ்மார்த்த தருமம் கேள்விப்பட்டிருத்தலால் அவற்றை விளவி அறிய வேண்டுவதில்லே. "அக்நிஹோத்ரம்" முதலிய "சுரௌததருமங்களே" விளவியறியத்தக்கதென்று சங்கித்துக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) தேவரீர் கூற இங்கு, கிடைத்துள்ள வேதங்களும் சுரௌத தருமங்களும் எவ்வாறு என்னுல் கேட்கப்பட்டனவோ? அவ்வாறு இந்த மநு வந்தரத்தில், கிருதம், திரேதம், முதலிய யுகங்களில் வழங்கும் தருமங்களும், என்னுல் மறக்கப்பட்டன அல்ல. எ-று.

அறியப்பட்டுள்ள சுருதிகளுக்கு அருத்தமாகிய "அக்கினி ஹோத்திரம்" முதலிய தருமங்கள் என்னல் கேட்கப்பட்டன. "ஹி" என்னுஞ் சொல், இதனைத்தாமும் உணர்ந்து உள்ளீர் அன்றே? என்னும் பொருளைத்தருகின்றது, உம்மாற் கூறப்பட்ட என்றது, அதற்குக்காரணத்தை விளக்குகின்றது. பராசரனிடத்தில் வியாசனர் ஓதியதாகப் புராணக்காரர்கள் கூறுகின்றனர். கேட்கப்பட்டதும் மறந்ததானல் மறுபடியும் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காக விரும்பவும் படுமே? என்னும் ஐயத்திற்கு இடமில்லாதபடி, மறக்கவில்லை என்று கூறினர்.

கலியுகத்தில், அக்கினிஹோத்திரம் முதலிய தருமங்கள் மிகுதியாகக்கிடையாது என்னுங்கருத்தால் திரேதாயுக முதலியவற்றுள் என்று கூறப்பட்டது. "ஆதி" என்றதனல் துவாபரயுகமுங் கொள்ளப்பட்டது. இந்த மநு வந்தரத்தில் என்று சொல்வது நிகழ்காலத்தை உணர்த்துகின்றது. ஆனல், இறந்த மநு வந்தரத்தையும்வரும் மநு வந்தரத்தையும் விலக்கியது அன்று. அவ்விலக்கினலும் பயனில்லை. வேறு வேறுவகைப்பட்ட மநு வந்தரங்களில் தருமங்களும் வேறுபட்டிருப்பதாக யாண்டும் கண்டதில்லை. இந்த மநுவந்தரத்தில், கிருத திரேத துவாபரயுகங்களில் பெரும்பாலும் அநுட்டிக்கப்பட்டனவாகியும் பிரத்தியக்ஷ சுருதி அருத்தமாகியும் உள்ள இந்த சுரொளததருமங்களும் மநுமுதலியோர்கூறிய ஸ்மார்த்ததருமங்களைப்போல ஸ்மரிக்கப்பட்டிருத்தலினல் தெரிந்துகொள்வதற்கு இச்சிக்கவில்லை. (ஸ்மரித்தல்= நினைத்தல்). (கருஉ)

శ్లో॥ సర్వేధర్మాస్తకృతేజాతాస్సర్వేనష్టాస్తకలౌయుగే।
చాతుర్వర్ణ్యసమాచారంకించిత్సాధారణంవద ॥౧౬౫॥

என்பது, இப்போது, கூறுதொழிந்த அறிபொருளை வினவுதல் கூறுகின்றது. (அறிபொருள் = அறியவிரும்பியபொருள்).

(இ-ள்.) எல்லாத்தருமங்களும் "கிருத" யுகத்தில் பிறந்தன. கலியுகத்தில் இறக்கின்றன. ஆதலால், நான்குவருணத்தினுடைய பொதுவாகிய நல் ஒழுக்கங்களைச் சிறிது கூறவேண்டும். எ-று.

"சர்வ" = எல்லாம். என்றது, தேசகால அவஸ்தை முதலிய பேதத்தால், தருமம் பலவகைப்பட்டிருக்கின்றது என்பதுருவிக் கின்றது. இவ்வாறு, "மஹாபாரதம், அநுசாசநிகபருவம், உமா மகேச சம்வாதத்தில்," கூறப்பட்டுமிருக்கின்றது.

அதுவருமாறு, "தர்மாஸ்ரமவிதாநோக்தி ப்ரதிபேதமுகோத்பவா:। தேசதர்மாஶ்ச தர்மாஶ்ச குலதர்மாஸ்ததைவச। ஜாதிதர்மாஸ்ததோதர்மா குணதர்மாஶ்சோபரே। சரீரகாலதர்மாஶ்சாபத்தர்மாஸ்ததைவச। ஏதத்தர்மஸ்யநாநாத்வம்க்ரியதேலோகவாஸிபிஃ॥" = உலகத்தில் வேறு வேறு சுருதிகளாகிய முகங்களில் இருந்து பிறந்த தரு மங்கள் பலவகைப்பட்டுள்ளன. அவை, தேசதருமங்கள், குல தருமங்கள், சாதிதருமங்கள், பருவதருமங்கள், குணதருமங்கள், தேகததருமங்கள், காலதருமங்கள், ஆபத்துத்தருமங்கள் எனப் படும்: இங்ஙனம் தருமங்கள் பலவகைப்பட்டனவாக, உலகத்துள் ளவர்களாற்செய்யப்படுகின்றன.

இத்தருமங்கள் எல்லாம் உயிர்களால் "கிருதயுகத்தில்" உள்ளவாறு அநுட்டிக்கப் பட்டனவாகின்றன. யுகவல்லமையால் நான்குபாதங்களையுடைய தருமங்களுக்கும் கேடுஇல்லை. திரேதா யுகமுதலியவற்றுள் தருமங்கள் படிப்படி சுருங்கிப் போவதாய் கலியுகமுடிவில் ஒன்றும்இல்லாமற்கெட்டு ஒழிகின்றது. இவை யெல்லாம் "புராண சாரத்துள்" குறிக்கப்பட்டன. வருமாறு, "கிருதேசதுஷ்பாதகலோ வ்யாஜோபாதி விவர்ஜிதஃ॥ வ்ருஷஸ்ப்ரதிஷ்டிதோதர்மோ மநுஷ்யே ஷ்வபவத்புரா। தர்மஸ்யபாதவிஹீநஸ்து த்ரிபிரம்ஶைஸ்ப்ரதிஷ்டிதஃ। த்ரேதாயாம்த்வபரேஷ்டேந வ்யாமிஶ்ரோ தர்மஇஷ்யதே। த்ரிபாதஹீநஸ்த்ரேதாயாமாத்ரேணஸ்ப்ருஶதி." = கிருதயுகத் தில், "வியாஜஉபாதிவிட்ட". = வேறொரு நிமித்தத்தையில் லாத முழுத்தருமம் முதலில் நான்கு கால்களையுடைய இடபரு பமாய், மனிதரிடத்தில் நிலைபெற்றதா யிருந்தது. திரேதாயுகத் தில், தருமம் ஒருகால் குறைந்து மூன்று பங்கோடு அமைக்கப் பட்டிருந்தது. துவாபரயுகத்தில், இரண்டு அல்லது அரைப்பங் காகி "மிசிரதருமம்" என்று பெயர்பெற்று இருந்தது. மிசி தருமம்=பாவத்தோடு கூடியதருமம். "த்ரேதா=கலி" = கலியுகத்தில் மூன்றுகாலு மற்று, இருக்கின்றது என்னும்அவ்வளவில் நின்றது.

அங்ஙனம், பிரகற்பதியும் கூறினர். வருமாறு, "கிருதேதர்ம கலோதர்ஸ்த்ரேதாயாம்த்ரிபதஸ்திதஃ। பாதஃப்ரஷ்டோ தர்மஸ்ய மத்ஸரத்வேஷஸம்பவஃ। தர்மாத

ர்ணமபூச்சாத்விபாதோ த்வாபரேஸ்தித:। தித்யேதர்ஷ்டஸ்திதஷ்பாதைர்தர்ஷ்பாதொனஸம்ஸ்திதஃ.'' =கிருதயுகத்தில், தருமங்கள் முழுவதும் நடந்தன. திரேதாயுகத்தில், மூன்று பாதங்களையுடையனவாயிருந்தன. மச்சரம், துவேஷம், உண்டாகின்ற அதருமத்தின் ஒருகால் அவற்றுட்கலந்திருந்தது. துவாபர யுகத்தில், அறம் பாவங்களிரண்டும் இரண்டிரண்டு கால்களால், ஒத்தனவாகி விரவிநின்றன. கலியுகத்தில், பாவம் மூன்றுகாலுடன் நிற்கின்றன; அறம் ஒருகாலுடன் நின்றுள்ளது. எறு. மச்சரம் = பிறர்துயர்கண்டு களித்தல். துவேஷம்=பகை பாராட்டல்.

அன்றியும், '' இலிங்கபுராணத்துள்,, கலியுகத்தினுள் உள்ளதருமத்தின் கேட்டினைக் கூறி அதற்குக் காரணமாகிய புருடதோஷத்தை உபநியசித்திருக்கிறார். '' ஆத்யேகிருதயோ்தர்ஸ்த்ரேதாயாம் ப்ரவர்தலே। த்வாபரேப்யாகுலீபூதஷ்ப்ரணஶ்யதிகலாயுகே। தித்யேமாயாமஸூயாஞ்ச வதஞ்சைவதபஸ்விநாம்। ஸாதயந்திநராஸ்தத்ரமஸாவ்யாகுலேம்த்ரியாஃ॥'' = முதலாவது கிருதயுகத்தில், தருமம் எதுவோ? அதுவே, திரேதாயுகத்தில், வழங்குகின்றது. துவாபரயுகத்தில், வியாகூலத்தைஅடைந்திருக்கின்றது. கலியுகத்தில் நாசத்தை அடைகின்றது. அக்கலியுகத்தில், மாநுடர் காமசுணத்தால் கவர்ந்து அலைக்கப்பட்ட பொறிபுலன்களை யுடையவராய் வஞ்சகத்தையும், அழுக்காற்றையும், தவத்தாைக்கொலை வதையையும் செய்கின்றார்கள். எறு. உபநியசித்தல்=வரம்புசெய்து எடுத்துக்கூறுதல்.

அல்லதூ உம், '' விஷ்ணுபுராணத்திலும்'' = வர்ணாஶ்ரமாசாரவதீப்ரவ்ருத்திர்ந்கலௌநரா:। ஸாமயஜுர்ருக்ஸ்வர்கவிநிம்மாபநஹேதுகா. = சாமம், யஜுசு, இருக்கு, இவ்வேதங்களினுடைய பயனை அடைவதற்குக் காரணமாகிய வருணாச்சிரம ஒழுக்கங்களையுடைய நடை, கலியுகத்தில் மனிதருக்குள் இல்லாமல் ஒழியும். எ-று.

இன்னும், '' ஆதித்திய புராணத்திலும்''= '' யஸ்துகார்யயுகோதர்ஷ்நகர்தவ்யஷ்கலௌயுகே। பாபப்ரஸக்தாஸ்துயதஃ கலௌநார்யோநரா ஸ்தா.'' = மாதர்களும், மைந்தரும் பாவத்தில் சிறந்தவராவார் என்னும் நிமித்தத்தினால், கிருதயுகத்துள்ள தருமம்கலியுகத்தில் அவ்வாறு செய்யத்தக்கதல்ல. எ-று.

ஆதலால், கலிகாலத்தில், சிவர்களுக்குவருத்தத்தால்முடிக் கத்தக்கதருமங்களில் செல்லுகை உண்டாவதில்லை. ஆதலால், செய்வதற்கு எளியதாகிய தருமம் எதுவோ? அதனை இங்கு அறிந்து கொள்வதற்கு விருப்பம் உண்டாயிருக்கின்றது. அத் தருமம், நான்குவருணங்களுக்கும், பொது எனவும், சிறப்பு எனவும், இருவகைப்பட்டிருக்கின்றது.

பொதுத்தருமம்.

அவற்றுள் பொதுத்தருமம், பிரகற்பதியால் விளக்கப்பட்டது. வருமாறு, "தயாக்ஷமாநசூயாசசௌசாநாயாஸநம்சஃ। அகார்ப் ண்யஸ்ப்ருஹ ஏவசஸர்வஸாதாரணாஇமே."=தயவுடைமை, பொறுமை, அழுக் காறின்மை, சுத்த முடைமை, சோர்வின்மை, மங்கலமுடைமை இவறலின்மை=உலோபமில்லாமை, அவாவின்மை, அவா=ஆசை இவையாவர்க்கும் பொதுவாகியதருமம். எ-று. காண்க.

அங்ஙனம், விஷ்ணுவும் கூறியிருக்கின்றனர். வருமாறு "க்ஷமாசத்யந்தமஶௌசஞ்சாநமிந்த்ரியஸம்யமஃ। அஹிம்ஸா குருஶுஶ்ரூஷா தீர்த்தாநுஸர ணந்தயா। ஆத்மவித்வமலோபத்வம் தேவதாநாஞ்சபூஜநம்। அநப்யஸூயாசததாதர்ம் ஸ்ஸாமாந்யஉச்யதே." = பொறுமை, உண்மை, மனமடக்கம், சுத்தம், கொடை=தானம், பொறியைத்தன்வழிப்படுத்தல், கொல்லாமை, குருபணிவிடையில் இச்சை, தீர்த்தயாத்திரை, அருளுடைமை= சிவகாருணியம், தன்னிலை யுணர்ச்சியுடைமை, உலோபகுணமில் லாமை, கடவுளைப்பூசித்தல், பொறாமை யில்லாமை, இவை பொது அறங்கள் என்று கூறப்படுகின்றன. எ-று. *

---

* தானம்=சற்பாத்திரத்தில் கொடுக்கப்படுவது. பொறியைத் தன்வழிப் படுத்தல்=பொருளல்லாத விடயங்களில் மனந்தைவிடாமை. கொல்லாமை= விதியில்லாக்கொலை என்பாருமுளர். தன்னிலை யுணர்ச்சியுடைமை=நல்லெண் ணம் அமைந்திருத்தல் எனவும் படும். அல்லது - ஆத்மஞானத்தன்மை யுண்டா யிருத்தல். அதாவது, மறுமை வீடு கடவுளுண்டெனக் கொளவது. ஆன்மா என்பது சிவன், ஊக்கம், நிலைபடுதல், உடம்பு, இயற்கைக்குணம், ஞானம்- எம்,பரமான்மா=கடவுள் எனவும் கூறுப. உலோபம் = தருமத்திற்கு மாறாக ஆசையால் இறுகப்பற்றுதல். கடவுளைப் பூசித்தல்=உலகபாலராகியதேவர் களையேவலையும் அருச்சித்தல்.

இனிச்சிறப்புத்தருமம் வருமாறு.

பிரகற்பதி ஸ்மிருதியில் கூறப்பட்டது ; பிருஹஸ்பதிः॥ ஸ்வாத்⁴யாயோத்⁴யாபனஞ்சாபியஜனயாஜனந்ததா²। தா³னம்ப்ரதிக்³ரஹஶ்சேதி ஷட்கர்மாண்யக்³ரஜன்மனः.” “இஜ்யாத்⁴யயனதா³னேச ப்ரஜானாம்பரிபாலனம்। ஶஸ்த்ராஸ்த்ரித்⁴ரணம்சேவக்ஷத்ரியஸ்யது.” “ஸ்வாத்⁴யாயோயஜனந்தா³னம்பஶூனாம் பாலனந்ததா²। குஸீதக்ருஷிவாணிஜ்யம்வைஶ்யக்ருத்யமிஷ்யதே.” “ஶௌசம்ப்³ராஹ்மண ஶிக்ஷாஸத்யமக்ரோத⁴ஏவச। ஶூத்³ரக்ருத்யதா²மந்த்ரோனமஸ்காரோப்யஹோதி³னः. ”=வேதமோதல், ஓதுவித்தல், வேள்வி வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல்=தானம் வாங்குதல், இந்த ஆறு கருமங்களும் முதற்பிறந்த வேதியனுக்குச் சிறப்புத் தருமமாம். வேள்விசெய்தல், வேதமோதுதல், ஈதல், உலகோம்புதல், படைக்கலம் பயிலுதல், சேவைசெய்தல், என்னும் கருமங்கள் அரசனுக்குச் சிறப்புத்தருமமாம். வேதமோதல், வேள்விபுரிதல், ஈதல், பசுக்காத்தல், வட்டியீட்டல், உழவுத் தொழில் செய்தல், பண்டமாற்றுதலாகிய வியாபாரம், இவ்வேழு கருமமும் வைசியனுக்குச் சிறப்புத் தருமமாம். சுத்தமுடைமை, அந்தணர் பணிவிரும்புதல், சத்தியம், சினமின்மை, வேதவிதியில்லாத மந்திரம், அவ்வகை நமஸ்காரம், இந்த கருமங்கள் சூத்திரனுக்குச் சிறப்புத் தருமமாம். *

இனி, பகவற்கீதையுள்ளும் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. வருமாறு, “ப்³ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிஶாம்ஶூத்³ராணாஞ்சபரந்தப। கர்மாணிப்ரவிப⁴க்தானி ஸ்வபா⁴வப்ரப⁴வைர்கு³ணைः॥ “ஶமோத³மஸ்தபஶ்சௌ சம்க்ஷாந்திரார்ஜவமேவச। ஜ்ஞானம்விஜ்ஞானமாஸ்திக்யம்

* சத்திரம்=ஆயுதம். அத்திரம்=பாணம்=அம்பு. இவ்விரண்டும் படைக்கலம் என்னப்பட்டு, தனுர்வேத மந்திரங்களால் ஆற்றல் பெறும். அரசனுக்குச் சேவையாவது, தேவபிராமண அதிதிகுரு பசுப்பணியாம். வைசியனுக்கு அத்தியயனம் சிலபாகம் என்பது. இதுபிறர்மதம். சூத்திரனுக்கு மந்திரத்தைச் சிந்திக்கும் அதிகாரமும் நமஸ்காரம்செய்யும் அதிகாரமும் சொல்லப்படவில்லை எனறு சிலர் கூறுகின்றனர். அங்ஙனம் அன்று. வேதத்திலுள்ள மந்திரமும், வேதத்துட் கூறிய நமஸ்காரமும், சூத்திரனுக்கு இல்லை என்பது அன்றி அப்பொருளை யுடைய புராணமுதலியவற்றுள்ளமந்திரங்களும் அவைதிக நமஸ்காரமும் அவனுக்கு ஆம். அன்றியும் வைதிகமந்திரநமஸ்காரங்களை தேவதைகளின் பொருட்டுஉபயோகிக்கவேண்டிய விருப்பமுடைய சூத்திரனவன், ஆசிரியன், புரோகிதன், இருத்துவிக்கு, என்னும் அந்தணர் முன்னிலையால் செய்விக்கக்கூடுமென்று சூத்திர கமலாகரமுதலிய நூல்களால் கூறப்பட்டது. இத்துணையும் பிறர்மதம் கூறியது.

ப்ராஹ்மம்கர்ம்ஸ்வபாவஜம்॥ "சௌர்யம்தேஜோ'திருதிர்தாக்ஷ்யம் யுத்தேசாப்யபலாயனம்। தான மீஶ்வரபாவஶ்ச க்ஷாத்ரம்கர்ம்ஸ்வபாவஜம்। "கிருஷிகோரக்ஷ்யவாணிஜ்யம் வைஶ்யகர்ம்ஸ்வபாவஜம்।" "பரிசர்யாத்மகம்கர்ம் சூத்ரஸ்யாபிஸ்வபாவஜம்॥" = பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் கருமங்கள் அவரவரியற்கைக்குணத்தால் பிரிக்கப்பட்டது. சமம்=அந்தக்கரணம் அடக்கல், தமம்=புறக்கரணங்களை யடக்கல், தவம், சுத்தம், க்ஷாந்தி=பொறுமை, ஆர்ஜவம்=நடுவு நிலைமை, ஞானம், விஞ்ஞானம்=விசேடஞானம், ஆஸ்திக்கியம்= கடவுள், கருமம், மறுமை உண்டென்னு நம்பிக்கை, இவை அந் தணனுக்குரிய இயற்கைத் தருமமாம். சௌரியம் ரூரத்தன்மை தேஜசு = புகழ், திருதி = தைரியம், அல்லது தாங்கல், தாக்ஷி யம் = சாமர்த்தியம், போரிற்புறங் கொடாமை, தானம், ஈசுர பாவம்=ஆணையாற்றல், இவை அரசனுக்குரிய இயற்கைத்தரு மமாம். உழவு, ஆன் நிகாகாத்தல், எனைப் பசுவின மேய்த்தல், இம்மூவகையாலும் வாணிபம் செய்தல், இவை வைசியனுக்குரிய இயற்கைத் தருமமாம். பரிசரியை=பணிசெய்து நிற்றல் சூத்திர னுக்குரிய இயற்கைத்தருமமாம். எ-று. *

. இவ்வாறு தருமம், பொதுவும் சிறப்புமென இருவகைப் பட்டிருத்தலால், அவற்றுள், இக்கலியுகத்துள் வழங்கும் பொ

* தவம் என்பதனுள் "தப" என்பது பகுதி அதற்கு ஆராய்ச்சி என் பது பொருள். அது நியாகமெனவும் கூறப்படும். ஆகவே யோகம் என்பது பொருள். தவம்-எது, மெய்கூறுதல் எனவும் சொல்தவறுமை எனவும், சாந் தமுடைமை எனவும், வேள்வியெனவும், பிரம உபாசனை எனவும் உண்டி யொழித்தல் எனவும்; சுருதி கூறுகின்றது.

தேஜசு என்பது சூட்டினை யுடைய ஒளி அது எவ்வாறு அடிக்க முடியா தோ? அவ்வாறு பகைவர்க்கு அரியனாயிருத்தல் அரசனுக்கு உரியதாதலால் இலக்கணையால் பராக்கிரமம்=ஆற்றல் என்றும் கூறுகின்றனர்.

பரிசரியை=பணிசெய்தல் எனப்பொதுவகையால் கூறப்பட்டது, அப் பணிசெய்யப்படுவார் இவரென்பது ஈண்டு, குறித்ததில்லை. ஆதலால், இடம் பற்றி உயர்ந்த மூவருணர்க்கும் அவரவர் தரத்தின்படி சூத்திரன் பணிசெய் தல் என்பது. மூற்கூறிய பிரகற்பதி ஸ்மிருதியில் சூத்திரன் அந்தணன்பணி செய்யவேண்டும் என்றமாத்திரையே கூறி ஒழிந்தது. ஆதலால் இக்கிதை மொழிக்கும் அதே உரைகூறுவாருமுளர்.

"ஆதி" எது, உம்மை. இவ்வும்மையால், அரசன் அந்தணனுக்கும், வைசியன்மேலிருவர்க்கும், பணிசெய்யவேண்டுமென்பதும்பெறப்படும்.

துத் தருமத்தை விளவினர். "கிஞ்சித்" என்றதனால் சுருக்குதலை உணர்த்து கின்றது: ஆதலால், சிறிது எனவே பொதுத்தருமத் தைச் சுருக்கிக் கூறவேண்டுமென்று விளவியவாறுகப்பொருள் படுகின்றது. இங்ஙனம் பொருள் கூறுவது ஒத்ததே. ஏனெனில்? மேல் சிறப்புத் தருமங்களை விரித்துக் கூறவேண்டுமென்றுவிளவு வாராதலின். (கள)

శ్లో॥ చతుర్ణామపివర్ణానాం కర్తవ్యంధర్మలోపిభిః।
బ్రూహిధర్మస్వరూపజ్ఞ సూక్ష్మంస్థూలంచసత్తమ॥ ॥౮౪॥

என்பது சிறப்புத்தருமங்களை விளவுதல் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) தருமவடிவ முணர்ந்தஜயரே? நான்கு வருணங்களி லும் தருமங்களை நன்றுக அறிந்தவர்களால் செய்யவேண்டு வனவும் சிறியதும் பெரியதுமாகிய தருமங்களை விரித்துக்கூற வேண்டும். எ-று.

தருமவடிவம் பற்றிய விசாரம்.

தருமசொரூபத்தில், சமயவாதிகளுக்கு சந்தேக முண்டா வதால், அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவது அருமையாம் ஆகலின், அவ்விடத்து, அறிவுடைமைகூறத் தொடங்கி, "ధర్మస్వరూపజ్ఞ" என்றவிசேடணத்தால் விளிக்கப் பட்டது. (விளித்தல் = அழைத் தல்).

தருக்கர்,

தருமம், அதருமம், என்னும் இரண்டினையும் ஆன்மாவின் குணமென்று கூறுவர். என்னை? "విహితక్రియయాసాధ్యఃపుంసోధర్మోగుణో మతః॥ ప్రతిషిద్ధక్రియాసాధ్యస్తు పుంగుణోధర్మఉచ్యతే." = விதிக்கப்பட்ட கரு மத்தால் அடையத்தக்க புருடனுடைய குணமே தருமம் என்று உணரப்பட்டது. விலக்கிய கருமத்தால் அடையத்தக்க புருட குணமே அதருமம் என்று கூறப்படுகின்றது. என்பர்.

மீமாஞ்சகர்,

"చోదనాలక్షణోర్థోధర్మః" = வேதவாணையையே யிலக்கணமாக வுடையது தருமம் என்று சூத்தரித்தனர்.

அவருள்பாட்டர்,

"த்ரவ்யக்ரியாகுணாதீனாம்தர்மத்வம்ஶாபயிஷ்யதி। லேஷாமிந்த்ரியகோஷிதாதூ
ஷ்யேணதர்மதா। ஶ்ரேயஸ்ஸாதனதாஹ்யேஷாம் நித்யம்வேதாத்ப்ரதீயதே। தாதூ
ஷ்யேணசதர்மத்வம் தஸ்மாந்நேந்த்ரியகோசரஃ " = திரவியங்கள், தொழில்கள், குணங்கள், முதலியவை தருமம் என்று நிலைபெறுத்தத் தொடங்குகின்றார். ஆயின் அவை, பொறிகளுக்கு விடயமாவது: தருமம் அப்பொறிகளுக்கு விடயமாகாதது: ஆகவே, அத்திரவிய முதலியன எவ்வாறு தருமமாம். எனவே, அவ்வுருவமாகத் தருமம் இல்லை, ஆனல், அவை, அத் தருமத்திற்குக்கருவி என்று நித்தமாக வேதத்தால் உணர்த்தப் படுகின்றது. அதனல் அத் தருமம் அவ்வடிவமென்று கூறப்பட்டது, ஆதலின், உண்மையை விசாரிக்கு மிடத்து தருமம் பொறிகளுக்கு விடயமாகாததாம்.

பிரபாகரர்,

* காரியம், நியோகம் = ஆணை, அபூர்வம்=முன்னில்லாது வருவது. இம்மொழிகளாற் கூறப்பட்டதும், † தாது = பகுதிப் பொருளால் அடையத்தக்கதும்; சுவர்க்க முதலிய பலன்களைப் பெறுதற்கு ஏதுவாகியும், உள்ள ஆன்மகுணமே தருமம்என்று கூறுவர்.

தருமம்பிரிப்பது அருமை.

இக்கருத்தினைமஹாபாரதத்துள், திருஷ்டத்துய்மன்கூறப்பட்டது. வருமாறு, "அதர்ம்யோதர்ம்யஇதிச வ்யவஸாயோனஶக்யதே। கர்துனஸ்த்விதரேர்ஹ்ருத் தஸோனவ்யவஸாம்யஹம். " = இது அறம், இதுபாவம், என்று தேடுவது நம்மாலாவதன்று. ஆதலின், ஒய்! வேதியரே! நான் அந்த முயற்சிக்குச்செல்வோன் அல்லன். எ-று. காண்க.

---

* அபூர்வம், எது, கிரியை செய்வதற்கு முன்னில்லாதிருந்து செய்தபின் உண்டாவது. எனவே, புண்ணியம் பாவம் என்றபடி.

† பகுதிப்பொருளால் அடையத்தக்கது=தாதுவர்த்த சாத்தியம். எ-து, "யஜேத" எது, விதிப்பொருட்டாகியவினைச்சொல், அதனுள் "யஜ" என்பது தாது. அதன்பொருள் "யஜனம்" = வேள்வி. அதனல் அடையத்தக்கது. எனவே, வேதத்துள் விதிக்கப்பட்ட விதிப்பொருள் வினைச்சொற் பகுதிக்குயாது பொருளோ? அதுதருமம் = வேதவிதியாற் செய்யப்பட்ட கருமத்தாலுண்டாவது தருமம். என்றபடி.

இப்படிப்பட்ட அருமுயற்சியால் அடையத்தக்க தருமத்தையும் மநத்திற்குத் துன்பம் இல்லாமல் அறிந்து கொள்ளக் கூடும் என்பதனுள்ளும் ஒருஅறிவுடைமையுள்ளது என்றுணர்க.

தருமவடிவம்.

விசுவாமித்திரர். அந்த அறத்தின் வடிவத்தைக் கூறினர். என்னை? "యమూర్యాక్రియమాణంతు శంసంత్యాగమవేదినః। సధర్మ్యోయంగర్హ్యంతె తమధర్మంప్రచక్షతే। ఈదృశస్యహిధర్మస్య స్వరూపంవ్యాకులోనతు। జానాతీత్యస్తితత్రాపి ప్రామీణ్యంధర్మశాలినాం." ஆகமங்களையுணர்ந்த ஆரியர்கள், செய்து கொண்டிருக்கப்பட்டதாகிய. எதனைப் புகழ்கின்றார்களோ? அதனைத் தருமமாகவும், எதனை இகழ்கின்றார்களோ? அதனை அதருமமாகவும் கூறுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட தருமத்தின் வடிவத்தை மநந்தெளிந்து கவலையற்று இராதவன் அறியமாட்டான். அங்ஙனம் அரிதில் அடையத்தக்க விடயங்களிலும் புண்ணியர்களான வர்க்கு உணர்ச்சித் திறம் உண்டு. எ–று. காண்க.

மநுக்கூற்று.

மநுவானவர், "విద్వద్భిస్సెవితస్సద్భి ర్నిత్యమద్వేషరాగిభిः। హృదయెనాభ్యనుజ్ఞాతో యోధర్మస్తంనిబోధత." = வித்துவான்களும் காமம் வெகுளி யில்லாதவர்களும் ஆகிய சற்புருடர்களால் தினந்தோறும் சேவிக்கப் படுவதாகியும், மநம் ஒத்துக்கட்டளை யிடப்பட்டதாகியும், உள்ள தருமம் எதுவோ? அதனைத் தெரிந்து கொள்வீர்களாக. எ–று. காண்க.

மேல் விளை.

அங்ஙனமாயின், இங்ஙனம் கூறியதனால் தருமம் இதுவெனத்துணிவு பெறக்கூறியவாறு இல்லையாயிற்று. அவ்வாறே, விசுவாமித்திரர் மநுவாக்கியங்களால், தருமத்தின் சாமாந்யமான வடிவந்தோற்றுவ தல்லாமல், பொருள், தொழில், குணமுதலிய வடிவமாகிய விசேடம் தோற்றுவதில்லை. அன்றியும், வாதிகள், இவ்விடயத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் ஐயத்தை அடைகின்றார்கள் என்று உம்மாலேயே கூறப்பட்டது. இக்கருத்தைப் பற்றியே மஹாபாரதத்து, அரசநீதியுள்ளும் கூறப்பட்டது. "నకల్పొ నకపిలో నకృష్ణోనతులోహితः। అణీయాన్తుర ధారాయాः కోధర్మంపక్తుమర్హతి." =

கலவை வண்ணம் அன்று; புகர் வண்ணம் அன்று; கருவண்ணம் அன்று; செவ்வண்ணம் அன்று. மயிர்விளைஞன் மயிர்களையும் கருவிக் கூர்மையினும் நுண்ணியதாய், உள்ள தருமத்தை வாயாற் கூறத்தக்கவன்யாவன்ஒருவன்இருக்கின்றன். எ-று. என்னெனில்?

விடை.

இதுகுற்றமன்று. சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்களில், அதருமத்திற்கு வேறுகிய ஒருவுருவ விசேடம் வெளிபெறத் தோற்றுதலின். சமயவாதிகளது வாதவுரைகள் சமாதானம் கூறுவதற்குக் கூடுமானதாக விருக்கின்றது. சுவர்க்கமுதலிய வற்றிற்கு ஏதுவாயும், நூல் ஒன்றிலேயே துணியப்படுவதாயும், உள்ள பெரியதனுடைய தருமதரத்தினால் யாவர்க்கும் சம்மதம் ஆதலின்.

அவ்வதிசயம், இருவகைப்படும். பொருண்முதலியவைகளினிடத்துள்ளது; ஆன்மாவினிடத்துள்ளது; என.

அவற்றுள், ஆன்மாவினிடத்துள்ள அதிசயத்தின் கண் கண்டபயனுக்கு ஏதுவாகுங் காமுடைமையாலும், பயனுண்டாகிறவனாயில், நெடுங்காலமும் அடுத்திருத்தலினாலும், அதனைக் கூறவேண்டி, அறிவின்குணமாயும், அபூர்வவாசகத்துக்கு வாச்சியமாயும் உள்ளது தருமம் என்று, தருக்கரும் பிரபாகரரும் கூறினர்.

கூறப்பட்ட அபூர்வத்தின் தோற்றகாலவளையில் இருப்பதற்கு உடன்பட்டு, அதற்குக் கருவியாகிய பொருண்முதலியவற்றினுடைய அதிசயம் தருமமென்று கூறுவர்பாட்டர். இக்கருத்து பிரமவாதிகளுக்கும் விரோதமின்று. என்னை? "व्यवहारभट्टनयः"= வழக்கிலே பாட்டர் நியாயம். என்று உடன்படுதலின்.

இனிஇங்ஙனமாக, தருமவடிவம் தோற்றப்படுதலின், கவலையில்லாமையால் அதனை உணர்ந்தவனுதலே யாம். நான்கு வருணங்களுள்ளும், தருமமுணர்ந்த அறிஞரும் சிறப்புத் தருமங்களை உணர்ந்தவருமானவர்களால் செய்யத்தக்கனவற்றை விரித்துக்கூறுக. எனில்?

அங்ஙனம் செய்யத்தக்கனவும் இருவகைப்படும்: தூலம் எனவும், சூக்குமம் எனவும்.

தூலதருமம்,

மந்த அறிவினை யுடையவர்களாலும் எளிதில் உணரப் படுகின்ற சௌசம், ஆசமநம், சந்தியாவந்தநம் முதலியன, தூல தருமமாம்.

சூக்குமதருமம்,

சாத்திரமுடிபுணர்ந்த அறிஞர்களாலேயே அறிவதற்கு உரி யதாயும், ஏனையரது அறிவுக்கு அதருமம் என்று கொள்ளத்தக்க தாயும் உள்ள துரௌபதை விவாகம் முதலியன சூக்குமதரும மாம். அங்ஙனம் மஹாபாரதத்துள், துருபதராஜன் ஒருமாதுக்கு பலநாயகர் உண்டாயிருப்பது உலகவழக்கிற்கும் வேதவழக்கிற் கும் மாறுனது என்று உட்கொண்டு கூறினன்.

உலகவழக்கு.

அவற்றுள், உலகவழக்குக்கு மாறுபாடு என்பது யாவரு முணர்ந்தபடியாம். விலங்குயிர்களிலும் ஒருபெற்றத்தின் விடய மாக (பெற்றம்=பசு) இரண்டு ஏற்றின் (இடபம்) போர்வெளிப் படலால் என்றுணர்க.

வேதவழக்கு.

வேதத்துள்ளும், இங்ஙனமுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. என்னை? "ஏகஸ்யபஹ்வ்யோ ஜாயாபவந்தினைகஸ்யாபஹவஸ்ஸ்யுஃபதயஇதி யதேக ஸ்மிந்யூபேத்வேரஶனேபரிவ்யயதி। தஸ்மாதேகோத்வேஜாயேவிந்ததே। யஸ்மைகாஂரஶனாஂஸ்வ யோரூபமோர்ஜபரிவ்யயதி। தஸ்மாஸ்மைகாதேவபதீவிந்ததே॥ = ஒருபுருடனுக்குப் பலமனைவியர் உளவாகின்றார்கள். ஒருமாதுக்கு பலநாயகர் உண் டாதல் இல்லை. எந்தகாரணத்தினல்ஒருயூபத்தம்பத்தில், இரண்டு தாம்புகள் = கயிறு, சுற்றப்படுவனவோ? அதனல், ஒருவன் இருமனைவியரை அநுபவிக்கின்றான். எந்த காரணத்தினல், ஒரு தாம்பினை இரண்டு யூபத்தம்பத்தில். சுற்றுவதில்லையோ? அத னல், ஒருத்தி இரண்டுபதிகளை = நாயகரை அநுபவிக்க மாட் டாள். எ-று. காண்க.

தருமராஜன்கூறியது.

அவ்விடயத்தில், துருபதராஜனுடையமயக்கத்தையொழிப் பதற்கு, உதிட்டிரன் கூறுகின்றனர். அதுவருமாறு, பாரதம்,

"லோகவேதவிருத்தோயம் தர்மோதர்மவதாம்வர! ஸூக்ஷ்மோ தர்மோமஹாராஜ நாஸ்யஜ்ஞோஸ்தீம வயம்."=தருமத்தை யுணர்ந்தவருள்சிறந்ததுருபதராஜனே! இத் தருமம் உலகத்திற்கும் வேதத்திற்கும் மூலமுள்ளது. ஆயின் தருமம் சூக்குமமானதாயிருத்தலால், இதனது ஒழுக்கத்தை யாம் அறியோம். எ-று. துரோபதைக்குப்பலநாயகர் உண்டாதல் தருமம் என்பதற்குத் தக்க நியாயப்பிரமாணங்கள் அவ்விடத்து விரித்துக் கூறப்பட்டது.

தருமவியாதோபாக்கியானம்.

கல்விகற்பதினும் தாய்தந்தைகளை உபசரிப்பது சிறந்தது. கல்விகல்லாமலே அவர்கள் பணிவிடை ஒன்றினாலேயே ஒருவனுக்குஞானமுண்டாமாதலின் - என்று தருமத்தின் நாட்பமானது தேற்றுவிக்கப்பட்டது. என்னை ? பஹுஜ்ஞாயஸ்யதேதர்ம ஸூக்ஷ்மவத்விஜோத்தம." = அந்தணரிற் சிறந்தோனே ! சூக்குமதருமமே மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. எ-று. அறிக.

இங்ஙனமாக, தூலதருமமும், சூக்குமதருமமும், உண்டாயிருத்தலால், அவ்விரண்டினைப்பற்றி வியாசர் விளைவியது தருதியாகவே யிருக்கின்றது. (கஅ)

ஸ்லோ॥ வ்யாஸவாக்யவஸானேது முனிமுக்யஃபராசரஃ।
தர்மஸ்யநிர்ணயம்ப்ராஹ ஸூக்ஷ்மஸ்தூலம்சஸ்தராத் ॥ரூ॥

என்பது, கூறப்பட்ட வினை, இனி, கூறப்படும் விடை என்னும் இரண்டினுடைய மயக்கம் இல்லாமைக்கு ஒத்த விடையைத்தோற்றுவிக்கின்றது. விடை = மறுமொழி.

(இ-ள்.) வியாசர் வாக்கியத்தின் முடிவிலே, முனிவரிற்சிறந்த பராசரனர், சூக்குமமும் தூலமும் ஆகிய தருமநிச்சயத்தை விரித்துக் கூறினர். எ-று.

"முனிமுக்யஃ" என்றவிசேடணத்தால், சூக்குமநிச்சய விளக்கம் குறிக்கப்பட்டது.

ஆயின், இந்த சுலோகம் யார் கூறியது? வியாசர் கூற்றல்ல, வினவல்லாமையின். பராசரனரதுமன்று, விடை அல்லாமையின். யாவர் கூற்றுமன்றிச் சிறுபொருளதாகக்கூறப்பட்டுள்ளதன்றோ? முதல் சுலோகத்துள்ளும் இந்த ஆராய்ச்சி ஒத்ததே. இங்ஙன

மானுல், இதுபோன்றன எல்லாவற்றுள்ளும் பரிகாரம் தேடத் தக்கதாக விருக்கின்றது. எனின்?

கூறுதும். பராசரரோ எதிர்காலத்து மாணுக்கர் அறிவுக்கு உடன்பாடுஉண்டாம்பொருட்டு, தமது சரித்திரமுதலியவற்றைத் தெரிவிக்கத்தக்க இவ்வகைய சுலோகங்களைக் கூறினர் என்று உணர்கவென்க. பாரதம் முதலியவற்றுள் வியாசர் சரித்திர சுலோகங்களை வியாசரே கூறியதாக யாவரும் உடன்பட்டு மேற் கொண்டிருத்தலின். (௧௯)

శ్లో॥ శ్రుణుపుత్రప్రవక్ష్యామిశ్రుణ్వంతుమునయస్తథా ॥౧౯౫॥

என்பது, கூறப்படும் தரும இரகசியத்தை உணர்ந்துகொள் ளுதற் பொருட்டு கவலையற்றிருருமை மனத்தோடு இருத்தல் வேண்டும் என்பதனை யுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) குமாரனே! நன்றுகச் சொல்லுவன்கேள். முனிவர் களே! அவ்வாறே கேட்பீராக. எ-று.

இவ்விடத்து, முனிவர்களை விளித்தலானே மகனையழைத்த லும் அமையும்; ஆயினும் சம்பிரதாயம்=மரபு ஒழுக்கம் உண்டா தல் உடைமையின் அவ்விளி மிகுத்து வந்தது. (௧௯)

శ్లో॥ కల్పేకల్పేషుయోత్పత్త్యా బ్రహ్మాద్యాస్త్రిమహేశ్వరాః॥
శ్రుతిస్మృతిసమాచార నిర్ణేతారశ్చసర్వదా ॥౨౦౫॥

என்பது, தருமத்தில், ஊக்கம் விசேடமாதற் பொருட்டு, தருமத்தி னுடைய பிரவாகரூபத்தால் அநாதித் தன்மையைக் கூறுவதற்கு தருமசாத்திரத்தின் கருத்தர்களுடைய தோற்றவொடுக் கங்களைச் சுருக்கிக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) கற்பங்கள்தோறும், தோற்ற ஒடுக்கங்களால், பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் என்னும் மூவரும் எப்பொழுதும் சுருதிஸ் மிருதிகளின் ஒத்தஒழுக்கங்களைவிதிப்பவர்களாகின்றூர்கள். எ-று.

"కల్పః" என்பது இன்னகாலத்தில் உலகம் படைக்கப் படு கின்றது: என்னும் விற்பத்தியால், சிருட்டி முதற்கொண்டு, பிர எயத் தொடக்கம் வரையிலும் இவ்வுலகத்தோடு பிளவு படாது கலந்து நிற்கும் காலம். எ-று.

கற்பபேதம்.

அக்கற்பம், இருவகைப்படும். மஹாகற்பம்-எம், அவாந்தரகற்பம்-எனவும். அவற்றுள், மூலப்பகுதியினின்றும் உண்டாம் சிருட்டிமுதல் பிரமாவின் ஆயுள்வரையும் ஏற்பட்டுள்ளகாலம், மஹா கற்பமாம். சதுமுகப்பிரமனுடைய ஒருநாளேக்குரியகாலம், அவாந்தரகற்பம் எனப்படும். இதுகூர்மபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. வருமாறு. "ஶாஹ்மேகமஹர்ப்ரோக்தம் ஸ்வாதீராத்ரிருச்யதே! சதுர்யுகஸஹஸ்ரந்தத்கல்பமூஹுர்மநீஷிணஃ." = பிரமனது ஒருபகல், ஒருகற்பமாம். இரவுமவ்வளவிற்றே என்று கூறப்படுகின்றது. அந்த * கற்பம் ஆயிரம் சதுர்யுகமாக அறிந்தோர் கூறுவர். எறு. இதுவே அவாந்தர கற்பம். இனி † மஹாகற்பம், பிரமனளவையால் நூறு வருட அளவை யுடையது: என்று புராணமுதலியவற்றுள் கூறப்பட்டது.

---

* சூரியன் மேடராசிக்கு வந்ததுமுதல் மறுபடியும் மீநராசியை விடுகிறவரையில், (ஈசுரு) நாளும், (கரு) நாழிகையும், (ஈக) விநாடியும், (ஈக) பரையும், (உச) தற்பரையும் உடையகாலம் ஒருசௌரவருடம் என்றுசொல்லப்படும், இவ்வருடம். பதினேழு லக்ஷத்து இருபத்து எண்ணுயிரம் கொண்டது ஒரு கிருதயுகம். பன்னிரண்டுலக்ஷத்துத் தொண்ணூற்றாயிரம் கொண்டது திரேதாயுகம். எட்டுலக்ஷத்து அறுபத்துநாலாயிரம்கொண்டது துவாபரயுகம். நாலுலக்ஷத்து மூப்பத்தீராயிரம் கொண்டது கலியுகம். இந நாலுயுகமும் கூடியவருடம் நாற்பத்து மூன்றுலக்ஷத்து இருபதுனுயிரமாம். இது ஒருமஹாயுகமென்று சொல்லப்படும். இது ஆயிரங்கொண்டது பிரமாவுக்கு ஒருபகல். அந்த சஈஉ,000,000 வருடம். அவாந்தரகற்பம். எனவே ஒரு கால்படைக்கப்பட்ட உலகம் அத்தினநாள் காணப்பட்டு நிற்கும். பின்சிருட்டி கருத்தாவுக்கு அத்தினகாலம் இரவாதலால், உலகந்தோற்றுவ தின்மையின், அதனை அவாந்தரப்பிரளய மென்று சொல்லுவர். இந்த அவாந்தரகற்பமும் பிரளயமும்கூடி, அப்பிரமாவுக்கு இரவும்பகலுமான ஒருநாளாம்.

† பிரமனளவையால் அவன் ஒருதினத்திற்கு அசுஉ,000,000 மனிதர் வருடம் ஆகின்றது. அந்தநாள், ஈசுரு பிரமாவுக்கு ஒரு ஸாவன வருடமாம் அவ்வருடம் நூறுகொண்டது பிரமாவுயுள். அது மனிதர் அளவையால். மூன்றுபதுமம் ஒரு மஹாகருவம் ஒருகருவம் நாலுஅற்புதவருடமாகின்றன. இதற்கு மஹாகற்பமென்றுபேர். இதனையே பிரமகற்பம் என்பர். பின் அத்தினகாலம் மஹாப்பிரளயம் என்று சொல்லப்படும். இவ்விவரம் சூரிய சித்தாந்தமுதலியவற்றாலும் புராணங்களாலும் கூறப்பட்டது.

மஹாகாலகற்பங்கள் அளவின்மை.

"కల్పకల్పే" என்று இரட்டித்தது அளவில்லை என்னும் கலப்பினைக் குறித்தற்கு. இதனால் இருவகைப்பட்ட கற்பத்திற்கும் இத்துணை யென்னும் எண்ணின் வரையறையில்லாமை கூறவேண்டிய வாறு யிற்று, இங்ஙனம் இலிங்கபுராணத்துள்ளும் கூறப்பட்டது. அதுவரு மாறு "ఏవంకల్పాస్త్వసంఖ్యాతా బ్రహ్మణోవ్యక్తజన్మనః। కోటికోటిసహస్రాణి కల్పానాం మునిసత్తమాः"=ஓய்! முனிசிரோட்டரே! இவ்வாறுக * அவ்வியத்த தத்து வத்தினின்றும்பிறந்த சதுர்முகப்பிரமனுடையகற்பங்கள் எண்ணி றந்து உள்ளன. கோடிகளாற் பெருக்கி அத்தொகையினை ஆயிரத் தொகையாற் பெருக்கினலும் கற்பங்கள் அளவுபடாவாம். எ-று.

பிரளயபேதம்.

இனி, அக்கற்பங்களுள், இவ்விரண்டுகற்பத்தின்நடுவே ஒவ் வொரு ஒடுக்கம் உண்டாகின்றது. அவ்வொடுக்கம்நால்வகை. நித் தம், நைமித்திகம், பிராகிருத்திகம், ஆத்தியந்திகம், என. இதுகூர்ம புராணத்துட் கூறப்பட்டது. வருமாறு. "నిత్యోనైమిత్తికశ్చైవ ప్రాకృతాత్యంతికాతథా। చతుర్థాయంపురాణేషు ప్రోచ్యతేప్రతిసంచరः॥ యోయంసంహృశ్యతె నిత్యంలోకేభూతత్రయస్యైవహ। * నిత్యస్సంకీర్త్యతెనామ్నా మునిభిర్ప్ర తిసంచరः॥ బ్రాహ్మొ †నైమిత్తికోనామ కల్పాంతే యోభవిష్యతి। ‡ మహదాదిశెషాంతంయదాసంయాతి సంక్షయం॥ ప్రాకృతస్ప్రతిసర్గోయం ప్రోచ్యతెకాలచింతకైः। జ్ఞానా ‖ దాత్యంతిక్ప్రొక్తో యోగినస్పరమాత్మని." நித்தியம், நைமித்திகம், பிராகிருத்திகம்,

* அவ்வியத்த தத்துவமென்பது நாராயணன் என்று பகவற்கீதை சங் கரபாஷியத்துட் கூறப்பட்டது.

* மரணமே நித்தியப் பிரளயம். பிறந்தவன் இறப்பது நியதியாதலின்.

† பிரமனுடைய பகல், அவன் ஆயுள் முடிந்தது, என்னும் நிமித்தத்தினுல் உண்டாவது நைமித்திகம்.

‡ மகத்தத்துவம் - எது. சதுமுகப்பிரமன் என்று, உபநிடதங்க ளால் அறியப்படுகின்றது. பரமாணுக்கள்முதலிய நித்தப்பொருள்களில் இருந்து, ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுகளையுணர்த்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் விசேடங் கள் பலவாம் : என்று தருக்கர் கூறுவர்.

‖ பிரமத்தினிடத்தில் சிவனுக்கு ஐக்கியமுண்டானபின் கடலிற் கலந்த யாற்று வெள்ளநீர், அக்கடலில் வேறுபாடின்றி நிற்பதுபோல பிரமத்திற் கும் சிவனுக்கும் அபேதம்பட நிற்பது. எனவே பேதமுழுவதும் ஒழிந்தமை என்றபடி. இது அத்துவிதிகள் கூற்று.

ஆத்தியந்திகம், என்ற இப்பிரளயங்கள் புராணங்களில் நான்கு வகையாகக் கூறப்பட்டன. அவற்றுள், இவ்வுலகத்தில், நித்தியமாகக் காணப்பட்டுவருகிற சீவகோடிகளது க்ஷயமே நித்தியப் பிரளய மென்று பெரியாற் கூறப்பட்டது. பிரமனுடையகற்பமுடிவில், உண்டாகின்ற ஒடுக்கம் எதுவோ? அதுநைமித்திகப்பிரளயமாம். மகத்தத்துவமுதல் விசேட பரியந்தம் எப்போது ஒடுக்கத்தை அடைகின்றதோ? அதுபிராகிருதப் பிரளயமென்றுகாலமூணர்ந்த பெரியரால் கூறப்படுகின்றது. தத்துவ ஞானத்தால், யோகிக்குப்பிரமத்தினிடத்தில் உண்டாகும் ஒடுக்கம் ஆத்தியந்திகம் என்னப்படும். எ-று. காண்க.

பிராகிருதப்பிரளயவிசாரம்.

அவற்றுள் பிராகிருதப் பிரளயத்தை காந்தபுராணம், சூதசங்கிதையில், இங்ஙனமாகக் கூறியது, என்னை? "த்ரயஸ்த்ரிம்சத்கல்பைர்ப்ரஹ்மணோவர்ஷமிரிதம்। வர்ஷாணாம்யச்சதந்தஸ்யதத்பராக்யமிஹோச்யதே। ப்ரஹ்மணோதேஹமாஸ்ரித்யமாயாயாம்லீயதேஜகத்। தத்தாவிஷ்ணுச்சருத்ரச்சப்ரக்ருதௌலயம்யதௌ। ப்ரஹ்மாணச்சததாவிஷ்ணோ ஸ்ததாருத்ரஸ்யஸுவ்ரத। மூர்த்தயோவிவிதாஸ்தஸ்யாஸ்வேஷுகாரணேஷுலயம்யயுஃ। மாயாசப்ரக்ருதிஸ்காலேபரஸ்மிந்பரமேச்வரே। சத்யபோதஸுகானந்தே ப்ரஹ்மரூபாதிநஸ்ஜதே।"=மூன்றாற்று அறுபது கற்பங்களால் பிரமாவுக்கு ஒருவருடம் கூறப்பட்டது. அவனது நூறுவருடம் பரகாலம் என்னப்படும். ஓ! முனிவரிற் சிறந்தவர்களே! பிரமாவினுடைய முடிவிலே, உலகம் மாயையில் ஒடுங்கும். அவ்வாறே, விஷ்ணுவும் உருத்திரரும் மூலப்பகுதியில் ஒடுங்குவர். அவ்வாறே, பிரம விஷ்ணுஉருத்திரர்களுடைய பலவகைப்பட்டவடிவமூர்த்திகளும் தத்தம் காரணத்துள் ஒடுக்கத்தையடைவர். அந்த மாயையும், பிரளய காலத்தில் பரமனும், பிரம உருத்திரர் என்னும் பெயரையுடையவரும், சத்தியவடிவரும், ஞானமே திருமேனியாகவுடையவரும் இன்பவுருவரும், அருந்தருமாகிய பரமேச்சுரனிடத்தில் ஒடுங்கும். எ-று. அருந்தர்=நாசமில்லாதவர்.

இங்கு பிரம உருத்திரவடிவனென்று கூறியது சங்காரகாரணனே திருட்டிகாரணன் என்றகருத்து. இதனைச் சிவஞான போதம் - "அவனவளது" என்னுமுதற் சூத்திரத்தட்காண்க.

இன்னும் கூர்மபுராணத்துள்ளும், பிரமவிஷ்ணு முதலியோர் இலயத்தை அடைந்தபின்பு, பஞ்சபூதலயங்கூறப்பட்டது.

வருமாறு, "संष्ठितेष्वथदेवेषु ब्रह्मेशविष्णुपिनाकिषु। गुणैरशेषैस्संपृथिवी विलयं यातिवारिषु। तद्वारितत्त्वंसगुणं ग्रसतेहव्यवाहनः। तेजस्तुगुणसंयुक्तं वायूसंयातिसंक्षयं। आकाशेसगुणोवायुर्ग्रसयंयातिविश्वभृत्। भूतादौ चतथाकाशोलीयतेगुणसंयुतः। इन्द्रियाणिचसर्वाणि तैजसेयांतिसंक्षयं। वैकारिकैतैजसश्चभूतादिर्भूतिसत्तमः। त्रिविधोयमहंकारोमहति ग्रसयंव्रजेत्। महांतमेभिस्सहितं ग्रसतेप्रकृतिर्द्विजाः."=பிரம விஷ்ணு உருத்திரர்கள் தேவர்கள் இலயத்தை அடைந்தபின்பு, பிரிதிவிபூதம் தனது எல்லாக்குணத்தோடும்நீரில்ஒடுங்கும், அச்சலபூதத்தைஅதன்குணத்தோடு அக்கினி உண்டுவிடும். அந்தத்தீ தன்னுடைய குணத்தோடு வாயுவில் மூடிவை அடையும். உலகத்தைத் தாங்கும் அவ்வாயுதன் குணத்தோடு ஆகாயத்தில் அடங்கியொழியும். அந்த ஆகாயம் தன்குணத்தோடு பூதாதியில் எனவே அகங்காரதத்துவத்தில் ஒடுங்கும். எல்லா இந்திரியங்களும், தைஜசத்தில் அடங்கும். வைகாரிகம். எனவும், தைஜசம் எனவும், பூதாதி எனவும் மூவகைப் பட்ட அகங்காரங்களும் மகத்தத்துவத்தில் ஒடுங்கும். இவற்றோடு கூடியிருக்கும் மகத்தத்துவத்தை மூலப்பகுதி விழுங்கும். சாதுக்களாகிய அந்தணர்களே ! கேட்பீராக. எ–று. இவ்வாறே விஷ்ணுபுராணம் முதலியவற்றுள்ளும் பிராகிருதப் பிரளயமும் கூறப்பட்டன. அதனை யங்கு காண்க.

இங்ஙனமாகப்பிரளயத்தைஉடன்பட்டு,பகவர்–வாதராயணாசாரியர் பிரமசூத்திரத்துள்ளுங்கூறினர். வருமாறு, "ஐபர்யேணஇதஉபபத்யதேச." = "அதஃ" = இச்சிருட்டி முறையினும் "ஐபர்யேண"=மூரணுக "க்ரமஃ."=பிரளயக்கிரமம் உடன்படத் தக்கது. அவ்விடத்துள்ள முன்னைய சூத்திரங்களில், சிருட்டி முறையை விசாரஞ் செய்து இருப்பதால், "அதஃ" என்றமொழி அதனை நோக்கு கின்றது. "உபபத்யதேச."=இம்முறைமை நியாய நிறைவையுடையது அன்றே, எ–று. உபாதாந காரணம்=மூதற்காரணமாகிய மண்ணிருக்கச்சிதேயும் காரியமாகிய குடம்கெடுதலையடைதலின். சிருட்டி முறையே ஒடுக்கத்திற்கும் ஆதரிக்கப்படுமேயானால், குடமிருக்கும் போதே மண் அழியவேண்டிவரும். அவ்வாறு ஓரிடத்தும் காணப்படுவதில்லை. ஆதலின், ஒடுக்கத்திற்கு விபரீத முறையென்று கூறியது நியாய நிறைவையுடையதாகவிருக்கின்றது.

அற்றேல், சிருட்டியில், பிரமம்முதல் இத்தவுடம்பு வரையிலும் முறைகூறுவார் ஆதலின், ஒடுக்கத்தில் அதற்குமாறுக நமது உடம்புமுதல் பிரமம்வரையிலும் ஒடுக்கமுறைகூறுவது, ஒத்தபடியாம். பிராகிருதப் பிரளயத்திலானலோ ? பிரகிருதி வரையிலும் கூறவேண்டும் எனில் ?

இனி, உபநிடதத்துட்கூறிய உலகவொடுக்கம்.

இதற்குவிடை கன்றுகக் கூறப்படும். பிரமத்தினதே பருதித் தன்மையாமாதலின். அவ்வாறு, இருக்கு வேத உபநிடதத்திலும் பிரமமே உலகத்திற்குப் பிரகிருதி என்று கூறப்படுகின்றது. வருமாறு, ஐதரேய உபநிடதம். "ஆத்மாவாஇதமேகஏவாக்ர ஆஸீன்நான்யத்கிஞ்சன மிஷத் – ஸ ஈக்ஷத லோகான்னுஜா இதிஸ இமாம்ல்லோகான்ஸ்ருஜத இதி." = முதற்கண் இங்கே ஆன்மா ஒருவனுகவே இருந்தான் வேறொன்று ஒருசிறிதும் தோற்றியதில்லை. அவ்வான்மா உலகங்களைச் சிருட்டிக்க வேண்டுமென்று நோக்கினன். அவன் இவ்வுலகங்களைப் படைத்தான். எ–று.

ஆயின், சுவேதாசுவதரோபநிடதத்தில் மாயைக்கே பிரகிருதித்தன்மையும் அதற்குப்பிரமதீதின் ஆணையுடைமையும், கூறப்படுகின்றது. வருமாறு. "மாயாம்துப்ரக்ருதிம்விந்ய்யான்மாயினம்துமஹேச்வரம்." = பிரகிருதியை மாயையாகவும், மஹேச்சுரனை மாயைகவும் அறியத்தக்கது. எ–று. மாயன் = மாயையை உடையவன். * என்ற தென்னெனில் ?

இது தோஷமன்று. மாயை பிரமத்தின் சத்தியாதலால். சத்தியை யுடையவனேயினும் அவ்வான்மாவினது பிரகிருதித்தன்மை இன்றியமையாது = அவசியம் ஆதலாலும், தக்கிக வல்லதியினிடத்து, தாஹகன் என்னும் விவகாரமுண்டாதல் காண்கையாலும் என்க. மாயை ஆன்மாவிற்குச் சத்தியாயிருப்பது அதேஉபநிடதத்திற்கூறப்பட்டது. வருமாறு "தேத்யானயோகானுகதாஅபச்யன் தேவாத்மசக்திம்ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்." = தியானயோகங்களிற் கூடினவர்கள், தன்

* இவ்வாறு பிரகிருதிவேறு ஆன்மாவேறு என்று கூறியிருத்தலால், ஆன்மாவே பிரகிருதி யென்று எவ்வாறு கூறப்படும் என்பது. மேலைய வினவின்கருத்து.

குணத்தோடும் அடங்கி யிருக்கின்ற கடவுளுடைய சத்தியைப் பார்த்தார்கள். எ-று. காண்க.

இங்ஙனம் வாதராயணு சாரியரும், பிரமசூத்திரம், முதல் அத்தியாயத்தின் ஈற்றுக் கயலாகிய அதிகரணத்தில், மாயையோடு கூடியிருக்கும் பிரமத்தின் பகுதித்தன்மை=முதற்காரணமாதல், நிமித்தத்தன்மை=நிமித்தகாரணமாதல், என்னும் இருவகைக் காரணமும் குறித்திருக்கின்றனர். (எனவே, பிரமமே இருவகைக்காரணம் என்பதுகருத்து.) என்னெனின்? குயவனைப் போலச்சேதனன் ஆதலால், பிரமம், நிமித்தகாரணமாம். குடத்தினிடத்தில் மண்ணைப்போல, காரிய சாமானியத்தில் பிரமம் ஒத்து நிற்றலாற் பகுதியாகின்றது.

உலகத்தினிடத்தில் பிரமம், மாயாவிசிட்டமாய் தெரியவருகின்ற தல்லவா? அவ்விடத்து, சச்சிதானந்தத்துவம்=மெய், அறிவு, இன்பமாதல் பிரமத்துக்கு இலக்கணம். விகாரியாதல், மாயைக் கிலக்கணம். இவ்விரண்டனையும் உலகத்தின் கண்ணே பார்க்கின்றனம். எங்ஙனமெனில்? "஘டோஸ்தி"=குட முள்ளது, என்புழி, சத்துரூபத்துவம் = உள்ளவடிவைக் காண்கின்றோம். "஘டோஜ்ஞாதி" குடம்தோன்றுகின்றது; அல்லது, பிரகாசிக்கின்றது. எனவே, தெரியவருகின்றது. என்புழி, சித்துரூபத்துவம்=அறிவுருவாதலைப் பார்க்கின்றோம். "஘டஃப்ரியஃ"=குடம் விருப்பமானது. என்புழி, ஆனந்தரூபத்துவத்தைப் பார்க்கின்றனம். "஘டஉத்பத்யதேவினஶ்யதிச" = குடம் பிறக்கின்றது; நாசத்தையும் அடைகின்றது, என்புழி, விகாரத்தன்மையைக்காண்கின்றோம். இக்கருத்து, உத்தராபிநியோப நிடதத்தில், கூறப்படுகின்றது. வருமாறு, "ஸச்சிதானந்தரூபமனந்தஸர்வமதத்ஸ்திதீக்ஷத்ப்ரகாஶமேவேத்யாதி."="இதம்." = இது. எனவே காணப்படுகின்ற காட்சி உலகம். "இத்஥ம்."=இவ்வாறு. எனவே, தோற்ற ஒடுக்கமுதலிய விகாரமுள்ளது. "ஸர்வம்."=எல்லாம். சச்சிதானந்த ரூபமானது. எவ்வாறெனில்? உள்ளதுள்ளது; என்றும், அல்லது. இருக்கின்றதிருக்கின்றது என்றும். சித்தினிடத்தில் பிரகாசிக்கின்றது. எ-று. காண்க.

ஆதலால், உபநிடதசம்மதமாகிய மதத்திற் பிரமமே மூலப்பகுதியாதலாலும், ஸ்மிருதிகளும், புராணங்களும், சுருதிகளைத்

தொடர்ந்துநிற்றலாலும், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. இவ்விடத்தில், பிரமமுதல் எல்லாப் பிரபஞ்சத்தினுடைய ஓதிக்கமும் சொல்ல வேண்டி வந்ததென்று உணரத்தக்கது.

வைசேடிகர் முதலிய மதங்களில், கூறப்பட்டுள்ள ஓதிக்கம் ஈண்டு எம்மால் விரித்துக்கூறப்படுவதில்லை. ஏனெனில்? அவை, மானிடர் புத்திவடிவமாகிய தருக்கமே மூலமாக வுண்டாயிருத்தலால் விவேகிகள், அவற்றைத் தாங்களே உணர்ந்து கொள்ளக் கூடுமானதாகவிருக்கின்றது.

வேதத்துட் கூறிய சிருட்டிமுறை.

இனி, வேதத்துட்கூறியபடி, சிருட்டிசொல்லப்படுகின்றது. சிருட்டியை விரித்துக் கூறுகின்ற சுருதிகள், பிருதியாகவுள்ளன அன்றோ? அவையாவையெனின்? "ஆத்மாவாஇதமேகஏவாக்ரஆஸீதித்யாதி" = இவ்வுலகமுதல் ஆன்மா வொருவனேயாகி இருந்தான். என்பது முதலிய அருத்தத்தை யுடைய இருக்குவேதம் ஐதரேயோபநிடத வாக்கியம் முன்னமே உதகரிக்கப்பட்டது.

"சத்யஞ்ஞானமனந்தம்ப்ரஹ்ம." = சத்திய வடிவம், ஞானவடிவம் உடையது; முடிவற்றது; பிரமம். என்றவாறுய்த் தொடங்கி, "தஸ்மாத்வாஏதஸ்மாதாத்மனஆகாசஸ்சம்பூதஃ." = இவ்வுலகச் சொல்லப்பட்ட அந்த ஆன்மாவினுலேயே அந்த ஆகாயம் பிறந்தது. என்பது முதலிய கிருஷ்ண யஜுர்வேதம் தைத்திரீயோபநிடத வாக்கியம்.

"சதேவஸோம்யேதமக்ரஆஸீத்." = ஓய்! சுவேதகேதுவே! இவ்வுலகு முதலில், சத்துருபமாயிருந்தது. என்று தொடங்கி, "தத்தேஜஐக்ஷத பஹுஸ்யாம்ப்ரஜாயேமேதித்தத்தேஜோஸ்ருஜத." = சத்தினுருவமாகிய அந்தப்பிரமம், அநேகம் பிரஜைகளாகச்சிருட்டிப்பவனுகின்றேன். அல்லது, பலவாகப் பிறக்கின்றவனுகின்றேன். என்றுநோக்கினன். எனவே சங்கற்பித்தான் = நினைத்தான். அல்லது, விரும்பினன். பின்பு, அப்பிரமம், தேஜஸ் = ஒளியையுடைய தீயைப்படைத்தது. எ-று. (இதுசாம வேதம், சாந்தோக்கியோபநிடத வாக்கியம்).

"யதாசுதீப்தாத்பாவகாத்விஸ்புலிங்காஃசஹஸ்ரஶஃப்ரபவந்தேசரூபாஃ! ததாக்ஷராத்விவிதாஸ்சோம்யபாவாஃ ப்ரஜாயந்தேதத்ரசைவாபியந்தி," = ஒளிசெய்திருக்

கும் தீயினின்றும் அதுபோலும் உருவமுடைய பொறிகள் அநேகமாய் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றனவோ? அவ்வாறே நாசமற்ற ஆன்மாவி னின்றும் சீவர்கள் பிறக்கின்றார்கள். அவ்விடத்தே ஒடுக்கத்தையும் அடைகின்றார்கள். எ-று. * இது அதர்வண வேதம், முண்டகோப நிஷத்துவாக்கியம்.

"ததேவாநுத்ருஷ்ய வ்யாக்ருதமாஸீத்தந்நாமரூபாப்யாமேவ வ்யாக்ரியதே." =ஆனால் அப்பிரமம் இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அதே பிரமமே, பெயராலும், உருவத்தாலும், பிரிக்கப்படுகின்றது. எறு. (எனவே, நாமரூபமற்ற பிரமமே நாமரூபமுடைய பிரபஞ்சமாயிற்று. என்பது). இது சுக்கில யஜுர்வேத உபநிஷத்து வாக்கியம்.

ஆயின், இவ்வாக்கியங்களில், சிருட்டியை ஒருவகையாக நிச்சயிப்பதற்கு அமையாது. விப்பிரதிபத்தி மிகுதியா யிருப்பதால். (விப்பிரதிபத்தி=ஐயத்திற்கிடமாக முன்னெடு பின்மலை வாதல்). ஆன்மா, பிரமம், சத்து, அக்ஷரம், அவ்வியாகிருதம், என்னும் இவ்வாக்கியங்களால் வாச்சியமாகிய=சொல்லப்பட்ட வைகளாகியபொருள்கள் காரணமாய்க்கூறப்படுகின்றது. ஆகவே, ஒரு உலகத்திற்கு வேறுவேறு இலக்கணமுடைய பல உபாதான காரணம்=முதற்காரணம் இல்லையே எனில்?

அது குற்றமன்று. ஆன்மா முதலிய அச்சொற்களால் ஒரே பொருள் கூறப்படுதலின். ஆன்மா, பிரமம், இவ்விரண்டு மொழிகட்கும் ஒரேபொருள் உண்டாயிருப்பது, விளங்குகின்றது. எங்ஙனமெனில்? மேற்பிரமவாக்கிய சேடத்தில் "தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூதஃ" என்று கூறப்பட்டிருத்தலின். எனவே, சச்சிதானந்த வடிவம் பிரமம் என்றுகூறி அந்த ஆன்மாவால் அந்த ஆகாயம் பிறந்தது என்று மேலே கூறப்பட்டது, அன்றே? அவ்விடத்து,

* எனவே, மஹாகாயத்தால், குடமுதலிய உபாதியையுடையசிறியஆகாயங்கள் பிறந்து உபாதி ஒழிந்தால், சிறிய ஆகாயங்கள் மஹாகாயத்தில் ஒடுக்கமுற்றதுபோலத் தோன்றுகின்றது. அவ்வாறே, கேடற்ற பிரமத்தினுல், கேட்டையுடைய அவித்தை=மாயை உபாதியோடு சீவான்மாக்கள் பிறந்ததாகவும் இறந்ததாகவும் தோற்றுவர். தோற்றஒடுக்கங்கள் உபாதிகளுக்கே அன்றி ஆன்மாவுக்கல்லவென்று, சங்கரபாஷியக்கருத்து. உபாதி-எ-து. அடுத்ததால் வருந்தன்பம். இதனை ஏனையர் மறுப்பர் அவையாண்டுணர்க.

பிரமத்தை அந்த ஆன்மா என்று கூறியதால், பிரமம் ஆன்மா என்னும் சொல்லிரண்டும் ஒருபொருள்குறித்த பரியாயச்சொல் லென்பது.

சத்து, ஆன்மா, என்னும் இவ்விரண்டு மொழிகளுக்கும், ஓரே பொருளா யிருப்பது நியாயத்திற்கு ஒத்ததாக விருக்கின் றது. எவ்வாறெனில்? ஆன்மாவென்னும் சொல், சொரூபவாசக மாதலாலும், சத்தாவினதும் உபநிடதப்பிரமாண முடையவர்க ளால் சருவசொரூபத்தன்மை எனஉடன் படுதலினாலும். சத்தா என்பது, சருவசொரூபமாயிருப்பது அநுபவத்திற்கு ஏற்புள்ளது அல்லவா? "மனிதன்கோடு" மூதலியவற்றிற்கும் ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுதல் என்னும் ஆகாரத்தால் சத்தாகிய வடிவமாத லின். *

அகூரம், என்னும் சொல்லும் "அக்ஷரமித்யுரம்" அநுப விப்பதால் அகூரம் என்னப்படும். "நக்ஷரதீவா" "அக்ஷரம்" சுகம்= நாசம் அற்றது ஆதலால் அகூரம் என்னப்படும். ஆதலால் இச் சொல், பரமான்மாவைக்குறிக்கின்றது.

அவ்வியாகிருதம், என்னும்சொல்லும், அதனிடத்தேதானே சேர்ப்பதற்குக் கூடுமானதா யிருக்கின்றது. என்னே? "அ" "வ்" "கிருதம்" "வ்யாகிருதம்" என்பதனுள் "அ" விசேடம். "வ்" அவ் வளவில் "கிருத" செய்யப்பட்டது. இந்தவியுத்பத்தி=மொழியாக் கத்தால், வியாகிருதம் என்னும்சொல், உலகந்தோற்றுவதற்குத் தகுதியான தூலதசையைக் குறிக்கின்றது. தூலதசை=பெருங் காலம். அதன்மேல். அ. என்னும் எதிர்மறை யுபசருக்கத்தால் அவ்வியாகிருதம் என்றுயிற்று. அது. சூக்குமமாகிய தசையை= நுண்ணிய காலத்தைக் குறிக்கின்றது, ஓரே பொருளினுடைய தூல சூக்குமதசைகள் சுகம், பிரமம், என்னும் மொழிகளால் கூறப்படுகின்றன. (எனவே, தூலதசையோடுங் கூடியது சுகம், சூக்குமதசையுடன் கூடியது, பிரமம் என்பது. (என்றால் கால

* (எனவே, "மனிதன்கோடு" என்பது, இல்லாப்பொருளாயினும், அத் தமொழியால் உண்டான அறிவிலே உள்ளதாகத் தோற்றியவிடயம் அறிப வனுடைய வடிவமே என்பதுகருத்து) சருவசொரூபத்தன்மை=எல்லா வடி வம். ஆகாரம்=உருவம், கோடு=கொம்பு. இது. பிறர்மதம்.

பேதமன்றிப் பொருட்பேத மில்லை பொருள்ஒன்றே என்பது கருத்து.,). இதுபரிணாமோபாதான வாதி பக்ஷதாற்பரியம்.

விவர்த்தோபாதான வாதிகளும் "அகண்டைகரசமாகிய"= பிரிவற்ற வொருமைச் சுவையாகிய பிரமமே உலகவடிவமாகத் தோற்றுகின்றதென்று உடன்படுகின்றனர். ஆதலால், அவ்வியாகிருதம் பிரமம் முதலியஐந்துமொழிகளுக்கும் ஓரே பொருளென்றுணர்க.

அற்றேல், சிலவிடங்களில் உலககாரணம் சூனியம்=இல்லாததொன்றேயென்றுவேதத்துள்ளேகூறப்படுகின்றது. என்னை? "அஸத்வா இதமக்ரஆஸீத் - ததோவைஸதஜாயத." = முதற்கண் சத்தில்லாததேயாகியிருந்தது. பின்பு, சத்துப்பிறந்தது. எ-று. கிருஷ்ணயஜுஸ்தைத்திரீய உபநிஷத்து வாக்கியம். என்பதியாதெனில்? (இங்கு அசத்துஎன்னும் சொல்லுக்கு இல்லாதபொருள்.எனவே அபாவமே பொருளென்று பூர்வபக்கத்தார் தாற்பரியம்).

அங்ஙனமன்று. அவ்விடத்து, சத்து, அசத்து, என்னுமொழியால், வியாகிருதம், அவ்வியாகிருதங்களே கூறப்படுதலின்.

அன்றியும், மற்றொருசுருதியில் "கதமஸதஸ்ஸஜ்ஜாயேதேதி."=அசத்தாகியபொருளினின்றும் சத்தாகியபொருள், எவ்வாறுபிறக்கும்? என்று எதிர் மறுத்தலின். அபாவத்தால் பாவம் பிறப்பதில்லை. ஆகலால், சூனியப்பொருள் உலகத்திற்குக் காரணம் என்று கூறுவது ஒத்தவழக்கன்று; என்று சூனியகாரணத்து வாதம் விலக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயின், தோற்றிவருகின்ற இந்த வுலகத்திலுள்ள எந்தவடிவமும் இல்லாதது, சூனியமாகாதே விலக்ஷணமாம். என்றால், அப்பிரமம் எப்படிப்பட்டதென்று கருத்துட்கொள்ளப்படும். எனில்?

ஈண்டு நீர்வினவுவதற்கு, யாது உம்மால் கூறப்பட்டதோ? அந்த வாசகத்துக்கு இலக்கியமானதே அது என்று உள்ளத்துட் சமாதானம்செய்க. அதற்கு வேறு உவமை வேண்டின்கூற எம்மால்அமையாது. என்னை? அதனோடு ஒத்தபொருள் வேறொன்று இல்லாமையின். இங்ஙனம் சுருதியும்கூறிற்று. வருமாறு, சுவேதாசுவதரோபநிஷத்து, "நதஸ்யகார்யம்கரணம்சவித்யதேநதத்ஸமச்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்

ஸ்ரீ." =அவனுக்குத் தொழிலுமில்லை; காரணமுமில்லை; அவனைத் தவனும் ஒருவனில்லை; அவனுக்கு உயர்ந்தானுங் காணப்படுவ தில்லை. எ-று. காண்க.

ஒருக்கால், மாணாக்கர்க்கு அறிவுண்டாதற் பொருட்டு, உவமைகளை எடுத்தாளவேண்டி யிருக்குமாயின், அத்துவிதரூப மாகிய சுழுத்தியை எடுத்துக் காட்டாக அமைத்துக்கொள்க.

புருடார்த்தமென்பது தனதுவடிவமே என்பதற்கு, விடய இன்பத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்க. எடுத்துக் காட்டு, நிதர்சனம், ஒரோபொருள். இங்ஙனம் கிருஷ்ணய ஜஸ்வ உபநிஷத் துள்ளுங் கூறிற்று. அதுவருமாறு. "ஆனந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜானாத்." = இன்பமே பிரமம் என்று உணர்ந்தான். எ-று. இன்னும், "விஜ்ஞானமானந்தம் ப்ரஹ்ம" = பிரமம் விஞ்ஞான வடிவமும் இன்ப வடிவ மும்ஆனது. எறு. மற்றும் வருவன வற்றுளும் உணர்க. இந்த ஐயங்களைப்பற்றற வொழிக்க வேண்டின், பிரமமீமாம்ஸை நூலா லுணர்க. இனிவிரித்துக் கூறலமையும்.

எவ்வளவுகாலம், பிரமம் அபிலியக்தமாகிய = வேறுபாட்டோ டுங் கூடிய உலகத்தின் வடிவத்தோடு முன்னங் கூடியிருப்பதா யிருந்ததோ? அவ்வளவுகாலம் பின்பு, உருவ வெளிப்படாத தசையிலிருந்து, மறுபடியும், உருவத்தோடும்வெளிப்படுகின்றது.

ஆனல், மஹாப்பிரளயத்தில், காலமாவது அதனது அள வையாவது எவ்வாறுபெறப்படு மெனில்? (எனவே, பிரளயத் தில் உலகமே தோன்று திருக்கச்சிதே அவ்வுலகத்துள்ள பொ ருள்களில் ஒன்றுகிய காலம் மாத்திரம் எங்ஙனம் உணரப்படும்? அது அநுவாதத்துக்கு முரணுதலால் இத்தனைவருடம் பிரளயமி ருந்த தென்னும் வாயறைகூறலாகாது. என்றது அவ்வினவின் கருத்து).

அற்றன்று. இவ்வதிசயம் யாரைவினவுவது? பிரமவாதி யைக் குறித்ததன்று. அவன் மதத்துள் ஆகாயமுதலிய பலபேத முடைய உலகத்தினுடைய தோற்றத்தைக் கற்பித்து வைத்தி ருக்கும் மஹா மாயைக்கு ஒரோவொருபிரளயம் இவ்வளவுகால அளவை யுடையதா யிருந்தது என்று, இவ்வாறுகிய தோற் றத்தை மாத்திரம் உண்டு பண்ணுவதில் அருமை என்னையுள் ளது? ஒன்றுமில்லை.

* பரமாணு வாதத்திலும், இதேவகையாகிய காலம் நித்த மாகவிருக்கும்.

§ பிரதான வாதத்திலும்,இருபத்தைந்து தத்துவங்களினும் வெளிப்பட்ட காலதத்துவ மென்பது இல்லாமையால், பிரதான தத்துவமே, காலம் என்னும் மொழியால் விவகரிக்கப்படும்.

---

* எனவே, பரமாணுவாதிகளாவார் தருக்கர். அவர்கள்மதத்தில்» "जन्य मात्रोकालोपाधि." பிறந்த பொருளெல்லாம் காலவுபாதியுடையன. எனவே, பிறந்தது எனில் ? எப்போது ? என்னும் வினவிற்கு இடனுகின்றது. ஈண்டு, உலக அழிவே பிரளயமென்று கூறப்படுதலின், தோற்றத்தையுடைய அழி வாகிய இல்லாமை=துவம்ஸாபாவத்திற்கு அதிகரணம்=இடமாகிய கால மூண்டு. எனில் ? உலகமழிந்து இல்லாம லிருந்தது என்றல்,எப்போது? என் னும் வினவிற்கு இடனுகின்றது. "अतीतादिव्यवहारहेतुत्कालः। सचैकोऽभूर्त्त्यश्च" இது அன்னம்பட்டீயதருக்கசங்கிரகவாக்கியம் "व्यवहारैव्यवहर्त्तव्यतावच्छेदकस्यकारणत्वं" இது நீலகண்டப் பிராகாசிகாவாக்கியம் "व्यवहारो नामशब्दप्रयोगः" இது நிருத்திநூல்வாக்கியம், காலம் என்பது, ஆனது,ஆகின் றது,ஆவது, என்னும்விவகாரத்திற்கு, எனவே, சொல்லின் பிரயோகத்திற் குக் காரணமானது. எவ்வாறெனில்? புசித்து ஆயிற்று என்புழி, இறந்தகாலத்தை யுடைய புசிப்பு எது, விவகரிக்கத்தக்கது. அப்படிப்பட்ட புசித்தற்றன்மை எனவே இறந்தகாலத்தோடுங் கூடியிருத்தல், விவகர்த்தவ்விய தாவச்சேதகம் என்று சொல்லப்படும். அது இறந்தகால மன்றே ? ஆதலால், புசித்தாயிற்று என்னும் வழக்கில் இறந்தகாலம் காரணமாக இருக்கின்றது. இக்காரணத் தன் மையால் இறந்தகாலம் என்னும் பொருள், உண்டாகின்றது. இவ்வாறே ஏனைய நிகழ்கால எதிர்காலங்கட்குங்கொள்க. அப்படிப்பட்டகாலம் ஒன்றே யாம். அன்றியும் விபு, எ-து, எல்லாவுருவப்பொருளினுடைய கூட்டமும் உடையது. உருவப்பொருள்=மூர்த்தத் திரவியம், என்பது, அசைதற் றொழிலுடையது. அவை, மண், நீர், தீ, காற்று, மனம், என்னும் ஐந்துமாம். அன்றியும் காலம் நித்தியம், எனில், அழிவற்றது. காலம், எல்லாவற்றிற்கும் இடமாதலால் பிர ளயத்திற்கும் ஆதாரமானது. ஆகவே பிரளயத்தில் நித்தியமாகக் காலம்உண்டு என்று கூறுகின்றனர்.

---

§ பிரதானவாதிக ளாவார் சாங்கியர். அவர்கள் மதத்துள்பிரதான தத்து வம் முதலிய இருபத்தைந்து தத்துவங்களே கூறப்பட்டது. அதற்குமேல் இரு பத்தாறுவதாயுள்ள பொருளொன்றில்லை. அவ்விருபத்தைந்தனுள் காலங்கூறப் பட்டில்லை. ஆகவே, காலம் எதனுள்ளடங்கும் எனில் ? அவர் கூறும் பிரதான தத்துவ மென்பதனையே காலமென்று கூறப்படும் என்பது கருத்துஎன்க.

ஈச்சுரசங்கற்பவிசாரம்.

ஆதலால், பிரளயகாலத்தின் முடிவிலே, இறைவன் சிருட்டியை விரும்புகின்றான். என்று சுருதிகூறிற்று. வருமாறு "கிருஷ்ணயஜஸ- அருணத்துள்" "காமஸ்ததக்ரேஸமவர்த்ததாதி." அவ்வுலகத்தோற்றத்தின்முதற்கண்காமமே அதிகாரியாய இருந்தது. எறு (என்பது, கடவுளுடையது). எம்; தைத்திரீயத்துள், "ஸோகாமயதபஹுஸ்யாம்ப்ரஜாயேயேதி." = "பலபிரசைகளைப் பிறப்பிப்பவனவேன்" என்று அவன் விரும்பினான். எறு. எம்; சாமம், சாந்தோக்கியத்தில் "தத்தைக்ஷதபஹுஸ்யாம்ப்ரஜாயேயேதி."="பலவகையாகப் பிறப்பன வாகின்றேன்" என்று அப்பிரமம் நோக்கிற்று. எறு. எம், "ஸஈக்ஷாஞ்சக்ரே." அவன் நோக்குதலைச் செய்தான். எறு. எனவும் வருவனபிறவும் என்க. (உலகத்தைப்படைக்கும் பொருட்டு, கடவுள் இச்சித்தார், நோக்கினர், என்பது அவ்வேதப்பொருள்.

அங்ஙனமாயின், காமம் என்பது மனத்தின் வண்டாரும் உணர்ச்சி விருத்தியுள் ஒன்றாக இருக்கின்றது. எங்ஙனமெனில்? "சுருதி" "காமஸ்ஸங்கல்போவிசிகி ர்ஷாஸ்ரத்தாஸ்ரத்தாதிருதிர்தி ர்ஹ்ரீர்தீர்பீரித்யேதஸ்ர்வம்மனஏவேதி." காமம்=விருப்பம், சங்கற்பம் = எண்ணம், விசிகித்சை=செய்யவேண்டும், சிரத்தை=ஐதம்பரியநிச்சயம்=இதுவே சிறந்ததெனத்துணிந்துகொள்கை, அசிரத்தை=அத்துணிவில்லாமை, திருதி=தரித்தல் விருத்தி, அதிருதி=அஃதில்லாமை, "ஹ்ரீ" "ஹ்ரீ" =நாணம், "தீ" தீ=திருத்தினை உண்டுபண்ணும் சித்தம், "பீ:" பீ=பயம்=அச்சம், இவைகளெல்லாம் மனமேயாம். எறு. இங்ஙனமாகிய மனம் பௌதிகமானது = பூதசம்பந்தத்தால் பிறந்தது. இவ்வாறு, சாந்தோக்கிய உபநிடதமுங் கூறிற்று. என்னை? அன்னமயம்ஹிஸோம்யமனஃ."=பிரியதரிசனமுடைய ஓ! சுவேதகேதுவே! எந்தக்காரணத்தால், மனம், அன்னமயமாயிற்றோ? எறு. ஆகவே, பூதங்களினது தோற்றத்திற்குமுன்னே, பௌதிகமாகிய மனம் இல்லையல்லவா? மனமேஇல்லாவழி அம்மனத்தின் விருத்தியாயுள்ளகாமம் எவ்வாறு உண்டாம்? ஆதலால், சிருட்டிக்குமுன் அச்சிருட்டியின் பொருட்டு, கடவுள் இச்சித்தார் என்று கூறுவது ஒத்தவழக்கன்று. எனில்?

விடைகூறுதும். சிருட்டிகாலத்தில் இது ஓர் ஆச்சரியமாகப் பிறப்பதில்லை. ஏனெனில்? அந்தமனத்திற்கு பூதத்தாற்பிறக்

குந் தன்மையில்லை. அன்றியும், நித்தியமாகிய இறைவன் இச்சைக்கு மநத்தினிருப்பு வேண்டுகையு மில்லை. (எனவே, அழியத்தக்க விருப்பமானால் மநத்துட் பிறக்கும்; கடவுளிச்சை என்றும் உள்ளது ஆதலால், அதற்காக மநம் வேண்டுவதில்லை. மனமின்றியே யிச்சையுண் டென்பது கருத்து.) அக்கடவுளிச்சை யென்றும் உள்ளதே யாயினும் அது சருக்கம் = சிருட்டியோடு * உபஹிதமாதல் என்னும் வடிவத்தால், "ஸிஸ்ருக்ஷா" சிருட்டிசெய்ய வேண்டுமென்னும் விருப்பமே யாவது ஒத்தவாருகின்றது.

ஔபநிடத மதத்தில், சிவனது இச்சை, பௌதிகமாகிய மனத்திற்குக்காரியமான போதிலும், எனவே மனத்தால் பிறப்பதாலும், கடவுள் இச்சை என்பது, மாயையின் பரிணமவடிவமாதலால். அதற்கு மனம் வேண்டுவதில்லை. பரிணமம்=திரிபு. அது தனுகரணங்கள் முதலியவை இல்லாவிட்டாலும் பரமேச்சுரனுடைய எல்லாம் வல்லமை, இவ்வளவினது இன்னதன்மை

* விசிட்டம், உபஹிதம், உபலக்ஷிதம், சுத்தம், எனப்பொருள் நால்வகைப்படும். அவற்றுள், விசிட்டம். எது, நிகழ்காலத்துக் கூடியிருப்பது. உபஹிதம் - எது. இறந்தகாலத்துக் கூடியிருந்து நிகழ்காலத்தில் கூடாமலிருப்பது. எனவே யில்லாமையா யிருப்பது. உபலக்ஷிதம் - எது, இறந்தகாலத்துக் கூடியிருந்ததாகத் தோற்றி நிகழ்காலத்திற் கூடவில்லை என்புழி அவ்வில்லாமை வடிவாயுள்ளது. சுத்தம் - எது, தான் தன்னளவி லுள்ளது. இதற்கு உதாரணம். "ஶுஷிவஸ்த்ரபூதலம்." குடமுடையது நிலம் எனவே குடத்தோடு கூடிய நிலத்திற்குக் கடவிசிட்டம் என்பது பெயராம். அங்கு நிலம் விசேடிக்கப்பட்டது; குடம் விசேடிப்பது. குடமிருந்த நிலம் என்புழி. அந்தநிலத்தைவிட்டு அக்குடத்தை வேற்றிடத்தில் வைப்புழி, அவ்விடம் குடத்தால் உபஹிதம் - என்று கூறப்படும். எனவே அவ்விடத்திற் குடமில்லாவிட்டாலும் வேற்றிடத்திலாயினும் இருப்பதால், முன்னிருந்த விடத்தில் அக்குடம் உபஹிதமா யிருக்கின்றது என்பது கருத்து.* அக்குடமுற்றும் அழிந்த விடத்து, முதற்கண் இருந்த நிலம்குடத்தால் உபலக்ஷிதம்என்னப்படும், என்பது, குடம் முழுவதும் அழிந்துவிட்டாலும், அக்குடம் இன்ன இடத்தில் இருந்தது என்னும் விடயம் கருத்துக்குத் தோற்றுவதால், அவ்விடம் குடத்தால் உபலக்ஷிதம் என்று கூறப்படும். எனவே, குடம் உபலக்ஷிதமா யிருக்கின்ற தென்பது கருத்து. அந்த ஞாபகமும் இல்லாதொழியில் அது சுத்தநிலமென்று கூறப்படும். இந்த உதாரணங்களின் படி, மாயை, அவித்தை, அவற்றின் காரியம் முதலிய விசேடணங்களால், ஆன்மாவை விசேடியமாக வைத்துக் கொண்டு, பற்று, வீடு, என்னும் விவகாரங்கள் சொல்லப் படுகின்றது.

யது என்று நாம் மதிப்பதற்கு முடியாததாக விருக்கின்றது. இக்கருத்துச் சுருதிகளால் விளங்கும். வருமாறு, "ततस्यकार्य्यंकरणंचविद्यतेनतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते। परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाच."=அவனுக்குத் தொழிலில்லை. அவனுக்குக் காரணமில்லை. அவனுக்குஒத்தவனும் உயர்ந்தவனும் காணப்படுவதில்லை. அவனுடைய மிகச் சிறந்தவல்லமை பலவிதமாகயுடையதாகக்கேட்கப்பட்டது. ஞானம், பலம், தொழில், முதலிய அவனுக்கு இயற்கையாயுள்ளன. எ-று. எ-ம்; "अपाणिपादोजवनोगृहीतापश्यत्यचक्षुस्सशृणोत्यकर्णः."=கைகாலில்லாதவன், ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றான். விரைந்து நடக்கின்றான். கண்ணில்லாதவன் பார்க்கின்றான், காதில்லாதவன்கேட்கின்றான், அவன், இப்படிப்பட்டவன். எ-று.

இங்ஙனமாதலின், கூடுதலில்லாதவனுக்குச் சிருட்டிசெய்யுந் தன்மை எவ்வண்ணம் உண்டாயிற்று? பிறக்கப்போகின்ற ஆகாயமுதலியபொருள்கள் அதற்குத்தக்க கருவிகளில்லாமலே எவ்வாறு பிறக்கும்? என்பன முதலியவாகவரும் வியப்பு=அதிசயங்களுக்கு இடனில்லாமலே யிருக்கின்றது. மிக்க பிற அதிசயவினாக்கள்எத்துணையிருக்கினும், சுருதிக்கு, முடிவிலாற்றலுடைமையுள்ளதென்பதே அவற்றிற்கெல்லாம் விடையாகக்கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆதலால், சுருதியெவ்வாறு கூறியிருக்கின்றதோ? அவ்வாறு, ஐயமற்றவர்களால் சிருட்டி உடன்படத்தக்கது.

ஆகாயமுதலியவற்றின் சிருட்டிமுறை.

இனி, சுருதி கூறியது; வருமாறு, தைத்திரீய உபநிஷத்து. "तस्माद्वाएतस्मादात्मनआकाशस्संभूतः। आकाशाद्वायुः। वायोरग्निः। अग्नेरापः। अद्भ्यःपृथिवी। पृथिव्याओषधयः। ओषधीभ्योन्नं। अन्नात्पुरुषः।"=அத்தன்மையுடையதென இங்கு கூறிய ஆன்மாவால் ஆகாயம் பிறந்தது! ஆகாயத்தால்வாயு, வாயுவால் தீ, தீயால் நீர், நீரால் மண், மண்ணால் பைங்கூழ், அப்பைங்கூழால் அன்னம், அவ்வன்னத்தால் புருடன், பிறந்தான் - எ-று. அவ்விடத்து, புருடன் என்னுமொழியால், தலை, கை, முதலிய அவயவங்களோடு கூடியிருக்கும் உடம்பினைக்கூறப்பட்டது. அவ்வுடம்பு, பிரமன்முதல் ஸ்தம்பம் வரையிலும் பலவகைப்பட்டுள்ளன. ஈண்டுத்தம்பம் என்பது தூணியதோர் ஜந்து.

அவற்றுள், பிரமனதுதேகம் ஒப்புயர்வற்ற புண்ணியத்தின் கூட்டத்திற்குப் பயன்வடிவா யுள்ளது. ஏனையவெல்லாத் தேகங்களுக்கும் காரணமாதலால், அது அநாதிஎன்று கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் சுருதியுங்கூறிற்று. அதுவருமாறு, கிருஷ்ணயஜஸ்:- "ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்தாக்ரேபூதஸ்யஜாத்ப்பதிரேகஆஸீத்." =முதற்கண், இரணியகருப்பன் ஒருவனேபிறந்திருந்தான். அவன்எல்லாப்பூதங்களுக்கும் ஒருதலைவன் ஆயினன். எ-று. எ-ம் "ப்ரஹ்மோதேவானாம்ப்ரதமஸ்ஸம்பபூவ விச்வஸ்யகர்த்தாபுவனஸ்யகோப்தா" பிரமதேவன்தேவர்களுடையமுதல்வனாயினன். உலகத்தினுடைய கருத்தன், உலகத்தைக் காப்பவனும் எ-று. எ-ம்,ஸ்மிருதி. "ஸவைசரீரிப்ரதமஸ்ஸவைபுருஷஉச்யதே। ஆதிகர்த்தாசபூதானாம்ப்ரஹ்மாக்ரேஸமவர்த்தத." =அவனே முதலுடம்பினையுடையவன். புருடன் என்று சொல்லப்படுகின்றான். பூதங்களுக்கு அவனே முதற்கருத்தன். அப்படிப்பட்ட பிரமன்முதலில் இருந்தான். எ-று. எனவும் வரும்.

இதனால், விஷ்ணு உருத்திரர்களுக்கும் ஆதியுண்டென்று உரை செய்யப்பட்டது. ஒருசேதாமே = அறிவே, முக்குணங்களையும் வகுப்பதற்கு மூன்றுதேகங்களைக் கொண்டது. இங்ஙனம் மைத்திரேயசாகை யென்னும் சுருதியிற்கூறப்பட்டது.

"தஸ்யப்ரோக்தா அர்ய்யாஸ்ரயோ ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுருத்ரஇத்யுதஹயோவைகலுவாவாஸ்யராஜஸோகோஸாஸயோயம்ப்ரஹ்மாயதா ஹகலுவா வாஸ்யதாம ஸோகோஸாஸயோயம்ருத்ரோய தாகலுவாவாஸ்யஸாத்விகோகோஸாஸயோயம்விஷ்ணுஸ்வாஏஷஏக ஸ்த்ரிதாபூதஃ." = அவனுடைய சிறந்தமுதற்றேகங்கள் பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், என்று சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றுள், இராஜசகுணத்தின் கூறு எதுவோ? அதுவே இப்பிரமன், தாமசகுணத்தின் கூறு எதுவோ? அதுவே இவ்வுருத்திரன், சாத்துவிதகுணத்தின் கூறு எதுவோ? அதுவே இவ்விஷ்ணு, அவனே, இவன்; ஒருவனே மூவராயினன். எ-று. உத்தரதாபி நீயோப நிடதத்திலும், மாயையை இங்குமுன்னிட்டுக்கொண்டு கூறப்படுகின்றது. "யைசாசித்ரானுவ்ருதாபஹ்வ்யங்குரான்ஸ்வயம்குணபின்னாங்குரேஷ்வபிகுணபின்னா ஸர்வத்ரப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவரூபிணீசைதன்யதீப்தாதஸ்மாத்தனஏவத்ரைவித்ய்ங்ஸர்வத்ர." = அப்படிப்பட்ட இம்மஹாமாயை, சித்திரிப்புடையது. மிகுந்த வலிவுள்ளது. பல மூலைகளையுடையது தான் குணத்தொடுகூடி வேறுபட்டிருப்பது.

மூலைகளிலும் எப்போதும் குணவேறுபாட்டோடுங்கூடியுள்ளது. பிரமன், விஷ்ணு, சிவன்என்னுமவடிவத்தையுடையது. அறிவுவிளக்கமானது. ஆதலால், எப்போதும் ஆன்மாவினது நிறம்மூவகைப்பட்டிருக்கும். எறு, இனி, ஸ்கந்தபுராணத்துள்ளும், "ப்ரக்ருதிவசஸ்ஸர்வோ தஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸ்யந்தஸித்தயே। ப்ரஹ்மேந்த்ரவாக்யுபிர்நாலனாபிர்விஜும்பதே." = பிரகிருதியைக்காமாகஅச்சிவனெருவனேசிருட்டிதிதிசங்காரத்தொழில்களினையும் பொருட்டுப் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் என்னும் பெயராலும் தொழிலாலும் சிறந்தோனுகின்றன். எறு. எனவும் கூறுதல் காண்க.

இவ்வகையாகப்பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரர்கள் தங்கள்மஹாகற்பம் முடியும்போது ஓடுக்கத்தை அடைகின்றனர். மீட்டும் அக்கற்பத்தின் முதலில் தோற்றுகின்றனர் என்பதே தேற்றமானது. மூலத்திலுள்ள எழுத்துக்களின் பொருளோ எனில்? "ஊர்த்வஸ்ரோத்ரஸ்." = ஓடுக்கத்தோடு கூடியது தோற்றம் அதனையுடைய "உபலக்ஷிதர" ஆகின்றனர்என்றபடி. இவ்வாறு, அந்தந்த அவாந்தர கற்பங்களுடைய முடிவிலும் முதலிலும் சுருதி முதலியவற்றைத் தோற்றுவிப்பவர்கள், ஓடுக்கத் தோற்றங்களோடு உபலக்ஷிதர் ஆகின்றனர். உபலக்ஷிதர்-எது, ஒத்த இயல்பினர்.

வேதவிளக்கஞ்செய்பவர்கள்.

அவற்றுள், சுருதிகளைத் தோற்றுவிப்பவர்கள் யார் எனில்? வேதத்தைப்பிரித்தருளினவர் வியாசர். அவ்வேதங்களின்சாகைகளுடைய சம்பிரதாயங்களை விளக்கஞ் செய்யுமவர்கள் கடர், கௌதுமர், முதலியோர். அதன்பிரயோகங்களைத்தெரிவிக்கின்றகற்பசூத்திரக்காரர்கள், போதாயனர், ஆசுவலாயனர், ஆபஸ்தம்பர், காத்தியாயனர், முதலியோர்கள். பூருவபக்கம் சித்தாந்தம் என்னும் விசாரவடிவமாகிய வேத மீமாம்ஸா சாஸ்திரங்களுக்குச் சூத்திரக்காரர்களாவார் ஜைமினிமுதலியோர்கள்.

ஸ்மிருதிகருத்தர்கள்.

அவற்றுள், ஸ்மிருதிகளை விதிசெய்தவர்களாவார், மனு முதலியோர் உலகறிந்தவர்களா யிருக்கின்றனர். அவருள், பைட்டீநஸ்மிருதி, "தேஷாமன்வங்கிரோவ்யாஸகௌதமாத்ர்யுசனோயமா। வஸிஷ்டதக்ஷஸம்வர்த

శాతాతపపరాశరాః। విష్ణ్వాపస్తంబహారితాఃశంఖ్ఖకాత్యాయనోభృగుః। వ్రచేతానారదో యోగీబోధాయనపితామహా। సుమంత్ఖ్ఖశ్యపోబభ్రుఃమైత్రేయోవ్యాఘ్రఏవచ। సత్యవ్రతో భరద్వాజోగార్గ్యఖ్ఖకార్ష్ణాజినస్తథా। జాబాలిర్దమదగ్నిశ్చ లోకాక్షి బ్రహ్మసంభవః ఇతిధర్మప్రణేతారః షట్త్రింశద్బృషయస్తథా.,'=

క. మను.	కచ. ఆపస్తంబర్.	ఉఎ. పైట్టీనసి.
ఉ. ఆంగిరసు.	కఁ. హారీతర్.	ఉఅ. యాజ్ఞవల్కియర్.
ఊ. వియాసర్.	కఊ. సంఖర్.	ఉఊ. సత్యవిరతర్.
ఋ. కౌతమర్.	కఎ. కాత్యాయనర్.	ఊ0. పరాశరర్.
ఌ. అత్రిరి.	కఅ. బ్రుగు.	ఊక. కార్క్యర్.
ౠ. ఉసనసు.	కఊ. వరుణర్.	ఊఉ. కార్ష్ణాజినికర్.
ఎ. యమర్.	ఉ0. నారదర్.	ఊఊ. జాబాలి.
అ. వశిట్టర్.	ఉక. యాజ్ఞవల్కియర్.	ఊచ. జమదక్కిని.
ఊ. తక్ష్యర్.	ఉఉ. పోతాయనర్.	ఊఁ. లోకాక్షి.
క0. సంవర్త్తర్.	ఉఊ. ప్రమా.	ఊఎ. ప్రమసంభవర్.
కక. సాతాతపర్.	ఉచ. సుమంతు.	ఆక మూప్పత్తఱు
కఉ. పరాశరర్.	ఉఁ. కశ్యపర్.	వరుంధరుమనూల్ కూఱి
కఊ. విష్ణు.	ఉఎ. పభురు.	నేర్.

ఇంగ్ఱనం ఇలక్కమిడుంవకై ఎన్ఱాల్? అంగ్ఱనం కూఱినాల్, వచ్చర్, మరీచి, తేవలన్, పారస్కరర్, పులస్తియర్, పులకర్, ఇరుశియశిరుంగర్, ఇలిఖితర్, సాకలేయర్, ఆత్రేయర్=తూరువాచర్, మూతలియవర్కళ్ తరుమనూల్కళై చొల్లినవర్కళ్ అవ్వరావర్. అన్ఱియుం, మహాపారతం అశువమేత పర్వత్తిలుం, అవ్వంమూని వరాల్ కూఱప్పట్ట తరుమంకళై ఎల్లాం మూఱైయాకక్ కూఱియిరుక్కిన్ఱనర్. ఆతలిన్ మఱ్ఱుం శిల తరుమశాత్తిర నూలాశిరియర్కళ్ ఉళ్ళవరాక వెళిప్పటుకిన్ఱనర్. అతు వరుమాఱు.

"శ్రుతామేమానవాధర్మాః" ఎన్ఱు తొటంగి ఇంగ్ఱనం కూఱప్పటుకిన్ఱతు. ఎన్ఱాల్? "ఔమామహేశ్వరాశ్చైవనందిధర్మాశ్చపావనాః। బ్రహ్మణాకథితాశ్చైవకామారాశ్చశ్రుతామయా। భూమ్రాయణకృతాధర్మాఖ్ఖకణ్వావైశ్వానరాఅపి। భార్గవాయాజ్ఞవల్క్యాశ్చమార్కండేయాశ్చకాశికాః। భరద్వాజకృతాయేచబృహస్పతికృతాశ్చయే। కుణెశ్చకుణిబాహూశ్చవిశ్వామిత్రకృతాశ్చయే। సునంతుజైమినికృతాః శాకునేయాస్తథైవచ।పులస్త్యపులహోద్గీతాఖ్ఖపావనీయాస్తథైవచ।అగస్త్యగీతాహారీతల్యాశాండిల్యాస్సాలభాయనాః।వాలఖిల్యకృతాయేచయేచసప్తఋఖ్ఖికృతాః। వైయాఘ్రవ్యాస

గీతాశ్చవిభండకృతాశ్చయే। శథావిధవాక్యానిభృగోరంగిరసస్తథా। వైశంపాయనగీతా శ్చయేచాన్యేవమాదయః.” =என்பன.

மநு.
உமாமகேசர்.
நந்தி.
பிரமா.
குமரர்.
தூமிராயநர்.
கண்ணுவர்.
வைசுவாநரர்.
பிருகு=பார்க்கவர்.
யாஞ்ஞவற்கியர்.
மார்க்கண்டேயர்.
கௌசிகர் = இந்திர
பரத்துவாசர். [ன்.
பிரஹஸ்பதி.

குணி.
குணிபாகு.
விசுவாமித்திரர்.
சுமந்து.
ஜைமினி.
சகுநி.
புலத்தியர்.
புலகர்.
வாயு.
அகத்தியர்.
மௌத்கல்லியர்.
சாண்டிலியர்.
சுலபாயநர்.
வாலகில்லியர்.

சக்தரிஷி.
வியாக்கிரர்.
வியாசர்.
விபாண்டகர்.
விதுரர்.
பிருகு.
அங்கிரசு.
வைசம்பாயநர்.

இவ்வாறே இன்னும் அநேகர்களால், கூறப்பட்ட தரும விடயங்களைகேட்டேன் என்று கூறியவாறு.

நல்ல ஒழுக்கம் உலகத்தில் உற இடபம், எச்சம், முதலியவற்றைச்செய்தவர்கள் அவ்வக்குல முதல்களாகிய பெரியரும் உளரோ எனில்? “ச” என்றது சொல்லப்பட்டிருப்பனவற்றையும் சொல்லப்படாதிருப்பனவற்றையுங்கூட்டியுரைக்கின்றது. காண்க. இனி, அவற்றுள் மநுவாதிகளும் பிரமாதிகளும், ஸ்மிருதிசாஸ்திரக் கருத்தர்கள் என்று சொல்லப்பட்டது.

தருமம்சொல்லப்படாதது. அத்தருமத்திற்கு, மூன்னேயகற்பத்தினுடைய முடிவில் இறந்துபோய்விட்டதற்குவருங்கற்பத்தின்முதலில்சிருட்டியாகின்றது. அவ்வாறே, வாஜஸநேய பிராமணத்தில், சிருட்டிப்பிரகரணத்தில்பிரஜாபதி=பிரமா, மனிதர்முதல் எறும்புகடையானபிராணிகளும், நான்குவருணங்களின் அபிமானிகளாகியதேவர்களும்ஆகியஇவர்களுடையசிருட்டியைச்செய்தார்என்று சொல்லி, பின் அதிகவுக்கிரமாகியசூத்திரியர் முதலியோரைவருத்தம்படுத்துவதற்கு வல்லமை யுடையதாகிய தருமத்தினுடைய சிருட்டி சொல்லப்படுகின்றது. வருமாறு. “ஸ்வயம்பூர்வ்யுபவத்ஸ்ரீமூ ரூபமத்ய ஸ்ருஜதிதர்மம்தேத்ஷத்ரஸ்யக்ஷத்ரம்யத்தர்ம ஸ்தஸ்மாத்பரம்நாஸ்தி.” = அவன்

வைபவங்களைப் பொருந்தினவனுகவில்லை யாதலால், செல்வரூப மான தருமத்தை எல்லா வற்றிற்கும் மேலாகச்சிருட்டித்தான். அங்ஙனம் இத்தருமம் க்ஷத்திரியத்துவத்திற்கு க்ஷத்திரியத்துவ மாயிற்று. எதுதருமமோ? அதற்காயினும்சிறந்தது இல்லை. எ-று.

இச்சுருதிக்கு இனிவருவதும் பொருளாம். "ஸः"=பிரமன் மநுமுதலிய உருவத்தைத் தரித்த உலக கருத்தாவாகிய பரமேசுவரன், பிரசைகளைச் சிருட்டித்து, அவற்றை ஆள்வாரில்லாத படியால் "நைவ்யபவத்"="நான்செய்த தொழில் பலித்தது!" என்று திருத்தி யடையவில்லை. "தத்."=அதனுலே விசாரித்து, "ஶ்ரேயோ ரூபம்." = ஆளப்படுதலால் சிறப்பினையடைந்த: "தர்ம்ம்" புண்ணியம்என்னும்பொருளை, அல்லது தருமதேவதையை. "அஸி."= பெருமுயற்சியால். "அஸृஜத்." = சிருட்டித்தார். "ததேதத்க்ஷத்ரஸ்ய க்ஷத்ரம்." = இது பெரிய வியப்பு தருமத்தின் வல்லமை மிகப் பெரியது. எங்ஙனமெனில்? உலகத்தில், கொடியனுகிய அரசன் கொல்வதில் வல்லவனே யாயினும் தருமத்தால் பயந்து கொண்டு, இறை வரி முதலியவற்றைக்கொடாமலிருக்கிற யாசகர் களையும் வேதியரையும் துன்பப்படுத்தாது விடுவதே யன்றி, மீட்டும் அவர்களுக்குத் திரவியத்தையும் கொடுக்கின்றனன். காலாட்களும், அதிசூரரும், வில் வாள் முதலிய பிடித்த படைவீரரும், பல்லாயிரம்பேரிருக்கின்றனர். அவர்களெல்லாரும், நிராயுதனுகிய ஒரோஒரு இறைவனுல் ஆளப்படுவோராயும் அடிக்கப்படுவோராயும் இருப்பினும், சுவாமித் துரோகத்தினின்றும் அச்சப்பட்டு, அடங்கியிருக்கின்றனர். "யத்க்ஷத்ரஸ்யைஶ்வரம்நாஸ்தி." = ஆதலால், தருமத்திற் காயினும் சிறந்த ஆளும்பொருள், ஒருசிறிது எதுவுமில்லை. எ-று. காண்க.

இனி, பிரளய காலத்தில், தருமத்திற்கும் ஒடுக்கம் வருவதுண்டல்லவா? அதன்பின் ஆகத்தக்க சிருட்டியில், வித்தில்லாமற் போதலால், தருமகாரியத்திற்கு, அசம்பவ தோஷம் வருகின்றதே. எனில்? அசம்பவம் = தோற்றமின்மை.

அங்ஙனமன்று, முன்னையகற்பத்தில், அனுட்டித்த சஞ்சித வினையினுடைய பயன் வித்தாகிய தரும அதிருஷ்ட சத்தியின் சங்காரத்தைப்பிரளயத்தில் உடன்படவில்லை. திரவியம், குணம் கிரியை, வடிவமாகிய தருமமேசங்காரப்படுகின்றது. மீட்டும்,

படைக்கப்படுகின்றது "ஸர்வதா"=எப்போதும் என்ற இச்சொற் பிரயோகத்தால் சிருட்டி பிரளயம் என்பவற்றின் வெள்ளப் பெருக்கு அநாதியாயுள்ளதென்று குறிப்பிக்கின்றார். (உஎஅ)

வேதத்திற்குக் கருத்தா இல்லையென்பது.

மூ॥ நகஶ்சிద్వేదకర్తాచ వేదంశ్రుత్వాచతుర్ముఖః।
తథైవథర్మాన్నస్మరతి మునీంశ్చాన్యాంతథైవహి ॥உஅ॥

என்றது. எதன்பொருட்டு சிருட்டி சங்காரங்கள் கருக்கிக் கூறப்பட்டனவோ? அவ்வெள்ளப்பெருக்கின் அழிவிலாமையை ஈண்டுக்கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) வேதத்திற்குக்கருத்தாவொருவனுமில்லை நான்முகப் பிரமன் வேதத்தைக்கேட்டு கற்பத்தின் அந்தாரம்=இடையிடையே மறுவாய் அவ்வாறேதருமங்களை நிகழ்க்கின்றனன். எ-று.

வ்மிருதிநூலுத்தோற்றுவித்தவர்களாகியமநுமுதலியோரே அதற்குமூலசிரியராயிருக்கவேண்டுமென்பதுகாணப்படுதலின், அதுபோலவே, சுருதிகளுக்கும் நிச்சயித்தவர்களே கருத்தர்களாயிருக்கின்றார்களென்னுஞ்சங்கையை ஒழிக்கின்றார். "வேதத்திற் கருத்தன் ஒருவனுமில்லை" யென்று. சங்கை=ஐயம். அது எங்ஙனமெனில்?

வியாசர் வேதத்தின் கருத்தாவல்லவாம். அவர் அவ் வேதத்தைப் பிரித்தன்மாத்திரையே செய்தமையின். பிரமனும் வேதகருத்தாவன்று. பரமேச்சுரனால் அந்நான்முகனுக்கு வேதங்கள் கொடுக்கப்பட்டமையின். இனி அவ்விறைவனும் வேதத்திற்குக் கருத்தா அல்லனும், அவர்வேதத்தின் ரூற்றத்திற்கு நிமித்தகாரணமாதலின். இங்ஙனம் மச்சபுராணத்துள்ளும் கூறப்பட்டது. வருமாறு, "அஸ்யஶ்சர்யஸ்யஸர்வஜ்ஞ கல்பாதௌபரமேశ్వరః। వ్యంజ్యకేవలంప్రాహ నైవకర్తానసంశయః। బ్రహ్మణామనయత్పూర్వం సృష్ట్వాతత్తై మహేశ్వరః। దత్తవానఖిలాన్వేదాన్విప్రా ఆత్మనినుష్ఠితాన్। బ్రహ్మణాచోదితోక్షుర్వ్యాసరూపీద్విజోత్తమాః। హితాయసర్వభూతానాంవేదభేదాన్కరోతిసః."=இக்கற்பகருமத்திற்குச் சருவஞ்ஞனாகிய பரமேச்சுரன் கற்பமுதலில்தோற்றும்படி வெளிப்படுத்துவோன் அவ்வளவேயல்லாமல்கருத்தாவல்லன். வேதியர்களே! இதில், ஐயமில்லை. ஓ! முனிவர்களே! முன்னுள்ளமஹேசுரர், பிரமாவைச்சிருட்டித்து அவன் பொருட்டுத் தன்னிடத்துள்ள எல்லாவேதங்களை

யும் கொடுத்தருளினர். ஓ! வேதபாரகர்களே; கேட்பீர்களாக! ஓ! இருபிறப்பாளரே! பிரமனுல் ஏவப்பட்ட விஷ்ணு வியாசர் உருவத்தை அடைந்தவராய், அந்தவியாசர், எல்லாவுயிர்களுடைய இன்பத்தின்பொருட்டு வேதப்பிரிவுகளைச் செய்கின்றார். எ-று. இனி, ஏனையர்க்கோ? வேதத்தின் கருத்தாவாந்தன்மை தூரத்தேதொலைக்கப்பட்டது. இவ்விடயத்தில் வேண்டிய நியாயஅளவைமுதலிய எடுத்துக்காட்டுகளை "வேதஸ்யாகர்துரபௌருஷேயத்வம்" என்னும் அதிகரணத்திற்காண்க.

அற்றேல், (சாஸ்திரயோநித்துவாதி) "சாஸ்த்ரயோநித்வம்" என்னும் அதிகரணத்தில், பிரமத்திற்குப்பேரறிவும், எல்லாம் வல்லமையும் உடைமை வற்புறுத்தும் பொருட்டு வேதத்திற்குக் கருத்தாவாந்தன்மையியாசரால் "சாஸ்த்ரயோநித்வாத்" என்ற பிரமசூத்திரத்தினுல் குறிப்பிக்கப்பட்டது. இன்னும் அப்பிரமசூத்திரத்திற்றனே அதற்கு விரோதமாய் தேவதாதிகரணத்தில் வேதத்தினது நித்தியத்துவத்தை "* அதஏவசநித்யத்வம்". என்றசூத்

* "நித்யம்" = நித்தியம் என்பது முதலற்றது என்பர்சிலர். முடிவற்றது நித்திய மென்பர் வேறுசிலர். அழிவில்லாதது எதுவோ? அதுநித்தியமென்பது பலர்கருத்து. முதலுமுடிவும், எனவேதோற்றமும் நாசமும் இரண்டுமில்லாதது நித்தியமெனில் வழக்கற்ற தாகவிருக்கின்றது. இவ்விடத்து நையாயிகர், = தருக்கர், ध्वंसाप्रतियोगित्वंनित्यत्वं" என்று இலக்கணம் கூறுகின்றனர். காரியத்தோற்றத்திற்குமுன் "भविष्यति" ஆவது என்னும் "प्रतिषेधः"=வழக்கினுக்குச் சான்றுகவுண்டாகியஇல்லாப்பொருள் "प्रागभावः (பிராகபாவம்) என்னப்படும். முன்னில்லாமை என்றது. அதற்கு முதலில்லாவிடினும் முடிவுண்டு. ஆதலின் அதுநித்தமல்ல. "ध्वंसः." = நாசமுற்றது என்னும் வழக்கினுக்கு இடமாகிய பொருள் "प्रध्वंसाभावः." (பிரத்துவம் சாபாவம்) என்னப்படும் = பின்னில்லாமை. அதற்கு முதலிருந்தாலும் முடிவில்லாமையால் அதுநித்தமானது. இதனுல் நாசமற்றது நித்தமென்னும் வழக்குண்டாயிருக்கின்றது. இந்த நையாயிகர் மதத்தின்மேல், "ध्वंसः अनित्यः कार्यत्वात् घटवत्." நாசம் அநித்தமானது; அதற்குத் தோற்ற முடைமையின். குடம்போலும், என்னும் அநுமானம் = கருதலளவையின் நிந்தைவருகின்றது. ஆதலால், "प्रागभावाप्रतियोगित्वेसति." = தோற்றமில்லா திருந்தது. என்ற விசேடணத்தை இலக்கணத்தோடு சேர்க்கின், "ध्वंस" = நாசத்தினிடத்தில் நித்தியத்துவ விலக்கணத்திற்கு அதிவியாத்தி தோஷம் வருவதில்லை. ஆகவின்முதலுமுடிவுமிரண்டும் இல்லாததுநித்தியமென்பதுவழக்கதென்பர்சிலர்.

நிரத்தால் குறிக்கப்பட்டது. இங்ஙனமாஞல் இம்மாறுபாடு எவ்வாறெழியும் எனில் ?

கூறுதும், எழுத்தும், சொல்லும் சிலபொருளும், அவ்விரண்டற்குரியசம்பந்தமுமாகிய இவற்றிற்கும் வாக்கியங்களுக்கும் அநித்தியத்தை, வைசேடிகர், காணுதர்கள், முதலியோர் கூறுகின்றனர். அவர்களைப்பற்றி, அவர்கள்வாதங்களுக்கு மாறுக மீமாம்ஸகர், ஜைமினிசூத்திரம் முதல் அத்தியாயம் முதற்பாதத்தில், காலத்திற்கும் ஆகாயத்திற்கும் எவ்வாறே ? அவ்வாறே, ஒலியெழுத்துக்களுக்கும்நித்தியத்துவம் கூறியுள்ளனர். " व्यवस्थेति न्यायः. "=நியாயவிவகாரத்தில் பாட்டர் கூறியதே எமக்குடன்பாடு. என்றவாறாய் தம்முடன் பாட்டினைவிளக்குவதற்கு வேதாந்த சூத்திரத்தில் தேவதாதிகரணத்தில் அதேவியவகாரிகநித்தியத்துவம் = சாதாரண நித்தியத்துவம், குறிக்கப்பட்டது. அதனால், காளிதாசர்முதலிய வித்துவான்கள் கூறிய செய்யுட்களைப்போல, அருத்தஞானமே முதற்கணுடையதாய்ச் சிலசொற்களைக் கூட்டலும், கழித்தலும், பொருந்துவதாகத் தோற்றிய வற்றை நிறுத்தலுமாகிய இச்செய்கைகளை யுடைய தொடர் மொழிச்சுவை=வாக்கியரசனை யில்லாமையால், வேதம் அபௌருஷேயம்=ஓர்புருடனும் செய்யப்பட்டதன்று ; என்பது நியாயத்திற்கு ஒத்தவாறும்.

இனி, பிரமவிவர்த்தத்துவம், (விவர்த்தம் = வேற்றுருக்காட்டுதல்.) = * பிரமமே விவர்த்தோபாதானமாதலையுடைய

* பிரமவிவர்த்தத்துவம். எது, வேதத்திற்குப் பிரமம் எப்படிகாரணம்? என்றுல், விவர்த்தோ பாதானகாரணம் என்னப்படும். பிரமம் என்னும் காரணத்திற்கு வேதம் எப்படிப்பட்ட காரியமெனில் விவர்த்தகாரியமாம். விவர்த்தம், என்பதற்கு, சாதாரணமாய் வேறுவடிவுஎன்பது பொருள். உதாரணம், இந்திரசால விஞ்சையன், நிராதாரமாக வோர் புதிய வியப்புள்ள உலகைப்படைத்துக் காட்டுகின்றனன் அல்லவர் ? அவ்வுலகு அச்சாலவித்தையுடையோனது வேறுவடிவு என்றுசொல்லப்படும். ஆதலால், அவ்வுலகுக்கு அவன் விவர்த்தோபாதான காரணம் என்று கூறப்படும். எனவும். இன்னும், கயிறு, பழுதை என்று உணர்ந்து கொள்ளமாட்டாத மயக்கத்தால் அதனிடத்துப்பாம்பு என்னும் தோற்றமுண்டாய்க் காணப்படுகின்றது. அவ்வாறு யார்குத் தோற்றியதோ ? அவனது விவர்த்தமென்று சிலர்கூறுவர். அம்மதத்தில் அதற்கு அவனே விவர்த்தோ பாதானகாரணம். அங்ஙன

தென்பதாம். ஆகாயமுதலியவற்றிற்குள்ளது போலும், வேதங்களுக்கும் உண்டு; என்று கொண்டு, சாஸ்திரயோநித்துவாதிகரணத்தில், பிரமத்திற்கு வேதத்தின் கருத்தாவாதலுடைமை குறிக்கப்பட்டது. அதனானே, பட்டபாதாசாரியர், புருடசம்பந்தம் உடையதாயிருப்பினும். சுதந்தரத்தன்மையை முற்றுமொழித்தனர். அதுவருமாறு, "யத்நத்ப்ரதிஷேத்யாந்ப்புருஷாணாம்ஸ்வதந்த்ரதா, ." = புருடர்களுடைய சுதந்தரமுடைமை எமக்கு முயற்சியோடும் விலக்கத்தக்கதாயுள்ளது. எ-று. ஆதலால், "ஸ்வதந்த்ர்ஸ்ய" என்றது ஆசிரியர் பாணினியார்சூத்திரம், இதன்பொருள். சுதந்தரமுடையவன் கருத்தா. எ-று. என்னுமிலக்கணத்தால், அமைந்தகருத்தாவேதத்திற்கு ஒருவனும் இல்லை.

"ச", இந்த அவ்வியயம், "து" என்னும் அவ்வியத்தினுடைய பொருளில்வந்து, சுருதிக்குமஸ்மிருதிக்கும்உள்ள இலக்கணவேறு பாடுகளை உணர்த்திற்று. சதுமுகன்மநுமுதலிய பலஸ்மிருதி கருத்தர்கள். இருக்கின்றனரன்றே? அங்ஙனம் வேதத்திற்குத் தலைவன் ஒருவனுமில்லை. என்பதே இலக்கணவிசேடம்.

"வேமம்ச்ருத்வாச்சயுர்ருஷயः" என்னுந்தொடர் மொழிக்கண்ணேபுராணங்களுடைய அநுஷங்க "ஙியாயத்தால் இரண்டாம் வேற்

மானால் பலர்க்கு அவ்வாறு தோற்றியபோது, ஒருபிராதிபாதிக சருப்பத்திற்கு = தோற்றப்பாம்புக்கு பலவிவர்த்தோ பாதானகாரணங்களை உடன்படுவது, நூல் வழக்கில் மிகைபடக் கூறல் என்னும் குற்றந் தங்குகின்றது. ஆதலால் அத்தோற்றப்பாம்புக்கு மூலமாகிய பழுதையே விவர்த்தோ பாதான மென்று வேறு சிலர் கூறுவர். அறியாமையாலுண்டாம் பிராந்தி = திரிபுணர்ச்சி பலவாதலால் அவனவனுக்குத் தோற்றிய பாம்பு அவனவனுக்கும் வேறுவேறுஎன்று, அம்மிகைபடக் கூறலென்னும் குற்றத்திற்கு இடனில்லாது சிலர்கூறுவர். எனவும், இன்னும், கனவிற்கண்டதாகிய உலகந்திற்கு அனுபவித்தவனே விவர்த்தோபாதானகாரணம், அவ்விடத்து அஞ்ஞானமே பரிணம உபாதானகாரணம், ஈசுவரன், அதிர்ஷ்டம்= சஞ்சிதவினை, முதலியவையே நிமித்தகாரணம். குடத்திற்கு மண்பரிணம உபாதானகாரணம்; குயவன், நிமித்தோபாதான காரணம்; அதற்கு அதிஷ்டானம் = மூலமாகிய அறிவு விவர்த்தோபாதான காரணம், என்று. அத்துவிதிகள் கூறுவர். ஆதலால், இங்குவேதத்திற்கு ஈசுவரன் விவர்த்தோபாதான காரணம்.. ஈசுவரன் விவர்த்தமேவேதம். என்பது சாஸ்திரயோநித்துவாதிகரணமொழிக்குத் தாற்பரியமென்று இவ்வுரையாசிரியர் கருத்து. உபாதானம்- இருவகை- விவர்த்தம், பரிணமம், என, அறிக.

றுமைப் பொருளையடக்க மூன்றுசொற்களையும் சேர்த்து முடித்துக்கொள்ளல் வேண்டும் "அநுஷங்க" நியாயம், ஆசிரியார் ஜைமினியார் சூத்திரம் இரண்டாம் அத்தியாயம் முதற்பாதத்திற் கூறப்பட்டது.

அங்ஙனமாயின், ஜோதிட்டோமயாகக் கிரியையில், "ஔபசஸ்ஸ:"=உபசதத்துக்கள் என்னப்பட்ட உபஹோமங்களில், மூன்று மந்திரங்கள் விதிக்கப்பட்டது. "யாஜேஷ்நேயாச்சயாச்ச ஜாச்சயாஹராச்சயாத சூர்ஷிஷ்டாகஹ்வாச்சோக்ரவசோ அபாவதீம் த்வேஷம்வசோ அபாவதீத் ஸ்வாஹா." இவ்விடத்து, "அயாச்சயாச்ச, ராஜாச்சயாச்ச, ஹராச்சயாச்ச" என்ற பதபேதங்களால் மந்திரபேதமுண்டாகின்றன. அவற்றுள், மூதன் மந்திரத்தின் "தனூ:" என்பது முதலிய ஏனைய வாக்கியங்களின் வேண்டுகையுள்ளது. ஈற்றுமந்திரம் "யாஜேஷ்நே" என்னும்வாக்கியத்தின்முதலே அவாவிநிற்கின்றது, இடையின்கணுள்ளமந்திரம் முதலையும்முடிவையும் வேண்டி நிற்கின்றது. அவ்விடத்து. இப்படிப்பட்ட சந்தேகமுள்ளது. *

இங்ஙனம் அம்மந்திரத்தால் விரும்பப்பட்டபொருளை நிரப்புவதற்காக லௌகிகம் ஆகிய சிலபதப் புணர்ச்சிகளை "அத்தியாஹாரம்" = வருவித்துக் கொள்ள வேண்டியதா ? (எனவே ஆராய்ந்து வருவித்துக் கொள்ள வேண்டுமா ? என்பது) அங்ஙனமின்றி, வேதத்துள் கூறப்பட்ட பதக்கூட்டங்களையே "அநுஷங்கம்" செய்துகொள்ள வேண்டுவதா ? (அநுஷங்கம்= கொண்டு கூட்டுவது). என்று வினவுதுமேல் குறித்த சமுசயத்தின்வடிவம் (சமுசயம் = சந்தேகம்)

வாக்கியத்திடையமுதற்பாகத்திற்கு முதல்மந்திரத்தோடு சம்பந்தத்தினாலும், வாக்கியத்தின் முடிவுக்கு இறுதிமந்திரத்தோடே சம்பந்தத்தினாலும், லௌகிக பதம் = உலகமொழிகளை வருவித்துக் கூறிக்கொள்ள வேண்டுவதென்று கூறினால். வருங்குற்றம் யாதெனில் ?

* எனவே முதல்மந்திரத்திற்கு சம்பந்தமில்லாத இறுதிபாகமும், இறுதி மந்திரத்திற்குச் சம்பந்த மில்லாத மந்திர முதற்பாகமும் அநுஷங்கம்= கொண்டு கூட்டுவதிலும் அம்மந்திரத்துள்ள, வைதிகபதம் = வேதமொழிகளை விட்டு உலகமொழிகளை வருவித்துரைக்கலா மென்பது பூருவபக்கத்தார் கருத்து.

அற்றன்று.வைதிகமாகிய விஞக்கள் நேரிடுவதாயின், வைதிக மொழிகளானே முற்றுமுடித்துக் காட்டுவதற்குத் தக்கதாயிருத்தலின், வேறுமந்திரங்களின் சம்பந்த மூண்டாகிய சொற்களிலும் தன்னறிவுள்ளமைந்திருத்தலினால் வருவித்துக் கொள்ளத்தக்கசொற்களினும், மிகவும் அண்மைநிலையிலிருத்தலின் கொண்டு கூட்டலே செய்யவேண்டுவது. வருவித்துரைத்தல் அமையாது. அண்மைநிலை = அடுத்துநிற்பது.

இங்ஙனமாக, ஈண்டு, அக்கொண்டுகூட்டலாகிய வழக்கு அமைதியால் "కల్పాంతే," "భూత" "స్మరతి," என்னு மூன்று மொழிகளையும் மூலசுலோகத்தின் பூர்வார்த்தத்தில் கொண்டு கூட்டி முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் சதுமுகன் அந்தந்தமஹா கற்பத்தில் பரமேசுவரனால் கொடுத்தருளப் பெற்ற வேதத்தை ஞாபகஞ்செய்து, அவற்றுள், சிதறிக்கிடப்பனவும் தவறிவிட்டனவு மாகிய வருணச்சிரம தருமங்களைச் சேரத்திரட்டி ஸ்மிருதியாகிய தருமநூல்வடிவாய் வகுத்தியாத்தனர். (யாத்தல்=ஈண்டு செய்யுளாகக் கட்டுதல்) அவ்வாறு, "பிதாமகன்" மொழிகளும் அவ்வவ்விடங்களில் பலவுரையாசிரியர்களால் உதகரிக்கப் படுகின்றன. சதுமுகனது ஸ்மிருதிநூலாசிரியத்தன்மை, சுவாயம்புவ மநுவினாலும் கூறப்பட்டது.

வருமாறு, "ఇదంశాస్త్రంతుకృత్వా సామామేవస్వయమాదితః। ఏధివద్గ్రాహయామాసమరీచ్యాదీనహంమునీ" =இந்த சதுமுகப்பிரமன் தானுகமுதற்கண் இந்நூலைச்செய்து, விதிப்படி, என்னையே கொள்ளவைத்தார். நான், மரீசிமுதலியமுனிவர்களைப்பயிற்றினேன். எ-று.

தருமம்வெள்ளம்போலு நித்தமென்பது.

எவ்வாறு, சதுமுகனே? அவ்வாறேசுவாயம்புவமநுவும்அந்தந்த அவாந்தரகற்பம் = இடையிட்ட சிறுகற்பங்களிலும் வேதத்தாற் கூறப்பட்ட தருமங்களை ஞாபகஞ்செய்து, நூல்யாத்துவகுக்கின்றனர். மநுவென்னும் மொழியைக் கொண்டு கூறியதால் ஈண்டு, யாஞ்ஞவற்கியர், விஷ்ணு, முதலியோர்கள், உபலக்ஷிக்கப் படுகின்றார்கள் (எனவே, உபலக்கணத்தாற் கொள்ளப்படுகின்றார்கள் என்பது). ஆதலால, இவ்வண்ணமாக ஒவ்வொரு மஹாகற்பத்திலும், அந்தந்த சதுமுகப் பிரமர்களாலும், ஒவ்வொரு

இடையிட்ட சிறுகற்பத்திலும் அந்தந்த மநுமுதலியவர்களாலும் ஸ்மிருதிகள் கூறப்பட்டதனால், தருமமுதலியவற்றிற்கு வெள்ளப் பெருக்கே போலும் நித்தியத்தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இக்கருத்தை யுடன்பட்டு, மஹாபாரதம் அநுவமேதபருவத்தில், கூறப்பட்டதாவது. "యుగేస్వావర్తమానేషు ధర్మోప్యావర్తతే పునఃl ధర్మేస్వావర్తమానేషులోకోప్యావర్తతేపునఃl" யுகங்கள்சுற்றி வட்டமிட்டுக்கொண்டு வருகையில், மீட்டும் தருமமும் வட்டமிட்டு வருகின்றது. தருமங்கள் வட்டமிடுகையில், மறுபடியும் உலகமும் வட்டமிடுகின்றது. எது; காண்க. யுகபேதத்தால் தருமவிசேடவிலக்கணத்தை யுடன்பட்டு "ధర్మ" எனப் பன்மையாற் கூறினர்.

(உகஅ)

யுகபேதத்தாலுள்ள தருமவிசேடம்வருமாறு.

శ్లో॥ అన్యేకృతయుగేధర్మా స్త్రేతాయాంద్వాపరేయుగే।
అన్యేకలౌయుగేనౄణాంయుగరూపానుసారతః ॥உஉபு॥

என்றது. அந்தவிசேட விலக்கணத்தை நான்முகமாக வுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) கிருதயுகத்தில் மனிதரின் தருமங்கள்வேறு. திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் கலியுகத்துள்ளும் வேறுவேறு. அவை அந்தந்தயுகங்களை அநுசரித்து ஏற்றபடி இருக்கும். எ-று.

ஈண்டு, வேறு என்பது தருமவடிவத்தை வேறு என்றதன்று. பிறவெனின், தருமத்தின் செய்கைவேறு என்றவாறு. இங்ஙனமில்லையேல், அத்தருமங்களில், பிரமாணங்களாயிருக்கின்றவேதவிதியும், யுகபேதங்களால், வேறுவேறுபடவேண்டியதாகமுடியும் ஆதலால். அங்ஙனமன்று. வேதத்துள்ள இவ்விதி, கிருதயுகத்தில் இவ்வாறு ஓதல்வேண்டும். இதுதிரேதாயுகத்தில், என்பனமுதலிய வகைமைகளை வகுக்கும் வகைப்பாடுகளில்லை. ஆகலின் தருமவடிவத்திற்கு எப்பொழுதும் வேறுபாடில்லை.

யுகபேதத்தால், தருமத்தின் செய்கை வேறுபடுவதற்கு எடுத்துக்காட்டு உள்ளது. (எடுத்துக்காட்டு = திஷ்டாந்தம்.) ஒரே வேள்விக்கிரியத்திற்குக் காலை மாலை என்னும் காலபேதத்தால் அநுட்டானஞ் செய்யுமுறை வேறுபடுவது வேதத்தாற்

கூறப்படுதலின், வருமாறு, " ఋతంత్వాసత్యేనపరిషిఞ్చామీతిసాయంపరిషిఞ్చతి। సత్యంత్వర్తేనపరిషిఞ్చామీతిప్రాతః. "="పరిషిఞ్చతి." = "పరిషేచనం. "=ஓமத்தீ, அவிசு, நிவேதநப்பொருள், உண்டியங்நம், இவற்றிற்கு நீர்வளையக்கட்டுதலாம். உண்மையான உன்னை சத்தியத்தால் அவ்வளவில் நினைக்கின்றேன். என்ற பொருளினையுடைய மந்திரத்தைக் கூறி மாலையில் பரிஷேசநம் செய்கின்றனன். சத்தியமாகிய உன்னை யதார்த்தத்தினால் அவ்வளவில் நினைக்கின்றேன்.என்றபொருளினையுடைய மந்திரத்தைக்கூறி காலையில் பரிஷேசனம் செய்கின்றனன்-என்று. இது கிருஷ்ண யஜுஸ் பராயாதம் வாக்கியக் கிரந்தத்துட் கூறியது. (அவற்றை முறையேகாலை; சூரியன் முன்னிலையிலும், மாலை, தீமுன்னிலையிலும்கூறுப.)

இனி அவ்விடத்தில் அருத்தவாதத்தால், மந்திரம் வேறு வகையாற் கூறப்பட்டுள்ளது. வருமாறு "అగ్నిర్వాఋతం। అసావాదిత్య స్సత్యం। అగ్నిమేవతదాదిత్యేనసాయంపరిషించతి। అగ్నినాదిత్యంప్రీతస్సహ. " = அக்கினி யதார்த்தவடிவனென்பது உலகறிந்தது. இச்சூரியன் சத்தியம். ஆதலால், அக்கினியையே சூரியனுல் சாயுங்காலத்தில் பரிஷேசனம் செய்கின்றனன். சூரியனை அக்கினியோடுகாலையில். எ-று.

ஆயின், ஈண்டும், இவ்வாறு " యుగధర్మానుసారతః " என்பதனுல் யுகதருமத்தை அநுசரித்து, தரும அநுட்டானத்தின் செய்கை வேறுபாடு முற்றுகின்றது.

யுகங்களின் வடிவம், அநுட்டிப்பவர்களாகிய புருடரின் ஆற்றலின் ஏற்றத்தாழ்ச்சியின்படி, கூடிக்கொண் டிருக்கின்றது. அதனைப்பற்றி அநுட்டானத்துள் ஒவ்வாமைநேரிடுகின்றது. எவ்வளவு வல்லனவனை? அவ்வளவு செய்வன். என்று நித்தகருமங்களில் நிச்சயிக்திருத்தலின்.

அற்றேலற்றுக. பூருவமீமாம்ஸம். ஜைமினிசூத்திரம், ஆறுவது அத்தியாயம் மூன்றும்பாதத்துள் கூறப்பட்டதாவது. " యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహుయాత్ " = பிழைத்துள்ள வாயில் வேள்விக்காரியம் செய்யவேண்டும். எ-று. எனவேதத்தாற் கூறப்பட்டது. ஆயின் ஆண்டு ஐயமுள்ளது. என்னை? எல்லா அவயவங்களோடுமே செய்துமுடிப்பதில் அதிகாரமோ? அல்லது, எப்போது, எவ்வளவு அவயவங்களைக் கொள்வதில் சத்தனுகின்றனனை? அப்

போது, அவ்வளவு அவயவங்களோடு கூடிக்கொண்டிருக்கின்ற முக்கியகருமங்களைச்செய்பவனுகி அதிகரிக்கின்றனே ? என்று.

ஆயின் எல்லா அங்கத்தோடும் கூடியமுக்கிய கருமங்களே பயனுக்குச் சாதனமாதலினுலும், அங்கங்களில், வைகல்லியம்= தவறுதல்உண்டானுற் பயன் பிறவாமையினுலும், எல்லா அங்கங்களையும் ஏற்றுக்கொள்வது தக்கது எனில் ?

அங்ஙனமன்று, இவ்விடத்து, பிழைத்திருப்பது, வேள்வியின் பொருட்டே என்று விதிக்கப்பட்டது. அன்றி, அதனது அங்கங்களைப் பற்றியன்று. ஆகலின். நிமித்தம் ஒன்றுனல் நைமித்திகம் அவசியமாயினு மாக; அங்ஙனமில்லையேல், அதற்கு நிமித்தமாந் தன்மையே யுண்டாதலில்லையாம். ஆதலால், செய்து முடிக்கலாகாத அங்கங்களை ஒழித்தாலும் முக்கியமானதை ஒரு தலையாகச்செய்தல் வேண்டும். அவ்வளவினனே சாஸ்திரப்பிரமாணத்தால் பயனுண்டாகின்றது. என்பது நிச்சயப் படுகின்றது.

இன்னும் இக்கருத்தைப் போதாயநரும்குறித்திருக்கின்றனர். வருமாறு. "யதாசக்தி ஞ்சின்னித்யாநைமித்திக்யவஸ்தானுரூபதஃ। யேனகேனாபிகார்யாணி நைவநித்யானிலோபயேத்." = சத்தி=ஆற்றல், அவஸ்தை=பருவம் இவற்றிற்குத் தக்கவாறு, எவ்வளவு முயற்சியாவதுபட்டு எவ்வகையாலாயினும் நித்தகருமங்களைச் செய்யவேண்டும். உலோபம் செய்யலாகாது=விடலாகாது-என்று. புருடர்களுடைய ஆற்றலின் ஏற்றக்குறைவால் செய்யப்பட்டது, அநுட்டானத்தினுடைய வைஷம்மியமாம். (வைஷம்மியம் = வேற்றுமை.) என்று கூறவேண்டி "நூணாம்" = மனிதர்க்கு. என்று கூறப்பட்டது. (உஉ)

யுகதருமபேதங்கள்வருமாறு.

ஸ்லோ॥ தபஃபரம்கிருதயுகே த்ரேதாயாம்ஜ்ஞானமுச்யதே।
த்வாபரேயஜ்ஞ மித்யாஹுர்தாநமேகலியுகே ॥உஎ॥

என்பது. பின்பு, பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்ட = லைலக்ஷணியங்களை= விசேட விலக்கணங்களை ஆறுசுலோகத்தான் முறையே கூறுகின்றனர். அவற்றுள், நான்குயுகங்களினிடத்தும் முக்கியத்தன்மையால் அநுட்டானம் செய்யும் பொருட்டு, இனிது

முடியத்தக்கவாயும், மேலான புருடார்த்தங்களுக்கு ஏதுவாயும் உள்ளதருமங்களைப் வகுத்துக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) கிருதயுகத்தில், தவமே சிறந்தது. திரேதாயுகத்தில், ஞானமுயர்ந்தது. துவாபர யுகத்தில், வேள்வி உத்தம மானது. கலியுகத்தில், தானமே முக்கியமா யுள்ளது. என்று உணர்ந்த பெரியோர் கூறுகின்றனர். எ-று.

தவம், என்பது, * "கிருச்சிரவிரதம்." † சாந்திராயணவிரதம், முதலியவற்றால் உண்டிவெறுத்தல். என்னை? "தஸ்மாந்நாஸ்தி நாத்வரம்" = உண்டியை வெறுத்தொழித்தலினும் சிறந்த தவம் இல்லை - எறு. இது கிருஷ்ணய ஜஸு, அஉ - வது, பிரசிகம். அங்ஙனமாயினும், தாகத்திற்கும் தவமாந்தன்மையும் விதிக்கப்பட்டது. என்னை? "ஏதஸ்ஸலுவாவதபஇத்யாஹுர்யஸ்ஸ்வம்ததாதி." = தன்னுடைய உடைமையாகிய தனத்தைக் கொடுக்கின்றான் என்பது எதுவோ? அதனையன்றோ? தவமென்று கூறுகின்றனர். எ-று. இங்ஙனம் சுருதி, கூறினும், இங்கு அது சொல்லக் கருதியவாறல்லவாம். தானத்தை வேறு கூறியிருத்தலின்.

ஆயினும், வியாசரால், தவம் வேறுவிதமாகக் குறிக்கப்பட்டது. வருமாறு. "தப்ஸ்வதர்மவர்த்தித்வம் சௌசம்ஸங்கரவர்ஜனம்." = தனக்குரியதருமத்தில் இருப்பதேதவம். வேற்றுக்கலப்பு இல்லாததேசுத்தி. எ-று. என்னெனில்? இது குற்றமன்று. கிருச்சிரமுதலியவையும் தனக்குரியதரும விசேடமாகவே யிருத்தலின். "தபஸஞ்சைவ." =

---

* கிருச்சிரம் - எது. இத்தனைகாலம்வரையில், இன்னஉணவை, இவ்வளவு, இந்தமுறையாலேகொண்டு, அவ்வளவிலே பிராண்னைத் தரிக்கச்செய்து பசியைப்பொறுத்தல் என்பதுமுதலிய இலக்கணத்தோடு பிராயச்சித்தகாண்டத்திற் கூறப்படும் விரதவிசேடங்கள். அது, பிராஜாபத்தியம், பராகம், சாந்தபனம், திப்தம்முதலிய பெயர்களையுடையன.

† சாந்திராயணம்-எது. ஒருதிங்கள்வரையும் செய்யத்தக்க உண்டி இவ்வளவு என்னும் வரையறையுடைய விரதம். திங்கள் = மாசம். இது பூரணை முதல் மறுபூரணைவரையிலும் செய்யத்தக்கது எனவும், அமாவாசை முதல் மறுஅமாவாசை வரையிலும் செய்யத்தக்கது எனவும்இருவகைப்படும். கிருஷ்ணபக்ஷம்=தேய்பிறையில் உணவைக்குறைப்பது. சுக்லபக்ஷம்=வளர்பிறையில் உணவை விருத்தி செய்வதுமாம். இதுவும் பிராயச்சித்த காண்டத்தில் கூறப்படும்.

"தப" என்னும்தாதுவிற்கு "ஸந்தாபே" என்பது புலர்த்தல் = சுடுதல்=வற்றச்செய்தல் என்பது பொருள். இது "தாதுபாடம்" இந்தப் பகுதியிற் பிறந்த "தபஃ" என்னும் மொழிக்குத் தேகத்தை வற்றச் செய்வது என்னும்பொருளில் ஆற்றல் மிக்கது. அதனாலேயே ஸ்காந்தத்துள்ளுங்கூறப்பட்டது. வருமாறு. "வேதோக்தேந ப்ரகாரேண கृச்ரசாந்த்ராயணாதிபிः। சரீர ஶோஷணம்யத்து தத்தப இத்யுச்யதேபுதைः."=வேதத்துட்கூறப்பட்டவகைமையால், கிருச்சிரமம் சாந்திராயணம்முதலியவிரதங்களால்இவ்வுடம்பினைவற்றச் செய்வதே தவமென்று அறிவுடையோராற் கூறப்படுகின்றது.என்று.

"கோஸௌமோக்ஷ்யதிகதம்கேன ஸம்ஸாரம்ப்ரதிபன்னவான்। இத்யாலோசனமர்தஜ்ஞாதபஶ்சம்ஸந்தி பண்டிதாः." = இவன்யார் ? மோக்ஷம்எப்படி ? சமுசாரத்தை எவ்வாறு அடைந்தான் ? என்று ஆராய்வதையே பொருளையுணர்ந்த அறிஞர்கள், தவம் என்றுபுகழ்ந்து கூறுகின்றனர். என்றவாறு. யாதுகூறப்பட்டதோ ? அது வேறேயாம். ஆண்டு "தபஸாலோசநே." "தப" என்னும் பகுதிக்கு ஆராய்ச்சி என்னும்பொருள். ஆதலால் அப்பகுதியா லீண்டுக் கூறியதவம் என்னுமொழியாக்கம் பிறந்துள்ளது. இது (பாணினியாகரணம் தாதுபாடத்திற் கண்டது). அங்குதவம் என்றது இங்கு ஞானமென்னு மொழியாற் றொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (அங்குஎன்றது திரேதாயுகமென்ற படி) "பரம," என்னுமொழி முக்கியமாக அணுட்டிக்கத் தக்க தென்னும் பொருளைத் தருகின்றது.

ஆனால், திரேதாதியுகங்களில், தவம்என்பது ஆசரிக்கப்படாதொழியும் ? கிருதயுகத்திலும், ஞானம், வேள்வி, தானங்களை ஆசரணை செய்யாதுவிடுவார், எனில் ? அங்ஙனமன்று.

வேறுசெய்யலாகா, இஃதொன்றனையே செய்தல்வேண்டும் என்னும் வரம்பிட்ட நியமம் இவ்விடத்துச் சொல்வதற்கு எண்ணமில்லவாதலின். ஈண்டுஒருஅநுட்டானவிதியாவது?சொல்லத் தொடங்கியதில்லையன்றே. எந்தக் காரணம்பற்றி விதிவாக்கியத்திலுல் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ ? அதன்கணேழுந்த ஐயத்தையொழிக்கும்படி, அதன்பொருளைக்கூட்டி முடிப்பதற்குக் கூற வேண்டிய எண்ணிட்ட வரம்பு இவ்விடத்து எண்ணிடப்பட்டது எனில் ? "சதுர்ணாமபிவர்ணாநாம்,, அறுவகைத்தொழிலினும் அசத்தனு

யிருத்தல் வேண்டும். என்பதுமுதலியவற்றுல் அதனதுதோற்றம் முன்னர்க்கூறப்படும். இவ்விடத்திலோ ? யுகவல்லமையை மாத்திரம் விளக்கப்படுகின்றது. என்னே ? இளவெனில் = வசந்தகாலத்தில் பூக்களின் விசேடம், முதுவேனிலில், வெப்பமிகுதி, என்று இவ்வாறு பருவபேதங்களின் ஆற்றல் கூறுவது போலும், கிருதமுதலிய யுகங்களின் வல்லபத்தால் தவம் முதலியவற்றின் ஏற்றப்பாடு இவ்விடத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது. ஆதலாலே, யுக யுகத்திற்கு மூரிய வல்லபமிது என்று கூறப்பட்டது. இந்த வல்லமையைத்தெரிந்து கொள்வதினல் வரும்பயனையும் மேற்கூறுவர். "తేషాంనిందానకర్తవ్యాయుగరూపాహితేద్విజాఃꣳ" என்று. இவ்வாற்றலே பிரகற்பதியும் கூறித்திருக்கின்றனர். "తపోధర్మ్మకృతయుగే జ్ఞానంత్రేతాయుగేస్మృతం। ద్వాపరేచాధ్వరర్మ్మప్రోక్తస్తిష్యే యదానందయాదమఃꣳ" = கிருதயுகத்தில்தவமேதருமம், தீரேதாயுகத்தில் ஞானமாகக்கூறப்பட்டது. துவாபரயுகத்தில் வேள்வியைக்கூறப்பட்டது கலியுகத்தில், தானம். தயை, தமம்=பொறிவழிசொல்லாது புலன்களை யடக்கல் தருமம். எ-று. காண்க. (உஉ0)

யுகபேதத்தாற்பிரமாணபேதமாமாறு.

శ్లో॥ కృతేతుమానవాధర్మ్మాస్త్రేతాయాంగౌతమాస్స్మృతాఃꣳ
ద్వాపరేశఙ్ఖలిఖితాఃకలౌపారాశరాస్స్మృతాఃꣳ ॥౨౪పు॥

என்பது. தருமங்களைப் பிரித்து, பிரித்தமுறையே அவற்றிற் குரிய பிரமாணங்களையும் வகுக்கின்றது.

(இ-ள்.) கிருதயுகத்தில் மநுதருமநூலும், திரேதாயுகத்தில் கௌதமதருமநூலும், துவாபரயுகத்தில் சங்கலிகித தருமநூலும் கலியுகத்தில் பராசர தருமநூலும் பிரமாணங்களாக விருக்கின்றன. எ-று.

மநுமுதலிய நூல்களிற் கூறப்பட்ட தருமங்களினுடைய பெருவழக்கத்தினுல் நூற்பிரமாணத்தினுடைய விளக்கமும் அதன் அருத்தத்தினுலே தேற்றப்படுகின்றது. (உசஉ)

காலம்பற்றியிடத்தால் விளையும்குற்றம்.

శ్లో॥ త్యజేద్దేశంకృతయుగేత్రేతాయాంగ్రామముత్సృజేత్
ద్వాపరేకులమేకంతుకార్త్స్న్యంత్యక్త్వాయుగే ॥౨౫పు॥

என்பது. தருமத்தைப் போலவே அதருமத்தையும் கூற வேண்டுதலால், அதனை அடைவிக்கும் இடவிசேடத்தை விலக்கு முகமாகப் பிரித்துக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) கிருதயுகத்தில் பாவஞ்செய்தவனிருக்கும் தேயத்தையே விட்டொழிய வேண்டும். திரேதாயுகத்தில், அப்படிப் பட்ட கிராமத்தை விட்டொழிய வேண்டுவது. துவாபரயுகத்தில் அப்பாவியின் குடிவழி ஒன்றினைமாத்திரம் விட்டொழியவேண்டியது. கலியுகத்தில் அப்பாவியை மாத்திரம் விட்டொழிதல் போதுமானதாக விருக்கின்றது. எ-று.

பதினெகிய புருடன் எந்தநாட்டில், இருக்கின்றானே? அப்படிப்பட்டவன் செய்தபாவத் தொழிலின் ஆற்றலால் அந்தத்தேயமே அதருமத்தை விளைக்கின்றது. இந்தநியாயத்தைக்கிராமத்திற்கும் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. பதிதன் = தரும வொழுக்கங் கெட்டவன். இனி குலத்தை விட்டொழிவது என்றால், பதிதனுடைய கால்வழியில் மணவினை உணவுவினை முதலியவற்றிற்குத் தரும சீலர்கள் உடன்படலாகாது. பாவியைவிட்டொழிதலாவது, அவனோடு பேசுதல் பழகுதல் முதலியவற்றை யொழித்தல். (உருஉ)

ஒழிக்கத்தக்க பாவங்களினது நிமித்தவகை.

ஸ்லோ॥ கृதேసంకభాషణాదేవత్రేతాయాంస్పర్శనేనచ
த్వాపరేత్వన్నమాదాయకలౌపతితకర్మణా ॥உடு॥

என்பது, விடத்தக்க இடமுதலியன போல ஒழிக்கத்தக்க எதுக்களையும் வகுக்கின்றது.

(இ-ள்.) கிருதயுகத்தில் பதிதனோடு பேசுதலினாலும் திரேதாயுகத்தில் அவனைத் தொடுதலாலும், துவாபரயுகத்தில், அவனதுகை யுணவைப் புசித்தலாலும், கலியுகத்தில், தான்பாவ கருமங்களைச் செய்தலினாலும், மனிதன் பதிதனாகின். எ-று.

கிருதமுதலிய யுகங்களிலேஆவதுபோலக்கலியுகத்தில்பதிதனோடு பேசுதல் முதலியவற்றால் தான்பதிதனாவதில்லை. பிறவெனில்? கொலைமுதலிய தீவினைகளைச் செய்தலால் பதிதனாகின்றான். எ-று. (உசுஉ)

சாபம்பலிக்குங்காலபேதம்வருமாறு.

ஸ்லோ॥ கிருதேதத்ஸதிகர்ஷாப்ரைதாயாம்மாஸபிர்திநைः
த்வாபரேஷைகமாஸேநகலௌஸம்வத்ஸரேணது ॥உஉபு॥

என்பது, பெரியோர்களை அவமதித்தல் முதலியவற்றில் அவராற் சாபமுண்டானால் அதுபக்குவப்பட்டு அத்தீயவினை செய்தவனுக்குத் துன்பப்பயனைக்கொடுப்பதற்கு ஏற்றகாலத்தை வகுக்கின்றது.

(இ-ள்.) கிருதயுகத்தில் சாபமானது அதேகணத்திலும், திரேதாயுகத்தில் பத்துநாளிலும், துவாபரயுகத்தில் ஒரு திங்கள் அளவிலும், கலியுகத்தில் ஒருவருட அளவிலும் பலிக்கும். எ-று. உஎஒ.

தருமத்தின்ஏற்றக்குறைவுக்குரியநிமித்தம்.

ஸ்லோ॥ அபிகம்யக்ருதேதானம்த்ரேதாஸ்வாஹூயதீயதே
த்வாபரேயாசமானாயகலவேயாதீயதேகலௌ ॥உஅபு॥

என்பது, தருமத்தின் ஏற்றக்குறை வினைகு நிமித்தங்களை வகுக்கின்றது.

(இ-ள்.) கிருதயுகத்தில் கொடுப்பவன் எற்பவனிடஞ்சென்று கொடுத்துவருவன். திரேதாயுகத்தில் தனே அழைப்பித்துக் கொடுப்பன். துவாபரயுகத்தில் வந்து இரந்தவனுக்குக் கொடுக்கின்றுன். கலியுகத்தில் காத்தவனுக்குக்கொடுக்கின்றுன். எ-று.

கிருதயுகத்தில் எற்பவன் எங்குள்ளானே ? கொடையாளன் அங்குதானுக வலிதிற்சென்று, தனது ஆசிரியனைப்போல அவனை உபசரித்து வேண்டித் தானத்தைக் கொடுக்கின்றுன். திரேதாயுகத்தில் ஏற்பவனைத் தன்னிடத்திற்கு அழைப்பித்துத் தானத்தைக் கொடுத்தனுப்பு கின்றுன். "த்ரேதாயாம்,,=இவ்விடத்துப் பன்மையீறு, கிருத துவாபர கலியுகத்துள்ள ஒருமை யீற்றுக்குச் சாதிஒருமையைக் குறிக்கின்றது, துவாபரயுகத்தில். எற்பவன் தானேவந்துஇரந்தபோது, கொடுக்கப்படுகின்றது. கலியுகத்தில், அங்ஙனம்வந்து கேட்டளவிலேயன்று. பிறவெனில் ? அதற்குக் காத்தலால், என்றுணர்க. பிரகற்பதியும் இங்ஙனம் கூறினர்.

"కృతెప్రదీయతేగత్వా త్రేతాస్వీయతేగృహే। ద్వాపరేచప్రాథ్యతే కలావనుగమాన్వితః ,,=கிருதயுகத்தில்சென்று கொடுக்கப் படுகின்றது. திரேதத்தில் அழைத்துவரப்படுகின்றன். துவாபரத்தில் வங்துவேண்டுவானுக்கு. கலியில்செவிப்பவன். எ-று. காண்க. (உஅஉ)

நிமித்தத்தாலுண்டாகியதானத்தின் அளவு.

శ్లో॥ ఆభిగమ్యోత్తమందానమాహూయైవతుమధ్యమం।
అధమంయాచమానాయ సేవాదానంతునిష్ఫలమ్ ॥౨౯౫॥

என்பது. காரணம் பற்றிச்செய்த கொடையின் ஏற்றக் குறைவாகிய அளவையுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) வலிது சென்று கொடுக்கும் கொடையேதலைப்பட்டது; அழைத்துக்கொடுப்பது இடைப்பட்டது; கேட்டபின் கொடுப்பது கடைப்பட்டது; காத்தபின்கொடுப்பது பயனற்றது. எ-று.

தலைப்பட்டது முதலிய உட்பிரிவுகள் புராணசார்மென்னும் நூலில், பயன் முன்னிலையாகக் கூறப்பட்டது. வருமாறு, "గత్వాయద్దీయతేదానం తదనంతఫలంస్మృతం। సహస్రగుణమాహూయ యాచితంతు రథకం। అభిగమ్యతుయద్దానం యద్వద్దానెప్వయాచితం। ఐద్యతేసాగరస్యాంత స్తస్యాంతోనైవవిద్యతే ,, = சென்றுகொடுக்குந் தானத்திற்குப் பலம் அளவிறந்தது; அழைத்துக் கொடுக்குந் தானபலம் ஆயிரமடங்காம்; கேட்டுக்கொடுக்குந் தானபலன் அரைப்பங்காம், கடலுக்கு முடிவுண்டு, சென்று கொடுத்து வரும் தானத்திற்கும் கேளாமலே கொடுக்குந் தானத்திற்கும் முடிவில்லையாம். (உகூஉ)

கலிவல்லமை.

శ్లో॥ జితోధర్మోహ్యధర్మేణసత్యంచైవానృతెనచ।
జితాశ్చైవైస్తు రాజాన శ్శ్రీభిశ్చపురుషాస్సకలా ॥౩౦౫॥

శ్లో॥ సీదంతిచాస్మిహోత్రాణి గురుపూజాప్రణశ్యతి।
కుమార్యశ్చ ప్రసూయంతే తస్మిన్కలియుగెసదా ॥౩౧౫॥

என்பன இந்நூலுள் கலிதருமத்தையே சிறப்புவகையாகக் கூறுவாதலின் முன்னர் அக்கலியின் ஆற்றலே விசேடமாக விரித்துணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) கலியுகத்தில் தருமம் அதருமத்தாலும், உண்மை பொய்யினாலும், அரசர்கள் கள்ளராலும், புருடர்கள் மாதர்களாலும், வெல்லப்படுகின்றார்கள். வேள்வித்தீக்காரியம், மிகுத்துள்ளது வாவரத்தேய்ந் தொழிந்து போகின்றது. குருபணிவிடை அழிந்து போகின்றது. கன்னிகைகள் பிள்ளைகளைப் பெறுகின்றார்கள். அக்கலியுகத்தில் எப்போதும் இவ்வாறும். எ-று.

அதருமம் வெல்லுகின்றது என்றல் முக்காற்பங்கு பாவமாகவே யிருக்கின்றது. தருமம்தோற்றுப் போகின்றது எனில்? காற்பங்கு புண்ணியமிருப்பது. அதனை பிரகற்பதியும் கூறினர். வருமாறு, "తస్యేధర్మస్త్రిభిర్ పాదైర్ధర్మ పాదేనసంస్థితః" கலியுகத்தில் பாவம், மூன்று காலினாலும், அறம் ஒருகாலினாலு நிற்கின்றது. எ-று. சத்தியம், பொய், என்பன தருமம், பாவம், என்பவற்றின் வடிவாகவே யிருப்பினும் வேறுபிரித்தது யாதுகுறித்தற் கெனில்? தருமம் அதருமம் என்பன இதுவென்று எடுத்துக் காட்டும் பொருட்டு. எவ்வளவு எவ்வளவு கலிவிருத்தி அடைகின்றதோ? அவ்வளவு அவ்வளவு பாவமும் விருத்தியடையும். என்று கூறவேண்டி கள்ளர்முதலிய உதாரணங்களை விரித்துக் கூறினர். அங்ஙனம், விஷ்ணு புராணத்துள்ளும் கூறப்பட்டது. வருமாறு, "యదాయదాసతాంహాని ర్వేదమార్గానుసారిణాం। తదాతదాకలేర్వృద్ధి రనుమేయావిచక్షణైః। నప్రీతిర్వేదవాదేషు పాషండేషుదయారసః। తదాతదాకలేర్వృద్ధి రనుమేయాద్విజోత్తమైః = வேதவழியைத் தொடர்ந்து நடக்கும் பெரியோர்களுக்கு எப்போதெப்போது கெடுதிவருகின்றதோ? அப்போது அப்போது கலி உயர்ந்தது என்று அறிவுடையோர் மதித்தறிய வேண்டுவது. மக்களுக்கு வேதவொழுக்கத்தில் இச்சையொழிந்துபோனாலும், பாசண்டர்மேல் தயவுடைமை பிறந்தாலும் கலிவிருத்தியாயிற்று என்று, அறவோராகிய அந்தணர் அறிவார். எ-று. காண்க. (ஙகஏ)

யுகதருமபேதங்களுக்குக்காரணம்.

శ్లో॥ కృతేత్వస్థిగతాఃప్రాణాస్త్రేతాయాంమాంసమాశ్రితాః।
ద్వాపరేరుధిరంచైవ కలౌత్వన్నాదిషుస్థితాః॥ 3౨౪॥

என்றது. கிருதயுகத்தில் தவஞ்சிறந்தது என்றதுமுதலியனவாக மேற்கூறப்பட்டுள்ளனவற்றிற்குக் காரணங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) கிருதயுகத்தில் உயிர் உடம்பிலுள்ள எலும்பு அழியாம லிருக்கு மளவு மிருக்கின்றது; திரேதாயுகத்தில், அது அவ்வுடம்பின் தசையில் நிற்கின்றது; துவாபரத்தில், இரத்தத்திலே; கலியில் சோறு முதலியவற்றுள் இருக்கின்றது. எ-று.

பிராணசொரூபவிசாரம்.

"ப்ராணஃ"=பிராணன் எது. இதயமுதலிய தானங்களிலிருப்பதும், ஐவகைத் தொழிலையுடைய தாகியதோர் காற்றின் விசேடம். இனி அந்தப்பிராணனதுவடிவு "மைத்ரேயசாகை" யில்விளங்க விதிக்கப் பட்டது. வருமாறு, "ப்ரஜாபதிர்வா ஏகோ(அ)தித்யத் ஸனாரமத்தைகஸ்ஸஜ்ஞான மபித்யாயத் பஹ்வ்ய்ஸ்ஸ்யாம் ப்ரஜாஅஸ்ருஜதேதா அஸ்மாத்வா ப்ரபுத்தா அப்ராணாஸ்தாணுரிவஸந்திஷ்ட மானாஅபஶ்யத் ஸனாரமத் ஸோமன்யத ஏதாஸாம் ப்ரதிபோதனாயாப்யந்தரம் வஶானீதிஸவாயமிவாத்மானம் க்ருத்வாப்யந்தரம்ப்ராவிஶத் ஸஏகோநாஶகத் ஸபஞ்சதாத்மானம்ப்ரவிபஜ்யாவ்யதே - யஃப்ராணோநாம ஸ்யமான உதானோவ்யானஇதி - அதயோயமூர்த்வ்யனுதாக்ரமயதி ஏஷவாவஸப்ராணஃ அதயோயனுவாசம் ஸங்க்ராமதிஏஷவாவஸோபானோத யோயம்ஷ்டஷ்மன்ன் ஹுதமபானேத்தாவயதி அஸிஷ்டம் சாங்கேனரூன யத்யேஷவாவஸமானோத யோயம்பீதா ஸிதமத்திரதிநிரதி ஏஷவாவஸ உதானோத யஏதாஸ்நிரானுவ்யாப்த ஏஷவாவஸவ்யானஃ. "=முதலில் பிரசாபதி ஒருவனே, தன்னைத்தானே யெண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அவன்களிக்க வில்லை. (அதனால்) அநேகமுயிர்களைப் படைத்தான். அவ்வுயிர்கள் சத்தியில்லாமலும் எழுந்திருக்காமலும் கல்லைப்போற்கிடக்கக் கண்டான். அவனுக்குக் களிப்புண்டாக வில்லை. இவற்றை உயிர்ப்பிக்கும்படி இவற்றுள் நானேபுகுவேன் என்று சிந்தித்தான். அவன் தன்னைக்காற்றாகச்செய்து உட்புகுந்தான். அவன் ஒருவனால் மூற்றும் வல்லவனாகாதவனானான். (பின்) அவன் ஐவகையாகத்தன்னைப்பிரித்து, பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன், என்று கூறப்பட்டான். அவற்றுட்பிராணன், உள்வளிமேலெழுந்திருத்தல். (உள்வளி=மூச்சு) அபானன், அதனைகீழ்நோக்கச் செய்தல். சமானன், உண்டவுணவினதுநூலத்திற்கழியத்தக்கதை அபானத்திற்றள்ளிச்சுக்குமபாகத்தை அவயவங்களில் விரவச்செய்வது. உதானன், குடித்ததும், உண்டதுமாகிய புண்டங்களைச் சலமலங்களாகக் கக்கவும் கீழ்போக்கவுஞ் செய்வது. வியானன், நாடிகளிற்கலந்துநின்றவற்றைத்தளரவும்பந்திக்கவும்செய்வது. எ-று. காண்க. "அஶ்வ" எது. கல்லைப்போல எது.

இனி, வாய், கண், முதலியபொறிகளும் பிராணனுக்குள்ள டங்கியதாய்த்தொழிற்படுதலால், அப்பிராணன் என்னு மொழி யால் உபசரித்துக் கூறப்படுகின்றது. அதனலே சந்தோகர்கள்= சாமவேதமுடையார்கூறுவது, "சாந்தோக்கியஉபநிடதம்" "నైవా చోనచక్షూంషినశ్రోత్రాణినమనాంసీత్యాచక్షతే ప్రాణఇత్యేవాచక్షతే." =வாய், கண், செவி, மனம், என்று கூறார். பிராணன் என்றே கூறுகின்றனர். எறு - காண்க.

ஆதலால், பொறிகள் வாயுக்கள் இவற்றின் பொதுவடிவா கியும், அந்திய வுலகங்களினும் சஞ்சரித்துவர வல்லதுமாகிய இலிங்கசரீரம்=சூக்கும உடம்பு, பிராணன் என்னு மொழியால் சொல்லவேண்டிவந்தது.

அந்த இலிங்க சரீரமானது, எலும்பு, தசை, முதலியவற்று லாய தூலஉடம்பினிடத்துக் கருமமாகிய கயிற்றினல் கட்டப்படு கின்றது. அக்கட்டு, அந்தந்த யுகங்களினுடைய வல்லமையால், எலும்பு முதலியவற்றுள் சேர்ந்திருக்கின்றது. அங்ஙனமாதலின், "கிருச்சிரம், சாந்திராயணம்" முதலிய விரதங்களில், அந்தமுத லிய உணவுகளே வெறுத்துவிடுதலினலே தசைமுதலியனவற்றின விடத்தும் எலும்புகள் விளைவில் அழியாதிருத்தலினல் பிராண னுக்கு ஊறுபாடு இல்லையென்றும், கிருதயுகத்தில் தவம் எளி தாகச் செய்து முடிக்கலாம் என்றும் கூறப்பட்டது. திரேதா யுகமுதலியவற்றில் தசைமுதலியன அழிதலினல் பிராணன் ஒழி ந்துபோதலை யுடையது. அதனல் தவம்செய்தல் வருந்திஞலும் முடியாது.

அங்ஙனமாயினும், பிராணன் தசை முதலியவற்றைப் பற்றி யிருத்தலினல் ஞானமுதலியவற்றுள் உபயோக விசேடம்சொல்வ தற்கு அமையாது. அவ்வாறுயினும் தவம் கூடுவதனைச்சொல்லும் பொருட்டு அதைச்சிறப்பிக்கப்பட்டது. அதனனே, கூர்மபுராணத் துள், அந்திய யுகங்களே யுள்ளிட்ட கருத்தால், வேறுதவம், சிறப் பித்துக் கூறப்பட்டது. வருமாறு, "అహింసాసత్యవచన మానృశంస్యంత పోభృణా। ఏతత్తపోవిదుర్ధీరా నశరీరస్యతోమణం." = பிறிதோருயிர்க் கொலை யொன்றும் செய்யாதொழிதல், மெய்கூறல், கொடியவனுகாதிருத் தல் = இரக்கமுடையனுதல், அறத்தையும் கடவுளையும் பற்றி

விசாரித்தல், இவற்றை அறிந்தோர் தவமென்பர். உடலை வற்ற வருத்துவதன்று. எ-று. காண்க. (கூஉஏ)

யுகவல்லமையுணர்ச்சியாலாம்பயன்.

శ్లో॥ యుగేయుగేచయేధర్మా స్తత్తత్రచయేద్విజాః।
తేషాంనిందానకర్తవ్యా యుగరూపాహితేద్విజాః ॥33ఏ॥

என்பது, இனி யுக்வல்லமையைக்கூறி அதற்குப்பயன்வருத்துக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தருமங்கள் எவ்வெவையோ? அவற்றுள், இருபிறப்பாளர் யாரோ? அவர்களுடைய குற்றம் கூறலாகாது. எந்தக்காரணத்தால் அவ்விருபிறப்பாளர், யுகதருமத்தைப்பற்றி யிருப்பாரோ? எ-று.

"యుగరూపాః"=யுகத்திற்குத்தக்கவர்கள். எனவே, காலத்தின் வசப்பட்டுள்ளவர்கள். என்றபடி. ஆரணியபருவத்திலும்."భూమిర్నద్యోనగాశ్చైవ సిద్ధాదేవర్షయస్తథా। కాలంసమనువర్తంతేతథాభావాయుగేయుగే। కాలంకాలం నమాన్యాస్య నరాణాం నరపుంగవాః। బలవర్ణ ప్రభావాహి ప్రభవంత్యుద్భవం తథా."=பூமி, ஆறு, மலை, மரம், சித்தர், தேவர், முனிவர், காலத்தை நன்குணர்ந்து அதற்கு ஏற்றபடி ஒழுகுகின்றனர். அவ்வாறே யுகங்கள்தோறும் பிறக்கும்பொருள்கள் யுகத்தைப்பற்றி நிற்கின்றன. அந்த ஒவ்வொரு காலத்தையும் கூடி, மனிதருள் வலி, நிறம், சாதி, ஆற்றல், உடையவர்களாய்ப் பிறக்கின்றார்கள். எ-று. காண்க.

அங்ஙனமானால், கலியுகத்தில் பாவிகளைப்பழிகூறவேண்டுவது இல்லையாதலால், இதுஅறம், இதுபாவம், என்று வகுக்கின்ற நூல்கள் அனைத்தும். முழுகிப்போகவேண்டுவதே யாம்.

எங்ஙனமெனில்? மேலே "அதருமத்தால் தருமஞ்செயிக்கப்படுகின்றது" என்று கூறியது, "ధర్మంచర" அறத்தைச்செய் என்ற சுருதி மொழியோடு முரணுகின்றது. ஆதலால்.

பொய்யால் மெய்வெல்லப்படுகின்றது என்றது, "నాస్తిసత్యా త్పరోధర్మో నానృతాత్పాతకంపరం। స్థితిస్సత్యేధర్మస్య తస్మాత్సత్యంనలోపయేత్."=வாய்மையிலுஞ்சிறந்த தருமமில்லை. பொய்கூறுவதிலும் மிகுந்த

பாவமில்லை. தருமமென்பது சத்தியத்துள்ளே யிருக்கின்றது. ஆதலின் உண்மையைக்கெடுக்கலாகாது. என்று மஹாபாரதம் இராஜநீதியிற் கூறியவிதியோடு முரணுகின்றது.

"கள்ளரால் அரசர் வெல்லப்படுகின்றார்கள் என்று சொல்லியது. "அதண்ட்யாந் தண்டயந்ராஜா தண்ட்யாம்ஶ்சைவாப்யதண்டயந்। அராஜகேமஹாந்தோஷோ நராந்சாதிகச்சதி." என்ற மநுவிதியோடு முரணுகின்றது. (இதற்குமுன்னரே கூறப்பட்டது, அதனை உக-வது பக்கத்திற்காண்க.

"மாதராற் புருடர்கள் வெற்றிப்படுகின்றனர்" என்றமொழி. "ஸ்த்ரீபிர்பர்த்ருவச்சார்யமேஷத ர்ஷ்பரஃஸ்த்ரியாஃ." =மனைவியால் கணவனுடைய சொல்லின்வழிசெய்யத்தக்கது. இது அந்த மாதர்க்குத் தலைமைப்பட்ட தருமமாம். என்ற யாஞ்ஞவற்கியதருமநூல் வாக்கியத்தினையும், "பர்த்தாரமலங்ஹயேத்யாது ஜாதிஸ்த்ரீகுணதர்பிதா। தாம்ஶ்வபிர்காதயேத்ராஜாஸம்ஸ்தாநேபஹுஸம்ஸ்திதே."=எந்தக்குலமாதுகுணமுடைமையால் அகங்கரிக்கப்பட்டுக் கணவனைக்கடந்து நடக்கின்றாளோ? அந்தமாதினை அரசன் பலருநிறைந்துள்ள சபையிலே நாயால் தின்னப்படச் செய்ய வேண்டும். என்ற மநுமொழியும், "பரித்யாஜ்யாத்வயாபார்யா பர்துர்வசநலங்ஹிநீ। தத்ரதோஷோநசாஸ்தீதி த்வம்ஹிவேத்தயதாததம்। ஸர்வலக்ஷணயுக்தாபி யாதுபர்துர்வ்யதிக்ரமம்। கரோதிஸாபரித்யாஜ்யேத்யேஷ தர்ஷ்ஸநாதநஃ."= கணவன் வார்த்தையைக்கடக்கும் மனைவியை விட்டுவிடவேண்டுவது. அப்படி விடுவதனற் குற்றமில்லை என்பது உனக்கே தெரியும். எல்லா நல்ல இலக்கணங்களும் அமைந்திருந்தாலும் கொழுநன் சொல்லைக்கடக்கும் கெட்ட குணமொன்றிருக்குமேயானல் அப்படிப்பட்டமனைவியை ஒழிப்பதே அழியாததருமமாம். என்ற பிரம புராணத்துட்கூறிய மஹரிஷிவாக்கியமும் ஆகிய இம்மூன்றினையும் முரணுகின்றது.

"வேள்வி குறைந்துபோகின்றது என்றது, வேதத்துள் அச்சித்திரகாண்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும்வேள்வித்தீக்காரியப்பிராயச்சித்த விதிவாக்கியத்திற்கும், "ஹோதவ்யம்விதிவத்ராஜன் ஜோர்த்வாமிச்ச்ந்தியேகதிம்। ஆஜந்மஸத்ரமேதத்யா தர்ஷ்ஹோத்ரம் யுதிஷ்டிர। நத்யாஜ்யம்ஹுணமஸ்யேதத்ப்ருஹீதவ்யம்த்விஜாதிபிஃ। யச்சைதந்யம்ப்ருதிவ்யாம்ஹி கிம்சிதஸ்திசராசரம்। தத்பர்வமஸ்ஹோத்ரஸ்யகுர்வைஸ்ருஷ்டஸ்வயம்ஹுவா। நாவபுத்யந்தி யேசைதந்நராஸ்துதமஸாவ்ருதாஃ। தேயாந்திநர

కంఘోరం రౌరవంనామనిరయం.” = ஓய்: தருமராஜரே! கேளும். யார் மேலுலகத்தை விரும்புகின்றார்களோ? அவர்கள் பிறந்தது முதல் செய்யவேண்டிய வேள்வியாகிய இத்தத்திக்காரியத்தை விதிப்படி வேட்டல் செய்யவேண்டுவது. இருபிறப்பாளர் கணமேனும் இதனை விட்டிருக்கலாகாது. பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுவது. இந்நிலவுலகத்தில், இருக்கும் உயிர்களாகிய நடப்பனவு நிற்பனவும் எல்லாம் “அக்கினி ஹோத்திரத்தின்” பொருட்டே பிரமன் படைத்தனர். எந்த மனிதன், காமசகுணத்தாற் சூழப்பட்டு, இந்தரகசியத்தையுணர்ந்துகொள்வதில்லையோ? அவன் இரௌரவம் என்னும் புகழ்பெற்ற கோரநரகத்தை யடைகின்றான். என்ற மஹாபாரத அசுவமேதபருவ மொழிக்கும் முரணுதல் உண்டாகின்றது.

“குருபூசை நாசமடைகின்றது” என்றுகூறப்பட்டசொல், “గురోరనవస్థానం గురోరిష్టవినిర్దేశం। గురోస్సేవాద్యకరణం జ్ఞానానుత్పత్తికారణం। ఆచార్యనిందాశ్రవణం తద్భాషస్యచదర్శనం। జీవతశ్చతథాతేనజ్ఞానానుత్పత్తికారణం” குருவுக்கு விருப்பமில்லாத காரியத்தைச்செய்தல். அவர் விரும்பியதைச் செய்யாதொழிதல், குருபணிவிடை செய்யாதுவிடுதல், இவை ஞானம்பிறவாமற் போதற்குக் காரணம். தன்குரியனை, அந்நியர்கள் பழிக்கும்போது தான்கேட்டிருப்பது, அவனுக்குத் துன்பம் உண்டாகும்போது தான் பார்த்திருத்தல், அவரோடு வாதிடுவது, இவையும்ஞானம்பிறவாமைக்குக்காரணமாம். எனவே ஞானம்பிறப்பதற்குத் தடையாகின்றது என்பதுகருத்து. என்ற காந்தபுராணவுரையோடு முரணுகின்றது.

“கன்னியர் பிள்ளை பெறுகின்கின்றார்கள்” என்ற சொல், “ప్రాప్తేద్వాదశేవర్షేకన్యాంనప్రయచ్ఛతి। మాసిమాసి రజస్తస్యాఃపితాపిబతిశోణితం.”=பன்னிரண்டாவது ஆண்டு பிறந்தும் தன் கன்னிகையைத் தானஞ்செய்யாமலிருக்கிற அந்தப் பிதா அந்தக்கன்னியின் ஒவ்வொரு திங்களிலும் உண்டாகும், மாதவிடாயுதிரத்தை குடித்தவனாகின்றான். (எனவே, அவ்வளவு பாவத்தையடைகின்றான். அல்லது, மறுமையில், அவ்வாறு யமதண்டனையை அடைகின்றான் என்பதுகருத்து. ஆண்டு=வருடம். திங்கள்=மாசம்.) என்னும் யமஸ்மிருதிமொழியும், “పితుర్గృహేతుయాకన్యా రజస్తస్యత్యసంస్కృ

தா। பூர்ணமத்யாபிதுஸ்தஸ்யா ஸ்நாகன்யாவ்ருஷலீஸ்ம்ருதா." = தந்தை வீட்டிலி
ருக்கும் கன்னிகை மணமில்லாமலே பூத்தலை யடைந்தால் அவ
ளுடைய பிதாவுக்கு, இளங்குழவியைக் கொன்றபாதகம் வருகின்
றது. அந்தக்கன்னிகை "விருஷலீ" என்று கூறப்படுகின்றாள்.
குழவி=சிசு = சிறுமகவு. விருஷலீ=காமுகி = அயோக்கியமான
வள்.) என்ற ஸ்மிருதிவாக்கியமும் மூணுகின்றது.

இனி, இம்மூலத்துள், "தேஷாம்நிஂதாகர்தவ்யா" அவர்களைக்குற்
றங் கூறத்தக்க தல்லளன்று கூறியிருப்பது, பாவியை, பொய்கூறு
வோனை, திருடனை, பதிவாக்கியங்கடந்த மனைவியை, வேள்வித்
தீக்காரியத்தைவிட்ட இருபிறப்பாளனை,குருபணிவிடைசெய்யாத
மாணாக்கனை,பூக்குமளவும்தன்மகளுக்கு மணம்புரிவிக்காததந்தை
யை, பழிக்கின்றதாகிய மேற்குறித்த சுருதி மிருதி புராணமொழி
களுக்குமாறுகொளல் ஆகின்றதே என்னை ? என்றபடி. (கூஉ)

ஶ்லோ॥ யுகேயுகேதுஸாமர்த்யம் ஶேஷமுனிவிபாஷிதம்।
பராஶரேணசாப்யுக்தம் ப்ராயஶ்சித்தஂவிதீயதே. ॥3ர்ய॥

என்பது மேல் வினவுக்கு விடைகூறுகின்றது.

(இ-ள்.) யுகா யுகங்கள்தோறும் இவராற் கூறுது ஒழிந்
துள்ள யுகங்களின் வல்லபம் ஏனையமுனிவர்களாற் கூறப்பட்டுள்
ளது. பராசரராலும் கூறப்பட்டிருக்கிற பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்
படுகின்றது. எ-று.

"ஶேஷம்"=மிகுந்திருந்த அந்தந்தயுகங்களின் ஆற்றல், ஏனைய
முனிவர்களால் விசேடமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு, ஆர
ணியபருவத்தில், "கிதஂநாமயுகஂஶ்ரேஷ்ஂ யத்ரதர்ஶ்னாதனஃ। கிதமேவன
கதவ்யஂ தஸ்மின்யுகேயுகோத்தமே॥ நதத்ரதர்ஶ்னாஸீதந்தி நஜீர்யந்தேசவைப்ரஜாஃ। தத்கிதயு
கஂநாம காலேனகுணதாஂகதஂ। கிதேயுகேசதுஷ்பாதஃ சாதுர்வர்ண்யஂசஶாஶ்வதம்।
பாதேனத்ரஸதேதர்மோ ரக்தாஂயாதிசாக்ஷயதஃ। ஜ்ஞானப்ரவ்ருத்தாஶ்சனரா கிரியாதர்மபரா
யணாஃ। தபோயஜ்ஞாகிப்ரவர்தந்தே தர்மாஶ்சாபிதாகிக்ரியாஃ। ஸ்வதர்ஶ்தா கிக்ரியாவந்தோ
ஜனாஸ்த்ரேதாயுகேபவன். விஷ்ணுகிபீதத்வமாயாதிசதுர்தாவேதஏவச। ஸத்யேனாஸ்த்யவிபவஂஶோ
ஸத்யேகஶ்சினவஸ்திதஃ। ஸத்யாத்ப்ரச்யவமானானாஂ வ்யாதயோபஹவோபவன். காமஶ்சோப
த்ரவாஶ்சைவ ததாதைவதகாரிதாஃ। காமகாமா ஸ்யர்தகாமாய ஜ்ஞாஂஸ்தஸ்வந்திசாபரே।
ஏவஂத்வாபரமாஸாத்ய ப்ரஜாகிக்ஷீயஂத்யதர்மதஃ। பாதைஸ்தைகேனகாந்தேய தர்மகிகலியுகே

ஷ்டிர்ஃ। வேதாசாராஃப்ரசாம்யந்தி தர்மயஜ்ஞக்ரியாஸ்ததா। ஆதமோவ்யாதயஸ்தந்த்ரி தோ மஃப்ரோதா தயஸ்ததா.” = கிருதம் என்பது யுகங்களுட்சிறந்தது. அதனுள் தருமம் அழிவற்றது. ஆதலால் அவ்வுத்தமமான காலத்தில் செய்யப்பட்டதேயொழியச்செய்யத்தக்கதில்லை. (எனவே ஒருகாற் செய்தளவே அச்செய்கை பயனேத்தந் துவிடுமன்றி மீட்டும்செய்யவேண்டா என்பது). அப்போது, தருமம் அழிவதில்லை. தருமஞ்செய்பவர்துன்பப்படுவதில்லை. மனிதர்க்குக்கிழத்தனம் இல்லை. காலம் அதிககுணமுடையது. தருமம் நான்குகால்களோடுநிறைந்திருக்கும். நான்கு வருணமும் சீர்பெற்றிருக்கும். அக்கால் நான்கனுள் ஒன்றனைப் பற்றுவதுபோல அதருமமானது காத்து நிற்கும். தருமவடிவனைய விஷ்ணு சிவந்த நிறமுடையவராயிருக்கின்றார். திரேதாயுகத்தில் மனிதர்கள், தருமம், கிரியை, வேள்வி, ஞானம், உடையவர்களா யிருப்பர்கள். விஷ்ணு பீதவண்ணராயிருப்பர். (பீதம்=பொன்மை). துவாபரயுகத்தில், வேதம்பிரிக்கப்படும். எனவே அதற்குமூன்வேதம் ஒன்றேயென்பது கருத்து சத்தியத்தின் மகிமைகுன்றாது. யாராயினும் ஒருவன் சத்தியமுடையவனைவே யிருப்பன். சத்தியம் தவறினவனுக்குக் காமமும்நோயும் தெய்வச்செயலால் உண்டாய் உண்மை வெளிப்படும். பயனைக்குறித்துவேள்விசெய்வர். பாவத்தின்வளர்ச்சியால் பிரஜைகள் நாசத்தையும் அடைவர். கலியுகத்தில் தருமம், ஒற்றைக்காலுடனிருக்கும். வைதிக ஒழுக்கங்களும், தருமவேள்விக்கிரியைகளும் அடங்கிவிடும். மனநோய், உடம்புநோய், சோம்பல், உறக்கம், பலவகைப்பட்ட குற்றங்கள், கோபம் முதலிய தீர்க்குணங்கள் மேற்சொல்லிய நல்லவை அடங்கின அளவும் விருத்தியாகும்.

இன்னுமவ்விடத்தில். “ பாஹ்மணாஃக்ஷத்ரியாவைஶ்யாஃ ஸங்கரந்தஃபரஸ்பரம்। ஶூத்ரதுல்யா பவிஷ்யந்தி தபஸ்யுத்ஸ்ருஜ்ய பவர்ஜிதாஃ। ஸ்வதர்மா ஶ்ரோத்ரிய கர்மாணஶ்சான்யோன்யஸ்யவிஶங்கிதாஃ। பவிதாரோனராஸ்ஸர்வே ஸம்ப்ராப்தெயுகஸங்க்ரமே ॥ ” அந்தணன், அரசன், வைசியன், ஒருவர்க்கொருவர் மனம் சென்றவழியே வார்த்தைசொல்லி, சூத்திரர்க்கு ஒப்பானவர்களாகின்றனர். தவத்தையும் சத்தியத்தையும் விடுவர். இயற்கையாகவே கொடுந்தொழிலைச் செய்வர். அந்தயுகமுடிவில், ஒருவர்பயம் ஒருவர்க்கில்லாமற்போம். எ-று. காண்க.

కలివర్జ్యాని.

కలియుగత్తిల్ ఒళిక్కత్తక్కన.

బ్రిరమ పురాణత్తిలుం. "దీర్ఘకాలబ్రహ్మచర్యం ధారణంచ కమండలోః। గోత్రాన్తాతృనపిండాత్తువివాహోగోవధస్తథా। నరాశ్వమేధౌమద్యంచ కలౌవర్జ్యాద్విజాతిభిః ॥

క్రతురపి ॥ దెవరాచ్చసుతోత్పత్తి ర్భర్తాకన్యానదీయతే। నయజ్ఞెగోవధస్కార్య్య కలౌనచకమండలుః॥

పురాణెపి॥ ఊఢాయాఃపునరుద్వాహం జ్యెష్ఠాంశంగోవధంతథా। కలౌపంచనకుర్వీతభార్యాతృజాయాంకమండలుమ్॥

తథాన్యెపిధర్మజ్ఞ సమయప్రమాణాకాస్సంతి ॥ విధవాయాంప్రజోత్పత్తౌ దెవరస్య నియోజనం। బాలికాతుతయోర్న్యెశ్చవరెణాన్యెన సంస్కృతిః। కన్యానామసవర్ణానాం పి వాహశ్చద్విజాతిభిః। ఆతతాయిద్విజాగ్ర్యాణాం ధర్మయుద్ధెనహింసనం। * ద్విజస్యాభ్యెతు నాయాతు శ్రోధితస్యాపిసంగ్రహః॥ సత్రదీక్షాచ సర్వెషాం కనుండలువిధారణం। మహాప్రస్థానగమనం గోసంజ్ఞప్తిశ్చగోసవె। సౌత్రామణ్యామపిసురా గ్రహణస్యచసంగ్రహః। అగ్నిహొత్రహవణ్యాశ్చ లీఢొలెహ్యోపరిగ్రహః। † వానప్రస్థాశ్రమస్యాపిప్రవెశొవిధిచొదితః। వృత్తస్వాధ్యాయసాపెక్షమనుషసంకొచనంతథా। ప్రాయశ్చిత్తవిధానంచ విప్రాణాంమరణాంతికం। సంసర్గదొషస్తైనాద్యైర్మహాపాతకనిష్కృతిః। వరాతిథి పితృభ్యశ్చపశూపాకరణక్రియా। దత్తొరనెతరెషాంతు పుత్రత్వెనపరిగ్రహః। సవర్ణానాంతథాదృష్టె స్సంసర్గశ్శొధితైరపి। అయొనౌసంగ్రహొవిత్తె పరిత్యాగొ గురుస్త్రియాః। అస్థిసంచయనాదూర్థ్వం అంగస్పర్శనమేవచ। శాపిత్రంచైవప్రాణాం సొమక్రయణంతథా। షడ్భక్తానశనాన్న హరణంహీనకర్మణః। శూద్రెషుదాసగొపాల కులమిత్రార్ధసీరిణాం। భొజ్యాన్నతా గృహ స్థస్యతీర్థసెవాతిదూరతః। శిష్యస్యగురుదారెషు గురువద్వృత్తిరీరితా। ఆపద్వృత్తిర్ద్విజాగ్ర్యాణా మశ్వాస్తనికతా తథా। ప్రజార్థంతుద్విజాగ్ర్యాణాం ప్రజారణిపరిగ్రహః। భ్రాహ్మణానాంప్రవాసిత్వం ముఖాగ్నిధమనక్రియా। బలాత్కారాదిదుష్టస్త్రీ సంగ్రహొవిధిచొదితః। యతెస్తుసర్వవర్ణెభ్యొ భిక్షాచర్యావిధానతః॥ నవొదకెదశాహంచ దక్షిణాగురుచొదితా। భ్రాహ్మణాదిషుశూద్రస్య పచనాది క్రియాపిచ। భృగ్వగ్నిపతనాద్యైశ్చ

* పాఠాంతరం॥ ద్విజస్యాభ్యెతునిర్యాణం॥ ఎం॥ శ్రోధితస్యాప్యసంగ్రహః ॥ ఎం॥ శ్రోధితస్యాపిసంగ్రహః। ఎం॥ ప్రమాణాంతరం॥ ద్విజస్యాభ్యెతునాయాతు శ్రోధితస్యాప్యసంగ్రహః॥ ఎనవుంవరుం.

† పాఠాంతరం॥ వానప్రస్థాశ్రమశ్చాపి. ఎన్బదుపాటం.

వృద్ధాదిమరణంతథా। గోతృప్తిపైతృపయసి శిష్టైరాచమనక్రియా। పిత్రాపుత్రవరోధేషు పాక్షికాండంఋకల్పనం। యతేస్సాయంగ్వహోష్టత్వం సూరిభిస్తత్వనత్పరైః। ఏతాన్లోకగుప్త్యర్థం కలేరాదౌమహాత్మభిః। నివర్తితానికర్మాణి వ్యవస్థాపూర్వకంబుధైః। సమయశ్చాపిపాఖూనాం ప్రమాణంవేదవద్భవేత్." (இவற்றின்பொருள்.

க-வது. நெடுங்காலம் பிரமசரியத்தைத் தரிப்பதுவும், உ-வது. கமண்டலத்தைத் தரிப்பதுவும், ங-வது. தாய்பிறந்த கோத்திரத்தின் சபிண்டர்கள் கன்னிகையை மணம்புணர்வதுவும், ச-வது. கோவதையும், ஞ-வது. நரமேதயாகமும், சு-வது. அசுவமேதவேள்வியும், எ-வது. மதுபானமும், இவைகளை இக்கலியுகத்தில் பிரமசூத்திரிய வைசியர்கள் ஒழிக்கவேண்டுவது. எ-று, காண்க.

க-வது. நெடுங்காலம் என்பது, பன்னிரண்டுவருடத்திலும் அதிகமான காலம் பிரமசரியங்காத்தல் கூடாது. எனவே, இக்காலத்தில் அவ்விரதத்தைக் காத்துக்கொள்வது அருமைஎன்றபடி, உ-வது. சன்னியாசம் எ-று. ங-வது. அம்மான்மகளை மணஞ்செய்வது போல்வன எ-று. ச-வது. மதுபர்க்கத்தின்பொருட்டுப் பசுஇறைச்சிதருவது. எ-று. மதுபர்க்கம்=விருந்தாகவந்தபெரியர் முதலியோரை அப்போது பழம்முதலியசிலதிரவியங்களைக்கொண்டு உபசரிக்கச்சொல்லியகருமம். ஞ-வது. சு-வது. வெளி. எ-வது. வேள்வியில், வைதிகவிதியால் சோமபானம்போலும் வந்த சுராபானமும். தாந்திரீகசாத்தேயமதத்திட் கூறும் மதுபானமுமாம்.

இரது என்பவர் செய்த தருமநூலிலும், பிள்ளையில்லாவிட்டால் கணவன் இறந்தபின்னும் அவனுக்கு இளையவனைச்சேர்ந்து பிள்ளையைப்பெறுதலும், பெண்மகவைத் தத்தாகக்கொடுத்தலும், வேள்வியின் பொருட்டுப்பசுக் கொலைசெய்தலும், சன்னியாசம் செய்தலும், கலியுகத்தில் ஆகாது. எ-று. காண்க.

புராணத்துள்ளும் * முன்னொருவனால் மணம்புணர்ந்தவளைப் பின்னொருவன் மணம்புணர்தலும், † மூத்தமகன் எடுகூறும், கோவதையும், தமையன் மனைவியோடு புணர்தலும், கமண்டலமும், இவ்வைந்தும் கலியுகத்தில் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

அவ்வாறே, தருமமுணர்ந்தபெரியர்கள்கூறிய சமயப்பிரமாணத்துள்ளும் வேறு சில கூறப்பட்டுள்ளன. அவையாவையெனின்?

* கைம்பெண்ணை மணத்தல் † தாயகபாகத்தில் மூத்தமகன்என்று ஒரு பங்கு மிகுசேடமாக எடுத்துக்கொடுப்பது.

(க0) கைம்பெண்ணினிடத்துச் சந்ததியை யுண்டாக்கும் பொருட்டு அவளது கணவனுக்கிளையோனை யேவுதலும், (கக) பாலியைக்கும், யோனிகூடாத மில்லாதவளுக்கும் வேறு ஒருவரனை மணம்புணர்த்தலும், (கஉ) இரு பிறப்பாளராகிய மூவரும் தம் வருணமல்லாத வேறு வருணத்து மாதரை மணம் புணர்தலும், (கங) ஆததாயியா யிருப்பவர்களையும், உயர்ந்தஇரு பிறப்பாளரையும் தருமயுத்தத்தினல் கொலைசெய்தலும், (கச) இருபிறப்பாளன், சமுத்திரத்தின்மீது யாத்திரைசெய்தால் பிராயச்சித்தஞ்செய்து அவனை அங்கீகரித்தலும், அல்லது. இருபிறப்பன்கடலிலே கலத்தின் மேற்செல்லுதலும், (கஞ) "श्रोत्रस्य्यज्ञं ग्रहः."=ஒருவன்தானே பிரமகத்திசெய்து பின்தக்கப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொண்டால் அவனை கூட்டத்தார் ஒழியாதுவிடுதலும்,(கசு)யாவரும்வேள்விக்குத்தீக்ஷைசெய்துகொள்ளுவதும், (கள)கமண்டலத்தைத்தரித்தலும்,(கஅ)மஹாப்பிரஸ்தானத்திற்குச்செல்லுவதும் (கஙு) கோமேதயாகத்தில் கோவதைசெய்வதும், (உ0) சௌத்திராமணியென்னும் வேள்வியில் சுராக்கிராஹம் என்பதைக்கொள்ளுதலும், (உக) அக்நிஹோத்திரஹவணீ என்னும் பாத்திரத்தில் எச்சில் குற்றமன்று என நக்குதல் செய்வதும் (உஉ) வானப்பிரஸ்தாச்சிரமமும், (உங) விதிக்கப்பட்டபடி புகுதலும் (உச) நியமமான ஓதலே வேண்டும், அல்லது, ஒத்த நடை, ஒத்த ஓதலுடையனுய் இருப்பவன் வேண்டும் என்னும் விருப்பமும், (உஞ) பாவத்தைச் சுருக்குவதும், (உசு) வேதியனுக்கு மரணந்தப் பிராயச்சித்தத்தை விதிப்பதும், (உள) கள்ளர்முதலியவர்களோடு சேர்ந்ததோஷ முண்டென்பதும் (உஅ) மஹா பாதகங்களுக்குத் தக்க பிராயச்சித்தமும், (உகூ) மணத்தில் மணமகன், அதிதி, பிதிரர், இவர்கள்பொருட்டுப் பசுவைப் பாகத்திற்காகத் தருதலும், (ஈ0) தத்தபுத்திரன், ஔரச புத்திரன் ஒழிய ஏனைய புத்திர பேதங்களைப் புத்திரராகக் கொள்ளுதலும், (ஈக) சுத்தஞ்செய்வித்துக் கொண்டுவந்தவர்களோடு அவர்களுடைய ஒத்த மரபினர்க்கு உடனுறைவு கூடும் என்பதும், (ஈஉ) அயோநி = மரபில்லாதவனிடத்து ஒருபொருளைக் கொள்ளுதலும், (ஈங) குருமனைவியைக் கைவிடுதலும், (ஈச) அஸ்திகளுக்குச் சஞ்சயநம் = பாற்றெளிக் கருமமான பின்பு

தொடுதலும், (கூடு) பிராமண சாமித்திரமும், = வேள்வியில் அந்தணன் பசுவதை செய்தலும், (கூசு) வேதியன்சோமக்கொடி விற்றலும் (கூஎ) ஆறுபொழுது உண்டி கிடையா விட்டால் இழிதொழில் செய்வோன் கையுணவையும் அருந்தலா மென் பதும், (கூஅ) சூத்திரருள் அடிமை, இடையன் குலமித் திரன், பயணுண்டாக்குவோன், இவர்களுடைய உண்டியைப் பெற்றிருத்தலும் (கூக) கிரகத்தன் நெடுந்தூரம் தீர்த்தயாத் திரை செய்தலும், (சo) மாணாக்கன் குருபணியைப்போலும் குருபத்தினிக்கும் பணிவிடைசெய்தலும், (சக) உயர்ந்தஇருபிறப் பாளருக்குரிய ஆபற்காலத்தொழிலும், (சஙூ) நாளையிருப்போ மோ இல்லையோ? என்னும் அழுந்திய வைராக்கிய சித்தமும், (சங) இருபிறப்பாளருட் சிறந்தோர் சந்ததியின்பொருட்டு "பிர ஜாஅரணி" என்பதை கொள்ளுதலும். (சஙூ) அந்தணர்கள் வேறுதேயம் செல்லுதலும், (சச) வாயால் நெருப்பையூதுத லும், (சடு) விதியாணை இல்லாமலே வலிமையாலே இழிகுலத் தவளைத் தேடுதலும், (சசு) எல்லாவருணங்களிலும் துறவிபிச் சையெடுத்தலும், தன்குலமில்லாதவர் பிச்சைகூடாது என்றபடி (சஎ) புதுநீரில் தசாஹம்=பத்துநாட்கோடலும், அதுகன்மாந் திரம் (சஅ) குரவன்கூறிய அளவுதக்ஷிணை கொடுத்தலும், (சகூ) வேதியன்முதலிய மூவர்பால் சூத்திரன் சமயல் முதலிய பணி விடைசெய்தலும், (டுo) வயது முதிர்ந்தோன் முதலியவர்கள் மலிச்சாரல், நெருப்பு முதலியவற்றில் விழுந்து மரணமடைத லும், (டுக) ஆன்குடித்துமிருந்த நீரில்உயர்ந்தவர் ஆசமித்தலும், (டுஉ) தந்தைமகனுக்கு வழக்குநேர்ந்தவிடத்துச்சான்று கூறி னவனைத் தண்டித்தலும், (டுஙூ) துறவிமாலைப் பொழுதினுக்கு மேல்நிரகத்தை யிருத்தலுமாகிய இவைகளெல்லாவற்றையும், காலதத்துவ வுணர்ச்சிபெற்ற மஹான்களாகிய புலவர்கள் தவ வன்மையால் கட்டுப்பாடாகக் கலியுகத்தில் கூடாதென்று ஒழி த்துவிட்டார்கள். தருமமுணர்ந்தவர்களாகிய அந்தப்பெரியோர் களுடைய் சமயக்கட்டு வேதம்போலும் பிரமாணமாயிருக்கும்.

(கக.) வது. பாலியை – எது, ஊத்தலில்லாத கன்னிகை. யோனிதூஷ தமில் லாதவள் - எது, தூஷ்த பின் புணர்ச்சியில்லாதவள். இவ்விருவர்க்கும் சமம் பெண்டன்மைவந்தால், வேறுமணம்செய்தல் கலியிற்கூடாது. எ-று.

கஉ. வது. அந்தணமாதுமுதலிய நால்வருணப்பெண்களையும் வேதியன் மணத்தலும், அரசன்மூன்றுவருணத்துள்ளும், வைசியன்இரண்டிலும், எனவே, தன் சாதியிலுந் தனக்குத் தாழ்ந்த சாதியிலும் மணம்புணர்தல் வழக்கமிக் கலியிலாகாது. எ-று.

(கங.) ஆததாயி எது "అగ్నిదోగరదశ్చైవ శస్త్రపాణిర్ధనాపహా| క్షేత్రదారాపహర్తాచషడేతాత్వతాయినః." = மனை முதலியவற்றிற்குத் தீயிட்டவனும், விடம்வைத்தவனும், படைக்கலந் தொட்டவேதியனும், பிறர்பொருள் வவ்வினோனும், பிறர்நிலங்கவர்ந்தவனும், பிறர்மனையாளைப் புணர்ந்தவனும் ஆகிய அறுவரும் ஆததாயிஎனப்படுவார். எ-று. "ఆతతాయినమేవైనం హన్యాదేవావిచారయన్." இந்த ஆததாயிகளைக் கொலையே செய்யவேண்டுவது விசாரித்தல் வேண்டாம். எ-று. "ధర్మేణయుధ్యతంహన్యాత్." = தருமமாகச் சண்டைசெய்து அவனைக் கொல்லவேண்டும் என்று முன்னையவிதி, இக்கலியில் அவன்வலிய வனுயின் தருமச்சண்டையால் முடிவுபெறுன் ; ஆதலால் போரில் வஞ்சித் தாயினும் தண்டிக்கலாம். எ-று.

வேதியன் போர்க்கேவரலாகாது, வந்தால், தருமமாக அவனோடு போர் செய்யவேண்டுவது என்பது முன்னைய ஏற்பாடு. இக்கலியில் அவ்வாறில்லை துவாபரத்தின் முடிவில் கலிவழக்கத்தைப்பற்றி, திருஷ்டத்துய்மன் வில்லா சிரியனுகிய துரோணரைக் கொன்றனன். எ-று. காண்க.

(கச.) பிரம க்ஷத்திரிய வைசியர்களாகிய இருபிறப்பாளர்கள், முன் மரக்கலம் ஏறிச்சமுத்திரத்தின்மேல் யாத்திரைசெய்துவந்தனர், இப்போது அது ஆகாது. ஏனெனில்? கருமம்நடவாது ஆசாரங்கெடும். அந்நியர்கலப் புண்டாகும். இவ்விடத்து, இருபிறப்பாளர் என்பது வேதியர்கள் மட்டில் இடுகுறியாலும் காரணத்தாலும் செல்லுகின்றது. அரசவைசியர்களிடத்தில் காரணமாத்திரையாற் செல்லுகின்றது. "యోగాద్యూఢిర్బలీయసీ" = காரணத்திலும்இடுகுறிசிறந்தது. என்பதனுல் ஈண்டுதுவிசர்என்பதற்குஅந்தணரென்பதே சிறந்த பொருளாகின்றது. கலியுகத்தில் சமுத்திரயானம் = கலத்திற்மேற் செல்லுதல் கூடாதென்னும் விலக்குவேதியனுக்கு மாத்திரமேயென்று சிலர் கூறுவர். அங்ஙனமாகுல், "కన్యానామసవర్ణానాం వివాహశ్చద్విజాతిభిః" என்று இதேப்பிரகரணத்தில் மேற்கூறப்பட்ட இருபிறப்பாளர் என்பதற்குபொருள் மாறுபாடு வருகின்றது ஆகலின்கலியில் பரிசுத்தராகிய பிரம க்ஷத்திரிய வைசியர் மூவரும் "சமுத்திரயானம்" செய்யலாகாது என்று இக்கலிவிலக்கு வாக்கியத்திற்குக் கருத்தாகின்றது.

பாடபேதங்களின்படி இக்கலியுகத்தில் கடல்யாத்திரைசெய்த இருபிற ப்பாளனுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்தாலும் அவனை அக்குலத்தவர்கள் உட னுண்ணுதல் முதலிய விவகாரத்துள் சேர்க்கலாகாது.

வேறு சிலர் மதப்படி, மற்றையயுகங்களில் சமுத்திரயானஞ் செய்த இருபிறப்பாளனுக்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய்து குலத்துட்சேர்த்து வந்தனர் இப்போது பிராயச்சித்தஞ்செய்து கொள்ளினும் சேர்க்கலாகாது,

வேறு சிலர்மதத்தின் பாடபேதப்படி, கப்பலின்மேற் செல்வதேகூடாது என்பது ஒருகலியுகவிலக்கு. "ஶோதிதஸ்யாபிஸம்க்ரஹஃ." =என்றவிலக்கு வேறு விடயம் பற்றிய கலிவிலக்கு. எனவே, சாதி, குலம், சமயம் = மதமிலை கெட்டவனுக்கு மறுபடியும் உபநயநமுதலிய பிராயச் சித்தங்களைச்செய்து அவனை யம்மரபிலுள்ளோர் சேர்த்து வந்திருந்தார்கள், இப்போது அது ஆகாதென்பது. அந்தப்பகுதியில், "ஸம்ஸர்கஶ்சாதிபேரயேத்" = என்றுபின் கூறிய வற்றிற்குக் கூறியது கூறலென்னும் குற்றம்வருகின்றது ஆதலின் அது பொருளன்று,

வேறுபிரமாணங்களின்படி, கலியுகத்தில் கடன்மேற்சென்ற இருபிறப் பாளரில். வேதியனுக்குப் பிராயசித்தம் செய்தாலும் குலத்தில் உடனுறைவுஇல்லை; அரசவைசியர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்தால் மரபிலுடனுறைதல் வழக்கங்கூடும், சூத்திராதியர்க்கு எனவே உபநயநச்சடங்கேயில்லாதவர்களுக்குக் கடல்யாத்திரை விலக்கே யில்லையாம்,

"ப்ராகுபநயனாத் காமசாரகாமவாதகாமபக்ஷாஃ" = உபநயன அதிகாரமுடைய பிரமக்ஷத்திரிய வைசியர்களில் அக்கருமகாலத்திற்கு முன் இவையோர் விரும்பியவாறு போகலாம்! விரும்பியவாறு பேசலாம்; விரும்பியவாறுபுசிக்கலாம். எ-று, என்றகௌதமர் மொழி, இவ்வுரையிற் சூடாகன்மவியியில், மேல், உதசரிக்கப்படும். ஆதலின் கலியில் கடல்யாத்திரை செய்த அவ்வகைச் சிறுவர்க்குக் குற்றமுமில்லை. கழுவாயு மில்லையென்று சிலர் கூறுவர்.

அங்ஙனமன்று. மனஞ்சென்ற வழிச்செல்லலாம் என்றது. சாதாரணமாகக் காலநியமக் கட்டில்லாமற் சஞ்சரிக்கலாம்என்றபடி. உபநயநகருமமுடிந்தவன் சந்திகாலங்களில் வேண்டியவாறு கிரியலாகாமையின். உபநயனமில்லாதவனுக்கு அந்த நியமம்இல்லையெனக்கொள்க. வேண்டியதைப் புசிக்கலாம் என்றது, பழஞ்சோறுமுதலியன புசிக்கலாமென்ப தன்றி சூத்திரர் சமைத்தனவும் உண்ணப்படாதனவும் உண்ணலாகாது. வேண்டியவாறு பேசலாம் என்றது, தரத்துக்குத் தக்கபடி பண்ணுமையுமுதலிய வற்சூல் வார்த்தை சொல்லவேண்டிய தடையில்லையே யன்றி, வைதல், துன்பவிளைவாகிய பொய் கூறல் முதலியன கூடாதென்றபடி. அந்தக் கௌதமமொழிக்குப் பெரியோர் பொருள் கூறியிருக்கின்றனர். அதற்குப் பிரமாணமாக "வ்ருத்யாஶூத்ரஸமஃ" = அப்படிப்பட்ட சிறுவன் ஒழுக்கத்தால் சூத்திரனேடுஒப்பாவான். எனவே சூத்திரனல்லன் உபநயன அதிகாரம் உண்மையின். சூத்திரனிற் சிறந்தவன் என்ற வசிட்டமொழியையும் "யஶோபபாதிதமாத்ர புரீஷபவதினஸ்ய சமனகல்பஃ

ஸ்ஜே."=உபநயனமில்லாத அச்சிறுவனுக்கு மலமூத்திர ஒழிவுகாலங்களில், அலம்பல் மண்ணிட்டுச் சுத்திசெய்தல் சுத்தஆசமனம் செய்தல் விதியில்லை என்ற கௌதமமொழியும் உதகரிக்கப்பட்ட தன்றி, சூத்திர விருத்தியிலும் இழிந்த தொழிலுக்குக் கட்டளை கொடுக்கப்பட்டதில்லை. அன்றியும், அவ்வகைப்பட்ட இலக்கணத்திற்குப் பத்துவருடத்திற்கு அதிகரிக்காத வயதின்கால அளவையும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன்பிரமாணங்களை இவ்வுரையில் அவ்வவ்விடங்களிற் கூறப்படும். ஆதலின் அக்கௌதமமொழிப்படி உபநயனமில்லாதவனுக்குக் கடலிற் சஞ்சரித்தல் குற்றமில்லை என்பது கூடாது.

(ககூ) வது. சத்திரயாகம்-எது. "సర్వేయజమానా స్సర్వేఋత్విజఃస్యుః" = அந்த வேள்வியில் அனைவரும் யஜமானர்களும் அனைவரும் இருத்விக்குகளும், என்றலின், அனைவரும் யஜமான தீக்ஷைசெய்து கொள்ளலாகாது. ஏனெனில்? தலைவன் செய்யவேண்டிய தொழில் மிகுதியாயிருக்கின் அவற்றை இருத்விக்குகளும் செய்யக்கூடும், இருத்விக்குகள் செய்யவேண்டுந் தொழில் மிகுதியாயிருக்கின் அவற்றைத் தலைவனும் செய்யலாம். அல்லது, அந்தவேள்வியில் ஒருவர்க்கொருவர் உதவியாக எல்லாத்தொழிலையும் யாவரும் செய்யலாம் ஆதலின், இத்தொழிற்கு இவனே தீக்ஷிதன் = உரியவன் என்று வேறுவேறுக இக்கலியில் தீக்ஷைசெய்து கொள்ளலாகாது = உரிமைசெய்து கொள்ளலாகாது. என்று சிலர் கூறுகின்றனர் இக்கலியில் சத்திரயாகமே கூடாதென்பது சிலர்கருத்து.

"సత్రదీక్షాచసర్వేషాంకమండలువిధారణం."=சத்திரவேள்வியில் தீக்ஷை,அல்லது, சத்திரயாகம், தீக்ஷை, சங்கியாசம், இவைகள் மூன்று அனைவர்க்கு மிருந்தன இக்கலியில்கூடாது. எ-று.

(கஅ) வது. மஹாப்பிரஸ்தான கமனம், எது, அரித்துவாரம் கங்கோத்தரி, வதரிகாச்சிரம வழியாக இமயமலையை யேறிக்கடந்து சென்று சுவர்க்கமடைதற்குரிய இடத்தில் தேகத்தை ஒழிப்பது, இதனைத் துவாபரத்தின் மூடிவில், பாண்டவர்களைவரும் செய்தனர். அவ்வாறு இக்கலியில் யாருஞ் செய்யலாகாது. எ-று.

(உ0) வது. சௌத்திராமணி-எது, இந்திரனுக்குப் பிரீதியாகும்படிச்செய்யும் ஒருவகை வேள்வி. அதனுள், "గ్రహ"=க்ஷோமத்திரவியங்களைச் சேர்த்துவைத்தற்குரிய ஒருவகை மரப்பாத்திரம், "సోమగ్రహాగ్శ్చసురాగ్రహాగ్శ్చగృహ్యన్తి" = சோமத்தைப்பெய்துவைத் தகிரகத்தையும் சுராவைப்பெய்துவைத்தகிரகத்தையும் கொள்ளுகின்றன, என்ற வேத வாக்கியப்படி, "సురా," "పరిసృత్," =மூலிகைகளைக்கிள்ளுவதினால் வடிந்தகள்ளினை (எனவே வேள்வியின்பொருட்டுக் கூறப்பட்ட சிலமூலிகைகளைக் கொண்டுவந்து உரியவிதிப்படி அவ்விடத்திற்றானே ஆக்கப்பட்டு திருத்திவைத்திருக்கின்ற ஒருவிதமான

கள்ளின்வேறுபாடு அது, "गौडी, पैष्टी, माध्वी, मद्यं," என்பன முதலிய பெயரை உடைய பத்துவகைக் கள்ளினுள்ளுஞ் சேர்ந்ததன்று அப்படிப்பட்ட சுரௌதமாயுள்ள சுரைவினைக்கிரகம் என்னும் பாத்திரத்திருந்து திருத்தப்பட்டு ஓமம்செய்து, அந்த சேடத்தை விதிப்படி முன் ஆசமனஞ்செய்திருந்தார்கள். இக்கலியில் "சௌத்திராமணி" யாகம்செய்தாலும் சுராக்கிரகத்தால் ஹோமஞ்செய்யலா மன்றி, சோமபானம் செய்வதுபோற் சுராபானம் செய்தல் கூடாது. "அபி," "च," இந்த அவ்வியயத்தினுல் வேறுஸ்மிருதிகளில் கூறப்பட்டுள்ள பிரமாணங்களை அனுட்டித்து, சாத்தேயதீக்ஷாவிதிப்படி செய்யப்பட்டிருந்த மதுபானமும் இக்கலியுகத்தில் கூடாதென்று விலக்கப்பட்டது.

(உக) வது. "अग्निहोत्रहवणी" எது, நாடோறும் வேள்வி செய்பவன் காலை மாலை வேள்வித்தீக்காரியத்தில் ஹோமஞ்செய்கின்ற பால்முதலிய அவித்திரவியங்களைச்சேகரித்து வைத்துவைக்கும்படித்திருத்தப்பட்ட ஓர்வகை மரக்கலம்=மரப்பாத்திரம்அதனுல்ஓமம்செய்தபின்பு அச்சேடத்தை அப்பாத்திரத் தோடுநக்குதல்செய்து, தருப்பைசலத்தினுல்அலம்பிச் சுத்திசெய்துவைத்திருந்தனர். அவ்வழக்கம்இந்தயுகத்திலாகாது. நக்குதல்செய்தால் எச்சிலாம். எ-று.

(உஉ) வது. வானப்பிரஸ்தம் மேற்கூறப்படும்.

(உங) வது. பாடபேதம். "प्रवेशः" = கங்கையமுனை சரச்சுவதி என்னும் திரிவேணி சங்கமம் மூன்றியாறு கூடுமிடம் பிரயாகை (அது அலஹாபாத்) இதில் பாய்ந்திறந்தல், இதுவே கங்கைபாய்தல்என்பது. இதனை,இருக்குவேதம், "सितासितेसरितो यत्रसंगमेतत्रप्लुतासोदिवमुत्पतंति। येवैतन्वाममिनृजंतिधीरास्तेजनासोअमृतत्वंभजंते." = கங்கையமுனையாறு எனப்படுகின்றனவோ அவ்விடத்து தீராடிஞேர் சுவர்க்கத்தைப் பறந்தடைகின்றனர். யார்? அங்குதேகத்தை ஒழிக்கின்றார்களோ ? அவ்வகைப்பட்ட அறிவாளர் அமிர்தத்துவத்தை அடைகின்றனர். என்று விதித்தபடி முன்னுளில் அத்திருவேணியில் விழுந்து தேகத்தைவிட்டு வந்தனர். அதைக்குறித்து. முன் செய்யத்தக்க "अग्निहोत्रसमारोपणं," = நித்தவேள்வித் தீக்காரியத்தை முடித்தல். "आत्मश्राद्धं," = தனக்குத்தானே சிராத்தகருமத்தை முடித்துக்கொள்ளல் முதலிய விதிகளும்கூறப்பட்டன.அவ்வாறுதேகத்தை யொழித்தால் அது "आत्महत्या" = தற்கொலை அன்று. என்று முன்செய்து வழங்கினர். இக்கலியிலது கூடாது. ஏனெனில் ?

"सितासिते," என்ற சுருதிமொழிக்கு கங்கையமுனை என்பது பொருளல்ல. வெள்ளைகறுப்பு என்றது பொருள். அதுபுராணக் கூற்றின்படி கங்கையமுனையாறென்றே பொருள் கூறப்படினும் யோக நூலுடையார்கூறிய படி இடைபிங்கலை என்னும் நாடிகளாகின்றது. சுழுமுனையோடு கூடி திரிகூடம்

திரிவேணியென்னும் பெயராயுடைய புருவநடுவிடத்தில் தியானம் செய்பவனுக்குப் பயன் சுவர்க்கமுறுதல். என்னை? "భ్రూమధ్యప్రాణమావేశ్య" என்னும் கீதைமொழிப்படித் தாரகயோகத்தில் பிரமரந்திரத்தைப் பீறிக்கொண்டுயிர் துறக்கும் சித்தபுருடனுக்கு "తయోర్ధ్వమాయన్నమృతత్వమేతి" = அந்நாடியோடு மேற்சென்றவன் அமிர்தத் துவத்தை அடைகின்றான் என்ற "கடவல்லியுபநிடத" மொழிப்படி வீட்டை அடைகின்றான் என்று மேற்கூறிய இருக்குமொழிக்குப் பொருளாகின்றது. ஆதலின் அவ்வாறு செய்யவேண்டுமேயன்றி நீரில் விழுந்து தேகத்தை யொழிக்கலாகாதென்று முன்னுளிலேயே சிலர்கொள்கையாக விருந்தது. ஆயினும், அதற்கு ஆற்றலில்லாத அநாதிகாரிகள், தலதீர்த்த விசேடங்களைத் தெரிவிக்கின்ற ஸ்மிருதிபுராணப்படி கங்கை யமுனையாற்றுக் கூட்டத்தில் விதிப்படி உயிர் விடுதலைச்செய்து வந்தனர். இவ்வாறே. குருக்கேத்திரத்திலும் அரசர்கள் போர்செய்து வெட்டுண்டு இறந்தனர். அதுவும் இப்போதாகாதென்று கலிவிலக்கில் ஒழிக்கப்பட்டது.

மற்றொருசாரார். அச்சுருதிமொழிக்கு நிஜப்பு மறப்பெனப்படுவனவே கங்கையும் யமுனையுமாமாகலின் அவ்விரண்டுங் கூடுமிடனுவது ஆன்மநிலையாம் அவ்விடதுதத்தியானயோக நீராடினரும், தத்துவத்தேக நியதிசெய்தாரும் அமிர்தத்துவம் = சாகாநிலைபெறுவர் எனவும் பொருள்கூறுவர். இவ்வாறே ஏனையவிரதவேள்வி முதலிய நித்த நைமித்திய கருமங்களனைத்தினுக்கும், உள்ளுறைப்பொருள் உள்ளன என்பர். அவற்றை வல்லுநர்பாற் கேட்டுணர்க.

(உச) முறைப்படி ஓதினுல் ஓதவேண்டும் இல்லையேல் வேண்டுவதில்லை; என்றுவிட்டால் இக்கலியில் நியமம் முழுவதும் நடத்தலில்லை யாதலால் ஓதலே ஒழிந்துவிடும். ஆதலின் அவ்வளவு கட்டுப்பாடு வைத்துக்கொள்ளலாகாது. எனவே, எவ்வளவானுலும் ஓதல்வேண்டும் என்பது.

அவ்வாறே, இருந்தால் நல்லொழுக்கமுற்றும் இருக்கவேண்டுவது. அன்றி சிலபாக மிருந்து சிலபாகம் இல்லாது ஒழிதலால் பயனில்லை என்றுவிட்டுவிடுவதால் ஒழுக்கமே முழுவதும் கெடும். ஆதலின் சத்தியுள்ளவரையில் சிறிதாவது இருந்தாற்போதும் எல்லாம் இருக்கவேண்டும் என்னும் விருப்பம் வேண்டுவதில்லை.

அல்லதூஉம், பிதிர்க்கடன் பொருட்டு அந்தணனை வருத்துக் கொள்ளுங்கால் அவ்வேதியன் முறையேசெய்த வேதாத்தியயனத்தையும் தவறுத நல்லொழுக்கத்தினையும் உடையவனுகவே கொள்ளவேண்டும் ஏனையோனை ஒழிக்கவேண்டுமென்பது. இக்கலியில் விசாரிக்கப்புகின் அவ்வளவு வேதியனே கிடையாதொழிவன். ஆதலால், அத்துணைவிருப்பம் வேண்டாவென்றபடி.

(உடு) அல்லதூஉம், மேற்பாவத்தைக் குறைத்தல் என்றதனையும் இதனோடு ஒன்றுசேர்த்துக் கொள்ளினும் கொள்க. என்னெனில்? நல்லொழுக்கத்தையும், நியமமான அத்தியயனத்தையும் வேண்டிப் பாவத்தைக் குறைத்தல் எனினும் அமையும். எனவே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப்பாவம் குறைவு எனையர்க்கு

மிக்குள்ளது, என்றபடி. உம். திருந்திய வொழுக்க முடையவன், முற்று மோதியவன், இறந்தால், அவன்சம்பந்தியர், அச்சம்பந்தத்திற்குஒத்தபடி, கூறி யிருக்கப்பட்ட சம்பந்த ஆசூசம் முழுவதையும் அனுட்டித்தால், அவ்வாறில் லாதவன் இறந்தால் அவ்வளவுதினம் ஆசூசத்தைக் குறைத்துச் செய்து வந் தனர். அதனை "சம்பந்தாசௌச அகசங்கோசபக்ஷம்" என்பர். இக்கலி யில் அது கூடாது என்றபடி.

(உஅ) மஹாபாதகங்கிஷ்கிருதி. சிலமகாபாதகங்களுக்கு மரணந்தப் பிரா யச்சித்தம் கூறப்பட்டது. அது இக்கலியில் ஆகாது. ஆயினீது மேலே கூறப் பட்டது. ஆதலின். ஈண்டு, மஹா பாதகங்களுக்கு மிருதியாகவும் செய்து முடித்தற்கு அருமையதாகவும் பிராயச்சித்தம் கூறப்பட்டுள்ளது ஆதலில், அவ்வளவு இக்கலியில் செய்யவமையாது. என்பதுகருத்து. மேலும்மகாபாத கங்களுக்குக்கலியில் பிராயச்சித்தம் கூடாதென்பதே சிலர்கருத்து. அதுமுறை யன்று. இவ்விடயம் முன்னம் பிராயச்சித்தகாண்டத்தில், பிரமகத்திப் பிர கரணத்தில் விசாரித்து வரம்புசெய்யப்படுகின்றது.

(ஈ0) புத்திரபேதங்கள் வருமாறு. ஔரசன், க்ஷேத்திரஜன், தத்தன், கிருத்திரிமன், கூடோற்பன்னன், அபவித்தன், காணீனன், சகோடன், கீரீதன், பௌனற்பவன், சுயந்தத்தன். சௌத்திரன் எனப்புத்திரர் பன்னிருவகைப் படுவர். அவருள் ஔரசனும் தத்தனுமொழிய மற்றைப் பதின்மரும் இக்கலி யுகத்திற்காகார் என்றபடி.

(ஈக) இது பிராயச்சித்தகாண்டத்தில் பிரமகத்திப் பிராயச் சித்தத்தில் கூறப்படும். ஆதலின். அந்த நிஷேதம், இக்கலியில் தூரவிக்கன்றிக் கிரகத்த னுக்கு அல்லவென்பது.

(ஈஉ) குருபத்தினி ஒழுக்கந்தவறின் அவளைக் காப்பாற்றாது விடுவது கூடாது என்பது.

(ஈரு) "ஸாமித்ரம்"=பசுவைக் கொலைசெய்தல் இதற்காக ஒரு இருத்து விக்கு ஆனலும் வேதத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டதில்லை. பசுவதை செய்யுங்காலத் தில் யஜமானன் இருத்துவிக்கு யாரும் அதைப்பார்க்கலாகாது. கொலைசெய்த வனுக்கும் பிராயச்சித்தமுண்டு. ஆயின் வேள்வியிற் பசுக்கொலை செய்தல் வேதவிதி சித்தமானது. இத்தொண்டமண்டலத்தும் சோழமண்டலத்தும் வடாடு சில பாகத்தும் வேதியன் "சாமித்திரம்" செய்வதில்லை. சற்சூத் திரன் என்று குயவனுல் செய்விக்கின்றனர். இக்கலிவர்ச்சியம் மைசூர்தேசம் மேற்றிசைநாடு முதலிய சில நாட்டுகளில் வழக்கத்தின்கண் வரவில்லை. அங்கு இப்பொழுதும்வேதியரே அந்தச் சாமித்திரத்தைச்செய்கின்றனர். ஏனெனில்? பிராமணன் சாமித்திரஞ்செய்து பின்பு பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளும் படி வேதத்தால் விதிக்கப்பட்டது. ஆதலால் இதுவிடயத்தில் பிராமணர்க ளுள் விவாதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

(ஈக) ஆபத்துத் தருமங்கள், மஹா பாரதத்துள் விசேடமாகக் கூறப் பட்டது. ஸ்மிருதிகளிலும் உரைக்கப்பட்டது. அவை வருமாறு வேதியன்

பிழைக்க வகையில்லாதபோது உழுது பயிர்செய்தல். பிதுர் சிராத்தஞ் செய்வதற்கு வழியில்லாவிட்டால் அன்று காரைச்செடியைத் தழுவிக்கொண் டழுது பட்டினி யிருக்கை. நோய் ஒழிதலின்பொருட்டு அநாசாரங்களையும் புசிக்கத் தகாதனவற்றையும் புசித்தல். இவைபோல்வன கலியில் ஒழிக்கத் தக்கன. ஆயின் இக்கட்டுப்பாடு இப்போது சில இடங்களில் வழுவிவருகின்றது.

(சஉ) கணவன் உடன்பாட்டினால் அவன் மனைவியிடத்து அந்தியன் புத்தி ரோற்பத்தி செய்தல். இது கலியிலாகாது.

(சஊ) வேதியன் வேறுதேயத்திற்குப் போதலால் அக்கினிஹோத்திரம் கெடுமென்பது. ஆகவே அது இக்கலியில் ஆகாது.

(சுஊ) இக்கலியில் துறவி எப்பொழுதும் இரகத்தன் வீட்டில், படுத்துறங் கலாகாது. முன் அதுசெய்திருந்தனர்.

மேற்கூறியனவும் பிறவும் ஆகிய பலவிடயங்களையும் இக்கலியில் செய்ய லாகாதென்று, இக்கலிதொடக்கத்தில் ஸ்ரீகனன்முதலியவர்கள் கட்டுப்பாடு செய்தனர். அந்தச் சமயக்கட்டின்படி அச்செய்கைகளை கலியொழிப்பு என்று எல்லாரும் விட்டிருந்தார்கள். இவ்வாறிருக்க, ஸ்ரீசங்கராசாரியர் அவதரித்து, சன்னியாசம் கூடுமென்று நிச்சயித்தனர். இவ்வுரையாசிரியராகிய மாதவாசாரி யர் வேதபாஷியங்களைச்செய்து அம்மான்மகளை மணம்புணரலாம் என்பது முதலியவற்றைச் சித்தாந்தஞ்செய்தார். மைசூர் முதலிய தேசங்களில் முன் னோர்களில் யாரோ சில பெரியர்கள் "பிராமணசாமித்திரத்தை" வழங்கு வித்தனர். இவை இப்போதும் யாவருக்கு முடன்பாடாக வழங்கிவருகின்றன. ஆனால் இவர்கள் இவ்வாறு சாதித்தது, மேற்கூறிய கலியொழிவின் கட்டுப் பாடுகள் படிப்படி தளர்ந்துபோவதற்கு வழிகாட்டியானதாக விருக்கின்றது. என்பது சிலர் கருத்து.

இக்கருத்து ஆபத்தம்பராலும் கூறப்பட்டது. வருமாறு, "ధర్మజ్ఞసమయ్ప్రమాణంవేదాశ్చ,"=தரும முணர்ந்தவர்கள் ஏற்படுத் திய சமயங்களும் வேதங்களும் பிரமாணமாம். எ-று. இவ்வாறே ஏனையர் மொழிகளுள்ளும் வருவனவெல்லாம் உதாரணமாகக் கொள்க.

எவ்வாறு முனிவர்களால் அந்தந்த யுகங்களுடைய ஆற்றல் விதிவிலக்குகளோடு விசேடமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ? அவ்வாறே விதிக்கப்பட்டனவற்றைக் கடத்தலும், விலக்கப்பட் டனவற்றைச்செய்தலுமாகிய இவைகட்குப்பிராயச்சித்தமும் முன் னோராகிய ஆசிரியர் பராசரனர் கூறினர்.

விருத்த பராசரருடைய மொழிகளும் ஓதப்பட்டு வருகின் றனவன்றே? வருமாறு. "జరాయజాండజాశ్చైవజీవాస్సంస్వేదజాశ్చయే। అ వధ్యాస్సర్వప్రైలేబుద్ధైస్సమనువర్ణితం। నిశ్చయార్థంఖిబుధానాం ప్రాయశ్చిత్తంవిధీయతే।

అనస్థిమ్వ్మేకంతు యదిప్రాణైర్వియోజయేత్। ఉపోష్యైకాంమాపధ్యా త్ప్రాణాయా మాంస్రుజేశ్ర। త్రిస్నానమదకేకృత్వా తస్తాత్పాపాత్ప్రముచ్యతే। అస్థిబంధేషుద్విగుణం ప్రాయశ్చిత్తం విధీయతే। అనేనవిధినావాపి స్థావరేషునశంశయః। కామేనపద్భ్యంహ స్తాభ్యామపరాధాద్విముచ్యతే। చతుర్గుణంకర్మకృతేద్విగుణంవాక్ప్రదూషితే। కృత్వాతుమా నసంపాపం తత్రైవైకగుణంస్మృతం” = ஜராயுஜம் = கருப்பையிற்ரோன்று வன. அண்டஜம் = மூட்டையிற் ரோன்றுவன. சுவேதஜம் = வியர்வையிற் ரோன்றுவன வொன்றுங் கொல்லப்படாததாம் என்று உணர்ந்தோராற் கூறப்பட்டது. உண்மையான அருத்தங் களை யுணர்ந்தவர்க்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப் படுகின்றது. எலும்பில்லாதன, சிறியன வாகிய ஒருவுயிரையும் கொன்ரூல் ஒருநாள் முழுவதும் பட்டினிகிடந்து பதினாறு பிராணயாமஞ் செய்து நீரில் மூக்கால் மூழுகினால் அப்பாதகம் ஒழியும். எலும் புடைய வுயிராயிருந்தால் அதற்கிரட்டிப்புப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகின்றது. இதேவிதியால் தாவரவிடயங்களிலும் ஐய மில்லை, உடம்பினால் காலினால் கையால்தவறிய குற்றத்தினின்றும் விடப்படுகின்ரூன். காயத்தால்செய்தால், நாலுமடங்குபாவமாம். வாயாற்கூறினால்இரண்டுமடங்குபாவமாம். மனத்தால்நினைத்தால் ஒருபங்குபாவமாம். என்றுகூறப்பட்டது. எ-று காண்க.

இனி, மூலத்துள், “ச” என்ற அவ்வியயம், யாஞ்ஞா வல்கியர், மநு, முதலியோரையுந் தழுவிற்று ஆகலின் அவர்கள் நூலில் பிராயச்சித்த அத்தியாயங்கள் விளங்கவுரைக்கப்பட்டிருக் கின்றன.

ஆ-பராசரரைக்கூறியதனால் அதுகலியுகக்கருத்துடையது எல்லாக் கற்பத்திலும் பராசரஸ்மிருதிக்குக் கலியுக தருமத்தில் பக்ஷபாதமுண்டா யிருத்தலின். பிராயச்சித்தங்களிலும் கலியுக விடயத்தில் பராசரரே தலைமையாகக் கொள்ளத்தக்கவராகவிருக் கின்ரூர். ஆதலின், பராசரர், மநு, முதலியவர்களாற் கூறப்பட் டிருக்கும் பிராயச்சித்தங்கள், அந்தந்தபாவங்களின் பரிகாரத்தின் பொருட்டு, அறிஞர் கூட்டத்தினால் விதிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே இதுவும் கூறப்பட்டதாகின்றது. அந்தந்த யுகவல்லமையும், பிரா யச்சித்தங்களும், பலமுனிவரால் விரித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலின்.

அவ்விரண்டினையுஞ்சீர்தூக்கியாராய்ந்து, நிந்தைஅநிந்தை, இவற்றிற்கு வகைமைப்பாடுசெய்யவேண்டும். எங்ஙனமெனில்?

எந்தபுருடன் யுகவல்லமையை அநுசரித்து, விதிக்கப்பட்டன வற்றைச் செய்துமுடித்தல், விலக்கப்பட்டனவற்றை யொழித்தல், மறந்தபடியாகச் செய்யப்பட்ட பாவத்திற்குப் பிராயச் சித்தம், இவற்றைச் செய்யும்பொருட்டுச் சத்தியுடையவனு யிருந்தவிடத்தும் செய்யமாட்டானே? அவனைக்குறித்தது. என்னை? "ஜ்ஞான ஹத்யாபிதுஷ்டஸ்ய ஸாக்ஷாத்யஜ்ஞவீஸ்ருதா" என்றது முதலிய விலக்கு வசனம். "தேஷாம்நிஷ்ஸ்ருதிகர்த்தவ்யா" என்றவாக்கியம் அசத்தனைக்குறித்தது.

அதனுலேயே, சைவாகமத்துள்ளுங் கூறப்பட்டது. வருமாறு, "அத்யந்தரோகயுக்தேன ராஜசோரபயாதிஷு। குர்வந்நபி தேவகர்த்யேஷு நித்ய நைமித்திகேஷ்வபி। நாவஸீதி ந பாபேன ந ச பாபாத்பிபேதி ஸ:।" = உடம்புக்கு மிகநோய் வந்திருந்தாலும், இராஜபயமிருந்தாலும் கள்ளர் பயமிருந்தாலும், இன்னும் பெரிய பயங்களு மிருந்தாலும், ஆசிரியன்பணி, அக்கினி ஹோத்திரம், தேவர்பணி, இவைகள் அவசியமான தாயினும், அப்போது, நித்தமாகிய விதி நிடேதங்களை விட்டால் குற்றத்தை யடைந்தவன் ஆகான். எ-று. காண்க.

ஆகலால், தருமாதருமசாத்திரத்திற்கு ஒரு விப்பிலவமும் இல்லை (விப்பிலவம்=கெடுதி) எனவே, இதுதருமம் இது அதருமம் என்று, வகுக்கின்ற நூல்களுள் ஒரு கூறுயினும் முழுகிப் போவதில்லை. என்றபடி. (கூசஉ)

ஸ்லோ॥ அஹமஸ்மைவதத்ஸர்வமனுஸ்ம்ருத்யாப்ரவீமிவ:।
சாதுர்வர்ண்யஸமாசாரம்ஸ்ருணுத்வம்துமுனிபுங்கவா॥ ॥3Xபு॥

என்பது. ஆனல் கூறப்பட்டபடி யுகவல்லமை எல்லாமும் உணர்வதற்குப் பலநூல்களையும்ஆராயாமலே உள்ளம் பொருந்துவதில்லை யாதலின், மந்த அறிவினை யுடையவர்களுக்கும் சில்வாழ்நாளுடையவர்க்கும் யுகவல்லமையைப் பின்பற்றின நான்கு வருணங்களின் ஒழுக்க வேறுபாடு எங்ஙனம் உள்ளங் கொள்ளும் எனில்? மேற் கூறுகின்றது.

இ-ள். நான் இப்போதே அவ்வெல்லாவற்றையும் ஞாபகத்திற்றந்து உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன், முனி சிரேட்டர்கள், நான்குவருணங்களின் ஒத்த ஒழுக்கங்களைக்கேட்கக்கடவர். எ-று. இதுபராசராவாக்கியம்.

"அனுஸ்ம்ருத்ய"=ஞாபகத்திற்றந்து, எ-து, அனேத்தினையுங் கூட்டிமுடித்து முடிந்ததைக் கூறுதலினுல், மந்த அறிவினை யுடைய

வர்க்கும் இது எளிதாக உள்ளத்திற் கொள்ளப்படும் என்பது குறித்தது.

"అద్యైవ"= இப்போதே, என்பது, காலநீட்டித் தலை ஒழித்தலால், சில்வாழ் நாளையுடையவர்க்கும் இந்நூலில் அறம் பாவங்களின் நிச்சயம் இனிது முடியும் என்பது குறிக்கின்றது.

"चातुर्वर्ण्य-समाचारं" இது சமாச வாக்கியம் = தொகை நிலைத் தொடர்மொழி, "चातुर्वर्ण्यं" நான்குவருணங்கள் (அதனுடைய.) "समाचारः" = தருமம் அல்லது "आचारः" எது-ஒழுக்கம். இம்மொழி உலக சம்பந்தமாகிய நன்னடக்கையைக் குறிக்கின்றது. நல்லதுஎன்பது, சிட்டர்களுக்குஉடன்பாடானது. (சிட்டராவார் நல்லறிவுடையராற்றம்மிற் சிறந்தாரெனக் கொள்ளப் படுவார். வேதமுணர்ந்தா ரெனவும், விதிதவறுது வேத முணர்ந்தவொழுக்கவழியில் நின்றாரெனவும் கூறுப). இப்படிப்பட்ட ஒழுக்கம் எந்த தருமத்திற்குக் காரணமா யிருக்கின்றதோ? வேட்டல், வேட்பித்தல் முதலிய கருமமேகுறியாக வுடையஅந்தத் தருமமே "சமாசாரம்" என்னப்படும். எனவே ஒத்த ஒழுக்கம் என்றபடி.

அதனாலேயே ,, आचारोधर्मपालकः"= ஒழுக்கமேதருமத்தைக்காப்பது. என்றதனால் ஆசாரதருமங்களுக்குக் காரண காரியவடிவத்தால் வேறுபாடுகளை மேற்கூறுகின்றார். காரண காரியத்தை ஹேது ஹேதுமத்பாவம் என்ப.

வேதமும், தருமத்தையும், ஒழுக்கத்தையும் வேறுபிரித்துக் கூறுகின்றது. வருமாறு, "यथाकारीयथाचारी तथाभवति"=எப்படிப்பட்ட தொழிலுடையவனோ? எப்படிப்பட்ட வொழுக்கமுடையவனோ? அப்படிப்பட்டவனவன். எ-று. காண்க.

மற்றோரிடமாகிய, தைத்திரீயோபநிடதத்தில், கருமத்திற்கும் நடைக்கும்வேறுபாடுவிதிக்கின்றது. வருமாறு, "अथयदिते कर्म स्यादविचिकित्सावावृत्तेविचिकित्सावास्यात्" = பின்பு உனக்குக் கருமத்தைச் செய்வதற்கு விருப்பமாயினும், ஒழுக்கத்தைச் செய்வதற்கு விருப்பமாயினும், உண்டானால் எ-று. காண்க.

"श्रुणुपुत्रप्रवक्ष्यामि श्रुत्वंतुमुनिपुंङ्गवाः" = என்று மனச்சோர்வில்லாமலே இருப்பது, எனவே ஊக்கத்தோடு கூடியிருப்பது. முன்னமே கூறப்பட்டது. ஆயினும், யுகவல்லமையைவிரித்

துக் கூறியதனால் இடையீடுபட்டமையின் ஈண்டும் அதனை நினைப்பூட்டும்படி "ச்ருண்வந்துமுனிபுங்கவ:" என்றுராதவிற் கூறியது கூறலென்னும் குற்றமன்றெனக்கொள்க.

இல்லியல் முன்னர்க்கூறியது யுகவல்லமையைக் கேட்க வென்றது. ஈண்டுக்கூறியது தருமத்தைக் கேட்க வென்றவா றெனினும் அமையுமென்க. (கூறிஉ)

ஸ்லோ॥ பராசரமதம்புண்யம் பவித்ரம்பாபநாசனம்।
சிந்திதம்ப்ராஹ்மணார்த்தாயதர்மஸம்ஸ்தாபனாயச॥ ॥3உ॥

என்பது. இனி, சொல்லப்படுகின்ற வீடுபேற்றிற்குக்காரண மாகும் தருமசமூகத்தின் ஏதுத்தன்மை * "கைமுதிகந்நியாயத் திலுலே" கூறுவதற்குக்கிரந்தபாடத்தையும் அதனுடைய பொரு ளுணர்ச்சியையும், சிறப்பித்துக்கூறுகின்றது.

(இ-ள்) புண்ணியகரமாகியும், பரிசுத்தமாகியும், பாவங்களை யொழிக்கத்தக்கதாயும், உள்ளபராசருடையமதம், வேதியரின் பிரயோசனத்தின்பொருட்டும்,தருமங்களை நிலைநிறுத்தற்பொருட் டும் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றது. எ-று.

பராசரரால் கூறப்பட்டநூல்கள் "பராசரமதம்"=பராசரம தம் என்றுகூறப்படும். அது, பாடமாத்திரையானே "புண்யம்".= புண்ணியத்தைக்கொடுக்கத்தக்கது.அதுஇருவகைப்படும்; அவை, விரும்பிய இன்பத்தைக் கொடுக்கத்தக்கது ஒன்று. துன்பத்தை யொழிப்பதொன்று எனவாம். இவ்விருவகைப்பட்ட புண்ணிய மும், "பவித்ரம், பாபநாசனம்" = "பவித்திரம், பாபநாசநம்," என்னும் இருமொழிகளால் கூறவேண்டுவதாகின்றது. அப்படிப் பட்ட இந்நூற் றொகை "சிந்திதம்"=உண்மைப் பொருட்டிறமாக விசாரிக்கப்பட்டதாய் முன்கூறியவாறு புண்ணியத்தைத் தரத் தக்கதாகவிருக்கின்றது.இங்ஙனம்,பொருட்டிறத்தை ஆராய்தலின் பயன் இருவகைப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றுள், ஒன்று, தானே யனுட்டிப்பது. மற்றொன்று, பிறனுக்குணர்த்துவதுமாம். அவ்வி

* "கைமுதிகந்நியாயமென்பது. "கிமுத".=என்பதனுள் "கிம்"=என் னை? "உத"=சொல்லத்தக்கது. எனவே, மிகுத்த அருமையையல்லதுமிகுத்த எளிமையைக்குறிக்கவேண்டுமி "என்னைசொல்லத்தக்கதுஎனவரும்பொருட்டு. "கிமுதசம்பந்தம், கைமுதிகம்." உம். பிரமாதியர்இறந் தொழிவார்களைஞல் பிரளயவிசேடத்தைஎன்னைசொல்வது? என்றற்போல்வருவன.

ரண்டும் "ब्राह्मणार्थाय, धर्मसंस्थापनाय" என்றமொழிகளாற்கூறப் பட்டிருக்கின்றது. "ब्राह्मणार्थः"=வேதியன்பொருட்டு சுதருமா னுட்டானமென்று தொகைப்பொருளைத் தருகின்றது. "धर्मसंस्था पनं"=பிறர்க்குத் தருமங்களை உணர்த்துவதனால், அனுட்டிக்கச் செய்வது. "च" என்றது. நாற்பாடத்தினுக்கும்அதன்பொருளுணர் ச்சிக்குமேஅவ்வளவுசிறப்பாயின், அனுட் டிப்பது,புருடார்த்தங் களுக்குக்காரணம் என்றுவேறு கூறத்தக்கது என்னுளது? என்ற கைமுதிகநியாயத்தை" உணர்த்துகின்றது.

இதுவும் ஒத்தபடியாம் என்னை? இப்பராசரர்க்குப் புலத் தியனர், வசிட்டனர், அருளாலடையப்பட்டவரத்தினால் எல்லா நூல்களினுடைய உட்கருத்தினையும் நன்குணர்ந்திருத்தல், என் பது. அவ்வண்ணம் விஷ்ணுபுராணத்துட் கூறப்பட்டது.

அதுவருமாறு, "वैरेमहातिमद्याक्ष्य ध्रुरोरप्याश्रिताक्रमा। त्वयाऽतस्तत्समस्तानि भवांश्चास्त्रीशिवेष्यति। संतत्तेर्धर्ममच्छेद्यं कृष्णेनापियतद्भकृतः। त्वयाऽतस्तान्नमोभाग दवान्यन्यमहंवरं। पुराणसंहिताकर्ता भवान्वत्स भविष्यति। देवताऽपारमार्थ्यंच यथावद्वेत्स्यतेभवान्। प्रवृत्तैचनिवृत्तैचकर्मण्यस्त मलामतिः। मत्प्रसादादसंदिग्धंभवत्सभविष्यति."=பெரும்பகையுண்டா யிருப்பினும் என்னுடையாலும் உன் குரவனுடையாலும் பொறு மையுன்னால் ஆதரிக்கப்பட்டது. ஆதலின் ஓ! குழந்தாய்! நீ எல்லாச்சாத்திரங்களையும் இனிதுணரப்போகின்றாய், வெகுளி கொண்ட உன்னாலும் எந்தக்காரணத்தால் என்சந்ததி அழிக்கப் படவில்லையோ? ஓ! சிறந்தோனே! அந்தக்காரணத்தால் நான்வேறு வரமுங் கொடுக்கின்றேன், ஓ! குழந்தாய்! நீ புராண சங் கிதைக்குக் கருத்தாவாகின்றாய். தேவர்களுட் சிறந்த தெதுவோ? அவ்வருத்தத்தை நீ யுண்மையாகவுணரப்போகின்றாய். அன்புள் ளமைந்தா! என்னருளால் உன்னறிவு உலகெறி முயற்சியிலும் வீட்டுநெறி முயற்சியிலும் அழுக்கு முழுவதும் அற்றதாய் ஐய மில்லாது தெளிந்ததே யாகும். எ-று. காண்க. (கூசூ)

இங்ஙனம் ஆசாரகாண்டத்தில்
முதல் அத்தியாயத்துள் ஆசாரத்தோற்றம்
முற்றிற்று.

ஆசாரவிளக்கம்.

శ్లో॥ చతుర్ణామపివర్ణానామాచారోధర్మపాలకః।
ఆచారభ్రష్టదేహానాం భవేద్ధర్మపరాఙ్ముఖః ॥32॥

என்பது. யாதுவிளைவப்பட்டதோ? அந்த "చాతుర్వర్ణ్యస్యసమాచారంకించిత్సాధారణంవద" என்ற அதற்கு விடை கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) நான்கு வருணத்திற்கும் ஒழுக்கம், தருமத்தைக் காக்கத்தக்கதாம். ஒழுக்கந்தவறின உடம்பை யுடையவனுக்குத் தருமம், முதுகுகாட்டிவிடும். எ-று.

உடன்பாட்டெதிர் மறைகளால்ஒழுக்கம், இம்மைமறுமைச் செல்வங்களுக்குக் காரணமென்பதும், அவ்வொழுக்கவிலக்கணமும், பாரதம் அநுசாசநீகபருவத்திற்கூறப்பட்டது. வருமாறு.

"ఆచారాల్లభతేచాయురాచారాల్లభతేశ్రియం। ఆచారాత్కీర్తిమాప్నోతి పురుషఃప్రేత్యచేహచ। దురాచారోహిపురుషో నేహాయుర్విందతేమహత్। ప్రసంతిచాస్యభూతాని తథాపరిభవంతిచ। తస్మాత్కుర్యాది హాచారం యదిచ్ఛేద్భూతిమాత్మనః। అపిపాపశరీరస్య ఆచారోహంత్యలక్షణం। ఆచారలక్షణోధర్మ స్సంతశ్చాచారలక్షణాః। సాధూనాంచయథావృత్త మేతదాచారలక్షణం."=புருடன் ஒழுக்கத்தால்ஆயுளைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகின்றன். செல்வத்தையடைகின்றன். இம்மையினும்இறந்தபின்னும் புகழைப்பெறுகின்றன். ஒழுக்கங்கெட்டவன், இங்குநீர்க்காயுளைப் பெறமாட்டான். அவனுக்காகப்பூதங்களும் அஞ்சுகின்றன. அவ்வாறே அவனை வெறுக்கின்றது. அல்லது, இகழ்கின்றது. ஆதலால் தனக்குச்செல்வம்வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவன், இவ்வுலகத்தில் ஒழுக்கமே புரிவான். பாவவுடம்பினையுடையவனுக்காயினும், ஒழுக்கம், அவலக்ஷணங்களை ஒழிக்கின்றது. தருமத்திற்கு அவ்வொழுக்கமே இலக்கணமாம். * சற்புருடர் என்பாரும் ஒழுக்கமே இலக்கணமாக வுடையராம். பெரியர் எவ்வாறு நடப்பாரோ? ஒழுக்க விலக்கணமும் அவ்வாறேயிருக்கும். எ-று. காண்க.

* வினா. சாதுக்களென்பாரே, சற்புருடராம் ஆகவே அவர் யார்? விடை. ஒழுக்கமுடையவர். வினா. அவ்வொழுக்கம் என்பதுயாது? விடை, சாதுக்களி

இதனினும், எண்ணுகின்றனர். ஸ்மிருதி "साधवःक्षीणदोषाः सत्यवचश्चन्द्रिकाश्च वाचकः। तेषामाचरणंयत्तु सदाचारस्सउच्यते." அழி வுபட்ட குற்றத்தையுடையவர்கள் சாதுக்களாவார் "सक" என்ற மொழி சாதுக்கள் வாசகமாம். அவர்கள் அனுட்டிப்பது யாது? அதுவே நல்லாசாரமென்று கூறப்படுகின்றது. எ-று. காண்க.

இங்ஙனம் மறுவுங் கூறினர் - வருமாறு, "यस्मिन्देशेय आचारःपारंपर्यक्रमागतः। वर्णानामन्तराळानां सदाचारउच्यते,,= "அந்தராளம்" = இடையிட்டோடும் கூடிய வருணங்களையுடை யவர்க்கு எந்தநாட்டில் எந்த ஒழுக்கம் முறைமரபோடு கூடிவந்த தோ? அதுவே சதாசாரமென்று கூறப்படும். எ-று. காண்க.

சிட்டரிலக்கணம்.

சற்புருட ராவார் சிட்டராம், அவர்களிலக்கணத்தை, பக வர் - போதாயனர் கூறினர். அதுவருமாறு. "क्लेशोपशमगतमत्सराः निरहंकाराः कुंभीधान्याअलोलुपाडंभदर्पलोभमोहक्रोधवर्जिताः." = அழுக்காறு விட்டவர்கள், அகங்கார மற்றவர்கள், குடிமெல்லி யுடையவர்கள், வெறுத்தவர்கள், இடம்பம்=மேற்பிலுக்கு, தருப் பம்=செருக்குடைமை, உலோபம் = இவறல் = கொடாதிறுகப் பற்றுதல், மோகம்=ஆசைமயக்கு, கோபம், இவைகளால் விடப் பட்ட இவர்களன்றே? சிட்டர் எனப்படுவர். எ-று. காண்க.

இனி ஆரணிய பருவத்தில், "अकृत्यंतोनसूयंतोनिरहंकार मत्सराः। ऋजवश्शमसंपन्ना शिष्टाचाराभवंतिते। त्रैविद्यावृद्धाश्चयोवृत्तवं तोयशस्विनः। गुरुशुश्रूषवोदांता शिष्टाचाराभवंतिते." = தினஞ் செய் யாதவர்கள், பொறுமைப் படாதவர்கள், அகங்காரமும் பிடிவாத

னுடைய நடையாம். எனவே சாதுக்களிலக்கணம் ஒழுக்கத்தையும், ஒழுக்க லிலக்கணம் சாதுக்களையும் பற்றுதலின், ஒன்றையொன்று பற்றுதல்என்னும் குற்றம் தங்குகின்றதே யெனில்? சான்றோராயுள்ளார் கூறுவர். அல்லது, சாதுக்கள் நடை எவ்வாறுள்ளதோ? அவ்வாறே ஒழுக்கமிருக்குமென்று வேறுபாடுகூறப்பட்டது. அன்றியும் சான்றோர்நடைபோன்றது ஆசாரம், அது சற்புருருடராவார்க்கிலக்கணம். என்று, சாதுக்களுக்கும்சற்புருடர்க்கும், அல் லது அவர்க்கும் அவர்நடைக்கும், சிறிதுபேதம் கூறப்பட்டது. ஆகலின், அங்கியோன்னி யாசிரயதோஷம் = ஒன்றையொன்று பற்றுதல் குற்றமில்லை என்றுகொள்க.

மும் இல்லாதவர்கள், செவ்வனேகியகடவுள் நிலைமையுடையவர்கள், சாந்தத்தால் நிரம்பினவர்கள், இவர்கள் சிட்டாசாரமுடையவர்கள் ஆகின்றார்கள். எ-ம். மூன்று வேதமும் முணர்ந்தவிருத்தர்கள், சுத்தமாயிருப்பவர்கள், நன்னடையுடையவர்கள், புகழுடையோர், குருபணிசெய்யும் விருப்பமுடையவர்கள், ஐம்பொறியடக்கினவர்கள், இவர்களனைவருஞ்சிட்டாசாரமுடையவர்களாகின்றார்கள். எனவும் வருதல் காண்க.

இவ்விடத்து, சிட்டரானவர்களுடைய தயை, கண்ணோட்டம் = தாக்ஷிண்யம், விநயம் = அடக்கமுடைமை, முதலிய சுகுணங்களோடு கூடியிருக்கும் விசேடமான நல்லநடையே ஒழுக்கமென்று கூறியவாறாயிற்று. அந்தஒழுக்கம், சுரொளத தருமத்தையும் ஸ்மார்த்த தருமத்தையும் காக்கின்றது.

தருமத்தைக் கெடுக்கத்தக்க தயவில்லாமை, வெகுளி=கோபம் முதலிய துர்க்குணமில்லாமலே ஒழியும்பொருட்டு ஆசாரம் இருக்கவேண்டும். ஆசார மில்லாவிட்டால், பகையிருத்தலினால் தருமம் வெளிப்படுதலே யில்லையாம். அவ்வாறாயினும், பெரியவுழைப்பினால் ஒருபோது, எங்காயினும் தருமம் வெளிப்படுமேயானால், அது, உடனே பின்னிட்டுக்கொண்டே சென்றொழிவது. ஆதலால் அவ்வொழுக்கம் நான்கு வருணங்களுடைய தருமத்தையும் காக்கத்தக்கதாம். ஆகலின் அந்நான்கு வருணத்திற்கும் அது பொதுவாயிற்று.

ஆயின், "கிஞ்சித்ஸாதரணம்வத." என்று பொதுத்தருமம் விளவப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு விடையோ? ஆசாரவிடயம் கூறப்பட்டது. ஆனால்இது ஒவ்வாது. (எனவே விளவுக்குத்தக்க விடையல்ல என்பது கருத்து.) எனில்? அங்ஙனமன்று. தருமத்திற்கு ஒழுக்கம் நிமித்தமாமாதலின், நிமித்தத்திற்கும் நைமித்திகத்திற்கும் வேறுபாடில்லை என்னுங் கருத்தால் தருமத்தை விளவிய வழி ஆசாரம்கூறப்பட்டது. ஆகலின் இதுவிடையேயாம். (கூஎஒ)

அந்தணர் சிறப்புத்தருமம்.

శ్లో॥ షట్కర్మాభిరతోనిత్యం దేవతాతిథిపూజకః।
హుతశేషంతుభుంజానో బ్రాహ్మణోనావసీదతి। ॥౨౪॥

என்பது, இனிவேதியனுக்குச் சிறப்பாகிய கருமத்தைக் கூறிக் கின்றது.

(இ-ள்.) அறுவகைத்தொழிலினிடத்தும் நிரம்பிய விருப்ப முடையவனும், நித்தமும் தேவர்களையும் அதிதிகளையும்பூசிப்பவ னும், வேள்விசெய்து மிக்க அவியின்சேடத்தைப் புசிப்பவனு மாகிய அந்தணன் கெடுவதில்லை. அல்லது, இழப்படுதலில்லை. துன்பத்தை யடைவதில்லை. எ - று. அவி = தேவர்பொருட்டுச் சமைத்தசோறு.

அறுதொழில்.

யஜநம்=வேள்விசெய்தல், யாஜனம்=வேள்விசெய்வித்தல், அத்தியயநம்=வேதமோதல், அத்தியாபனம் = வேதமோதுவித் தல், தாநம் = கொடுத்தல், பிரதிக்ரகம்=ஏற்றல். இவ்வாறுங் கருமங்களாம்,

இதனைமநுகூறினர். "அத்யாபநம் சாத்யயநம் யஜநம்யாஜநம் ததா। தாநம்ப்ரதிக்ரஹஶ்சைவ ஷட்-கர்ணந்யக்ரஜந்மநः."=முழுதுமாகிய வேதத்தைப் பிறனொருவனுக்கு ஓதுவித்தலும், அவ்வேதத்தைக் குருமுன் னிலையில்தானே ஓதுதலும், வேள்விதானேசெய்தலும், பிற னொருவனுல் செய்வித்தலும், ஒருவனுக்குத் தான்ஈகையிதலும், ஒருவன்கொடுத்த தானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதலும்.ஆகிய.ஆறும் முதற்பிறந்தவனுகிய வேதியனுக்கு உரியகருமங்களாம். எ-று. எனவே இவைசிறப்பு என்பதுகருத்து. ஈகை=கொடை=தானம்.

ஓதுவித்தல்.

இவ்விடத்து ஓதுவித்தல், கூர்மபுராணத்துள் விரித்துரைக் கப்பட்டது. வருமாறு. "ஏவமாசாரஸம்பந்ந மாத்மவந்தமதாம்பிகம்। வேதம் த்யாபயேத்விப்ரம் குரவாக்ஞாநிநித்யஶः."=இவ்வாறு, ஒழுக்கத்தோடு கூடி னவனையும், "ஆத்மவந்தம்"=கடவுளுண்டு என்ற நம்பிக்கையுடை யவனையும், (அல்லது, மனத்தையடக்கினவன் எனினும், தன்னை யுணர்ந்தவன்எனினும், கல்வியற்கைக்குணமுடையவன்எனினும் அமையும்). அடக்கமுடையவனையும் உள்ளமாறுக்கினை வேதத் தையும், தருமநூலினையும், புராணங்களையும், ஆறு அங்கங்களை யும் நாடோறும் விதிப்படி யோதுவிக்கவேண்டுவது. எ-று.

சிக்ஷா, வியாகரணம், சந்தசு, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பசூத்திரம், இவைகளே அங்கமாம். * இது ஓதலின்கண்வந்த செயப்படுபொருளிரண்டிடைத் தொடர்மொழி.=துவிகர்மகத்துவம்.

ஓதுவியா விடிற்பாவம்.

கூர்ம புராணம். "ஸம்வத்ஸரோஷிதேஶிஷ்யே குருர்ஜ்ஞானமநிர்திஶன் । ப்ரஸதே முக்ருதஸ்யஸ்ய ஶிஷ்யஸ்யவநதோகுருஃ." = மாணாக்கன் ஆசிரியனிடத்துஒரு வருடபரியந்தம்பணிசெய்து காத்திருக்கவேண்டுவது. அதன்பின்பும் ஆசிரியன் ஞானத்தை யுணர்த்தாவிட்டால் அம்மாணாக்கனது பாவத்தை அக்குரவன் அநுபவிக்கவேண்டுவதாம். எ-று.

கற்பிக்கப்படுவோராகிய மாணாக்கர் பதின்மர்.

கூர்மபுராணம், "ஆசார்யபுத்ரஶுஶ்ரூஷுர்ஜ்ஞானதோர்திகஶுசிஃ। ஆப்தஶ்ச ஷோர்தவஸ்தாஸு ஸ்வாத்யாப்யாதஶஶதர்மஶஃ." ஆசான்மகன் (தனக்குக் கல்வி கற்பித்தவன்மகன்) கேள்விவிருப்பமுடையவன், "ஜ்ஞாநதஃ" தனக்கு வேறு கல்விகற்பித்து அதற்குக்கைமாருகத்தன்கல்வியை விரும்புகிறவன், அல்லது, தன்னிடத்தில் ஓதுங்கால் தனக்கும் அறிவைக் கொடுக்கத்தக்க அறிவுடையவன் எனினுமாம் "ஜ்ஞாநார்தி" எது, பாடமானல், ஞானத்தை விரும்பினவன் என்க. தருமத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன், சுத்தமுடையவன், "ஆப்தஃ" ஆப்தன்=

---

* என்னே? ஆசிரியர். பாணினியார். அஷ்டாத்தியாயி - அத்: க-பாதம்: சு-சூ: நுடீ - "கதிபுத்திப்ரத்யவஸாநார்தஶப்தகர்மாகர்மகாணாமணிகர்மணி." =நடை, அறிவு, உண்டி, இப்பொருளையுடையபகுதிகளுக்கும் சத்தமேசெயப்படுபொருளாகவுடையபகுதிகளுக்கும், செயப்படுபொருளில்வினைப்பகுதிகளுக்கும் அணிஜந்தத்திலுள்ள எழுவாய் ணிஜந்தத்தில் செயப்படுபொருளுருபையேற்கின்றது. எ-று. ணிஜந்தம். எது. ணிச்சுஎன்னும் இடைநிலையையுடையது. எ-று. உதாரணம். "ஶதாஸ்நகமயத்ஸ்வர்கம், வேதார்தம்ஸ்வாநவேதயத், । ஆஶயச்சாமிதம்தேவாந், வேதமத்யாபயத்விதிம் ।ஆஸயத்ஸலிலேபிருத்வீம், யஸ்ஸமேஶ்ரிஹரிர்கதிஃ. என்பது, முறையே, சத்துருக்களைச் சுவர்க்கத்தை யுறுவித்தான். எ-ம், அறிவுப்பொருட்பகுதிக்கு, உம், தன்னவனே வேதப்பொருளை அறிவித்தான். எம். உண்டிக்கு. உம். தேவர்களை அமுதை யுட்டுவித்தான், எம். சத்தப்பொருட்பகுதிக்கண்ணே. உம். பிரமனே வேதத்தை ஓதுவித்தான். எனவும் வரும். செயப்படுபொருள் வினைப்பகுதிக்கு. உம். நீரில் பூமியையிருத்தலைச் செய்வித்தான். எனவரும்.

உண்மை கூறுவோன். நம்பிக்கை யுடையவனுமாம், "சக்தः" = உரைகோளாளன் = சொல்லியதைக் கொள்ளவல்லவ னெனினு மாம். அல்லது, தன்னிடத் துணர்ந்ததைப்பிறர்க்குரைத்துவிருத் திசெய்ய வல்லவனென்பதுமாம். "அர்ஹः" = பொருணலிகொ டுப்போன் = ஆசிரியன் வேண்டிய பொருளைக் கொடுப்பவன், "ஸாதுः" = சாந்த குணமுடையவன், (எனவே திக்குணங்க ளில் லாதவன்.) "ஸ்வः" தன்னவன் எனவே ஔரசன் = தன்மகன், அவருள்ளும் மூத்தியமாய்த்தலைமகன், தத்தமகன். இன்றியமையா விடத்துச்சகோதரன்மகன், நன்மருமான், தௌஹித்திரன் = மகள் வழிப்போன், பௌத்திரன் = மகன்வழிப்போன், தன்னுடன் பிறந்த இளையோன், ஞாதிமகன், நண்பன்மகன், என்னு மிவரா ம். இப்பதின்மரும் தருமத்தால் கற்பிக்கப்படுவோராம். எ-று.

இனிவிதிப்படி கற்பிக்கப்படுவோர் அறுவர்.

கூர்மபுராணம், "கृதज्ञश्चतथाऽक्रोधीमेधावीसुभகृन्नरः। आप्तप्रियो ऽथविधिवत्षडध्याप्याद्विजोत्तमैः." = செய்ந்நன்றிமறவாதவன், அபகாரஞ் செய்யாதவன், சிறந்த அறிவுள்ளவன், நல்லதருமத்தையே செய் பவன், நம்பிக்கை யுடையவன், நண்பன், இவ்வறுவரும் உத் தம இருபிறப்பாளரால் விதிப்படி, கற்பிக்கப்படுவோராவார். எ-று. (இவ்விடத்து, இருபிறப்பாளர் என்பது, அந்தணர்மேற்று. அரசருக்கும் வைசியருக்கும் ஓதுவிக்கற் றொழிலுரிமை யில்லா மையின்.)

இனிகற்பிக்கப்படாதோர்.

விஷ்ணுஸ்மிருதி, "नापरीक्षितंयाजयेन्नाध्यापयेन्नोपनयेत्." = சோதிக்கப்படாதவனை, வேள்விசெய்விக்கலாகாது. ஓதுவித்தல் கூடாது. உபநயனம் செய்விக்கலாகாது. எ-று.

வசிட்டர், "विद्याहवैब्राह्मणमाजगाम।गोपायमांसेवधिष्टेहमस्मि। असूयकायानृजवेशठायमाब्रूयावीर्यवतीतथास्याम्." = வித்தைதெய்வம், சத்தவடிவமா யெதிர்தோன்றி, அந்தணனிடத்து வந்தது. இரகசியமாக என்னைக் காப்பவனிடத்தும், எல்லை கடவாத வனிடத்தும், இருக்கத்தக்கவளானேன். பொறாமையுடையவன், நடிவு நிலைமை யில்லாதவன், அசட்டைசெய்பவன், இவர்களுக்கு

என்னைக் கூருதொழிக. அங்ஙனமானால், நான், வல்லபமுடையவ ளாயிருப்பேன் எ-று. "గోపాయమాత్మానం విద్ధి" எனவும், "నవ ధ్యే" எனவும் பாடமாயின், என்னைக்காப்பாற்று எடுக்கக்குறை யாத, நிதியைப்போலும், நீரூற்றினைப்போலும் உள்ளவனிடத் தே நான்யிருக்கத்தக்கவள்;எனினும், பொன்புதையலைப்போலும் என்னைக் காப்பவனிடத்தில் இருக்கத்தக்கவ ளாகின்றேன் எனி னுமாம்.

ஓதுவிக்குமுறை, அல்லது ஈதலியல்பு.

யமஸ்மிருதி, "స్నాత్వా ప్రాతరుత్థాయ దంతధావనపూర్వకం। స్నాత్వాచార్యాయ కుర్యాదధ్యాపనంనరః" நாடோறும் ஆசிரியன், உதயத் தில் எழுந்து, கால்கழுவல் பல்விளக்கல் முதலிய சுத்தங்களைச் செய்து, நீராடி, வேள்வித் தீக்காரியங்களை முடித்து, பின்பு மா ணாக்கருக்கு ஓதுவித்தற் கருமத்தைச் செய்யவேண்டுவது. எ-று.

மநுவும், "అధ్యేష్యమాణస్తుగురు ర్నిత్యకాలమతంద్రితః। అధీష్వభోఇతిచో క్తో విరామోస్త్వితిచారమేత్." என்பதனுள், "అధ్యేష్యమాణః" = சிட னுக்கு வேதத்தைச் சொல்லப்புகுவோன், நித்தமும், அத்தி யயனஞ்செய்விக்குங் கருமம் தொடங்கும்போது, தான்உறக்கம், சோர்வு இல்லாதவனாய் "అధీష్వభో" ஓய்! ஓதுவீராக, என்று முன்கூறிப் பின்தொடங்க வேண்டுவது. "విరామోస్తు" = முடித் தலைச்செய்க, என்று கூறிவிடவேண்டும்; கடவுளற்பித மாகும் பொருட்டு. என்பதுகருத்து.

இவற்றினை எல்லாம் கருத்துள்ளடக்கி, சுருதியும் கூறிற்று. வருமாறு, "అష్టవర్షంబ్రాహ్మణమపనయీతతమధ్యాపయీత." = எட்டு வயதினையுடைய அந்தண குலத்தனை உபநயநகருமத்தினைத் திருத் தஞ் செய்யவேண்டும். இங்ஙனம் திருத்தமுற்ற பிரமசரியனை வேத மோதுவிக்க வேண்டும். எ-று. காண்க.

பிரபாகரர். (எனபவர் வேதபூர்வமீமாம்ஸையுள் ஒருமத வாதிஆசிரியர்.) "ఉపనయీత." = உபநயநம் செய்யவேண்டும். எ-று. இது விதிப்பொருட்டாகிய வேதத்துள்ள வினைச்சொல் "నయతి" என்னும் வினைக்கு "ఆత్మనేపదతత్తిల్" ஆசிரியகரணத் தில் - ஆசிரியர் - பாணினியாரால், சூத்திரிக்கப் பட்டதனால், "உபநயநத்திற்கும், அத்தியாபனத்திற்கும்" அங்காங்கிவடிவாக

வே, ஒருவனே கருத்தாவாதலின், ஆசிரியத் தன்மை விரும்புவோன் உபயோகத்துள் அதிகாரியாகின்றனன். *

ஆகலானே, மதுவிலும் உணர்த்தப்பட்டது. "ஸபநீயது யஷ்டிமயம் பைதருஷ்யாயத்ரிவ்ருஜ: । ஸக்ருத்பரஹஸ்யஞ்ச தமாசார்யப்ரசக்ஷதே." = எந்த இருபிறப்பாளன் மாணாக்கனை உபாயனஞ்செய்வித்துக்கற் பூர்த்திரத்தோடும் இரகசியத்தோடும் விதிப்படி வேதத்தை ஓதுவிக்கின்றனனோ? அவனை ஆசிரியன் என்றுகூறுவர். எ-று. காண்க.

* "ஸமானநோத்பஜனாசார்யகரணஜ்ஞாந பூர்திஷ்வணவ்யோஷநியஃ" முதல், அத்: முதல் பாதம், ஈ-ம்-ரு: ஏ. "நிஜ்" என்னும் பகுதிக்கு ஈண்டுள்ள, "ஞாநம், பிருதி, விகணநம், வியயங்கள்" கூறத்தக்கது. ஏனைய பிரயோகமே உபாதியுள்ளன. என்பது கருத்து. ஸம்மானனத்தின் உதாரணம், "ஆசார்யாய தே." = சாத்திரத்திலுள்ள முடிபுகளை மாணாக்கர்பொருட்டு உரையிக்கின்றனன். என்று பொருள்படுகின்றது. அதனால் மாணாக்கருடைய பிறப்பு = ஸம்மானம்பெறத்தது. உத்ஸஞ்சனத்தின் உதாரணம். "ஸ்ருணமந்நயதே." = தடியைமேலெடுக்கின்றனன். என்பதுபொருள். ஆசிரியகரணத்திற்கு உதாரணம்: "மாணவகமுபநயதே." = மாணாக்கனை விதிப்படி தன்னருகே உரையிக்கின்றனன் என்பது பொருள். உபாயனத்தை முன்னிட்ட ஓதுவித்தலிலுலன்றே? உபநீதத்தில் ஆசிரியத்துவம் செய்யப்படுகின்றது. ஞானத்தில் - உம். தத்வம்நயதே." = உண்மையை நிச்சயிக்கின்றனன். எனவரும். பிருதியில் - உம் - "கர்மகரானுபநயதே." = பணிசெய்பவர்களைக் கூலிகொடுத்தலால்தன்னை அடக்கச்செய்கின்றனன் - எனவரும். பிருதி = கூலி. விகணனத்தில், உம் "கரம்நயதே." அரசனுக்குக்கொடுக்கத்தக்கபாகத்தைச் சேர்க்கின்றனன் - எனவரும். விகணனம் = கடன்முதலியவற்றை ஒழிப்பித்தல். கரம் = அரசிறை. வியயத்தில் - உம். "சதம்நயதே." = நூற்றைத்தருமத்தின் பொருட்டு வினியோகிக்கின்றனன் வினியோகம் = உபயோகம். எனவரும் ஆதலின்.

ஈண்டு, "உபநயநாத." என்றவினைச்சொல் "உப," எனவும், "நய" எனவும், பிரிக்கப்படும். அவற்றுள் "உப," எது, "பிராதிகணத்துள்" எடுத்தஉபசருக்கம். "நிஜ்" என்பதுதானது. அதற்கு உரையித்தல்பொருள். அந்தானது "நய" விவகரிக்கப்படும். "ஆத்மநேபதி, பரஸ்மைபதி, உபயபதி" என்னும் மூவகைவினைச் சொற்களுள்ளன, அவை, வினைச்சொல்லின் உருபுவேறுபாடுகளும் வேதத்துள் "ஸுவரம்" = ஒலித்தலின் காரியவிசேடங்களும் பயனுவடையன. அவற்றுள், ஈண்டு "நயதி," "கரோதி," என்பன "பரஸ்மைபதம்," ஆம். "நயதே, குருதே," என்றாற்போல்வன ஆத்மனேபதமாம்.

ஓதுதலின்மரபு.

இங்ஙனம் அத்தியாபனவிதி=கற்பித்தலின் மரபுநிலைபெற்ற வாறுயது. ஆகவே ஓதலின்மரபு = அத்தியயனவிதிவேறு கூறத் தக்கதில்லை. விதிக்கப்பட்ட ஓதுவித்தலுக்கு, ஓதுவது இல்லா வழி,இடன் அமையாவாகவே ஓதுதல்பொருட்டிறத்தினுல்உள்ள காமாகலின். மரபு=விதி=இலக்கணம்.

அற்றேல், ஓதுதல் மரபின்கண்ணே கற்பனேயாகத் தக்க தில்லை. என்னே ? சுருதியுள், " स्वाध्यायोऽध्येतव्यः."= வேதம்ஓதத் தக்கது என்னும் விதிவாக்கிய மிருத்தலின் எனில் ?

அங்ஙனமன்று. அதிகாரி கூறப்படாமையின், அந்தவிதிக்கு அணுட்டிக்கச் செய்யத்தக்கதிறம் கூடாது நிற்றலின்.

ஓதும்அதிகாரியாகியமாணாக்கன்மரபு.

மேற்கூறப் படுகின்றது. " விசுவஜித்து நயத்தினுலேனும்," " இராத்திரிசத்திரகியாயத்தினுலேனும், " அதிகாரிவிதிக்கப்படு கின்றுன்.

என்னே ? சுருதியுள், " विश्वजिता यजेत." = " விசுவஜித்து " என்னும் கருமத்தால் வேள்விசெய்யவேண்டுவது. எ-று.

விசுவஜித்துயாகம், என்பது, உலகமுழுவதும் வென்று, தேடிக்கொண்ட பொருளே யெல்லாந்தந்து வேள்விசெய்து செலவழித்தல்.

இங்கே, அவ்விருப்பமுடையவன் என்று கூட்டிவிசேடணம் கூறப்படாமையின் அவ்வனுட்டானமே இல்லையாக முடிதலால், சுவர்க்கம்யாவராணும் விரும்பப்படுதலுண்மையாமாதலின் அவ் விருப்பமுடையவனே ஆண்டுவிசேடணமாக விதிக்கப்பட்டிருக் கின்றுன். அவ்வாறே ஈண்டுசுவர்க்கம் வேட்டோனுகிய சிறுவன் கூட்டியுரைக்கப்பட்ட அதிகாரியாகுக. வேட்டோன் = விரும்பி னேன்.

இனி " இராத்திரிசத்திரத்தில் " சுருதி. " प्रतिष्ठन्तिहवा ए ये यज्ञैरा त्रीरुपयन्ति."=யாவர் இவ்விராத்திரங்களே விதிப்படி அடை கின்றுர்களோ ? அவர்கள் புகழையடைகின்றுர்கள். எ-று. என் னும் அருத்தவாதத்தால் கூறப்பட்டபுகழ், பெரும்பாலும் ஆண்டு கூறப்படாதசுவர்க்கத்தினும் அண்மையதாமாகலின் " இராத்திரி

சத்திரத்தில்" புகழைவேட்டோன் அதிகாரியாக விதிக்கப்பட்டான். அண்மை=சமீபம்.

அவ்வாறே, ஈண்டும், "சுவர்க்குல்யாதிகாமः."=பாலோடுகால் வாய்=பாலோடும்படிச் செய்துவாய்க்கால் முதலியவற்றினை விரும்பினோன் அதிகாரியாகவிருக்கக்கடவன். எவ்வா? கருதியன், "யதி சோதீபேபயஸ்கुல्या अन्यथैवान्वहं नदीमहमभ्यस्यकुल्या यस्मान्निसृमभ्यः पयः."=எதனால் இருக்குகோ ஓதுகின்றிலேன்? அவனுடையபிதிர்க்களைப் பாலின்கால்வாய்கள், "சுவதா" வை (எனவேபிதிர்திருத்தியை) செய்கின்றன. யாஜஸைக்களோ ஓதினால் நெய்யின்கால்வாய்கள், அவ்வாறுசெய்கின்றன. சாமங்களோ ஓதினால் "சோமம்" இவர்களின்பொருட்டுபரிசுத்தஞ்செய்கின்றது. எ-று. இந்த அருத்தவாதவாக்கிய முண்மையின்.

அங்ஙனமன்று. அப்பாலோடு கால்வாய்முதலியன "பிரம வேள்வி" விதியில் விசேடமாதலின், மாணாக்கனுக்குப்புத்தி யறியாமையினால் சுவர்க்கவேட்கை உண்டாகாதாகலின். பேருழைப் பினால் சேர்ந்ததாயினும், ஒன்றை யொன்றுபற்றுதலென்னுங்குற்றம் ஒழிப்பதற்கு முடியாததாக விருக்கும். எவ்வா றெனில்? சுவாத்தியாயம்=வேதத்தை யோதினால், பின்பு விதியுணரப் படுகின்றது; என்றும், விதியுணர்ந்தன்றே? ஓதல்வேண்டும். என்றும் வருதல்காண்க. அதனால், ஓதுதலானது ஓதுவித்தலினால் உண்டாவதாமாதலின் அவ்வோதுவித்தலே விதிக்கப்படுகின்றது. ஓதுதல் விதிக்கப்படுவதில்லை. என்று கூறுவையேல்.

இப்பெருவிடயத்தை ஏனையவாதிகள்உடன்படார். என்னை? ஓதுவித்தல் நித்திய மானதல்ல, அதனால், நித்தியமாகிய ஓதுதலை ஆக்கப்பட்டது என்று கூறுவது அமையாதாகலின். ஓதுவித்தல் அநித்தமேயாம். சிவனத்தை விரும்பினவன் அதனிடத்து அதிகாரமுடைமையின்.

என்னை? அங்ஙனம் மறு கூறுதலின், வருமாறு, "கர्णान्तुकृष्णमश्वतरीरज्जुसीव्येत्। यजमानोध्यर्धसौत्रेव विरुद्धाच्छप्रतिग्रहः."=அறுதொழிலில் இந்தவேதியனுக்கு. மூன்று தொழில் பிழைப்பின் பொருட்டாக விருக்கின்றது. வேள்விசெய்வித்தல், ஓதுவித்தல், பரிசுத்தனிடத்திருந்து தானம்பெறுதல் எனவாம். எ-று.

இனி ஓதுதலோ? நித்தமானது. செய்யாவிட்டால் பாவம் உண்டென மநுவால் உணர்த்தப்பட்டமையின். வறுமாறு, "యో నధీత్యద్విజో వేదానన్యత్రకురుతే శ్రమమ్ । సజీవన్నేవశూద్రత్వమాశుగచ్ఛతిసాన్వయః." = எந்த விருபிறப்பாளன் வேதத்தை யோதாமலே ஏனையவற்றி லுழைத்துத் திரிகின்றானே? அவன் பிழைத்திருக்கும்போதே தனது சந்ததியாரோடு விரைவாகச் சூத்திரத்தன்மையை அடை கின்றான். எ-று. காண்க.

அதனல், ஓதுதல் தன்விதியாற்றான் உண்டாயதே யன்றி ஓதுவித்தலாலே உண்டாயதொன்றல்லவாம்.

ஒன்றை யொன்று பற்றுதலென்னும் குற்றமும் இன்று; ஓதுதலுக்கு முன்னமே சந்தியாவந்தன முதலிய கருமங்களில் ஏவ்வாறே? அவ்வாறே தந்தைமுதலியோர் முன்னிலையில் விதி யின் பொருள் உணரப்படுதலின்.

தந்தைமுதலியவரால், நியமிக்கப்பட்டிருத்தலினலும், திருத் தப்பட்டிருத்தலினலும், இவ்வாறே மாணாக்கனுக்கும் தன்னு ணர்ச்சியில்லாமையென்னும் குற்றமும் இருப்பதில்லை.

எவ்வாறயினும், தைத்திரியசாகையில், "స్వాధ్యాయోధ్యేతవ్యః" என்றவாக்கியம் ஐம்பெரும் வேள்வி கூறிய இடத்தில் ஓதப்பட் டிருத்தலின், இது பிரமயாக விதியாகவிருக்கின்றது. அவ்வாறு யினும், எல்லா ஸ்மிருதிகளிலும் உபநயந பூர்வமாய் "స్వాధ్యాయం" எனில்? ஓதுதலையே பெரும்பாலுங் கூறியிருத்தலின் அதற்கு மூலமாகிய சுருதியு மிருக்குமென்று கருதல்வேண்டும்.

விவராணசிரியரும், "అధ్యాపయీత" என்ற வாக்கியத்தில் "ணிச்சுப்பிரத்தியயத்திற்கு" சேவனம் பொருளா மாதலினல், இச்சையாலடையப் படுகின்றதாமாதலின், ஈண்டுகூறப் பட்டஓ துதலே விதிக்கத்தக்கது என்னுங்கருத்தால், "అష్టవర్షం బ్రాహ్మణము పనయీతతమధ్యాపయీత" என்றஅவ்வாக்கியத்தை "అష్టవర్షో బ్రాహ్మణ ఉపగచ్ఛేత్తోధీయీత." என்றுவேறுவகையால் பரிணமிக்கச் செய்து உபபாதனஞ் செய்தார் = உருவஞ் செய்து முடித்தனர். எல் லாவகையாலும் வேதத்தினுடைய ஓதுதல் விதி, நித்தியமாக விருக்கின்றது.

சுவொளதவிதி. "ஸ்வாத்யாயோத்⁴யேதவ்யஃ" எ-று. வேதமோதத் தக்கது எ-று. ஸ்மிருதிகளும் அவ்வாறே. தர்ம்மஸாஸ்த்ரைஸ்தை: ஸ்ரௌதை³ஸ்ச விதி⁴போ⁴தை:। வேத³ப்ரக்ருதோந்நதி⁴கத வ்யஸ்தரமஸ்யோத்³விஜன்மனா," = பலவகைப்பட்ட தவங்களின்விசேடங்களாலும் விதியால் ஏவப்பட்ட சுவொளதகரு மங்களாலும் இகசியத்தோடும் கூடியிருக்கப்பட்ட வேதங் களெல்லாம் அந்தணரால் பொருளுணர்ச்சி யுண்டாகிறவகையில் ஓதப்படுமாக. எ-று. காண்க.

வேதமோதாவிடினும் அதன்பொருளுணராவிடினும் பாவமென்பது.

இன்னும் அவ்வாறே கூர்மபுராணத்திலும், வேதம் ஓது தலும் அதன்பொருளை விசாரித்தறிதலுமில்லாவிட்டால் பாவ மென்று பெரியோர்களால் எண்ணப்படுகின்றது. "யோ(அ)த்⁴யேதவ்ய மேதத்ஸ மநதீ⁴த்யஸ்ருதிம்த்³விஜ:। ஸபைமூ⁴ர்க்²நஸமம்பாப்யோ யேவ பாஹ்யாத்³விஜாதி⁴ஷு। நவேத பாரமூர்த்⁴நஸம்தப்தோ பை⁴க்ஷேத்³விஜ:। பாரமாத்ரா வஸாயீதுபலேகாரவஸீயதி। யோ தீ⁴த்யவிதி⁴வத்³வேத³ம் வேதா³ர்த்த²ம்நவிசாரயேத்। ஸஸாந்வயமுபாத்ரம்ய பாத்ரதாம் ஸப்ர பத்³யதே." = எந்த வேதியன் வேதத்தை யோதாமலே வேறு நூல் களில் முயற்சிக்கின்றானே? அவனே மூடன், அவனே வேதத் திற்குப் புறம்பானவன். இருபிறப்பாளர் அவனோடு பேசலாகாது. அந்தணன் வேதத்தைக்கண்ட பாடம் செய்தமாத்திரையிற்றானே திருப்தியடையலாகாது. அவ்வளவிலேயே வாசித்தலிலமுடித்துக் கொண்டவன் அளற்றில் அகப்பட்டுக்கொண்ட பெற்றம்போலத் துன்பத்தை அடைவன். விதிப்படியார் வேதத்தையோதி அதன் பொருளை யுணர்தலில்லையோ? அவன், அவன் கால்வழியோடு சூத்திரனுக்கு ஒப்பானவனாய் நிற்பதன்றித் தருதியை யடைவ தில்லை. எ-று. காண்க.

ஓதுதல் முறை.

வேதம், இவ்வாறு ஓதவேண்டுமென்பதை யாஞ்ஞவற்கியர் கூறினர். வருமாறு, குரும்வைவாப்யுபாஸீத ஸ்வாத்⁴யாயார்த்த²ஸமாஹித:। அதா தச்சாப்யதீ⁴யீத லப்³தா⁴ஜ்ஞாநுஜ்ஞயேத்। நிதம்சாஸ்யேச்சேந்நித்யம் மநோவாக்காயகர்ம்மபி:." = வேதத்தின்பொருட்டு ஒருக்கமனத்தையுடையவனாய், விரத வாக, ஆசிரியனை அடைந்து வழிபடுதல் வேண்டுவது. வாசி

யென்று விதித்தபின்பு வாசிக்கவேண்டுவது. தனக்குக்கிடைத்த தனவற்றை ஆசிரியன் முன்னர் வைத்துவிடவேண்டுவது. மன மொழி மெய்களால் ஆசிரியனுக்கு எப்பொழுதும் விருப்பமான காரியங்களையே செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

விஷ்ணுபுராணத்திலும், "ఉభసంధ్యారఐంభూపతైవాస్మింసమాహితః। ఉదతిష్ఠేత్తథాకుర్యా ద్గురోరప్యభివాదనం। స్థితేతస్మిన్వ్రజేద్యావ న్నీచైరాసీతచాసనే। శిష్యోగురావనర్హేస్మి న్ప్రతికూలంనసంచరేత్। నైవోక్తఃపరితోష్వేదం నాస్యచిత్తపురస్థితః। అనుజ్ఞాతశ్చభిక్షాన్న మన్నియ్యాద్గురుణాతతః। శౌచాచారవతాత త్రకార్యంశిక్షాక్షణం గురోః। వ్రతానిచరతాగ్రాహ్యా వేదశ్చకృతబుద్ధినా।,"=ஓய்! அரசனே! கேட்பீராக. இரண்டு சந்திப்பொழுதிலும் சூரியனையும் அக்கினியையும் நன்முகத்தொழுது எழுந்துவந்து, குரவனுக்கு மெய் மண்பட வணங்கவேண்டுவது, ஆசிரியனிருந்தால் மாணாக்கன்நிற்றல் வேண்டும். குருவெளிப் புறப்பட்டாற் முன் பின்தொடரவேண்டுவது. ஆசானிருக்கும்பொழுது அவனுசனத்திற்கும் தாழ்ந்த ஆசனத்திலிருக்கவேண்டுவது. அவனுலேயே ஓதுவிக்கப்பட்டவனுய் வேதத்தை யோதவேண்டும். மனத்தை வேற்றிடத்தில் விடலாகாது. எதிராகவிருக்கவேண்டுவது. குருவால் கட்டளை கொடுக்கப்பட்டவனுய்ப் பிச்சையேற்றுப் புசிக்கவேண்டுவது. தான் நன்முக சௌசசுத்தி ஆசாரசுத்தங்களைச் செய்துகொண்டு, பின்பு குரவனை வணங்கவேண்டும். விரதங்களை யனுட்டித்து, மனத்தைத் திருத்திக்கொண்டு, வேதத்தைக் கொள்ளவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

கூர்மபுராணத்துள்ளும், "ఆహూతోధ్యయనంకుర్యా ద్వీక్షమాణోగురోర్ముఖం। నిత్యముద్ధృతపాణిస్స్యా త్సాధ్వాచారస్సుసంయతః।"= அழைக்கப்பட்டவனுய்க் குருமுகத்தையேநோக்கிக் கையைமேலெடுத்து ஏந்திக்கொண்டுநல்லொழுக்கமுடையவனுய்ப்பொறிகளையடக்கிவேதாத்தியயனம் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

ஓதல்.

தன் குலவழக்கப்படி வந்தசாகைகளைப் பாடம்செய்வது அத்தியயனம் = ஓதுதல் என்னப்படும். அதனைவசிட்டர் கூறினர் அதுவருமாறு, "పారంపర్యాగతోయేషాం వేదస్సపరిబృంహణః। తచ్ఛాఖాకర్తు కుర్వీత తచ్ఛాఖాధ్యయనంతథా." தம்மரபில் தொண்டு தொட்டுயாருக்கு

வேதங்களில் எந்தசாகை வழங்கியுள்ளதோ? அவர்கள் அந்தசாகையின்படி, கருமஞ்செய்யவேண்டுவது. அந்தசாகையையே ஓதவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

தன்சாகையை விடலாகாது.

தன்சாகையை விட்டுவிடுதலை, அவரேவிலக்குகின்றார். வருமாறு, "யஸ்ஸ்வசாகாம்பரித்யஜ்யபாரக்யாமதிகச்சதி। ஸஹாப்ரவக்தாஹிஸ்யாச்சர்ய ஸ்ஸர்வகர்மஸுபாஹ்யதாம்। ஸ்வீயசாகோஸ்துயேன ப்ராஹ்மணோஸ்துஸம்சரம்। ப்ரஹ்மஹ்யோவஸ்யஜ்ஞேய ஸ்ஸதிர்நித்யம்வர்ஜிதஃ" = யார்தன்சாகையையொழித்து அன்னியசாகைகளையடைகின்றனரே? அவரைப் பெரியோர்கள், எல்லாக்கருமங்களிலும் சூத்திரரைப் போலப் புறங்கழிக்கவேண்டுவது. தன்சாகை யாரால்விடப்படுகின்றதோ? அவரால்வேதமேயொழிக்கப்படுகின்றது. (எனவே அன்னியசாகையாற் பயனில்லையென்பது கருத்து) அவனேபிரமகத்தி செய்தவனென்று உணரத்தக்கது. நல்லோர்களால் எப்பொழுதும் இகழப்படுகின்றனன் எ-று. காண்க.

வேறுசாகைகளைக்கற்குங்காலம்.

முதற்கண் தன்சாகையை யோதிப் பின்பு எல்லாச்சாகைகளையும் ஓதவேண்டுவதென்று அவராலேயுடன் படப்பட்டது. வருமாறு, "அதீத்யசாகாமாத்மீயம்பராசாகாம்ததஃபடேத்- தன்சாகையை யோதிப்பின்புவேறுசாகைகளையோதவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

இனி சுருதியைப்போலவே ஸ்மிருதிகளும் ஓதவேண்டுமென்பது.

அவ்வாறே ஸ்மிருதிகளையும் ஓதவேண்டுவது. அதனைப் பிரகற்பதிகூறினர். வருமாறு, "ஏவம்தண்டாதிபிர்யுக்தம்சம்ஸ்கர்த்யத்தனயம்பிதா। வேதமத்யாபயேத்பச்சாச்சாஸ்த்ரம்தர்மாதிகம்ததா॥ ப்ராஹ்மணோவேதமாலஸ்ய சுச்ருஷித்வாத்யோஸ்ருணோத்யஸ்ருணுதஃ। ஸதாசாரஸ்யசதாஜ்ஞேயமேதத்த்ரிகம்ஸதா॥ அதீத்யசதுரோவேதான்ஸாங்கோபாங்கபதக்ரமான்। ஸ்ருதிஹீனானதீத்யாஹம்வேதம்ப்ரஹீனவசர்வரீ॥" = இவ்வாறுதண்ட முதலியவற்றோடு கூடியிருக்கப்பட்ட புத்திரனை உபநயனத்தால் திருத்துதல்செய்து, தன்தை வேதத்தை ஓதுவிக்கவேண்டுவது. பின்பு மற்றமுதலிய நூல்களையும் ஓதுவிக்கவேண்டுவது. வேதியன் வேதத்தையே மூலமாக வுடையவனுகின்றனன். சுருதி ஸ்மிருதிகளிடத்தில் ஒத்தவனுகக் கூறப்பட்டி

ருக்கின்ரூன். ஒழுக்கத்திற்கும் அவ்வாறே. இம்மூன்றும் எப் போதும் உணரத்தக்கது. நான்குவேதங்களும், அவற்றின் அங்க நூல்களும், உபாங்கநூல்களும், பதங்களும், கிரமங்களும், ஓதி யும் ஸ்மிருதியை யுணராவிட்டால், சந்திரனில்லாத இரவைப் போல வொளிபெறமாட்டார்கள். எ-று. காண்க. (தண்டம் எது. எல்லே கடவாது நிற்கும்படி யொறுத்தல். அது மூவகைப்படும் மனேதண்டம், வாக்கு தண்டம், காயதண்டம், என்பன).

ஓதுதலின் வகைப்பாடு.

ஈண்டு, அத்தியயனம், என்பதனல். ஐவகையாகிய வேதாப் பியாசத்தையும் கூறப்பட்டவாருயிற்று. அதனைத்தகூர்கூறினர். வருமாறு, "వేదస్వీకరణంపూర్వం విచారోధ్యయనంజపః। తద్దానంచైవశిష్యేభ్యో వేదాభ్యాసోహిపంచధా॥,"=முதலில் வேதத்தைப் பெறவேண்டுவது, பின் விசாரித்தல்வேண்டுவது, ஓதிப்பலகாலும்பயிலவேண்டுவது, அவ்வேத மந்திரங்களைச் செபிக்கவேண்டுவது, இதனைமாணாக் கர்க்கு ஓதுவிக்கவேண்டுவது, என வேதமோதுவது ஐவகைப் படும். எ-று. காண்க.

இன்னும் இதனை ஹாரீதரும் கூறினர். வருமாறு, "మం త్రార్థజ్ఞోజపన్ జాహ్వంస్తథైవాధ్యాపయన్ద్విజః। స్వర్గ లోకమవాప్నోతి నరకంతువిపర్యయే." = மந்திரத்தை யறிந்தவன், அருத்தத்தை அறிந்தவன், செபஞ்செய்தவன், வேள்விசெய்தவன், மாணாக்கனை ஓதுவித் தவன், இப்படிப்பட்ட வேதியன் சுவர்க்கலோகத்தை யடை கின்ரூன். வேறுபட்டால் நரகத்தையடைகின்ரூன். எ-று. காண்க.

குரு முன்னிலையாலன்றி ஏடு முன்னிலையால் ஓதலாகாதென்பது.

அவ்வேதம். குருமுகமாகவே ஓதற்பாலது. எழுதி யிருந்த ஏடுநோக்கி ஓதலாகாது. என்பதனை நாரதர் கூறினர். வருமாறு, "పుస్తకప్రత్యయాధీతం నాధీతంగురుసన్నిధౌ। భాజతేనసభామధ్యే జారగర్భఇవస్త్రియాః" = எழுதப்பட்ட ஏட்டின் நம்பிக்கையால் குருமுகமில்லாம லே ஓதப்பட்ட கல்வி, கள்ளபுருடனோடு சேர்ந்தவள் கருப்பம் போலச்சபையில்விளக்கத்தை யடையமாட்டாது. எ-று. காண்க. (எனவே, ஆசிரியன் இவன், மாணாக்கன் இவன், என்னும் மரபு

தருதி யின்றி, அவமானத்தை யடைதல் முதலிய குற்றம் விளையு மென்பது கருத்து).

ஓதுங்காலத் தொழிக்கத்தக்கவை.

ஓதுதலின் கண்ணே ஒழிக்கத்தக்கவைகளை மது கூறினர். வருமாறு "நாவஸ்துமதீயாதனஞ்ஜபஜனஸ்ந்தி । நநிஷாஸு ப்ரயத்நாஸ்தோ ப்ரஹ்மாதீத்யுபஸ்ஸ்வேத்" திருத்தமின்றிக் குறுகுதலாக ஓதலாகாது. சூத்திரர்கள் சமீபத்தி லிருக்கும்போது ஓதுவதாகாது. இரவின் கடைப்பாகத்தில் வேதத்தையோதி இளைப்பை யடைந்து மறுபடியும் உறங்கலாது. எ—று. காண்க.

நாரதரும் கூறினர். வருமாறு, "ஹஸ்தஹீநஸ்துயோதீதே ஸ்வரவர்ணவிவர்ஜிதஃ। ஃப்ரயுக்தாஸ்தாநமிர்ஜ்ஜ்ஞோ வாசோஸமதிகச்சதி. = வாக்கியங்களுக்குக் கையால் இலக்கம் வையாமலே, சரியானசுவரம் இல்லாமலே எழுத்துக்களைச்சரியாக வுச்சரியாமலே யாவன் அத்தியயனம் செய்கின்றானே? அவன் இருக்கு, யஜுஸ், சாமம் இவ்வேதங்களால் சுடப்பட்டவனாய் இழிந்த பிறப்பையுடைய வேற்று யோனியை அடைகின்றான். எ—று. காண்க.

வியாசரும், "அநத்யாயேஷ்வதீதஸ்ய த்யுச்சாரஸ்யஸந்நிதௌ। ப்ரதிக்ரஹநிமித்தஞ்ச நரகாயதநம்ஸ்ம்ருதம்." ஓதக்கூடாத காலங்களில் ஓதப்பட்டதுளதுவோ? அதுவும், சூத்திரன்முன்னர் ஓதப்பட்டது எதுவோ? அதுவும், பொருட்பேற்றின் பொருட்டாகவே ஓதப்பட்டது எதுவோ? அதுவும், நரகத்தின்பொருட்டென்று கூறப்படுகின்றது. எ—று. காண்க. இங்ஙனமாக - ஓதல்விதியும் ஓதவிக்தல் விதியுமுற்றுப்பெற்றது.

அநத்தியாயவிடயம்.

இனி, அநத்தியாயம் என்பது மேல் வியாசவாக்கியத்துட் கூறிப்போந்தமையின் அதனைவிளங்கக் கூறுகின்றது.

அது, இருவகைப்படும். நித்திய மெனவும் நைமித்திகம் எனவும், அவற்றுள் நித்தியத்தைக்கூறினர்; ஹாரீதர். வருமாறு, "ப்ரதிபத்ப்ரதமர்த்தஞ்ச மத்யமஞ்சோபர்வணோர்த்வயோஃ। ஶ்ரோத்ரியோஸ்யஶ்ச ர்யாஸ்ய

యాతకాచనం." = பிரதமையிலும் *சதுர்த்தசியிலும், அஷ்டமியிலும், இருபருவகாலத்திலும், அநத்தியாயதினத்தின் முன்ன நாள் இரவிலும், எப்பொழுதும் விடாதும் அத்தியயனம் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

இனி நைமித்திகாநத்தியாயத்தை யாஞ்ஞவற்கியர் கூறினார். வருமாறு, "శ్వకోష్ట్రగర్దభోలూక సామచాణార్తనిస్వనే। అమేధ్యశవశూద్రాంత్య శ్మశానపతితాంతికే। నిశీథచాపాత్మనిచ విద్యుత్స్తనితసంప్లవే। భుక్త్వార్ద్రపాణిరంభోంత రర్థరాత్రేతిమారుతే। పాంసువ్రవర్షేదిగ్దాహే సంధ్యాసీహారభీతిషు। ధావతప్లపూతిగంధేచ శిష్టైచగృహమాగతే। ఖరోష్ట్రయానాశ్వనావృక్షేరిణరోహణే। సప్తత్రింశదధ్యాయా నేతాంస్తాత్కాలికాన్విదుః।" = நாய், நரி, கழுதை, கூகை=கோட்டான் இவைகள் கூச்சலிடும்போதும், வேறு ஒருவன் சாமவேதத்தைக் கூறியிருக்கும்போதும், ஒருவன்பாணமுதலியஆயுதங்களால் அபாயமடைந்துகூச்சலிடும்போதும், விபத்து அடைந்தவர்கள் கூச்சலிடும்போதும், புரீடம்=மலம், பிணம், சூத்திரன் = சதுர்த்தன் அல்லது அழுபவன், அந்தமானவன்=கடையன், சுடுகாடு=மயானம், பதிதன், இவர்கள்சமீபத்திலும், சுத்தமில்லாத விடத்திலும், தான் அசுத்தனயிருக்கும்போதும், மின்னல், இடி, குமுறல், பெருமழை, உண்டாயிருக்கும்போதும் உண்டகைகழுவின ஈரத்தோடும்,சலத்திலும், அரையிருள்=பாதிராத்திரியிலும், பெருங் காற்றிலும் மண்மாரி பெய்யும் போதும், திசைகளிற்றீப்பற்றிச்சூழ்ந்து எரியும்போதும், சந்தியாகாலத்திலும்,பனியிலும், பயத்திலும், ஓடும்போதும், பொறுக்கமுடியாத கெட்டகாற்றத்திலும், பெரியோர்கள் வந்தபோதும், கோவேறுகழுதை,ஒட்டகம், வாகனம், யானை, குதிரை, கப்பல், படகு, மரம், நீரில்லாவிடம், இவைகளின்மேல் இருக்கும் பொழுதும், ஆகிய இம்மூப்பத்தேழு நிமித்தங்களோடுங் கூடிய காலத்தைஅனத்தியாயமென்று தெரிந்துகொள்வார்கள். எ-று. காண்க.

நாய்க்குரைப்பு, கள்ளர்வரத்தை யுணர்த்தும். நரியூளை, குரூரவிலங்குகளின் வரவைக்குறிக்கும், கழுதையிரைச்சல் கேட்பவர் செவிக்குத் துன்பத்

---

*சதுர்த்தசி; அஷ்டமி, என்பனவிரண்டும் ஒருமையீறாக மூலத்திருத்தலின், அவ்விரண்டு திதிகளும் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் மாத்திரமே அநத்தியயனகாலமென்பது அந்த ஸ்மிருதி நூலாசிரியர் கருத்துப்போலும்.

தை விலக்கும், கூகைமுழுதல் பயத்தைவிலக்கும், அன்றியும் இவ்வோசைகள் சுபதேதஞ் செய்யும். சாமவேத கானமுமத. ஆந்தியர் அக்கோசையைக் கேட்டுழித் தன்றொழிலை விடுத்துத் தயவோடும் விசாரித்தல் வேண்டுமென்பதுநீதிமுடிபு. அமேத்தியம்= அருவருப்பு. பிணத்தைநோக்கின்னன்பம் வைராக்கியம் பயம் உண்டாம். சூத்திரனிடத்து ஒதில் அவன்கேட்டுத் தானுங் கற்றுணர்வன். அல்லது, அழுபவனிடத்து ஒதுவது வருத்தமுண்டுபண்ணும். அந்தமானவன் = நாற்ற சாதியிற் கடையன். அவன், பஞ்சமர், சக்கிலியர், மிலேச்சருளுள்ளான். பதிதன் = சாதி, குலம், மதம் இவற்றிலிருந்து நெழுங்கங் கெட்டவன். இவர்களருகில் அத்தியயனம் செய்தால் காத்திரகம் உண்டாம். மயானத்தில், கெட்டநாற்றம் பயம் கோய் விலையும். சுத்தமில்லாத பூமியென்பது, மிலேச்சதேசம், மாண்டழுங்காதகாடு, கொலைநிகழும் இடம், கள் ஊன் விற்குமிடம், வேசிமனை, சூதாடிடம், விளக்காதஇடம், குப்பைமேடு, கைவிலக்கமானவள் இருக்குமிடம், எச்சில் மயங்குமிடம், மூத்திரபுரீடங்கள் கிடந்த இடம், இறப்பும் பிறப்பும்ஆகிய தூஷணமானே முதலியனவாம். அசுத்தமாகிய ஆன்மாவானவே, மூத்திரபுரீடங் கழித்துச் சுத்திசெய்து கொள்ளாதிருப்பது; ஆசூச முதலியவற்றுல் தூங்குத்தை யடைதல்; அப்படிப்பட்டகாலத்தில் அத்தியயனம் பலியாதென்பது கருத்து. மின்னல், இடிமுழக்கம், பெருமழை, கீர்கிலி, இவைகள் அபாயம்விளையிடமாதலின், சாத்திரதையாயிருக்கவேண்டு மென்பது. உண்டவுடன் ஒதில் உடம்புக்குக் கேடுபண்ணும். அசையிருளில் ஓதல்யார்க்கும் தன்பத்தை விளைவிக்கும். பெருங்காற்று, மண்மாரி, பனி, முதலியவை ஓதலுக்குந் தன்பஞ்செய்யும். திசை தீப்பற்றி யெரிதல் முதலிய வற்பாதங்கள் அனிஷ்டத்தை முன்தெரிவிக்கும் அசுப சகுனங்களாம். சந்திகாலத்தில் ஓதுதலால் நித்தியகருமம் தப்பும். ஓதும்போது ஓதுதல் தேகத்துன்பமும், மனம் பற்றுமையுமாம். பெரியோர்கள் வருங்கால்ஓதுவது அவர்களே யுபசரித்தலுக்குத் தடையாம். பிரயாணத்திலும், படகிலும், ஓதுதலிலிருந்தால், அபாயகாலத்தின் முன்னுணர்ச்சி யில்லாமற் போம். கீரில்லா இடத்தில் ஓதுதலால், நெருங்கூலர்ந்தவழி யாற்றுதலில்லையாம். என்றகருத்தால் ஓதுவோர் சுகத்தின்பொருட்டு மைமித்திகாதத்தியாயத்தை யாஞ்ஞவல்கியர் கூறியவாறுக வெளிப்படுகின்றது.

வேறுசில அநத்தியாயங்கள் அங்கங்கு ஸ்மிருதிகளில்கூறப்படுகின்றது. அவைவருமாறு.

நாரதர். "அயனேவிஷுவதேவ சயனேபோதனேஹரேः। அனத்யாயஸ்துகர்த்தவ்யோ மன்வாதிமயுகாதிஷு"=தக்ஷிணாயனம், உத்தராயணம், மேஷசங்கிராந்தி, துலாசங்கிராந்தி, விஷ்ணுசயனகாலம், பள்ளிஎழுச்சிகாலம், பதினைந்து மனுவாதிகாலம், நான்குயுகாதிகாலம், இவற்றுள்ளும்வேதாத்தியயனம்செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

அயனம். என்பது, வழி. பூகோளத்திலாயினும், பசக்கிரத்திலாயினும், மத்தியசூத்திரரேகாஸ்தானத்திற்கு, விஷுவு, என்று பெயர். அது, பூகோளத்தில், யவகோடி, இலங்கை, உரோமகம், சித்தபுரிகளுக்குச் சரியான விஷுவன் மண்டலரேகை என்று கூறப்படும். இதனை, ஆங்கிலேயர் இக்குவேட்டர் (Equater) என்று கூறுகின்றனர். இதற்குச் சமசூத்திரத்தில் சூரியன் வருங் காலம், தலாயநம் மேஷாயனம் என்னப்படும். இவைஎப்பொழுதும், மார்ச்சு (March) மீ - 21உ செப்டம்பர் (September) மீ - 24உ தொடங்குகின்றது. ஏப்பிரல் (April) மீ 11உ மேஷசங்கிரமணம். அக்டோபர். (October) மீ - 15உ துலாசங்கிரமணம், உண்டாகின்றது. அவையே விஷுவத் புண்ணியகால மென்னப்படும். அவ்விஷுவன் மண்டலரேகைக்குத் தெற்குவடக்கு என்னும் இரண்டுபக்கங்களிலும்-உச - இருபத்துநாலுபாகம் (Degree) டிக்ரீ தூரத்தில், கிராந்திமண்டல வட்டமிருக்கின்றது. அதுவரையிலும் தெற்கு வடக்கில் சூரியகோளம் சாய்கின்றது, அவற்றுள் வடக்கேசாய்ந்து, அங்கிருந்து தெற்கே புறப்படுகின்ற காலம் தக்ஷிணாயனமெனப்படும். தெற்கிருந்து வடக்கே புறப்படுகின்ற காலம் உத்தராயணம் எனப்படும். திருக்கு கணிதப் பிரகாரம் இதுவே சங்கிரமணகாலமாம்.

இனிச் சித்தாந்தப்படி அயநகாலமான பின்பு, அப்போதைக்கு அயநபாகங்கள் எவ்வளவுகழிந்திருக்கின்றதோ? அத்தனைநாளைக்குப் பின்புசங்கிராந்திகாலம் வருகின்றது. அது இப்போது, உக - இருபத்தொருநாள் வித்தியாசம் உண்டாயிருக்கின்றது.

விஷ்ணுசயனகாலம் என்பது. சாந்திரமானப்படி ஆஷாடசுத்த ஏகாதசியாம். அவர் திருப்பள்ளி எழுச்சிகாலம்என்பது, அச்சாந்திரமானப்படி,கார்த்திகசுத்த ஏகாதசியாம். இந்தநான்கு தினங்களுக்கும் சாதுர்மாசியம் என்று பெயராம்.

மனுஎன்பவர், இந்திரபட்டத்தை யடைந்தவர். அவர்பிறந்தநாளே மனுவாதியாம்.

யுகங்களுக்கு ஆரம்பமான நாளே யுகாதியாம்.

மனுவாதி.

மனுவாதியைமச்சபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. வருமாறு, "ఆశ్వయుచ్ఛుక్లనవమీ కార్తికీద్వాదశీతథా। తృతీయాచైత్రమాసస్య తథాభాద్రపదస్యచ। ఫాల్గునస్యత్వమావాస్యా పుష్యస్యైకాదశీసితా। ఆషాఢస్యాపిదశమీ మాఘమాసస్య సప్తమీ। శ్రావణస్యాష్టమీకృష్ణాఆషాఢస్యాపిపూర్ణిమా। కార్తీకీఫాల్గునీచైత్రీజ్యేష్ఠిపంచదశీసితా। మన్వంతరాదయశ్చైతేదత్తస్యాక్షయకారకాః." = சாந்திரமானப்படி சைத்திரமாசத்தில், சுத்த திரிதியையும், பூரணையும், ஜேஷ்டமீ சுத்தபூரணையும், ஆஷாடமீ சுத்ததசமியும் பூரணையும், சிரா

வணமீ பகுள அஷ்டமியும், பாத்திரபதமீ, சுத்தகிரிதியையும், ஆசுவீஜமீ சுத்தநவமியும், கார்த்திகமீ சுத்ததுவாதசியும், பூரணையும், புஷியமீ சுத்தஏகாதசியும், மாகமீ சுத்தசதுர்தமியும், பால்குணமீ சுத்தபூரணையும், பகுள அமாவாசையும், இப்பதினான்கும் மனுவாதிகாலங்கள் தானத்திற்குஎன்றுங்கெடாதபயனைக்கொடுக்கத்தக்கன. எ-று, காண்க.

பூருவபக்ஷத்தில் வரத்தக்க மனுவாதிகளே, பூர்வாண்ணமாகிய காலியும், கிருஷ்ணபக்ஷ மனுவாதிகளே அபரான்னமாகிய பகற்போதைக்கு மேலும் அனுட்டிக்கத்தக்கவென்று, நிர்ணயசிந்துவாகிய பிராமணகமலாகரத்திற்கூறப்பட்டது.

யுகாதிகள்.

யுகாதிகள் விஷ்ணு புராணத்துட் கூறப்பட்டன. வருமாறு, "வைசாகமாஸஸ்யசயாத்ருதீயாநவம்யஸாகாத்விதிகார்த்திகஸ்யகிருஷ்ணபக்ஷே த்ரயோதசீபஞ்சதசீசமாஸே," =வைசாகசுத்தகிரிதியையும், கார்த்திகசுக்கிலநவமியும், பாத்திரபதகிருஷ்ணத்ரயோதசியும், மாகசுத்தபூரணையும், யுகாதிகாலங்களாம். எ-று. (மாதங்களைச் சாந்திரமானப்படிகொள்ளவேண்டுவது.)

நைமித்திக அநத்தியாயவிசேடம்.

கூர்மபுராணத்துள், " உபாகர்மணிசோத்ஸர்க்கே த்ரராத்ரம்ஹரணம்ஸ்ம்ருதம்। அஷ்டகாஸுத்வஹோராத்ரமுத்ஸர்கானுசராத்ரிஷு," =உபாகருமகாலத்திலும்= வேதத்தைஓதத்தொடங்குங் கருமகாலமும், உத்ஸர்ஜனகாலமும் =ஓதுவதை நிறுத்துங்காலமும், (அதுபுஷியசுத்தபூரணை). இவற்றுள் மூன்றிராப்பகலோதுவதை யொழிதல் வேண்டும். அஷ்டகாசிராத்தகாலத்தில் ஒருபகலிரவு ஓதல்ஒழிக. இருதுக்களின் கடைநாளிரவிலும்ஒழிக. எ-று.

சிங்கராசியிற் சூரியனிருக்கும்போது, அல்லது, கர்க்கடகம், கன்னியிலிருக்கினும் வாதையில்லை; பயிர்கள் மூளைத்திருக்கும்போது, குரு, சுக்கிரக்கிரகங்களுக்கு மூடதோஷ மில்லாமலிருக்கையில், எவ்வளவுவாதிருக்கினும், மூக்கிய மாய்ச்சாந்திரமானசிராவண மாதத்திலும்இருக்குவேதிகள் திருவோணநக்ஷத்திரத்திலும், யஜுர்வேதிகள்பூரணையிலும், சாமவேதிகள் அஸ்தநக்ஷத்திரத்திலும், பூர்வான்னத்துள் வேதவுபாகருமஞ் செய்யவேண்டுவது.

அஷ்டகாசிராத்தகாலம்.

கூர்மபுராணத்துள், " மார்கஸீதாதிபாஸு மாகமாஸேதுவாசு। திஸ்ரோஷ்டகாஸ்வாக்யாதாஸ் கிருஷ்ணபக்ஷேஷுஸூரிபிஃ " = மார்க்கசிரமும், புஷியமும்,

மாகமும், ஆகியஇம்மூன்றுதிங்களின் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில், மும் மூன்று அஷ்டகாசிராத்த காலங்கள் அறிவுடையோராற் கூறப் பட்டன. எ-று. காண்க.

கௌதமர், "கார்த்திகீ ஫ால்குநீஆஷாடீ பௌர்ணமாஸீதி திஸ்ரோஷ்டகாஃ"=ஆஷா டம், கார்த்திகம், பால்குணம், இம்மூன்று திங்களின் பூரணைகள் மூன்று அஷ்டகாசிராத்தமாம். எ-று. காண்க.

மேற்கூறிய கூர்மபுராண வசனத்துள் "த்ரிராத்ரம்" மூன்றி ராத்திரி என்பன, கூறப்பட்ட பூரணைமுதல் மூன்றுதினமென் னும் பொருள், "திஸ்ரோஷ்டகாஃ" = சத்தமிமுதல் மூன்றுதிதிகளாம். "அஷ்டகாநுசராத்ரிஷு" இருதுக்களின் கடையில் மூன்று இராத்திரிக ளில் அத்தியயனம் கூடாது. (பன்மையீற்றினால் கூறுதலின் மூன் றெனப் பொருள் கூறப்பட்டது).

பைட்டீநசி, "கார்ஷ்ணேபக்ஷாத்ரிஸ்ரோஷ்டகாமார்கஶீர்ஷ ப்ரபூர்திதயஇத்யேகே"=மா ர்க்கசிரமுதலிய மூன்றுதிங்களில், கிருஷ்ண பக்ஷத்தில், சத்தமி முதல் மூன்றுதினங்கள் (எனவே சத்தமி, அஷ்டமி, நவமி) அஷ் டகங்கள் என்னப்படும் என்று சிலர்கூறுவர். எ-று. காண்க.

ஆபத்தம்பர், உபாகருமமுதல்ஒருதிங்கள்வரையில் பிரதோ ஷத்தில் அத்தியயனம் செய்யலாகாதென்றுகூறினர். வருமாறு, "ச்ராவண்யாம்பௌர்ணமாஸ்யாம் த்ர்யயமஃபாக்ருத்யமா நம்ப்ரதோஷேநாதீயீரன்"=சிரா வணசுத்த பூரணையில் வேதமோதுவதற்கு விதிப்படி, தொடங் கிப், பின்பு ஒருதிங்கள் வரையில் பிரதோஷத்தில் அத்தியயனம் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

"ப்ரதோஷஃ என்றது ஈண்டு, இரவின்முதற்பாகத்தை. திரயோ தசி முதலிய பிரதோஷ காலங்களிலும் ஓதலாகாது.

ஆதித்தியபுராணம், "மேதாகாமஸ்த்ரயோதஶ்யாம் சதஸ்ரூணாம் சவிஶே ஷதஃ। சதுர்த்ஶ்யாம்ச ப்ரதோஷேஷு நஸ்மரேந்நசகீர்தயேத்" "மேதா." எது, சிறுகக் கூறினும் விரித்துணர்ந்து கொள்ளத்தக்க சூக்குமமும் விளைவும் வரம்பு கடவாவுண்மையுமுடைய வைதிக வுணர்ச்சியாம். இது மேதை என்னப்படும். அதனை விரும்புவோன் திரயோதசி, சத் தமி, சதுர்த்தி, இப்பிரதோஷங்களில் வேதத்தை நினைக்கலா காது. வாயாற்கூறலாகாது. எ-று. காண்க.

மேற்கூறிய சதுர்த்தி முதலியதிதிகள் இருவகைப்பட்டால், நிச்சயிக்கவேண்டிய வகையைப் பிராஜாபதி கூறினார். அதுவருமாறு, "மத்யாஹ்னவ்யாப்தாயாம் அஷ்டம்யாம்யுக்தாயாம் நவமீ" = ஷஷ்டி., சதுர்த்தசி, பௌர்ணமி, அமாவாசி பாதிஇரவுக்குங் குறைவாயிருக்கினும், சாயங்காலமானபின்பு திதியை யொன்பதுகாழிகை வரையிலுமிருக்கினும், அந்தத்தினப்பிரதோஷகாலத்தில் ஓதலாகாது. எ-று. காண்க.

யாஜ்ஞவல்கியர், "த்ர்யஹம் த்ரிஸ்பர்சனத்யாயம்யஸ்ய த்விஸ்ஸரு பஸ்ருஷு। உபாகர்மணிசோத்ஸர்கே ஸ்வாத்யாஸ்ரோத்ரியேமృதே। ஸங்க்யாகர்மநிஷ்டாத பூகரம்போல்காநிபாதனே। ஸமாப்யவேதமந்யஸ்மை மாரண்யகமதீத்யச। பஞ்சதச்யாம்சதுர்தச்யா மஷ்டம்யாம்ராஹுஸூதனே। ருதுஸந்திஷுபுக்த்வாச ஸ்ராத்திகம்ப்ரதிக்ருஹ்யச। பசுமண்டூகநகுல ஶ்வாஹி மார்ஜாரமூஷகைஃ। க்ருதேதரேஷ்வஹோராத்ரம் ஶுத்ரிராபத்தோஷ்ருதே." = மாணாக்கன், இருத்துவிக்கு, குரு, பங்து, கன்னுடைய சாகையை முற்றும் ஓதிய சுரோத்திரியன், இவர்கள் இறந்து மூன்றுநாள் வரையும், உபாகருமம், உத்ஸர்ஜனம், கடந்த மூன்றுநாள் வரையும், அத்தியயனம்கூடாது. சந்திகாலத்திலும், குருமுதலும், இடிவிழுதலும், பூமிஅதிர்தலும், விண்வீழ்கொள்ளி விழுதலும், இப்படிப்பட்ட வுற்பாதகாலங்களிலும் அத்தியயனத்தை ஒருபகலும் இரவும் நிறுத்திப் பின்பு "ஆரண்யகவேதத்தை" ஓதியதன்மேல் அத்தியயனம் செய்யவேண்டும். சாந்திரமாசம் பிறந்த, அட்டமி, சதுர்த்தசி, பஞ்சதசி தினங்களில், சூரியசந்திர கிரகணகாலத்தில், சூதககாலத்தில், ஒருஇருதுகழிந்து வேறொருஇருது வருகின்ற சந்திகாலங்களில், சிராத்தவுணவுகளை யுண்டதினத்தில், தானம் வாங்கின தினத்தில், ஆசிரியனுக்கும் மாணாக்கனுக்கும் நடுவே பசு, நவலை, நரி, நாய், பாம்பு, கூகை, எலி, புகுந்து சென்றாலும், இந்திரத்துவசம் எடுத்தாலும் முறித்து விழுந்தாலும். ஒருபகலிரவு அத்தியயனம் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க. (இந்திரத்துவசம் என்பது, திருவிழாப்பொருட்டுக் கொடியேற்றுதல் போல்வன என்பர்).

மனு, "சோதூரபஸ்ருதேஷ்வாம ஸம்ப்ரமாச்ருபிதேஷு। அகாலிகமனத்யாயம் மன்யேஸ்வப்னாவதூதேஷ்வபி." = ஊரில் கள்ளருபாதி உண்டானாலும், நீப்பற்றினாலும், பயத்தால் விரைதலுண்டாயினும், இன்னும் வேறு

ஆச்சரியங்களிலும், அகாலமே யானலும் ஓதல் ஒழிய வேண்டுவது. எ-று.

கூர்மபுராணம், "ஶ்லேஷ்மாதகஸ்யபாயாயாம் ஶால்மலேர்மதுகஸ்யச। கதாசிதபிநாத்யேயம் கோவிதாரகபித்தயோஃ." = "ஶ்லேஷ்மாதகஃ" = நறுவிலிமரம். "ஶால்மலி." = இலவமரம். "மதுகம்." = இலுப்பை. "கோவிதாரம்"=மலையகத்தி, அல்லது, மந்தாரைமரம். "கபித்தம்"=விளாமரம். இம்மரநீழலில் அத்தியயனஞ்செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

இவ்வதத்தியாயத்திற்குஒழிபுகூறுகின்றது.

மனு, "வேதோபகரணைஶ்சைவ ஸ்வாத்யாயஞ்சைவநித்யஶஃ। நானுரோத்ஸ்யனத்யாயே ஹோமமந்த்ரேஷுசைவஹி" வேதத்தினுடைய உபகரணங்களிலும், நித்தியந்தான் சுவாத்தியாயஞ் செய்வதிலும், ஹோமத்திற்குக் கூறுமந்திரங்களிலும், அநத்தியாய தோஷமில்லை. எ-று. காண்க.

வேதஉபகரணம் என்பது, ஆறு அங்கநூல்கள், நித்திய சுவாத்தியாயம் என்பது, பிரமவேள்வி=வேதபாராயணம்.

சௌநகர், ஶௌநகஃ॥ "நித்யேஜபேசகாம்யேச க்ரதௌபாராயணேபிச। நாநத்யாஸ்திவேதானாம் க்ரஹணேக்ராஹணேததா," = நித்தமுஞ் செய்யும் மந்திரஜபம், காமியஜபம், வேள்வி, பாராயணம், உபாகருமம், உபதேசித்தல், உபதேசம் பெறுதல், இவற்றிற்கும் அநத்தியாய தோஷமில்லையாம். எ-று. காண்க.

கூர்மபுராணம். கா॥ "அனத்யாயஸ்துனாம்ஸேஷு ஸேதிஹாஸபுராணயோஃ। ந஧ர்மஶாஸ்த்ரேப்யஸ்யேஷு பர்வண்யேதாநிவர்ஜயேத்" = ஆறு அங்கங்கள், இதிகாசம், புராணம், தருமசாத்திரம், ஏனையகலைகள் இவைகட்குஅநத்தியாய தோஷமில்லையாம். ஆயின் அமாவாசையும் பூரணையுமாகிய பருவங்களிற் கூடாது. எ-று. காண்க.

அநத்தியாயப் பிரகரணமுற்றிற்று.

யஜ்ஞப்பிரகரணம்=வேள்விக்காரியம்.

முன்னர், ஓது வித்தலும், ஓதுதலும். இவ்வாறு செய்ய வேண்டுவது என்று கூறப்பட்டன. இனிவேட்டலையும், வேட்பித்

தலையும் கூறுதும், அவற்றுள், வேட்டலினுடைய தோற்றத்தை யும் பயனையும், ஸ்ரீகண்ணன் கூறினர். வருமாறு.

பகவற்கீதை, " சஹயஜ்ஞாஃப்ரஜாஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாசப்ரஜாபதிஃ। அனேனப்ர சவிஷ்யத்வ மேஷவோஸ்விஷ்டகாமதுக்। தேவான்பாவயதானேன தேதேவாபாவயந்துவஃ। பர ஸ்பரம்பாவயந்த ஸ்ரேயஃபரமவாப்ஸ்யத। இஷ்டான்போகான்ஹிவோதேவா தாஸ்யந்தேயஜ்ஞபா விதாஃ। தைர்தத்தானப்ரதாயேப்யோ யோபுங்க்தேஸ்தேனஏவஸஃ " = பிரமன்முதலில் பிர ஜைகளை வேள்வியோடு பிறப்பித்துக் கூறியதாவது, இந்தவேள்வி யால் நீவிர்பிரசவிப்பீர்களாக=பிறப்பிப் பீர்களாக. இதுநுங்கட்கு இச்சித்தவைகளைக் கறப்பதாகுக=கொடுப்பதாக. இதனால் தேவர் களை நீவிர் நினைமின், அத்தேவர்கள் நும்மை நினைக்கக் கடவர், நீவிரிருவரும் ஒருவரையொருவர் ஒருமையோடும் எண்ணி மே லான செல்வத்தைப் பெறுவீர்கள். நீவிர்செய்த வேள்வியால் உபசரிக்கப்பட்ட அவ்வானவர்கள் நும்மிச்சையான இன்பநுகர்ச் சியைத் தருவர். அவர்களாற் கொடுக்கப்பட்டவைகளை மீட்டும் அவர்கள் பொருட்டுக் கொடாமலே யாரொருவன்தானே துய்ப் பானை ? அவனேகள்ளன். எ-று. காண்க.

வேள்விபேதங்கள்.

அந்தவேள்வி, சாத்துவிகம், இராஜசம், தாமசம் என்னும் குணபேதத்தால்மூன்றுவகையென்று அவரேகூறினர். வருமாறு, " அபலாகாங்க்ஷிபிர்யஜ்ஞோ விதிதிருஷ்டோயஇஜ்யதே। யஷ்டவ்யமேவேதிமன ஸ்ஸமாதாய ஸசாத்வி கஃ। அபிஸந்தாயதுபலம் தம்பார்த்தமபிசைவயத்। இஜ்யதேபரதஸ்ரேஷ்ட தம்யஜ்ஞம்வித்திராஜஸம்। விதிஹீனமஸ்ருஷ்டான்னம் மந்த்ரஹீனமதக்ஷிணம்। ஸ்ரத்தாவிரஹிதம்யஜ்ஞம்தாமஸம்பரிசக்ஷதே" = பயனைவிரும்பாது செய்யவேண்டுவதே கடன் என்ற உறுதியை யுடைய உள்ளத்தொருப் பாட்டோடு விதியாற் காணப்பட்ட வேள்வியைச் செய்வதே சாத்துவிக வேள்வியாம். பயனை வேண் டியாயினும், பிறர்மதிக்கும் பொருட்டாயினும், செய்யப்பட்ட வேள்வியை, ஓ ! அருச்சுன ! இராஜசமென்று உணரக்கடவாய். விதியினுடம்பாடு, அன்னதானம், மந்திரமுறை, தக்கிணைதானம், சிரத்தை = இதுவே சிறந்ததென்னும் பிறழாத நம்பிக்கை யோ டுகூடியகொள்கை, இவைகளின்றிச்செய்த வேள்வியைத்தா மசவேள்வி யென்னப் பெரியர் கூறுவர். எ-று. காண்க.

உலகப்படைப்புவேள்வியின்பொருட்டு.

மஹாபாரதம், அசுவமேதபருவத்திலும், பிராமணர்முதலி யோர் சிருட்டி வேள்வியின் பொருட்டுக் கடவுள் படைத் தார் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டது. அச்வமேதபர்வணி ॥ “ யஜனார்தம்த்விஜா ஸ்ருஷ்டா ஸ்தாரகாதியோதேவதாஃ। காமோயஜ்ஞார்தமுத்பன்னாதக்ஷிணார்தம்ததைவச। ஸுவர்ணம்ரஜதம் சைவ பாத்ரம்கும்பார்தமேவச। இத்யர்தமதயஸ்தூபார்தம் ப்ரஹ்மோக்ரேவனஸ்பதி ம। க்ராம்யாரண்யாஸ்சபசவோ ஜாயம்தேயஜ்ஞ காரணாத்,”=வேதியர், வேள்வி செய்யும் பொருட்டே படைக்கப்பட்டார்கள். (எனவே, எல்லாவேள்வி யிலும், தலைவன், புரோஹிதன், இருத்துவிக்கு, என்று நின்று வேதியனேவேட்டல்செய்கிறான். பிரமமேதவேள்வியில் பசுவுமா கின்றான். நரமேதத்தில் மனிதனே பசுவாகின்றான். என்பதுகருத் து). நக்ஷத்திரங்கள், ஆகாயத்தின்கணுள்ளதேவர்கள், இவையெல் லாம்வேள்வியின் பொருட்டேயாம். கோக்கள்=பசுக்கள், வேள் விக்குக் கருவியும் தக்ஷிணையும் ஆகின்றன. ஆதலின் வேள்வியின் பொருட்டே பிறந்தன. பொன், வெள்ளி, தக்ஷிணைக் குதவுகின் கின. பாத்திரங்கள் வேள்விக் கலயமாகின்றன. யூபத்தம்பங் களுக்கும், “ஐஜ்ஞம்” = ஹோமஞ் செய்யும்பொருட்டுச் சமித்துக் களைச் சேர்த்துக் கட்டிய கற்றையின் பொருட்டும் பிரமன் மரங் களைப் படைத்தார். ஊரிலும், காட்டிலும் உள்ள பசுக்கள் மிரு கங்கள் எல்லாம் வேள்வியின் பொருட்டே பிறக்கின்றன. எ-று. காண்க.

அங்வயவியதிரேகங்களால், வேள்வியின் பெருமை ஹாரீத னார் குறிப்பிக்கின்றனர். ஹாரீதஃ॥ யஜ்ஞேனலோகாவிமலாபவாம்தி । யஜ்ஞேனதேவாஅ மிருத்யுமாப்னுவன்। யஜ்ஞேனபாபைர்ப்ரஹுபிர்விமுக்தஃ। ப்ராப்னோதி லோகானமரஸ்யவிஷ்ணோஃ। நா ஸ்த்யயஜ்ஞஸ்யலோகோவை நாயஜ்ஞோவிம்ததேசுபம்। அனிஷ்டயஜ்ஞோஹ்யதாத்மா ப்ரஶ்யதி சின்னபர்ண வத்,” = வேள்வியால் உலகங்கள் நிருமலமாய் ஒளிசெய்கின்றன. வேள்வியால் தேவர்கள் சாவில்லாமையை யடைந்தார்கள். வேள்வியால் பாவம் ஒழிந்தவனுய் சாவில்லாத விஷ்ணு வுலகங் களை யடைகின்றான். வேள்வி யில்லாதவனுக்கு யாருமறிய உலக மில்லை = கதியில்லை. வேள்வியில்லாதவன் சுபத்தை யறியான். வேள்வி செய்யாதவன் சுத்தமில்லாத ஆன்மாவை யுடையவனுய் கிழிந்த இலைகளைப்போல விழுந்துவிடுவான். எ-று. காண்க.

வேள்விவிசேடம்.

வேள்விவிசேடமெனப்படுவது, அக்கினிஹோத்திரமுதலிய வையாம். அங்ஙனம் வேதத்தாற் கூறப்படுகின்றது. வருமாறு, "ப்ரஜாபதிர்யஜ்ஞானஸృஜதாக்ன ஹோத்ரஞ்சாக்னிஷ்டோமஞ்சபௌர்ணமாஸீஞ்சோக்த்யம் சாமாவாஸ்யஞ்சாதிராத்ரஞ்ச" = பிரஜாபதி வேள்விகளைப்படைத்தார் அக்கினிஹோத்திரம், அக்கினிஷ்டோமம், பௌர்ணமாசியம், உக்தியம், அமாவாசை, அதிராத்திரம், இவைகளையும். எ-று. காண்க. இது சுருதி.

அக்கினிஹோத்திரமுதலிய கருமங்கள் திருத்தஞ்செய்யப்பட்டதீயினாலேயேமுடிக்கத்தக்கவாயிருத்தலின் அப்படிப்பட்டதிருத்தத்தைஉண்டாக்கும் ஆதானகருமம், முதலிலேயேஇங்கிக்கவேண்டுவது.

ஆதானகருமவிடயம்.

அவ்விடயத்திற்பிரஜாபதிகூறினர். வருமாறு, "ஸர்வ ஸம்ஸ்தாதி காரஸ்ய நாஹிதாக்நேர்ஹ நேஸதி। ஆதத்யாந்நிர்ஹ நோஹ்யக்நீன் நித்யம்பாபத்யாதி்வஜः।" = ஆஹிதாக்கினியானவனுக்கு=ஆதானகருமத்தால் தீயைப்பெற்றுக் கொண்டவனுக்குத் திரவிய முண்டாயிருத்தால்எல்லா "ஸமஸ்தை" களையும்=வேள்விக்கருமங்களையும் செய்வதற்கு அதிகார முண்டாம். தனஹீனனாலும் இருபிறப்பாளன் பாவபயத்தினால் நாடோறும் நடத்த ஆதானகருமத்தால் தீயைத்தேடி வைத்து வைக்கவெண்டுவது. எ-று. காண்க.

அதனைச்செய்யாவிட்டால், பாவம்வருமென்று கூர்மபுராணத்துட்குறிப்பிக்கப்பட்டது. "கூர்ம॥ நாஸ்திக்யாத஥வாலஸ்ய தஸ்யான்னாதா தமிச்சதி। யஜேதவானயஜ்ஞேன நயாதி நரகான்பஹூன்। தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்னேன ப்ராஹ்மோவாவிஜேமதः। ஆதாயாக்நீம்விசுத்தாத்மாயஜேத பரமேஶ்வரம்" = நாத்திகத்தினாலாவது, அன்றறிவோமென்னும் ஆலசியத்தினாலாவது,யார் அக்கினிகளை ஆதானகருமத்தோடு திருத்தஞ்செய்து வைத்துக் கொள்வதற்கு விரும்புவதில்லையோ? யார்வேள்வியால் தேவர்களைப் பூசிப்பதில்லையோ? அவன் பலநரகங்களை யடைகின்றான். ஆதலால், வேதியனே யாயினும் வேறு அதிகாரியேயாயினும் எல்லாமுயற்சியாலும் அக்கினியை ஆதானகருமத்தால் திருத்தி

வைத்துக்கொண்டு பரிசுத்தமாகிய ஆன்மாவை யுடையவனாய் வேள்வியால்பரமேச்சுரனைப்பூசிக்கவேண்டுவது. எ-து. காண்க.

ஆதானகாலம்.

வேதமும் காலமுதலியவற்றோடு கூடியிருக்கும் ஆதானகருமத்தை விதிக்கின்றது. சுருதி:॥ "வசந்தேப்ராஹ்மணோக்நி மாததீத । வசந்தோவை ப்ராஹ்மணஸ்யர்துः। ஸ்வஏவைனமृதாவாதாய। ப்ரஹ்மவர்சஸீபவதி । க்ரீஷ்மேராஜன்யஆததீத। க்ரீஷ்மோவை ராஜன்யஸ்யர்துः।ஸ்வஏவைனமृதாவாதாய। இந்த்ரியாவீபவதி।சரதிவைச்யஆததீத। சரద్వైవైశ్యస్యర్తుः। స్వఏవైనమృతావాధాయ, పశుమాన్భవతి," = இளவேனிற் பருவத்தில் வேதியன் அக்கினியை ஆதானம்செய்யவேண்டுவது அவ்விளவேனிற் காலமே வேதியனுடைய பருவமென்பதுலகறிந்தது. தனது பருவத்திலேயே இந்தத் தீயை ஆதானஞ்செய்து, பிரமவர்ச்சசு=தேஜஸு=ஒளியையுடையவனாகின்றான். க்ஷத்திரியன் முதுவேனிற் பருவத்தில் ஆதானம் செய்யவேண்டுவது. அம்முதுவேனில் அரசனுடைய பருவமாம். தனது பருவத்திலேயே இதனை ஆதானஞ்செய்து, இந்திரியங்களைக் காத்துக்கொள்பவனாகின்றான். சரற்காலத்தில்=கூதிர்ப்பருவத்தில் வைசியன் ஆதானஞ் செய்யவேண்டுவது. அக்கூதிர் வைசியன் பருவமாம். தனது ருதுவிலேயே ஆதானஞ்செய்து பசுநிறையையுடையவனாகின்றான். எ-று. காண்க.

வியாசபாரதம் அசுவமேத பருவத்திலும், அశ్వమేధపర్వణి॥ "వసంతేబ్రాహ్మణస్యాగ్నీనాధేయోక్నిర్నరాధిప। వసంతోబ్రాహ్మణఃప్రోక్తోవేదయోనిస్సఉచ్యతే। అగ్న్యాధేయంతుయేనాథవసంతేక్రియతేనృప। తస్యశ్రీర్బ్రహ్మవృద్ధిశ్చ బ్రాహ్మణస్యవివర్ధతే। క్షత్రియస్యాగ్నిరాధేయోగ్రీష్మేశ్రేష్ఠస్సవైనృప। ఏనాధానంతువైగ్రీష్మే క్రియతేతస్యవర్ధతే। శ్రీఃప్రజాఃపశవశ్చైవ విత్తంచైవబలంయశः। శరత్కాలేతువైశ్యస్యాధ్యానీయోహుతాశనः। శరద్రాత్రిస్వయంవైశ్యో వైశ్యోనిస్సఉచ్యతే। శరద్యాధానమేవంవై క్రియతేయేనపాండవ। తస్యైవశ్రీఃప్రజాయశ్చపశవోర్థశ్చవర్ధతే," = வேதியனுக்கு அக்கினிவசந்தகாலத்தில் ஆதானஞ் செய்யத்தக்கதாம். வசந்தம் வேதியனென்று கூறப்பட்டது. அது வேதத்திற்கு யோனி என்று கூறப்பட்டது. எந்தக்காரணத்தினால் அக்கினி ஆதானம்வசந்தகாலத்தில் செய்யப்படுமோ? அந்தவேதியனுக்கு ஒளி, பிரமவர்ச்சசு, வேதம், ஆன்மஞானம், சிவம், வைதிகச் செல்வம், விருத்தியாகின்றன. அரசனுக்கு கிரீஷ்மருதுவில்

அக்கினி ஆதானஞ்செய்யத்தக்கது. அதுவேசிறந்தது. கிரீஷ்மத்தில் ஆதானஞ்செய்தால் அவனுக்கு செல்வம், மக்கள், பசுநிரைகள், தனம், வல்லமை, புகழ், விருத்தியாகும். வைசியனுக்கு சரற்காலத்தில் அக்கினி ஆதானம் செய்யவேண்டுவது. வைசியன்தானே சரற்காலத்தினுடைய இராத்திரியாக விருக்கின்றன். அந்த சரற்காலம் வைசியயோனி என்று கூறப்படுகின்றது. சரற்காலத்தில் ஆதானஞ் செய்வதால் அவனுக்குச் செல்வம், மக்கள், பசுநிரை, பொருள் விருத்தியாகின்றன. எ-று. *காண்க.

"வேதயோநி" =வேதத்திற்குக்காரணம். எம்,வேதத்தையேகாரணமாகவுடையதுஎனவுமாம். வேதம் எது - தீ = அக்கினி. என்னே ? "ஜாதவேதாஃ" என்றலின்.வேதம்சுருதியுமாம். வேதத்திற்கூறப்பட்டது. வேதயோனி, தீயுண்டாவதற்குக் காரணமானது வேதயோனி எனப்படும். "ப்ரஹ்ம" வேதம், ஞானம், தீ, சிவம், என்னும்பொருள.."ப்ராஹ்மணஃ" = பிரமசம்பந்தமானது எம், வேதியனுக்கு வேண்டுவது எனவுமாம்."சரத்ராத்ரிஃ" = சரற்காலத்திரவுகளிப்புக்கு ஏதுவாயவாறு, களிப்புடை யவன். அல்லது சரற்காலத்தில் தீக்கனி ஆதானஞ்செய்து கொண்டுவருபவன் "வைச்யயோநிஃ"=வைசியத்துவமென்னும் வருணச்சிரமத்திற்குக் காரணமான அக்கினி ஹோத்திரம் வைசியமென்னு மொழியால் கூறப்படுகின்றது. அதற்குயோனியெனவே, காரணம்,நிமித்தம்என்னும்பொருட்டு.காலமாதலின்அந்தக்கருமத்திற்குஆதாரமாயுள்ளது சரற்காலமென்பது கருத்து.

அங்ஙனம் வசிட்டரும் கூறினர். வருமாறு, வசிஷ்டஃ ॥ "அவச்யம் ச்யேநாக்நிஹோத்ரிணாஸ்நாதஸ்நாதகேந தர்சபூர்ணமாஸாக்ரயணேஷ்டிசாதுர்மாஸ்யபசுஸோமைச்சயஜேத"= வேதியன் ஒருதலையாக அக்கினிகளே ஆதானம் செய்ய வேண்டுவது. தரிசயாகம், பூரணமாசேஷ்டி, ஆக்கிரயணேஷ்டி, சாதுர்மாசேஷ்டி, பசுயாகம், சோமயாகங்கள், இவற்றுலும் வேட்டல்கருமத்தைச்செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

ஹாரீதரும், ஹாரீதஃ ॥ "நாச்யஷ்டாந்யஜேந்நித்யம் மஹர்யஜ்ஞாம்ஸ்துநித்யசஃ। ஸாம்யாம்ஸ்சாதிபூர்வேணயஷ்டவ்யாஸ்தேத்ருவ்யயம்"=நாள்தோறும் பாக எச்சத்தையும், ஹவிர் எச்சத்தையும், சௌமிய எச்சத்தையும், விதிப்படி அழியாத அறத்தை விரும்பினவன் செய்ய வேண்டுவது. எ-று. காண்க. எச்சம்=வேள்வி. அது இக்காலத்தில்யக்கியம் என்று வழங்குகின்றது.

அவை கௌதமரால் விளக்கப்பட்டன. "గౌతమః ॥ అష్టకా పార్వణశ్రాద్ధం శ్రావణ్యాగ్రహాయణీచైత్ర్యాశ్వయుజీతి సప్తపాకయజ్ఞసంస్థాః॥ అగ్న్యాధేయమగ్నిహోత్రం దర్శపూర్ణమాసావాగ్రయణం చాతుర్మాస్యం నిరూఢపశుబంధ సౌత్రామణీ తిసప్తహవిర్యజ్ఞ సంస్థాః ॥ అగ్నిష్టోమోత్యగ్నిష్టో ముక్థ్యషోడశీవాజపేయోతి రాత్రోప్తోర్యామఇతిసప్తసోమసంస్థాః॥ " =

பாகளச்சசமஸ்தை எழுவகை.

அஷ்டகம், பார்வணம், சிராத்தம், சிராவணி, ஆக்கிரஹா யணி, சைத்திரி, ஆசுவயுஜி, இவ்வேழும் பாகளச்ச சமஸ்தை யென்னப்படும்.

ஹவிர்எச்சசமஸ்தை எழுவகை.

அக்கினி ஆதானம், அக்கினிஹோத்திரம், தரிசபூரணமா சங்கள், ஆக்கிரயணம், சாதுர்மாசியம், நிரூடபசுபந்தம், சௌத் திராமணி, இவ்வேழும் ஹவிர்எச்ச சமஸ்தைகள் என்னப்படும்.

சோமசமஸ்தை எழுவகை.

அக்கினிட்டோமம், அத்தியக்கினிட் டோமம், உக்தியம், ஷோடசீ, வாஜபேயம், அதிராத்திரம், அப்தோரியாமம், இவ் வேழும் சோமசமஸ்தை யென்னப்படும்.

மஹாஎச்சமாகிய கிரதுக்கள்.

வேறுவித மஹா எச்சமாகிய கிருதுக்களை, தேவலர்குறிப் பித்தனர். வருமாறு, தேவலஃ॥ " అశ్వమేధరాజసూయ పౌండరీకగోసవాదయో మహాయజ్ఞక్రతవఇతి " = அசுவமேதம், இராஜஸூயம், பௌண்டரீகம், கோசத்திரம், முதலியவை மஹாஎச்ச வேள்விகள் எனப்படும். எ-று. காண்க.

வேள்விமூவகைஎன்பது

மதாலசர். మదాలసః॥ " నిత్యంనైమిత్తికంకామ్యంత్రి విధంకర్మపౌరుషం" = புருடன் செய்யத்தக்க கருமம், (எனவே எல்லாவேள்வியும்) சில நித்தமெனவும், சிலநைமித்திகம் எனவும், சிலகாமியம் எனவும் மூவகைப்பட்டுள்ளன. எ-று. காண்க.

நித்தவேள்வி.

அவற்றுள். வேள்விகட்கு, நித்தத்தன்மை, அதர்வசாகையில் கூறப்படுகின்றது. வருமாறு, முண்டகோபநிஷத்து. முண்டகோபநிஷத் ॥ "மந்த்ரேஷுகர்மாணிகவயோ யான்யபஶ்யம்ஸ்தானித்ரேதாயாம் பஹுதாஸந்ததானி। தான்யாசரதநியதம்" = மந்திரங்களில் எந்தக்கருமங்களை அறிவுடையோர் (வெளிப்படக்) கண்டார்களோ? அவை, திரேதாயுகத்தில்பலமுகமாக நித்தியமாய்ச்செய்யப்பட்டிருந்தன. பின்பு, அவைகளை, நித்தியமென்று கூறினர். எ-று. காண்க.

வாயஜஸநேயசாகையில், ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்து. ஈசாவாஸ்ய॥ "குர்வந்நேவேஹகர்மாணி ஜிஜீவிஷேச்சத ஸ்ஸமாஃ ॥" = இவ்வுலகத்தில் கருமங்களைச்செய்துகொண்டே நூறுவருடம் பிழைத்திருப்பதற்கு விரும்பவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

சுருதிவிதிவாக்கியங்கள் "ஏதத்வைஜராமர்யஸ்நிஹோத்ரம்। ஜரஸாவாஹ்யேவாஸ்மாந்முச்யதே। மृத்யுனாவா"=இந்த அக்கினிஹோத்திர மன்றோ? மூப்புமரணமற்றது.(மூப்பிலுமரணம்வரையிலும்செய்யத்தக்கது என்பாருமுளர்) இதனால் மூப்பு=கிழத்தனம்ஒழியும். மரணமும் ஒழிக்கப்படும். எ-று.காண்க. பிழைத்திருக்கும் வரையில் என்று காலவரையறைசெய்தது, இக்கருமம் நித்தியமென்பதற்கு இலக்கணமாக விருக்கின்றது. என்க.

அவ்வாறே "யாவஜ்ஜீவ மஸ்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்। யாவஜ்ஜீவந்தர்ஶபூர்ணமாஸாப்யாம்யஜேத்"=உடம்போடு கூடியுயிருள்ளவரையில் அக்கினிஹோத்திரத்தை ஹோமஞ்செய்ய வேண்டுவது. சீவனுள்ளவரையில்தரிசபூரணமாசயாகங்களால்வேள்விசெய்யவேண்டுவது என்றுவேதவாக்கியமே நித்தியத்துவத்தை விளக்குகின்றது.

செய்யாவழிபாவம்வருதலும் நித்தியத்துவத்திற்குஞாபகம். அங்ஙனம் அதர்வணவேதத்துட் கூறப்படுகின்றது. வருமாறு, முண்டகோபநிஷத்து. "யஸ்யாஸ்நிஹோத்ரமதர்ஶமபௌர்ணமாஸமசாதுர்மாஸ்யமனாக்ரயணமதிதிவர்ஜிதஞ்சாஹுதமவைஶ்வதேவமவிதிநாஹுதமாஸப்தமாம்ஸ்தஸ்யலோகான்ஹினஸ்தி" = யார்க்கு அக்கினி ஹோத்திரமே யில்லையோ? இருக்கினும் தரிசபூரணமாசயாகமில்லையோ? ஆக்கிரயணேஷ்டியில்லையோ? அதிதிசற்கார மில்லையோ? ஹோமமில்லையோ?

வைசுவதேவமில்லையோ ? அவிதியாக ஹோமஞ் செய்யப்படுகின்றதோ ? அவை, எழுவாயில் அவனுடையபுண்ணிய லோகத்தைக் கெடுக்கின்றன. எ–று. காண்க. அவிதி=விதியற்றது.

அவ்வாறேமற்றொரு சுருதியிலும், " யஸ்யபிதாபிதா மஹோவா ஸோமஞ்பிபேத்ப்ராத்ருவ்யஃ " = யார்க்குத் தந்தையாயினும் பாட்டனாயினும் சோமபானஞ் செய்யவில்லையோ ? அவன்விராத்தியன்=எனவே சமஸ்காரமில்லாதவன். எ-று. காண்க

நைமித்திகவேள்வி.

சீவனவிருப்பத்திற்கு வேறுபாடானது, மனவேகுதல்முதலியனியதியில்லாத நிமித்தங்களை அனுசரித்து வந்தது, நைமித்திகமாம். அங்ஙனம் சுருதி கூறுகின்றது. வருமாறு, " யஸ்யகிருஹம்யஹத்யக்னயோஸமவதேவுர்ஹோதாஸ்ருக்பாலம்நிர்வபேத் "=யார்க்குமனை தீப்பட்டதோ? அவன், கூஷாமவாக்-என்னும்-பெயருண்டாகிய அக்கினியின் பொருட்டு எட்டுக்கபாலத்தில் நிருத்தஞ் செய்து வைக்கப்பட்ட புரோடாசத்தை வைத்து, ஹோமஞ்செய்கின்ற இஷ்டிகருமத்தைச் செய்யவேண்டுவது. எ–று. கபாலம் = மண்ஓடு. அதனை மூன்கூறப்பட்டது.

காமியவேள்வி, பசு, இஷ்டி.

இச்சையால் நடத்தப்பட்ட கருமம், காமியமெனப்படும். எங்ஙனமெனில் ? கிருஷ்ண யஜுர்வேதம். உ - வது காண்டம். "வாயவ்யஃ ஶ்வேதமாலபேத பூதி காமோவாயுர்வைக்ஷிப்ரதேவதா"=வாயுவையே தெய்வமாகவுடைய வெள்ளைப்பசுவைச்செல்வத்தை விரும்பினேன்வேள்வி செய்யவேண்டுவது. வாயு எடுத்துக் கொடுக்கத்தக்க பலமுள்ளதெய்வம். எ-று. காண்க. இவைமுதலியன வெல்லாம் காமியபசுக்களாம்.

சுருதி, " ஐந்த்ராக்ன மேகாதஶக பாலம்நிர்வபேத்ப்ரஜா காமஃ " = மக்கட்பேறு விரும்பினேன் இந்திரன், அக்கினியையே, தெய்வங்களாகவுடையதைப் பதினொருகபாலத்தின்மேல் வைத்து சமஸ்கரித்து ஹோமஞ்செய்யவேண்டுவது. எ – று. காண்க. இதுமுதலியன காமியேஷ்டிகள்.

அவற்றுள், காமிய கருமங்களுக்கு இச்சித்த பொருள் கிடைப்பதேபயன். நித்திய நைமித்தியங்களுக்கோவெனில்? விதிப்படி அனுட்டிக்கப்பட்டால்இந்திரலோகத்தையடைதல் பயனும். அங்ஙனம் அதர்வணவேதத்துட் கூறப்படுகின்றது.

தீக்கடவுளின் எழுநாக்கள்.

முண்டகோபநிஷத்து, " காளிகராளீச மனோஜவாச சுலோஹிதாயாச சுதூம்ரவர்ணா । ஸ்புலிங்கிநீவிஶ்வரூபீச தேவீலேலாயமானாஇதிஸப்தஜிஹ்வாः । ஏதேஷுயஶ்சரதே ப்ராஜமானேஷு யதாகாலம் சாஹுத யோஹ்யுதாயன் । தன்னயந்த்யேதாஸூர்யஸ்ய ரஶ்மியஸ்யத்ரதேவானாம் பதி ரேகோதிவாஸः ॥ ஏஹ்யேஹிதித மாஹு தயஸ்சவர்சஸ்மான்ரஸ்யரஶ்மிபிர்யஜமானம் வஹந்தி । ப்ரியாம்வாசமபிவதந்தோர்சயந்த்య ஏஷவ்ர்ஷபுண்யஸுகृதோப்ரஹ்மலோகः" = காளி, கராளி, மனோஜவை, சுலோகிதை, சுதூம்பரவருணி, ஸ்புலிங்கினி, விசுவரூபி, என்றுதீக்கடவுளின் எழுநாக்குகள் நக்குவனபோலும் உள்ளன. இவை ஒளிசெய்யும்போது,யார் காலந்தவறாது ஹோமாகுதிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு கருமஞ் செய்கின்றனரே ? அவனைச்சூரியகிரணவடிவமாகிய அந்தநாக்கள் தேவர்க்களுக்கெல்லாம்ஒருவனேதலைவனுயுள்ளவனிருக்கும் இடத்திற்குக் கொண்டு போகின்றன= பொருந்தச்செய்கின்றன. அவன்ஹோமஞ்செய்த ஆகுதிகள்நல்லவொளியை யுடையனவாய் அக்கருமத்தலைவனே வா! வா! என்றுபிரியமான சொற்களைக் கூறிக்கொண்டுஉபசரித்து,சூரியகிரணங்களால் சுமந்து கொள்ளுகின்றன, இது உனக்கு நல்லகருமத்தாலுண்டாகிய புண்ணிய கரமானபிரமலோகம். எ-று. காண்க.

அனுசாசநீகபருவத்தில்.

ஆநுசாஸநிகே॥"ஸுக்ருத்தைர்யஜமானைஶ்சருத்விக்பிஶ்சததாவிதைः। ருத்திர்த்ரிவ்யாபகரணைர்யக்ஞவ்யமிதி நிஶ்சயः। ததாகृதேஷுயஜ்ஞேஷு தேவானாந்தோஷணம்பவேத்। துஷ்டேஷுதேவஸங்கேஷுயஜ்ஞியஜ்ஞபலம்லபேத்। தேவாஸ்தம்தோஷிதாயஜ்ஞை ர்லோகாந்ஸம்வர்தயந்த்யுத। உபயோர்லோகயோர்தேவிபூதிர்யஜ்ஞைः ப்ரவ்ருத்யதே। தஸ்மாதஶ்ராத்திவயாதி ஸோமரைஸ்சஹமோததே। நாஸ்தியஜ்ஞஸமந்தானம் நாஸ்தியஜ்ஞஸமோவிதிः। ஸர்வகர்மஸமுத்தோ தேவியஜ்ஞேசமாஹிதः," = பரிசுத்தனாகிய யஜமானனாலும், அப்படிப்பட்ட இருத்விக்குகளாலும், சுத்தமாகிய ஏனைய உபகரணங்களால், வேள்வி செய்யப்படுமாக. அவ்வாறு செய்யப்பட்ட வேள்விகளிடத்தில்,

தேவர்களுக்குக் களிப்புண்டாம். தேவர் கூட்டங்களிப் பினையடைந் தால், வேள்வி செய்தவன் அதன்பயனை யடைவன். வேள்விக ளால் களிக்கப்பெற்ற தேவர்கள், உலகங்களை விருத்திசெய்கின் றார்கள். ஓ! உமையே! இரண்டுலகங்களினுடைய செல்வமும் வேள்வியால் வெளிப்படுகின்றது. ஆதலால் வேள்வியால் சுவர்க் கத்தை யடைகின்றன். தேவர்களையும் களிப்பிக்கின்றன். வேள் வியோடு ஒத்ததானம் வேறில்லை. அவ்வேள்வியோடு ஒத்தவிதி யுமில்லை. எல்லாக்கருமங்களின் நோக்கமும் வேள்வியில் அடங்கி இருக்கின்றன. எ–று. காண்க.

நித்த கருமஞ்செய்யாத குற்றத்திற்குப் பிராயச்சித்தம்.

ஒருவேளை எவ்வாறுயினும் நித்தகருமம் நடவாது தப்பி விடுமாயின், அப்போது அதற்குப்பரிகாரம் பிரஜாபதிகூறினர். வருமாறு, ப்ரஜாபதிः ॥ "தர்ஶஞ்சபூர்ணமாஸஞ்ச லுப்த்வாத்வோभயமேவா। ஏக ஸ்மின்க்ருச்ரபாதேன த்வயோர்தேனஶோधனம்। ஹவிர்யஜ்ஞேஷ்வஶக்தஸ்ய லுப்தமேகமுதிதः। ப்ரா ஜாபத்யேனஶுத்யேத பாதகஸம்ஜ்ஞானுனைவஹி। ஸந்த்யோபாஸனஹானேது நித்யஸ்நானவிலுப்யச। ஹோமானுனைமித்திகஞ்சுத்யே த்தாயத்ர்யஷ்டஸஹஸ்ரகृத்। ஸமாஞ்சேஷமயஜ்ஞானாம் ஹானௌசாம் த்ராயணஞ்சரேத்। அக்ருத்வான்யதமயஜ்ஞம் யஜ்ஞானாமதிகாரதः। உபவாஸேனஶுத்யேத பாதகஸம்ஜ்ஞா நுனைவஹி," = தரிசேஷ்டியேனும், பூரணமாசேஷ்டி யேனும், அவ்விரண்டு மேனும் நடவாது விடுபட்டால், ஒன் று தவறினால், "பாதகிருச்சிரம்" = கால்கிருச்சிரம் பிராயச் சித்தமாம். இரண்டு தவறினால், அரைகிருச்சிரம் பிராயச்சித்தம். ஹவிர் எச்சம் செய்வதற்கு அசக்தனைவனுக்கு முதலிலிருந்து ஒன்றுசெய்யாது விட்டாலும் "பிராஜாபத்திய கிருச்சிரத்தால் சுத்தியுண்டாம். பாகவேள்வியிலும் இவ்வாறே. சந்தியாவந்தனம் ஔபாசனம், நித்தியஸ்நானம்லோபித்துப்போனால், எண்ணூயிரம் உருகாயத்திரி ஜபஞ்செய்தலினாலும், நைமித்திக ஹோமத்தினா லும் சுத்தியாம். வருடமுடிவில் சோமயாகம் செய்யாவிட்டால், சாந்திராயண விரதஞ் செய்யவேண்டுவது. வேள்விகட்கு அதி காரியா யிருந்துகொண்டு, அவ்வேள்வியுள் எதுவாயினும் ஒரு வேள்வியைச் செய்யாவிட்டால் அவன் உபவாச விரதத்தால்= பட்டினி கிடத்தலால் சுத்தனாவான். பாகவேள்வியிலும் அவ் வாறே. எ–று. காண்க.

காத்தியாயனரும், காத்யாயனः ॥ பித்ருயஜ்ஞாத்யயேசைவ வைச்வதேவாத்யயேபிவ। அனிஷ்ட்வானவயஜ்ஞேச்வான்ன ப்ராச்னீயாத்தథா । போஜனேபதிதான்னஸ்ய சருர்வைச்வானரோபவேத் ” = பிதுர்வேள்வி தவறினாலும், வைசுவதேவம் தவறினாலும், புதிய அன்னத்தை உண்ணும் பொழுது செய்யத்தகும் புதுவேள்வி செய்யாவிட்டாலும் (எனவே ஆக்கிரயணேஷ்டி செய்யாவிட்டாலும், பதிதனுடை அன்னத்தைப் புசித்தாலும், வைசுவாநரனேயே தெய்வமாகவுடைய சருஹோமஞ் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

நித்தகருமத்தை விடலாகாது.

சொல்லப்பட்டதகுதீன யவ்வளவுகொடுக்கத்தக்க தனமில்லாவிட்டாலும் நித்தகருமத்தைச் செய்யாது விடலாகாது. அதனைப்போதாயனர் கூறினர். வருமாறு, “ போதாயனः ॥ யஸ்யனித்யானிலுப்தானிதைவாகந்துகானிச॥ சுபதஸ்தோபினஸ்வர்கம் ச்சேத்துபதிதோஹிசः॥ தஸ்மாத்கஞ்சைஷஹைர்மூலைர்மூனாஹரேதைவா। நித்யंநித்யானிகுர்வீதனசனித்யா நிலோபயேத்,”=யார்க்குநித்திய கருமமும், அவ்வாறே நைமித்தகங்களும் உலோபித்துவிடுமோ? அவன் நல்லமார்க்கத்திலிருப்பவனுயிருந்தபோதினும், சுவர்க்கத்தை யடையமாட்டான். அவன் பதிதனுகிப் போகின்றனல்லவா? ஆதலால், கிழங்கு, வேர், பழங்கள், தேன், இரதம், இவைகளாலாயினும் நாடோறும் நித்தகருமங்களைச் செய்யவேண்டுவது; நித்தகருமங்களைவிடலாகாது. எ-று. காண்க.

மேல்வினை.

அற்றேல், திரவியம்போதாவிடின்சோமயாகம்செய்யவேண்டுவதில்லைஅதனைமனுகூறினர். மனுः ॥ யஸ்யத்ரைவார்ஷிகंக்ஷத்ரं பர்யாப்தंபூத்யைகृத்ஸ்னயே। அதிகंவாபிவித்யேத ஸஸோமंபாதுமர்ஹதி ” = யாருக்குப் பரிசனங்களோடுகிருத்தியடையும் பொருட்டு மூன்றுவருடத்திற்குப்போதுமானதிரவிய முள்ளதோ? அதற்கும் அதிகமாக விருக்கின்றதோ? அவன், சோம்பானஞ் செய்வதற்குத் தக்கவனுக விருக்கின்றனன். எ-று. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியரும், யாஜ்ஞவல்க்யः ॥ “ த்ரைவார்ஷிகாதிகான்னோயஸ்யஸோமंபிபேத்விஜः ” = மூன்றுவருடத்திற்குப்போதுமானதற்காயினும் அதிகமாகிய ஆகாரம் உண்டாயுள்ள வேதியன்யாரோ? அவன்

சோமத்தைப்பானஞ் செய்வதற்குத் தக்கவனுக விருக்கின்றுன். எ-று. காண்க.

மூன்றுவருடத்திற்குப் போதுமான வுணவுகிடையாவிட்டால், சோமயாகத்திற்கு முன்செய்யத்தக்க சிறுகருமங்களாகிய தரிசயாக முதலியனவற்றைச் செய்யவேண்டுவது. இதனையும், அவரோகூறினர். வருமாறு, யாஜ்ஞவல்க்யர்:॥ ப்ராக்ஸோமக்ரியாப்ரகர்ஷ்யா த்ஸ்யான்னஂவார்ஷிகம்பவேத் ” = யாருக்கு வருடத்திற்குப்போதுமான உணவுள்ளதோ? அவன், சோமயாகத்தினும்முன்செய்யத்தக்க கருமங்களைச்செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

அற்பமாகிய பொருளுடையவனுக்கு வேள்வி தகாதென்று மனுவால் விலக்கப்படுகின்றது. வருமாறு, புண்ய்யான்யான்யனுகர்வித ச்ரத்தயாஜிதேந்த்ரியஃ ॥நத்வல்பதக்ஷிணைர்யஜ்ஞை ர்யஜேதாத்தகதபசன ॥ இந்த்ரியாணியஶேஷேண ஸ்வர்க மாய்ய்கீர்திம்ப்ரஜாப்பஶூன்।ஹந்த்யல்பதக்ஷிணோயஜ்ஞ ஸ்தஸ்மான்னால்பதனோயஜேத் ”= வேறுகிய புண்ணிய காரியங்களைச் செய்துகொண்டு ஜிதேந்திரியன் = பொறிபுலனடக்கினவனு யிருக்கவேண்டுமே யல்லது. எவ்வளவு அசந்தர்ப்ப மாயினும் குறைந்த தக்ஷிணையோடுங்கூடிய வேள்வியை வேட்டலாகாது. குறைந்த தக்ஷிணைகளையுடைய வேள்வியையும், பொறிகளையும், யசஸையும், சுவர்க்கத்தையும், ஆயுளையும், கீர்த்தியையும், மக்களையும், பசுக்களையும், கெடுக்கின்றது; ஆதலின், அற்பதனமுடையவன் வேள்விசெய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

மச்சபுராணத்திலும், மத்ஸ்யபுராணே॥ “ அந்நஹீனோதஹேத்ராஷ்ட்ரம் மந்த்ரஹீனஸ்த்வதர்விஜஃ। ஆத்மானஂதக்ஷிணாஹீனோ நாஸ்தியஜ்ஞஸமோரிபுஃ। ” = அந்நசாந்தியில்லாத வேள்வி, இராச்சியத்தைச் சுட்டுவிடும். மந்திரமில்லாத வேள்வி, அவ்வாறே யிருத்துவிக்குகளைச்சுடும். தக்ஷிணைகுறைந்த வேள்வி, தலைவனைச்சுடும். ஆதலால், வேள்வியோடு ஒத்தபகையில்லை. எ-று. காண்க.

இங்ஙனம் கூறுதலின், இப்பிரமாண வுரைகளெல்லாம், “ கஂடைர்ஹூயேஃ ” என்றபோதாயன வுரையோடு முரணுகின்றதே எனில்?

மேல்விடை.

அங்ஙனமன்று. இவ்வுரைகளெல்லாம், காமியவேள்வியைக் குறித்ததாகலின், முற்றும் அனுட்டிக்கத்தக்க ஆற்ற லிருந்த விடத்தே காமியகருமஞ் செய்யவேண்டுவது; என்று, பூருவமீ மாம்ஸம். கூ-வது அத்: கூறுதலால். அவ்வாறே சுருதி "ஐஂத்ராக்ன மேகாதஶகபாலம்நிர்வபேத்ப்ரஜாகாமஃ"=மக்களிச்சையுள்ளோன் இந்திரன் அக்கினியென்னு மிரண்டு தெய்வங்களையுடையதற்குப் பதினொரு கபாலத்தில் வைத்துசமஸ்கரிக்கப்பட்டஅவிசைஅர்ப்பிக்கவேண் டும். எ-று. காண்க இது அதிகரண விடயவாக்கியம்.

இங்கே சத்தியுள்ளமட்டில் செலுத்துவதற்காயினும் அதி காரமுண்டோ? அங்ஙனமன்றி எல்லா அங்கத்தோடும் நிறை வேற்ற வேண்டுவதோ? என்பது ஐயவினு. இதுசமூசயம்; அல் லது விசயவாக்கியம்.

நித்திய கருமங்களின் விடயமாக இயன்றமட்டில் கடத் தலாமென்று மேலே அதிகரணத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருத்தலின், அவ்வாறே யிதனையும் செய்யக்கூடுமேயெனில்? கூறுதும் இது சங்கதி=மேற்கூறப்பட்டதனோடியையும் பூருவபக்கமும் கூறிய வாக்கியமாம்.

அசத்தனே யானாலும் நித்த கருமங்களை விடக்கூடாதா மாகலின் இயன்றளவேனும் செய்யவேண்டுவது. நித்தகருமங் களை விடக்கூடாது. ஏனெனில்? பிழைத்திருத்தல் முதலிய நிமித்தங்களினால் அந்தநித்தகருமங்களின்வெளிப்பாடு, அல்லது, செய்யத்தக்க கடமையுண்டாயிற்று. நைமித்திகத்தைப்பற்றி அப் படிப்பட்ட வெளிப்பாட்டுக் கடமை யில்லா விட்டால் நிமித் தத்தன்மைக்கே கெடுதி வருகின்றது. காமியமோ? நிமித்த மாகாது. இதனால் ஒருதலையாக வேள்வியை வெளிப்படச்செய் தலின். அதனால், காமிய கருமத்தைவிடக் கூடாததல்ல. அங் ஙனமானால், பயன்சித்திக்கும்பொருட்டே காமியகருமம் அனுட் டிக்கத்தக்கதா யிருத்தலினாலும், எல்லா அங்கத்தோடுங்கூடிய முதற்கருமத்தை யொழித்துப் பயனுண்டாகாதாம் ஆதலினாலும் எப்போதுஎல்லாஅங்கத்தையும் அனுட்டிப்பதில் ஆற்றலுண்டா யிருக்கின்றதோ? அப்போதே, காமியகருமத்தை அனுட்டிக்க

வேண்டுவது, என்பது சித்தாந்தமாம். இங்ஙனம் வேட்டல் விடயமுற்றிற்று.

வேட்பித்தல்.

இங்ஙனம்.வேட்டல்விளக்கப்பட்டது. இனிவேட்பித்தலின் விடயமோ வெனில்? அவ்விதி வேதத்துட் கூறப்படுகின்றது.வருமாறு, "द्रव्यमार्त्वियन्ब्राह्मणꣳप्रतिगृह्णीयाद्याजयेदध्यापयेद्वा"=திரவியத்தைத் தேட விரும்பிய வேதியன் தானம்வாங்க வேண்டுவது. வேட்பித்தலைச் செய்யவேண்டுவது. ஓதுவித்தலையேனும் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

இது நித்தியமான விதியல்ல.செய்யாவிட்டால்பாவம்வரும் என்பது முதலிய நித்தவிலக்கண மின்மையின். பிறவெனின். காமிய விதியாக விருக்கின்றது. பொருளைத் தேடுவதில் இச்சையையுடையவன் அவ்விடயத்தில் அதிகாரியாயிருத்தலின். அதனுள்ளும் இது அரியவிதியன்று. (அரியவிதி=அபூர்வவிதி, அபூர்வம் = புண்ணியமு மாம்). யாஜனம் = வேட்பித்தல் என்பது சீவனஉபாயமாக வந்ததாமாகலின். வேட்பித்தல் சீவனத்திற்கு ஹேதுவென்பது மார்க்கண்டேய புராணத்துட் கூறப்பட்டது. வருமாறு, "याजनाध्यापनैशुद्धे तथाऽसद्प्रतिग्रहः। एतान्यस्यानुमाख्यानि त्रीणि यन्तस्यजीविका"=வழுவற்றவேள்விசெய்வித்தல்,குற்றமற்ற வோதுதலைச் செய்வித்தல், அவ்வாறேஇழுக்கற்றதானம் வாங்குதலாகியஇம்மூன்றும்அவனுக்குச் சீவனஉபாயமென்று நன்முகக்கூறப்பட்டது. எ-று. காண்க.

இது பரிசங்கியா விதியுமன்று; நித்தியப்பேறு இல்லாமையின். அதனால், சார்பில் நேர்ந்ததாமாகலின் இது நியமவிதியாக விருக்கின்றது.

அந்த நியமம் புருடார்த்த மாவதன்றி கிரதுவர்த்த மல்லவாம். (வேள்வியின் பொருட்டல்ல என்பதுகருத்து. அருத்தம்=பயன்). என்னை? பொருளைத்தேடும் வழக்குடைமை புருடார்த்தமென்று பூருவமீமாம்ஸம்."லிப்ஸா"சூத்திரத்தில் விசாரிக்கப்பட்டிருத்தலின்.

அதுவருமாறு. பொருட்பேறு வேள்வியின் பொருட்டோ? புருடன்பொருட்டோ ? என்பது சமுசயம்=ஐயம்.

வேள்வியின் பொருட்டே என்பது. அவ்விடத்துப் பூருவ பக்கமாம். அங்ஙனங்கொள்ளில், நியமத்திற்குப்பயனுண்டாதலின். வேதியனுக்கு வேட்பித்தலாதியானும் வைசியனுக்கு உழவுமுத லியவற்றானும் பொருட்பேறு உண்டாக வேண்டு மென்பதன் றே ? நியமம். அது புருடார்த்த மென்னும் பகுதித்தில் அகர்த்த மாகின்றது. என்னை ? வேறு உபாயத்தால் சம்பாதிக்கப் பட்ட பொருளும் பசியையொழித்தன் முதலிய புருடப் பிரயோசனத் தைத் தருதலால். வேள்விக்காரியமோ ? வேறுவகைப்பொருளா லுண்டாவதல்ல. ஆதலால், அங்கு = அவ்வேள்விக் காரியத்தில் நியமம் பயனுள்ளதே யாம். எனில்?

அங்ஙனமன்று. திரவியமல்லவோ ? தேடப்பட்டதாய் புரு டனைத் திருத்திசெய்விக்கின்றது. அதனால் அதற்குப் புருடார்த்த மென்பதே காட்சியளவை யாற் காணப்படுகின்றது. வேள்விக்கா ரியத்தின் பொருட்டாயின், நியமத்திற்கு வேறுபட்ட வகையால் முடிவதன்று மாதலின், அது கற்பிக்கப்படுகின்றது. " க்லுப்தம்கல்வ்ய ருயீயः " = உரியவாக வகுக்கப்பட்டது, கற்பிக்கப்பட்டதற் காயி னும் ஆற்றலுடையது. எ – று. ஆயின், புருடார்த்தத்தின் பொருட்டே பொருள்தேடுவதாமாயின், உண்டிமுதலியன்போல் வேள்விக்காரியமும்புருடனுடையபயனுகவேயிருத்தலின், அதன் பொருட்டு என்றும் பொருட்டிறத்தால் கொள்ளப்படுகின்றது. இனி, நியமமோ? புருடனுடைய பயன்பொருட்டேயாயினும், தேடும்வகையில் சிறிது அதிஷ்டத்தை=புண்ணியத்தை யுண்டு பண்ணுகின்றது. (எனவே, புருடார்த்தமேயாயினும் புண்ணிய மாகின்றது என்பதுகருத்து). ஆகவே, கிரதுவின்பொருட்டு என்றே வாதிப்பதில், சிவனலோபத்தினால் வேள்வியும் பலி யாதுவிடும். ஆதலால், வேட்பித்தல் முதலிய கருமங்கள் புரு டார்த்தத்தின் பொருட்டே என்று தேற்றப்படுகின்றது. இது சித்தாந்தம்.

இருத்துவிக்குகள் ஒழிய வேட்பிக்கும் புரோகிதன் வேறு ஒருவனும் இல்லையே எனில் ?

அங்ஙனமன்று. ஆபத்தம்ப சூத்திரத்தில். பதினாறு இருத் துவிக்குகளையும் கொள்ளவேண்டியவகைமைசொல்லி, யாஜனம்

செய்விக்கும் பதினேழாவதாவானைக் கொள்ளுவதை வேறுகக் கூறுதலின். வருமாறு.

ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம்॥ "ஸதஸ்யஂஸப்தபஶவ்ஂகாஷிதகினஸ்ஸமாமனந்திஸகர்த்ரோமுபத்ரஷ்டா பவதி" = கௌஷீதகி சாகையை யுடையவர்கள். "சதசியன்"= சபைக்குரியன் என்பவனை பதினேழாவதோனகக் கூறுகின்றனர். அவன் கருமங்களுக்கு அருகிருந்து பார்ப்பவனக விருக்கின்றான். எ-று. காண்க.

அதனால், வசிட்டவமிசத்தில் பிறந்த சாத்திய ஹவ்விய னென்னும் மஹரிஷியினுடைய தேவபாகத்தின் பிரசினவாக்கி யத்தில் = கேள்வியில், சிருஞ்சயர் என்னும் அந்தணர்களைக் குறித்து தைத்திரீயசாகையின் பிராமணத்தில் வேதங் கூறு கின்றது. வருமாறு, "வாஸிஷ்டோ ஹஸாத்யஸ்ய ஹவ்யோ தேவபாகஂ பப்ரச்ச்யஸ்ய்ஞ்ஜ யாந்ஸ்ருஹயாஜினோ யிஂயஜஇதி" = வசிட்டர் மரபிலுதித்த சாத்திய ஹவ்வியனென்பவர் தேவபாகனையடைந்துபலவேள்விகள்செய்த சிருஞ்சயரால் வேள்வி செய்வித்தீரன்றே ? என்று வினவினர். எ-று. காண்க.

அவ்வாறே, கௌஷீதகிப்பிராமணத்தில், சித்திரன் என்ப வனை நோக்கிச் சுவேதகேது என்பவனுக்கு வேள்விசெய்வித்தற் றலைமை கூறப்பட்டது. வருமாறு, "சித்ரோஹவை கார்க்ய்யணிர்யஜ்ய்மாண ஆருணிஂ வவ்ரேஸஹபுத்ரிஂஶ்வேதகேதுஂப்ரதிஹாயயாஜயேதி" = சித்திரன்என்று புகழ்பெற்ற கார்க்கர் கோத்திரத்திற் பிறந்தவன் வேள்வி செய்யக் கருதினவனுய், அருணன் புத்திரனையும் தன்மகனோடு கூடியிருப் பவனையு மூள்ள சுவேதகேது என்பவனை அழைத்து. என்னுல் வேள்விசெய்வியும் என்று கோடித்தார். எ-று. காண்க. கோடித் தல் = ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.

ஆதலால் இருத்துவிக்குகளே யன்றி வேறுஒருவன் சதசி யன் என்பவன் வேள்வி செய்விப்பவனும்.

இருத்துவிக்குகள் வேட்பிப்பவராக விருக்கினுமிருக்க.எவ் வகையாலும் வேட்பித்தல்என்பது,வேதியர்க்குச்சீவனப்பொருட் டாக விருக்கின்றது.

வேட்பித்தலில் உபவீதவிடயம்.

அவ்விடத்து வேட்பித்த லிவ்வாறு செய்ய வேண்டுவ தென்னும் வடிவத்தால், மான்மூரல், நூலாடை என்னும், இரண்டி லொன்றினால் உபவீதமுண்டா யிருத்தல் தைத்திரீய சாகையில் விதிக்கப்படுகின்றது. வருமாறு, ச்ருதி ॥ "தஸ்மாத்யஜ்ஞோபவீ த்யேவாதீயீதாதயாஜமேத்யஜேதவாயஜ்ஞஸ்யப்ரஸ்ருத்யாஅஜினம்வாஸோவாதக்ஷிணதஉபவீய" = அதனால் வுபவீதமுடையவனாகியே ஓதல் வேண்டும், வேட்பித்தல் செய்யவேண்டும். வேள்வியும் செய்தல்வேண்டும். வேள்வி நடக்கும்பொருட்டு மான்மூலாயினும் நூலாடையாயினும் வலமாக வுபவீதமாகும்படி தரித்து. எ-று. காண்க.

வேட்பித்தலாதியில், இருடி, தேவதை, சந்தசுவிடயம்.

மந்திரங்களில், இருடி, தேவதை, சந்தசு, முதலியவற்றை யுணர்ந்திருப்பது வேட்பித்தலுக்கு அங்கமென்று, சந்தோகப் பிராமணத்தில் நன்மூக்க கூறப்பட்டுள்ளது. வருமாறு, "யோஹவாஅவிதித்வையச்சந்தோதைவத ப்ராஹ்மணேனமந்த்ரேண யாஜயதிவாஅத்யாபயதிவாஸ்தாணும்வர்ச்சதிகர்த்தம் வாபத்யதேப்ரஜாமியதே பாபீயாந்பவதியாத யாமான்யஸ்யச்சந்தாக்ஸி பவந்த்யதோவஸீயான்மந்த்ரேசர்வானுயாயுரேதிஸ்ரேயான்பவத்யாத யாமான்யஸ்யச்சந்தாக்ஸி பவந்திதஸ்மாதேதானிமந்த்ரே மந்த்ரேவிந்த்யாத்" = யார் இருடி, சந்தசு, தேவதை, பிராமணம் இவற்றைத்தெரிந்துகொள்ளாம லிருக்கிற மந்திரங்களால் வேள்வி செய்விக்கின்றானே? ஓதுவிக்கின்றானே? அவன்கல்லி யாவது அடைகின்றான் குழியிலாவது விழுகின்றான். செத்தாவது ஒழிகின்றான். பாவியாகின்றான் அவன் கற்றவேதம் பழமைப்பட்டு = பாசியால் மூடப்பட்டுப் போகின்றது. மேலும், யார்? ஒவ்வொரு மந்திரத்திலும் அவற்றையெல்லா மூணர்ந்து மேற்கொண்டு செல்லுகின்றானே? அவன் தீர்க்காயுளை யடைகின்றான். புகழுடையவனாகின்றான். சிறந்தோனாகின்றான். அவன்கற்றவேதம் பாசியால் மூடப்படாதது ஆகின்றது. அதனால் இவற்றை ஒவ்வொரு மந்திரத்திலும் அறிந்துகொள்ளவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

வேட்பித்தலேபாவமென்றுபூர்வபக்ஷம்.

அற்றேல், ஒவ்வோரிடங்களில்வேட்பித்தலும், தானம்வாங்குதலும், பழிக்கப்பட்டிருத்தலின், அவற்றைச்செய்தவனுக்குவேத

பாராயணம்.காயத்திரிஜெபம்,செய்வது பிராயச்சித்தமென்றுவே தத்தாற்கூறப்பட்டது. வருமாறு, " రిచ్యతఇవవాఏష క్రైవరిచ్యతెయోయా జయతి ప్రతివాగృహ్ణోతియాజయితా ప్రతిగృహ్యవానశ్నక్ త్రిస్స్వాధ్యాయంవెదమధీయా తత్రిరాత్రం వాసావిత్రీంగాయత్రీమన్వాహరెచయతి " = கீழ்மீழ்பவனைப்போல, அல்லது,புறம்பாக்கப்பட்டவனைப்போல;யார் ? வேள்விசெய்விக் கின்றானே ? யார்தானம் வாங்குகின்றானே ? அவன் நன்றாகக் கீழ் விழுகின்றான்;அல்லது, புறம்பாக்கப்படுகின்றான். வேள்விசெய்வி த்தாலும், தானம்வாங்கினாலும்,உண்டியையொழித்து,மூக்காலும் வேதமுழுவதும் பாராயணஞ் செய்யவேண்டுவது. மூன்றுபகலி லும் மூன்று இரவிலும் * சாவித்திரிமந்திரத்தையாவது,சவித்து ருவைத்தெய்வமாகவுடைய காயத்திரிமந்திரத்தையாவது, செபம் செய்யவேண்டுவது. உடனே மேலெழுகின்றான் எ-று. காண்க.

அவ்வாறே வேறுமற்றோரிடத்தும், சுருதி " యఏషఛం దాగ్ంసీయోయా జయతినయెనయజ్ఞక్ర తునాయాజయెత్సోరణ్యం పరెత్యశుచాదెశెస్వా ధ్యాయమెవైన మధీయన్నా సీతతస్యానశనందీక్షా స్థానముపనదఆసనగ్ం సుత్యావాగ్భు హూమన ఉపభృద్ధ్రుతిధృవా ప్రాణోహవిస్సామాధ్వర్యుస్సువా ఏషయజ్ఞ: ప్రాణ దక్షిణోనంత దక్షిణస్సమృద్ధతర: " = யார் ! வேள்வி செய்விக்கின்றானே? அவன்வேதங்களைப் பிழிகின்றவனாகின்றான், எந்த வேள்விக் காரியத்தினால் வேட்பித்தலைச் செய்கின்றானே ? அவன் காட் டிற்குச்சென்று பரிசுத்தமான இடத்தில் அந்த வேதத்தையே ஓதிக்கொண்டு உட்காந்திருக்கவேண்டுவது. அவனுக்கு உணவை யொழித்தலே தீக்ஷையாம். அசைவற்றிருத்தலே " உபசதம் " என்னும் வேள்வியங்கமாம். ஆதனமிட்டிருத்தலே " சுத்தியா " என்னும்வேள்வியங்கமாம்.அவனதுவாக்கே=சொல்லே, ஜுஃஎன் னும் ஹோமபாத்திரமாம். அவன்மனமே " உபபிருது " என்னும்

---

* " సావిత్రీ " என்பது " షూజ్ " தாது. இதற்கு பெறுதல் பொருள். " సవితా " = பெறுகின்றவன். இதற்குப் பிராதிபதிகம் " సవితృ " சவித்துரு சம்பந்தம் சாவித்திரி என்றபடி. எனவேஇவ்வுலகருத்தாவின் மந்திரம் .எறு. " గాయత్రీ " என்பதற்கு. " గాతారంత్రాయతెయస్మాద్గాయత్రీత్యభిధీయతే " என்பத னால், செபிக்கின்றவனை எதுகாக்கின்றதோ? அது அந்தகாரணத்தால்காயத்திரி என்று சொல்லப் படுகின்றது. அந்தக்காயத்திரி மந்திரம் இயற்கையாகவே மூன்று பாதங்களோடும் கூடியது. அதற்குப்பாதப்பிரிவின் முறைப்படி வியா ஹ்ருதிகளைச் சேர்த்துக் கூறினால் அதுவே சாவித்திரி மந்திரம் என்னப்படும்.

வேள்விக்கருவியாகியஓர்வகைப்பாத்திரமாம். அவனது மன ஊக்கமே "துருவ" என்னும் வேள்வியில் நெய்வார்க்குமோர்வகைத் துடுவை = அகப்பை போல்வது. பிராணனே அவிசாம். சாம வேதமே "அத்வரியு" என்னும் இருத்துவிக்கு இங்ஙனங் கூறப் பட்ட பிரசித்தியையுடைய வேள்வி பிராணனே தக்ஷிணையாக வுடையது அப்படியாயின் அது அநந்தமாகிய தக்ஷிணையை யுடையதாம். மிகவும் திருத்தியையுடையதும் ஆகின்றது. எ-று. காண்க. எனில்?

அநாதிகாரிக்காகாதென்று மேல்மறுப்பு.

அங்ஙன மது குற்றமன்று. என்னை? அச்சுருதி வேள்வி செய்யுந் தரமல்லாதவனைக்கொண்டு வேட்பித்தலைச்செய்த வழி வருங்குற்றத்தின்பொருட்டுச் செய்வதாமாதலின்.

ஆபற்காலவிடயம்.

உயிர்துறக்கத்தக்க ஆபத்தையடைந்தவன் தன்னுயிரைக் காக்கும்பொருட்டு வேள்விசெய்யலாகாத ஒருவனுல் வேள்வி செய்விக்கத்தலும் ஒத்தபடியாகவே யிருக்கின்றது. அங்ஙனம், வாஜஸநேயப்பிராமணம்=சுக்கிலயஜுர்வேதம் கூறுகின்றது. வருமாறு, "ப்ராணஸ்யைஸ ப்ரூம்ஹ்யை மாயாமாஜ்யம் யாஜயத்யப்ரதிக்ராஹ்ய ஸ்யைவ ப்ரதி க்ருஹ்ணாதி" = பிராணத்தினுடைய தலைமைபெற்ற வேட்கைக்கு வேள்வி செய்விக்காதவனுலும் வேள்வி செய்விக்கின்றுன் வாங்கத்தகாதவனிடத்தும் தானம் வாங்குகின்றுன். எ-று. காண்க.

அவ்விடத்துக் கழுவாயும் சந்தோகர்கள் = சாமவேதிகள் கூறுகின்றனர். வருமாறு சாமவேதம் "அயாஜ்யயாஜநேதக்ஷிணாஸ்வ்ருத்வா மாஸம் சதுர்த்தகாலேபுஞ்ஜாந ஸ்தந்மந்த்ராந்தாஜேத்" = வேள்வி செய்விக்கத் தகாதவனுல் வேள்வி செய்வித்தால் அதனுற்றுன் தேடிய தக்ஷிணைப் பொருண் முழுவதையும் ஒழித்துவிட்டு ஒருதிங்கள் வரையில் பகல் மூன்றுபாகத்தை யொழித்து காலாம்பாகத்தில் புசிப்பவனுய், அந்த மந்திரத்தையே பாடிக்கொண் டிருக்கவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

அங்ஙனம் சுமந்துவும் கூறினர். வருமாறு. சுமந்துஃ॥ "சூத்ரயாஜகஸ்ஸர்வஸ்வ்ய பரித்யாகாத்ஸ்துல்யோ பவதி. அநிஷ்ட, பதித, பௌநர்ப்வ, ப்ரூணஹ,

புஂஶ்சலு, ல்யசுசி, ஶஸ்த்ரிகார, தைலிக, சாக்ரிக, த்வஜி, ஸுவர்ணகாரா, லேக்ஷ்யக, கண்டக, வர்தகி, கணக, கணிகா, ஸைனிக, வ்யாத, நிஷாத, ரஜக, புராட, சர்மகாரா, அபோஜ்யான்னா, அப்ரதிக்ராஹ்யா, அயாஜ்யாஶ்ச" = சூத்திரனல் வேள்வி செய்வித்தவன் பொருளை யெல்லாம் விட்டொழிதலினற் பரிசுத்த னாகின்றான். அபவாதமடைந்தவன்; கருமவொழுக்கங் கெட்டவன், புனர் விவாக மானவளுடைய மகன், கருவழித்தவன் அல்லது சிசுக் கொலைசெய்தவன், ஆணவாயபெண், சுத்தமில்லாதவன், ஆயுதங்கள் செய்பவன், எண்ணெய் வாணிபஞ்செய்பவன், குயவன், கொடி பிடிப்பவன், அல்லது, குறியிடப் பட்டவன், (ஸ்வர்ணகார) தட்டான், (அரிப்பாளன், அல்லது ஆகரத்துநின்றும் பொன் னெடுப்பவன் எனவுங்கூறுவர்). சித்திரக்காரன், பேடி, தச்சன், ஓட்டன், மண்வேலைசெய்பவன், கொல்லத்துக்காரன், கணக்கன், கணிகை = வேசி, சூனன் = ஊன்விற்குமவன் அல்லது பாதவன்=செம்படவன், வேடன், நிஷாதன்=காட்டில் வசிப்பவன், வண்ணன், குடுகுடுப்பைக்காரன், (சாகுனிக). சகுனஞ் சொல்பவன், தோல்வேலைசெய்பவன்=மதங்கன், எம், வெட்டியான், எனவும் கூறுவர், இவர்கள் கைப்பொருளைப் புசிக்கலாகாது; தானம் வாங்கலாகாது; இவர்களால் வேள்வி செய்விக்கலாகாது. எ-று. காண்க.

இன்னும் வசிட்டரும் கூறினர். வருமாறு, வசிஷ்டः "யக்ஷிணாத்யாகாச்ச பூதோபவதீதி விஜ்ஞாயதே" = தக்ஷிணையை விட்டுவிட்டால்பரிசுத்தனாகின்றான் என்று தெரியவருகின்றது. எ-று. காண்க.

போதாயனரும் அக்கருத்தே கூறினர். வருமாறு, போதாயனः॥ "பஹ்வப்ரதிக்ராஹ்ய ஸ்வாபஹிருஹ்ய யாஜ்யம்யாஜ யித்வாநாச்யான்னஸ்யாந்ன மஶ்நீயாத்" = வாங்குதற்குத் தகாதவன்கைப்பொருளை விசேடம் வாங்கினாலும், வேள்வி செய்விக்கப்படாதவனல் வேட்பித்தாலும், உண்ணத்தகாதவன்கையுணவை யுண்டாலும் பதிதனாகின்றான். எ-று. காண்க.

வேள்விசெய்யத் தகாதவனல் வேட்பிப்பவனிலக்கணம், தேவலரால் கூறப்பட்டது. வருமாறு, தேவலः॥ "யஶ்சாதார்ந் பதிதாம்ஶ்சைவ யாஜயேஜ்ஜர்ஜ்ஜராத்". யாஜிதோவாபுனஸ்தை ஶ்யம்சாரிஹ்மணோ யாஜ்யயாஜகः" = யார்? பொன்னாசையால் சூத்திரராலும் பதிதராலும்

வேள்வி செய்விக்கின்றானே? அவனும், சூத்திரனாலேனும் பதிதனாலேனும் தான் வேள்வியைச் செய்வித்துக் கொள் பவனும் ஆகிய அந்த வேதியன் அயாஜ்யயாஜகன் என்று கெட்டபெயராற் கூறப்படுவன். எ-று. காண்க.

"யஜனம்" என்பதனுள், யஜ - எது, தாது. தேவர் பூசைஎன்பது அதன் பொருள். செய்பவன் யாஜி. செய்விப்பவன்யாஜகன். செய்வதுயஜனம். அதுவே வேள்வி.

வேட்பித்தல் முற்றிற்று.

இங்ஙனம் வேட்பித்தல் கூறப்பட்டது. மேல்கொடுத்தலாகிய தானமும், வாங்குதலாகிய பிரதிக்கிரஹமும் வருமாறு.

கொடைவிடயம் தானச்சிறப்பு.

அவ்விடத்து, தானவிடயமாக வேதப்பிரமாணம்வருமாறு, கிருஷ்ணயஜஸ்-. அஉ-பிரசினம்=உபநிடதம். "தானமிதிசர்வாணி பூதானிப்ரசம்ஸந்திதானான்னாதி துஷ்கரம் தஸ்மாத்தானேரமந்தே" = தானம் என்று எல்லாப் பூதங்களாலும் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றன. (பூதம்=சீவகோடிகள்.) தானமென்பதினும்செய்தற்குஅருமையான தொழில்பிறிதொன் றில்லை. ஆதலால் தானத்தில் பெரியோர் களித்தலைச்செய்கின்றனர். எ-று. காண்க.

இன்னும் அவ்வுபநிடதத்தில் "தானம்யஜ்ஞானாம் வரூதம் தர்ப்பணா லோகே தாதாரஞ் சர்வ்வபூதான்யு பஜீவந்திதா நேனாராதிரபாநுபந்தா நேனத்விஷந் தோமித்ரீ பவந்திதா நே சர்வ்வம்பரிக்ஷிதம் தஸ்மாத்தானம் பரமம்வதந்தி." = தானம் என்பது எல்லாவேள்விகட்கும் ஊர்தியாகவும்=ஏறிச்செல்லுவதாகவும், சிறந்த தக்ஷிணையாகவுமிருக்கின்றது. உலகத்தில் எல்லாவுயிர்களும் கொடுப்பவனை யடுத்துப்பிழைக்கின்றன. தானத்தினால் பகைவரை ஒழித்து விடுகின்றார்கள். தானத்தினால், பகைத்தவர் நட்பினராகின்றனர். எல்லாப்பயனும் தானத்திலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. ஆதலால் முற்றுமுணர்ந்தவர்கள் தானத்தை எவற்றினுஞ் சிறந்ததாகக் கூறுகின்றனர். எ-று. காண்க.

"பகவான்" =, அறுகுணச் செல்வர். அவர் கடவுள். அவரருளால் அறுதலித்தவரும் பகவான் எனப்படுவர். ஆறுவிடயங்களையு முணர்ந்தவர்களும் பகவர் எனப்படுவர். அவ்வாறு விடயம் வருமாறு, "உத்பத்திஞ்சவிநாசஞ்ச

భూతానామాగతింగతిం। వేత్తివిద్యామవిద్యాంచసవాచ్యోభగవానితి.” = உயிர்கள்தோற்றமும், ஒடுக்கமும், வருதலும், செல்லுதலும், அறிவும், அறியாமையும், யார் ருணர்ந்துள்ளாரோ? அவர் பகவன் என்று கூறப்படுவர். இது இராமாயண வுரையிலெடுத்துக் காட்டிய வுதாரணம்.

ஆதித்திய புராணத்துள்ளும், ஆதித்யபுராணே॥ “నదానాపధికం కించద్దృశ్యతె భువనత్రయె। దానేనపాప్యతేస్వర్గఃశ్రీదానేనైవలభ్యతే। దానేనశత్రూన్జయతివ్యాధిర్దానేననశ్యతి। దానేనలభ్యతే ఖ్యాదానేన యువతీజనః। ధర్మార్థకామమోక్షాణాం సాధనంపరమం స్మృతం.” = தானத்திலும் உயர்ந்தது மூன்றுலகத்துள்ளுஞ் சிறிதுங்காணப்படுவதில்லை. தானத்தால் சுவர்க்கப்பேறுண்டாகின்றது. செல்வம்தானத்தாலே யடையத்தக்கதாக விருக்கின்றது. தானத்தால் சத்துருக்களை வெல்லுகின்றான். தானத்தால் நோய் நீங்குகின்றது, தானத்தால் கல்விசித்திக்கின்றது, தானத்தால் இளம்பெண்களுங் கிடைக்கின்றனர். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்பனவற்றிற்கும் தானமேதுணைக் கருவியென்று கூறப்படுகின்றது. எ-று. காண்க.

இவ்வாறு. சுருதிமிருதிகளால் புகழ்ச்சி முன்னிலையாகத்தானஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் விதியுண்மை கொள்ளக்கிடந்தவாறுகாண்க.

தானவிதி.

யாஞ்ஞவற்கியர். நேரேதானத்தை யுடன்பட்டு விதித்தனர். வருமாறு, యాజ్ఞవల్క్యఃకి॥ “దాతవ్యంప్రత్యహంపాత్రె నిమిత్తైతువిశేషతః। యాచితేనాపిదాతవ్యం శ్రద్ధాపూర్వంతుశక్తితః। గోభూతిలహిరణ్యాది పాత్రేదాతవ్యమర్చితే। నాపాత్రేవిదుషాకించి దాత్మనఃశ్రేయఇచ్ఛతా” = நாடோறும் தானஞ்செய்யவேண்டுவது அது தக்க பாத்திரத்திலேதானே செய்யவேண்டும். நிமித்த முண்டான போது, விசேடமாகச் செய்யவேண்டுவது. இரக்கப் பட்டவனுலும் தானஞ் செய்யப்படும். தனதுசத்திக்குத் தக்கபடி சிரத்தையோடும் கொடுக்கவேண்டும் சற்பாத்திரமானவர்களைப் பூசித்து, கோதானம், பூதானம், திலதானம் (திலம் = எள்.) ஹிரணியதானம் (ஹிரணியம் = பொன்) (முதலிய வென்றதனால் “గోభూతిలహిరణ్యాజ్య వాసోధాన్యగుడానిచ। రాప్యంలవణమిత్యాహు ర్దశదానానిసూరిణః” = பசு, பூமி, எள், பொன், நெய், ஆடை, தானியம், வெல்லம், வெள்ளி, உப்பு. இவைபத்துந்தசதா

னத்திற்குரிய என்று உணர்ந்தோர் கூறினர். என்பதனைப் பிறவுங் கொள்க.) முதலியவற்றைக் கொடுக்கவேண்டும். தனக்கு நன்மைவேண்டுமென்று விரும்பின அறிவுடையோன், தகாகதவனுக்குச் சிறிதும் கொடுக்கலாகாது. எ-று. காண்க.

* அவ்விரண்டனுள், யாதேனும் ஒன்று சொரூபவிதியாக விருக்கின்றது. வேறுனது குணவிதியாக விருக்கின்றது.

மனுவுங் கூறினர். வருமாறு, மநுः "ज्ञानंधर्म्यंनियमेत नित्यानैमित्तिकंतथा। परित्यक्तैनभावेनपात्रमासाद्यशक्तितः।" = சற்பாத்திர மானவர்களைப்பெற்றுத் திருத்தியடைந்த மனத்தோடு சத்தியுள்ளவளவையில்நித்தியதானமும், நித்தியதருமமும், நைமித்திகதானமும், நைமித்திக தருமமும், செய்து பணிசெய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

தானஞ் செய்யாவழி வருங்குற்றம்.

அக்கினி புராணத்துள்ளும், தானத்தைச் செய்யாவிட்டால் பொருள் வீணுகின்றது என்பது முன்னிலையாகத் தானத்தை விதிக்கப்பட்டது. अग्निपुराणे॥ "यस्यैतत्नदानायनोपभोगायदेहिनां। नाप्तिर्नैवक्षयस्तस्यैतत्नदानिरर्थकं। तस्माद्दित्तंसमासाद्यदैवाद्वापौरुषादथ। दद्यात्सर्व्वद्विजातिभ्यः कीर्त्तनानिकारयेत्." = யாருடையபொருள் தானத்திற் கில்லையோ? புகழ்க்கு உதவுவதில்லையோ? புண்ணியத்திற்குதவுவதில்லையோ? அப்பொருளுக்குப் பயனில்லையதுவீணும். ஆதலால், அதிருஷ்டத்தாலாயினும், முயற்சியாலாயினும், பொன்னை யடைந்தபின் வேதியர்களுக்கு நன்முகக் கொடுக்க வேண்டுவது. தான்செய்த தானத்தைத் தானே பிறரறியக் கூறலாகாது. எ-று. காண்க.

தானம்செய்யாவழி நரகம் என்பது.

இனி, விஷ்ணு தருமோத்திரத்தில். தானங்கொடாவிடத்து வருங்கெடுதி கூறினர். வருமாறு, विष्णुधर्म्मोत्तरे॥ "सीदत्येवंजनुष्यायं

* "தவ்ய" என்ற பிரத்தியயம்விதிப்பொருளைத்தரும் விகுதியாம். மேலேய யாஞ்ஞாவற்கிய மிருதிவாக்கியத்துள் அவ்விகுதி விலேமுக்கா லுபயோகிக்கப் பட்டதா மாகலின். அவற்றுள் முன்னேயவிரண்டும் தானம் செய்யத் தக்கது என்று அதன்சொரூப மாத்திரையில் விதிப்பதால் சொரூபவிதியாம். சற்றதொன்றும் சற்பாத்திரத்தில் தானஞ்செய்தால் நன்மையைத்தருகின்றது என்னும் குணத்தை விதித்தலால் குணவிதியாம்.

யோர்த்தினெப்ரயச்சத்தி। ஸாமர்த்யேஸதிமருத்புத்தி ர்நரகாயோபபத்யதே"=வருந்தி யிரத்தலிச்செய்கின்ற உயர்ந்த வேதியனுக்கு, யாவன் கொடுக்கத்தக்கசத்தியுள்ள விடத்தும் கெட்ட எண்ணத்தால் கொடுப்பதில்லையோ? அவன் நரகத்திற்கு ஆஸ்தியுடையவனாக விருக்கின்றான். எ-று. காண்க.

கொடாதவன் நிலைமை.

பிரமபுராணத்தில், ப்ரஹ்மபுராணே॥ "ஸதாசாராஸ்குலீனாஶ்ச ரூபவந்தஸ்ப்ரியம்வதாः। பஹுஶ்ருதாஶ்சதர்ஷ்டாயாசமானாவராந்ருஹே । த்ருஶ்யந்தேதுஸ்கிந ஸ்ஸர்வே ப்ராணிநஸ்ஸர்வதாமுனே। அதத்தாநாஜாயந்தே பரதாஸ்யோபஜீவிநः" = நல்ல ஒழுக்கமுடையவர்கள், உயர்குலத்திற் பிறந்தவர்கள், தக்க உருவமுடையவர்கள் (எனவே அழகுடையவர், நல்ல இயற்கைக் குணமுடையவர், நல்ல புகழுடையவர், எனவுமாம்) கேட்பவர்க்கினிமையுண்டாகும்படிப் பேசவல்லவர், பலவித்தைகளை நன்குணர்ந்தவர்கள், தருமங்களையுணர்ந்தவர்கள், இவர்களெல்லாம் பெருஞ்செல்வரிடஞ் சென்று இரத்தலிச்செய்கின்றனர். இரக்கும் ஜீவர்களனைவரும் எப்பொழுதும் துக்கப் படுபவராகவே யிருக்கின்றனர். முன்தானத்தைச் செய்யாதவர்கள் அங்ஙியர் செல்வத்தால் ஜீவிப்பவர்களாகப் பிறக்கின்றனர் எ-று. காண்க.

வியாசரும், "அதத்வயமபுத்ரஸ்யநாஸ்திநாஸ்தீதியத்புரா । தததபதேஹிதேஹீதிபரிதமபஷ்டிதம்" = முன்னைய பிறப்பில் இல்லை என்று ஒருவன் பழகிய சொல்லானது மறுபிறப்பிலவனைக் கொடுவென்னுஞ் சொல்லாக வேறுவிதத்தாலுருவப்பட்டுப் பற்றிக் கொள்ளுகின்றது. எ-று. கூறுதல்காண்க.

ஈவோன் ஏற்போன் தரத்தைக் கூறுகின்றது.

காந்தத்துள், ஸ்காந்தே॥ "தேஹீத்யேவம்ப்ருவந்ஸ்த்ரீஜனம்போஜயதீவஸः । ததிதங்கஷ்டமுத்ருஷ்டம் ப்ராகதாநபலம்ஹிதத்। ஏகேநதிஷ்டதாதஸ்தா தந்யோபரிஷ்டதா। தாதீயாவகயோர்பேதஸ்கராப்யாமேவஸூசிதः। தீயமானந்துயோமோஹாத்ஸோபப்ராஸ்நுதேமஹத்। நிவாரயதிபாபாத்தா திர்யக்யோநிம்ப்ரஜேத்துஸः" = தேஹி = கொடு என்று இரக்கும் இரப்போன் உரைஎன்னும் இவ்வருத்தமானது இவ்விரப்பு முற்பிறப்பில் இரப்பவர்க்குக்கொடாத குற்றத்தின் பயனிதுவென்று மக்களுக்குப்போதிக்குஞ் சொல்லாக விருக்கின்றது. கீழிருப்பது கேட்பதாகிய ஒருகை, மேலிருப்பது கொடுப்

பதாயதொருகை. யிவ்விரண்டு கைகளுமே ஈவோன் இரப்போனுடைய உயர்வு தாழ்வுகளைக் குறிக்கின்றன. பசுக்களுக்கு, வேதியர்க்கு, அக்கினிஹோத்திரத்திற்கு, தேவர்களுக்குக்கொடுப்பதனையாவன் அறியாமையால் கொடுக்கவேண்டாமென்று விலக்குகின்றானே? அவன் பாவியாய் விலங்கின் பிறப்பை யடைவன் எ-று. கூறுதல்காண்க.

கொடையை விலக்கினோன்விடயம்.

சாதாதபர் கூறினர். வருமாறு, ஆதாதபஃ "மாதஸ்ஸ்வதிமோ ப்ரூயாத்ஸ்வர்க்காப்ராஹ்மணேஷுச। தீர்யக்யோனிம்கச்சாத்வா சண்டாலேஷ்வபிஜாயதே" = பசுவுக்கும், நெருப்பிற்கும், வேதியர்க்கும், தேவர்கட்கும், கொடுக்கும்பொழுது கொடுக்கவேண்டா மென்று யார்விலக்குகின்றானே? அவன் நூறுதரம் பசுமுதலிய விழிந்தயோனிகளிற் பிறந்து பின்பு நீசனுகப்பிறக்கின்றான். எ-று. கர்ண்க.

தானத்தின் சொரூபத்தையும், செய்யும் வகையையும், பிறவற்றையும் தேவலர் கூறினர். வருமாறு.

தானத்தின்சொரூபம்.

தேவலஃ "அர்தானாமசிதேபாத்ரே ச்ரத்தயாப்ரதிபாதனம்। தானமித்யபிநிர்திஷ்டம் வ்யாக்யாநம்தஸ்யவக்ஷ்யதே। த்விஹேதுஃஷடதிஷ்டானம் ஷடங்கம்ஷட்விபாகயுக்। சதுஷ்ப்ரகாரம் த்ரிவிதம் த்ரிநாதம்தானமுச்யதே॥." = அருத்தங்களைச் சிறந்தவிடனறிந்து சிரத்தையோடு கொடுத்தலே தானமென்று யாண்டுந் துணிந்து கூறப்பட்டது. அதனுரையீண்டு கூறப்படும். இரண்டு ஹேதுக்களையுடையது. ஆறு ஆதாரங்களை யுடையது, ஆறுஉறுப்புக்களை யுடையது. ஆறுவிபாகங்களை யுடையது. நான்கு பிரகாரங்களை யுடையது. மூன்றுவகைகளை யுடையது. மூன்று நாதங்களையுடையது. தானமென்று கூறப்படுகின்றது. எ-று. காண்க.

ஏதுக்களிரண்டாமாறு.

தேவலஃ "நாஅல்பத்வம்வாபஹுத்வம் வாதாஸ்யாப்யுதயாவஹம்। ச்ரத்தாபக்தீசதானானாம் வ்ருத்திஸ்ரேயஸ்கரீஹிதே" = சிறிதாகவே யாயினும், பெரிதாகவே யாயினும் இருப்பது தானத்திற்கு நன்மைசெய்வதல்ல. சிரத்தை பத்தி யிவ்விரண்டும் தானங்களுடைய விருத்தியையும் சிறப்பையும் செய்யத்தக்க இதங்களாம். எ-று. என்க.

ஆறு அதிஷ்டானமாமாறு.

దేవలః " ధర్మమర్థంచకామంచ్రీడాహర్షభయానిచ। అధిష్ఠానానిదానానాంష ఱేతానిప్రచక్షతే. " = அறம், பொருள், இன்பம், நாணம், உவப்பு, அச்சம், இவ்வாறையும் ஈகைக்கு ஆதாரமென்று கூறுகின்றனர். எ-று. என்க.

அவற்றுள், முதல்-அறநிலைத்தானமாமாறு.

దేవలఃఁ" పాత్రెభ్యోదీయతెనిత్యమనఱెత్యప్రయోజనం। కెవలంధర్మబుధ్యాయధ్దర్మ దానం తదుచ్యతే. " = கைம்மாறு வேண்டாமலே தருமம் ஒன்றே பயன் என்னுங் கருத்தால் தக்கோர்க்கு நித்தமும் கொடுக்கப் படுவது எதுவோ? அது அறநிலைக் கொடையென்று கூறப்படும். எ-று. என்க.

உ. வது - பொருணிலைத்தானம்.

దేవలః " ప్రయోజనమపేక్ష్యైవ ప్రసంగాద్యత్ప్రదీయతే। తదర్థదానమిత్యా హురైహికంఫలహేతుకం. "=பயனையேவேண்டிச் சம்பந்தத்தினால் எது கொடுக்கப் படுகின்றதோ? அது இவ்வுலகசம்பந்த முடைய பய னுக்குக் காரணமாகிய பொருணிலைக் கொடையென்று கூறுவர். எ-று. என்க.

ஊ. வது - இன்பநிலைத்தானம்.

దేవలః " స్త్రీపానమృగయాక్షాణాం ప్రసంగాద్యత్ప్రదీయతే। అనర్థెషుచరాగె ణ కామదానంతదుచ్యతే॥ " = பரத்தை மாதர்கள், கள், வேட்டை, சூது இவைகளின் வலியசம்பந்தத்தால் தகாதவர்களுக்கே யாயி னும் விருப்பத்தா லெது கொடுக்கப் படுகின்றதோ? அது காம நிலைக் கொடையென்று கூறுவர். எ-று. என்க.

ஙா. வது - நாணநிலைத்தானம்.

దేవలః " సంసదిప్రీడయాస్తుత్యా చార్థిభ్యోయత్ప్రదీయాచితం। ప్రదీయతేచయ ద్దానం ప్రీడాదానమితిస్మృతం. " = சபையில் புகழப்படுதலினால் நாண முற்று இரந்த பொருளை ஏற்போர்க்குக் கொடுப்பது எது வோ? அது நாணநிலைக் கொடையென்று கூறப்படும். எ-று. என்க. நாணம் = வெட்கம்.

ரு. வது - உவப்புநிலைத்தானம்.

దేవలః "దృష్ట్వాప్రియాణిశ్రుత్వావా హర్షవ్యస్య త్ప్రియచ్ఛతి। హర్షదానమితి ప్రాహు ర్దానంధర్మ విచింతకాః" = விரும்பியவைகளைக் கண்டாயினும் கேட்டாயினும் களிப்பினால் எதனை யெதனைக் கொடுத்துவிடுகின்றனனே? அதனைத் தருமசிந்தை யுடையவர்கள் உவப்புநிலைக் கொடையென்று கூறுவர். எ-று. என்க-உவப்பு = களிப்பு.

சு. வது - அச்சநிலைத்தானம்.

దేవలః "ఆక్రోశనార్థం హింసానాం ప్రతీకారాయయచ్ఛతి। క్రియలేవాపకర్తృభ్యో భయదానం తమువ్యతే." = கோபத்திற்கஞ்சியாயினும், இம்சை தப்புவதற்காயினும், தீங்கு செய்வார்களுக்கு எது கொடுக்கப்படுகின்றதோ? அது அச்சநிலைக் கொடை யென்று கூறப்படுகின்றது. எ-று. என்க.

இனி - ஆறுஉறுப்பாவன.

దేవలః "దాతాప్రతిగ్రహీతాచ శ్రద్ధాదేయంచధర్మ్యక్। దేశకాలౌచదానానామంగాన్యేతానిషడ్విదుః." = கொடுப்பவன், ஏற்பவன், சிரத்தை, தருமத்தோடு கூடியதாகிய கொடைப் பொருள், தக்கவிடம், தக்க காலம், என்றவாறும் தானத்திற்கு உறுப்பு என்று உணர்வர். எ-று. என்க-உறுப்பு=அங்கம்.

கொடுப்போனிலக்கணம்.

దేవలః "అపాపరోగీధర్మాత్మా దిక్సురవ్యాజతశ్మచిః। అనింద్యజీవకర్మాచ షడ్విధో దాతాప్రశస్యతే" = பாவமற்றிருத்தல், நோயற்றிருத்தல், தருமசிந்தையுண்டா யிருத்தல், காரணமில்லாமலே கொடுக்கும் இச்சை யுண்டா யிருத்தல், சுத்தமுடைமை, பழிக்கப்படாத சீவனத்தொழிலுடைமை, என்னு மிவ்வாறினால், கொடுப்பவன் சிறந்தவனுகின்றான். எ-று. என்க.

ஏற்பவனிலக்கணம் = சற்பாத்திரம்.

దేవలః "త్రిశుక్లశ్శుక్లవృత్తిశ్చ ధృణాశుస్సం యతేంద్రియః। విముక్తో యోనిదోషై ర్హ్యో బ్రాహ్మణ్యపాత్రముచ్యతే. = மூன்றினால் சுத்தனனவனும், குற்றமற்ற கடையை யுடையவனும், தயவோடுங் கூடிய வியற்கைக் குணமுடையவனும், பொறிகளை யடக்கினவனும், யோனிதோ

ஷத்தினல் விடப்பட்டவனுமாயுள்ளவேதியனே பாத்திரமென்று கூறப்படுவன். எ-று. என்க. பாத்திரம் = கொடைப் பொருளை ஏற்கத்தக்க விடம். மூன்றுற்சுத்தன்-என்பது-தாய், தந்தை, ஆரியனிவர்களா ற்றிருத்தப்படுதலினும் பரிசுத்தன் என்றவாறு. (குற்றமற்ற நடையையுடையனெனவே, அறநூல்களான் மறுத்த கருமஞ் செய்யாதவன். எ-று. எனவே பழிக்கப்படாதவன் என்பது கருத்து. யோனி தோஷத்தால் விடப்பட்டவன்-எது, அவன்பிறப்பின் காரணங்கள் குற்றமற்றதா யிருத்தல் வேண்டும் என்றபடி).

சிரத்தையினிலக்கணம்.

சூத்திரம்: "சௌசமுத்திர்மனஃப்ரீதி ரர்ஜனா மதர்மனேதரா । சத்க்ருதிஸ்ஸ்னசூயாச சானேர்த்யேத்யுதாஹ்ருதா." = (உடலைச்) சுத்தஞ்செய்து கொள்ளுதலும், (மனத்தைச்) சுத்தஞ்செய்து கொள்ளுதலும் இச்சையாவிரப்பவனைக் கண்டவிடத்துமிக்க அன்புடனிருத்தலும், இரப்பவனை நன்குமதித்து (இனியகூறி) உபசரித்தலும், அழுக்காறு அற்றிருத்தலும், இவையெல்லாம் கொடை விடயத்தில் சிரத்தையென்று உதகரிக்கப்பட்டன. எ-று. என்க.

கொடைப்பொருளிலக்கணம்.

சூத்திரம்: "ஆசாராத்தமஸ்தேய ஸ்வயத்னோர்ஜிதம்தனம்। ஸ்வம்வாபுமாம்வாபி சேயமித்யுதிதீயதே." = ஒழுக்கத்திற்கு விரோதமல்லாததும், வருத்தப்படாது தனதுமுயற்சியாற் றேடியதும், சிறிதேயாயினும், பெரிதேயாயினும் கொடைக்குத் தக்கது என்று சொல்லப் படுகின்றது. எ-று. என்க. வருத்தப்படாதது=பாவமற்றது, என்றபடி.

கொடைக்குரிய இடமும்காலமும்.

சூத்திரம்: "யத்யத்ரதுர்லபம்த்ரவ்யம் யஸ்மிந்காலேபவாபுனஃ। தானர்ஹோதேசகாலௌ தௌ ஸ்யாதாம்ப்ராப்தௌ நசான்யதா."=எந்த விடத்தில் வேண்டிய எந்தப் பொருள் கிடைப்பது அருமையோ? அந்த இடமும்; எந்தக் காலத்தில் எந்தப் பொருள்கிடைப்பது அருமையோ? அந்தக் காலமும், அந்தப்பொருளைத் தானஞ்செய்வதற்குச் சிறந்ததாக விருக்கின்றன: அன்றி வேறுவகையில்லை. எ-று. என்க.

இனி ஆறுவிபாகங்கள்வருமாறு.

தேவலः "அவஸ்தாதேசகாலானாம்பாத்ரதாத்ரோச்சஸம்பதா। ஹீனம்சாபிபவேச்ச்ரே ஷ்஠ம்ச்ரேஷ்ட்ம்வாப்யன்யதாபவேத் ॥ துஷ்பலம்நிஷ்பலம்ஹீனம் துல்யம்விபுலமக்ஷயம்। ஷட்விபாக யுக்துத்திஷ்டம்ஷடேதானிவிபாகதः." = அனுபவம், தேசம், காலம், ஏற்போன், கொடுப்போன் இவ்வைந்தின் செல்வமுடைமை திருந்த முற் றிருந்தால் சிறுபொருட் கொடையேயாயினும் சிறந்தனவே யாகின்றது. அச்செல்வந் திருந்தாதவிடத்துச் சிறந்தபொருட் கொடையேயாயினும் வேறுகிவிடுகின்றது. இதுவே விபாகமாம். [விபாகம்=வேறுகத் திரிதல்]. அவை, துஷ்பலம், நிஷ்பலம், ஈனம், துல்லியம், விபுலம், அக்ஷயம், என்ற ஆறுவிபாகத்தால் தானம் கூடியிருப்பதாக எண்ணப்பட்டது. இவ்வாறும்விபாகத் தானே உண்டாகின்றன. எ-று. என்க.

தானத்தின் துஷ்பலவிபாகம்.

தேவலः॥ "நாஸ்திகேனஹிம்ஸ்ரேப்யோ ஜாராயபதிதாயச। பிஷுனக்ஷூணஹந்தृப்யாம் ப்ரதத்தம்துஷ்பலம்பவேத்."=நாத்திகனுக்கும், கள்ளனுக்கும், கொலை செய்பவனுக்கும், பிறன்மனையவளைப்புணர்வோனுக்கும், பதித னுக்கும், கோள்சொல்பவனுக்கும், சிசுக்கொலைசெய்பவனுக்கும், விசேடமாகவே கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதுகெட்டபயனைத் தரத்தக்கதாம். எ-று. காண்க.

தானநிஷ்பல விபாகம்.

தேவலः॥ "மஹாதப்யஷ்பலம்தானம் ச்ரத்தயாபரிவர்ஜிதம்" = பெரியதானமே யானாலும் சிரத்தையில்லாமலே கொடுத்தால் அதற்குப் பய னில்லாமலொழியும். எ-று. காண்க.

தானஹீனவிபாகம்.

தேவலः॥ "பரசாதாகரம்தானம் ஸ்ப்ருஹயம்ப்ரயாசதாம்ப்ரஜேத்."=மிகுதியுடை ய தானமேயானாலும் அங்ஙியர்களை வருத்தப் படுத்துவதற்குக் காரணமாகுமேயானால் அது தாழ்வையடையும் எ-று. காண்க.

தானதுல்லியவிபாகம்.

தேவலः॥ "யதோக்தமபியத்தானம் சித்தேனகலுஷேணது। தத்துஸங்கல்பதோஷேண தானம் துல்யஷலம்பவேத்" = தூல்களில் விதித்தவாறே செய்யப்பட்டதாமா

யினும் கலக்கப்பட்டுச் சுத்தியில்லாத மனத்தோடு கொடுக்கப் பட்டதாமாயின், அது எண்ணத்தின் குற்றத்தினால் கொடைக் குத்தக்க அளவே பயனைத்தரும். எ-று. காண்க.

தானவிபுலவிபாகம்.

வெண்பா:॥ "யுக்தாங்கைஸ்சதுர்பிர்ஹீனம்ஸ்யாத்விபுலோதயம்" = பூரணமாகிய ஆறு அங்கங்களோடுகூடிய தானம் விரிவாகக்காணத் தக்கதாக விளையும். எ-று. காண்க.

தான அக்ஷயவிபாகம்.

வெண்பா:॥ "அநுகோரிசவாக்யத்வம் தானமக்ஷயதாம்வ்ரஜேத்" = தயவோடும் கொடுக்கப்பட்ட தானம் என்றுங் கெடாததாக முடியும். எ-று. காண்க.

மேற்கூறிய ஆறனுள், க, உ, ங, ச, விலக்கப்பட்டன. ரு, சு, விதிக்கப்பட்டனவாம்.

தானத்தின் நால்வகைமார்க்கம்.

வெண்பா:॥ "ஏவமாஜஸ்ரிகம்காம்யம்நைமித்திகமிதிக்ரமாத்। தெவ்யம்சதானமார்ஷோயம் சதுர்தாவர்ண்யதேபுதைஃ."=ஆஜஸ்ரிகம், காமியம், நைமித்திகம், திவ்வியம், என்று தானமார்க்கம் நான்குவகைப்பட்டுள்ளனவென்று அறிவுடையோர் கூறுவர். எ-று. காண்க.

ஆஜஸ்ரிகமார்க்கதானம்.

வெண்பா:॥ ப்ரபாராமதடாகாதிசர்வகாமபலப்ரதம்। ததாஜஸ்ரிகமித்யாஹுர்தீயதே யத்திநைதிநே." = தண்ணீர்ப்பந்தர் வைத்தலும், தோப்பு சோலைமுதலிய சமைப்பித்து நிழலுண்டாக்குவதும், ஏரி குளங்கள் செய்து நீர்நிலையுண்டுபண்ணலும், பிறவுமாகச் செய்ததானம் எப்போதைக்கும் சீவர்களுக்குப் பயன் றருதலாலது, ஆஜஸ்ரிக தானம் என்று கூறப்படும். எ-று. காண்க. ஆஜஸ்ரிகம் = எப்பொழுதும் நிலைபெற்றுள்ளது.

காமியமார்க்கதானம்.

வெண்பா:॥ "அபத்யவிஜயைஶ்வர்ய ஸ்ரீபாலார்த்தம்யதிஷ்யதே। இச்சாஸம்ஜ்ஞம்துயத்தானம் காம்யமித்யபிதீயதே." = தன் பிள்ளைபெண்கள் நிமித்தமும், பகையை

வெற்றி கொள்ளுங் நிமித்தமும், ஐசுவரிய மடையும் பொருட்டும், மாதர்கள் விடயமாகவும், குழந்தைகட் காகவும், எதனைக் கொடுக்க மனம் சம்மதிக்கின்றதோ? அப்படிப்பட்ட ஆசையைக்குறியாகவுடைய தானம் காமியம் என்னப்படும். எ-று. காண்க.

நைமித்திகமார்க்கதானம்.

வெவலஃ॥ "காலாபேக்ஷக்ரியாபேக்ஷ மர்தாபேக்ஷமிதிஸ்மृதம் । த்ரிதாநைமித்திகம் ப்ரோக்தம்." = இன்னகாலத்தில் கொடுக்கத்தக்கது, இன்ன கருமத்தில் கொடுக்கத் தக்கது, இன்னதன் பொருட்டுக் கொடுக்கவேண்டுவது என்று, காலம், தொழில், பயன் என்ற மூன்று நிமித்தங்களோடு கூடியதானம்நைமித்திகதானமெனப்படும். எ-று. காண்க.

திவ்வியமார்க்கதானம்.

வெவலஃ॥ "ஸஹோமம்திவ்யமுச்யதே." = வேள்விசெய்து கொடுத்தே திவ்வியதானமாம். எ-று. காண்க.

மூவகைத்தானம்.

வெவலஃ॥ "நவோத்தமானிசத்வாரி மத்யமானிதிதானதஃ। அதமானிதுசேஷாணி த்ரிவிதத்வமிதம்விதுஃ." = ஒன்பது உத்தமதானம், நான்குமத்திம தானம், மற்றைய வெல்லாம் அதமதானமாம். இவையே மூவகைத்தான மென்றுணர்வுடையோர் கொள்வர். எ-று. காண்க.

உத்தமதானம்.

வெவலஃ॥ "அன்னவித்யாவதூவஸ்த்ரீ கோபூரதாஶ்வஹஸ்தினாம்। தானான்யுத்தமதானானி உத்தமத்ரவ்யதானதஃ." = அன்னதானம், வித்தியாதானம், கன்னியாதானம், வஸ்திரதானம், கோதானம், பூதானம், சுவர்ணதானம், அசுவதானம், கசதானம், இவற்றை யுத்தமத்திரவியத் தோடுங் கொடுத்தால் இவ்வொன்பதும் உத்தமதானமாம். எ-று. காண்க.

மத்திமதானம்.

வெவலஃ॥ "வித்யாதாச்சாதனாவாஸ பரிபோகாஸ்தானிச। தானானிமத்யமானீதிமத்ய மத்ரவ்யதானதஃ."=போர்வைக்குரிய ஆடை, மனை அல்லது இருப்பிடம், அனுபவிப்பதற்குரிய ஏனையபண்டங்கள், அவிழ்தம், மத்திமத் திரவியத்தோடும் கொடுத்தால் மத்திமதான மென்பர். எ-று. காண்க.

அதமதானம்.

దేవలుఁ॥ ఉపానత్ప్రేష్యయానానిచ త్రపాత్రాసనానిచ। దీపకాష్ఠఫలాదీనిచ రమంబహుసాధీకం। బహుత్వాదర్థజాతానాంసంఖ్యాశేషేషునైష్యతే। అధమాన్యవశిష్టానిసర్వదానాన్యతోవిదుః꠰ ''=பாதரக்ஷை, பணிசெய்வோர், ஊர்தி=வாகனம், குடை, பாத்திரங்கள், ஆசனம்=படுத்தல் முதலிய வற்றிற்குரியன, விளக்குகள், விறகு. பழவகை, முதலியன பலர் பார்க்கத்தக்க பொருள்களாமாதலின் கடைப்படுவகையன. பயனுக்கு வரத்தக்கபொருளின் கூட்டமிகுதியாதலின்ஏனையவற்றைக்கணக்கிடுவதற்கு அமையாமையினெழுதிக்கப்பட்டன. அதனால், கூறுதொழிந்த எல்லாத்தானங்களும் அதமமென்று உணரத்தக்கன. எ-று. காண்க.

நாதமூன்றுவன.

" దేవలుఁ॥ ఇష్టంవస్తుసధీతంవాప్రణశ్య త్యనుకీర్తనాత్। శ్లాఘానుశోచనాభ్యాంవాభగ్నశేజాఐపద్యతే। తస్తాదాత్మకృతంపుణ్యం నవృథాపరికీర్తయేత్. "= ஒருவன் தான்செய்யப்பட்ட நல்லகருமம், கொடை, கற்றகல்வி, இம்மூன்றையும் தானே கூறுவானுயின் அழிந்து விடுகின்றது. தன்னைத்தானேபுகழ்ந்துகொண்டால் ஒளிமழுங்கி விடுகின்றது. செய்தபின்வியசனப்பட்டாலும் விபத்தை யடைகின்றன். ஆதலால் தன்னுற்செய்யப்பட்ட நல்லகாரியங்களை வீணாகத் தான்கூறலாகாது. எ-று. காண்க.

புராணசாரத்துள், தானங்கள், நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம், விமலம், என நான்குவகையாகக்கூறப்பட்டன.

சாத்துவிகம், இராஜசம், தாமசம் என்னுமூன்றுபேதங்களை பகவற்கீதையுள் கண்ணன் கூறினர்.

சாத்துவிகதானம்.

பகவற்கீதை. " దాతవ్యమితియద్దానం దీయతేనుపకారిణే। దేశేకాలేచపాత్రేచతద్దానం సాత్వికంస్మృతం." = கொடுக்கத்தக்கது என்னுந் துணிவுடைய வுணர்ச்சியால் கைம்மாறு வேண்டாமலே நல்ல இடத்தில் நல்லகாலத்தில் நல்லபாத்திரமாகிய தக்கோர்க்குக்கொடுத்தானம் சாத்துவிகதானமென்று கூறப்படுகின்றது. எ-று. காண்க. கைம்மாறு=பிரதியுபகாரம்.

இராஜசாதனம்.

அதேகிதை, "யத்துப்ரத்யுபகாரார்தம் ஫லமுத்திஶ்ய்வாபுனः। தீயதெசபரிக்ஷிஷ்டம்தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம்."=கைம்மாறுவேண்டிக்கொடுக்கப்பட்டதும், தானப்பயனை நாடிக்கொடுக்கப்பட்டதுமாகிய, கிலேசம்=கவலையோடுங்கூடிய அந்தத்தானம் இராஜசதானமென்று கூறப்படும். எ-று. காண்க.

தாமசதானம்.

அதேகிதை, "அதெஶகாலெயத்தானமபாத்ரெப்ய்ஶ்சதீயதெ। அஸம்ஸ்க்ருதமவிஜ்ஞாதம்தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம்." = தகாதஇடத்திற் கொடுக்கப்பட்டதும், தகாதகாலத்திற் கொடுக்கப்பட்டதும், தகாதவர்களுக்குக்கொடுக்கப்பட்டதும், சமஸ்காரமில்லாதபண்டம்=சுத்திசெய்யாததும், அறிவின்றிக் கொடுப்பதும் தாமசதானமென்று கூறப்பட்டன. எ-று. காண்க.

இவற்றின் பயன் விசேடம் விஷ்ணு தருமோத்தரத்தில் குறிப்பிக்கப்பட்டன.

தாமசதானப்பயன்.

விஷ்ணு தருமோத்திரம், "தாமஸானாம்஫லம்ஶ்ருணு தீர்யக்ஷ்வாமானவஸ்ஸதா। வர்ணஸம்கரபாவெனவார்தகெயதிவாபுனः। பாலெவாதாஸபாவென நாத்ரகார்யாவிசாரணா,"=மனிதன் தாமசதானஞ்செய்தால் திரியக்கு ஜந்துக்களாகப்பிறந்து அப்பயனை அனுபவிக்கின்றான். அத்தாமசதானமே சிறிது உத்தமமாயின் மானுடசரீரமெடுத்தாலும் வருணசங்கரமாய் அப்பயன் வடிவாகிய போகத்தை அனுபவிக்கின்றான். அதனிலும் உத்தமமாயின். கிழத்தனத்தில் அப்பயனையனுபவிக்கின்றான். அதனிலும் சிறந்ததேயாயின்மிக்க இளமையில் வேறொருவர் சார்பிலிருந்து அப்பயனை அனுபவிக்கின்றான். இவ்விடயத்தில் விசாரிக்கத்தக்கது வேறில்லை. எ-று. காண்க.

இராஜசதானப்பயன்.

இதுவுமது. "அதோன்யதாதுமானுஷ்யெ ராஜஸானாம்஫லம்பவெத்।" = இராஜசதானத்திற்குப்பயனைமானுடதேகத்திலேயே அந்தத் தாமசம்போலாகாது யோக்கியமாக-அனுபவிக்கின்றான். எ-று. காண்க.

சாத்துவிகதானப்பயன்.

இதுவுமது, "సాత్వికానాంఫలంశుద్ధే దేవశ్చైనాత్రసంశయః."=தெய்வ வுடம்பினையடைந்து சாத்துவிகதானப்பயனையடைகின்றான். இக் கருத்தில் ஐயமில்லை. எ-று. காண்க.

இனி தானபாத்திரம் வருமாறு.

யாஞ்ஞவற்கியர்கூறினர். "నవిద్యయాకేవలయాతపసావాపిపాత్రతా! యత్రవృత్తమభోక్తృ తద్ధిపాత్రంప్రచక్షతే."=தானத்தைப் பெற்றுக்கொள் ளத் தக்கதரம் கல்வியொன்றினாலே அமைவதல்ல. தவத்தாலு மன்று (பிறவெனின்) யாரிடத்து நல்லொழுக்கமும் அக்கல்வி யுந்தவமும் கூடியிருக்குமோ? அவனே தானம்பெறத்தக்க இட மாவன் என்று கூறுகின்றனர். எ-று. காண்க.

இயமனும் கூறினர். "ఐద్యాయుక్తోధర్మశీలః ప్రశాంతః! క్షాంతోదాంత స్సత్యవాదీకృతజ్ఞః! స్వాధ్యాయవాన్స్మృతిమాన్గోశరణ్యో! దాతాయద్వైబ్రాహ్మణం పాత్రమాహుః." = கல்வியுடையவன், புண்ணிய சிலமுடையவன், மனச்சாந்தமுடையவன், பொறுமையுடையோன், ஐம்பொறி களையும்வென்றவன், மெய்கூறுவோன், பிறர்செய்த நன்றிமற வாதவன், வேதமுணர்ந்தவன், தருமநூலுணர்ந்தவன், பசுக் களைக்காப்பவன், கொடுப்பவனுக விருக்கவேண்டுவது. அல்லது இவ்வளவு குணமுமுண்டாயிருந்து தானே கொடுப்பவன் யாவ னோ? அப்படிப்பட்டவேதியன் தானத்தை வாங்குவதற்குத்தக்க வன் என்று பெரியர் கூறுவர். எ-று. காண்க.

வசிட்டர். "వశిష్ఠః॥ కించిద్వేదమయంపాత్రం కించిత్పాత్రంతపోమయం! పా త్రాణామపితత్పాత్రం శూద్రాన్నంయస్యనోదరే." = வேதமுணர்ந்தவனைச்சிறி துதக்கோனெனக் கூறப்படும்; தவமுடையோனும் சிறிதே தக் கோனவன்; யார்வாயில் சூத்திர சம்பந்தமான அன்னம் விழு கின்ற தில்லையோ? அவன் பாத்திரமென்னும் தக்கோருளெல் லாஞ் சிறந்த தக்கோனும். எ-று. காண்க.

பிரகற்பதி. బృహస్పతిః॥ "ఆగమివ్యతియత్పాత్రం తత్పాత్రంతారయిష్యతి"= தானம் பெறத்தக்க பாத்திரனுயுள்ளவன் தானத்தை விரும்பி வந்தால் அவனே கொடுப்போனைத் தீவினையினின்றுங் கடப் பிப்பவனுவன். எ-று. காண்க.

பாத்திரமென்றசொல்லின்பொருள்.

விஷ்ணுதருமோத்தரம். "ஐஷ்ணு஧ர்ம்மோத்தரே॥ ஧னாத்ராயதேயஸ்ஸாத்ஸ்தாத்ராத்ரம் ப்ரகீர்த்யதே." = கீழ்விழுதலினின்றும் தப்புவிப்போன் யாரோ? அவன் பாத்திரமென்னப்படுவான். எ-று. காண்க.

பாத்திரவிசேடம்.

வ்யாஸம். ஸ்ம்ருதிபுராணே॥ ப்ரதமந்துகுரோர்தானம் தத்யாச்ச்ரோத்ரியஸுக்ரமாத்। ததோந்யேஷாஞ்சவிப்ராணாம் தத்யாத்பாத்ராநுஸாரதஃ। குரோரபாவேதத்புத்ரஞ்சதத்பார்யாஞ்சதத்ஸுதாந்ததா। பௌத்ரம்ப்ரபௌத்ரம் தௌஹித்ரமந்யம் வாதத்குலோத்பவம்। தத்தானாதிக்ரமேதானம் ப்ரத்யுதாதோகதிப்ரதம்." = மிகச்சிறந்த தானத்தை முதலில் குருவுக்குக் கொடுத்துப்பின்பு மற்றைய தானங்களை முறையே அந்தந்த அந்தணர்களுடைய யோக்கியதையின் ஏற்றக் குறைவின்படிக் கொடுக்கவேண்டுவது. ஆசிரியனில்லாவிட்டால், குருபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அவனில்லையேல் குருபத்தினிக்கும், அவளில்லையாயின் குருமகளுக்கும், அவளில்லாவிடின் குருமகனுடையமகனுக்காவது, இல்லையேல்அவன்மகனுக்காவது, குருவின்மகளுடைய மகனுக்காவது, யாருமில்லாவழி அக்குருவின் குலத்திற் பிறந்தவனுக்காவது தானம் கொடுக்கவேண்டும். ஆசிரியனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தானத்தைச் செய்யக்கடந்தானையின், கொடுப்போன், புண்ணியத்தைக் கெடுப்பது மல்லாமல் நரகத்தையும் அடைகின்றான். எ - று. காண்க.

பாத்திரவிசேடத்தாலுறும் பயன்விசேடம்.

இயமன். "யமஃ॥ ஸமமப்ராஹ்மணேதானம் த்விகுணம்ப்ராஹ்மணப்ருவே। ப்ராதீசேதத்ஸாஹஸ்ரமனந்தம் வேதபாரகே." = வேதியனல்லாதவனுக்குக் கொடுத்தால், கொடுத்தளவிற்குச் சமனான பயனுண்டாம். வேதியன் என்ற மாத்திரையிலுள்ளவனுக்குக் கொடுத்தால் இரட்டிப்புப் பயன். வேதமோதத் தொடங்கினவனுக்குக் கொடுத்தால் நூறு மடங்கு அதிகபயனும்; முற்றும் ஓதினவனுக்குக் கொடுத்தால் வரும்பயனுக்கு முடிவில்லையாம் எ - று. காண்க.

வேதபாரகனிலக்கணம்.

இயமன். "யமஃ॥ உத்பத்திப்ரளயஞ்சைவபூதானாமாகதிம்கதிம்। வேத்திவித்யாமவித்யாஞ்ச ஸவாச்யோவேதபாரகஃ." = ஆன்மாக்களின் உற்பத்தி நாசமும்,

போக்குவரவும், அறிவும், அறிவுடைமையும், யார் அறிந்திருக்கின்றனை ? அவன்வேதத்தை முற்றும் உணர்ந்தவனுவான். எ-று. காண்க. பாரகன்=முற்றுமுணர்ந்தோன்.

சூத்திரர் முதலியோர்க்குக் கொடுத்தலின்விடயம்.

இயமன். "యమः॥ శూద్రెసమగుణా దానంవైశ్యేతద్విగుణంస్మృతం। క్షత్రియెత్రిగుణంప్రాహుఃషడ్గుణంబ్రాహ్మణెస్మృతం."=சூத்திரனுக்குக் கொடுத்தால்கொடுத்தளவிற்குச் சமனனபயன்.வைசியனுக்குக்கொடுத்தால் இரண்டத்தனைப்பயன். கூத்திரியனுக்குக்கொடுத்தால் மூன்றத்தனைப்பயன். வேதியனுக்குக் கொடுத்தால் ஆறத்தனைப் பயன் வரும். எ-று. காண்க.

இம்மிருதி வசனங்களால் கூத்திரிய வைசிய சூத்திரரும் தானத்தை வாங்குவதற்கு அதிகாரியா யிருக்கலாமென்று தோற்றும். ஆயின் அங்ஙனமன்று, என்னை ? பிரதிக்கிரகம் என்னும் கருமத்தின் அதிகாரம் வேதியனுக்கொழிய ஏனையர்க் கில்லை யென்று எல்லா மிருதிகளிலும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயின் மேலையவசனத்தில், சூத்திரவைசிய கூத்திரியர் கட்குக்கொடுத்தால் இவ்வளவு பயனென்று கூறப்பட்டுள்ளதே யிதன்கருத் தென்னை யெனில் ? இவ்வசனம் அன்னதானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அதிகாரம் சூத்திராதியர்க்கும் உண்டுஎன்ற கருத்தாகின்றது. அவ்வாறே தாற்பரியங் கூறவேண்டுமென்னும் நியமம் என்னை யெனின் ? அதற்கு உடன்பட்டு வேறுமிருதிகளும் கூறுகின்றன. வருமாறு (కృతాన్నమితరెభ్యः)=வேதியனெழிய ஏனையர்க்குக் கொடுப்பதாயின் சமைத்தசோறே யிடுக. என்று கௌதமர் கூறினர்.

சுற்றத்தினர்க்களிக்குங்கொடை.

வியாசர். "వ్యాసः॥ మాతాపిత్రోశ్చయచ్ఛత్తుభ్రాతృస్వసృసుతానుచ।జాయాత్మజేభ్యశ్చదత్తంసోనింద్యఃస్వర్గసంక్రమः। పితుశ్శతగుణందానం సహస్రంమాతురుచ్యతే। ఆనంతంయుహితుర్దానం సోదర్యెతత్తమక్షయం."=தாய்தந்தையர்க்கும், தமையன் தம்பியர்க்கும், தமக்கை தங்கைகட்கும், தன் பெண்களுக்கும், மனைவிக்கும், புத்திரர்க்கும் கொடுத்தவன் நிந்தையில்லாமலே சுவர்க்கத்தை யடைவான். தன்பொருளைத் தந்தைக்குக்

கொடுத்தால் நூறுபங்கு விசேடம்; தாய்க்காலுல் ஆயிரம்பங்கு; மகளுக்காலுல் முடிவேயில்லை; உடன்பிறந்தார்க்குக் கொடுத்தால் என்றுங் கெடாதுவளரும். எ-று. காண்க.

பவிஷியோத்தரம். "భవిష్యోత్తరే॥ నకేవలంబ్రాహ్మణానాందా నంసర్వత్ర శస్యతే। భగినీభాగినేయానాం మాతులానాంపితృష్వసుః। దరిద్రాణాంచబంధూనాందా నం కోటిగుణంభవేత్." = வேதியர்க்குமாத்திரமே தானம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது விரதமாகக்கொண்டால் எல்லாவிடயத்திலும் அது சிறந்ததல்ல, தன்னுடன் பிறந்தபெண்கள், அவர்கள் பிள்ளைகளாகிய தன்மருமக்கண்மார், அம்மான்மார், தந்தையுடன் பிறந்த அத்தைமார், மற்றும் வறியவர்களா யிருக்கிற தனதுசுற்றத்தார்க்கும் கொடுத்தால் அதனுற் கோடிபங்கு அதிகமானபயனுண்டாம். எ - று. காண்க.

தக்கவேதியற்குக்கொடாமையின் விடயம்.

சாதாதபர். "శాతాతపః॥ సన్నికృష్టమతిక్లిష్ట మతిక్రామతియోద్విజం। భోజనైశ్చైవదానైశ్చసహంత్యా సప్తమాత్కులం." = மிகவருத்தப்படுகின்ற வேதியன் சமீபத்திலிருக்கும் போது உண்டிவிடயத்திலாவது தானவிடயத்திலாவது அவனைக் கடந்தொழித்து எவன்அப்பாற்செல்லுகின்றானே? அவன் ஏழுதலைமுறைவரையில்தன்குலத்தை நாசஞ் செய்து விடுகின்றான். எ-று. காண்க.

தான விசேடபயன்.

மஹாபாரதம். "మహాభారతే॥ హృతస్వాన్యాయతశ్చారాశ్చ యేవిప్రాదేశకాలేఽర్థార్థమభిగచ్ఛంతితేభ్యోదత్తమహాఫలం."=தன்னாட்டுக்கு உபாதியுண்டான காலத்தில் தன்பொருளை யிழந்தும், மனைவியையிழந்தும், பொருள் நிமித்தமாகவந்தவேதியற்குக் கொடுக்கப்பட்டதானம் சிறந்த பயனைத்தரும். எ-று. காண்க.

தானம் பெறத்தகாதவர்கள்.

மனு. మనుః॥ నచాన్యేపిప్రయచ్ఛేత్తు బైడాలవ్రతికేద్విజే। నబకవ్రతికేపాపేనా వేదవిదిధర్మవిత్। త్రివ్యాహ్యేతేమహత్తం హివిధినాప్యార్జితంధనమ్। చాతుర్భవత్యనర్థాయ పరదాతారమేవచ."=வறியவனே யாயினும் "பைடாலவிரதம்" உடையவேதியனுக்கும், பகவிருத்தியுடையபாவிக்கும்வேதத்தை அறி

யாதவனுக்கும், தருமத்தையுணர்ந்தவன் தானத்தைக் கொடுக்க லாகாது. விதிப்படி தான்றேடியபொன்னை இம் மூவர்க்குங் கொ டுத்தால், கொடுத்தவனுக்குக்கேடுண்டாகும். மறுமையிலும் ஒன் றும் கொடாதவனே யாவன்.எ-று. காண்க.

பைடாலவிரதவிலக்கணம்.

மனு. "மநுः॥ யஶ்காரணம்புரஸ்க்ருத்யவ்ரதசர்யாந்நிஷேவதே। பாபம்ப்ரதேந சம்சார்யஸௌ டாலம்நாமவ்ரதம்." = எவன்? யாதேனும்ஒருநிமித்தத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஒருவிரதத்தை அனுட்டிக்கின்றான் அவ் விரதத்தால் தன் பாவத்தை யொளித்துவைத்திருக்கின்றான் அப் படிப்பட்டவிரதத்திற்குப்பைடாலவிரதமென்றுபெயராம். எ-று. காண்க. இது கூடாவொழுக்க மெனினும் அமையும்.

பகவிருத்தியிலக்கணம்.

மனு. "மநுः॥ அதோத்ருஷ்டிர்னைக்ருதிகஸ்ஸ்வார்தஸம்தானதத்பரः। ஶடோமிதாவ்ரதீத ஶ்சபகவ்ருத்திரகோத்விஜः."=கீழ்ப்பார்வையையுடையவன், வஞ்சகன், தன் பயனைத்தேடிக் கொள்வதிலேயே கருத்துடையவன், உலோப குணமுடையவன், அடக்கமுடையவனைப்போலப்பொய்யாகநடிப் பவன், என்ற இந்தப்பார்ப்பான் பகவிருத்தியுடையவனும். எ-று. காண்க. பகம்=கொக்கு. விருத்தி=சீவனத்தொழில்.

சாதாதபர். "ஶாதாதபः॥ நஷ்டம்தேவலகேதத்தமப்ரதிஷ்டம்சவார்தூஷா। யச்ச வாணிஜ்யகேதத்தம் நதத்பூர்த்யுசநோஇஹ." = தேவலகனுக்குக் கொடுத்த தா னம் நட்டத்தை யடையும். வட்டியால் சீவிக்கின்றவனுக்குச்செ ய்ததானத்தால் உயர்ந்தநிலைமை கெட்டுவிடும். வியாபாரம்செ ய்பவனுக்குக் கொடுத்தால் அது இம்மை மறுமை யிரண்டிற்கும் பயனைத்தராது வீணும். எ-று. காண்க.

தேவலகனிகலக்கணம்.

ஸ்காந்தம். ஸ்கா॥ "தேவார்சநரதோவிப்ரோ யத்தாத்மீவத்ஸரத்ரயம்। ஸவைதே வலகோநாம ஹவ்யகவ்யவிகர்மிதः." = எந்த அந்தணன் பொருளை இச்சித் து மூன்றுவருடம் வரையில் அந்நியனுக்காக தேவர்களைப் பூசிக் கின்றானே ? அவனுக்குத் தேவலகன் என்று பெயராம். அவன், தேவகருமங்களிலும் பிதிர்கருமங்களிலும் தகாதவன் என்று இக ழப்பட்டான். எ-று. காண்க.

வீண்செலவுசெய்பவனுக்குத்தானமாகாது.

விருத்தமனு. வృద్ధమనుఃll " పాత్రీభూతోపియోపిర్ హ్ర ప్రతిగృహ్యాప్రతిగ్ర హం। అసత్సువినియుంజీత తస్మైయంనకించన." =எந்தவேதியன் [தானம்பெ றத்தக்க தரத்தை யுடையவனே யாயினும்] தானத்தைப் பெற் றுக்கொண்டு கெட்டவழியில் செலவழித்து விடுவானே? அவ னுக்கு எதுவும் ஒருசிறிதும் கொடுக்கலாகாது. எ-று. காண்க.

தருமஞ்செய்யாது பொருள் வைத்திருப்பவன் விடயம்.

விருத்தமனு. " వృద్ధమనుఃll సంచయంకురుతేయశ్చ ప్రతిగృహ్యాసమంతతఃl ధర్మార్థంనోపయుంజీతనతం తస్కరమర్చయేత్." = யார்? எல்லாவிடங்களி லும் தானம் வாங்கிப்பொருளிருப்புச் செய்துவைத்துக்கொண்டு, தருமத்தின் வழியி லுபயோகிக்காம லிருக்கின்றானே? அந்தக் கள்ளனைப் பூசிக்கலாகாது. எ-று. காண்க.

வீணுய்விடும்கொடைபதினாறுவன.

விஷ்ணு தருமோத்தரம். " "విష్ణుధర్మోత్తరేll పరస్థానేవృథా దానమ శేషంపరికీర్తితం। ఆరూఢపతితేచైవ అన్యథాత్వైర్థనైశ్చయత్। వ్యర్థమబ్రాహ్మణేదానంపతి తెతస్మాదశతథా । గురోశ్చాప్రీతిజనకే కృతఘ్నే గ్రామయాజకే। వెదవిక్రయిణేచైవయస్య చోపపతిర్గృహే। స్త్రీభిర్జితేషుయద్దత్తంవ్యళ గ్రాహితతైవచ।బ్రహ్మబంధోచయద్దత్తం యద్దత్తం వృషలీపతౌ। పరిచారేషుయద్దత్తం వృథాదానానిషోడశ." = முதல் அந் நியர் வாசஞ்செய்யு மிடத்தில் கொடுத்த எல்லாத் தானமும், உ-வது, ஆருடபதிதன் = ஏறிவிழுந்தவன். எனவே, மேல்நிலைக் குச் சென்றும் நிலைதவறிக் கீழ் ஒழுக்கத்திற்கு வந்தவனுக்குக் கொடுத்த தானமும், ஊ-வது, வேறுவகையாற் றேடிய பொரு ளாற் செய்யும்தானமும், [வேறுவகையாவது - பாவவழியாற் சம் பாதித்தது] ச-வது – வேதியனல்லாதவனுக்குக் கொடுத்ததான மும், ஞ - வது, பதிதன் = பிரஷ்டனைவனுக்குக் கொடுத்ததான மும், சு-வது, திருடனுக்குக் கொடுத்ததானமும், [கள்ளனைவான் மேலே குறிக்கப்பட்டான்]. எ-வது, குருவுக்கு விருப்பஞ் செய் யாதவனுக்குக் கொடுத்ததானமும், அ - வது, செய்நன்றி மறந்த வனுக்குக் கொடுத்ததானமும், கூ - வது, கிராமபுரோகிதனுக் குக்கொடுத்த தானமும், க0 - வது, வேதத்தை விற்பவனுக்கு [கூலிக்கு வேதஞ்சொல்வது சொல்விப்பது] கொடுத்த தான

மும், கக - வது, உபபதியைத் தன்னில்லத்தில் வைத்திருப்பவனுக்கு (எனவே, வியபசாரியினுடைய கணவன் என்பது) கொடுத்த தானமும், கஉ - வது, பெண்வழி நிற்பவனுக்குக் கொடுத்த தானமும், கங - வது, பாம்பு பிடிப்பவனுக்குக் கொடுத்த தானமும், கச - வது, வேதியன் பந்துவுக்குக் கொடுத்த தானமும், கரு - வது, விருஷலீபதிக்குக் கொடுத்த தானமும், [விருஷலீபதி = பூத்தபின்மணந்தவள் கணவன்]. கசு - வது, பரிசாரகனுக்குக் கொடுத்த தானமும், ஆகிய இப்பதினைந்தும் பயனற்று வீணானதானமாம். எ-று. காண்க.

தானமின்றியுபசரிக்கத்தக்கவர்கள்.

மஹாபாரதம். மஹேஷ்வரகீ॥ "பங்ஷ்வംஶபதிராமூகா வ்யாதிநோபஹதாஶ்சயே। ப்ருத்யாஸ்தேஷுஹரா ஸ்துயேஃப்ரதிக்ரஹஃ." =காலில்லாதவன்=முடவன், குருடன், செவிடன், ஊமை, நோயால்பீடிக்கப்பட்டவன்=ரோகி, இவர்களனைவரும் அன்னபானதிகளாலுபசரிக்கத்தக்கவர்களாவார்களன்றித்தானத்திற்குத்தக்கவர்களல்லர். எ-று.காண்க.

தக்கவர்களைவிடுத்துத்தகாதவர்க்குக்கொடுத்தல்.

இதனை மனுவிலக்கினர். மநுஃ॥ "அநர்ஹேப்ரதிபாதிதமதாதியதர்ஹே। அர்ஹாநர்ஹாபரிஜ்ஞாநாத்தர்ஹாச்சாஃயதே." =தக்கவனுக்குக் கொடாதுவிடுதலும், தகாதவனுக்குக் கொடுத்தலு மாகிய காரியத்தைச் செய்தலில் இவன்தக்கவன்இவன்தகாதவன் என்றுஉணராத குற்றத்தால் தான்செய்த தானதருமங்களைக் கெடுத்து விடுகின்றான். எ-று. காண்க.

தானஞ்செய்யத்தக்கபொருளிலக்கணம்.

பவிஷியோத்தரம் விதித்தது. ப்ராஹ்மோத்தரே॥ "யத்யதிஷ்டம்விஶிஷ்டம்சந்யாயப்ராப்தஞ்சயத்பவேத்। தத்ப்ரஶஸ்தவதேதேய மித்யேதத்தானலக்ஷணம்." = எது எது தனக்கு இச்சையான பொருளோ ? எது விசேடமுள்ள பொருளோ? எதுதருமத்தோடு சம்பாதிக்கப்பட்டதோ? அப்பொருளையெல்லாம் பாத்திரமான குணமுடையவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுவது. இதுவே தானத்திரவியவிலக்கணமாம். எ-று. காண்க.

அவற்றுள்விசேடம்வருமாறு.

எல்லாவற்றையும் கொடுக்கவேண்டுமென்பதனுள்ளும் சில விசேடம் யாஞ்ஞவற்கியரால் கூறப்பட்டது. யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "ஸ்வ

குடும்பாவிரோதேன யேயுர்தாரசுதாதயே। நான்யேஷாமிதிசர்வஸ்வம் யச்சான்யஸ்மை ப்ரதித்ரு தம்." = தன்குடும்பப் பாதுகாப்பினுக்குத் தடையில்லாத பொருளையும், மனைவியையும், தலைமகனையும் = மூத்தமகனையும் தவிரமற்றையவெல்லாப்பொருளையும் கொடுத்துவிடப்படும். வமிசமில்லாவழி, விசாரிப்பின்றியுள்ளனவெல்லாம் கொடுத்து விடலாம். ஒருவனுக்குக்கொடுக்கிறேன் என்று கூறியிருந்த பொருளாயின் எப்படிப்பட்டதாயினும் கொடுத்துவிட வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

பிரகற்பதி. பிருஹஸ்பதிः॥ "குடும்பபோக்ஷவசனா தேயம்யததிரிச்யதே." = தன்குடும்பத்திற்கு வேண்டிய உணவு ஆடைகளைவிட மேற்பட்ட பொருளெல்லாம் கொடுக்கத்தக்கனவாம். எ-று. காண்க.

தானஞ்செய்யவேண்டிய பொருட்பிரிவு.

சிவதருமம். சிவதர்மே॥ "தஸ்யாத்துபாகமாத்மஸ்ய ஜீவனாயப்ரகல்பயேத்। பாகத்வயம்துதர்மார்த்த மனித்யம்ஜீவனம்யதः." = வாழ்நாள்அறிவுசிறிதேயாமாதலின், தான் தேடும்பொருளை மூன்று கூறுசெய்து, அவற்றுள் ஒருபங்கு தன்சீவனத்தின் பொருட்டு வைத்துக்கொண்டு மற்றைய விரண்டுபாகத்தையும் தருமத்தின் பொருட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். எ-று. காண்க.

மேலியதனைப்புவருமாறு.

வியாசர். வ்யாஸः॥ குடும்பம்பீடயித்வாபி ப்ராஹ்மணாயமஹாத்மனே। தாதவ்யம் சிக்ஷவேசான்ன மாத்மனோபூதிமிச்சதா." = மஹான்மாவாகிய பிராமணசங்கியாசி அன்னபிக்ஷைக்கு வந்தபோது, தனதுமேன்மையை விரும்பின இல்லறத்தான் தன்குடும்பத்தையேனும் வருத்தி அவனுக்கு அன்னதானம் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

தானங்களுக்குரியபயன்.

மனு. மனுः॥ "வாரிதஸ்ருப்திமாப்னோதிசுகமக்ஷயமன்னதः। திலப்ரதः ப்ரஜாமிஷ்டாம் தீபதశ్చక్షురుత్తమం। பூமிதోభూమిమాப்னோதி தీర్ఘమాయుర్హిరణ్యதः। గృహదో ర్యాణివైశ్వాని రూప్యదోరూప్యమత్తమం। వాసోదశ్చంద్రసాలోక్యమశ్వదాసాలోక్య మశ్వదः। అనడుద్దः శ్రియంజుష్టాం గోదోబ్రధ్నస్యవిష్టపం। యానశయ్యాప్రదోభార్యామైశ్వర్యమభయప్రదः। ధాన్యదశ్శాశ్వతంసౌఖ్యం బ్రహ్మదోబ్రహ్మశాశ్వతం। సర్వేషామేవదానానాం బ్రహ్మదానంవిశిష్యతే." = தண்ணீர் கொடுத்தவன், திருத்தி

யையடைவன். அந்தானஞ் செய்தவன் அழியாத சுகத்தைப்பெறுவன். எள்ளைத் தானஞ்செய்தவனுக்கு, இச்சைக்குரிய நன்மக்களைப் பெறுதலுண்டாம். விளக்குத்தானஞ் செய்தால் நல்லபார்வையுண்டாம். பூதானஞ் செய்தவன்பூமிகளுக்குத்தலைவனுவான். பொன்னைத் தானஞ்செய்தவனுக்குத்தீர்க்காயுளுண்டாம். மனை=ஊடு (இதனை வீடுஎன்று சிலர் வழங்குவர்) தானஞ் செய்தவன் சிறந்த மாளிகைகளைப் பெறுவன். வெள்ளியைத் தானஞ் செய்தவன் விசேடம் வெள்ளியை யடைவன். ஆடையைத் தானஞ்தெய்தவன் சந்திரனுலகத்தைப் பெறுவன். குதிரையைத் தானஞ்செய்தவன் அசுவனி தேவருலகத்தை யடைவன். இடபத்தைத் தானஞ் செய்தவனுக்குச் செல்வம் வலிதில் வந்துசேரும். (இடபம்=எருது). கோதானஞ் செய்தவன் பிரமலோகத்தையடையவன். வாஹனம், படுக்கைதானஞ் செய்தவனுக்கு மனத்திற்கினிய மனையாள் வருவாள். அபயதானஞ் செய்தவனுக்கு எல்லா அதிகாரச்செல்வமுமுண்டாம். (அபயம் = பிறர் அச்சம் ஒழித்தல்) தானிய தானஞ்செய்தவனுக்கு நித்தசுகமுண்டாம். பிரமம் என்பது வேதம். அதைத்தானஞ் செய்தவனுக்கு, பிரமம் எ-து. அழியாமுத்திகிடைக்கும். இவ்வெல்லாத் தானங்களிலும் பிரமதானமே சிறந்ததென்று, ஸ்மிருதிகளிற் கூறப்பட்டது. எ - று. காண்க.

இத்தானங்களைப்பெறுதற்குரியார்.

பஷிஷியோத்தரம். భవిష్యోత్తరే "తథా ద్రవ్యవిశేషాంశ్చ దద్యాత్పాత్రే విశేషతః। ఆర్తానామన్నదానంచ గోదానంయజ్ఞనైతథా। తథా ప్రతిష్ఠా హీనానాం క్షేత్ర దానంవిశిష్యతే।సువర్ణంయాచకానాంచ భద్యాంచైవోర్ధ్వరేతసాం।కన్యాంచైవానపత్యానా మదతాంగతిరుత్తమా." = விசேடமான பொருள்களை மிகத்தக்கோர்க்கே கொடுக்க வேண்டுவது. பசியால் பீடிக்கப் படுகிறவனுக்கு அங்ஙமிடவேண்டுவது. விதிப்படி வேள்விசெய்து அவ்வேள்வித்தீயை வைத்துப் பாதுகாப்பவனுக்குக் கோதானஞ் செய்யவேண்டுவது. இருக்க இடமில்லாமல் அலைபவனுக்கு மனையை நிலத்தைத் தானஞ்செய்யவேண்டுவது. வந்து இரப்பவனுக்குப் பொன்னைக் கொடுக்கவேண்டுவது. சுக்கிலத்தைக்கீழ்விடாதவன்=பிரமசாரிக்கு வேதம்சொல்லவேண்டுவது, மக்களில்லாத

வனுக்குக் கங்ஙிகாதானஞ் செய்யவேண்டுவது. இவ்வாறுதானஞ் செய்தவர்க்கு மேலான கதிகிடைக்கும். எ-று. காண்க.

வ்ஸ்காந்தம். ஸ்காந்தே "க்ராந்தஸ்யயானந்தருஷிதஸ்யபான மன்னஞ்சுதார்த்தஸ்ய நரோனரேந்த்ர! தத்யாத்விமானேனசுராங்கனாபி ஸ்தூயமானஸ்த்ரிதிவங்கயாதி." = நடக்கமாட்டாது இளைத்தவனுக்கு வாஹனமும், தாகமெடுத்தவனுக்குத் தண்ணீரும், பசித்தவனுக்குச்சோறும், கொடுக்கவேண்டும். அங்ஙனம் கொடுத்தவன் தெய்வப்பெண்களால் துதிக்கப்பட்டு விமானமேறிச் சுவர்க்கம்புகுவன். எ-று. காண்க.

புண்ணியத்தைக்கொடுப்பது.

அங்கிரா. அங்கிராஃ॥ தேவதானாங்குரூணாஞ்சமாதாபிதோர்நஸ்தைவச! புண்யம் தேயம்ப்ரயச்சேன நாபுண்யாச்சார்ஜிதங்க்வசித்." = தேவர்களுக்கும், குருவுக்கும், தாய்க்கும், தந்தைக்கும், தான்செய்த புண்ணியத்தை முயன்றும் கொடுக்கவேண்டுவது. தான்தேடிய பாவத்தை யார்க்குங் கொடுக்கலாகாது எ-று. காண்க.

விஷ்ணு தருமோத்தரம். விஷ்ணுதர்மோத்தரே "யஸ்யோபயோகியத்த்ரவ்யம் தேயந்தஸ்யை வதத்பவேத்." =யாருக்கு எந்தப்பொருளுபயோகிக்கத்தக்கதாக விருக்குமோ? அவனுக்கு அந்தப்பொருள் கொடுக்கத்தக்கதாக விருக்கும். எ-று. காண்க.

தானத்திற்குத்தக்ககாலம்.

சாதாதபர்.சாதாதபஃ॥ "அயனாதௌநதாதேயம் த்ரவ்யமிஷ்டம்க்ருஹாதியத்! மஹாஶிதிமுகேசைவ விமோக்ஷேசந்த்ரஸூர்யயோஃ! ஸங்க்ரான்தௌயானிதத்தானி ஹவ்யகவ்யானி தாத்ருபிஃ! தானிநித்யம்ததாத்யர்க்ஷ புனர்தத்தானி." = விருப்பமாகிய மனை முதலிய பொருள்களை அயனகாலமுதலிய வற்றில் எப்பொழுதுந் தானங் கொடுக்கவேண்டியது. ஷடசீதிமுககாலத்திலும் சந்திரசூரிய கிரஹண மோக்ஷகாலத்திலும் தானஞ் செய்யவேண்டும். சங்க்ரமண காலத்தில் தேவகருமத்திலும் பித்ருகருமத்திலும் எந்தப்பொருள் தானஞ் செய்யப்படுகின்றதுவோ? அந்தப்பொருள் ஒவ்வொருபிறப்பிலும்அவனுக்குநித்தமாய்க்கிடைக்கும்படிச் சூரியன் கொடுக்கின்றான். எ-று. காண்க.

அயனதிகள் வருமாறு.

விருத்தவசிட்டர். వృద్ధవశిష్ఠుఁ॥ "మృగకర్కటసంక్రాంతీ ద్వౌయుదగ్దక్షిణాయనౌ।విషువేచతులామేషతయోర్మధ్యేతథోపరాఁ। వృషవృశ్చికకుంభేషుసింహచైనయదారభఃఁ ॥ ఎతద్విష్ణుపదంనామ విష్ణుపాదాధికంఫలం। కన్యాయాం మిథునేమీనే ధనుష్యపిరవైర్గతిఃఁ। షడశీతిముఖాఃపోక్తా ష్షడశీతిగుణాఫ్ఫలైఃఁ." = மேட சங்கிரமணம்=சித்திரை மாசப்பிறப்பு விஷுவத்து புண்ணியகாலம். விருஷப்சங்கிரமணம் = வைகாசி மாசப்பிறப்பு விஷ்ணு பதபுண்ணியகாலம். மிதுநசங்கிரமணம் = ஆனிமாசப்பிறப்பு ஷடசீதி புண்ணிய காலம். கர்க்கடக சங்கிரமணம் = ஆடிமாசப்பிறப்பு தக்ஷிணாயன புண்ணீயகாலம். சிங்கசங்கிரமணம்=ஆவணி மாசப்பிறப்பு விஷ்ணுபத புண்ணியகாலம். கந்நியாசங்கிரமணம்=புரட்டாசிமாசப்பிறப்புஷடசீதிபுண்ணியகாலம்.துலாசங்கிரமணம்= ஐப்பசிமாசப்பிறப்பு விஷுவத்து புண்ணியகாலம். விருச்சிகசங்கிரமணம் கார்த்திகைமாசப்பிறப்பு விஷ்ணுபத புண்ணியகாலம். தனுஸ்ஸங்கிரமணம் = மார்கழிமாசப்பிறப்பு, ஷடசீதி புண்ணிய காலம். மகரசங்கிரமணம்=தைமாசப்பிறப்பு, உத்தராயண புண்ணியகாலம். கும்பசங்கிரமணம் = மாசிமாசப்பிறப்பு, விஷ்ணு பதபுண்ணியகாலம். மீனசங்கிரமணம்=பங்குனி மாசப்பிறப்பு ஷடசீதி புண்ணியகாலம். எ - று. காண்க.

விஷுவத்து - என்பது, ஆகாயத்திலிருக்கும் பசக்கிரத்தில் துலாமேஷராசிகள் நடுப்பாகத்தில் சமசூத்திர மாகவிருத்தலின் அவற்றிற்கு விஷு என்னும் அப்பெயர் உண்டாயிற்று.

விஷ்ணுபதம்-என்பது, இடபம், சிங்கம், விருச்சிகம், கும்பம், இந்தத் திராசிகளுக்குச் சூரியன் புகும் காலத்தில் செய்த தானதி நல்ல கருமங்கள் விஷ்ணுபாத சன்னிதியிற் செய்ததிலும் அதிகபுண்ணிய பலத்தைத் தருதலினால் அந்த சங்கிரமணத்திற்கு விஷ்ணுபதம் என்னும் பெயர் வந்ததென்றுகூறுவர்.

ஷடசீதிமுகம்-என்பதனுள்."ஷட்டு.=ஆறு.அசீதி=எண்பது. கணக்கிற்கு இடப்புறமிருந்து வலப்புறம் போதல் வழக்காதலின் எண்பத்தாறு என்றபடி. அவ்வளவுபாகம் அதிகமான புண்ணியத்தைத் தரும் காலமாதலின், மிதுனம், கன்னி, தனசு, மீனம், என்னும் உபயராசிகளுக்குச்சூரியன் புகும்காலம், ஷடசீதிமுகம் என்று கூறுவர்.

தக்ஷிணாயனம் - என்பது சூரியன் வடக்கிலிருந்து தென்திசைக்கு நடக்கத் தொடங்குங்காலம். அதுகர்க்கடக சங்கிரமணம் ஆதலால் அப்பெயராயிற்று.

உத்தராயணம் - என்பது, சூரியன் தெற்கிருந்து வடக்கே செல்லத் தொடங்கும் மகரசங்கிரமணகாலத்திற்கு உத்தராயணம் என்றுபெயராம்.

இப்பன்னிரண்டு சங்கிரமணமும் ஸ்நாந்தானமுதலிய நல்ல கருமங்களைச் செய்பவர்க்கு அக்கருமபலத்தைக் காலவிசேடத்தால் அதிகரிக்கச்செய்தலினால் அவற்றிற்குப் புண்ணியகாலமென்று பெயராயிற்று.

பூரணையிற்செய்யுந்தானம்.

விஷ்ணுதருமோத்தரம். விஷ்ணுధర్మోత్తరే "వైశాఖీకార్తికీమాఘీ పూర్ణిమాతుమహాఫలా। పౌర్ణమాసీషుసర్వాసు మాసర్క్షసహితాసుచ। దత్తానామిహదానానాం ఫలందశగుణంభవేత్." =வைகாசி, கார்த்திகை, மாசி, இந்த மூன்று திங்களின் பூரணைகள் விசேடபயனையுடையனவாம். அன்றியும், ஏனையொவ்வொருமாதங்களின் நக்ஷத்திரங்களோடு கூடிய எல்லாப் பூரணையிலும் கொடுக்கப்பட்ட தானத்திற்கும் பதின்மடங்குபயன் அதிகமாம். எ - று. காண்க.

மாதங்களின் நக்ஷத்திரமாவன. சித்திரைமீ க்கு சித்திரைநக்ஷத்திரம். வைகாசிமீக்கு விசாகநக்ஷத்திரம். ஆனிமீ க்கு கேட்டைநக்ஷத்திரம். ஆடிமீ க்கு பூராடநக்ஷத்திரம். ஆவணிமீ க்கு திருவோணநக்ஷத்திரம். புரட்டாசிமீ க்கு பூரட்டாதிநக்ஷத்திரம். ஐப்பசிமீ க்கு அசுவனிநக்ஷத்திரம். கார்த்திகைமீ க்கு கிருத்திகைநக்ஷத்திரம். மார்கழிமீ க்கு மிருகசிரநக்ஷத்திரம். தைமீ க்கு பூசநக்ஷத்திரம். மாசிமீ க்கு மகநக்ஷத்திரம். பங்குனிமீ க்கு உத்திரநக்ஷத்திரம். இம்மாதங்களின் பூரணை திதியில் இந்தநக்ஷத்திரங்களுக்குச் சரியாகச்சந்திர னிருக்கவேண்டுவது. இது சாந்திரமானத்தின்படி சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சாந்திரமானத்தில் சிலகாலத்தில மேற்கூறிய நக்ஷத்திரங்களுக்குப் பின்னநக்ஷத்திரமாவது முன்னநக்ஷத்திரமாவதுசேர்ந்து வருவதுமுண்டு. ஆதலின், சௌரமான வகையாலாயினும் ஆகலாம். கூறிய நக்ஷத்திரங்களோடு கூடிய பூரணை திதியெல்லாம் பதின்மடங்கு புண்ணியந்தரத்தக்க புண்ணியகாலமாம். கஉ - மாதங்களின்பெயரும் அக்காரணத்தினாலேயே வழங்குகின்றது.

காலவிசேடத்தினால் தானத்தின்பலவிசேடம்.

மனு மநுः॥ "సహస్రగుణితందానం భవేద్వత్సంయుగాదిషు। కర్కశాద్దాదికంవైతత్తథామన్వంతరాదిషు." = நான்கு யுகாதிகாலங்கள், பதினான்கு மன்வந்தராதி காலங்கள் இவைகளில் கொடுக்கப்பட்ட தானமும் செய்யப்பட்ட சிராத்தமுதலிய கருமங்களும் தான்கொடுக்கத்தக்கதின் பலனுக்காயினும் ஆயிரம்பங்கு அதிகமான பலனைக்கால பலதிதிகொடுக்கின்றன. எ-று. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். యాజ్ఞవల్క్యుఃll "శతమింద్రుయెదానం సహస్రంతుది నక్షయెl ఉపవెశశతాహస్రం వ్యతీపాతెష్వనంతకం." = "சந்திரனுடைய க்ஷய" காலத்தில் தானஞ்செய்யின் நூறுமடங்கு பயனதிகமாம் "தினக்ஷய" காலத்தில் செய்யப்பட்டதானம் ஆயிரம்பங்கு அதிகபயனைத் தருகின்றது. விஷுவத்துப் புண்ணியகாலத்தில் செய்த தானம் இலக்ஷம்பங்கு அதிகமானபயனைத் தருகின்றது. வியதிபாதத்திற் செய்யப்பட்ட தானம் முடிவற்றபயனைத் தருகின்றது. எ-று. காண்க.

"இந்துக்ஷயே." என்பதனுள், இந்த = சந்திரன். க்ஷயம் = குறைந்துபோதல். ஆகவே சந்திரனுடையகுறைவாங்காலமென்று, ஷஷ்டி தற்புருடசமாசார்த்தம் = ஆரும்வேற்றுமைத் தொகைப்பொருளாகின்றது. இது வாச்சியார்த்தம். இனிசந்திரன் ஏறுவதும் குறைவதுமில்லையாமாதலின் இச்சொற்பொருளீண்டு ஒவ்வாது; இப்படிப்பட்டவிடங்களில், வாக்கியங்களுக்குக்கருத்துப்பொருத்தமாம்படி, அதற்கிலக் கியார்த்தத்தைக் கற்பிக்கவேண்டுகின்றது. இலக்கியார்த்தம்-எது, சொல்லுக்குரிய பொருளோடு சம்பந்தமுடைய வேறோர்பொருள். அல்லது. ஆகுபெயர்ப்பொருள். ஈண்டு இந்து என்னும் மொழிக்குச் சந்திரன் சொல்லுக்குரியபொருள். அவனொடு சம்பந்தமுடைய கலைகளே லக்ஷியார்த்தமாம். அதனுடைய க்ஷயம் என்னவே. அமாவாசையென்று பொருளாகின்றது. அல்லது, சந்திரனுக்குச் சம்பந்தமானது தின நக்ஷத்திரங்களாம். அதனுடைய குறைவு என்னவே. ஒரு இராப்பகலில், = சூரியோதயமுதல் மறுபடியும் சூரியோதயத்துக்குள் மூன்று நக்ஷத்திரங்களின் சமசூத்திரத்திற்குச் சந்திர சஞ்சாரம் உண்டாம்காலம். (உதாரணம். காலை-உ - ராழிகை, அசுவனி. பின்பு, இரு - ராழிகை, பரணி. மேல் - மூன்று ராழிகை, கிருத்திகை. ஆக ராழிகை. சுஅ. இப்படிப்பட்ட ராளாம்). அதுவுமன்றி, சந்திரனுக்குச் சம்பந்தமானது, அச்சந்திரனது நித்தியகதி, அது ராளொன்றுக்கு சராசரி அ00 - கலைகளிருக்கவேண்டுவது. அக்கலைகள் க00 - வரையில் ஏறுவது முண்டு, எ00 - வரையில் குறைவதுமுண்டு, அங்ஙனம்குறைந்தகாலம் "இந்துக்ஷய" மென்று கூறப்படும். அப்போது, நித்த நக்ஷத்திரங்களினுடைய பரமராழிகை = ஆதியந்த மொத்த ராழிகை - சுஅ - க்கு ஆயினும் அதிகமாகின்றது. (உதாரணம். ஞாயிற்றுக்கிழமை அசுவனி, இரு - திங்கட்கிழமை பரணி, சுஅ - செவ்வாய்க்கிழமை பரணி, க - ஆதியந்த ராழிகை-சுரு - ஆக; ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய் என்னும் மூன்று வாரத்திற்கும் பரணி, சம்பந்தப்பட்டது. அவற்றுள் திங்கட்கிழமையை இந்துக்ஷய புண்ணிய காலமென்றும் கூறப்படும். மேற்கூறியபடி நக்ஷத்திர ஏற்றக்குறைவு காலங்களை அப்போதைக்கப்போது பஞ்சாங்கத்துள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இம்மூவகையான லக்ஷியார்த்தத்தில் யாஞ்ஞவற்கியர்கருதியது யா

தா? என்றுவிசாரிக்கு மிடத்தில் மூன்றுமெனச்சிலர், இரண்டேயெனச்சிலர், ஒன்றெனச்சிலர், நிச்சயவகையின்றிக்கூறுகின்றனர். யாஞ்ஞவற்கியமிருதிக்கு வியாக்கியானஞ் செய்த, விஞ்ஞானேயர்கி முதலியோர் இவ்விடயங்களைத் தேற விசாரித்தாரில்லை ஆதலின், இந்தகூயமென்பதோடு மூலத்தில் தின கூயம் என்று கூறப்பட்டுள்ள அத்தினகூயமென்பதற்கு எல்லாமிருதியி லுங் கூறப்பட்டுள்ள விலக்கண்த்தை இவ்வுரையாசிரியரே உதகரித்துளழு தினின்றனர். அதன்றேக்கத்தால், இப்போது, மேற்கூறிய மூன்றுவகை உரை யில் இரண்டாவது உரையையே சிறந்ததாகக் கொள்வது யுத்திசம்மதமாக விருக்கின்றது.

வியதிபாதத்தில்தானம்.

பரத்துவாசர். भरद्वाजः॥ "व्यतीपातेवैधृतौ च दत्तमक्षयकृद्भवेत्." = வியதீபாதத்திலும் வைதிருதியினும், (எனவே அந்த யோகத்தில்) அல்லது (மஹாபாதகாலத்தில்) கொடுக்கப் பட்டது கெடாதபயனைக் கொடுப்பதாம். எ-று. காண்க.

விஷ்ணு. विष्णुः॥ "दिनक्षयेदिनच्छिद्रेपुत्रजन्मादिकेपिच। आदित्यादिग्रहाणां च नक्षत्रैर्ग्रहसंगमे। अज्ञेयेपुण्यकालोयं ज्योतिर्विद्भिर्विचार्यच। तत्रदानादिकंकुर्या दात्मनःपुण्यवृद्धये."=தினகூயகாலமும், தினசித்திரகா லமும், மக்கள்பிறத்தல் முதலியகாலமும், சூரியன்முதலியகிரகங் கள் அந்தந்த நக்ஷத்திரங்களோடு கூடுங்காலமும், புண்ணியகால மென்று உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கது. சோதிட முணர்ந்தவர்க ளால் அந்தந்தகாலங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, அப்பொழுது தா னமுதலிய நல்லகருமங்களைத் தனக்குப் புண்ணியத்தை விருத்தி செய்து கொள்ளும்படிக்குச் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

தினகூயவிலக்கணம்.

வசிட்டர்கூறினர். वसिष्ठः॥ "एकस्मिन्नपि सावनेह्नि तिथीनांत्रितयंयदा। तदादिनक्षयंप्रोक्तं शतसाहस्रकंफलं."=ஒருசாவனதினத்தில்மூ ன்றுதிதிகள் எப்பொழுதுசேருகின்றனவோ? அப்பொழுது தின கூயமென்று கூறப்பட்டது. அந்தகாலத்தில்செய்தஸ்நானந் தான முதலிய நல்லகருமங்களினால். இலக்ஷம் பங்கு அதிகபயன் உண் டாம். எ-று. காண்க.

சாவனதினம். என்பது, சூரியோதயமுதல் மறுபடியும் சூரியோதயம் நிகழுமளவிலாகிய ஒரு அஹோராத்திரத்திற்கு மொத்தநாழிகை அறுபது சொன்னது ஒருசாவனதினமாம்.

தினச்சித்திரவிலக்கணம்.

சோதிடநூலுள். ஜ்யோதிஶ்சாஸ்த்ரே॥ "திதியृக்ஷயோகர்க்ஷ சேதாதிஶபர்வ ணாம்। ஸமாப்திவஸாச்சித்ர ஸமாக்ஷ்யாஹுர்தார்கவஃ." = திதியும் நக்ஷத்திர மும் ஓரோகாலத்தில் முடிவதும், திதியும் யோகமும் ஓரோகாலத் தில் முடிவதும், யோகமும் நக்ஷத்திரமும் முடிவதும், திதியோ கம்நக்ஷத்திரமும் ஒன்றுகமுடிவதும், ஆகியயிப்படிப்பட்டகாலம், சந்திரன்பருவகாலத்தோடு ஒத்தனவாம், இவற்றைச் சித்திரகால மென்றும் சமகாலமென்றும் சுக்கிரன் கூறினர். எ-று. காண்க.

சேதாதிகாலம்.

சோதிடநூல். ஜ்யோதிஶ்சாஸ்த்ரே॥ "஋க்ஷாதிஸங்க மோபேதம்ச்சேதாத்யஃபலைர்யு தம்। பலைஷ்டஶபிர்யுக்தம் நாடிகாத்வியயம்யுக்। சேதாதிஸமயஸ்தஜ்ஞோக்தோ தானேனந்த ஫லப்ரதஃ." = நக்ஷத்திரத்தினுடைய கலப்போடு கூடியிருப்பது, அதனுடைய சேதங்களின் பலத்தோடு கூடியிருப்பது, ஆகிய இவ் விரண்டிலும் இரண்டுநாழிகை பதினுறுவிநாடிகள் புண்ணியகால மென்று கூறப்பட்டது. அக்காலத்தில் தானஞ்செய்தால் முடி வில்லாத பயனுண்டாம். எ-று. காண்க.

திதி, நக்ஷத்திரம், யோக முதலியவற்றிற்குக் கூடுங்காலம் தொடக்கத் தில் நாழிகையிரண்டும் விநாடிபதினுறு. சேதகாலம் என்பது, விட்டுப்போ ம்பொழுதாகிய மோக்ஷகாலம்முடிவில் இரண்டுநாழிகை பதினுறுவிநாடியாம். (உதாரணம்) ஞாயிற்றுக்கிழமை, சஷ்டி ஒன்பதுநாழிகை. சனிக்கிழமை பஞ் சமி ஐந்துநாழிகை. அச்சனிக்கிழமை ஐந்துநாழிகை முதல் ஏழுநாழிகை-பதினுறுவிநாடி வரையில் ஷஷ்டி சங்கமகாலம், ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஏழுநா ழிகை நாற்பத்துநான்கு விநாடிமுதல் பத்தாவது நாழிகை தொடக்கவரையி லும் ஷஷ்டிசேதகாலமாம். இவ்வாறு மற்றைய வெல்லாவற்றிற்கு முணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

தானத்திற்கு நிஷேதகாலம். நிஷேதம்=விலக்கு.

சங்கலிகிதர். ஶங்கலிகிதௌ॥ "ஆஹாரமைதுனநித்ரா ஸந்த்யாகாலேஷுவர் ஜயேத்। கர்மாத்யயனஞ்சைவ ததா தானப்ரதிக்ரஹௌ." = சந்தியாகாலத்தில் உண்டி, உறக்கம், புணர்ச்சியும், சந்தியாவந்தனமொழிய வேறு கருமங்களும், வேதமோதலும், தானம் கொடுத்தலும், வாங்குத லும் ஆகிய இவற்றை விட்டுவிடவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

இராத்திரி தானங்கூடாது.

ஸ்கந்தபுராணம், ஸ்காண்டபுராணே॥ "రాత్రౌదానంనకర్తవ్యంకదాచిదపికేనచిత్। హరంతిరాక్షసాయస్మాత్తస్మాద్దాతుర్భయావహం। విశేషతోనిశీథేతు నశుభంకర్తుశక్యతే। అతోవివర్జయేత్ప్రాజ్ఞో దానాదిషుమహానిశాం." = இரவக்காலங்களில் எப்போதும் எவ்விதத்தும் தானம் செய்யலாகாது. ஏன் எனில்? அந்தத்தானபலனை இராக்கதர்கள்கொள்ளுவார்கள். ஆதலால் கொடுப்பவனுக்குப் பயமுண்டுபண்ணும். அவற்றுள்ளும், அமாயிருளில் எந்தச்சுபகருமங்களும் சுகங்கொடுக்க மாட்டாது. ஆதலால், அறிவுடையோன்தானமுதலியசுகருமங்களில் நடுஇரவை விட்டுவிடவேண்டியது. எ - று. காண்க.

அதன் ஒழிபு.

அங்கு மேற்கூறியதிற் சிறப்பாகத் தேவலர்கூறினர். దేవలః॥ "రాహుదర్శనసంక్రాంతి యాత్రాదౌప్రసవేపిచ। దానంనైమిత్తికంజ్ఞేయంరాత్రావపి తదుచ్యతే." = இராகுதரிசனம் = கிரஹணகாலம், சங்கிராந்தி= சூரியன் ஒவ்வொரு இராசியிலும் பிரவேசிக்குங்காலம், பிரயாணமுதலிய செய்யும்காலம், பிள்ளைபெறுதல், இப்படிப்பட்ட நிமித்தங்களுண்டானால் இரவிலும் நைமித்திக தானங்கள் உடன்பட்டன வென்று உணரத்தகுன. எ-று. காண்க. இவ்விடத்து, "சங்கிராந்தி" என்றதனால்மகரசங்கிரமணம்=தைமாசப்பிறப்பு, கர்க்கடக சங்கிரமணம் = ஆடிமாசப்பிறப்பு மாத்திரமென்றுணரத்தக்கது. ஏன் எனில்? வேறுமிருதிகளில் "ముక్త్వానుకరకర్కటౌ." கர்க்கட சங்கிரமணம், மகரசங்கிரமணம். இவ்விரண்டினையுமொழித்து, ஏனைய வெல்லாச் சங்கிர மணத்திலும் இராக்காலத்தில் ஸ்நானதானங்கள் செய்யலாகாது என்று விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தானத்திற்குரிய இடம்.

மச்சபுராணம். మత్స్యపురాణే॥ "ప్రయాగాదిషు తీర్థేషు పుణ్యేష్వాయతనేషుచ। దత్వాచాక్షయమాప్నోతి నదీపుణ్యవనేషుచ." = பிரயாகைமுதலிய புண்ணியதீர்த்தங்கள், புண்ணியகரமான தெய்வ கூத்திரங்கள் புண்ணியநதிகள், புண்ணியவனங்கள், இவற்றில் தானங்களைச் செய்து கெடாத பயனை அடைகின்றன். எ - று. காண்க.

வியாசர். వ్యాసః॥ "గంగాద్వారేప్రయాగేచా విముక్తేపిచపుష్కరే। మ
కరేచాట్టహాసేచ గంగాసాగరసంగమె। కురుక్షేత్రేగయాతీర్థేశతథాచామరకంటకే। ఏన
మాదిమతీర్థేషు కృతమృత్యుతామియాత్." = கங்காத்துவாரம்=இமயமலை
யில் கங்கைபிறக்குமிடம், பிரயாகை = கங்கையமுனைகூடும் இட
ம், அவிமுக்தம்=எந்தஇடத்தில் இறந்தவருள் முத்தியடையாத
வனில்லையோ ? அது. சிவனாலும் ஞானிகளாலும் விடப்படாதது
எனவுமாம். விசேடமாக முத்தியையடைந்தது எனினுமமையும்.
அதுகாசியாம். புஷ்கரம் = பிரபாசக்ஷேத்திரம். அல்லது, சரச்
சுதியாற்றங்கரையி லுள்ளதுமாம். இல்லையேல் பிரகற்பதி யொவ்
வோரிராசியில் இருக்குங்கால் ஒவ்வொருயாறு புஷ்கரம் என்
னப்படும். அதுவருமாறு,குருதுலாத்திலிருக்கும்போது காவேரி
புஷ்கரம் - என்றுற்போலவன. மகரக்ஷேத்திரம் = கஜேந்திரன்
முத்தியடைந்த இடம். அட்டகாசம் = சிவன் நகைத்த இடம்.
இது சிவஹாஸக்ஷேத்திர மென்னவும் படும். அது புராணபேதப்
படி, இமயமலைக்கீழ்ச் சிகரம், திருத்தணிகை, மதுரை யாதி
இடம். இதைத்திரிபுரதகனக்ஷேத்திர மெனவுங் கூறுவர். கங்கா
சாகரசங்கமக்ஷேத்திரம் = வங்காளம் காளிகட்டம். குருக்ஷேத்
திரம், குச்சிலிநாட்டுக்கும் டில்லிக்கும் நடுவே பாரதயுத்தம்நடந்
தபெருவெளி. கயாதீர்த்த மென்பது. பல்குனி நதி விஷ்ணுபாத
க்ஷேத்திரமாம். அமரகண்டகம் = தேவர்கட்கு அரக்கர் துன்ப
மொழித்த உஞ்சேனைமாகாள க்ஷேத்திரம். அது உச்சயினிமஹா
காளி என்று வழங்குகின்றது. இவைமுதலிய க்ஷேத்திரங்கள்
எனவே யமுனை, கோகுலம், பிருந்தாவனம், அயோத்தி, பிரம
கபாலம், கேதாரம், அரித்துவாரம், இராவணம், நாராயணம்,
சுவாலாமுகி, கண்டகி, நருமதை, ஓங்காரம், சந்திரபாகை,
விரூபாக்கம், துவாரகை, சோமநாதம், அவந்தி, பூநாபி, சகந்
நாதம், விந்தவாசினி, ஸ்ரீ சைலம், கோதாவிரி, கிருஷ்ணை, கோக
ரணம், திருவேங்கடம், கசாரணியம்,சாரச்சுதம், ரிஷியசிருங்கம்,
கரளபுரம், திருக்காளத்தி, திருக்காஞ்சி, ஆலவனம், சிதம்பரம்,
அண்ணாமலை, காவேரி, கமலாலயம், திருவானைக்கா, ஸ்ரீ ரங்கம்,
திருவிடைமருது, அனந்தசயனம்,தாம்பரவருணி,இராமேச்சுரம்,
முதலியதிருப்பதிகளுமாம். இவற்றுள்ளும் செய்யப்பட்ட தான
கருமங்கள் கேடாதபயனைத்தரும். எ - று.

தானவிதி முற்றிற்று.

இனி ஏற்றல் வருமாறு.

அவ்வேற்றல் விடயத்தில் வேதத்தாற் கூறப்பட்ட விதி முன்னர்க் கூறப்பட்டது. என்னை? "द्रव्यमर्थय ब्राह्मणं प्रति गृह्णीयात्." = பொருளைத் தேடவேண்டின வேதியன் தான மேற்றலைச் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க. அவ்விடத்து வேள்வி செய்வித்தலில் முன்சம்பந்தப் பட்டிருந்த இந்தவிடயம் ஏற்றலிலும் நேரிடுமெவ்வளவும் கூட்டத்தக்கது. என்றுணர்க.

அற்றேல், ஏற்றல் என்பது மனுவால் இழித்துக் கூறப்பட்டது. என்னை? மனு, மநுः॥ "प्रतिग्रहं प्रत्यवरस्तु प्रस्याग्रर्ह्यः." = ஏற்றலென்பது, எவற்றினு மிழிந்தது வேதியனுக்கோ வெனில்? அது நிந்திக்கப்பட்டது. எ-று. எனில்?

ஈனக்கொடை யாகாதென்பது.

அங்ஙனமன்று. தாழ்ந்ததாகிய ஏற்றல்வேதியனுக்குக்கூடா தென்ற அவ்வசனத்தா லுண்டாகிய பழிப்பு நீசரால் ஒன்றும் பெறலாகாதென்று கூறியவாறுகக்கொள்ளத் தக்கது. அதுமேற் கூறும் மனுவசனத்தாலேயே விளக்கப்பட்டது. என்னை? மனு. மநुः "प्रतिग्रहेऽग्रर्ह्यतस्त्याज्य चूद्रादाप्रयत्नत्यजन्मनः." சூத்திரனுலும் கடையனுலும் தானமேற்றல் பழிக்கப்பட்டதாம். எனவே நீசனிடத்தில் வாங்கப்படாது என்பது. தக்கவாறாற் பெறுகையோ வெனில்? அது அவரானேயுடன்பட்டிவிக்கப்பட்டது. என்னை? மனு.மநुः "अशुद्धाच्चप्रतिग्रहः." = பரிசுத்தன் கையினின்றும் பெறுதல்கூடும். எ-று. காண்க. ஏற்றல்=வாங்குதல்.

ஏலாமையின் சிறப்பு.

பழிக்கப்படாத ஏற்றலே யாயினும். அவ்வேற்றலைச் செய்தலினும், செய்யாதிருத்தலே சிறந்தது. அங்ஙனம், யாஞ்ஞவற்கியா கூறினர். வருமாறு. याज्ञवल्क्यः "प्रतिग्रहसमर्थोऽपि नाऽऽद्दीतैव प्रतिग्रहं। यैलोकादानशीलानां सतामाप्नोतिपुष्कलं." = தானத்தைப் பெற்று அதனால் வருங்குற்றத்தை நீக்கிக்கொள்ள வல்லவனேயாயினும், யார்? தானம் வாங்குதலேயெழித்திருக்கின்றனை? அவன் எப்பொழுதும் பலபெரிய தானங்களைச் செய்துகொண்

டே யிருக்குங் கொடையாளருக்குளந்தபுண்ணியலோகம் கிடைக்குமோ? அந்தச்சிறந்த புண்ணியலோகத்தைப் பெறுவன். எ-று. காண்க.

ஏற்றல் சிறப்பு.

அற்றேல், யமன் ஏற்றலைச் சிறப்பிக்கின்றனர். வருமாறு. யமः "प्रतिग्रहाद्याप्तनया जनानांप्रतिग्रहंश्रेष्ठतमंवदंति। प्रतिग्रहाच्छ्रुत्यतिजप्यहोमैर्व्याज्यात्तुपापान्मुनंतिवेदाः॥" = ஏற்றல், ஓதுவித்தல், வேட்பித்தல், என்னு மிம்மூன்றனுள், ஏற்றல் மிகச்சிறந்தது எனப்பெரியர்கூறுவர். ஏனெனில்? செபம், ஹோமம், இவற்றைச்செய்தால் இந்த ஏற்றலால் வரும் பாபத்தை விலக்கிக்கொண்டு சுத்தனுவன், வேட்பித்தலா லுண்டாகிய பாவத்தை வேதமும் ஒழிக்கலாற்றாது. எ-று.

மனு இம்முறைக்கு வேறுபடாதுகூறினர். வருவாறு. मनुः। "जपहोमैरपैत्येनो याजनाध्यापनैःकृतं। प्रतिग्रहनिमित्तंतु त्यागेनतपसैवतु॥" = செபத்தினாலும் ஹோமத்தினாலும் வேட்பித்தலின் பாபமும் ஓதுவித்தலின் பாவமும் ஒழிகின்றது. ஏற்றலால் வரும் பாபமோ? கொடுத்தலாலும் தவஞ்செய்தலாலும் ஒழிகின்றது. எ-று. என்னையெனில்?

இங்ஙன கூறியவாறு குற்றமன்று. இருபிறப்பாளரினின்றும் ஏற்றுக்கொள்வது சிறந்தது. சூத்திரனினின்றும் ஏற்றுக்கொள்வது பழிக்கப்பட்டது என்ற தேற்றவுரையெளிது கூறலாமாயிருத்தலின்.

அற்றேல், தக்கோரினின்றும் பெறுவதிலும் யாதோ? ஒரு பாவமிருப்பதாகத் தோற்றுகின்றது. என்னை? ஏற்றலைச் சிறப்பித்துக் கூறிய இயமன் வசனத்திலும். "प्रतिग्रहाच्छ्रुत्यतिजप्यहोमैः" = செபத்தாலும் ஹோமத்தாலும், ஏற்றலாலுகிய குற்றத்தினின்றும் சுத்தனுகின்றான் என்றலின்; எனின்?

ஆம், வேதத்தை முற்றுமுணர்தல் முதலிய ஆற்றலில்லாதவனுக்கு ஏற்றலாலே குற்றம் ஒருதலையாகவே யிருக்கின்றது. ஒருதலை=நிச்சயம். இக்கருத்தை யுள்ளிட்டு வேதமுற்றுமுணர்ந்தவனுக்கு ஏற்றலால் குற்றமில்லையென்று ஸ்காந்த புராணத்துட்

கூறப்பட்டது. வருமாறு. ஸ்ம்ருதி॥ "ஷடங்கவேதவித்விப்ரோ யதிர்கர்ம்யாத்ரிகஸ்ருக்ருஹம்। ந ஸபாநேனலிப்யேத பத்மபத்ரமிவாம்பஸா." = ஆறு அங்கநூலோடுங் கூடிய வேதமுணர்ந்த வேதியன் தானமேற்றல் தாமரையிலை நீரோடு கலவாதவாறுபோல பாவத்தோடு கலப்பதில்லை. எ-று. காண்க.

இந்தநியாயமே வேட்பித்தலுக்கும் ஓதுவித்தலுக்கும் கொள்ளத்தக்கது. எவனால் வேள்வி செய்விக்கப்படாதோ? அவனால் வேள்வி செய்வித்தல், கூலிக்கு வேதமோதுவித்தல், தகாதவனால் தானமேற்றல், இவற்றில் பாபம் மிகுதியாகவரும். தன்னிடத்தில் சிறிது அதிகாரம் சிதறிக்கிடந்தால் நடத்தத்தொடங்கின வனுக்குச் சிறிதுபாவம் உண்டாம். சிறந்தஅதிகார மூடையோன் விதிக்கப்பட்டதாகிய வேட்பித்தல், உத்தமமான வோதுவித்தல், சுத்தமாகிய ஏற்றல் இவற்றிற் பிரவேசித்தலால் யாதொரு பாவமும் இல்லை. இதுவே யுணர்வுடைமையாம்.

ஏற்றலினுயர்வுதாழ்வு வருமாறு.

வியாசர். வ்யாஸ:॥ "த்விஜாதிப்யோ தநம்விஸ்ருஷ்டம் ஸர்வேப்யோ த்விஜோத்தமை:। அபிவா ஜாதிமாத்ரேப்யோ நதுகுர்யாத்கதஞ்சந." = இருபிறப்பாளர் மூவருள் ளுஞ் சிறந்த அந்தணன் ஒருவன் தனத்தைத் தானமாக வேற்றலுக்கு அதிகாரியாவான். அவ்வந்தணன் அச்சிறந்த விருபிறப்பாளராலேயே அப்பொருளைப் பெற விரும்பவேண்டும். இல்லையேல் சாதிமாத்திரையால் இருபிறப்பாளரா யிருப்பினும் அவரிடத்திலாவது அவ்விருப்பஞ் செலுத்தலாம். எவ்வளவு துன்பம் வந்தபோதிலுஞ் சூத்திரனால் பொன்னைப்பெற விரும்பலாகாது. எ-று. காண்க.

ஓழிபு. "சதுர்விம்சதிமதம்."

தக்ககொடையாளர் கிடையாவழி தகாதாரிடத்திற் பெறுதலும் கூடுமென்று. "சதுர்விம்சதிமதம்" என்னு நூலுள் விதிக்கப்பட்டது. சதுர்விம்சமமே॥ ந்ருபாச்சப்ரதிக்ருஷ்டோ யோ ப்ராஹ்மணேப்யஸ்துதோ ந்ருப॥ தமப்யுபைத்யமாத்யாதி த்வாம்சுஷ்யவசநம்யதா." = எப்பொழுதும்வேதியன் வேதியனிடத்திலேயே ஏற்றல் செய்யவேண்டுவது. கிடைப்பதரிதாயின் பின் அரசனைப்பெறுக. அஃது மருமையேல் மேல்

வைசியனுற்பெறுக. அதுவுங் கிட்டாவிட்டால் முடிவில் சூத்திரனுலேனும் பெறுக; என்று சங்கர் கூறினர். எ-று. காண்க.

சூத்திரனுற் பெறுவதினும் ஏற்றக்குறைவு.

அங்கிரா. அംகிராः॥ "యత్రురాశీకృతంధాన్య మితిక్షేత్రేధవాభవేత్। శూద్రాదపిగృహీతవ్య మాత్యంతికసఘాపణం." = நெற்களத்திலேனும் மனையிலேனும் தானியம் குவியல் செய்திருக்கின் அதனிடத் திருந்து சூத்திரன் கொடுத்ததாமாயினும் பெறலாம் என்று ஆங்கிரசம் கூறிற்று. எ-று. காண்க,

அதன் விசேடம்.

வியாசர். வ்யாஸः॥ "కుటుంబార్థేశుచ్ఛూద్రాత్పత్నీగ్రాహ్యమయాచితం। క్రత్వర్థమాత్మనైవైవ నహియాచేతకర్హిచిత్." = சூத்திரருள்ளுஞ் சிறந்த உத்தமனேல் அவன் இரவாமலே வலிது கொடுப்பானுயின் அந்த பொன்னைக் குடும்பப் பாதுகாப்பின் பொருட்டு ஏற்றுக் கொள்ளலாம். வேள்வியின் பொருட்டாயினும் தன்சீவனப் பொருட்டாயினும் எத்துணையுங் கொள்ளலாகாது. எ-று. காண்க.

மனுவும். మనురపి॥ "నయోగార్థంధనంశూద్రాత్ద్విజోభిక్షేతథర్మవిత్। యజమానోపిభిక్షిత్వా చండాలసమోభవేత్." = தருமத்தை அறிந்த விருபிறப்பாளன் சூத்திரனுலும் பொன்னை வேள்வியின் பொருட்டு இரக்கலாகாது. வேள்வித் தலைவனுயினும் அங்ஙனம் இரத்தலைச் செய்தால் இறந்தபின்பு சண்டாளனுகப்பிறப்பன். எ-று. காண்க.

மேற்பெறுகையின்காலம்.

அங்ஙனம் சூத்திரன் கைப்பொருட்டானம் பெறுங்காலம் காந்தத்துட் கூறப்பட்டது. స్కందపురాణే॥ "యర్భక్షేదారుణేప్రాప్తేకుటుంబేసీదతిధ్రువం। అసతస్తప్రతిగృహ్ణీయా త్పత్నీగ్రహమతంద్రితः." = கொடியபஞ்சகாலம்வந்தபோதும், குடும்பம்பசியால்கொந்து இளைத்தகாலத்திலும், சாக்கிரதை யுடையனுய்த் தகாதா னிடத்திலேனும் தான மேற்றலாம். எ-று. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியரும். యాజ్ఞవల్క్యోపి "ఆపద్గతస్సంప్రగృహ్ణన్భుంజానోవాయతస్తతः। నలిప్యతేనసాభోజ్వలనార్కసమప్రభः." = ஆபத்தை யடைந்தவன்தகாதவனிடத்து ஏற்றலும், கிடைத்தவிடத்தில்புசித்தாலும்

விப்பிரனுதலின் தீயோடும் சூரியனோடும் ஒப்பாவன் அவனுக் குப்பாவம் வருவதில்லை. எ-று. காண்க.

மனு. மநுः "வృద్ధౌచమాతాపితరౌ సాధ్వీభార్యాసుతశ్శిశుः। అప్యకార్యశ తంకృత్వా భర్తవ్యామనురబ్రవీత్। జీవితాత్యయమాపన్నో యోన్నమత్తియతన్తుతः। ఆకా శమివపంకేనన సపాపెనలిప్యతే." = முதியதாய் தந்தையர், பதிவிரதை யாகிய மனையாள், சிறுகுழவியாகிய மகன். இப்படி நேரிடப்பெற் றுடையவன் செய்யத்தகாதன நூறுகரும மாயினுஞ் செய்து அவர்களைக் காக்கவேண்டுவது ; என்று மனுகூறினர். உயிர்துறக் கத்தக்க ஆபத்தை யடைந்தவன் கிடைத்தவிடத்தில் அன்னம்புசி த்தால் ஆகாயம் சேற்றுற் பூசப்படாதவாறுபோல அவன் பாவத் தாற் பூசப்படுகிறதில்லை. எ-று. காண்க.

ஏற்றலி னளவை.

கருடபுராணத்தில் ஏற்கத்தக்க பொருள் இவ்வளவு இருக்க வேண்டு மென்னும் அளவை குறிக்கப்பட்டது. గరుడపురాణెः "యా వతాపంచయజ్ఞానాం కరణంనియతంభవెత్। తావద్గ్రాహ్యంనదైవస్యాత్కుటుంబస్యాత్మ నస్తథా.," = எவ்வளவு திரவியத்தால் ஐம்பெரும் வேள்விகளைச் செய்வது தவருமல் நடக்குமோ ? அவ்வளவுதிரவியத்தை யெப் போதும் கொள்ளத்தக்கது. அவ்வாறே குடும்பத்திற்கும் தனக் கும் இன்றியமையாவளவு பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

வியாசர். వ్యాసः "ప్రతిగ్రహాధికరుచి ర్యాత్రార్థంతుసమాహరెత్। స్థిత్యర్థ మధికంగృహ్ణ న్బ్రాహ్మణోయాత్యధోగతిం। వృత్తిసంకోచమన్విచ్ఛె న్నైహికధనవిస్తరం। ధనలాభెప్రవృత్తస్తు బ్రాహ్మణ్యాదవహీయతే."=தானமேற் பதில் விசேடம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் இச்சையிருந்தால் புண் ணியகேஷத்திர தீர்த்தயாத்திரையின்பொருட்டுப் பெற்றுக்கொள் ளலாம். தான் ஓரிடத்தில் சுகமாயிருக்கும் பொருட்டு விசேட மாகப் பெற்றுக்கொண்டால் அந்த வேதியன் அதோகதி=நர கத்தையடைவன். சீவன உபாயத்தைச் சுருக்கமாகவே வைத் துக்கொள்ள விரும்பவேண்டுவது. பெரும்பொருளை விரும்ப லாகாது. தனலாபத்திற் பிரவேசித்தவனுலோ ? பிராமணீகத் தில் நின்றும் பிரஷ்டனுகின்றனன். எ-று. காண்க.

பாடவேறுபாடு. பாந்தரே "ப்ரதிக்ரஹாயாருசிஸ்யாத்" ஸ்திக்ஷ்ணாதிகம்ருஷ்ண" என்பனபாடமாயின், தானமேற்பதிலே விருப்பமின்றியிருக்கவேண்டுவது. ஆனல்யாத்திரையின்பொருட்டுப்பெற்றுக்கொள்ளலாம். தன்னிடத்திலே தானேஇருக்கும்பக்ஷத்தில் அதற்குவேண்டுவதற்காயினும் அதிகமாகப்பெற்றுக்கொண்டால் அவன் அதோகதியடைவன். என்று பொருளுரைத்துக்கொள்க.

தானமேலாத காலமும் இடமும்.

ஆபத்து இல்லாதகாலத்தில் அரசனிடத்தில் தானம் ஏற்கலாகாது என்று யாஞ்ஞவற்கியர் கூறினர். யாஜ்ஞல்க்யஃ॥ "நராஜ்ஞஃ ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத் லுப்தஸ்யோச்சாந்த்ரிவர்திநஃ। ப்ரதிக்ரஹோஸ்யநிசக்ரி ஷ்வஜிவேச்யாந்தராதிஷு॥ ஸப்தாவரகுணம்பூர்வா தூர்வாதேனேயஶ்சோத்தரம்."=உலுத்தன், சாத்திர எல்லையைக்கடந்து நடப்பவன், இப்படிப்பட்ட அரசனிடத்திலிருந்து தானம்பெறலாகாது. ஏற்றல் விடயத்தில் * சூனி, சக்கிரி, குவஜி, வேசி, அரசன், [என்பவருள்] பின்னவனுக்காயினும் முன்னவன் பதின்மடங்கு அதிகபாவமுடையோன் எ-று. காண்க.

அரசனற்பெறுதலே யாகாதென்பது.

சம்வர்த்தர். ஸம்வர்த்தஃ "ராஜப்ரதிக்ரஹோ கோரோமத்வாஸ்வாஸோபமஃ। புத்ரமாம்ஸம்வரம்போக்தும் நதுராஜப்ரதிக்ரஹஃ"=அரசனற் பெறுகிறதானம் மிகவும் அச்சத்தை விளைப்பதாம். தேன்போலும் மிகவினிமையுள்ளதாயிருக்கும் ஆயின் விடத்தைப்போலும் நாசத்தைச் செய்யும். உண்டிக்கும் வழியில்லாவழித்தான் பெற்ற பிள்ளையின் உடம்பிலுள்ள தசையாவது சிறந்ததாம். அரசனற் பெறுவது சிறந்ததல்லவாம் எ-று. காண்க.

வ்ஸகாந்தம். ஸ்காந்தே "மருதேஶேநிருதகே ப்ரஹ்மதத்த்வமாகதஃ। ராஜப்ரதிக்ரஹாத்துஷ்டஃ புனர்ஜன்மவிந்ததி। ப்ராஹ்மண்யம்யதிபரித்யஜ்ய த்ரவ்யலோபேனமோஹிதஃ। விஷயாமிஷலுப்தஸ்து குர்யாத்ராஜப்ரதிக்ரஹம்। நரகேகோரரூபேஷு தஸ்யைவபதனம்஧்ருவம்। வ்ருக்ஷோதவாக்நிநாதக்தஃ ப்ரரோஹம்திஷுனாகமே। ராஜப்ரதிக்ரஹாத்துஷ்டா நப்ரரோஹம்திகர்ஹிசித்."=நீர்நிழல் பச்சையற்ற வறும்பாலைநிலத்திற் பிரமராக்ஷச

---

* சூனி. என்பதனுள் - சூநா=சீவஹிம்சை அதைச்செய்பவன் சூனி. சக்கிரி=செக்கான்=எண்ணெய் சமைப்போன். குவஜி=கள்முதலியன விற்பவன். அவன்மரக்கொடியிட்டுத் தன்பெயர்முதலிய வெளிப்படுத்தலின் அப்பெயராயிற்று. வேசி=விலைமாது. அரசன்=மன்பதைத்தலைவன். மன்பதை=மனிதர்கூட்டம். விஞ்ஞானேஸ்வரீயம். ஆசாரகாண்டம். கச0-வதுசுலோகம்.

ஜன்மத்தை யடைந்தவன் யாரெனில்? அரசனிடத்தில் தானமேற் றுச் செல்வனனவனேயாம். மீட்டும் அவனுக்கு வேறுபிறப்பு வருதலில்லை. யார்? அந்தணரொழுக்கத்தை விடுத்துப் பொரு ளாசையால் மோஹப்பட்டு விடயபோகங்களை விரும்பி அதன் பொருட்டு அரசனிடத்தில் கொடைபெற்றுக் கொள்வானே? அவன் பெரும்பயத்தைச் செய்கின்ற நரகத்தில் விழுகின்றான் இஃதுண்மை. காட்டுத்தீயால் கொளுத்தப்பட்ட வனவிருக்ஷங் கள் மழைகாலத்தில் தளிர்க்கும்; அரசன் கொடைபெறுதலென் னும் பாவத்தால் சுடப்பட்டவர்கள் எப்போதும் தளிர்ப்பதில்லை. எ-று. காண்க.

விஷ்ணு தருமோத்தரம். விஷ்ணுதர்மோத்தரே "சசூனாநிசமஶ்சக்ரீ சசூ சக்ரிசமோஶ்வஜீ। சசூஶ்வஜிசமாவைஶ்ய சசவைஶ்யசமோநரபஃ। சசூனாநாசஹஸ்ராணியோ வாஹயதிசாநிகஃ। தேசகுல்யஸ்தோராஜா கோரஸ்தஸ்யாஶ்ருதிக்ரஹஃ." = சிவக் கொலைசெய்பவன் அல்லது, ஊன்விற்பவன் சூனன். செக்கான் அச் சூனர் பதின்மரோடு ஒப்பாவன். கள்முதலிய விற்பவன் அச்செக் கான் பதின்மரோடு ஒப்பாவன். விலைமாது அக்கள் முதலிய விற் பவர்கள் பதின்மரோடு ஒப்பாவள். அரசன் அவ்வேசியர் பதின்ம ரோடு ஒப்பாவன். பதினாயிரம் சூனபாவத்தை யார் சுமத்துகின் றனரே? அவன்சௌனிகன், அரசன் அவனுக்கு ஒப்பானவன். ஆதலின், அரசனிடத்திருந்து பெறுங்கொடை பெரும் பயத்தை விளைவிப்பது. எ-று. காண்க.

இப்பழிப்பு தருமியல்லாத அரசன் விடயம். அவ்வாறு. அதே நூலுட் கூறப்பட்டது. விஷ்ணுதர்மோத்தரே॥ "யேஷாம்நஃஸமயேவிப்ராயஜ்ஞே ர்யஜ்ஞபதிம்ஹரிம்। யஜந்தேஶூத்ரயாஜ்யாஸ்தே யேத்யஜ்ஞோதிதம்ஹலம்। யேஷாம்பாஷண்டஸம் ஸர்கோ ராஷ்ட்ரேஷுநிவஸந்தஸ்ய। ஏதேசூனாஸஹஸ்ராணாம் தஶானாம்ஹிஸிநோநரபஃ। யேஷாம்நயஜ்ஞபுருஷே காரணம்புருஷோத்தமஃ। தேதுபாபஸமாசாரா சூனாபாபாஹி தேஸ்மृதாஃ." = யாருடையதேசத்தில் வேதியர் எச்சத்தலிவன்= வேள்வித் தலிவனகிய விஷ்ணுவை வேள்வியால் பூசிப்ப தில்லையோ? அந்தஅரசர்களுக்கு இந்தச் "சூனாதோஷ" பலம் வரும். எந்தஅரசனுடைய அரசாட்சி பாஷண்டர்களால் விரவப் பட்டு வேதியர்க்கு இடனில்லாது விடுமோ? அந்தஅரசன் பதி னாயிரம் "சூனாதோஷத்தைத்" தங்கள் பங்காகும்படி அனுபவிக்

கின்றார்கள். எந்த அரசர்களுக்குப் புருடோத்தமனை வேள்வித் தலைவன் நியித்தகாரண னுவதில்லையோ? பாவவொழுக்க முண்டாகிய அந்த அரசர்கள் "சூதாபாவம்" உடையவர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றனர். எ-று. காண்க.

ஏற்கத்தக்க அரசன் விடயம்.

அதருமியல்லாத அரசனிடத்தில் தானமேற்றல் குற்றமில்லையாதலால் சாமசாகையில் பிராசீநசாலர் முதலிய மஹாமுனிவர்களை அரசன் கொடையேற்றலில், முன்னிற்கச்செய்யவேண்டி அசுவபதி என்னும் பெயரையுடைய அரசனுல் தோஷமில்லை என்பது குறித்துரைக்கப்பட்டது. அதுவருமாறு. ச்ருதிः "நமேஸ்தேனோ ஜனபதே நகதரோ்ய நமத்யபः। நானாஹிதாக்நிர்நா விद्वான्नसैरீ सैरिणीतथா."= என்தேசத்தில் கள்ளரில்லை, உலோபகுண முடையவனில்லை, கள்குடிப்போ னில்லை, வேள்விக்குரிய அக்கினி ஹோத்திரத்தைத் தேடிவைத்திராதவ னில்லை, வித்துவான் அல்லாதவ னில்லை, தன்மனஞ்சென்றவழி செல்லுவோனில்லை, வியபசாரஸ்திரீயில்லை, எ-று. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியருரையிலும், அரசன்கொடையை யேற்றுக் கொள்வதைப்பற்றிப் பழிக்கும்விடயத்தில் ("லுब्धस्योच्चास्त्रीवर्तिनः") என்று சிறிதுவிசேடம் கூறப்பட்டிருத்தலின் துட்டனுகிய அரசன் யாரோ? அவ்வரசன் கொடுக்குங் கொடையைப்பெறுவதே பழிக்கப்படுவது என்று தெரியப்படுகின்றது.

நாரதரும் அங்ஙனம் கூறினர். நாரதः। "श्रेयान्स्त्रिग्रहोराज्ञः नान्येसांब्राह्मणाद्ऋते। ब्राह्मणश्चेवराजाचद्वावन्योभृतव्रतौ। नैतयोरंतरंकिंचि त्पृजाधर्त्राभिरक्षणं। शुचीनामशुचीनांच सन्निपातोयथांभसां। समुद्रेसमतांयाति तद्वद्राज्ञां धनागमः। यथाग्नौसंस्थितं नैवशुद्धिमायातिकांचनं। एवंधनागमास्सर्वे शुद्धिमायान्तिराजनि." = அரசனிடத்திருந்தும் கொடையேற்றல் சிறந்தது. அந்தணனுலொழிய வேனையரால் பெறுவதும் சிறந்ததல்ல. அந்தணன் அரசன் என்னு மிவ்விருவரும் விரதங்களைத் தரித்தவர். சீவர்களையும் தருமங்களையும் காப்பவர்களா மாதலின் இவ்விருதிறத்தருக்கும் ஏற்றத் தாழ்ச்சியில்லை. நன்னீரும் கெட்டநீரும் கடலிற்கலந்தவழி யொத்தவாறுபோல அரசனிடத்துச்சேரும் எவ்வகைப்பட்டதனமும்

ஒருகன்மைய வாகின்றன. தீயினிடத்துக்கூடி எவ்வகைப்பட்ட பொன்னும் மாற்றுயர்ந்த வாறுபோல எவ்வகைப்பட்ட பொருளும் அரசனிடத்துச் சுத்தமாகின்றது. எ-று. காண்க.

அற்றேல், தானம் வாங்குதலே யாகாதென்று கூறிய பிரமாணமொழிக்கு, துட்டரது கொடையை ஏற்கலாகாது என்ற கருத்து வேறு பிரமாணங்களால் ஏற்பட்டவிடத்தும், ஆபத் காலத்தில் இழிந்தோர் கைப்பொருளும் கூடுமென்று ஸ்காந்த புராணத்துட் கூறப்பட்டதன்றே? அவ்வாறே நல்ல தானங்களையேற்றுக்கொள்ளுதலும் ஆபற்காலத்தினுக்கே யொத்தவாறுகுக. ஆபத்து இல்லாதகாலத்தில் நல்ல தானமும் இல்லையென்று ஏன் கூறலாகாது - எனின்?

அங்ஙனமன்று. என்னை? பிரமபுராணத்து, ஆபத்து இல்லாவிடத்தும் நல்லதானம் விதிக்கப்பட்டதென்று கூறியிருத்தலின். வருமாறு, ப்ரஹ்மபுராணே॥ "அனாபத்யபிதர்ஜ்ஞ யாஜ்யத்வீம்யதஸ்தூ। க்ருஹ்ணீயாத்ப்ரதிக்ரஹான்விப்ரோனதர்ஜ்ஞாத்பரிஹீயதே। க்ருஹ்ணீயாத்ஸ்ரோத்ரியாதேவ நித்யமூர்த்வரேதஸ:। ஸ்ரத்தயாவிமலம்தத்தம்தர்ஜ்ஞோஹீயதே." = ஆபத்து இல்லாதகாலத்திலும் தருமமாக வேள்வி செய்விக்கப்படுகின்ற தொழிலிருந்து இறப்பவனுகிய வேதியன் தனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டால் தருமத்தினின்றும் தாழ்வடைவதில்லை. எப்பொழுதும் நல்லொழுக்கத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கின்ற வேதியனிடத்திருந்தே சிரத்தையோடும் கொடுக்கப்பட்ட சுத்தமான திரவியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுவது. அவ்வாறுசெய்தால் தருமம்குறைவதில்லை. எ-று. காண்க.

சில பண்டங்கள் தான் இரவாமலே வலிதிற் கிடைக்கும் வழிப்பெற்றால் குற்றமில்லையென்று பாரத்துவாசர் கூறினர். வருமாறு, பாரத்வாஜ:॥ "அயாசிதோபபன்னேஷு நாஸ்திதோஷ: ப்ரதிக்ரஹே। அம்ருதம்தவி ஜுர்வா ஸ்நாத்வான்னைவநிர்ணுதேத்." = இரவாமலே வலிதுவந்த பொருளின் விடயத்தில் வாங்குதற்குற்றமில்லை. தேவர்களதோ அமுதமென்றுணர்வர்; ஆதலின் அதனைத் தள்ளலேயாகாது.

அவ்விடத்துப்பரத்துவாசர் கருதிய அப்பொருள் விசேடங்களோ யாஜ்ஞவற்கியர் கூறினர். யாஜ்ஞவல்க்ய:॥ குசாச்மாகம்பயோமத்ஸ்ய கந்தஷேவ்யம்பதிஷீதிதி:। மாம்ஸம்சேய்யாஸனம்தான்யம்ப்ரத்யாக்யேயனவாரிச। யாசி

தாஹ்ருதம்ப்ராஹ்யமபீமம்ஸ்ருதகாரிணஃ। அன்யப்ரேஷுலடாமண்டபதிப்ரேஷ்யஸ்துதாத்விஷஃ."= கருப்பை, காய்வகை, பால், மீன், சந்தனம், பூ, தயிர், மண், ஊன், படுக்கை, ஆசனம், தானியம், நீர், இவைகள் கேளாமல் வந்தால் பாபஞ்செய்தவனுல் கொடுக்கப்படினும் வாங்கலாம். ஆயின், பாபபுருடனேடுசேர்பவள், நபுஞ்சகன், பதிதன், பகைவன், இவர் களிடத்திருந்து வாங்கலாகாது. எ-று. காண்க.

"தானாஃ" = வறுத்தயவம் அல்லது பொரி "கீதிஃ"=கௌ சத்துக்கு மண் = மிருத்திகை. யாஞ்ஞாவற்கியம்-முதல் - அத்: உகசு. சு.

மனு, மனுஃ॥ "சேத்யாம்சுசான்ருஹோன்மந்தம்வாசஸிவுப்மணிம்பதி। மத்ஸ்யா தானாஃ பயோமாம்சம் சாகம்சைவந நிர்ணுதேத்। ஏதோதகம்மூலபலமன்னமப்யுத்யுதம்ச யத்। அனதஸ்ப்ரதிக்ருஷ்டோ யான்னுஷாபயஜபிணாம்."=படுக்கை, கருப்பை, மனை, சந்தனமுதலிய வாசனைப்பண்டம், ஆடை, பூ, இரத்தினம், தயிர், மச்சங்கள், விதைகள், பால், இறைச்சி, காய்வகை, இவற் றைத் தள்ளலாகாது; எரிகரும்பு = விறகு, நீர், கிழங்கு, பழவ கைகள், சமைத்தசோறு, மது, அபயம், இவைகளைத் தன்மார்க் கலுலும், பெற்றுக்கொள்ளலாம். எ-று. காண்க.

பாதாந்தரம்॥ சர்வதஸ்ப்ரதிக்ருஷ்டோ யான்மத்வதாபயஜபிணாம்॥ எனவும்பாடம் மனு. சு - அத். உகௌ - சு. விஜ்ஞானேஸ்வரோதாஹ்ருதபாதஃ॥ கந்தோதகம்மூலபலம்॥ எம்। மத்வாஜ்யாபயஜபிணாம்॥ எனவும்பாடம்.

தானம் வாங்கத் தகாதவன்.

தானமேற்றலுக்குத் தகாதவனை மனுகூறினர். மனுஃ॥ "ஹிர ண்யம்பூமிமச்வம்காமன்வாசஸ்திலான்க்ருதம்। அவித்வான்ப்ரதிக்ருஷ்ணோ பஸ்மீபவதிதாத வத்."=பொன், நிலம், குதிரை, பசு, எருது, சோறு, ஆடை, எண்ணெய், இவைகளைக் கல்வியில்லாதவன் தானம்வாங்கின் விற கு,தீயால் சுடப்பட்டுச் சாம்பலாயவாறுபோலாகின்றான். எ-று. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ। "விதாதபோப்யாம்ஹீனோ ननதுங்ரி ஹ்யஜப்ரதிக்ரஹஃ। க்ருஷ்ணோ ஸ்ருதாதாரமதோனயத்யாத்மானமேவச."=வித்தை, தவம், இல்லாதவன் தானம் வாங்கலாகாது. வாங்கினால், கொடு த்தவனையும், தீமைகளைத் தானும் விழுங்கின்றான். எ-று. காண்க.

கற்றவன் விடயம்.

வித்துவானுக்கு ஆனலோ? எப்படிப்பட்ட தானமேற்ற லாலும் எந்தக் குற்றமு முண்டாகுவ தல்லவென்று, சுக்கில யஜுர்வேத பிராமணத்தில், காயத்திரி வித்தையில் கூறப்படு கின்றது. வாஜஸனேயப்ராஹ்மணே காயத்ரீவித்யாயாம் ச்ரூயதே॥ "யதிஹவாஅஸ்யை வம் விதுஷோ ப்ராஹ்மணஸ்ய கதாசித்தப்தாயத்யாம் ஏகம்பதம்ப்ரதி ஸந்தாயகமாம்ஸ்ரீ ல்லோகான்ஜயதி ருக்வேதேனைவாஸ்யைதத் ப்ரதமம்பாதமாப்நோதியஜுர்வேதேன த்ரயீவித்யாதபோவத்ருக்வேதேனைவாஸ்யைதத்த்விதீயம் பாதமாப்நோதி ப்ராணியஸ்தா வத்ருக்வேதேனைவாஸ்யைதத்த்ருதீயம் பாதமாப்நோதி ஸர்வாணிபூதாநி வத்ருக்வேதேனைவாஸ்யைதத்துரீயம் பாதமாப்நோதி" = இங்ஙனம் வேதவித்தையை யறிந்த இருபிறப்பாளன் ஒருவேளை எந்தத் தானம்வாங்கினலும் உடனே இந்தக் காயத்திரியின் ஓர்பதத்தைச்சரியான குறிப்பின் கண்ணே வைத்தால் இம் மூன்றுலகத்தையும் முழுவதும் வாங்கவல்லவ னவன். யார்? இந்தக் காயத்திரியின் ஒரு பாதமுழுவதும் தேடி அடைவானே அவன் இம்மூன்று வேதத்தின்வித்தை எவ்வள வுண்டோ? அவ்வளவையும் சம்பாதிக்கமாட்டுவன். யார்? இந்த காயத்திரியினுடைய இரண்டாவது பாதத்தைப் பெறுவானே? அவன் அதன்பின் இந்த பிரபஞ்சம் எவ்வளவு அசைவுள் ளதோ? அவ்வளவையும் தன்வசமாக்கிக்கொள்ள வல்லவனும். யார்? இந்த காயத்திரியின் மூன்றுவது பாதத்தைப்பெற்றுக் கொள்வானே? அவன் இந்த காயத்திரியின் நாலாவது பாதத் தைக்காண்பிப்பவனவன்: அந்தநான்காவது பாதமே இரஜஸ்= குற்ற, மற்றபரமபதமாம். அதுவே இந்தச்சுரியனுக விளங்குகின்ற து. அதனையாரும் ஜயிக்கலாகாது. இவ்வளவு தேடுவதென் செய் ய-எ-று. காண்க.

ஏற்றல் விடய முற்றிற்று.

சத்தாந்தராதிகரணநியாயம்.

இங்ஙனமாக விதிக்கப்பட்ட ஒதுவித்தல் முதல் ஏற்றலீறுக வுடைய வக்கருமங்களுக்குச் சத்தாந்தராதிகரண நியாயத்தால் கருமபேதங்களைக் கருதிமூலத்துள் "ఉట్టఙ్భిరభ్యః" என்று கூறப் பட்டது. இனிஅந்தநியாயம்வருமாறு, "అజతి," "ఉదాత్తి," "జుహోతి" என்பது உதாரணமாம். முறையே யவற்றின்பொருள், வேள்வி செய்கின்றான், கொடுக்கின்றான், ஹோமஞ்செய்கின்றான், எனக் கொள்க.

(சமுசயம்) அங்குஎல்லாத்தாதுக்களுடையபொருள்களிலும் (அநுரக்தமாகியபாவனை)=நோக்கமாகியகருத்து, ஒன்றேயோ? ஒவ்வொரு தாதுவினிடத்தும் வேறுவேறுக விருக்கின்றதோ? என்பது.

(பூர்வபக்ஷம்) அவ்விடத்துக்கருதியபாவனைக்கு வாசகமாகிய "ஆக்கியாதம்"=சொல்லாக்கக் காலஇடைநிலைவிகுதி, வேறுபாடு ஒன்றேயாதலின், பகுதிப்பொருள் வேறு வேறுகவிருப்பினும் அப்பகுதி உபசர்ஜனம்=உறுப்பு, மாத்திரையே ஆதலாலும், பிர தானம்=தலைமையதை, (விகுதிகளை) வேறுபடுத்தமாட்டாது செல்லுதலினாலும் ஒரேபாவனை=கருத்து, என்னுமோ வெனின்?

(சித்தாந்தம்) பகுதியினுடைய பொருளைச் சுவைப்படுத்துவ தொழியவீண்ண காலவிடைநிலை விகுதியால்மாத்திரம் கருத்துப் புலப்படுவதில்லையாமாதலாலும், தோற்றத்தோடு கூடியிருக்கும் பகுதிப்பொரு ளொன்றினேமாத்திரம் செயற்கை நோக்கமு டைய அச்சொல்லாக்க இடைநிலை விகுதிப்பொருளில் வேறு பகுதிகளின்பொருள் புகுதலில்லையா மாதலாலும், ஒவ்வொரு பகுதியின்பொருளிலும் கருத்து வேறு வேறுக விருக்கின்றது. என்பது. இதுவே சத்தாந்தராதிகரணநியாயம்.

இங்ஙனமாதலின் ஒதுவித்தன் முதலிய ஆறுபகுதிகளின் பொருளால் கருத்து ஆறுவகையாக வேறுபடுதலின் ஆறுதொழி லாகின்றன; என்பது கருத்து.

இனி "ஆதிரஃ" என்றது, அபிரதியையடைந்தவன். எ-று. "ஆதிரஃ" என்பது, சிரத்தையோடுங்கூடிய அநுட்டானம்-எ-று.

சிரத்தையில்லாக்கருமவிடயம்.

சிரத்தையின்றி அநுட்டிக்கப்பட்டது பயனற்றதாம். அங்ஙனம், கண்ணன்கூறினர். வருமாறு, பகவற்கீதை. भगवद्गीतायाम्॥ "अश्रद्धयाहुतंदत्तं तपस्तप्तं कृतंचयत्। असदित्युच्यतेपार्थ नचतत्प्रेत्यनोइह॥"= சிரத்தையின்றி ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதும், கொக்கப்பட்டதும், தவஞ்செய்யப்பட்டதும், அனுட்டிக்கப் பட்டதும்ஆகியகருமம் "ஸத்" சத்தில்லாது = பயனற்றது, என்று கூறப்படுகின்றது. ஓ! அருச்சுன! அந்தகருமம்மறுமையினும் பயன்றருவதல்ல;இம்மையினும் பயன்றருவதல்லவாம்.எ-று.காண்க.

இனி மூலத்துள். "நித்யம்" என்றது. எப்பொழுதும் என்றவாறு. எனவே ஒருதலையாக – என்பது கருத்து. இம்மொழியை மூலத்துள் "ஷட்கருமாபிரத" என்றபின்னெழித்து. முன்வரும் "தேவதாதிதிபூஜகஃ" என்பதனோடுகூட்டுக. என்னை? மேல் அறுவகைத் தொழிலினுள்ஒதுவித்தல், வேட்பித்தல், ஏற்றல், என்னு மூன்றுகருமமுள்ளன. அவைஅனித்தமாமாதலின் அவற்றை எப்பொழுதுஞ் செய்கஎனப்போதரும்; போதரவே அதுமுறையன்மைகளின்.

இனிமூலத்துள் "தேவதாதிதிபூஜகஃ" என்றது. தேவதையும் அதிதியும் என துவந்தசமாசம் = உம்மைத்தொகை, யாக்கி அவ்விருவரையும் நித்தமும் பூசிப்பவன் என்று பொருளுரைத்துக்கொள்க.

இங்ஙனம் "துவந்தசமாசம்" = உம்மைத்தொகை, யாக்காவழித்தேவதையாகிய அதிதிஎன்னக் "கருமதாரையசமாசம்" = இருபெயரொட்டாக்கித் தேவர்கடோஷச் செய்யாதொழிவர். அதுமரபன்றென்பது.

அத்தேவதாசொரூபநிச்சயம்.

அத்தேவதையின் சொரூபமாதலோ? வாஜஸநேயப் பிராமணத்தில், "சாகலியர் யாஞ்ஞவற்கியர்களின் சம்வாதத்தில் விசாரித்துத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அங்கு "சாகலியர்" வினவுவோர். "யாஞ்ஞவற்கியர்" விடைகூறுவோர். தேவதைகளின் விதாரம் = பன்மை. சம்க்ஷேபம் = சுருக்கம், அல்லது ஒரு

మై కేట్కత్తక్క విడయం. (ఎనవే బలదేవరో? ఒరు తెయ్వమో? ఎన్బదు). இது அச்சுருதியின்கருத்து. பிருஹதாரணியகோபநிஷத்து. బృహదారణ్యకోపనిషది॥ పంచమాధ్యాయే॥ నవమబ్రాహ్మణె॥ "ఆథహైనంవిదగ్ధ శాకల్యఃపప్రచ్ఛ కతిదెవా యాజ్ఞవల్క్య తిసహైతయైవనిదాప్రతి పెదెయాపన్తో వైశ్వదెవస్య నివిద్యుచ్యన్తై త్రయశ్చత్రీచ శతాత్రయశ్చత్రీచ సహస్రెత్యో మితిహొవాచకత్యెవ దెవాయాజ్ఞవల్క్యతిత్రయస్త్రిగ్ం శదితియ్యమితిహొవాచకత్యెవ దెవాయాజ్ఞవల్క్యతి షడిత్యెమితిహొ వాచకత్యెవ దెవాయాజ్ఞవల్క్యతి త్రయఇత్యెమితిహొవాచకత్యెవ దెవాయాజ్ఞవల్క్య తిద్వాఇత్యె మితిహొవాచకత్యెవ దెవాయాజ్ఞవల్క్య త్యధ్యర్ధ ఇత్యెమితిహొ వాచకత్యెవ దెవాయాజ్ఞవల్క్యత్యెక ఇత్యె మితిహొవాచ కతమెతె త్రయశ్చత్రీచ శతాత్రయశ్చత్రీచ సహస్రెతి ॥ ౧ ॥ సహొ వాచమహిమాన ఏవైషామెతె త్రయస్త్రిగ్ం శత్యెవ దెవాఇతిక తమెతె త్ర యస్త్రిగ్ంశది త్యస్టౌవసవ ఏకాదశ రుదాద్వా దశాదిత్యాస్త ఏకత్రిగ్ంశదింద్రశ్చైవ ప్రజాపతిశ్చత్రి యస్త్రిగ్ంశాఇతి ॥ ౨ ॥ కతమెవసవ ఇత్యగ్నిశ్చపృథివీచవాయుశ్చాన్త రిక్షంచాదిత్యశ్చ ద్యౌశ్చచన్ద్రమాశ్చ నక్షత్రాణిచైతె వసవఏతేషుహీదంవసు సర్వగ్ంనిహితమితితస్మాద్వస్వ వఇతి ॥ 3 ॥ కతమెరుద్రా ఇతిదశేమె పురుషెప్రాణా ఆత్మైకాదశస్తెయ దాస్మాచ్ఛరీరా న్మర్త్యాదుత్క్రామన్త్యథరో దయన్తి తద్యద్రోదయన్తి తస్మాద్రుద్రాఇతి ॥ ౪ ॥ కతమ ఆదిత్యా ఇతిద్వాదశవై మాసాస్సంవత్సరస్యైత ఆదిత్యాఎతె హీదగ్ం సర్వమాదదానా యన్తి తెయదిదగ్ంసర్వమాదదానా యన్తితస్మా దాదిత్యాఇతి ॥ ౫ ॥ కతమఇన్ద్రొకతముస ప్రజాపతిరితిస్తన యిత్నురుపెన్ద్రో యజ్ఞొప్రజాపతి రితికతమస్తనన యిత్నురిత్య శనిరితిక త మో యజ్ఞ ఇతిపశవఇతి ॥ ౬ ॥ కత మెపడిత్యగ్నిశ్చ పృథివీచవాయుశ్చాన్త రిక్షంచాది త్యశ్చ ద్యౌశ్చైతె హీదగ్ంసర్వగ్ంపడతి ॥ ౭ ॥ కతమెతెత్రయోదెవా ఇతీమ ఎవత్రి యోలోకా ఎషుహీమెసర్వె దెవాఇతికత మాతెద్యౌ దెవాశ్చాత్యన్నంచైవ ప్రాణశ్చైతిక త మోధ్యర్ధ ఇతియోయం పవత ఇతి ॥ ౮ ॥ త దాహుర్య దయమెక ఇవైపవతె థకథ మధ్యర్ధఇతియదస్మిన్ద గ్ంసర్వమధ్యార్ధ్నో త్తెనాధ్యర్ధ ఇతికత మఎకోదెవ ఇతిసబ్రహ్మత్య దిత్యాచక్షతె ॥ ౯ ॥ = பின்னர் புகழ்பெற்ற (அந்தயாஞ்ஞவற்கியரை) நோக்கி விஞ்ஞருணர்ச்சிவல்லராகிய (சாகல்லியர்) தேவர்கள்எத்து ணையொன விஞ்ஞினர் (அந்தயாஞ்ஞவற்கியர்) "நிவித்து" = நிவித்து என்னும் "சந்தஸ்ஸுகளில்" விடைகூறத் தொடங்கினராய், வை சுவதேவமென்னும் "சஸ்த்ராமந்த்ரங்களில்" "நிவித்து" என் றுள் வைதிகபதங்களின்கூட்டத்தில் எத்துணைத்தேவர்கள் கூறப் பட்டனரோ? அத்துணைத்தேவர்கள்மூன்று, மூன்று, நாறு; மூன்று, மூன்று, ஆயிரம், ஆம் என்றுகூறினர்.

(சாகலியர்) அவையெல்லாங்கூடி யெத்தனையாமென்று மீட்டும் வினவினர்.

(யாஞ்ஞவற்கியர்) மூப்பத்துமூன்றுமென்றனர்.

(சாகலியர்) மீட்டும் அவைவகத்தனை யுளமையுமென்று வினவினர்.

(யாஞ்ஞாவற்கியர்) ஆறு என்று கூறினர்.

(சாகலியர்) மீட்டுமவை எத்தனையுளடங்குமெனவினவினர்.

(யாஞ்ஞவற்கியர்) மூன்று என்று கூறினர்.

(சாகலியர்) மீட்டும் எத்தனை என்று வினவினர்.

(யாஞ்ஞவற்கியர்) இரண்டு என்றனர்.

(சாகலியர்) மீட்டும் எத்தனை என்று வினவினர்.

(யாஞ்ஞவற்கியர்) ஒன்றரை என்றனர்.

(சாகலியர்) மீட்டும் வினவினர்.

(யாஞ்ஞவற்கியர்) ஒன்று என்றார்.

பின்பு (சாகலியர்) மூன்று, மூன்று, நூறு, எனவே மூந்நூற்று மூன்று, எனவும், மூன்று, மூன்று, ஆயிரம், எனவே, மூவாயிரத் தொருமூன்று, எனவும், கூறியவாறு என்னை? என்று வினவினர்.

(யாஞ்ஞவற்கியர்) மூப்பத்துமூன்று தேவர்களுடைய மகிமையே மூவாயிரத்து மூந்நூற்றாறு பேதமாயின என்று கூறினர்.

(சாகலியர்) அம்மூப்பத்து மூவராவார் யார்? என்று வினவினர்.

(யாஞ்ஞவற்கியர்) வசுக்கள் எண்மர், உருத்திரர் பதினொருவர், ஆதித்தியர் பன்னிருவர். ஆகமூப்பத்து ஒருவராம். இந்திரன் – பிரஜாபதியுங்கூடி மூப்பத்து மூவராயினர். என்றுகூறினர்.

(சாகலியர்) அவ்வசுக்களாவார்யார்? என்றுவினவினர்.

(யாஞ்ஞவற்கியர்) அக்கினி, பிருதிவி, வாயு, அந்தரிக்ஷம்= ஆகாயம், ஆதித்தியன், "द्यौः" தியௌ=சுவர்க்கம், சந்திரன் நக்ஷத்திரம், ஆகளட்டும் வசுக்கள் என்னப்படும். இவற்றினிடத்

தன்றே? இவ்வசுக்கள் எல்லாம், (எனவே, வசு=தனம். அல்லது, கருமத்திற்குப் பலனைத் தருகின்ற சத்திகாரியம். அது, கருவிக் கூட்டவடிவமாகிய பிரவஞ்சம்) பற்றி நிற்கின்றனவாதலின்.

(சாகலியர்) உருத்திரராவார் யாரென்று வினவினர்.

(யாஞ்) புருடனிடத்தில், உள்ள இப்பத்துப் பிராணனும் ஆன்மா பதினென்றுவதாவானுமாம். இவர்களே ஏகாதச உருத்திரராம். அவர்கள் எப்பொழுது மரண வியற்கையை யுடைய இந்த தேகத்தினின்றும் புறப்பட்டுப் போவாரோ? அப்பொழுது, அழுகையைச் செய்விக்கின்றனர். அங்ஙனம் அழுகலைச் செய்வித்தலால் உருத்திரர் எனப்படுவர். என்று கூறினர்.

(பிராணன் - என்பது ஈண்டுபுறத்துள்ள பத்து இந்திரியங்களாம்.) ஆன்மா-என்பது ஈண்டு அந்தக்கரணமாம்.

(சாக) ஆதித்தியராவார் யார்? என்றூர்.

(யாஞ்) வருடத்திற்குப் பன்னிரண்டுமாசங்கள் உலகறிந்த வாறுயுள்ளன. அவையன்றே? இவ்வெல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொண்டுசெல்கின்றன. அவை இவ்வெல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொண்டு போதலினால் "ஆதித்தியர்" எனக் கூறப்படுகின்றன. என்று கூறினர்.

(சாக) இந்திரன் யார்? பிரஜாபதியார்? என்றனர்.

(யாஞ்) ஸ்தநயித்துநுவே (ஸ்நயித்னு) இந்திரன். (யஜ்ஞம்) எச்சமே பிரஜாபதி. என்று கூறினர்.

(சாகலி) ஸ்தநயித்துநுயார்? என்றூர்.

(யாஞ்) இடி என்று கூறினர்.

(சாகலி) (யஜ்ஞம்) எச்சம்யார்? என்றூர்.

(யாஞ்) பசுக்கள் என்று கூறினர்.

(சாகலி) ஆறுஎன்பன யாவை? என்றூர்.

(யாஞ்) அக்கினி, பிருதிவி, வாயு, அந்தரிக்ஷம், ஆதித்தியன், தியௌ. இவை ஆறு அன்றே? என்றனர்.

(சாகலி) அம்மூன்று தேவராவார் யார்? என்றூர்.

(யாஞ்) இம்மூன்று உலகமே, இவற்றினிடத்தன்றே இத் தேவரனைவரும் உள்ளனர்; என்றார்.

(சாகலி) அவ்விரண்டு தேவர்யார்? என்றார்.

(யாஞ்) அந்நம், பிராணம், என்று கூறினர்.

(சாகலி) அவ்வொன்றனை என்பதென்னை? என்றார்.

(யாஞ்) யார் வீசுகின்றாரே? அவனேயாம். எனவே, வாயு என்று கூறினர்.

(சாகலி) யார் வீசுகின்றாரே? அவனை ஒருவனென்றேகூறுவாராக, ஒருவனைப்போன்றே வீசுகின்றான். இங்கு அவனை ஒன்றனையென்று எவ்வாறு கூறுதல் கூடும்? என்றனர்.

(யாஞ்) எதனால் இவ்வுலகமெல்லாம் யாரிடத்தில் அதிகமானவிருத்தியை யடைந்தனவோ? அதனால் ஒன்றற்கு அதிகம்என்று கூறப்படுகின்றான் என்றனர்.

(சாகலி) தேவர் ஒருவராவார்யார்! என்றனர்.

(யாஞ்) பிராணன். அதுவே, பிரமம் * "ஜ்யேஷ்" = எட்டாது போல, எனக் கூறுகின்றனர்; என்றுகூறினர்.

---

* "ஜ்யேஷ்" என்பதற்கு பரோக்ஷம்=எட்டாதுபோலஎன அத்துவிதிகள் கூறுவர். எல்லாவிலக் கணங்களோடுங்கூடி வேறிருப்பது; என்று விசிட்டாத்துவிதிகள் கூறுவர். எட்டாதது=அதுவெனச்சுட்டியறியப்படுவது.

நூறு, ஆயிரம், என்ற எண்ணுப்பெயர்களுக்கு அவ்வளவேபொருளன்று; அநந்தம் என்பது கருத்து என்று சங்கரபாஷியத்தின் கருத்தாக ஆனந்தகிரியர் கூறினர்.

ஆன்மவுணர்ச்சியே முதற்றெய்வம் அதன்மகிமையே எல்லாத் தேவரும் என்பது அத்துவிதிகள் கருத்து. பரமசிவனேயாக, பரவாசுதேவனேயாக முதற்கடவுள்என்பது விசிட்டாத்துவிதிகள் கருத்து.

இச்சுருதித் தொடர்ச்சியில் சிவன் விஷ்ணுஎன்ற விசாரம் வந்தில்லை; பிராணன் வாயில் அத்தியான்மதத்துவங்களைக் கூறி முடிவில் பரமான்ம அறிவைக்கூறியிருத்தலின் பிரமசைதன்யமே பரதேவதையென்று சுருதியுரை கூறும் என்பர் அத்துவிதிகள். பிரமசூத்திரங்களில் பிராணசத்தத்திற்கு வாயு வென்பது முக்கியமானபொருளல்ல. பிரமவுணர்ச்சியே முக்கியப் பொருளென்று பிராணவி கரணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட பிரமம் பிராணன்முதலிய மொழிகளுக்குச் சிவனேஎன்று சைவரும், நாராயணனே என்று வைஷ்ணவரும், பராசத்தி என்றுசாக்தேயருமாக அந்தந்த மதவாதியரும் கூறுகின்றனர்.

இனி, அச்சுருதிக்கு மாதவாரியர் கூறியவுரை.

உபாசனை: செய்வித்துக் கொள்வதற்குத் தக்கவர்களாகிய தேவர்களுடைய எண்ணின்வகை விடயமாகச் சாகலியரால் வினவப்பட்ட யாஞ்ஞவற்கியர் வெற்றியடையவேண்டிய வாதத்தில் தொடங்கியிருந்ததால் அந்நியர் புத்தியைப் பிரமிக்கச் செய்யும் பொருட்டாக "நிவித்து" வினல் (எனவே, சங்கேதக் குறிப்பினல்) விடைகூறினர். "நிவித்து" என்னும்சந்தஸையுடைய வைசுவதேவமென்னும் பெயரையுடைய தேவஸ்துதி சஸ்திரமந்திரங்களில் இருக்கும் எண்ணுப் பெயர்களாகிய மொழிகளுடைய கூட்டத்தை "நிவித்து" என்னுமொழிகள் கூறுகின்றன என்று வைதிகமாகிய பிரசித்தியடைந்திருக்கின்றது. அதனல் எத்துணைத் தேவர்கள் வைசுவதேவத்தின் "நிவித்துவில்" கூறப்படுகின்றனரோ? அத்துணைத்தேவர்கள் நம்மால் உபாசிக்கத்தக்கவர்களாமென்று கூறியவாருயிற்று.

அந்த "நிவித்து" என்னும்பதங்கள் "த்ரயஶ்ச த்ரீச ஶதா-த்ரயஶ்ச த்ரீச ஸஹஸ்ரேதி" என்பது முதலியன. மூந்நூறு, மூவாயிரம், ஆறு, தேவர்விரிவகையென வாகின்றன.

"கஸ்மை"எத்துணையவரோ?என்றஅங்குள்ளதேற்றேகாரத்தால் இன்னும் தேவர் இருக்கினு மிருக்கலாமென்னும் ஐயத்தை யொழிக்கப்படுகின்றது. எந்தத்தேவர்கள்? முன்விரித்துக் கூறப்பட்டனரோ? அந்தத்தேவர்களே தொகுத்தலினல் எத்துணையர் என்று அங்குள்ள வினவுக்குப்பொருள். அவற்றுள், "கஸ்மை"=எத்துணையர் என்பது எண்வினு.

"கஸ்மைதி"=அவர்யாவர்?என்றதுஉருவவிசேடம்பற்றியவினு.

அங்கு, நூறு, ஆயிரம், என்னும் கணக்கினையுடையராய் எந்தத்தேவர்கள் கூறப்பட்டனரோ? அவரனைவரும் முதற்கடவுளர் அல்லராம். மறறென்னை எனில்? தலைமையால் அவிர்ப்பாகத்தைப் புசிக்கின்ற மூப்பத்துமூன்று தேவர்களுடைய யோகமகிமையால் உடன்பட்டுக் கொள்ளப்பட்ட சுவேச்சையாதீனமாகிய வுருவத்தை யுடையவராம் என்பது. ஆகலின், அவர்களுடைய சொரூபவிசேடங்கள் வேறுவேறுக வகுத்துக் கூறவேண்டுவதில்லை.

மூப்பத்து மூன்று தேவர்களில், வேதத்தாற் கூறப்படுகின்ற வசுமுதலிய தேவர்கள்புராணத்துள்ளே விளங்கக்கூறப்பட்டவசு முதலிய தேவரினும் வேறேயானவராம். அவர்களிடத்தில் வசு வாதி மொழிகள் செல்லுவது காரணக்குறியாலென்றுணர்.

"பிராணன்" என்பது. புறத்துள்ள இந்திரியங்களாம். ஆன் மாவென்பது அந்தக்கரணமாம்.—

"இந்திரன், பிரஜாபதி," என்னு மிவ்விரண்டு மொழிகளும், "இலக்கணையால்" மேகம், வேள்வி, என்னு மிரண்டிற் செல்லு கின்றன. (இலக்ஷிதலக்ஷணை) இருமடியாகு பெயரால்- முறையே இடி, பசுவென்னும் பொருண்மேற் செல்லுகின்றன (எனவே, இந் திரன், என்னுமொழிக்கு தேவர்களினிறைவன் என்பது வாச்சி யார்த்தம் = சொல்லுக்குரியபொருள். மேகம்என்பது லக்ஷியார் த்தம் = குறித்த ஆக்கப்பொருள்=ஆகுபெயர்ப் பொருள். இடி (லக்ஷிதலக்ஷியார்த்தம்) இருமடியாகு பெயர்ப்பொருள் எனவும், பிரஜாபதி என்னுமொழிக்குப் பிரமன்என்பது சொல்லுக்குரிய பொருள், வேள்வி, ஆகுபெயர்ப்பொருள், பசு இருமடிஆகு பெ யர்ப்பொருள் எனவும் கொள்க.

"அந்நம், பிராணன்," என்னு மிவ்விருமொழியும், போக் கியம் = உண்ணப்படும் பொருளையும், போத்தா = உண்பவனை யும் உணர்த்துகின்றது. (எனவே, அந்நம், என்பதனால் அனுப விக்கத்தக்க விடயங்களுக்கு அபிமானி தேவதையையும், பிரா ணன்என்பதனால் அனுபவிக்கின்ற அந்தக்கரண விசிட்டாபிமானி தேவதையையும், குறிக்கின்றது.

"ஔஷ்ணஃ" என்பது இடுகுறிவழக்கால் ஒன்றனை என்னும் எண்ணினையும். காரணக்குறியால் நன்முக விருத்தியை அடைவிக் கின்ற வாயுவையும் உணர்த்துகின்றது. வாயுஎன்பது, சூத்திரமா யுள்ள ஆன்மாவாம். "वायुर्वै गौतमसूत्रं." = ஓ! கௌதமரே! வாயுஎன்பது பிரசித்தியாகிய சூத்திரமாயுள்ள ஆன்மா. எ-று. இது சுருதிப்பிரமாணம்.

இறுதியிலிருக்கும் "பிராணன்" என்னு மொழிபரமான் மாவை யுணர்த்துகின்றது. அதனை விளங்கச்செய்யும் பொருட்டு "பிரமம்" என்றமொழி கூறப்பட்டது. "श्रुत्, प्रकाशतरं॥ श्रुत्"

என்றமொழி எட்டாப்பொருளே யுணர்த்து மொழியாம். பிரம விசாரத்தைச் செய்யாத ஆண்மகனைப்பற்றி நூல் ஒன்றினாலே யுணரத்தக்கபிரமத்தைச்=சுட்டுப்பொருட்டாகத்தெரிவித்தது.

ஆண்டு, "பிராணன்" என்னுமொழிக்குப் பொருள் பரமான்மா ஒன்றே முதற்கடவுளாக விருக்கின்றன். அவன்சொரூபத்தை "சுவேதாசுவதரோப நிஷத்திலுள்ள மந்திரங்கள் விசேடமாக விளங்கக் கூறுகின்றது. வருமாறு.

முதற்கடவுளிலக்கணம்.

శ్వేతాశ్వతరోపనిషది॥ "ఏకోదేవస్సర్వభూతే షుగూఢస్సర్వవ్యాపీ సర్వభూతాంతరాత్మా। కర్మాధ్యక్షస్సర్వభూతా ధివాసస్సాక్షీచేతా కేవలోనిర్గుణశ్చ."

ఏకఃஒருவன், உம் ("ఏకమేవాద్వితీయంబ్రహ్మ"= ஒன்றேயாம் இரண்டாவதில்லாதது பிரமம். ("ఏకఏవరుద్రోన ద్వితీయాయతస్థే"= உருத்திரன் ஒருவனே யிரண்டாவதானில்லை) (என்று சுருதி கூறுகின்றன).

இனி "దేవఃஃ" = தேவன், (దివ్) என்பது தாது "క్రీడాఽజిగీషా వ్యవహారమోదమదస్వప్న కాంతిగతిషు" என்பதனால். தேவன் – எது-கிரீடிப்பவன், எனவே ஆடுவோன்(அரசன் செண்டுமுதலியவிளையாடினாற்போலும் இவ்வுலகைப் படைத்தாடுகின்றன் என்பது-உம் ["లోకవత్తులీలాకైవల్యం"=என்றதுபிரமசூத்திரம்.] ["భోగార్థంసృష్టిరిత్యన్యే క్రీడార్థమితిచాపరే। దేవస్యైషస్వభావోయం" என்றதுமாண்டூக்கியோபநிஷத்து.] ["తగ్ంహదేవమాత్మ బుద్ధిప్రకాశం" = ஆன்மபுத்தியிலொளிவிட்டுக் கொண்டிருப்பவன், ஆன்மாவாகப் புத்தியில் ஒளிவிடுபவன், ஆன்மாக்களின் அறிவை விளக்குவோன், அத்தேவன். என்பது சுவேதாசுவதரோபநிஷத்து.] ["ఋష్వాధికోరుశోమహర్షిः। హిరణ్యగర్భఁపశ్యత జాయమానంస్సనోదేవః" = மஹரிஷியாகிய உருத்திரன் யாவரினு மூயர்ந்தோன்; அவன் பிறக்கின்ற பிரமனைப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தான் அவன் எமக்குத் தேவன்; என்றது தைத்திரீய மஹாநாராயணோபநிஷத்து.] ["భర్గోదేవస్యధీమహి"] என்பதுகாயத்திரி. ["భవాయదేవాయనమః। రుద్రాయదేవాయనమః। పశుపతయేదేవాయనమః। ఉగ్రాయదేవాయనమః। భీమాయదేవాయనమః। మహాతేదేవాయనమః। భవస్యదేవస్యపత్న్యైనమః."] முதலியன கிருஷ்ணயஜுர்

வேதம். அஉ-வது. பிரசினம். ["தத்புருஷாயவித்மஹே। மஹாதேவாயதீமஹி। தன்னோருத்ரஃப்ரசோதயாத்"] இதுஉருத்திரகாயத்திரி; தைத்திரீய மஹாநாராயணோப நிஷத்து. இவ்வாறு வேதமொழி யாண்டும் மஹாதேவர் பரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளவாறு காண்க.

"ஸர்வபூதேஷுகூடஃ" = எல்லாப்பூதங்களிலும் இரகசியமாக ஒளித்திருப்பவன் - உம். ["ஸர்வபூதேஷுசாத்மானம்" என்றதுசுருதி. "ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதானாம் ஹ்ருதேசேர்ஜுனதிஷ்ட்டதி। ப்ராமயன்ஸர்வபூதானி யன்த்ராரூடானிமாயயா। தமேவசரணம்கச்ச ஸர்வபாவேனபாரத." = எல்லாவுயிர்களின் இதயத்துள்ளும் ஈசுவரன் இருக்கின்றான் தன்னுடைய எந்திரத்தை யடைந்திருக்கு மெல்லாவுயிர்களையும் மாயையால் மயக்குவித்துச் சமுசாரத்தில் சுழலப்பண்ணுகின்றான். ஓ! அருச்சுநா! எல்லாக்கருத்தாலும் அவனையே காப்பாகக நம்பி வழிபடுதலைச்செய்து] என்று கண்ணன் உபதேசித்தனர். இது பகவற்கீதை.

"ஸர்வவ்யாபீ" = எல்லாவற்றுள்ளுங் கலந்து நிற்பவன். உம். ["விஶ்வம்பூதம்புவனம் சித்ரம்பஹுதாஜாதம்ஜாயமானம்சயத்। ஸர்வோஹ்யேஷருத்ரஸ்தஸ்மைருத்ராயனமோஅஸ்து" = விசித்திரமாகியும், விஸ்தார மாகியும், இடமாயும், பலவகையாயும், பிறந்திருக்கும், பிறக்கும், உலகமெதுவோ? அவ்வுலகமுற்றும் உருத்திரனேயாம் அவ்வுருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம்]. இதுதைத்திரீய மஹாநாராயணோபநிஷத்து. ஆறுவது பிரபாடகம். ["அஷ்டமூர்த்திர்மஹாதேவ ஸ்ஸர்வவ்யாபீநிரஞ்ஜனஃ." என்றது ஸ்காந்தம்.

"ஸர்வபூதாந்தராத்மா" = எல்லாப்பூதங்களிலும் அந்தரியாமியாயுள்ளவன். உம். [ஏஷஸர்வேச்வரஏஷ ஸர்வஜ்ஞஏஷோந்தர்யாம்யேஷயோனிஃ। சிவமத்வைதம்சதுர்த்தம்மன்யந்தேஸ ஆத்மாஸவிஜ்ஞேயஃ] இது மாண்டேக்கியோபநிஷத்து. அந்தரியாமி=உயிர்க்குயிர்.

"கர்மாத்யக்ஷஃ." = கருமங்களுக்குத் தலைமையாக உபாசிக்கப்படுவோன் எ-று. உம். [கூர்மபுராணே॥ வ்யாஸகீதாயாம்ப்ரஹ்மயஜ்ஞ ஸ்வாதேயஜுர்வேதஸ்யாக்ஷிவாசமாஹ॥ யஜுர்வேதஃ॥ யோயஜ்ஞைரகிலைரீஶோ யோகேனசசமர்ச்யதே। யமாஹுரீச்வரம்தேவம் சதேவஸ்யாத்பினாகதृத்." = எந்தக்கடவுள் எல்லாவேள்விகளாலும் யோகங்களாலும் அருச்சிக்கப் படுகின்றானோ?

யாரை உலகநாதனுகக் கூறுவரோ? அவன்யாரொனின்? பிரா மென்னும் வில்லியுடையசிவனேயாம். எறு.] இதுகூர்மபுராணம், வியாசகீதையில், பிரமவேள்வி விஞ்ஞுத்தரத்தில் எஜுர்வேதஞ் சான்று கூறியவாறு என்று கூறியது. [స్కాందె॥ "సనత్కుమార సంహితాయాం" "అంబికాపతిమీశాన మధ్యశుంసర్వకర్మణాం। ఉపాస్యంఫలదాతారం ప్రపద్యేపరమేశ్వర మితివిష్ణువచనం."] என்று ஸ்காந்தம் கூறியவாறு காண்க.

"సర్వభూతాధివాసః." = எல்லாப்பூதங்களுமிருப்பதற்கு ஆதாரமாகிய இடமானவன். எறு. உம். [కూర్మపురాణె తృతీయ ॥ ఋగ్వేదః॥ "యస్యాంతస్థానిభూతాని యస్మాత్సర్వంప్రవర్తతే। యమాహుస్తత్పరంతత్వం సదేవ స్యాన్మహేశ్వరః." = பூதங்கள் எவனுள்ளடங்கி யுள்ளனவோ? எல்லாமும் எவனால் நடக்கின்றனவோ? எவனேப்பரதத்துவம்=முடிவான சத்தியப்பொருளென்று கூறப்படுகின்றதோ? அந்தத்தேவனே மஹேச்சுரனும் எறு]. இதுவும் கூர்மபுராணத்தது; இருக்குவேதம்சாக்ஷி கூறியவாறென்பது காண்க.

"సాక్షీ." = ஒன்றேடுங்கலவாது எவற்றிற்குங் சாக்ஷியாயுள்ளவன். எறு. உம். [కూర్మపురాణె॥ ఈశ్వరగీతాసూపనిషత్సు ద్వితీయాధ్యాయె॥ "వదంతివెదవిద్వాంస సాక్షీణంప్రకృతేఃపరం." = வேதத்தை யுணர்ந்தவர்கள் பரமேச்சுரனைச் சர்வசாக்ஷியாகவும் மஹாமாயையைக் கடந்து மேல்நிற்பவனுகவுங் கூறுகின்றனர். எறு.] இதுகூர்மபுராணம் ஈசுவரகீதை இரண்டாமத்தியாயம் கூறியது.

"చేతాః." என்பதனுள் "చిత్" என்றதாதுவுக்கு సంజ్ఞాన= நல்லறிவு என்பது பொருள். చేతనః = அறிவுடையவன் చైతన్యం= ஞானம். "చేతాః." அறிவிப்பவன். ஆன்மலிங்கம், ஞானலிங்கம், சிதம்பரம், ஞானசொரூபன், ஞானத்தை யளிப்போன், உலககுரு, பரமசிவன், என்பதொருபொருட்கிளவி. உம். [కూర్మపురాణె ఈశ్వరగీతాయాంతృతీయ॥ "అస్తిసర్వాంతరస్సాక్షా చ్చిన్మాత్రంతమసఃపరః। సోంతర్యామిసపుమ షస్సపాణోవైమహేశ్వరః." = எல்லாருள்ளும் பிரத்தியக்ஷமாக விருக்கும் அறிவுமாத்திரையே வடிவமாயுடையவன் இருளுக்கு அப்புறப்பட்டுள்ள அந்தமஹேச்சுரனே அந்தரியாமியாயும்புருடனையும்=உயிராயும் பிராணனையுமிருக்கின்றன். எறு.] இதுவுமது.

"கேவலः"=தனியன். எறு. உம் [కూర్మపురాణే ఈశ్వరగీతాయాం॥ "యదాపశ్యతిచాత్మానం కేవలంపరమార్థతः। మాయామాత్రంజగత్సర్వం తదాభవతినిర్వృతः. = எப்பொழுது கேவலம் = தனியாகிய ஆன்மாவை புண்மையாக மேலான பொருளென்று உணர்ந்துகொள்வானே? அப்போது இவ்வுலகமெல்லாம் பொய்வடிவமாய் மாயையாக வொழியும் பின்பு அவன் துன்பமற்றவனுவன். எறு]. இதுவுமது. ["ఏకీభూతస్తదాపరేణాసౌ తదాభవతికేవలः." = இந்தச்சீவன் பரத்தோடு கூடவொன்று பட்ட போது "கேவலன்" தான்தனியனே யாகின்றான். எறு.] இதுவுமது [యదాజన్మజరామృత్యు వ్యాధీనామేకభేషజం। కేవలం బ్రహ్మవిజ్ఞానం జాయతేకేవలశ్శివः. = எப்பொழுது பிறப்பு, மூப்பு, துக்கம், நோய், இவற்றையெல்லா மொழிக்கவல்ல ஓமருந்தாகிய பிரமஞானத்தை யடைகின்றனே? அப்போது சிவனே யாகின்றான். எறு] இதுவுமது.

"நிர்குணः." = தன்னில்வேறுகிய குணமில்லாதவன். எனவே நிர்விசேட சின்மாத்திர சத்தாரோப மென்பர் அத்துவிதிகள். ஹேயகுணம் = பழிக்குணமில்லாதவ னென்பர் ஒருசார் விசிட்டாத்துவிதியர். மூலப்பகுதியி னின்றும் பிறந்த மூக்குணங்களோடுங்கலவாதவன். எறு.உம். [நிர்குணం நிష్క్రియంశాంతం నిరవద్యంనిరంజనం] என்றதுசுருதி.

"చ" = மற்றும். எறு. எனவே. [ఉమాసహాయంపరమేశ్వరం విభుం త్రిలోచనంనీలకంఠం ప్రశాంతం। ధ్యాత్వామునిర్గచ్ఛతిభూతయోనింసమస్తసాక్షింతమసఃపరస్తాత్] இதுகைவலியோப நிஷத்து.

இவைமுதலிய விலக்கணங்களை யுடைய பரமேஸ்வரனே யாவர்க்கும் ஒருதலையாக உபாசிக்குங் கடவுள்என்று மேற்கூறப்பட்ட பிரமாணங்களின் முடிவுப்பொருள் என்றது அந்த சுவேதாசுவதரோபநிஷத்தின் உரையெனக்கொள்க.

இனி இக்கடவுளையே சாத்திரக்காரர்கள் அவ்வவ்விசேடச் சொற்களால் பலவகையாக விவகரிக்கின்றனர். அங்ஙனம் வேதமந்திரமே கூறுகின்றது. வருமாறு. మంత్రः॥ "సువర్ణంపాద్మినంవయోవాశ్శకుంతంబహుధాకల్పయంతి." = சிறந்த இருசிறைப்பக்கங்களை யுடைய ஓரான்மாவை யுடையவன். புனைவுசெய்து பாடவல்ல

வேதியர் அவ்வொருவனையே சொற்களால் பலவாறுகப் புனைந் துரைக்கின்றார்கள். எ-று. காண்க. புனைதல் = அலங்கரித்தல் துதித்தலுமாம்.

அவ்விசேடமான சொற்கள் மற்றொரு வேதமந்திரத்துள் கூறப்படுகின்றது. வருமாறு, இருக்குவேதம். ఋగ్వేదే॥ "ఇన్ద్రం మిత్రం వరుణమగ్నిం మాహురథో దివ్యస్సుపర్ణో గరుత్మాన్। ఏకం సద్విప్రా బహుధా వదన్త్యగ్నిం యమం మాతరిశ్వానమాహుః." = இந்திரன், சூரியன், வருணன், அக்கினி, திவ்வியமூர்த்தி, சுபர்ணன், கருடன், என்றிவ்வாறு பலவகையாக உடைய உண்மை வடிவசத்தாகிய அவ்வொரு பிரமத்தையே வேதமுணர்ந்தவர்கள் அக்கினியெனவும், இயமன் எனவும், வாயுஎனவும் கூறுகின்றனர். எ-று. காண்க.

மேல் வினா.

அற்றேல், மேற்கூறிய இந்திரமித்திர வருணன் முதலிய அவ்வச்சொற்கள் வேறுவேறு தேவர்கட்குப் பெயராக விருக்கின்றதே யல்லது அம்மொழிக ளெல்லாம் ஒருகடவுளைக் குறித்ததில்லை என்று நிச்சயிக்கவேண்டுவது. அங்ஙனமில்லையேல் வருணவேள்விக்கு இந்திரமந்திரத்தைக் கூறப்படுமாக எனில்?

விடை.

அதுகுற்றமன்று ஒருகடவுட்கே மூர்த்தி வேறுபாடு பலவாயிருத்தலின் அந்தந்தமூர்த்திக்கு அந்தந்த மந்திரங்களைக்கூறுவது ஓர்நியமமாக விருக்கின்றது. என்பது. மாறுபாடற்றதாகுதியாக விருக்கின்றது. எங்ஙனமெனில்? சைவாகமத்துள் விளங்கக் கூறப்பட்ட பிரசாத தக்ஷிணமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி, சிந்தாமணி மூர்த்தி, மிருத்திஞ்சய மூர்த்தி முதலியமூர்த்தி விசேடம் ஒருசிவனுக்குக்கூறப்பட்டுள்ளது. வேறுவேறுகஅந்தந்தமந்திரங்களையே அந்தந்த மூர்த்திக்கு விநியோகிக்க வேண்டுவதாகக் கட்டளையிடப்பட் டிருக்கின்றது. அதுபோலும், வைணவாகமத்திலும், கோபாலர், வாமநர், நரசிங்கர், இராமர், முதலியமூர்த்திகளின் மந்திரங்கள் வேறுவேறு கூறப்பட் டிருக்கின்றன. அவ்வாறே வேதத்துள்ளும் ஏன் இருக்க லாகாது? (இது வினவிறுப்பு-எது, விடைவினவுதலைப் போற்கூறுவது.

மேல் வினா.

அற்றன்று, தேவதா சொரூபங்களையே வேறுவேறுஎன்று கூறவேண்டும், என்னை? திரவியமும், தெய்வமும், ஆகிய விரண்டும் வேள்விக் கருமத்திற்கு உறுப்பாமன்றே? அங்ஙனம் சொரூபம் வேறுபடுதலால் கருமவேறுபாடும் கூறப்பட்டுள்ளது. வருமாறு, சுருதியுள், श्रुतिः॥ "तस्मैपशुमालभ्यानयन्तिसाग्नेयोवैश्वदेव्यामिक्षा वायव्यो वाजिनं." = காய்ச்சினபாலில் தயிரைவிடுகின்றன். அதிற் பிரிந்த தயிர்க்கட்டிவிசுவேதேவர்களுக்குச் சம்பந்தமான "ஆமிக்ஷா" என்னும் பெயரையுடைய ஹோமத்திரவியமாம். அதில் வேறுபிரிந்த நீர் "வாஜி" என்னும் தேவர்களுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட "வாஜனம்" என்ற ஹோமத் திரவியமாம். எறு. இவ்விடத்துஎவ்வாறு "ஆமிக்ஷா" என்னும் திரவியத்திற்கும், "வாஜனம்" என்னும் திரவியத்திற்கும் பேதமுள்ளதோ? அவ்வாறே விசுவேதேவர்கட்கு வாஜியென்னும் தேவரினும் சொரூப வேறுபாடு உள்ளவா றுடன்பட வேண்டுமே எனில்?

மறுத்தல் விடை.

நல்லது உடன்படுகின்றும் ஆயின். உண்மையாக வுள்ளவன் ஒருவனே கடவுள் அவனுக்கு உபாசிப்பவர்கள் செய்கின்ற கருமஅனுட்டான காலத்தில் உபாதிபேதத்தால் = செய்கை வேறுபாட்டால், வேறுபாடு உண்டாகின்றது. அதனானேவாஜசநேயப் பிராமணத்தில் இஷ்டிப் பிரகரணத்தில் கருமஅனுட்டானத்தின் பொருட்டு விளக்கப்பட்ட தேவதைகளின் வேறுபாடுகளை அநுவாதமாகக்கூறி அவையெல்லாம்உண்மையல்ல வென்று மறுத்து ஓரேகடவு ளென்பதே சத்தியமென்று துணிவுசெய்து நிச்சயிக்கப்பட்டது. வருமாறு. वाजसनेयब्राह्मणे॥ "तद्यदीदमाहुरमुं यजेतामुंयजेतेत्येकं देवंतत्सर्वैवास्य सृष्टिर्भवति सर्वे देवाः." = வேள்விக் கருமத்தால் இந்தக்கடவுளைத் தொழுவாய் இந்தக்கடவுளைத் தொழுவாய்என்று வேறுவேறுகக்கூறுகின்றனர். அது ஓரேகடவுளைக் குறித்ததாம். இவ்வொரு கடவுளுடைய மாயாவிகார சிருட்டியேயல்லவா எல்லாக்கடவுளரும். எ–று. காண்க.

உபாசனை அனுட்டானபேதத்தால் பயன்வேறுபாடு.

ஓரே கடவுளானே வேறு வேறுகிய பயனை அடைவது அருமையென்று சங்கிக்கலாகாது. அங்ஙனம் உபாசிக்கும் தொ

ழில் வகை வேறுபாட்டானே பயன் வேறுவேறுக வுண்டாகின் றன என்ப துடன்படத் தக்கதாகின்றது. என்னை? சுருதியுள், ச்ருதிः॥ "தம்யதாயஜ்ஞோ நதேத்ரைநபவதி." = அவனை? யெவ்வாறு எவ் வாறு உபாசிக்கின்றானே? அவ்வாறே யாகின்றன். எ-று. காண்க. எவ்வாறு அரசன்ஒருவனேயாயினும் குடை கவரி முதலியனவுப சரிக்கும் பரிவாரங்கட்கு அவரவர் தொழிற்குத் தக்கவாறுபயன் வேறுபாட்டைத் தருவதற்குக் காரணமாக விருக்கின்றனே? அவ் வாறுஎன உணர்க.

கடவுள் பயனைத் தருகின்றாரோ? அவனவன் செய்யும் பாவ புண்ணியகருமம் பயனைத் தருகின்றதோ? வென்பது விசாரம்.

கடவுள் பயனைத் தருகின்றானென்பதை பூருவமீமாம்ஸகர் உடன்படுகிறதில்லை. அங்ஙனம்பூருவமீமாம்ஸத்தின் "ஜைமிநிசூத் ரத்தில்" ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தில் விவகரிக்கப் பட்டது. "மீமாம்ஸாயாம் நவமாத்யாயே அதிகரணம்" = (சமுசயம்) வேள்வியால் பூசிக்கப்பட்ட தேவதைகளாற் பயனுண்டாகின்றனவா? அல்லது அவ்வேள்விக் கருமம் (அபூர்வம்) அதிருஷ்ட முன்னிலையாகப் பயனைத் தருவதற்குக் காரணமாகின்றதா? என்பது.

(பூர்வபக்ஷம்) அவ்விடத்து. வேள்விசெய்து முடித்துவிட்ட வுடனே தோற்றமின்றி யழிந்து விடுகின்றது ஆதலால் அக் கருமம் அனித்தியமாக விருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலையற் றகருமம் எப்போதோ உண்டாகும் பரிபாககாலத்தில் கிடைக் கும் புயனுக்குக் கருவியாவதில்லை. எனவே கூடுவதற்கு நியாய மில்லை என்றவாறு. ஆதலால் அக்கருமம் பயன்றருவதற்கு வே றொன்றைத் தோற்றுவித்து அதன் முன்னிலையாகப் பயனைத் தரு கின்றது என்று பயனைத்தருகின்ற முன்னிலையை ஒருதலையாக= அவசியமாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் அல்லவா? அந்த முன்னிலையாவது? சுருதிப் பிரமாணங்களும், கடவுள் அனுக் கிரஹமுமே யாக விருக்கின்றது. என்னை? சுருதி. ச்ருதிः॥தைத்ரீ யைநமந்த்ரிः ப்ரஜயாபசுபிர்ந்ருயதி." = வேள்விக் கருமத்தினால் திரு த்தியடைந்தவனுகிய இந்திரனே வேள்விசெய்த தலைவனை மக்க ளாலும் பசுநிரைகளாலும் திருத்தி யடைவிக்கின்றன். எ-று.

காண்க. இனி யுத்திப்பிரமாணம்வருமாறு. * கருத்தாதொழிலால் அடைவதற்கு மிகவிருப்பப் படுகின்றது ஆதலின்கருமம் = தொழில்,காரகம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதுவே பிரதானகருமம் = அதனால் வியாபிக்கப்பட்டது = கவரப்பட்டதாதலின் சம்பிரதான கருமம் அதனினுஞ் சிறந்ததாகின்றது. ஈண்டுதலைவனே கருத்தா, வேள்வியேகருமம், இந்திராதி தேவர்கள் சம்பிரதானகருமம், ஆகவே அவர் முக்கியராதலின் இந்திராதி தேவர்கள் பூசையைப் பெறுதற்குத் தக்கவராகின்றனர். வேள்வியென்பது ஓர்வகைப் பூசைவடிவமே யாதலின், அதிதிகளுக்கு=விருந்தினர்க்கு உண்டி எவ்வாறோ? அவ்வாறே தேவர்களுக்கு வேள்வி அங்கமாகின்றது. அதனால், பணிவிடையால் திருத்தியடைந்தஅரசன் அப்பணிசெய்யும் பரிவாரம்=சேவகர்க்குப் பயன் கொடுப்பதுபோல வேள்வியால் திருத்தியடைந்த தேவதை அவ்வேள்வி செய்த தலைவனுக்குப் பயனைத்தரும் - என்பது.

---

* கருத்தா, "कर्तृ" என்பது செய்பவன் "स्वतन्त्रः कर्तृ" என்றது பாணினீசூத்திரம். அதன்பொருள். வினையிற் சுதந்தரமுடையோன் கருத்தன். எ-று.

கருமம். "कर्म्म" எதனைச் செய்கின்றனை? அது. எம், எது செய்யப்படுகின்றதோ? அது. எனவுமாம். "कर्तुरीप्सिततमं कर्म्म" = கருத்தாவுக்குக் கிரியை=தொழிலால் பொருந்தும்படிசிறந்து வேண்டிநிற்குங் காரகம்கருமம் என்னும் பெயரை அடைகின்றது. எ-று. இதுவும்பாணினீசூத்திரம். (காரகம்= வினைகொண்டுமுடியும் இரண்டனுருபுமுதல் எழனுருபுவரையுமானஆறுவேற்றுமையுருபுகளும் அதன்பொருளும். கருமம். எது. செயப்படுபொருளெனவும் படும். கிரியை, "क्रिया"=தாதுவின்பொருள் அல்லது தொழில். எனவே பயனில், அதனையுணர்த்திக் கருத்தொன்றச்சொற்றொடரை முடிக்கவல்ல திங்ஙந்தபதம்=வினைப்பகுபதமாம்.

சம்பிரதானம், "संप्रदानं" = கருத்தாவின் முழுதுலுக்கு உத்தேசம் = முன்னிலையாயுள்ளது. "कर्मणायमभिप्रैति सस संप्रदानं" கொடைத்தொழிலால் யாரைக்குறித்துக் கருத்தற்குப் பொருந்துவானே? அப்பொருந்தத்தகுவோற்றவன்சம்பிரதானமாம்-எ-று. இதனை நான்காம் வேற்றுமைக்குரிய கொளற்பொருளாகக்கொள்க. இதுவும்பாணினீசூத்திரம். முதல். அத்: சு-ம்-பாதம்: கூ-ம்-சூ. இனி அச்சூத்திரத்திற்கு ஆசிரியர்-வரருசியார். வார்த்திகம் வருமாறு. "क्रियायायमभिप्रैतिसंप्रदानं" = கருத்தாதொழிலால்

(இனிச்சித்தாந்தம்) ஈண்டுகூறப் படுகின்றதாவது. வேள்விக்கும் தெய்வத்திற்கும் முறையே அங்கம் அங்கிஎன்னும் கருத்து என்று எதுகுறித்து எடுத்துக் கூறப்பட்டதோ? அதுசொல்லின் வேண்டுதலை அனுசரித்தலினல் வேறுபாட்டை யடைகின்றது. (எனவே அங்கம் அங்கியாயும் அங்கி அங்கமாயும் திரிகின்றது).

யாரைப் பொருந்துகிறுவே? அப்பொருத்த முடையோன் சம்பிரதானமாம். உ-ம். "பத்யேசேஷே" கணவன் பொருட்டுச் சயனிக்கின்றுள் - எனவரும். அல்லதூஉம். அதற்கே அவ்வரருசியார் செய்த மற்றொரு வார்த்திகம் வருமாறு. "கர்மணஸ்கரணஸம்ஜ்ஞாஸம்ப்ரதானஸ்யசகர்மஸம்ஜ்ஞாவக்தவ்யா."=கருமமாகிய செயப்படு பொருட்குக் கரணம் = கருவியாக மூன்றும்வேற்றுமையாற் கூறவேண்டுவது. சம்பிரதானமாகிய நான்காவதற்கு இரண்டாவதாய செயப்படு பொருளாற் கூறவேண்டுவது. எனவே வேற்றுமை மயக்கங் கூறியவாறு. உ-ம். "பசுனாருத்ரம் யஜேத்" "பசுனா" = பசுக்களால் என்ற கருவிப்பொருளுக்குச்செயப்படு பொருட்குறியாயும் "ருத்ரம்" = உருத்திரனை யென்னும் செயப்படுபொருட்குக் கோளியாகிய சம்பிரதான மென்னும் நான்காவதனுருபினலும்அமைத்துக்கொண்டு."பசுன்ருத்ராயதாதி" = பசுக்களை யுருத்திரனுக்குக் கொடுக்கின்றுன் என்று பொருள் கூறவேண்டுவது.

சாதாரணமாகச் செயப்படுபொருட்கு இரண்ட னுருபுவரும். "கர்மணித்விதீயா" = என்றதுபாணிநீசூத்திரம்.

கருத்தா = எழுவாயினும், கரணம் = கருவியிலும், மூன்றனுருபுவரும். "கர்த்ருகரணயோ ஸ்ருதீயா" என்றது பாணிநீசூத்திரம்.

சம்பிரதானம்=கோளிப்பொருளில் நான்கனுருபு வரும். "சதுர்தீசம்ப்ரதானே" என்றது பாணிநீசூத்திரம். கோளி = கொள்வோன்.

அங்கம், "அம்கம்" = உறுப்பு = அவயவம். அப்பிரதானம் = முக்கியமில்லாமை = தலைமையற்றது.

அங்கி, "அம்கி" = அங்கத்தையுடையது. பிரதானம் = முக்கியம்= தலைமையது.

மேற்கூறிய பூர்வபக்ஷத்தில் தேவதை அங்கி, வேள்வி அங்கம். இனிவரும் சைமினிசித்தாந்தத்தில் வேள்வி அங்கியும் தேவதை அங்கமுமாம். இனி இந்தச்சைமினியார் கூறிய பூர்வமிமாம்ஸக சித்தாந்தமே வேதாந்திகளாகிய விசிட்டாத்துவிதி அத்துவிதி முதலியோர் சித்தாந்தமாக விருக்கின்றது.

அங்ஙனமாதலினன்றே ? "ஸஜேத" = வேள்விசெய்யவேண்டுவது என்றது விதிப்பொருட்டாகிய வினைச்சொல். அதனுள் "ஸஜ" "யஜ" என்பதுதாது அதின்மேல் "ஏத" "ஏத" என்றுவதற்குவந்த "ஸப்" திப்புமுதலிய விகுதியுறுப்பு "ஆக்கியாதம்" என்னப்படும் அந்தப்பகுதிக்கு வேள்விபொருள் அந்த உறுப்புக்குச் செய்வோன் என்பது கருத்துப்பொருள் என்று கூறப்படுகின்றது. அந்தக்கருத்து "கிம்" எதனை, கேன = எதனால், கதம் = எவ்வாறு என்று, கருதத்தக்கது, கருவி, இவ்வாறு செய்யத்தக்கது, என்னு மிலக்கணத்தோடுங் கூடிய மூன்றினையும் முறையேவேண்டுகின்றது.

ஆண்டு, வேள்வியது ஒத்தபதத்தால் அண்மைநிலைசெய்யப்பட்டதாமாயினும் தகுதியன்மையின் அதற்குக் கருதப்படுந்தன்மையில்லை.

எனவே. "யஜாம்யஜேத" = வேள்வி வேட்டான் - என்புழி "யஜ" என்றபகுதி யொன்றினுனே "திப்" என்னும் வினைப்பகுபதவுறுப்பாகிய விகுதிகூடி வேட்டான் என்னும் பாவனைப்பொருளும், "ஸுப்" சுப், என்னும் பெயர்ப்பகுபதவுருபுகூடி, யாகப்பொருளாகிய வெள்விஎன்பதுவும் ஆதலின் யாகமென்னும் பொருட்டாகிய பெயர்ச்சொல்லுக்கும் பாவனைப்பொருட்டாகிய வினைச்சொல்லுக்கும். "ஸமானபதோபஸிதத்வம்." ஒரே பதத்தா லண்மையிற் கொள்ளப்படுகை என்னும் சமீபம் சம்பந்த மூண்டாயிருக்கின்றது. இதுவே "சந்நிதி" என்னப்படும். "ஆகாம்க்ஷை"=அவாயநிலை, "யோக்கியதை"=தகுதிநிலை, "சந்நிதி"=அண்மைநிலை, என்னும் மூன்றுநிலைமையும்தொடர்மொழிப் பொருளுணர்ச்சிக் காரணமாகவிருக்கின்றன. உலகத்தில், சாதாரணமாக, வள்ளலானவன் ஒன்றனைக் கொடுக்கும்பொழுது தான்விரும்பினவனுக்கும், ஏற்றலுக்குத் தகுதியானவனுக்கும் அடுத்திருக்கும் சம்பந்தமுடையவனுக்கும் அன்றே ? கொடுக்கின்றன் : அவ்வாறே பாவனை என்னும் வள்ளலுக்கு யாகம் என்பது அண்மைநிலை என்னும் அடுத்திருக்கும் சம்பந்த மூண்டாயிருத்தலின் பாவனையாகத்தையே பற்றவேண்டுவதாயினும் அந்தபாவனையின் இலக்கியம்=குறிப்புக்கு வேள்விதக்கதகுதிநிலையுடைய தல்லாமையின் அதுபாவிக்கப்படுகின்றதில்லை. அதனுனே அந்தயாகத்திற்குக் கருதப்படுந்தன்மையில்லை - என்றவாறு. பாவனை=கருத்து.

சுவர்க்கமென்பதுவோ ? தொடர்மொழித்தொடக்கத்தானே கொள்ளப்பட்டதாமாயினும் புருடார்த்த மாதலின். தகுதியுடைமையின் கருதத்தக்கதாகின்றது.

జ్యోతిష్టోమేనస్వర్గకామోయజేత என்றது சுருதிவிதிவாக்கியம். இதனுள் அதிகாரியையுணர்த்துமொழியாகிய "స్వర్గకామః" என்னும் விசேடணத்தொடர் மொழியில் சுவர்க்கம்என்பதுகொண்டுவரப்பட்டது. அவ்வளவன்றி "యజేత" என்றமொழியிலுள்ள விருதியால் உணர்த்தப்பட்ட பாவனைக்கும், சுவர்க்கம் என்னு மொழியா லுணர்த்தப்பட்ட சுவர்க்கத்திற்கும் "சமானபதோபசீதத்துவ" மென்னும் அண்மைநிலைமை யில்லை யாயினும், சுவர்க்கம் புருடார்த்தமாக விருக்கின்றது: செய்பவனுக்குப் பயனுக விருக்கின்றது. அருத்தமென்பது பயனுக விருத்தலின், கருத்தாவின்கருத்துக் குறித்தது முக்கியமாய்ப் பயனுகுமே யன்றி அதன்கருவிகள் அவ்வளவு குறிப்பையுடைய வல்லவன்ரே? சுவர்க்கத்தை விரும்புவோன் ஜோதிட்டோமம் என்னும் வேள்வியால் "யஜனம்" = என்னும் தேவதா ஆராதனை = பூசை செய்யவேண்டுவது, என்று மேற் சுருதிவாக்கியத்திற்குப் பொருளாதலின் சுவர்க்கமே கருதத்தக்கபொருளாகின்றது என்பது.

அந்தச்சுவர்க்கத்துக்கு எதுகருவி? எனவே, எதனுலந்தச் சுவர்க்கத்தை யடையலா மென்னும் கருத்தில்=அவாயநிலையில்- வேள்வியென்பது கருவியாகச் சம்பந்தப்பட்டு வருகின்றது. எனவே, வேள்வியால் சுவர்க்கத்தைப் பெறலாமெனவும், சுவர்க்கத்திற்கு வேள்வி கருவியெனவும் பொருள் படுகின்றது. பெறத்தக்க சுவர்க்கத்தைப் பெறுதற்கு முதற்கண் கருவியாகிய வேள்வியைச் செய்து முடிக்கவேண்டுதலின் சுவர்க்கக் கருவியாகிய அவ்வேள்வியே செய்து முடிக்கவேண்டிய பொருளாகின்றது. அது, தனக்கு "నిష్పాదకం" நிஷ்பாதகம் = நிறைவேற்றுவது= பிறப்பிப்பது. எனவே கருவியாகிய பொருளையும் தேவதையையும், இவ்வாறு பெறவேண்டுவதுஎன்னும் வகைமையோடுவேண்டுகின்றது. (எனவே யாகமானது தான்முடிவதற்குப் பசுவாகிய அவிசிஞல் தேவதையை இவ்வாறு என்னும் வகைமை வேண்டுகின்றது. என்பதுகருத்து.) அதனுல் யாகம் அங்கி, அதற்குத் தேவதை அங்கம், எனமுடிதலின், உண்டியால் விருந்தினர் உபசரிக்கப் பட்டாற்போல் வேள்வியால் தேவதை பூசிக்கப் படுகின்றதில்லை.

வேள்வியென்னும் கருமத்தால் இந்திராதி தேவதைகளைப் பூசிக்கின்றன் என்று உரைசெய்து யாகமென்னும் கருமத்திற்காயினும் கோளிப் பொருட்டாகிய குறியையடைந்த இந்திராதி தேவர்கள் முக்கியராதலின் பயனைத் தருகின்றனென்று பூர்வபக்ஷத்தான்யுத்திகூறினன்.

சுவர்க்கமடைய விரும்பியகருத்தா வொருவன் அச்சுவர்க்கத்தை யடை யும்பொருட்டு வேள்வியைச் செய்கின்றான் அந்தவேள்வியே சுவர்க்கப்பய னைத் தருகின்றது. ஹவிர்த்திரவியம், தேவதை, தொழில்வகையுமாகிய இவை கள் அந்தவேள்விக்கு அங்கமாகின்றது. ஆதலின் அதுமுக்கியமல்ல. வேள்வி யே அங்கியாதலின் முக்கியமாக நின்று பயனைத்தருகின்றது என்பது சை மினிசித்தாந்த முடிபு. இதுவே அப்பூர்வமீமாம்ஸையின் இந்த அதிகரணத்தின் யுத்திநியாயக்கருத்தின் பொருள்.

இனி இச்சித்தாந்தி பூர்வபக்ஷத்தோன் கூறிய சுருதிவிரோ தத்தை விலக்குவான் றொடங்கினர். வருமாறு. "தூப்ஏவைனமிஷ்ட்வி ப்ரியயாஹுதிஸ்துர்யதி." என்று எந்தச்சுருதி தேவதை பயனைத் தரு கின்றது என்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டதோ? அது, தன்னுரைப் பொருளில் கருத்துடையதல்ல, காட்சிமுதலிய பிரமாணங்களுக்கு விரோதமாதலின். என்னை? யாதொரு தேவதையானாலும் சரீ ரியாக வந்து அவிசைப்புசித்துத் திருத்தியடைந்து பயனைக் கொ டுப்பதாக யாருக்கும் கண்காண வெளிப்படுத லில்லாமையின். அன்றியும், அவ்வாறில்லாமலே போதலென்னும், "அபாவம்"= இல்லாமை. காட்சிப் பிரமாணத்தாலும், "யோக்கியாதுபலத்தி" என்ற பிரமாணத்தினாலேயும் தெரிவிக்கப் படுகின்றது. "யோக்கி யாதுபலத்தி" என்பது. தெரியத்தக்கது தெரியாமற்போதல்.

அல்லதூஉம், அசுவமேதப் பிரயோகத்தில் சுருதி, ச்ருதிः॥ "த்ரிகாண்டர்கஸ்ட்ரீः ஷ்யாமம்ஷூகாஞ்ஜக்ஷ்யதி" இதுமுதலியவற்றுள் தேக வுறுப்புக்களாகிய கோளைப்பற்கள் முதலிய திரவியங்கள் அவி சைத்தின்னுவதனால் "த்ரிகா" ஸ்தைகா, தவளை, முதலியதிரியக்கு உயிர்களும் ஒருவிசேடமான தேவதைகள் என்று வேதத்துட் கூறப்படுகின்றதுஅப்படிப்பட்டதெய்வங்களெல்லாம்பயனைத்தரு கின்றது என்று நம்பத்தக்கதா? தக்கதல்ல. வன்றே? ஸ்தைகா= ஒருவகை ஜந்து.

சுருதி. ச்ருதிः॥ "ஓஷதீப்ய:ஸ்வாஹாவனஸ்பதிப்ய:ஸ்வாஹாமாத்ரேப்ய:ஸ்வாஹா." என்றது முதலியவற்றுள் அறிவற்ற ஓஷதிகள்=பயிர்வகை மூலி கை முதலிய வனஸ்பதி=மரவகைகள் அவற்றின் உறுப்புகளாகிய வேர்முதலியனவும் தேவதைகள் என்று கூறப்படுகின்றன.

ஆண்டு, அப்படிப்பட்ட தேவர்கள் எந்தஹேதுவினால்அவி சைப் புசிப்பார்கள்; புசிப்பேயில்லாதவழித் திருத்தி எங்ஙன

முண்டாம்; திருத்தி என்பதில்லாவிடின்பயனெவ்வாறுதருவர். ஆதலின் சரீரமுதலிய வுடையதேவர்கள் என்பார் ஒருவருமில்லை யாதலால் தேவதாப்பிரசாதம் யாகபயனைத் தருவதற்கு முன் னிலையல்லவாம்.

பிறவெனில்? அவ்வேள்விப்பயனுக்கு முன்னிலை = வரும் வழியாதெனில்? சுருதியால் உணரப்படுகின்றபடிக் கருமம் கரு வியாக வேண்டுவதன்றே? அது வேறுவகையாற் பொருந்துவ தில்லையா மாதலின் கற்பிக்கத்தக்க ஊழே அதற்குவரும் வழி யென்றுடன்பட்டு அந்தத்தேவர்களிலும் அந்த அபூர்வமே பயன் வருவழியென்று ஒருதலையாக கூறவேண்டுவது. (எனவே.வேதத் துட் கூறப்பட்ட கருமங்கள் அதிருஷ்டத்தை யுண்டுபண்ணுகின் றது, அந்த அதிருஷ்டம் பயனைத்தருகின்றது. என்பது கருத்து.)

மந்திரங்கள், அருத்தவாதம், இதிஹாசங்கள், புராணங் கள், முதலியவற்றுள் தேவதைகளும் தவங்களைச்செய்தனர்; வேள்விகளை யனுட்டித்தார்கள்; பிரமாஸ்திரமுதலிய மந்திரங் களைப் பிரயோகித்தனர்; எந்தெந்தக்கருமங்களைச்செய்து எவ் வெவ்வளவு அதிருஷ்டத்தை யடைந்தனரோ? அவ்வளவுபயன் சித்திபெற்றார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆதலின், அவனவன்செய்த கருமம் அதிருஷ்டத்தை யுண் டுபண்ணி அந்தவழியால் அவ்வவனுக்கும் பயனைத் தருகின்றது. அக்கருமத்துள் தேவதை ஓரங்கமாகவே யிருக்கின்றது. அவ் வளவேயன்றித் தேவதை பயனைத்தருவதில்லை என்று சித்தாந்த மாகின்றது. (அதிருஷ்டம்=அபூர்வம்=ஊழ்=புண்ணியபாவம்.) இத்துணையும் பூருவமீமாம்ஸாதி கரணவிசாரம்.

இனி உபநிடதங்களின் கருத்தின்படி உத்தரமீமாஞ்சகர்க ளாகிய வேதாந்திகள்கூறும் முடிபு அவர்கள்நூலில், இரண்டா வது. அத்தியாயத்தில் அதிகரணவிசாரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற தாவது.

கடவுளே பயன்றருவோர் என்பது.

(சமூசயம்) தருமமா? அல்லது ஈசுவரனா? பயனைக்கொடுப் பது என்பது.

(பூர்வபக்ஷம்) மேல் மீமாம்ஸகர் கூறிய நியாயத்தினால் அதிருஷ்டமே பயனைத்தருகின்றது. என்பது.

(சித்தாந்தம்) அதிருஷ்டமெனவே புண்ணியம்; அது தருமம்அன்றே? அத்தருமம்எப்பொழுதும்தருமியைப்பற்றியேநிற்கவேண்டுவது. தருமிஎன்பவன் தருமத்தைச்செய்தவன்அன்றே? ஓ!மீமாம்ஸகரே! தருமம்அசேதனம்=அறிவற்றதைப், பற்றியா? சேதனம் = அறிவுள்ளதைப், பற்றியா நின்று பயனைத் தருகின்றது? முதற்பக்ஷமாகிய அசேதனத்தைப்பற்றி நிற்பது என்று உடன்படுகின்றீரோ? ஆண்டு ஏற்றத் தாழ்வுகளை யறியமாட்டாத அசேதனம் தக்கவாறு பயனைக் கொடுப்பதற்குத் தகுதியுடைய தல்லவாம் ஆதலின் அது ஒத்ததல்லவாம். இரண்டாம் பக்ஷமாகிய சேதனத்தைப்பற்றி நிற்பதை யுடன்படுவதில் ஆனலோ? தருமம் எந்த அறிவைப்பற்றி நின்று பயனைத் தருகின்றது என்பாயோ? அந்தச்சேதனனே பயன் கொடுப்பவன் என்றுற் சாலுமே அதுமற்றும் எளிதன்றே?

அங்ஙனமாயின், தருமம் என்னும் பொருளுக்குப் பயனேயில்லாது போதலின் அது வீணே? என்று வினவுதல் வேண்டா. எல்லாப் பயனையுந் தரவல்ல முற்றுணர்வுடைய ஈசுவரனுக்கு "வைஷம்மியம்"=நடுநிலை, யின்றிச்சிலர்க்குமிகுதியாகவும் சிலர்க்குக் குறைவாகவும் கொடுப்பது, "நைர்க்ருண்யம்" = தயவில்லாமை, என்ற குற்றம் தங்காமையின் பொருட்டுத் தருமம் என்பது வேண்டியிருத்தலின்.

தருமமேயில்லாவழி சிலர்க்கு மிகச்சிறந்த தலைமைச் சுகத்தையும், சிலர்க்கு இடையிட்ட சுகத்தையும், சிலர்க்குக் கடைப்பட்ட சுகத்தையும் ஊட்டுவித்த இறைவன்=கடவுள், செய்கை எவ்வாறு விஷமமல்லாததாகும். பலவகைப்பட்ட துன்பங்களையுண்டுபண்ணுமவனுய் எவ்வாறு தயவில்லாதவனுகாமற்போவான் அங்ஙனமாகக் கூடாமையின் அவனவன்செய்த புண்ணியத்திற்கிடாக அவனவனுக்குச் சுகமும், பாவத்திற்கிடாகத் துன்பமும், ஆசிரியன், பிதா, அரசனைப்போல ஊட்டுவிக்கின்ற இறைவனுக்கு நடுநிலையில்லாமை, தயவில்லாமை என்னும் குற்றம் தங்குதலில்லை. ஆதலால், துட்டருக்குத் தண்டனையும், சிட்ட

ருக்குக் காத்தலாகிய அருளும்செய்கின்ற ஆசிரியன், பிதா, அரசனுக்கும் நடுநிலையில்லாமை யேனும், தயவில்லாமையேனும் இல்லையல்லவா? அவ்வாறே இறைவனுக்கு மென்றுணர்க.

"స్థావరం," ஸ்தைகம், தவளை, முதலியதிரியக்குயிர்களும், (வனஸ்பதி) பயிர்வகைசெடிபுதல்வகைமரவகைவேர் முதலிய நிலைத்திணைப்பொருள் = அசைவற்றனவும், பயனைத் தருகின்றகரத்தையுடையனவல்லவாதலின்பயனைக்கொடுக்கமாட்டாது என்பதல்லவோ? நின்கருத்து; அஃதங்ஙனமாக, எல்லாவல்லமையும் எல்லாத்தகுதியு முடைய பரமன் எல்லாவற்றுள்ளும் நிறைந்தவனு யிருத்தலின் அவ்வெல்லா வடிவுயுமிருந்து பயன்றருகின்றான் என்பதற்குத் தடையென்னுளது?

శ్రుతిః॥ "తృప్తఏవైనమిన్ద్రః ప్రజయాపశుభిస్తర్పయతి" என்றசுருதிக்குத் தன்னுரைப் பொருளிற் கருத்தில்லை என்றல்லவோ? கூறியது. பின்னெங்குள தென்னில்? இலக்கணைப் பொருளில் என்றுணர்க. இந்திரன் என்னுமொழிக்கு இந்திரன் என்கின்ற தேவதைக்குள் ளிருக்கும் அந்தரியாமியாகிய பரமேச்சுரனே பயனைத்தருகின்றவன் என்று அந்தசுருதிக்குக் கருத்து. என்னை? அந்தக்கருத்தையே மற்றோரிடத்து அவ்வேதமே கூறுகின்றது. வருமாறு. "ఆం తనిప్రపద్యాస్తజనానాం" = உடம்பினையடைந்த பிராணிகளின் உள்ளத்துள்ளே புகுந்து பரமேச்சுரன் நடத்துவோனாக விருக்கின்றான். எ-று. காண்க. கடவுளென்பதும் இப்பொருட்டு எனக் கொள்க.

ஆதலால் கடவுளருளே பயனுக்கு வழியென்றுணர்க.

இனி, சைமினி மதமாகிய பூருவமீமாம்ஸத்திற்கும், வியாச மதமாகிய வுத்தரமீமாம்ஸத்திற்கும், தம்முள் ஒன்றற்கொன்று மூரணுதலுண்டாயிற்றே யெனின்? அஃதின்று அவ்வவரும் சொல்லப்புகுந்த விசேடங்களை நன்கு உள்ளுறுத்திவிசாரிப்பின் சமாதானமுண்டாகின்றது.

எங்ஙனமெனில்? தேவதத்தன் என்பவனே பாகஞ்செய்தவன்=சமையல் செய்தவனையினும், நன்றாக எரிந்ததைச் சொல்லத்தொடங்கி இன்று விறகுசமைத்தது என்று கூறும் உலக

வழக்குப்போலப் பரமேசுவரனேபயனைத் தருபவனுயிருப்பினும், யார்க்கும் ஒருபடித்தாகாது ஏற்றக்குறைவாகப் பயனை ஊட்டு வித்தற்கு நிமித்தமாதலின் அதிருஷ்டமே சிறந்ததெனச் சொல் லக்கருதித் தருமமே பயனைத் தருகின்றது என்று ஜைமினியார் கூறிய விவகாரம் ஏன் உலகசம்மதமாகா தொழியும் என்பது சித் தாந்தமுடிபு.

அதனல், அவ்விரண்டு மதங்களும் விரோத மில்லாமை யால். பயனைத்தரத்தக்க இறைவன் ஒருவனே. எல்லா விடங்க ளினும் யாவராலும் எல்லாவகையாலும் விதிப்படி பூசிக்கப்படும் முதற்கடவுள்ஒருவனகவிருக்கின்றுன்என்பதுதுணிபு. இஃதுஇத் துணையினமைக.

முதற்கடவுளிலக்கண முற்றிற்று.

அதிதிபூசை=விருந்தோம்பல்.

அதிதி=விருந்தினர்க்கு,இலக்கணத்தைநூலாசிரியரேமேற் கூறுவர். இனி மூலத்துள் "தேவதாதிதிபூஜகஃ" = தேவர்களையும் அதிதிகளையும் பூசிப்பவன். என்றது. பூசிக்கும்வகையை வருஞ் சுலோகத்திற் கூறுதும்.

மூலத்துள். "நாவஸீததி." = துக்கப்படுவதில்லை - எ-று. தே வர்களையும் அதிதிகளையும் பூசிப்பவன் துயரமடைவதில்லை. என வே பூசிக்காதவன் "அவஸீததி" = துயரப்படுகின்றுன் என்பது தா னே போதருகின்றது.

பூசியாதவன்றுன்பமுறுவன்.

அங்ஙனம் கூர்மபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. வருமாறு, கூர்மபுராணே॥ "யோமோஹாத஥வாலஸ்யா தகுத்வாதேவதார்ச்சனம்। புஞ்ஜேஸயாதிநரகம் ஸூகரேஷ்வி ஹஜாயதே। அகுத்வாதேவபூஜாஞ்ச மஹாயஜ்ஞாந்விஜோத்தமஃ। புஞ்ஜீதசே ஷ்மூ஢ாத்மாதிர்யக்யோனிநிகச்சதி" = யார்? அறிவில்லாமையாலாயினும் கெடுகீர்மை = ஆலசியத்தாலாயினும், தேவ பூசையில்லாமல் புசிக்கின்றுனே? அவன்அச்சத்தைத் தருகின்ற நரகத்தை யடை

ந்து பின்பன்றியாகப் பிறப்பன். வேதியரிற் சிறந்தோனையும் யார்? தேவர்பூசையையும் ஐம்பெரும் வேள்விகளையும் செய்யாமற் புசிப்பானே? அந்தமூடபுத்தி யுடையவன் திரியக்குயிர்கள்= மிருகங்களாகப், பிறக்கின்றான். எ-று. காண்க.

விருந்தினர்புலந்துபோதலால் வரும்பயன்.

மார்க்கண்டேயர், மார்கண்டேயः॥ "अतिथिर्यस्यभग्नाशो गृहात्प्रतिनिवर्तते। तस्यदुष्कृतंदत्त्वा पुण्यमादायगच्छति." = உண்டிவேட்டு= உணவைவிரும்பிவந்த, விருந்து தன்விருப்பம் பங்கப்பட்டு, யார் வீட்டினின்றும் பின்செல்வானே? அவ்விருந்து தன்பாவத்தை யவ்வீட்டிலிருக்கும் தலைவனுக்குக்கொடுத்து, அவ்வில்லத் தலைவ னுடைய புண்ணியங்களைக்கைக்கொண்டுசெல்லுகின்றான். எ-று. காண்க.

தேவலர். देवलः॥ "अतिथिर्गृहमेधस्य यस्यप्रतिनिवर्तते। अनर्च्य तोनिराशश्च ससद्योहंतिसुकृतं." = விருந்து எந்த இல்வாழ்வான் மனைக்குட் சென்று உபசரிக்கப்படாமலே ஆசைகெடுக்கப் பட் டவனைப்பின் திரும்பி வீணாகச் செல்லுகின்றானே? அவன் அப் பொழுதே அவ்வில்வாழ்வான்குலத்தை நாசஞ் செய்கின்றான். எ-று. காண்க.

பூசித்தவன் பெறும்பயன்.

பூசித்தால் துயரமில்லையென்ப தொன்றுமாத்திரமே யன் று சுபம்=நன்மையு, மூண்டு. அங்ஙனம் விஷ்ணுதருமோத்திரத் தில் கூறப்பட்டது. विष्णुधर्म्मोत्तरे॥ "येऽर्च्चयंति सदाविष्णुं शंखचक्रगदा धरं। सर्व्वपापविनिर्मुक्ता ब्रह्मण्यं प्रविशंतिते," = யார் சங்குசக்கரகதை களைத் தரித்த விஷ்ணுவை யெப்பொழுதும் பூசிக்கின்றா ரோ? அவர்கள் எல்லாப்பாவத்தினின்றும் விடப்பட்டவர்க ளாய் வேதியர்களாகப் பிறக்கின்றார்கள். எ-று. காண்க. (ब्रह्मणं प्रविशंतिते) என்பது பாடமாயின் சதுமுகப் பிரமலோகத்தையடை கின்றான், என்று பொருளைத்துக் கொள்க. (ब्रह्मणंप्रविशंतिते) என்ற பாடமாயின் பிரமத்தோடு கலப்பை யடைகின்றார்கள். என்றுரைக்க.

கூர்மபுராணம், கூர்மபுராணே॥ "வேதாப்யாஸோஸ்வஹம்சக்த்யா மஹாயஜ்ஞ க்ரியாததா। நாசயத்யாசுபாபானி தேவானாமர்ச்சனம்ததா." = நாடோறும் சத்தியுள்ள வாயிற்செய்த வேதமோதலும், அவ்வாறே செய்த ஐம்பெரும் வேள்வித்தொழிலும், அவ்வாறே தேவர்களைப் பூசித்தலும் பாவங்களை யொழிக்கின்றன. எ-று. காண்க.

மனு. மநுः॥ "அதிதிம்பூஜயேத்யஸ்து த்ராத்ரம்சாமுஷ்டமாகதம। ஸவ்ருஷம் நோசதம்தேன தத்தம்ஸ்யாதிதிமேமதிः." = யார்! தன்மனைக்கு இளைப்படைந்துவந்தகுற்றமற்ற விருந்தினரைப்பூசிக்கின்றனரே? அவனால் நூறு கோதானம் ஒரு இடபதானம் அல்லது, இடபத்தோடு நூறுகோதானம் செய்யப்பட்டதாக கொள்வதுஎன்கருத்து. எ-று.காண்க.

விஷ்ணு. விஷ்ணுः॥ ஸ்வாத்யாயேனாக்நி ஹோத்ரேண யஜ்ஞைஸதபஸாததா। நாவாப்நோதி க்ருஹீலோகாந் யதாத்வதிதிபூஜனாத்." = இல்லறத்தானவன் அதிதியைப் பூசிப்பதால் எவ்வாறுகப் புண்ணியலோகத்தை யடைகின்றனரே! அவ்வாறுக வேதமோதலினாலும், அக்கினி ஹோத்திரத்தைஹோமஞ்செய்தலாலும், வேள்வியாலும், தவத்தாலும், பொருந்துவதில்லையாம். எ-று. காண்க.

தனக்கென்றுலையேற்றலாகாது.

வைசுவதேவம், முதலியவேள்வியின்பொருட்டுச்சமைத்து, அவிசினைத் தேவர் முதலியோர்க்கு ஹோமமுதலிய வடிவாக வூட்டுவித்து. "ஹுதசேஷம்புஞ்ஜித." ஹுதசெடம் என்னும்பெயரையுடைய = வேள்விசெய்து மிகுந்தமிச்சிலாகிய அந்தப் பரிசுத்தமான அந்நத்தைப் புசிக்கவேண்டுமேயல்லாது, தானே யுண்ணும் பொருட்டாக அடுப்பில் உலையேற்றிச் சமைப்பிக்கலாகாது.

அங்ஙனம் கண்ணன் கூறினர். வருமாறு, பகவற்கீதை பகவத்கீதாயாம்॥ "யஜ்ஞசிஷ்டாசினஸ்ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷைः। புஞ்ஜதேதேத்வகம் பாபா யேபசந்த்யாத்மகாரணாத்." = வேள்வியின் பொருட்டு உதவிமிக அந்நத்தைப் புசிப்பவர்களானால் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகின்றார்கள் எந்தப்பாவிகள் தம்பொருட்டே சமையல் செய்வித்துக் கொள்கின்றார்களோ? அவர்கள் பாவங்களை யனுபவிக்கின்றார்கள். எறு. காண்க.

ஹுதம் என்னுஞ் சொல்லின் பொருள்.

இனி மூலத்துள். "ஹுதசேஷம்," = என்றது. ஆண்டு ஹுதம் என்னும் மொழிமஹாபாரதத்தில் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மஹாபாரதே॥ வைஶ்வதேவாதயோஹ்யேஷாம் ஹுதமித்யுச்யதேபுதைஃ "=வைசுவதேவ முதலியஹோமங்கள் அறிவுடையோரால் ஹுதம்என்று கூறப் படுகின்றன- எறு. காண்க.

ஹுதத்தினுடையமீதி "ஹுதசேஷஃ" என்னப்படும். அந்த ஹுதசேடமொழிதேவர்கள், முனிவர்கள், மனிதர், இவர்கள் பூசைக்குதவிமிகுந்துள்ளதை இலக்கணையால் உணர்த்துகின்றது.

அங்ஙனம் மனுவுங்கூறினர். வருமாறு, மநுஃ॥ " தேவாந்ருஷீந்மநுஷ்யாம்ஶ்சபித்ரூந்ர்ஹ்யாம்ஶ்சதேவதாஃ। பூஜயித்வாததஃபஶ்சாத்க்ருஹஸ்தஶ்ஶேஷபுக்பவேத்। அஹுதம்ஸதேவலம்புஜ்தே யஜ்ஞபுச்யா த்ஸகாரணாத்। யஜ்ஞஶிஷ்டாஶனம்ஹ்யேத த்ஸதாமன்னம்வி தீயதே."=தேவர்களையும், இருடிகளையும், மனிதர்களையும், பிதிரர்களையும், மனைத்தேவதைகளையும் பூசித்துப் பின்பு இல்வாழ்வான்மிகுந்த மிச்சிலுணவைப் புசிப்பவனுகவேண்டுவது. யார்? தன்பொருட்டாகவே பாகஞ்செய்து கொள்ளுகின்றனே? அவன் பாவத்தை யனுபவிக்கின்றன். வேள்விக்கு உதவி மிகுந்த இந்த உண்டிப்பொருளன்றே? நல்லறிவுடையோர்க்கு அங்ஙமாக விதிக்கப்பட்டது. எ-று. காண்க.

இனி வேதியனிலக்கணம்.

மூலத்துள். "ப்ராஹ்மணோனாவஸீததி" = என்றது. அவ்விடத்து, எந்தவிலக்கணமுடைய வேதியனை ஆசிரியர்-பராசரனர் கூறவெடுத்துக் கொண்டாரெனின்? அதுமஹாபாரதத்துட் கூறப்பட்டது. மஹாபாரதே॥ "ஸத்யந்தானந்தபஶ்சாச மாநுஶம்ஸ்யமதுமாக்ருணா। த்ருஶ்யந்தே யத்ரயத்ரஸைஸப்ராஹ்மணஸ்ஸ்ம்ருதஃ."=சத்தியம், தானம், தவம், சுத்தமுடைமை, வன்செய்கையில்லாமை=பிறிதோருயிர்க்குத் துன்பம் விளைத்தலில்லாதிருத்தல், பொறுமை, தயவு, நல்ல வேதியர் குலத்துட்பிறந்திருந்தல், இந்த இலக்கணமுடையவன் வேதியன் என்று கூறப்பட்டான். எ-று. எம்.

இதுவுமது. "ஜிதேந்த்ரியோதர்மபர ஸ்ஸ்வாத்யாயநிரதஶ்சுசிஃ। காமக்ரோதவஶேயஸ்ய தம்தேவாப்ராஹ்மணம்விதுஃ."=ஐம்பொறிகளையும் அடக்கினவன்,

தருமமே சிறந்ததென விரும்பிக்கொள்பவன், ஒழியாது வேத மோதுபவன், பரிசுத்தனனவன், காமத்தையும் குரோதத்தை யும் தன்வசமாக்கி வைத்திருப்பவன் யாரோ? அவனைத் தேவர் கள் வேதியனாக மதிப்பார்கள். எறு. எம்.

இதுவுமது. "யஸ்யாத்மஸமோலோகோ தர்மஜ்ஞஸ்யமனஸ்வினஃ। ஸ்வயம்தர்மே ணசரதி தம்தேவாப்ராஹ்மணம்விதுஃ." = தருமங்களையுணர்ந்து நல்ல மனத் தையுடையவனுய்த் தான் தருமவழியில் நடந்துகொண்டு தன் னைப்போல உலகுயிர்களையும் சமமாக நினைப்பவன் யாரோ? அவ னை வேதியனாகத் தேவர்களறிவர். எறு. எம்.

இதுவுமது. "யோத்யாபயேததீதேவா யாஜயேத்வா யஜேதவா। தத்வா த்வாபி யதாசக்தி தம்தேவாப்ராஹ்மணம்விதுஃ=யார்? தனக்கு இயன்றமட்டில் வேதத்தை யோதுவனே? ஓதுவிப்பானே? வேள்விசெய்வனே? செய்விப்பனே? தானத்தைக்கொடுப்பனே? அவனையே வேதிய னென்று தேவர்களறிவர். எறு. எம்.

இதுவுமது. "அஹோரிவத்ருணாத்பீதஸ்தனாந்நரணாதிவ। க்ருணபாதிவயஸ்த்ரீப்ய ஸ்தம்தேவாப்ராஹ்மணம்விதுஃ" = பாம்புக்கு அஞ்சுவதுபோலக் கடன் கோடலுக்குபயந்தவன், சாதலுக்குப் பயந்தவனைப்போலப் பிற ன்தன்னை உயர்ந்தோனென நன்குமதிப்பதில் பயந்தவன், பிணத் தைக்கண்டு அருவருப்பதுபோல அன்னியன் மனைவியைப் புணர் வதற்குப் பயந்தவன் யாரோ? அவனே வேதியனென்று தேவர்க ளறிவர். எறு. எம்.

இதுவுமது. "க்ஷமாதயாசஜ்ஞானம் சத்யம்சைவதமஶ்சனஃ। அத்யாத்மநிர தித்வாந்நமேதத்ப்ராஹ்மணலக்ஷணம்"=பொறுமை, சிவகாருணியம், விஞ்ஞா னம், உண்மைகூறுதல், புறக்கரணங்களை யடக்குதல், அந்தக் கரணங்களை யடக்குதல், வேதாந்தங்களை அறிதலிலும் யோகப் பழக்கத்திலும் ஒழியாமற் றன்வாழ்நாளைச் செலுத்துதல், பிரம ஞானம், இவைகளே வேதியனுக்குரிய இலக்கணமாம் – எறு. விஞ்ஞானம். விசேடமாகிய உலகுணர்ச்சி;சாத்திரவுணர்ச்சி, சிற் பவுணர்ச்சி, என்னப்படும். சிற்பம் என்பது சுருளைத சூத்திரங்க விற் கூறப்பட்டுள்ள "சுல்பம்" சுற்பம் என்னும் வித்தையாம். புறக்கரணமடக்கல் = ஐம்பொறிமுதலிய வடக்கல். அந்தக்கரண மடக்கல் = மனமடக்கல். என்னும் கூறுமாறுகாண்க.

இங்ஙனம் கூறியதால் முடிந்த தென்னையெனின்? வேதியன் ஆஹிதாக்கினி=அந்தந்த நிலைமைக்குத்தக்க வேள்வித்தீயுடையனாயிருத்தல், ஒருக்கால் அவ்வாறில்லாவிடினும் மேற்கூறிய விலக்கணங்களுட் சிலவேனுமுடையனாய் வேதியர் குலத்துட் பிறந்தவன் யாரோ? அவனும் ஈண்டு வேதியன் என்று நினைக்கப்படுகின்றான். என்ற முடிபுடைய தாகின்றது.

இனி மூலத்துள். (கஅ) வது சுலோகத்தில் "చతుర్ణామపి వర్ణానాం" என்று விளவப்பட்டது. (கூசு) வது சுலோகத்தில் "చాతుర్వర్ణ్యసమాచారం" என்று கூறப்பது. இவை சாதாரண தருமத்தைக்குறித்தன. (கூக) வது சுலோகத்தில் "షట్కర్మాభిరతః" என்று கூறப்பட்டது. இது அந்தணனுடைய சிறப்புத்தருமம்.

ஈண்டு, ஓதுவித்தல், வேட்பித்தல், தானமேற்றல், இம்மூன்றுமே வேதியனுக்குச் சிறப்புத்தருமமென்று கூறவேண்டியதென்பது ஒத்தவாறே. ஓதல், வேட்டல், கொடுத்தல், இம்மூன்றுகருமமும் மூன்று வருணத்திற்கும் பொதுத்தருமமாகவேயிருக்கின்றன. ஆயினும், அறுவகைக் கருமங்களையும் செய்தற்குரிய அதிகாரமுடைமை ஏனையர்க்கு இல்லையாமாதலின் அக்கருத்தினால் அறுவகைத்தொழிலும் வேதியனுக்குச் சிறப்புத்தருமமென்று கூறப்பட்டன. இங்ஙனங்கூறின் எவ்வகைமுரணுமின்றும். (கூகூ)

பொதுநித்தவநுட்டானம்.

శ్లో॥ సంధ్యాస్నానం జపో హోమో
దేవతానాంచపూజనం।
ఆతిథ్యంవైశ్వదేవంచ షట్కర్మాణి
దినేదినే॥ ॥౪౦॥

என்னுதலிற்றேவெனின்? சிறப்பாகிய ஓதல் முதலியவற்றைக்கூறு முகத்து மூன்று வருணத்திற்கும் பொதுவாகிய நித்தகருமத்தைச் சுருக்கிக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) நீராடலோடு சந்தியாவந்தனம், செபித்தல், தேவேட்டல், தேவர்களைப்பூசித்தல், விருந்துபசரித்தல், வைசுவதேவம், என்னும் ஆறுகருமங்களும் நாடோறுஞ்செய்யத்தக்கனவாம். எ-று.

"ஸந்த்யாஸ்நானம்" என்புழி "யவாகூபாகந்யாயஃ" = யவாகூபாகநியாயத்தால், சந்தியாஸ்நானம் என்பதனை. ஸ்நானம் சந்தியாவென மாறிப்பொருள்கொள்க.

அந்தநியாயமோ? பூருவமீமாம்ஸை ஜைமினி சூத்திரம். ரு-வது அத்தியாயம். ஹூ - பாதத்திற் கூறப்பட்டது.

யவாகூபாகநியாயமாமாறு.

ஜைமினிஸூத்ரே॥ பஂசமாத்யாய ப்ரதமபாதேய வாகூபாகந்யாயாதி கரணார்தஸங்க்ரஹஃ ॥ யதா॥ விடயவாக்கியம், சுருதி. விஷயவாக்யம் "அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதியவாகூம்பசதி" = அக்கினிஹோத்திரத்தை ஹோமஞ் செய்கின்றான். (யவாகூ) யவாகூ என்னும் பெயரையுடைய ஓர்வகைக்கஞ்சியைச் சமைக்கின்றான். எறு.

(சமுசயம்) அக்கினிஹோத்திரத்தைஹோமஞ்செய்வதாகும், யவாகூவைச் சமைப்பதாகும், என்னு மிரண்டனுள் வைப்புமுறை, முறையானதோ? தவறியதோ? எப்பொழுது முறையானதோ? அப்பொழுது அவ்வைப்பு முறையில் பாடத்தால் சொன்மாத்திரையில் முறையானதோ? அல்லது பொருளாலும் முறையானதோ? என்பது.

பூர்வபக்ஷம். ஹூ - வது. ஆண்டுவிதிகள் அனுஷ்டானமாத்திரையில் முடிவதாதலாலேயும், ஈண்டுக்கூறியதேமுறையென்பதற்கு வேறுநியமம் = விதியில்லாமையாலும், முறை யென்பது விதிக்கப்பட்டவாறல்ல என்பது.

பூர்வபக்ஷம். உ-வது. இதற்குமேற்கூறிப்போந்த அதிகரணங்களில், சுருதி ஸ்ருதிஃ॥ "அத்வர்யுர்க்ருஹபதிமதிக்ரம்ய ப்ரஹ்மாணமதீக்ஷயதி" அத்துவரியென்னும்இருத்துவிக்குத் தலைவனைத்தீக்ஷைசெய்வித்து பிரமாவென்னும் இருத்துவிக்கைத் தீக்ஷைசெய்விக்கின்றான். எறு. இவ்விடத்துப் பாடமுறையே நியமமானது, என்று உடன்பட்டாருத்தலினால் இந்த அதிகரணத்தும் அந்த நியமம் நேரிடுகின்றதாகலின் வேதத்தின் பாடமுறை யெவ்வாறிருக்கின்றதோ? அவ்வாறே பொருளனுட்டான முறையும் நியமமாக விருக்க வேண்டுவது என்பது.

(சித்தாந்தம்) சுருதி. ஸ்ருதி॥ "యవాగ్వా" = கஞ்சியால். எறு. இங்ஙனம் மூன்றும் வேற்றுமைக்குரிய கருவிப்பொருளின்வந்த "ஆல்" உருபிலைவந்த சுருதியால், கஞ்சி வேள்விக்கு கருவியான பொருள் என்று தெரியவருகின்றது ஆதலானும் கருவியாகியபொருள் முதற்கண் உண்டாகாவிடின் முடிக்கத்தக்கஹோமம்=வேள்வி, நிறைவேறுது ஆதலானும், பொருணேக்கத்தைப் பற்றி முதலிலே "యవాగూ" = கஞ்சியைப்பாகஞ் செய்துகொண்டபின்பு அக்கஞ்சியால் வேள்வித் தீயைச் செய்யவேண்டுவதாமாகலின் பாடமுறை நியமமானதல்ல என்பது.

அந்தச் சுருதித நியாயப்படி இந்தமிருதியிலும் சந்தியாஸ்நாநம் என்னும் பாடமுறையையே சிறந்தவாகக் கொள்ளாது, அனுட்டான முறையில் "ஸ்நாநம் சந்தியா" வென்று பொருளே மாறிக்கொண்டு ஸ்நான அனுட்டானத்தை முதற்கண் செய்யவேண்டுவது. என்னே ! ஸ்நானம் சுத்திக்குக் காரணமானது. அந்த சுத்தி சந்தியாவந்தனஞ் செய்தற்குத் தகுதியை உண்டாக்கின்றது. ஸ்நானஞ்செய்தவனே சந்தியாவந்தனஞ் செய்வதற்கு அதிகாரியாகின்றான். ஆதலால் சந்தியாவந்தனத்துக் காயினு முன்பாக ஸ்நாநமே செய்யத்தக்கதென் றுணர்க.

அந்தஸ்நாநம் என்னும்மொழி, அதற்காயினு முன்னர்செய்யவேண்டுங் கருமங்களை, எனவே, பிராமிமுகூர்த்தத்தில் விழித்துக்கொள்ளுகை, செய்யத்தக்க நல்ல காரியங்களை நினைத்தல் முதலியவெல்லாக் கருமங்களையும் உபலக்கணத்தால் உணர்த்துகின்றது. அங்ஙனம் யாஞ்ஞவற்கியர்கூறினர். வருமாறு.

படுக்கைவிட் டெழுங்காலமும், செய்யத்தக்கதும்.

యాజ్ఞవల్క్యః॥ "బ్రాహ్మేముహూర్తేచోత్థాయచింతయేదాత్మనోహితం।ధర్మార్థకామాంస్వకాలే యథాశక్తినసంత్యజేత్" = பிராம்மம் என்னும் முகூர்த்தத்தில் துயிலுணர்ந்தெழுந்து = நித்திரைவிட்டெழுந்து, தனக்கு எது நன்மையர்னகாரியமோ ? அதைமுன்னர் நினைக்கவேண்டுவது. அறம், பொருள், இன்பம், என்னும் மூன்று புருடார்த்தங்களையும் அததற்குரியகாலத்தில் அல்லது தனக்கு அனுகூலித்த காலத்திலேனும் இயன்றமட்டில் செய்து முடிக்கவேண்டுவது. அவற்றைக்கெடுத்துவிடலாகாது. எறு. காண்க. பிராமி

என்பது விடிவதற்கு ஐந்துநாழிகைக்கு முன். இதனை உஷக் காலமென்றும் கூறப்படும். வைகறை யென்பதுமது. முகூர்த் தம்=என்பதிண்டு உரியகாலம் என்னும் பொருட்டு.

மநு. மநுः॥ "ब्राह्मेमुहूर्तेबुध्येत धर्मार्थावसुचिन्तयेत्। कायक्लेशांश्चतन्मूलान्वेदतत्त्वार्थमेवच"=வைகறையி லுணர்ந்தெழுந்திருக்க வேண்டுவது. தருமத்தையும் பொருளையும் சிந்திக்கவேண்டுவது. அதனிமித்தத்தால் உண்டாகும்உழைப்பு வருத்தத்தையும் யோசிக்கவேண்டுவது. வேதத்தின் உண்மைப்பொருளையும் சிந்திக்கவே ண்டுவது. எறு. காண்க. வேதத்தின் உண்மைப்பொருளாவது, கடவுட்டிறம்.

கூர்மபுராணம். कूर्मपुराणे॥ "ब्राह्मेमुहूर्त उत्थाय धर्मार्थं चिन्तयेत्। कायक्लेशंतदुद्भूतं ध्यायीतमनसेश्वरं" = விடியுமுன் னெழுந்து, தருமத்தையும் பொருளையும் அவற்றுளுண்டாம்தேக வுழைப்பையும் யோசிக்க வேண்டுவது. மனத்தால் ஈசுவரனைத் தியானிக்க வேண்டுவது. எறு. காண்க.

விஷ்ணுபுராணம், விஷ்ணுபுராணे॥ "ब्राह्मेमुहूर्तउत्थाय मानसे मतिमान्नृप। विशुध्यचिन्तयेद्धर्म मर्थंचाप्य विरोधिनं। अपीडयानयोरेकामं मुभयोरपिचिन्तयेत्। परित्यजेदर्थकामौधर्मपीडाकरौनृप। धर्मस्यसुभोदर्कं लोकविद्विष्टमेवच" = உதயத்துக்கு முன் எழுந்திருந்து, அறிவுடையவன் மனத்தில் உணர்ச்சியைத் திருத்தஞ்செய்து கொண்டு தருமத்தைச் சிந்திக்கவேண்டுவது. அவ்வறத்திற்கு விரோதமில்லாத பொருளையும் சிந்திக்கவேண்டுவது. அவ்வறத்திற்கும் பொருளுக்கும் கெடுதியில்லாதபடிக் காமம் = இன்பத்தையும் சிந்திக்கவேண்டுவது. தருமத்திற்குக் கெடுதியாகிய பொருளையும் காமத்தையும் ஒழிக்கவேண்டுவது. நல்லபயனைக் கொடாததா யிருந்தாலும், உலகத்திற்கு விரோதமானதா யிருந்தாலும், அது தருமமாயினும் விட்டுவிடவேண்டுவது. எறு. காண்க. உலகு= உயர்ந்தோர்.

சூரியன் உதயமாவதற்கு முன்பு அமையாமம் (ஈஅ) மூன் நேழுக்கால் நாழிகையில் இரண்டு முகூர்த்தம் இருக்கின்றன. அவற்றுன்முதலாவது பிராமமுகூர்த்தம். இரண்டாவது இளௌத் திர முகூர்த்தமாம்.

பிராமிமுகூர்த்தத்தில் சிந்திக்கத்தக்கபொருள்விசேடம்.

பிராம முகூர்த்தத்தில் நினைக்கத்தக்க பொருள் விசேடங் களை விஷ்ணு கூறுகின்றனர். வருமாறு, ஸ்ஷ்ணுः॥ ஊத்தாயோத்தாயபோத்த வ்யம் கிமத்யநுகூதம்கூதம்। தத்வம்வாபி ஹுதம்வாபி வாக்ஸத்யாவாபிபாஷிதா॥ ஊத்தாயோ த்தாயபாத்தவ்யம் மஹத்பயமுபஸ்திதம்। மரணவ்யாதிஶோகானாம் கிமத்யநிபதிஷ்யதி.” = எழுந்தெழுந்து (நாடோறுமெழுந்து) நான்என்னை புண்ணியத் தைச்செய்தேன்? இப்பொழுது நான் எந்தத்தானத்தைச் செய் தேன்? எந்த வேள்விசெய்தேன்? உண்மையாகிய வுரை எத னைக்கூறினேன். என்று தான்செய்த நற்கருமங்களை விசாரித்தறி தல் வேண்டும். மேலும், இப்பொழுது மரணமோ? நோயோ? பிறதுன்பமோ? யாதுநேருமோ? வென்று மிகவும் அஞ்சி நிற்க வேண்டுவது. எறு. காண்க.

காலையிற்கடவுளை வழிபடுதல்.

மேலெடுத்துக் கூறப்பட்ட கூர்மபுராண வசனத்துள். “த்யாயாத்மனஸேஶ்வரம்” = மனத்தால் கடவுளைத் தியானிக்க வேண் டுமென்று கூறியுள்ளனவன்றே? அவ்விடயத்தில் சிறிதுவி சேட வகைமைகளை வாமனபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. வாமனபு ராணே॥ “ப்ரஹ்முராரிஸ்ரீ புராந்தகோக்னிர்பா நுர்ஶஶிபூமிஸுதோபுதஶ்ச। குருஶ்சுக்ரஸ் ஸஹிதா நுஜைநகுர்வந்து ஸர்வேமமஸுப்ரபாதம்.” = பிரமன், விஷ்ணு, உருத் திரன், தீக்கடவுள், சூரியன், சந்திரன், அங்காரகன்=செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனியோடு அனைவரும் எனக்கு இன்று காலையினை நல்லபொழுதாக்குக. எறு. காண்க. இங்ஙனம் வை கறையெழுந்து செய்யத்தக்க தனக்கியவைகளைச் சிந்தித்தலின் வகை முற்றிற்று.

விழித்தவுடன்நோக்கத்தக்கன நோக்கத்தகாதன.

அங்ஙனம் நல்லவைகளைச் சிந்தித்தபின்னர், சுரோத்திரி யன் = வேதமோதியவன் முதலியோரைப் பார்க்கவேண்டுவது. பாவிமுதலியோரை நோக்கலாகாது. அவ்வாறு காத்தியாயனர் கூறினர். வருமாறு, காத்யாயநः॥ “ஶ்ரோத்ரியம்நுபகம்காம்ச அக்நிமக்நிச தம்ததா। ப்ராதருத்தாயயத்பஶ்யே தாரித்ர்யாஸ்ய விமுச்யதே॥ பாபிஷ்டம்முபகம்காம் மத்யம் நக்நமுத்கிருத்தநாஸிகம்। ப்ராதருத்தாயயத்பஶ்யே தத்கரேருபலக்ஷணம்” = விடியு

முன்னெழுந்து யார்? வேதமோதிய சுரோத்திரியனை, நல்லபகம் = அறுகுணச்செல்வனை, அல்லது, கடவுளை, பசுவை, வேள்வித்தீயை, சுரொளதகருமத்தால் வேள்வித்தீயைத் தேடிவைத்திருக்கும் சோமயாஜிமுதலியரை, பார்க்கின்றனை? அவன், பீடைகளால் விடப்படுகின்றன். அவ்வுதயத்தில் பாவியை, தீக்குணங்களை யுடையவனை, கள்ளினை, நக்கமானவனை = நிருவாணியை, மூக்கறுப்புண்டவனை, நோக்குதல் கலி=பாவத்திற்கு, ஞாபகக்குறியாம். எறு. காண்க.

அறுவகைக் குணமாவன. செல்வம், காமம் = பலிக்கத்தக்க எண்ணம், பெருமை, வீரியம், முயற்சி, புகழ். என்பனவாம், இங்ஙனம் "அமரத்துள்" காண்க. பகவன் என்னுமொழியின் பொருளாவிசாரிக்கு முகத்தச் சான்றோராற் கூறப்பட்ட மிருதியுள் "ஐச்வர்ய்ஸ்ய ஸமக்ரஸ்ய வீர்ய்ஸ்ய தபஸஷ்ச்ரியஃ। ஜ்ஞான வைராக்யயோஷ்சைவஷண்ணாம்பகஇதீரண" என்றது. ஈசுவரத்துவம்=பிறரைஅடக்கும் ஆணையுடைமை, முடிவிலா வீரியமுடைமை, தவமுடைமை, செல்வமுடைமை, ஞானமுடைமை, வைராகமுடைமை என்னு மிவ்வாறனுக்கும் பக மென்னும் பெயராம். எறு. காண்க.

"ச" என்ற அவ்வியயம் = உம்மைம்யிடைச்சொல்லால் "ஜ்வலணம்பூர்ண கும்பஞ்ச ஜக்ஷிணஃகர மேவச। பூஜ்யாஞ்ச்சுபகள த்ரவ்யம் ப்ராதரேவப்ரஷ்யேன்னு ஹீபதம்" = கண்ணுடி, பூரணகும்பம், தனதுவலக்கை, தன்னாற்பூசிக்கப்பட்ட தாய்தந்தை ஆசிரியன் பாதம், அல்லது தேவதைவடிவம், வேதமுதலிய திருமுறைகள், வில்வம், முதலிய பூக்கள், பழவகைகள், மஞ்சள் குங்குமமுதலியவைகள், தண்ணீக்காக்குந் தலைவன் முதலிய பொருள்களையும் பார்க்கத்தக்கனவென்றுணர்த்துகின்றது.

இனி பார்க்கத்தகாத விலக்கினுள், பாவிகள் = எனவே, வேதத்தால் விலக்கப்பட்ட தொழில்களைச் செய்வோர், பூணைமுதலிய இழிசெந்துக்கள் மூக்கறுப்புண்டவன் - எனவே, உபலக்கணத்தால் காதறை = செவிடு, கண்ணறை=குருடு, ஊமை, காலிலி முதலியோரையும் கொள்க. கள், என்றதனால் அருவருப்புக்கு ஏதுவாகிய ஏனையபண்டங்களுமாம்.

மூத்திரபுரீடங்களை யொழிக்கும்விதி.

பின்பு, மூத்திரபுரீடங்களை ஒழிக்கவேண்டுவது புரீடம்=மலம். அங்கிரா. அங்கிராஃ॥ "ஊர்த்வாயபஶ்சமேராத்ரேததஆசம்யசோதகம்। அன்தர்தாயதபூமிம்ஶிரஃபாரிவ்ருத்யவாஸனம்। வாசஸ்யம்யம்யஜ்ஞோபவீதீவனோச்வாஸவர்ஜிதஃ। குர்யான்மூத்ரபுரீஷேதுதக்ஷிணேதிவஸமாஹிதஃ" = இராவின் முடிவின்விழித்துணர்ந்தெ

மூன்றபின்பு ஆசமனம் = முக்குடிநீர்செய்து புற்களால் அல்லது உலர்ந்தசருகுகளால் பூமியை மறைத்து. ஆடையாற்றலை மூடி வாய்பேசாது மலமூத்திரங்களை விடுங்காலத்தில் சுவாசத்தை = மூச்சினை யுள்ளிழுக்காமல் சுத்தமான வெறுவெளியில் அமைவுள்ள = கவலையற்ற மனத்தோடு மலமூத்திரங்களை விடவேண்டியது. எறு. காண்க.

மேற்பரப்பக்கூறிய புல்வகைகூறுகின்றது.

அங்கு பரப்பத்தக்கபுல், சருகு இப்படிப்பட்டதென்பதை வசிட்டர்விளங்கக்கூறுகின்றனர்.“தரதృప్రావృత్యకుర్వీతశకృన్మూత్రఉత్సర్జనం। అయజ్ఞియేరన్ద్విజాశ్చ తృణైస్సంఛాద్యమేదినీం ”=தலைக்கு ஆடைசுற்றி வேள்விக்குதவாது ஈரமற்ற சருகுகளால் பூமியை மறைத்து, அதன்மேல் மலமூத்திரங்களை ஒழிக்கவேண்டுவது. எறு. காண்க.

அவற்றிற்குரிய திசைகள்.

அவ்வழி, காலபேதத்தால் திசையிதுவென்னு நியமம்யாஞ்ஞவற்கியர் கூறினர். యాజ్ఞవల్క్యుః॥ దివాసంధ్యాసుకర్ణస్థబ్రహ్మసూత్ర ఉదఙ్ముఖః। కుర్యాన్మూత్రపురీషేతు రాత్రౌచేద్దక్షిణాముఖః” = பகற்போதில் வடமுகமாயும் இராப்போதில் தென்முகமாயும், காதிற்சுற்றிய பூணநூலையுடையவனுய் மூத்திரபுரீடங்களை விடவேண்டியது. எறு. காண்க.காதுளனவே, வலக்காது. என்க. “ యజ్ఞోపవీతినా భూత్వా కృత్వాఽణ్మూత్రమథోత్సృజేత్ ” = என்று வேறொரு மிருதியில் தருப்பையால் மைத்த பவித்திர மிருத்தல் கூறுதலின் பூணநூலுக்கும் அதே யிடமாதல் நியாயவுடன் பாடாகின்றது. என்க.

அக்காலத்தில்பூண நூலிருக்குமிடம்.

அங்கிரசு விகற்பவகையால் வேறுஇடத்தையுங் கூறினர். விகற்பம் = இரண்டுமுடன்பாடாதல். అంగిరాః॥ కృత్వాయజ్ఞోపీతంతు పృష్ఠతఃకంఠలంబితం। ఉణ్మూత్రంతుగృహీత్వాతు ధృత్వాకర్ణేసమాహితః ” = இல்லறத்தான்கவலையற்றவனுய் கழுத்தில்=நிவீதம் மாலையாகத் தொங்குகின்றபூணநூலை முதுகின்புறமாக விட்டு மலமூத்திரங்களைக் கழிக்கவேண்டும். இல்லையேல் செவிக்காயினும் சுற்றிவிடலாம். எறு.காண்க.

அங்கு செவிக்குப் பூணூல் சுற்றுவதென்பது ஒரோஆடை யுடையவன் விடயம். அங்ஙனம். சாங்கியாயனர் கூறினர். ஸாங்க்ய யனஃ॥ “ யஜ்ஞோபவீதம்க்ருத்வா மூத்ரபுரீஷோத்ஸர்கம்குர்யாத் ” = ஒரோ ஆடையுடையவனு யிருக்கின் பூணூலைச் செவிக்குச் சுற்றி மலமூத்திரங்களைக் கழிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

அக்கருமத்திற்குரியதிசைகளை வகுக்கின்றது.

இங்ஙனங் கூறியதிசையின்னியமம் ஒருதன்மையவாக நிற் பதல்ல அங்கியரால் வேறுவகையாக விசாரிக்கப் படுதலின். என்னை ? யமஸ்மிருதி, யமஃ॥ ப்ரத்யங்முகஸ்து பூர்வாஹ்ணே பராஙோபா ங்முகஸ்திஷ்டன்; உதங்முகஸ்துமத்யாஹ்னே நிசாயாந்தக்ஷிணாமுகஃ ” = உச்சிப் போ துக்கு முன்பாக மேற்குமுகமாயும் அதற்குமேல் மாலிவரையில் கிழக்குமுகமாயும் உச்சிப்போதில் வடக்குமுகமாயும் இரவில் தெற்குமுகமாயும் மலமூத்திரங்களைக்கழிக்க வேண்டுவது. எறு. காண்க.

இங்ஙனம் சிலர் விகற்பம்=இருவகைத் தன்மையையும் பற் றிநிச்சயிக்கின்றனர். அதுமரபன்று. சாமானிய நூலுக்கும் விசே டநூலுக்கும் ஒன்றற்கொன்று இருவேறு வகைப்படுதல் ஆகாது. ஈண்டு, பகன்முழுவதும் வடமுகமென்று கூறிய யாஞ்ஞவற்கியர் மொழி சாமானியவிதியாக விருக்கின்றது. யமனுடைய வசன மோ? அவ்வடக்குமுக முடைமையைச் சுருக்கி உச்சிப்போதில் மாத்திரம் வடக்குமுகமாக விருத்தல்வேண்டும் என்று கூறிய தால் அது விசேடவிதியாக விருக்கின்றது எனில் ?

அங்ஙனமாயின் அவ்விகற்பம் வேண்டா; யமன் கூறியவாறு துணிவாம் எனில்? அதுவு முறைமையன்று. என்னை ? கிழக்கு முகமாயும் மேற்குமுகமாயும் இருத்தல் கூடாதென்று மறுப்ப தற்கே. தேவலர், தேவலஃ॥ “ ஸந்த்யோதங்முகஸ்திஷ்டேத் ஸாயாஹ்னேதக்ஷிணாமு கஃ ”=எப்பொழுதும் பகல் வடக்குமுகமாயும் சாயுங்காலம் தெற் முகமாயும் என்று, கூறியிருத்தலின்.

அவ்விடத்தில், “ ப்ராஹ்ணே ” = காலையில், “ ஸாயாஹ்னே ” = சாயுங்காலையில், என்றஇவ்விரண்டு மொழிகளுக்கும் மநுவசனத் தைப்பற்றிக்காலைனவேபகலெனவும் சாயுங்காலம்எனவேஇரவு

எனவும் கருத்தாகக் கூறவேண்டும். இனிமனு கூறியதாவது, மநுः॥ "மூத்ரோச்சாரஸமுத்ஸர்கம் திவாகுர்யாதுதங்முகः। தக்ஷிணாபிமுகோராத்ரௌ ஸம்த்யாஸ்வுயதாதிவா" = பகலில் வடக்குமுகமாயும், இரவிற் றெற்கு முகமாயும் சந்திகளில் பகலிப்போலவும் இருந்து மலமூத்திரங்களைக் கழிக்கவேண்டுவது. எறு. காண்க.

இங்ஙனம் கூறின் யமன்கூறியிருக்கும் மேற்குமுகம் கிழக்குமுகம் என்றசொல்லுக்கு என்னே வகைமைஎனில்? மேற்குமுகமாயிரு என்றதற்குக்கிழக்குமுகமாகாதெனவும் கிழக்குமுகமாயிருஎன்றதற்கு மேற்குமுக மாகாதெனவும் கருத்தென்க. இதனுல் மேற்குமுகமும் கிழக்குமுகமும் எப்பொழுதும் ஆகாவென்றவாறுயிற்றன்றே? இங்ஙனம் கூறுவதே முற்கூறிய யாஞ்ஞாவற்கிய மனுவின் வாக்கியத்திற்கு ஒத்தவாறுக முடிகின்றது. இங்ஙனம் கூறிய விக்கருத்து மஹாபாரதத்துள். மஹாபாரதே॥ "ப்ரத்யாதித்யம்ப்ரத்யனலம் ப்ரதிகாம்சப்ரதித்விஜம்। மேஹந்திமேசபதிஷு தேஹவந்திகதாயுஷः"= சூரியனுக்கு எதிரில், தீக்குஎதிரில், பசுவினுக்கு எதிரில், வேதியனுக்குஎதிரில், வழிகளில்யார்? மறைவிடங்களால் வெளிப்படத்தக்க மலங்களை விடுகின்றார்களோ? அவர்கள், தங்கள்வாழ்நாளையிழந்து விடுகின்றவர்களாயிருக்கின்றார்கள். எறு. காண்க.

மலங்களைப்பந்திக்கலாகாது என்பது.

இனி தேவலராலும்கூறப்பட்டது. தேவலः॥ "ந்ருணாத்ர மாசரேந்மூத்ர புரீஷம் ஸந்த்யாஸுபரிவர்ஜயேத்" = மலமூத்திரங்களை நாடோறும் விடத்தக்க பழக்கத்தினைச் செய்யவேண்டுவது. சந்திகாலங்களில் மலமூத்திரங்களை ஒழிக்கலாகாது. எறு. இது, மலமூத்திர பந்தமில்லாதவன் விடயம். அவற்றை யொழிக்காமலே பந்தப்பட்டவனே எனில்? சந்திகாலமே யாயினும் விடலாம். "நதே ஸந்தாரயேந்மூத்ர புரீஷக்ரியாம்குர்யாத்" = இதுஸ்மிருதியுரை. இதனுள். வேகத்தைத்தடுத்திருக்கலாகாது என்றுகூறியிருத்தலின்.

இனிமனுவாற் கூறப்பட்டது. மநுः॥ "ச்சாயாயாமந்தகாரேவா ராத்ரௌவஹநிவாத்விஜः। யதாஸுகமுதங்முகஸ்குர்யாத் ஸ்ரீணபாதபயேஷுச" = நிழலில், இருளில், பிராணனுக்குத் துன்பமுண்டாகத் தக்கபயத்தில், இருப்பதையொழித்து, சுகவகையாகப் பகலேனும் இரவேனும் இருபிறப்பாளன் தான் எத்திசையாக விருந்து மலங்க

ழிக்கக் கூடுமோ ? அத்திசையாகச் செய்யலாம். எறு. இதுவும். பனி, இருண்முதலியவற்றுல் இது இத்திசையென்று தெரிந்து கொள்ளமாட்டாதவன் விடயம். (எனவே, திசை தெரிந்தவன் மேற் கூறிய நியமந் தப்பலாகா தென்பதுகருத்து).

இனி இடநியமம்.

இடநியமம் விஷ்ணுபுராணத்திற் கூறப்பட்டது. விஷ்ணுபுராணே॥ "நைர்ருத்யாமிஷுக்ஷேப மதிக்ர்ம்யாப்யதிகம்பும்ஃ। மூர்தாவஸதா³ன்மூத்ரம் புரீஷமுத்ஸ்ருஜேத்." = யாரும் வாசஞ்செய்யாத தூரத்திலே நைருதி= தென்மேற்குத் திசையில் எறிந்த அம்புபோய் விழுந்தூர அளவு கடந்துபோய்மூத்திரபுரீடங்களை விடவேண்டுவது. எறு. காண்க.

ஆபத்தம்பர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ "மூர்தாவஸதா³ன்மூத்ர புரீஷக்ருத்³ப்⁴ரஹ்மீ ணாம் தி³ஶமபரான்வா" = சனங்கள் வசிக்குமிடத்திற்கு தெற்கேனும் மேற்கேனும் சென்று, மலமூத்திரங்களை விடவேண்டும். எறு. காண்க.

மனு. மனுஃ॥ மூர்தாவஸதா³ன்மூத்ரம் மூர்தாஷ்வாவஸேஜனம்। உச்சிஷ்டான்ன நிஷேகஞ்ச மூர்தாஷ்வவஸமாசரேத்" = ஊருக்குத் தூரமாய்ச் சென்று மல மூத்திரங்களைக் கழிக்கவேண்டுவது. தூரமாகவே சென்று கால் அலம்பவேண்டுவது. எச்சிற் சோறுமுதலியவற்றைத் தூரத்தே யெறியவேண்டுவது. எறு. காண்க.

செய்யத்தகாதவிடம்.

மநு. மனுஃ॥ நமூத்ரம்பதி²குர்வீத நபஸ்மநிநகோவ்ரஜே। ஹலக்ருஷ்டேநசதத்தம்நசி த்யாம்நசபர்வதே। நஜீர்ணதே³வாயதநே நவல்மீகேகதா³சந। நஸேத்யேஷுநகர்தேஷு நகஜ்ஜா திரோஹிதஃ। நநதீ³தீரமாஸாத்ய நசபர்வதமஸ்தகே। வாய்வக்³நிவிப்ரம்சா³ர்கா³நபிபஶ்யம் ஸ்ததை³வகா³ஃ। நகதா³சநகுர்வீத த்³ரூத்ரஸ்யோத்ஸர்ஜநம்" = நடக்கும்வழியில் மூத்திரம் விடலாகாது. சாம்பரின்மீது மாகாது. பசுக்கள்கட்டுமிட மாகாது. ஏரால்உழுதஇட மாகாது. நீரோடுகூடிய இடமாகாது. பொறுக்கிச்சேர்த்து வைத்த குப்பலின்மீதுமாகாது. போர்செய் துவைத்திருக்கும் எவ்வகைப் பண்டத்தின் மீதும் அல்லது மிக வுயர்ந்த மேட்டிடத்திலு மாகாது. பழங்கோயிலிலாகாது. புற்றி லாகாது. பொதுவம்பலமாகிய விடங்களிலாகாது. வெட்டிவித்த

குழியிலாகாது. கடக்கும்பொழுதாகாது. வாகனமுதலியவற்று ளேறியிருக்கும் பொழுது மாகாது. ஆற்றங்கரையிலாகாது. மலை யுச்சியிலாகாது. காற்றுக்கெதிரி லாகாது. நெருப்புக்கெதிரி லா காது. வேதியனுக்கு எதிரிலாகாது. சூரியனெதிரி லாகாது. சந் திரனெதிரி லாகாது. நீரைப்பார்த்திருந்திருக்க லாகாது. பசுக் களைப்பார்த்திருக்க லாகாது. ஆகலின், எப்போதும் மலமூத்திரங் களை அவ்வகை விலக்குகளிற் கழிக்கலாகாது. எறு. காண்க.

இயமன். యమः॥ "తుషాంగారకపాలాని దేవతాయతనానిచ। రాజమార్గ శ్మశానాని క్షేత్రాణిచఖలానిచ। ఉపరుద్ధాననదెత చ్ఛాయావృక్షంచతుష్పథే। ఉదకం చోదకాంతంచపంథానంచవిసర్జయేత్। వర్జయేద్వృక్షమూలానిదైవ్యశ్వభ్రబిలానిచ"= உமி, கரி, நெருப்பு, ஓடு, எலும்பு, கோயில், முறிந்து பழுதுபட்ட னங்கள், பெருவீதி = இராஜமார்க்கம், சுடுகாடு = மயானம், க்ஷேத்திரம் = எல்லைகோலிய விடம், நெற்களமுதலிய களம், நீழ லுடையமரம், நாற்றெருக்கூடு மிடம் = சதுக்கம், நீர், நீர்க்கரை, வழி, படிகள், மரத்தினடி, சோலைகள், தோப்புகள், குளங்கள், பொதுத்தெற்றிகள், செந்துக்களின் வளைகள் இவைகளிலும் "చ "என்றதனால் மனுடர்முதலிய சீவர்கள்சஞ்சாரத்திற்கு உபயோ கத்திற்கும் ஆகத்தக்க மற்றெல்லாவிடங்களிலும் மூத்திர புரீடங் களைக் கழிக்கலாகாது. "చ" என்றதனால் அப்படிப்பட்ட இடங் களைக் கெடுக்கலாகாது எனினும் அமையும். மலமூத்திரங்களைப் பந்தித்துக்கொண்டு இருப்பவன் அப்படிப்பட்ட இடங்களிலும் நிற்கலாகாது. எறு. காண்க.

ஹாரீதர். హారీతః॥ "ఆహారంతురహఃకుర్యా ద్విహారంచైవసర్వదా। గుప్తా భ్యాంయజ్యతేలక్ష్మ్యా ప్రకాశేహీయతేక్రియా" = ஆகாரம் = எவ்வகை உண்டியையும், விஹாரம் = மலமூத்திரமுதலிய எவ்வகை ஒழிப் பையும், எப்பொழுதும் பிறர்அறியாவகை பாராதவகையாகவே செய்யவேண்டும். அதனால் திரு = செல்வம் வந்தடையும். அக் காரியம் வெளிப்பட்டால் செல்வம்ஒழிந்துபோம். எறு. காண்க.

ஆபத்தம்பர். ఆపస్తంబః॥ "నచస్రోపానాన్మూత్రపురీషేకుర్యాత్"=ஏறி யிறங்கும்படிகளின்மேல் மூத்திர புரீடங்களை யொழிக்கலாகாது. எறு. காண்க.

பற்றிய ஆண்குறியைவிடாமல், குதத்தையும், கையையும், மண்ணிலும் நீரிலும் அடிக்கடி தேய்த்துக் கழுவுதல் வேண்டும். எறு. காண்க.

தக்ஷர். சுஉ:॥ "தீர்த்தேஷ்வசௌசமகுர்வீத குர்வீதோத்தாரிதாம்பஸி" = நீர்நிலையிற்றானே சௌசம் செய்யலாகாது; மேலேகொண்டுவரப்பட்ட நீரில் செய்துகொள்ள வேண்டுவது. எறு. காண்க.

அங்ஙனம் நீரை வெளியிலெடுத்துவர முடியா விடத்திற் செய்யும் வகையாவது, "ரத்னிமாத்ராஜ்ஜலாத்தீர்த்தே குர்யாச்சௌசமனுத்தரே। பஶ்சாத்துச்சோத்தயேத்தீர்த்த மன்யதாஸ்யாஶுசிர்ப்பவேத்" = நீரைமேல் கொண்டுவராவழி ஓர் ஓட்டை=அரைச்சாணளவு சலத்தில் சுத்தஞ்செய்து கொள்ளவேண்டுவது. அதனினும் ஆழமாகிய நீரினுட்சென்று செய்தால் அந்நீர் நிலையைச் சோதிக்கவேண்டுவது. (எனவே நீரையெல்லாம் இறைத்துச் சுத்தஞ் செய்ய வேண்டுவது). இல்லையேல் அசுசியாம். எறு. காண்க.

சௌசத்திற்குரியமண்.

சௌசத்திற்குத் தக்க மண்ணினை இயமன்வகுத்தார். யமः॥ "ஆஹரேன்ம்ருத்திகாம்ப்ரஶ கூலாத்ஸிகதாந்ததா" = அந்தணன் சலக்கரையினின்று சிறிதுமணலோடு கூடியிருக்கு மண்ணைக் கொள்ள வேண்டுவது. எறு. காண்க.

அதன்விசேடத்தை மரீசிகூறினர். மரீசிः॥ "ப்ரஶஸ்தாத்ருத்ஸ்னா ச்சாவே ரக்தாத்க்ஷத்ரவிதீயஜே। ஹரித்ரவர்ணாவைஶ்யேது ஶூத்ரேகृஷ்ணாப்ரகீர்த்திதா" = வேதியனுக்கு வெள்ளைமண், வேந்தனுக்குச் சிவப்புமண், வைசியனுக்கு மஞ்சணிறமண், சூத்திரனுக்குக் கறுப்புமண், சௌசத்திற்கு உபயோகிக்க வேண்டுவது. எறு. காண்க.

இங்ஙனம்கூறிய மண்கிடையாவழி கிடைத்தமண்ணைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம். அங்ஙனம் மனுகூறினர். மநுः॥ "யஸ்மிந்தேஶேயஜோ யம் யாவயத்யேவமृத்திகா। தைவதத்ரப்ரஶஸ்தாஸ்யா ஜ்யாத்சௌசம்விதீயதே." = எந்தநாட்டில் எந்தநீர் எந்தமண்கிடைக்குமோ? அந்தநாட்டில் அந்தநீரும் அந்தமண்ணுமே சௌசத்திற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எறு. காண்க.

விலக்காகியமண்.

விஷ்ணுபுராணத்தில் சௌசத்திற்கு உதவாத மண்களைக் குறிக்கப்பட்டது. வருமாறு. விஷ்ணுபுராணே॥ "வல்மீகாஸ்தூகிகோத்தீர்ணா நூஷமந்தர்ஜலாத்ததா। சௌசாவசிஷ்டாம்சைதாஸ்ச நாதயாத்யல்பஸம்பவாம்। அந்தர்நிபாத்யுபபன்னாஞ்ச லோஷ்டாம்சாம்சகர்தமாம்." = புற்றுமண், எலிவளைமண், நீருள்ளேகிடந்த மண், வேறுஒருவர்சௌசம்செய்துமிகுந்தது, மனைச்சுவர்க்கணுள்ள மண், ஒன்றின்மேற் பூசியமண், எறும்பு முதலிய சிற்றுயிர்கள் கிடக்குமண், பொன்னிரும்பு முதலிய ஆகரங்களிலாயினும் இரும்புமுதலிய வுலோகங்களாலாயினும் தோண்டியெடுத்தமண், சேற்றுமண், முதலிய வெல்லாம் சௌசத்திற்குப் பயன்படாதனவாம். எறு. காண்க. ஆகரம் = உலோகவருக்கங்கள் விளையும் பிலம்.

நீரினுட்கிடந்ததாகாதென்றது கிணறு, குளம், கால்வாய், எரி, இவைகளை யொழித்து: மற்றநீரின்கணுள்ள மண்ணைக்குறித்தது. இதனை இயமன் கூறினர். யமஃ॥ "வாபீகூபதடாகேஷு நாஹரேத்பாம்ஸுமாம்ருதம்। ஆஹரேஜ்ஜலமத்யாத்து பரதோமணிபந்தனாத்" = வெட்டியகால்வாய், கிணறு, குளம், எரி யிவைகளில் வெளிமண்ணைக் கொண்டுவரலாகாது. நீருள்ளே முழத்திற்கு அப்புறஞ் சென்று உள்ளிருக்கும் மண்ணினைக் கொண்டுவந்து, வெளியிலே சௌசம்செய்துகொள்ள வேண்டுவது. எறு. எனவே, அவைதூர்ந்து போகாதபடி உதவிசெய்யவேண்டு மென்றபடி.

தேவலர், இன்னுஞ் சிலவற்றைக் கூடாதென்று விலக்கினர். வருமாறு, தேவலஃ॥ "அங்காரதுஷகீடாஸ்தி சர்க்கராவாலுகான்விதாம்। வல்மீகோபரி தோயான்தே குட்யாஸ்தூலஸ்ய சானகாம்। க்ராமபாஹ்யாந்தராச்சன்னாம் வாலுகாம்பாம்ஸுரூபிணீம்। ஆஹரேத்தாமன்யசௌசார்த்த மாதீதஸமுத்திதாம்" = கரியோடு கூடியது, உமியோடு கூடியது, புழுக்களோடு கூடியது, எலும்போடு கூடியது, பருக்கைக்கற்களோடு கூடியது, மணல்மிகுதியாகக்கூடியது, புற்றின்கணுள்ளது, நீரிலுள்ளது, சுவர்க்கட்டியாயுள்ளது, சுடுகாட்டுள்ளது, ஊருக்கு உள்ளிலாயினும் புறம்பிலாயினும் நிலம் சமனாகும்படியிட்டுள்ளது, புழுதியாகியிருக்குமது. சிறுமணலோ கூடியது, வேறொருவர் சௌசத்தின் பொருட்டுக் கொடுவந்து

வைத்திருப்பது ஆகிய இந்த மண்ணெல்லாம் சௌசத்திற்கு ஆகாது. எறு. காண்க.

சௌசத்துக்குரியகை.

சௌசம் இன்னகையினற் செய்யவேண்டும் என்பதைத் தேவலர் கூறினர். தேவலः॥ "ధర్మ:ప్రక్షీణంహస్త మధశ్చోచేనయోజయేత్। తథా చవామహస్తేన నాభేరూర్ధ్వంనశోధయేత్" = தருமத்தை யறிந்தவன் தொப் புளின்கீழ் அலம்புவதற்கு வலக்கையை உபயோகிக்க லாகாது. அவ்வாறே அந்தவுந்திக்குமேல் இடதுகையா லலம்புதல் கூடாது. எறு. காண்க.

சௌசத்திற்குரியதிசை.

பிரமாண்ட புராணத்துட் டிசை நியமம் கூறப்பட்டது. బ్రహ్మాండపురాణే ॥ ఉద్ధృత్యోదకమాదాయ మృత్తికాంచైవవాగ్యతः। ఉదఙ్ముఖోదివాకుర్యా ద్రాత్రౌచైవదక్షిణాముఖः. "=தண்ணீரை மேலே மொண்டு கொண்டு மண்ணையும் கொண்டு வாய்பேசாது பகல் வடமுகமாயும், இரவு தென்முகமாயும் இருந்து சௌசம் செய்யவேண்டுவது. எறு. காண்க.

மண்ணிட வேண்டிய அளவை.

மண்ணிட வேண்டிய கணக்கினைச் சாதாதபர் கூறினர். శాతాతపः॥ "ఏకాలింగేకరేసవ్యే త్రిస్రోద్వేహస్తయోర్వ్యయోः। మూత్రశౌచం సమాఖ్యాతం పురీషేద్విగుణంభవేత్" = ஆண்குறிக்கு ஒருமுறை, இடதுகைக்கு மூன்றுவிசை, பின் இரண்டுகைகளுக்கும் இரண்டிரண்டுதரம், மண்ணிட்டு அலம்புவது மூத்திரங் கழித்தலுக்குச்சௌசமென்று கூறப்பட்டது. புரீடங்கழித்தலுக்கு அதனின் இரட்டிப்புச் செய்ய வேண்டுவது. எறு. காண்க.

மனுவும்கூறினர். మనురపి॥ "ఏకాలింగగుదెత్రిస్రస్తిక్రక్రరేణశే। ఉభయోస్సప్తదాతవ్యా మృదశుద్ధిమభీప్సతా। ఏతచ్ఛౌచంగృహస్థస్య; ద్విగుణం బ్రహ్మచారిణः। వానప్రస్థస్యత్రిగుణం యతీనాంతుచతుర్గుణం" = ஆண்குறிக்கு ஒருக்கால், குதத்திற்கு மூக்கால், இடக்கைக்கு பத்துவிசை பின் இருகைக்கும் எவ்வேழுதாம் மண்ணிட்டுக்கழுவுதல். சுத்தியைவிரும்பினவரல்செய்யத்தக்கது. இந்தச்சுத்தியில்லறத்தாணுக்குக்கூறப்

பட்டது. பிரமசாரிக்கு இரட்டிப்பு, வானப்பிரத்தனுக்கு மும் மடி, சந்நியாசிக்கு நான்மடங்கு அதிகமாம். எறு. காண்க.

போதாயனரும், బోధాయనః॥ "పంచాపానెమృదోయోజ్యా వానుపా దెతథాకరె। తిస్రస్తిస్రస్తిక్రమాద్యోజ్యా స్సమ్యక్శ్చాంచికీర్షతః" = நல்முகச் சுத்திசெய்ய வேண்டுமென்னும் மிச்சையுடையவன், குதத்திற்கு ஐந்தமுறை அவ்வாறே யிடக்காலுக்கும் இடக்கைக்கும், வலக்கைக்கும் வலக்காலுக்கும் மும்மூன்றுவிசை மண்ணிட வேண்டுவது. எறு. காண்க. குதத்திற்கு ஐந்து, இடக்கால் கைகளுக்கு மும்மூன்று, என்று அவ்வசனத்திற்குப் பொருளாகின்றது.

வசிட்டரும், వశిష్ఠుః॥ "పంచాపానెవసైకస్మి న్నుభయోస్సప్తహస్తయోః। మృత్తికాదేపాదయోస్సప్త లింగేద్వెపరికీర్తితే" = குதத்திற்கு ஐந்து, இடக்காலுக்குப்பத்து, பின் இருகைக்கும் எவ்வேழு, இருகாலுக்கும் எவ்வேழு முறைமண்ணிட்டுக் கழுவவேண்டும்.

விருத்தவசிட்டர். వృద్ధవశిష్ఠుః॥ "పంచాపానెవసైకస్మి న్నుభయో స్సప్తమృత్తికాః। పాదయోశ్చతథాలింగె ద్వెమృల్లపరికీర్తితే। ఏకస్మిన్ వింశతిర్హస్తయోశ్చైవ శ్చతుర్దశ" = குதத்திற்கு ஐந்து, இடக்காலுக்குப் பத்து, பின்னிரண்டு கால்களுக்கு மெவ்வேழு, ஆண்குறிக்கு இரண்டு, இடக்கைக்கு இருபது, பின்னிரு கைக்கும் பதினான்குபதினான்கு மண்ணிட்டு அலம்புக. எறு. காண்க. இங்ஙனம் கூறிய கணக்கின் மிகுதி பிரமசாரியைக் குறித்தது. "ద్విగుణంబ్రహ్మచారిణ" = என்றதனாலின்.

இன்னவனுக் கித்தனைசௌசம் என்பது.

ஆதித்தியபுராணம், ఆదిత్యపురాణె॥ "స్త్రీశూద్రయోరర్ధమానం ప్రోక్తంశౌచంమనీషిభిః। దివాశౌచస్యనిశ్యర్థం పథిపాదంవిధీయతే। ఆర్తవేకుర్యాద్యథాశక్తి శక్తవేకుర్యాద్యథావిధి" = மாதருக்கும் சூத்திரருக்கும் இல்லறத்தானுக்குக் கூறியவற்றுளைப்பங்கே போதும். ஈண்டு, கூறிய வெல்லாம் பகற்போதைக்கு. இராவிலே யாவர்க்கும் அரையைப்பங்கேபோதும். துன்பமடைத்தவனுக்குச் சத்தியுள்ள வரையில் ஆம், சத்தியுள்ளவன் விதிப்படி முற்றுஞ் செய்யவேண்டுவது. எறு. காண்க.

ஒழிபு.

போதாயனர். బోధాయనః॥ "దేశంకాలంతథాత్మానం ద్రవ్యంద్రవ్యప్రయోజనం। ఉపపత్తిమవస్థాంచ జ్ఞాత్వాశౌచంప్రకల్పయేత్" = இடத்தின் ஒற்றுமை, காலத்தின் ஒற்றுமை, மனத்தின் ஒற்றுமை, தொட்ட அசுசிப் பொருளின் தரம், இனியடையும் பொருட் பயனுடைய பகுதி, தனக்கு உண்டாயிருக்கும் சத்தி, தானிருக்கும் நிலைமை, இவற்றையெல்லாம் யோசித்துத்தக்கபடி, சௌசம்செய்துகொள்ளவேண்டுவது. எறு காண்க.

விருத்தபராசர். వృద్ధపరాశరః॥ "ఉపస్పృస్యనిఖాత్రైతు కర్తుంయస్తునఖస్థితిం। నకుర్యాద్దశశౌచంతు స్వస్యశౌచస్యసర్వదా." = மூத்திரபுரீடங் கழிப்பதற்காக இருந்து சௌசம்செய்யு முறைதெரியாது வினைவில் சௌசம்செய்துகொண்டு வரலாகாது. அவ்வாறுசெய்தால் தன்னுடைய சௌசமேதனக்குப் பயத்தை விளைவிக்கும், எறு. அல்லது, மூத்திரபுரீடங்களை ஒழித்தவன் சுத்திசெய்து கொள்வதற்குச்சென்று தெரியாமலே மலமூத்திரங்களைக் கழித்தவிடத்திலே நின்றால் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே சுத்தியாகின்ற தல்லவோவென்று அவ்விடத்திலேயே செய்துகொள்ளலாகாது என்று சிலர் பொருள் கொள்கின்றனர். இனி "నకుర్యాద వరంశౌచం" என்ற பாடமாயின் விதிதெரியாமற்செய்த சௌசம் சிறந்ததல்ல. என்று பொருள்கொள்க.

சௌசம் செய்யுமுறை.

பாரதம் அனுசாசனீக பருவத்தில் சௌசம் செய்யும் முறையைக் குறிப்பிக்கப்பட்டது. అనుశాసనికే॥ శౌచంకుర్యాచ్ఛనైర్ధీరో బుద్ధిపూర్వమసంకరం। ఐపృష్ఠశ్చయథానన్యం ర్యథాచోరుంనచస్పృశేత్। బుద్ధిపూర్వంప్రయత్నేన యథానైవస్పృశేత్పిజౌ = அறிவுடையோன் தீவிரப்படாது பொறுமையோடும் சௌசம்செய்துகொள்ளவேண்டுவது. மனமறிந்து, ஒருசௌசம் மற்றொன்றோடு கலக்கும்படி, செய்யலாகாது. நீர்த்துளிகளை மேற்றெறிக்கச் செய்துகொள்ளலாகாது. பீசத்தைத்தொடலாகாது.குறியைத்தொடலாகாது.எறு.காண்க.

தக்ஷர். దక్షుఃకు॥ "షడన్యానఖశుద్ధ్యర్థం శౌచాచ్ఛౌచప్రసాధనం। నశౌచం వర్షధారా భిరాచరేత్తుకదాచన" = சௌசம் நன்றுகமுடிக்க வேண்டிய விருப்பமுடையவன் நகங்களைச் சுத்திசெய்து கொள்வதற்கு

ஆறு முறை மண்ணிடுக. எப்பொழுதும் மழைத்தாரைநீரில் சௌசம்செய்து கொள்ளலாகாது.

மரீசி. மரீசிः॥ "త్రిసృభిర్మృద్భయేత్పాదౌ శుద్ధ్యర్థంగుల్భతస్త్రివచ। మూలేద్వామణిబంధౌచ లేపగంధాపకర్షణం। యథావిధికృతేశౌచే గంధశ్చేన్నాపగచ్ఛతి"= பாதங்களுக்கு மும்மூன்று, கணைக்கால்களின் பக்கங்கட்கு மும் மூன்று, கைகளுக்கு மும்மூன்று, முழங்கைவரையிலு மும்மூன் று முறைமண்ணிட்டுக் கழுவுதல்வேண்டும். இவ்விதிப்படி சுத்தி செய்தவழியுந் தீயநாற்றம் போகாவழி அதுபோமளவும் ஒவ் வொருவிசையும் மண்ணிட்டுக் கழுவவேண்டும்-என்று. காண்க.

மனு. மநుः॥ "యావన్నాపైత్యమేధ్యక్తో గంధోలేపశ్చతత్కృతః। తావన్మృద్వారిదేయంస్యా ద్ధర్వానుద్రవ్యశుద్ధిషు" = அசுத்தமாகிய தீநாற்றத்தி ன் பரமாணுசம்பந்தம் ஒழிகிறவரையில் எல்லாத்திரவியத்தி லும் மண்ணொடு கலந்தநீரிட்டே வரவேண்டும். என்று. காண்க.

திருத்தியில்லாதவழித் தேவலர். దేవలः॥ "యావత్తుశుద్ధిమాప్నోత తావచ్ఛౌచంవిధీయతే। ప్రమాణంశౌచసంఖ్యాయా నాస్తిరుపదిశ్యతే" = சுத்தி யாயிற்றென்று மனதிற்குத் திருத்தியுண்டாம் வரையில் சௌசம் செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகின்றதே யல்லாது இத்தனை தடவையே செய்யவேண்டுவது என்று அந்தணரால் சௌசக் கணக்கு உணர்த்தப்படுகின்றதில்லை. என்று. காண்க.

பிதாமகன். పితామహः॥ "నయావదుపనీయంతేద్విజాశ్మశ్రూణ్యస్థాంగనాः। గంధలేపకృయకరం శౌచమేవంవిధీయతే = பிரமசூத்திரிய வைசியருமாகிய விருபிறப்பாளருள் எதுவரையிலும் உபநயனஞ் செய்யப்படு கின்ற தில்லையோ? அப்படிப்பட்ட சிறுவர்க்கும் சூத்திரர்க்கும் மாதர்க்கும் கெட்ட நாற்றத்தின் சம்பந்தம் போக்கத்தக்க சௌ சம் விதிக்கப்படுகின்றது. என்று. இவ்விடத்துச்சூத்திரர்மாதர் என் பதுமணம்புரியாத அவ்விருபிறப்பாளர் கன்னியரைக் குறித்தது. என்னை? உபநயநமில்லாத சிறுவரோடு கூட்டியுடனெண்ணப் பட்டமையின். இதனைச் சாஹசரியமென்ப.

சௌசமண்ணினளவை.

சாதாதபர். శాతాతపः॥ "ఆర్ద్రామలకమాత్రాస్తు గ్రాసాఇందు ప్రకీర్తితాः। తత్పరిమాణంభవేద్యస్యా శ్శౌచార్థాశ్చమృత్తికాः" = உலராத நெல்

லிக்காயளவு சாந்திராயணவிரதத்தில் அன்னத்தின் கவளத்தி னுடைய அளவையா இருக்கின்றது. அவ்வாறே எல்லாஹோமத் துள்ளும் (சரு) அந்நத்தி னளவுமாகின்றது. சௌசத்திற்குமண் ணும்அவ்வகையாகவே நெல்லிக்காயளவாகின்றது. எறு. காண்க.

இனி தக்ஷாதியரும் அங்கிராவாலும் வேறுஅளவு கூறப்பட் டது. தக்ஷாங்கிரசௌ॥ "ஆர்த்ரப்ரஸ்ருதிமாத்ரேண ப்ரதமாமுத்திகாஸ்ம்ருதா। த்விதீயா சதுர்தீயாச தத்பூர்திப்ரகல்பிதா। ப்ரதமாப்ரஸ்ருதிஜ்ஞேயா த்விதீயாஞ்சதத்பூர்திகா। தாதீ யாமுத்திகாஜ்ஞேயா த்ரிபாககரபூரணா." "ப்ரஸ்ருதி" = சேரங்கை. அரை ச்சேரங்கை முதற்றடவை மண் இருக்கவேண்டுவது. இரண்டா வது மூன்றுவது அதிலரையிருக்க வேண்டுவது. இந்த அளவு தாழ்ந்தஅளவாம். முதல்மண் மூழுச்சேரங்கை யளவா யிருக்க வேண்டுவது. இரண்டாவதிலரை மூன்றுவது ஒரு சேரங்கை யில் மூன்றிலொருபங்கு அளவையா யிருக்கவேண்டுவது. இவ் வளவுமிக்கது. எறு. காண்க.

மேற்கூறிய எல்லா அளவைகளிலும் தாழ்ந்த அளவையை யே முதலில் உபயோகிக்க வேண்டும். அங்ஙனமதனால் தீநாற்றம் போகாவழி, மிகுத்தஅளவை யதை உபயோகிக்க வேண்டுவது.

சௌசத்தைக்குறைக்கலாதென்பது.

குறைந்த அளவையதும் வேண்டாமலே கெட்டநாற்ற மொ ழிந்திருக்கினும் நூலோர் விதித்தவாறு செய்தலே வேண்டும். எனவே, குறைக்கலாகா தென்பது கருத்து.

அங்ஙனம் தக்ஷர்கூறினர். தக்ஷ:॥ "ந்யூனாதிக்யன்ந கர்தவ்யம் சௌச ஶுத்திமபீப்ஸதா। ப்ராயஶ்சித்தேனபூயேத விஹிதாதிக்ரமேகृதே." = சௌசத்தில் சுத்தியை விரும்புவோன் விதியைக் குறைக்கலாகாது. அதிக ரித்தலேயும் செய்யலாகாது. சாத்திரவிதியைக் கடந்தால் அந்த தோஷத்திற்கு வேறுகழுவாய் செய்துகொண்டு சுத்தனாகவேண் டிவரும். எறு. காண்க.

மனஞ்சுத்தமாகாவழி சௌசத்தால் சுத்தமில்லை.

இவ்வாறு, கூறப்பட்ட சௌசத்தைச் செய்தவழியும் எண் ணம் சுத்தமில்லாவழி அவனுக்குச் சுத்தியேயில்லை என்று வி யாக்கிரபாதர் கூறினர். வ்யாக்ரபாத:॥ "சௌசம்துத்விவிதம்ப்ரோக்தம் பாஹ்ய

మాభ్యన్తరంతథా। మృజ్జలాభ్యాంస్మృతంబాహ్యం భావశుద్ధిస్తథాంతరం। గంగాతోయేన కృత్స్నేన మృద్భారైశ్చసగోమయైः। ఆమృత్యోశ్చాచరన్నాచం భావదుష్టోనశుధ్యతి ”= சௌசம் இருவகைப்படும். புறத்ததொன்று, அகத்தது ஒன்று, என. மண்ணினலும் நீரினலும் செய்யப்படுவது புறத்தது. மனத்தைச் சோதித்துக் கொள்வது அகத்தது. கங்கையிலுள்ள நீரெல்லாம் சொரிந்துசாணத்தோடு மண்ணின் குப்பல்களைச் சேர்த்துச் சாமளவுஞ் சௌசாசாரத்தை அனுட்டிக்கினும் கெட்டஎண்ணத்தையுடையவன் சுத்தன் ஆவதேயில்லை. எறு. காண்க.

சௌசம்செய்யவேண்டிய நிமித்தம்.

இருவகைப்பட்ட சௌசமும் எல்லாக் கருமங்களையும் செய்யத்தக்க அதிகாரத்தை யடைவதற்குக் காரணமாயுள்ளன என்று உடன்பாட்டு முகத்தாலும் எதிர்மறை முகத்தாலும்தக்கூர்குறிப்பிக்கின்றனர். వశుः॥ శౌచేయత్నస్సదాకార్య శ్శౌచమూలోద్విజస్మృతः। శౌచాచారవిహీనస్య సమస్తాన్యఫలాఃక్రియాः.” = எப்பொழுதும் சௌசத்தில் முயற்சியுள்ளவனு யிருக்கவேண்டுவது. இருபிறப்பாளன் சௌசத்தையே மூலமாக வுடையவன் என்று கூறப்படுகின்றன். சௌசவொழுக்க மில்லாதவனுக்கு எல்லாக்கருமமும் வீணும். எறு. காண்க. (இருபிறப்பாளத் தன்மைக்குச் சௌசமே காரணமானது. எனவே, சௌசமுள்ளவழி இருபிறப்பாளத் தன்மையுள்ளது. என்பது அன்வயம். சௌசமில்லாவழி கருமத்திற்குப் பயனில்லையென்பது வியதிரேகம்).

சௌசவிதி முற்றிற்று.

வாய்கழுவுதலின் வகை.

ఆపస్తంబర్. అపస్తంబः॥ “ఏవంశౌచవిధింకృత్వా పశ్చాద్గండూషమాచరేత్। మాత్రైరేతసివిట్సర్గే దంతధావనకర్మణి। భక్ష్యాణాంభక్షణేచైవ క్రమాద్గండూషమాచరేత్। చతురష్టద్విషడ్వ్యష్ట గండూషై ష్షోడశైస్తథా। ముఖశుద్ధిం ప్రకుర్వీత హ్యన్యథాదోషమాప్నుయాత్। పురస్తాద్దేవతాస్సర్వా దక్షిణేపితరస్తథా। పశ్చిమేమునిసంఘాశ్చ వామేగండూషమాచరేత్। గండూషసమయేవిప్ర స్తుర్జన్యాదంతశోధనం। కుర్వీతయదిమూఢాత్మా రౌరవంనరకంవ్రజేత్” = இங்ஙனம் சௌச விதியை

முடித்து மேல்வாய்கழுவுதல் செய்யவேண்டும். மூத்திரங் கழித்தல், சுக்கிலத்தை ஒழித்தல், புரீடத்தை விடுத்தல், பல்விளக்கல், சிற்றுண்டி தின்னல், இவ்வைந்து தொழிலிலும் முறையே நான்கு, எட்டு, பன்னிரண்டு, பதினாறு, பதினாறுவிசைவாயில் நீர் விட்டுக்கொப்பளித்து உமிழவேண்டும். இவ்வாறுசெய்தால் முக சுத்தியாம். வேறுவகையாற்செய்தால் குற்றம் வரும். எல்லாத் தேவரும் எதிரிலிருக்கின்றனர்; வலப்பக்கத்தில் பிதிர்தேவர்கள் இருக்கின்றனர்; பின்புறத்தில் முனிவரும் கந்தருவரும் இருக்கின்றனர்; ஆதலின்இடப்புறம் வாய்நீரையுமிழவேண்டுவது. வாய் கொப்பளிக்கும்பொழுதுதெரிந்துகொள்ளாமல், "தர்ஜநி"=சுட்டுவிரலால், பற்களைச்சோதித்தால் இளைரமென்னு நரகத்தை யடைவன். எ-று. காண்க. "வக்த்ரக்ஷாலநம்"=என்பது பாடமாயின், சுட்டுவிரலைப்பல்லடிக்கண்ணேவைத்தால்எனப்பொருள்கொள்க.

வாய்கழுவல்விதி முற்றிற்று.

ஆசமனவிதி.

விருத்தபராசரர். வ்ருத்தபராசரः॥ "க்ருத்வாதௌசம்ப்ரக்ஷால்ய பாதௌஹ ஸ்தௌசமப்ஜலைः। ப்ரபத்தசிகக்ருச்சந்து த்விஜஆசாமமாசரேத்। க்ருத்வோபவீதம்சவ்யாம்ஸே வாஜ்ஞ நஸ்காயஸம்யதः." = மண் நீர் இவற்றால் கைகால் கழுவிச் சுத்தி செய்துகொண்டபின்பு, குடுமியை முடிந்து, உடுத்த ஆடையின் கச்சையைத் திருத்திக்கொண்டு, போர்த்தஉத்தரீயத்தைஉபவீத மாக இடத்தோளிலிட்டு, மாலையாகத் தொங்கிய பூணூலைக் கிரமப்படி இடத்தோளிலிட்டு, வாய்பேசாது, மனத்தை ஒருவழிப் படுத்தி, உடம்பு நேரே நிற்கச்செய்து, இருபிறப்பாளன் ஆசமனம்=முக்குடிநீர்க் கருமத்தைச் செய்தல் வேண்டும். எ – று. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः॥ "அந்தர்ஜானுஸ்துசௌதேச உபவிஷ்டஉத முக்ஹः। ப்ராக்வாப்ராக்வாஜ்ஞதீர்தேந த்விஜோநித்யமபஸ்ப்ருசேத்" = வடக்குமுகமாக அல்லது கிழக்குமுகமேயாக விருந்துகொண்டு, இரண்டுமுழந் தாளினடுவே கைகளிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, இருபிறப்

பாளன் நாடோறும் பிரமதீர்த்தத்தினால் ஆசமித்தல் = முக்குடி நீர்குடித்தல் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

கௌதமர். గౌతమః॥ "శుచౌదేశ ఆసీనోదక్షిణబాహుం జాన్వన్తరేకృత్వా యజ్ఞోపవీత్యా మణిబంధనాత్పాణిం ప్రక్షాళ్యవాగ్యతో హృదయంస్పృశంశ్త్రిశ్చతుర్వా ప ఆచామేత్పాదౌచాభ్యుక్ష యేత్ఖానిచోపస్పృశేచ్ఛీర్ష ణ్యాని మూర్ధ్నిచదధ్యాత్" = சுத்தமானவிடத்தி லிருந்து வலத்தோளினை முழங்கா லுள்விட்டுக்கொண்டு, பூணூலை முறைப்படி திருத்திக்கொண்டு, மணிக்கட்டுவரையில் வலக்கரத்தை அலம்பிக்கொண்டு, வாய்பேசாது, மார்பை யிடக்கையாற் றுங்கி, மூன்றுமுறை யல்லது நான்கு முறை நீரை ஆசமிக்கவேண்டுவது. பாதங்களின்மீதும் நீரைத் தெளித்துக்கொள்ளல்வேண்டும். தலைப்புறத்துள்ள பொறிகளை = (எனவே, கண், மூக்கு, செவி, யாம்) நீராற்றொட்டுத்தொடைத்தல்வேண்டும், உச்சிமேல் நீராற்றொடைத்தல்வேண்டும். எ–று. காண்க. மூன்று அல்லது நான்கு என்றவிகற்பம், செய்துகொள்வோன் விருப்பத்தின்பாலது.

தீர்த்தவிலக்கணம்.

தீர்த்த பேதங்களை யாஞ்ஞவற்கியர் பிரித்துரைக்கின்றனர். యాజ్ఞవల్క్య॥ "కనిష్ఠమూలస్యాగ్రంకరస్యతు। ప్రాజాపత్యంపిత్ర్యంహ్య మైవతీర్థాన్యనుక్రమాత్" = "கனிஷ்டகம்" = சுண்டுவிரல், "தர்ஜனி" = சுட்டுவிரல், "அங்குஷ்டம்" = பெருவிரல் ஆகிய இம்மூன்றி னடிவாரமும், கைந்நுனியுமாகிய இவைகள் இடமாக வருவது முறையே, பிரஜாபதி, பிதிர், பிரமன், தேவர், என்னும் இந்நால்வர் தீர்த்தங்களாம். எ–று. காண்க.

இதுவே சங்க லிகிதர்களால் விளங்கக் கூறப்பட்டது. శంఖలిఖితౌ॥ "అంగుష్ఠమూల స్యోత్తరతః ప్రాగగ్రాయాం రేఖాయాం బ్రాహ్మతీర్థం, ప్రదేశిన్యం గుష్ఠయోరంతరాపిత్ర్యం, కనిష్ఠికాకర తలయోరంతరా ప్రాజాపత్యం, పూర్వేణాం గులిపర్వణాంచైవం" = பெருவிர லடியினுக்கு இடதுபுறத்துக் கிழக்கு நீண்டுள்ள இரேகையின் அடியில் வருநீர் பிராம தீர்த்தம். பெருவிரலுக்கும் சுட்டுவிரலுக்கு நடுவுள்ள சந்தியில் வருந்தீர்த்தம் பிதிர்தீர்த்தம். அங்கைக்கும் சுண்டுவிரல்=கடைசிவிரலுக்கு நடுவேவருவது பிராஜாபதி தீர்த்தம். விரல்களின்

இறைகளுக்குக்கிழக்கு=நூதியால் வருநீர் தெய்வதீர்த்தம். எறு. காண்க.

ஆசமனதீர்த்தவிதி.

ஆசமனத்திற்குத் தக்க தீர்த்தத்தை சங்கர்விசேட மாகக் கூறுகின்றனர். சங்கः॥ "அதிஸ்ரமுதுதாபிஸ்து ஹீனாபிர்ஹேனபுச்சுதைः। வஹ்நி நாசமதஸ்தாபி ரக்ஷாராபிருபஸ்ப்ருசேத்" = மேலெடுக்கப் பட்டதும், நுரை குமிழி யில்லாததும், நீயாற் சுடப்படாததும், உப்புமுதலிய சுவையோடு கலவாததும் ஆகிய சலத்தினால் ஆசமிக்க வேண்டு வது. எறு. காண்க

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः॥ "அதிஸ்ருத்ப்ரகृதிஸ்தாபிர்ஹீநாபிர்ஹேன புச்சுதைः। ஹृத்கண்டதாலுகாபிச்ச யதாசங்க்யம் த்விஜாதயः। சுத்யேயंஸ்த்ரீசூத்ராச்ச சகृத்ஸ்ப்ருஷ்டாபிரந்ததः"=இயற்கைச்சுத்தமா யிருப்பதும் நுரை குமிழி யற்றிருப்பதும் இதயம், கண்டம், தாலு என்னுமிடங்க ளைப் பொருந்தத்தக்கதாக விருக்கத்தக்கதுமாகிய சலத்தினால் முறையே இருபிறப்பாளர் மூவரும் சுத்தியை யடைகின்றனர். மாதர் சூத்திரர் ஒருக்காலே தொடப்பட்ட நீரினால்சுத்தராகின்ற னர். எ-று. காண்க.

மனு. மநுः॥ "ஹृத்காபிர்பூயதே விப்ரः கண்டதாபிஸ்துபூமிபः। வைச்யோத்பிர் ப்ராசிதாபிஸ்து சூத்ரஸ்ப்ருஷ்டாபிரந்ததः" = மாளவுஞ் செல்லத்தக்க நீரி னால் வேதியனும், கண்டத்தளவு நனையத்தக்கதால் அரசனும், வாயில்பட்ட அளவுடையதால் வைசியனும், தொடப்பட்ட அள வுநீரினாற் சூத்திரனும் பரிசுத்தராகின்றனர். எறு. காண்க.

பிரசேதர். ப்ரசேதாः॥ "அநுஷ்ணாபிரபேனாபிர் பூதாபிர்வஸ்த்ரசிதமுகः। ஹृத்கதாபிரசத்தாபி ஸ்த்ரீச்சூத்ரஸ்வாத்விராசமேத்"=சுடுகையில்லாததும், நுரை யில்லாததும் கண்ணுறும் வஸ்திரத்தாலும் சோதிக்கப்பட்டதும், மாளவுஞ் சென்றதும், வாயால் எவ்வகைச்சத்தமுமாகாததும் மூன்றுவிசையேனும் நான்கு விசையேனுமாகக் கொள்ளப்பட் டதுமாகிய நீரினால் இருமுறை ஆசமிக்கவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

மேற்கூறியவற்றிற்கு ஒழிபு யாஞ்ஞவற்கியராற் கூறப்பட் டது. யாஜ்ஞவல்க்யः॥ தத்ராபநிஷ்டிதேநாபி சுத்திருக்தாமநீஷிணாம்। உதகேநாதுராணாம்

ச தஜ்ஜோஷ்ணோஷ்ணபாயினாம். ” = அந்த ஆசமன விடயத்தில் நன்குணர்ந்தநூலோர்க்கு அவ்வளவு மாபிணைடு மில்லாதசலத்தினலும் சுத்தியுண்டாம். வெந்நீரையே குடிக்கத்தக்க நிலையி லுள்ளவர்கட்கு = நோயாளர்க்கு வெந்நீரினல் ஆசமன சுத்தியுண்டாம். எறு. காண்க.

அந்நீரளவையும்வகைமையும்.

ஆசமனத்தின் பொருட்டு நீரைக்கொள்ளும் வகையையும் அளவையும் பரத்துவாசர் கூறினர். பாரத்வாஜः॥ ,‘ ஆயதஸ்சர்வதஶ்சைத்வா ஸோத்தராகृதிதத்கரः। ஸംஹृதாംகுலிநாதோயம் கृஹீத்வாபாநிநாத்விஜः। முக்தாംகுஷ்டகநிஷ்பீநஶேஷேணாசமநம்சரேத்। மாஷமஜ்ஜநமாத்ராஸ்து ஸംகृஹ்யத்ரிபிரேவதஃ ” இருபிறப்பாளன் தன்கையை விரியத்திறந்து பசுவின்காதுபோல வுருவம் அமைய விரல்களை நெருங்கச்சேர்த்துச் சலத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிகமான சலத்தைக் கடைவிரல்பெருவிரற்சந்தில் செல்லவிடுத்து உழுந்து முழுகும் அவ்வளவே நீர்வைத்துக் கொண்டு மூன்றுவிசைகுடிக்கவேண்டியது. எ–று. காண்க. கை. என்றதனை வலக்கையெனக்கொள்க. என்னை ? “ த்ரிரஷ்பிரேவபேத்பாநாத் ” வலக்கையால் முக்கால்நீர் குடித்தல்வேண்டும் என்று புராணங் கூறுதலின்.

ஆசமனத்துள்தொடுமிடம்=அங்கஸ்பரிசம்.

மூக்குடிநீர்க்கருமம் முடிந்தபின்பு செய்யத்தக்க கருமத்தினியலைத் தக்ஷர் கூறுகின்றனர். தக்ஷः॥ “ ஸംஹृத்யாംகுஷ்டமூலேந த்விः ப்ரமृஜ்யாத்முகோமுகம்। ஸംஹதாப்பிஶ்சதஸृபிः பூர்வமாஸ்யமுபஸ்பृஶேத்॥ அംகுஷ்டேந ப்ரதேஶிந்யா க்ஷ்ணம்ஸ்பृஷ்ட்வோத்வநந்தரம்। அംகுஷ்டாநாமிகாப்யாந்து சக்ஷுஶ்ரோத்ரேததः பரம்। கநிஷ்டாംகுஷ்டயோர்நாஸாம்ஹृதயம்துதலேந வை। ஸர்வாபிஶ்சஶிரஃபஶ்சாப்யாஹூ சாத்ரேணஸംஸ்பृஶேத்.”=விரல்களைச் சேரவைத்து பெருவிரலடியால் இருகால் வலமாக வாய்துடைத்தல் வேண்டும். பின் பெருவிரலொழிய மற்றையநான்கு விரலிச் சேர்த்துமுகத்தை வாய்மூடித் தொடவேண்டியது. பின்புபெருவிரலையும் சுட்டுவிரலையும் சேர்த்து மூக்கினிருபுறமும் தொடவேண்டும். பெருவிரலையும் ஆநாமிகை=அயல்விரலையும்சேர்த்து நுதியால் கண்களையும் செவிகளையும் தொடவேண்டும்.பெருவிரலையும் கடைவிரலையும்சேர்த்து உந்தி=தொப்புளைத் தொடவேண்டும். அங்கையால் மார்பைத்

தொடவேண்டும். ஐந்துவிரலியும்சேர்த்து அங்கைபடாதவகை யாய் உச்சியைத்தொடவேண்டும். ஐந்துவிரலியுஞ்சேர்த்துநுதி யால் தோள்களைத் தொடவேண்டும். எ-று. காண்க. நுதி=நுனி.

விருத்தசங்கர், வ்ருத்தசங்கஃ॥ "தர்ஜன்யங்குஷ்ட யோர்கேன ஸ்ப்ருசேன்னாஸாபுட த்வயம்। மத்யமாங்குஷ்ட யோர்கேன ஸ்ப்ருசேந்நேத்ரத்வயந்ததஃ। அங்குஷ்டஸ்யானா மிகயா யோர்கேனத்ரவணம்ஸ்ப்ருசேத்। கனிஷ்டாங்குஷ்ட யோர்கேன ஸ்ப்ருசேத்ஸ்கந்தத்வயந்ததஃ। நாபிஞ்ச ஹ்ருதயந்ததஸ்து ஸ்ப்ருசேத்பாணிதலேனது। ஸம்ஸ்ப்ருசேச்சதலத்கீர்ஷ மயமாசமநேவிதிஃ."= சுட்டுவிரலியும் பெருவிரலியும் சேர்த்து மூக்கி னிருதுளைகளை யும் தொடவேண்டும். பெருவிரலியும் நடுவிரலியும் சேர்த்து இரண்டு கண்களையும் தொடவேண்டும். பெருவிரலியும் அயல் விரலியும் சேர்த்து இரண்டு செவிகளையும் தொடவேண்டும். பெருவிரலியும் கடைவிரலியும் சேர்த்து இரண்டுதோள்களையும் தொடவேண்டும். உந்திச்சுழியையும் இதயத்தையும் அவ்வாறே தொடவேண்டும். பின்புசென்னியை=தலையுச்சியை, அங்கையாற் றொடவேண்டும். இது ஆசமனத்துள் விதியாம். எ-று. காண்க.

இவ்வாறே ஏனையரும் வேறுவிதமாக விரித்துக்கூறுகின்ற னர். ஆண்டு யார்யார் "சாகைகள்" எவ்வாறிருக்கின்றதோ? அவ ரவர் அவ்வாறுசெய்யவேண்டும். சாகை=வேதநூற்பிரிவு.

ஆசமனத்திற்குநிமித்தம்.

ஆசமனம் செய்யவேண்டிய நிமித்தங்களை மனு கூறினர். மநுஃ॥ க்ருத்வாமூத்ரம்புரீஷம்வா பாத்யாசாந்த உபஸ்ப்ருசேத்। பீத்வாஸ்ப்ருஷ்ட்வாப்ரயதோ ஹ்யசுசிமாதிஷ்ணு ஸ்ச பேஷமஸ்நிஞ்சஸர்வதா" = மூத்திரத்தைக் கழித்தாலும் புரீடத்தைக் கழித்தாலும் சுத்தஞ்செய்து கொண்டபின்பு கையால் மூக்குடி நீர் குடித்து உறுப்புக்களை உறுத்தல் = தொடல்வேண்டுவது. வேதம் ஓதப்போகின்றவனும் வேள்வித்தீயை ஓம்ப = வளர்க்கத், தொடங்குவானும்முதலில்மூக்குடிநீரைக்குடித்துப்பின்றொடங்கு வதே எப்போதைக்கும் விதியாக விருக்கின்றது. எறு. காண்க.

கூர்மபுராணத்துள். கூர்மபுராணே "சண்டாலம்லேச்சகல்பாஸ் ஸ்ரீசூத்ரோ ச்சிஷ்டபாஷணே। உச்சிஷ்டம்புருஷம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வா போஜ்யஞ்சாபிததாஃபதஃ। ஆசமேத்ப்ரயதோவா லோஹிதஸ்யததைவச। அஸ்ருக்வாமதாலஞ்ச ஸ்ப்ருஷ்ட்வாப்ரயதமேவச। ஸ்ரீணாமதாத்மஸம் ஸ்பர்சே நீலீம்வாபரிதாயச." = கடைஞன், இழிஞன் இவர்களோடுஒத்

துவசனித்தாலும், மாதர் சூத்திரர் எச்சிலுடையவர்களோடு பேசினாலும், எச்சிலுடையாரைத் தொட்டாலும், எச்சிலத் தத்தைத் தொட்டாலும், கண்ணீர் சொரிந்தாலும், உதிரம் வெளிப்பட்டாலும், நெருப்பையும் பசுவையும் தொடினும், பிணத்தைத் தொட்டாலும், மாதருடம்பு தன்னுடம்பிற்படினும், கரிய ஆடைபோர்த்தாலும் ஆசமனஞ்செய்யவேண்டும். எறு. காண்க. சூத்திரர் எச்சிலுடையாரோடு பேசுதல் என்றது ஜபமுதலிய காலத்திற் பேசினால் ஆசமிக்கவேண்டுவதென்று கொள்க.

பதுமபுராணம். பத்மபுராணே॥ "சண்டாலாதீன்ஜபேஹோமே த்ருஷ்ட்வாசாமே த்விஜோத்தமः"=வேதியன் ஜபஞ்செய்யும்போதும் ஹோமஞ் செய்யும்போதும் தீண்டப்படாதகடைஞர்முதலியோரைப்பார்த்தால் ஆசமிக்கவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

மனு மநுः॥ "நுத்வாக்ஷுத்வாசபுக்த்வாச நிஷ்டீவ்யோக்த்வாந்ருதம்வசः। ரத்யாம் ஶ்மசானம்சாக்ரம்யஆசாமேத்ப்ரயதோபிஸன்। அதோவாயஸமுத்ஸர்ஜேத்க்ரௌஞ்சக்ரௌதஸம்ப்லவே। மார்ஜாலமாஷகஸ்ப்ருஶ்யே ப்ரஹாநேநாதபாஷணே। நிமித்தேஷ்வேஷுஸர்வேஷு கர்மகுர்வந்நுபஸ்ப்ருஶேத்"= உறங்கினாலும், தும்மினாலும், உண்டாலும், மலமூத்திரங்களைக் கழித்தாலும், பொய்பேசினாலும், தெருவிற் சென்றாலும், மயானத்தை மிதித்தாலும், தவறுகிருக்கினும் ஆசமிக்கவேண்டுவது. அபானவாயு பறிந்தாலும், அழுதாலும், கோவம் உண்டானாலும், பூனை எலிகளைத்தொடினும், மிருத்துரகைத்தாலும், பொய்யே பேசினாலும், இவ்வெல்லா நிமித்தங்களிலும் நற்கருமங்களைச் செய்யத் தொடங்குவோன் ஆசமனஞ்செய்து நீரினால் தொடு முறுப்புக்களைத் தொடவேண்டுவது. எறு. காண்க.

இயமன். யமः॥ "உத்தீர்யோதகமாசாமே தவதீர்யததைவச। ஏவம்ஸ்நாத்வாஜ ஸாயங்தோ வருணேநானுபூஜிதः." = நீரில் இழியும்போதும் ஏறும்போதும் ஆசமிக்கவேண்டுவது, அங்ஙனஞ் செய்தால் வருணனால் உபசரிக்கப்பட்டு ஒளியோடுகூடினவனாவான் எ-று. காண்க.

ஹாரீதர். ஹாரீதः॥ "நோத்தரேதநுபஸ்ப்ருஶ்யஜலம்"=ஆசமனஞ் செய்யாமல் நீரிலிருந்து வெளிவரலாகாது. எ-று. காண்க.

வசிட்டர். வஸிஷ்டः॥ "க்ஷுதேநிஷ்டீவநேநுத்தே பரிதாநேக்ஷுபாதநே। பஞ்சஸ்வேதேஷு மாசாமே த்ஸ்நாத்வாதக்ஷிணம்ஸ்ப்ருஶேத்"=தும்முதல், மல மூத்திரங்களை

விடுதல், படுத்தல், ஆடையை உடுத்தல், கண்ணீர் சொரிதல், ஆகிய இவ்வைந்திடத்தும் ஆசமித்தல் வேண்டும். இல்லையேல் வலக்காதையாவது தொடவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

ஆசமனஞ் செய்வதற்கு முடியாவழி வலக்காதைத் தொட வேண்டுவது என்றுகொள்க. அங்ஙனம்மார்க்கண்டேயபுராணத் துட் கூறப்பட்டது. மார்க்கண்டேயபுராணே॥ "சம்ஸ்காரவ்யதோயேன க்ரியாஸ் குர்வீதவை சுசிஃ। தேவதானாமுஷிணாஞ்ச பித்ருணாஞ்சைவ யத்னதஃ। குர்வீதாலம்பநம்வாபி தக்ஷிணஶ்ரவணஸ்யநா। யதாவிதவதோஹ்யேத த்பூர்வோபாதஃபரம்। நவ்யமாநேபுரோஷ்டே உத்தராஸ்தூபிரிஷ்யதே" = நன்முக நீரால் ஆசமனஞ்செய்து, சுத்தனுய்க் கருமங்களைச் செய்யவேண்டுவது. முயற்சியோடு தேவகருமம் இருடிகருமம் பிதிர்கருமம் செய்யவேண்டுவது. வலக்காதையேனும் தொட்டுக் கொள்ளலாம். இதுவலிவுள்ளபடி முதலிற் செய்யவேண்டுவது. முதற்கூறிய தில்லாவழி இரண்டாமுறை கூறியது உண்டாகின்றது. எ-று. காண்க.

வலக்காதைச் சிறப்பிப்பது. "ப்ரஜாஸாதீநிதீர்தாநி"=என்றதுமுதலியவிதிகளால் மேற்கூறப்படும். அல்லது, போதாயனரால்சொல்லப்பட்டதனையேனுங் கொள்க. போதாயனஃ॥ நிவீம்விஸ்ருஜ்யபரிதாயோபஸ்ப்ருஶேதார்த்ரிதருணாங்கோமயம் பூமிம்வாஸம்ஸ்ப்ருஶேத்.=உடுத்த ஆடையின்கட்டு அவிழ்த்தாலும், ஆடையை உடுத்தாலும், ஆசமிக்கவேண்டுவது, பசும்புல்லையாவது, ஆவின்சாணத்தையாவது, நிலத்தையாவது தொடவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

ஆசமனமிருவிசைசெய்தற்குக்காரணம்.

மூப்பத்தறுவர்மதம். என்பதனுள். இருகாலாசமித்தலுக்கு நிமித்தம் கூறப்பட்டது. மத்ஸ்யஸூக்தே॥ "ஹோமேபோஜநகாலேச ஸந்த்யயோரூபயோரபி। ஆசாந்தஸ்புநராசாமேஜ்ஜபஹோமார்ச்சநாதிஷு"=நித்தஹோமம், உண்டி, இருசந்தி வந்தனம், ஜெபம், நைமித்திக ஹோமம், பூசை, முதலியவற்றுள் ஆசமனஞ் செய்தவன் மீட்டும் ஆசமிக்கவேண்டுவது, எ-று. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ ஸ்நாத்வாபீத்வோக்துஶேஷம்து புக்த்வாசாத்யாப்ரஸர்ஜநே। ஆசாந்தஸ்புநராசாமேத்வாஸோபரிதாயச" = நீராடினலும், நீர்குடித்தாலும், தும்மினலும், படுத்தாலும், உண்டாலும், தெரு

விற்சென்றாலும், ஆடையுடுத்தாலும், ஆசமித்தவன் மீட்டும் ஆசமிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

போதாயனர். போதாயனः॥ "భోజనేహవనేదానే ఉపహారప్రతిగ్రహే। హనిర్భుణకాలేచ తద్విరాచమనంస్మృతం" = உண்டல், ஹோமஞ் செய்தல், தானஞ்செய்தல், காணிக்கையைப் பெறுதல், அவிசுபுசித்தல் இவைகளில் இரண்டுமுறை ஆசமித்தலை விதித்தது. எ-று. காண்க.

கூர்மபுராணம். కూర్మపురాణే॥ "ప్రక్షాళ్యహస్తపాదౌచభుంజానోద్విరుపస్పృశేత్। శుచౌదేశేసమాసీనో భుక్త్వాచద్విరుపస్పృశేత్। ఓష్ఠౌనిర్మార్జ్యపాణీవా సాపిపరిధాయచ। రేతోమూత్రపురీషాణా ముత్సర్గేశుష్కభామణే। క్షీరాద్యాభ్యవహారం భేకాసశ్వాసాగమేతథా। చత్వరంవాశ్మశానంవా సమాగమ్యద్విజోత్తమః। సంధ్యయోరుభయోస్తద్వదాచాంతోహ్యాచమేత్తతः" =கைகால் கழுவினும், உண்ணச் செல்லும்பொழுதும், இருவிசை ஆசமிக்கவேண்டும். பரிசுத்தமானவிடத்திலிருந்து புசித்தபின்பும் இருமுறை ஆசமிக்கவேண்டும். உரோமமில்லாத இதழ்களைத் தொடினும், ஆடையுடுக்கினும், சுக்கிலம் - மூத்திரம் - புரீடங்களை விட்டாலும், பசையற்றவார்த்தை கூறினாலும், உமிழ்ந்தாலும், வேதமோதத்தொடங்கினாலும், காசசுவாசம் வரினும், மனைக்கு வெளிமுற்றத்திற் சென்றாலும், சுடுகாட்டிற்குச் சென்றாலும், இரண்டுசந்திகளிலும், சிறந்தவிருபிறப்பாளன் பின்னர் ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க. சுஷ்கபாணம்=பசையற்றவார்த்தை எனவே, வன்சொல்.

ஆசமனத்திற்குமறுப்பு.

ஆசமனம் செய்யலாகாத விடயத்தைப் போதாயனர் கூறினர். ఽన్తవద్దన్తలగ్నేషు ఽన్తస్తైషుపారణే। అస్థితేషుచనాచామే త్తైషాంసంస్థాన వచ్ఛుచిः=பற்களைப்போலவே யப்பல்லோடு ஒட்டிக்கிடக்கும் கறைகளும், புசிக்குங்காற்பற்சந்தில்சேர்ந்திருந்தவைகளும் அங்கு நில்லாமல் ஒழியினும் ஆசமிக்க வேண்டுவதில்லை. அவற்றிற்கு உடம்பின்கண்ணே யியற்கையாக வுள்ளதுபோலவே சுத்தமுண்டாயிருக்கின்றது. எ-று. காண்க. "ఽన్తలగ్నం"=பற்களில் சேர்ந்து எடுக்கக்கூடுமாயுள்ளது. "ఽన్తస్థం"=பற்களிற்சேர்ந்தபின் எடுக்கமுடியாதது. "అస్థితేషు" = நில்லாதன; எனவே சேர்ந்த நுண்பொருள் ஆங்குநில்லாது விழுந்தன என்றுகொள்க.

உண்டபின்பற்சோதித்தல்.

அதனற்றேவலரும் கூறினர். தேவலர்॥ భోజనేఽన్తలగ్నాని నిర్హృత్యాచమనంచరేత్। ఽన్తలగ్నమసంహార్యంలేపమన్యేతదన్నవత్। నతత్రభాజనంకుర్యాద్యస్మాన్మధ్యగణేపునః। భవేచ్ఛౌచమత్యర్థం తృణవేథాద్రవేణకృతే” = உண்ணும் பொழுது பற்களிற் சேர்ந்துகொண்டவற்றைப் பின்னெடுத்தால் ஆசமிக்கவேண்டுவது. பற்களிற்சேர்ந்து எடுக்கக்கூடாததா யுள்ளதைவருந்தி யெடுக்கலாகாது. அதனைப் பூச்சுப் பூசப்பட்ட பல்லாகவே யுணரத்தக்கது. அதையெடுக்கும் விடயத்தில் விசேடம் முயற்சி செய்யலாகாது. துரும்பால் எடுக்கத் தொடங்கும் வழி காயமுண்டாமாயின் விசேடம் அசுத்தமுண்டாம். எ-று. காண்க.

மனு மநுஃ॥ “ఽన్తవద్దన్తలగ్నేషు జిహ్వాస్పర్శకృతేనతు। పరిచర్యేహనస్నాయా న్నిరస్నేవతచ్ఛుచిః” = பற்களைப்போலவே அவற்றோடு கலந்திருப்பவைகளில் நாவினுலே தடவுதலால் நழுவிவந் ததனை விழுங்கினுல் உண்ணப்பட்ட வுண்டியை விழுங்கிய வாறு போலுஞ் சுத்தனேயன்றி யசுத்தனல்ல ஆதலின் நீராடவேண் டுவதில்லை. எனவே ஆசமித்தல் மாத்திரையிற் செய்யவேண்டு மென்றவா றுயிற்று. (இந்தவசனம் மனுமிருதியில், பிரகூஷிப் தபாடம் = சிலபிரதிகளிற் பாட பேதமாக வழங்குகின்றது. ஆயின் மனுவியாக்கியானம் “குல்லூக பட்டீயத்தில்” இவ்வசனத்தில் “నిరస్నేవతచ్ఛుచిః” = என்றபாகம் கௌதமவசனமென்று குறிக்கப்பட் டிருக்கின்றது.

மேற்கூறியது விழுங்கியதன்சுவை தெரியாவிடத் தென வுணர்க. அங்ஙனம்சங்கர்கூறினர். శంఖఃఽ “ఽన్తవద్దన్తలగ్నేషు రసవజ్జ్ఞానమన్యతో జిహ్వాసంస్పర్శనాత్” = பற்களைப்போலவே யப்பற்க ளோடு சேர்ந்திருப்பவைகளுக்கு நாவினுலசைக்குமிடத்து வெளிப்பட்ட தை சுவைதெரியாமல் விழுங்கினுல் வேறுவகை (எனவேநீராடல் வேண்டா முக்குடிநீருண்டு என்றபடி) எறு. காண்க.

எச்சிலல்லாதன.

பழங்கள், கிழங்குகள், முதலியவற்றில் சாதாதபர் விசேடத்தைக்கூறினர். శాతాతపఃఽ “ఽన్తలగ్నేఫలేమూలే భుక్త్వాహోవశిష్టకే। తాంబూలేచెక్షుదండేచ నోచ్ఛిష్టోభవతిద్విజఃఽ” = பழவகைகள், கிழங்குவகை

கள், வெற்றிலைப்பாக்கு, கரும்பு, இவற்றை மெல்லும்போது பற்களில் சேர்ந்துகொண்டனவற்றைத்தொட்டாலும், புசித்துக்கையலம்பியபின் அக்கையிலிருந்த நெய்ச்சிக்குப்படினும் இருபிறப்பாளன் எச்சிலுடையவனுவதில்லை-என்று. காண்க.

முப்பத்தறுவர் மதத்துள். షట్త్రింశన్మతే॥ "తాంబూలైర్వసోమేచ భుక్తన్నైర్హవిషిష్టకే। దన్తలగ్నస్యసంస్పర్శే నోచ్ఛిష్టస్తుభవేన్నరః। త్వగ్భక్షపత్రైర్మూలపుష్ప తృణకాష్ఠమయైస్తథా। వ్రవ్యైస్సగంధిభిశ్చాన్యై నోచ్ఛిష్టోభవతిద్విజః=வெற்றிலைப்பாக்குத் தின்னல், சோமக்கொடி நீர்குடித்தல், புசித்துக்கையலம்பியபின்னின்ற நெய்ச்சிக்கு, பற்களில் சேர்ந்திருக்கும் நார் - இலை - கிழங்கு - வேர் - பூ - புல்-சிறுகுச்சு-ஏனையவாசனைப் பண்டம், இவைகளைத் தொட்டால் இருபிறப்பாளன் எச்சிலுடையவனுவதில்லை. எ-று. காண்க.

இது முகவாசமுண்டாகும்படி உண்ட திரவியங்களைப் பற்றியது; அடைக்காய் மெல்லுதலோடு கூறியிருத்தலின். அடைக்காய்=வெற்றிலைப்பாக்கு. பற்களிற் சேர்ந்திருப்பதைத் தொடுதல் எனவே எடுக்கமுடியாததாய்த் தின்பஞ் செய்திருப்பதை நாவினால் பரிசித்தால் என்பது கருத்து.

யாஞ்ஞவற்கியர். యాజ్ఞవల్క్యుఃll "ముఖజాశ్రుషోమేధ్యా స్తథాచమన బిందవః। శ్లేష్మచాస్యగతంన్న దక్తంత్యక్త్వాతత్తుచిః. "=வாயினாலுண்டாகிய கபத்தின் = சளியின், சிறுதிவலை சுத்தமானது (எனவே தேகத்தின்மீதுபடாவிடின் எச்சில்செய்வதல்ல - என்பது கருத்து.) அவ்வாறே ஆசமித்தநீர்த் திவலைகள் பாத்தத்தின்மீதுபடின் சுத்தமேயாம். வாயுட் புகுந்தாலும், முகவுரோமம் = மீசை, எச்சில்செய்யாது. பற்களில் புகுந்த அன்னமுதலியன தானே நழுவி விழுந்தால் அதனை யெடுத்து விடுதலினுற் சுத்தனேயாம். நழுவாதது அங்குதானே யிருந்து பல்லோடொத்தது. எ - று. மீசிகை, மீசையெனத்திரிந்தது.

வாயினின்றும் தெறித்ததிவலைகள் தேகத்தின்மீது படாவழி ஆசமனம் செய்யவேண்டுவதில்லை. அங்ஙனம் கௌதமர் கூறினர். గౌతమఃll "ముఖ్యాఃపుర్వమశుచ్యేష్టం నకుర్వంతినచెదంగెనిపతంతి. "=வாயினின்றும் தெறித்த நீர்த்திவலைதேகத்தின்மீது படாவழி எச்சிலாவதில்லை. எறு. காண்க.

ஆசமனத்திவலிகள் தேகவுறுப்புகளின்மீது விழினும் சுத்தமேயாம் அங்ஙனம் மனுகூறினர். மநுஃ॥ "ஸ்ருஶந்திஃபிரவஶிபாதா யஆசமயுதரஃபரா:। ஶிரஸ்யைஸ்தைஸமாஜ்ஞேயா நதைரப்ரயதோபவேத்." = அந்நியர்க்கு ஆசமனத்தின் பொருட்டு சலம் கொடுப்பவனுடையகாலடியின்மேல் மாத்திரம் ஆசமித்தநீர்த்திவலை விழுந்தால்அவை சுத்தபூமியிலிருக்கும் நீரோடொப்பாம் அவை தெறித்து விழுந்தால் அவ்விழப்பட்டவன் புனிதனாகும்படித் தான் ஆசமிக்கத் தக்கவனல்லன். எ-று. (எனவே விழுந்தபோது. அவ்விழப்பட்டவனும் அவன் கைக்கணுள்ள பொருளும் சுத்தமே என்பது கருத்து.

ஈண்டு காலடியின்மேற் பட்டது என்றது ஏனைய உறுப்புக்களின் மேற்படினு மெனவுபலக்கணத்தாற் கொள்ளக்கிடந்தது. அங்ஙனம் மனுகூறினர். மநுஃ॥ "ப்ரயான்ந்யாசமதோயஸ்ய ஶரீரேவிப்ருஷோனரா:। உச்சிஷ்டஸ்தாவதாஸ்யத்ர பூமிதுல்யாஸ்துதாஸ்மரா:." = ஆசமித்தநீரின்திவலிகள் தேகத்தின்மீது பட்டால் எச்சிற்குற்ற மில்லை. அந்நீர்மண்ணின்மே லுள்ளதோ டொப்பு. எறு. காண்க.

முகரோமசுத்திவிடயம்.

முகரோம விடயத்திலுள்ள விசேடத்தை ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ "நஶ்மஶ்ருஶிருச்சிஷ்டோ பவத்யன்யராஸ்யேஸ்திர்ப்யவஸ்ருஷ்டோப ஸ்ப்ருஶதி"=வாய்க்குட்சென்ற முகரோமம் கையாற் றொடுகிறவரையில் எச்சிலல்லசுத்தமாம். எ-று. காண்க.

ஆசமிக்கத்தகாதன.

ஆசமனத்தில் விலக்கத்தக்கன வற்றைப் பிருகு கூறினர். ப்ருகுஃ॥ "ஐந்யஜ்ஞோபவீதேன தத்தாதோனவாஸஸா। முக்த்வாஶிகாம்வாப்யாமேத்ய தஸ்யாவுனஃக்ரியா। ஸாஜீனோஃதர்பரயங்கஃப்ரோஷபாதஶ்சயானகஃ। முத்தஶிப்ரகதஶ்சைவ நாசாமேச்சுத்திமாப்னுயாத்" = பூணூலில்லா திருத்தல், மடியில்லாதிருத்தல், குடுமி முடியாதிருத்தல், முதலிய நிலைமையில் ஆசமனம் செய்யலாகாது செய்தாற் பயனில்லை. திருத்திக் கொண்டு மறுபடியும் செய்யவேண்டும். தலைக்குப்பாகை வைத்திருக்கும் பொழுதும் கட்டிலின்மே லிருக்கும் பொழுதும், காலை நீட்டியிருக்கும்பொழுதும், வாஹனங்களின்மேலேறியிருக்

கும்பொழுதும், அசுத்தமான இடங்களில் இருக்கும்பொழுதும், ஆசமனஞ்செய்தால் சுத்தமடைவதில்லை. எ-று. காண்க.

போதாயனர். போதாயனஃ॥ பாதப்ரக்ஷாளனாச்சேஷேண நாசாமேத்யுக்ஷணாச்சாவயித்வாசாமேன்ன ஸபுத்ரபாத்ரிர்ன்னைனாத்ரி ர்ன்னிச்சிஷ்டாத்ரிர்ன்னக்ஷாரா த்ரிர்ன்னவிவர்ணாத்ரிர்ன்ன கலுஷாத்ரிர்ன்ன ஷ்ணாத்ரிர்ன்னஹாஸன்ன ப்ரஹ்வோனப்ரணதோ நமுக்தஷிகோனாபத்தகச்சோன்ன பஹிர்ஜானுர்ன்னவேஷ்டிதஷிரானபத்தகக்ஷோன த்வரமாணோனாயஜ்ஞோபவீதீ நப்ரஸாரிதபாதஷ்ணப்ரமுகுர்வம்ஸ்ரிரஹோஹ்ரு தயங்கமாசமேத்” = காலலம்பி மிகுந்தநீரால் ஆசமிக்கலாகாது. அந்நீரை நிலத்தின்மேற் கவிழ்த்து வேறு நீரால் ஆசமிக்க வேண்டுவது. நீர்க்குமிழி, நுரை, எச்சில், க்ஷாரம்= சுவைகள், நிறம்கெட்டுநிற்றல், கலங்கியிருத்தல், சுடுகையோடும் கூடியிருப்பது, “ச”=என்றதனால் புழுமுதலிய சேர்ந்திருப்பதுமாகிய குற்றத்தோடும்கூடிய நீரால் ஆசமிக்கலாகாது - நகை செய்துகொண்டும், சாய்ந்துகொண்டும், அல்லது, உடல்கோணும்படித் திமிர்விட்டுக்கொண்டும், வளைந்துகொண்டும், குடுமி முடியாது விரித்துக்கொண்டும், கட்டிய ஆடைக்குக் கச்சம் ஸ்வயாமலும், (கச்சம்=கொய்சகம்) முழங்காலுக்கு வெளியில் கைவைத்துக்கொண்டும், தலைக்கு ஆடைசுற்றியும், இருவிலாப்புடையிலும் ஆடைசுற்றியும், விளைவுபட்டுக்கொண்டும், பூணூலில்லாமலும், காலைநீட்டியும், ஆசமித்தலாகாது. சத்தப்படாமல் மார்புவுள்ளே போகும்படி முக்கால் நீர் குடிக்க வேண்டுவது. எ-று காண்க.

தேவலர். தேவலஃ॥ ஸோபானத்ரூகஜலஸ்தோவா முக்தஷிகோத்தரீயவானரஃ। உஷ்ணீஷீவாபி நாசாமேத்வஸ்த்ரிணாபத்ர்யவாஷிரஃ” =காலில்மிதியடிமுதலியதோடும், தண்ணீரிலிருந்துகொண்டும், தலைவிரித்துக் கொண்டும், தலையில் பாகைதரித்துக்கொண்டும், அல்லதுதலையில்ஆடைசுற்றிக்கொண்டும், ஆசமனம்செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

ஆபஸ்தம்பர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ “நவர்ஷதாராபிராசாமேத்” = மழைத்தாரை நீரால் ஆசமனஞ் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

இயமன். யமஃ॥ “அபஸ்கரஸ்தைஸ்ஸ்ப்ருஷ்டோ யஆசாமதிவைத்விஜஃ। ஸுராம்பிபதிஸவ்யக்தம் யமஸ்யவசனம்யதா.” = கைகலம்பட்டநீரை ஆசமிக்கலாகாது, செய்தால் அவ்விருபிறப்பாளன் பலரறிய கள்ளைக் குடித்தவனேயாகின்றான். இயமன் கூறியவாறு. எ-று. காண்க. அங்ஙனம் அறிந்து செய்க வென்பது கருத்து.

பிரமாண்டபுராணம். బ్రహ్మాణ్డపురాణే॥ "కంఠంశిరోవాప్రావృత్యర
థ్యాపణగతోపివా। ఆకృత్వాపాదయోశ్శౌచ మాచాంతోప్యశుచిర్భవేత్" = கழுத்
திற்கேனும் தலைக்கேனும் ஆடை சுற்றிக்கொண்டும், நடக்கும்
வழியிலும், அல்லது கடைவீதியிலும், கால்அலம்பாதும், ஆச
மனம்செய்தால் அவன் சுத்தனாகிறதில்லை. எறு. காண்க.

கௌதமர். గౌతమః॥ "నాంజలినాపిబేన్న తిష్ఠన్ననుద్ధృతోదకేన నాచా
మేత్" = இருகையாலும் ஆசமனஞ்செய்யலாகாது. நின்று ஆச
மிக்கலாகாது. நீரைமேலெடுக்காது ஆசமிக்கலாகாது. எ - று.
காண்க. நின்று செய்யலாகாது என்றது நிலத்தின் மேலென்று
கொள்க.

நீரிலே நின்றிருந்தாலும் ஆசமிக்கலாம். அங்ஙனம் விஷ்ணு
கூறினர். విష్ణుః॥ "జానూర్వోరూర్ధ్వంజలేస్థ న్నాచాన్నశ్శుచితామియాత్। అథస్తా
చ్ఛకృత్పోపి సమాచాంతోనశుధ్యతి" = முழங்காலுக்கு மேலாகத்தக்க
அளவுநீரில் நின்று ஆசமித்தால் சுத்தத்தை யடைகின்றான்.
அதற்குக் கீழாக நின்று நூறுமுறை செய்தாலும் சுத்தமில்லை.
எ-று. காண்க.

ஆசமனத்திற்குப்பவித்திரம்.

கௌசிகர். కౌశికః॥ "అపవిత్రకరశ్చైవ బ్రాహ్మణోయదుపస్పృశేత్।
అపేయంతస్యతత్సర్వం భవత్యాచమనంతథా। వామహస్తస్థితేదర్భే దక్షిణేనాచమేద్యది।
రక్తంతుతద్భవేత్తస్మాం పీత్వాచాంద్రాయణంచరేత్" = கையிற் பவித்திர மில்
லாமல் யாதோனு மோர்வேதியன் எவற்றினைத்தொடுகின்றானே?
அவையனைத்து மவனுக்குக் குடிப்பதற்குத் தகுதியற்ற தாகின்
றது. ஆசமனமும் அவ்வாறே. தருப்பையிடக்கரத்தி லிருக்கும்
போது வலக்கரத்தாலாசமித்தால் அந்தநீர் உதிரத்தோடு ஒப்
பாம். குடித்தால் பின்பு சாந்திராயணவிரதஞ் செய்யவேண்டும்.
எ-று. காண்க. உதிரம்=இரத்தம்.

மார்க்கண்டேயர் வலக்கையில் பவித்திர மிருக்கவென்று
விதிக்கின்றனர். మార్కణ్డేయః॥ "సపవిత్రేణహస్తేన యస్యాచమనక్రియాం।
సోచ్ఛిష్టంతత్పవిత్రంతు భుక్తోచ్ఛిష్టంతువర్జయేత్" = பவித்திரத்தோடு கூடி
யிருக்கும்கையால் ஆசமனகருமத்தைச் செய்யவேண்டியது. அத

ஞலந்தப்பவித்திரம் எச்சிலாகாது. உண்டுமிக்கதாஞலோ? அந்தப்பவித்திரத்தை யொழிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

கோபிலர் இரண்டுகைக்கும் பவித்திர மிருத்தல் வேண்டுமென்றனர். గోభిలః॥ "హస్తద్వయస్థితైర్దర్భై స్సమాచామతియోద్విజః। సోమపానఫలంతస్య భుక్త్వాయజ్ఞఫలంభవేత్" = இருகையினும் தருப்பையை வைத்துக்கொண்டு எந்த விருபிறப்பாளன் ஆசமனம் செய்கின்றனே? அவனுக்குச்சோமபானஞ் செய்தபயனுண்டாம். அங்ஙனம் உண்டால் வேள்விசெய்த பயனுண்டாம். எ-று. காண்க.

நீராடியபின் செய்யத்தக்க ஆசமனத்தில் உள்ள விசேடத்தைத் தக்ஷர் கூறினர். దక్షః॥ "స్నాత్వాచామేత్తథావిప్రః పాదౌకృత్వాజలే స్థలే। ఉభయోరప్యసాశుద్ధ స్తథాకృత్యేమోభవేదితి" = நீராடியபின் வேதியன் ஒருகால் நீரிலும் மற்றொருகால் கரையிலுமாக வைத்துக் கொண்டுஆசமிக்க வேண்டுவது; என்று சிலர்பொருள் கூறுகின்றனர். அங்ஙனமாயின் மேலேதேகம் செவ்வனேநிற்க = வழுவாது நிற்க, ஆசமனஞ் செய்யவேண்டுமென்ற மிருதி வாக்கியத்திற்கு மாறுகொளக் கூறலாம் ஆகலின் அதுபொருளன்று. பிறவெனின்? நீரில்நின்று ஒருமுறையாசமித்து, கரைமேல் வந்தபின்பும் ஆசமிக்க வேண்டுவது. ஈரிடத்திலும் செய்தால் சுத்தமுண்டாய் நன்மைதரும்; என்றபொருளே தகுதியுடையதா யிருக்கின்றது.

ஹாரீதர். హారీతః॥ "ఆర్ద్రవాసాఃజలేకుర్యా త్తర్పణాచమనాదికం। శుష్కవాసాస్థలేకుర్యా త్తర్పణాచమనంజపం" = ஈரம்புலராத ஆடையுடையவன் நீரிலே தருப்பணம் ஆசமனம் செய்யவேண்டும். உலர்ந்த ஆடையுடையவன் நிலத்தின்மேல் தருப்பணம் ஆசமனம் ஜபம் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

ஆசமனத்திற்குரிய பாத்திரம்.

பாத்திரத்தின் விடயத்தில் வேறுமிருதியில் சிலவிசேடங்கள்கூறப்பட்டுள்ளது. నృత్యంతరే॥ "అలాభేతామ్రపాత్రస్య కరకంసకమండలుం। గృహీత్వాస్వయమాచామేన్నరోనాప్రయతోభవేత్। కరకాలాబుకాద్యైశ్చతామ్రపత్రపుటేనచ। స్వహస్తాచమనంకార్యం స్నేహలేపంస్రువర్జయేత్। కరకపాత్రేచయత్రోయం

యత్తోయంతామ్రభాజనే। సావర్ణేరాజతైవనాశుద్ధంతుతత్స్మృతం" = செம்பின் பாத்திரம் கிடையாவழி மண்கலயத்தையும் கமண்டலத்தையும் கொண்டு தன்கையால் ஆசமிக்க வேண்டுவது. மனிதன் முயற்சியில்லாதவனுக விருத்தலாகாது. மண்பாத்திரம், சுரைக்குடுக்கை முதலியன, செப்புப்பாத்திரம், கல்லை=தொன்னை, இவைகளால் சலத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தன்கையினுலேயே செய்யவேண்டுவது. சிக்கடைந்துள்ளதை விடுக்கவேண்டுவது. முக்கியமாய் மண்பாத்திரம், தாம்பிர பாத்திரம், பொற்பாத்திரம், வெள்ளி பாத்திரம், இவைகளிலுள்ள நீர் சுத்தமானது என்று கூறப்பட்டது. எ-று, காண்க. கமண்டலம் = நீர்வலயம் = சலநிரம்பிய வட்ட இடம். அல்லது பெரியோர்கள் கையது=துவிமுகி=இரண்டுமுகமுள்ளது. என்க. கௌதமர் சில பாத்திரங்களை யாகாவென விலக்கினர். கௌதமஃ॥ "காష్ఠాబ్జవేణుకాలాబు చర్మాశ్మనారికైర్నచామేత్। యద్యాచామేత్సదా అశుచిరేవస్యాత్" = மரம், நீரிற் பிறந்தன = சங்கு, நத்தை, தாமரையிலைமுதலியன, மூங்கில், சுரை, தோல், கல், தேங்காயோடு முதலியவற்றுற் சமைந்த பாத்திரத்தால் ஆசமனஞ் செய்யலாகாது. செய்தால் அசுத்தமாம். எ-று. காண்க.

இங்ஙனம் கூறிய விலக்கணத்தோடுங் கூடிய ஆசமனத்தை வியாக்கிரபாதர் புகழ்ந்து கூறினர். వ్యాఘ్రపాత్॥ "ఏవంచబ్రాహ్మణోనిత్య మపస్పర్శనమాచరేత్। బ్రహ్మాదిస్తంబపర్యంతంజగత్సపరితర్పయేత్" = இவ்வாறு வேதியன் உபஸ்பரிசனம் = ஆசமனத்தைச் செய்யவேண்டுவது. பிரமன்முதல் ஸ்தம்பப் பூச்சு = சிறுஅணுக்கூட்ட ஜந்துவரையிலுமாகிய வுலகையெல்லாம் தருப்பணத்தால் திருத்தியடைவிக்க வேண்டுவது. எ-று. காண்க. தருப்பணம்=குடிநீர் உதவுதலுமாம்.

ஆசமனத்தினுல்திருத்தியடைபவர்.

விருத்தசங்கர். వృద్ధశంఖుః॥ "త్రిఃపాత్క్రీయాద్యదంభస్తు ప్రీతాస్తైనాస్యదేవతాఃి బ్రహ్మారుద్రశ్చవిష్ణుశ్చ భవంతీత్యనుశుశ్రుమఃి గంగాచయమునాచైవ ప్రీయేతాం పరిమార్జనాత్। పాదాభ్యాంప్రీయతేఽగ్ని ర్భృహ్మాశిరసికీర్తితఃి నాసత్యదస్రౌప్రీయేతేస్పృష్టైనాసాపుటద్వయే। స్పృష్టైలోచనయోర్గ్నితు ప్రీయేతేశశిభాస్కరా। కర్ణయోర్గ్నితథా స్పృష్టైప్రీయేతేత్వనిలానలౌ। స్కంధయోస్పర్శనాదేవ ప్రీయంతేసర్వదేవతాఃి నాభిసంస్పర్శనాన్నాగాశ్ప్రీయంతేచాస్యనిత్యశఃి సంస్పృష్టైహృదయేచాస్య ప్రీయంతేన

ர்வதெவதாஃ। மூர்தஸ்தஸ்ய ரிநாவஸ்ய ப்ரீதஸ்துருஷோபவேத்" = மூக்காற்குடித்த ஆசமனசலத்தினால் பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னு மூவ ரும் திருத்தியை யடைகின்றனர் எனக் கேள்விப்படுகின்றோம். நீரினாற் றொடைப்பதினால் கங்கை யமுனைகள் திருத்தியடைகின் றனர். காலில் விஷ்ணுவும், தலையில்பிரமனும், மூக்குத் துளைக ளில் அசுவனி தேவர்களும், கண்களில் அக்கினி வாயுக்களும், தோள்களில் ஏனையதேவர்களும், நாபி = உந்தியில் நாகர்களும், இதயத்தில் எல்லாத்தேவரும், உச்சியில் புருடதெய்வமும், நீரி னாற்பரிசிக்க,களிப்படைகின்றனர். எ-று. காண்க.

ஆசமனம்செய்யாவழிவருங்குற்றம்.

ஆசமனஞ் செய்யாவிடிற் பாவம் குறிக்கப்பட்டது. யஸ்த்ரி யாம்ருதெமோஹா தனாசம்யெவனா ஸ்ரிகஃ। பவந்திஹிவ்ருதாதஸ்ய க்ரியாஸ்ர்வாநசம் ஶயஃ." = யார் ஆசமன கருமத்திற்குச் சுத்தி, புண்ணியம், என்னும் பயன்உண்டு என்று நம்பாமல், நாத்திகனாய் ஆசமனஞ் செய்யாமல் அறிவின்மையால் வேறுகருமங்களைச் செய்கின்ற வனே? அவன்செய்த கருமங்களெல்லாம் பயனில்லாமலே ஈணாய் விடுகின்றன. இவ்விடயத்திற் சந்தேகமில்லை. எ-று.காண்க.

வடதேயத்தாரது ஆசாரங்களை விசாரிக்குமிடத்துஇங்ஙனம்உள்ளதாகத் தெரியவருகின்றது.தென்னாட்டினர்ஆசாரத்தைவிசாரிக்குமிடத்துச் சிலவிசே டம் வெளிப்படுகின்றது. அவைவருமாறு, ஆசமனத்திற்கும் நீரால் அங்கங் களைத்தொடுவதற்கும் மந்திரவிதியை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அதற் குஆதாரமாகப் பிரமாணவசனங்களை வேறு வேறு நூல்களில் அவரவர்கள் மதங்களுக்கு ஒத்தபடிக்குக் கூறுகின்றனர். அவற்றினுள் ஒன்றற்கேனும், வேதத்துளாயினும், தருமசாத்திரங்களுளாயினும், சுலோகம், ஸ்மார்த்தம். என்னுமிருவகையின்ஆகமப்பிரமாணம்கிடைப்பதில்லை. சுருதி "த்ரிராசாமேத்" முக்காலாசமிக்கவேண்டுவது. "த்விஃபரிமृஜ்ய" இருகாற்றொடைத்து "ஸக்ருதுபஸ்ப்ருஶ்ய" ஒருகால் உறுப்புக்களை உறுத்தி என்றிவ்வளவே கூறுகின் றது. அதற்குப்பொருள் விளங்க மிருதிகள் மேற் கூறியவாறுகக் கூறி யுள்ளன. இவ்வளவே யன்றித் தேவர்களின் பெயர்களேயாயினும், மந்திரலிங் கம்=மந்திரக்குறிகளேயாயினும் ஆசமனத்திலும் அங்கங்களைத் தொடுதலிலும் உபயோகிப்பதற்கு விதிகூறப்படவில்லை மேலும், சத்தஞ்செய்யாது ஆசமிக்க வேண்டுமென்றுமேலே கூறப்பட்டுள்ளது: ஆனால் விருத்தசங்கர் வாக்கியத் தைப்பற்றி மேற்கூறியபடி ஆசமனத்தொழிலுக்கும் உறுப்புகளைத் தொடுதற் றொழிலுக்கும் எந்தெந்தத்தேவதைகளின் பிரீதிபயனென்று தெரியவருகின்ற

தோ? அந்தத்தேவதையின் சொருபத்தை அநுசந்தானம்=தொடர்ந்து பற்று தலிலும் அந்தத்தேவதையின் பெயர் மந்திரங்களைக் கூறுவதும் ஒருதலையாக வேண்டுமென்பதனை யொருநியாயமாக வைத்துக்கொண்டு அவ்வகையாகச் சிலர் அனுட்டிக்கின்றனர். அதுவேவழியாகப் புராணங்களும் தந்திரங்களும். நூல்களும் ஆகமங்களும், மந்திரயோகங்களும், சங்கிதைகளும் ஆகிய இவற் றின் ஆதாரங்களை யொருவகையிலமைத்துக்கொண்டு, சிவாகமத்தாற் சைவ ரும், விஷ்ணுகாமத்தால் வைஷ்ணவரும்,அந்தந்தத்தேவர்களின் பெயர்களால் அவ்வத்தெய்வவுபாசிகளும், தத்துவாபிமானி தேவதாவாசகத்தால் யோகப் பயிற்சிசெய்கின்ற சாங்கியர் முதலியோரும்,மந்திரபீஜ எழுத்துக்களால் தாந் திரீகரும், மந்திரலிங்கங்களால் மாந்திரீகரும், பிரணவத்தால் சன்னியாசிக ளும் ஆசமனத்தையும் உறுப்புறுத்தலையும் செய்கின்றனர். அவையெல்லாம் அவரவர் சிறப்புவிதியால் வந்தனவே யன்றிப் பொதுவகையால் வருணச் சிரம தருமங்களைப்பற்றி வந்த சுமொளதஸ்மார்த்த விதியல்லவாதலின், அவற் றை இம்மாதவாசிரியர் எடுத்துக்காட்டவில்லை ஸ்மிருதிகளில் இல்லாத விட யமாதலின்.ஸ்மிருதிகளைவிதித்தமூலாசிரியர்கள் யாரும் கூறவில்லை. ஆயினும், அதன் தோற்றத்தன்மை யறியவேண்டுதலின் குறிப்புக்காகச் சிறிதுயாம் கூறுதும்.

விசுவாமித்திர சங்கிதை, வசிட்டசங்கிதை, இவைகளில் காயத்திரியுபா சனை கூறியவழிச் சன்னியாவந்தன கருமத்திற்குச் சுருதி யாசமனம்கூறி யிருக்கின்றது. "ஶ்ருத்யாசமனம்யதா" "தேவ்யாதேபாதைஸ்த்ரிபிர்தேபீத்வா அஸ்லிஷ்டைர்ன வபீர்ஸ்ப்ருஶேத்। ஸப்தவ்யாஹ்ருதிகாயத்ரீஶிரஸ்துர்யர்ச்யயம்ந்யஸேத்। ஶ்ருத்யாசமனமேதத்தி நித்யம் கார்யம்த்விஜோத்தமைஃ" = காயத்திரி மந்திரத்தினுடைய மூன்றுபாதங்களினால் மூன்றுவிசை ஆசமித்தல்வேண்டும், "ஆபோஹிஷ்டாதி" ஒன்பதுமந்திரங்க ளால் ஒன்பதுஅங்கங்களைத் தொடவேண்டுவது. ஏழு "வியாஹிருதி" மந்தி ரங்களால் ஏழுஅங்கங்களைத் தொடவேண்டுவது. பின்பு காயத்திரிமூன்று, காயத்திரிசிரசு ஒன்று, துரியகாயத்திரி ஒன்று, ஆகவைந்தினாலும் ஐந்து அங்கங்களையும் தொடவேண்டுவது. இவ்வாறுஇருபத்துநான்கு மந்திரக்கூட்ட முடையது சுருதியாசமனமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதனது நோக்கத் தைப்பற்றி யந்தந்தத்தேவதைகளின் அனுட்டான பக்ஷத்தாரும் அந்தந்தத் தேவதைகளின் மந்திரத்தால் வேறு வேறு சுருதியாசமனங்களைச் செய்து வருகின்றனர்.

"தகாராதி யகாராந்த மம்த்ராக்ஷர ஸமன்வயாத், ஸ்ம்ருத்யா சமனமே தத்தி த்யம்கார்யம் த்விஜோத்தமைஃ" = காயத்திரி மந்திரத்தின் இருபத்துநான்கு எழுத்துக்களினால் முறையே மேற்கூறியபடி இருபத்துநான்கின் கூட்ட முடையது மிருதியாசமன மென்னப்படும்.

" நாம்நாம் ஹரிஹராதீ நாமுச்சார ஏ பாபநாசகஃ, நித்யமாசமனே சாஂக ஸ்வஶ்நேபி புராணதஃ" = சிவகேசவாதி தேவர்களின் புண்ணியப் பெயர்களையேற்றபெற்றி ஆசமனத்திலும் அங்கங்களைத் தொடுதலினும் உபயோசிக்கவேண்டியது என்பது, புராணசம்பந்த ஆசமனம் என்னப்படும்.

இக்காலத்தில் ஆசமனசொருபத்தை நன்முகவிசாரிக்குமிடத்தில், கலியுகதருமத்தைப்பற்றிப் பத்திவாதத்தால் ஸ்மார்த்தர்முதலிய சிலவேதியரென் பாரும் வைஷ்ணவரும் மேற்கூறிய சுருதியாசமனமுதலிய வற்றைச்செய்யும் சத்தியில்லாமல் சாதாரணமாகக்கேசவாதி இருபத்துநான்குபெயர்களை மாத்திரம் வழங்கி வருகின்றனர் தருமசிந்து என்னும் நூலில் "பொப்பதேவர்" என்பவர்செய்தநியான சுலோகங்களையும் எழுதியிருக்கின்றனர். இவ்விடயத்தில்அனுட்டான முறையை விசாரிக்குமிடத்தில் " ஸந்த்யாஸஹ ஸ்நாதா" என்றபழமொழிக்கு இலக்கியமாய் அவரவர் முன்னையர் வழக்குப்பல்லாயிர வகையாக விருக்கின்றன. அவற்றின் விவரங்களையெல்லாம் விரிவஞ்சிவிடுத்தாம்.

ஆசமனபிரகரண முற்றிற்று.

தந்ததாவனவிதி.

அத்திரி. அத்ரிஃ " முகேபர்யுஷிதே நித்யம்பவத்ய ஶ்ரயதோநரஃ, த஧ார்த்தி காஷ்டம் ஶஸ்யம்வாபக்ஷயேத்ஸு தாவனம்" = முகம் பழைமைப்பட்டால் மனிதன்தகாதவனுகின்முன். அதனால், பசுமையவேயாகவாயினும் உலர்ந்தனவேயாக வாயினுமுள்ளகோலைப் பல்விளக்குமாறு.தின்னவேண்டியது. எ-று. காண்க.

வியாசர் வ்யாஸஃ " ப்ரக்ஷால்யஹஸ்தாபாதௌசமு கஂசஸு ஸமாஹிதஃ, தக்ஷிணம் சாஹுமுதத்யகுத்வாஜான்வம் தராதலத், திக்தகஷாயம் கடுகம் ஸுகந்தம் கண்டகான்விதம், க்ஷீரிணோவ்ருக்ஷஸ்ய தீர்க்ஷயேத்ஸு தாவனம்" = கைகால்முகங்களை நன்முகக் கழீஇக்கொண்டு அமைதியுடையவனுய் வலத்தோளினேமேலெடுத்து முழங்காலுளிருத்திக்,னகப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு = காரம், நல்லமணம், முட்கள், பால், இவைகளையுடைய மரங்களிலும் புதராக மொய்த்திருக்குமவைகளிலும் பற்கோல்கொண்டு தின்னவேண்டியது. எ-று. காண்க.

பற்கோலளவு.

விஷ்ணு. விஷ்ணுः "కంటకి క్షీరవృక్షోత్థం ద్వాదశాంగుళ సంమితం, కనిష్ఠికాగ్ర వత్స్థూలం వర్ష్మార్థకృత కూర్చకం, దన్తధావన ముద్దిష్టం జిహ్వాలేఖనికాతథా, సుసూక్ష్మం సూక్ష్మదన్తస్య త్రివిధం దన్తధావనం, ద్వాదశాంగుళకం విప్రైకాన్న మాహుర్మనీషిణः, క్షత్రవిట్శూద్ర జాతీనాం నవషట్చతురంగుళం"=முள், பாலுடைய மரங்களிற்றோன்றியதாய்ப்பன்னிருஅங்குலநீளத்தில் கடைவிரற் பருமனுடையதாய், விரலிறைபாதி யளவுதலைக்கனமுடையதாய்ப் பல்விளக்க அனுகூலமானது பற்கோலென்றும் அவ்வாறேநாக்கு வழிக்குங்கோலெனவும் குறிக்கப்பட்டன. சிறுபற்களையுடையவர் கட்குச் சிறியது. நடுத்தரப்பற்களையுடையவர்க்கு நடுத்தரப்பற் கோல், பெரியதும் கோணலுமாகிய பற்களை யுடையவர்கட்குப் பருத்தது. இவ்வண்ணமாக பல்விளக்குங் கோல் மூவகையாக விருக்கவேண்டுவது. வேதியனுக்குப் பனிரண்டங்குலக்கோல், அரசனுக்கு ஒன்பதங்குலம், வைசியனுக்கு ஆறு, சூத்திரனுக்கு நான்குஅங்குல அளவையுடைய பற்கொம்பு இருக்க வேண்டிய தென்று, அறிவுடையோர் கூறுகின்றனர். எ-று. காண்க.

பற்கோலுக்குரியமரம்.

அங்கிரா அంగిరాः "ఆమ్రపున్నాగ బిల్వానామపామార్గ శిరీషయోः, భక్షయేత్ప్రాశ రుష్ఠాయవాగ్యతో దన్తధావనం, వటార్కనార్క ఖదిరకలంజ కకుభస్య చ, అరిమేదం ప్రియంగుంచ కంటకార్యస్తథైవచ, ప్రక్షాళ్య భక్షయేత్పూర్వం ప్రక్షాళ్యైవతుసంత్యజేత్, ఉదఙ్ముఖः ప్రాఙ్ముఖోవా కాషాయంక్తకంతథా। ప్రాతర్భక్ష్యేచయత వాగ్భక్షయే దన్తధావనం = "ఆమ్ర" మా, "పున్నాగ" புன்னை, "బిల్వ" வில் வம், "అపామార్గ" நாயுருவி, "శిరీష" = காட்டுவாகை, இவற்று லமைந்த பற்கோலைக் காலையிலெழுந்து வாய்பேசாது தின்ன வேண்டுவது. அன்றியும், "వటः" = ஆல், "అర్కనం = ఆకనం" வேங் கைமரம் அல்லது, கருங்குங்கிலிய மரம், "అర్క" = எருக்கு "ఖదిరం"=கருங்காலி, కలం="కరకీరం"=அலரி, జ="జాత్యం" சாதிக் காய்மரம், "కకుభం" = மருதம் "అరిమేదం" = கருவேல், "ప్రియంగు" = கருஞாழல்மரம், இன்னுமுள்ள மூன்மரங்க ளிவற்றுல் பற்கோல் அமைத்துக்கொண்டு மூன்னர் அதனை அலம்பிப்பின்னர்தின்று மேல்அலம்பி எறியவேண்டுவது. வடக்கு

முகமாக வேனும் கிழக்கு முகமாக வேனும் காலையிலிருந்து கொண்டு, துவர்ப்பு, கைப்பு, ஆகிய பற்கொம்பை வாய்பேசாது தின்னவேண்டுவது. எ-று. காண்க. எருக்கு, அலரிபற்கொம்பு தேகத்திற்கு விரோதமுள்ள விஷவிருக்ஷமாகலின் . வைத்திய நூலோர்விலக்கினர்.

பற்கோல்தொடுவதற்குரிய மந்திரம்.

காத்தியாயனர், பல்விளக்கும்பொருட்டு அக்கோலைப் பற்றுதற்குரிய மந்திரங்களைக்குறிக்கின்றனர். "காத்யாயநஃ', ஆயுர்ப லம் யஶோவர்ச ஃ ப்ரஜா ஃ பஶுவஸூநிச, ப்ரஹ்ம ப்ரஜ்ஞாம்ச மேதாம்சத்வந்நோ தே ஹிவனஸ்பதே = காட்டின்தலைவனாகிய ஓய்! தருவரசே! நீர் எமக்கு ஆயுளையும், ஆற்றலையும், புகழையும், ஒளியையும், மக்களையும், பசுக்களையும், பொன்னையும், பிரமஞானத்தையும், சூக்குமவுணர்ச்சியையும் கொடுத்தருள்க. எ-று. காண்க.

பல்விளக்குதலுக்கு விலக்காயுள்ளன.

ஒழிக்கத்தக்கனவற்றை உசனர் கூறினர். "உஶநாஃ" நாம்ஸு ஶிஶிர்ஷுஃ ஸ்நுஹ்யேத், கபித்தாஶ்மமுஷ்கோதும்பர்யஶ்வத்த கதம்பகம், இந்துகேங்குத பந்தூக மோசா மரபல்பஜம், கார்பாஸம்தந்த காஷ்டம்துவிஷ்ணோரபிஹரேச்ச்ரியம், நபக்ஷயேத பாலா ஶங்கார்பாஸம் ஶாகமேவச, ஏதாநிபக்ஷயேத்யஸ்து க்ஷீணபுண்யஸ்ஸஜாயதே"= கையிரலாற் பல்விளக்க லாகாது. தென்முகமாகவிருந்தும் பற்கோல் தின்னலாகாது. "நிலந்தர" கருமை யுள்ளன, எனவே நொச்சிமரம், "கதம்ப" கடம்பு, சிலர் ஈந்து = ஈச்சமர மெனவும்கூறுப, "இந்துகம்"=புன்குமரம், காலஸ்கந்தம்=பச்சிலைமரம்=கரும்பிசினுள்ளதுபச்சென்றிருப்பதுவெடிப்பது, "இங்குதம்" = தாபதமரம் "பந்தூகம்"செங்குங்கிலியம், "மோசா"=வாழை"அமரஜ" தேவதாரம், "பல்பஜ" = கனமற்றது = புல்வைக்கோல் அல்லது, இலவு, "கார்பாஸம்" = பருத்தி, இந்தப்பற்கோல்கள் விஷ்ணுவினுடைய செல்வத்தையும் அழித்துவிடும். (எனவே, இதனாற் பல்விளக்கலாகாதுஎன்க) அன்றியும்"பாலாஶ"=முருக்கு, "கார்பாஸம்"= செம்பருத்தி, "ஶாகம்"=தழைகள் இவற்றை யொருவன் மென்றாலும்அவன் புண்ணியங்களைப் போக்கடித்தவனே யாகின்றான். எ-று. காண்க.

பற்கோல் தின்னலாகாததிதி=நாள்களை விஷ்ணு கூறினர். விஷ்ணுः " ப்ரதிபத்தர்ச ஷஷ்டீஷு சதுர்தஶ்யஷ்டமீஷுச, நவம்யாம் ஶானுவாரே சவர்ஜயேத் காஷ்டம்ஃவர்ஜயேத் " = பிரதமை, சஷ்டி, அஷ்டமி, நவமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, ஞாயிற்றுக்கிழமை இத்தினங்களில் பற்கோல் தின்னலாகாது. (எனவே, பல்விளக்கலாகாது). எ-று. காண்க.

இயமன். யமः " சதுர்தஶ்யஷ்டமீதர்ச ச பூர்ணிமாஸம் க்ரமோரவேः, ஏஷுஸ்த்ரீ தைலமாம்ஸானிதந்த காஷ்டம் சவர்ஜயேத், க்ராத்தஜன்னதினே சைனஃவாஹோ ஜீர்ணஶோஷதः, ப்ரதைஸோபவாஸே சவர்ஜயேத்தந்த தாவனம்" = சதுர்த்தசி, அஷ்டமி, அமாவாசை, பூரணை, சூரியசங்கிரமணம் = மாசப்பிறப்பு ஆகிய இவ்வைந்து காலங்களிலும், பெண்புணர்ச்சி, எண்ணெயிட்டுக் கொள்ளுதல், மாமிசமுண்ணல், பற்கோலால் பல்விளக்குதல் இவற்றை யொழிக்கவே வேண்டும். சிராத்தம் = தென்புலத்தார் கடன் கழிக்குநாள், தான்பிறந்தநாள், மணவினைநாள்=கலியாணதினம், உண்டதுசீரணியாமலிருக்குநாள், அல்லது வயதின்முதிர்ச்சியால் பற்க ளசைவற்றகாலம், விரதநாள், உபவாசம்=பட்டினி யிருக்குநாள், இவற்றில் பல்விளக்குதலாகாது. எ-று. காண்க.

வியாசர். வ்யாஸः,, க்ராத்தியஜ்ஞே சனியமாஸ்நதத்ரோபீதபர்ஜுகாः, க்ராத்தகர்ஜுனிஷேஶ்யம் நதுஶோக்து ஶிகாசன"=பிதிரர்கடன்செய்யு நாளிலும், வேள்விக்காலத்திலும், விரத நியமகாலங்களிலும் பல்விளக்கலாகாது. கணவன்ஊரில்லாதகாலத்தில் புரோஷிதபர்த்தருகையான மனைவி பல் விளக்கலாகாது. தென்புலத்தார் கடனில்=பிதிரர்கடனில் செய்யுங்கருத்தனுக்குமாத்திரம் விலக்கப்பட்டதன்றிப் புசிப்பவர்க்குஇந்த நியமம்விதித்ததில்லை.எ-று.காண்க.புரோஷிதபர்த்துருகை=பிரியும்பதியினள்.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः "இஷ்டகாலோஷ்டபாஷாணை ரிதராஜ்ஞுஷி ஜிந்நதா, முக்த்வாசாநாமிகாம் குஷ்டாவர்ஜயேத்தந்தாவனம்" = இட்டிகை (செங்கல் என்று வழங்குகின்றது) மண்கட்டி, கற்கள், "ததா" என்ற தனல்ஓடுகரிமுதலியவற்றாலும், பெருவிரல், பவித்திரவிரல், இரண்டொழிய மற்றைய மூன்று விரல்களாலும் பல்விளக்கலாகாது. எ-று. காண்க.(இதுயாஞ்ஞ வற்கியமிருதி முதல் அத்தியாயம். உஉ - சுலோகம். பழைய பிரதிகளி லிருக்கின்ற தந்ததாவன விட

யமாகிய சுலோகம் மூன்றினையும்பின் அச்சியற்றினவர்கள் விட்டிருக்கின்றனர்.)

ஒழிபு.

பல்விளக்காதநாளிற் செய்யத்தகுவன வியாசராற்கூறப்பட்டது. வ்யாஸः“ அலாஷோதந்தகாஷ்டானாம் நிஷித்ததிவஸேததா, அபாம்த்வாதஶ கண்டூஷைர்விதத்யா ஶுத்யதாவநம்”=பற்கோல்கிடையாவிட்டாலும், விளக்கக்கூடாதநாளாயினும்,நீரினுல்பன்னிருகால்நன்றாகக் கொப்பளித்து உமிழ்வதினுல் பல்விளக்கியவாறாகின்றது. எ – று. காண்க.

கௌதமர் முதலிய முனிவர் இன்னும் சிலவிசேடங்களைக் கூறியிருக்கின்றனர்.வருமாறு,கீடாத்யுபஹதம்= புழுக்கண்முதலியகுற்றமற்றதாகப் பற்கோலிருத்தல் வேண்டும். எம்.ஶுச்யம்=சுத்தமானவிடத்திற்றோன்றியவாயிருத்தல் வேண்டும் - எம், கபித்தஶாகஜம்ச்வாஸ்ய கபித்தவகுலோத்பவம்=மருதம்,அசோகம், நாவல், மா அல்லது புளி, விளா, மகிழ், இவற்றது, சிறந்தது எ-ம். அபாமார்கம் ப்ரஶஸ்தம்= நாயுருவி, இதுமிகச்சிறந்தது, எனவும்கொள்க.

“தாளஹிந்தாள குவாகதகிமஹுத்வட ஖ர்ஜூரநாளிகே ராஸ்நதைதைர்நவாவநம் ப்ரமாதாதவிநாசயேத்” பனை, கருதாளம், பாக்கு, தாழை,ஆல், பேரீந்து, தெங்கு இவை ஏழும் தரும்புகளுக்கரசு ஆதலால் இவற்றுல் மறந்தும் பல்விளக்கலாகாது. “ஶ்லக்ஷ்ணநிர்மண்டிநஸூசீமுக ஸாராஸபூதிகந்தவேணுவீ ஸ்வர்ஜயேத்”=இலவு,நொச்சி, சிறுமுட்கள் கணுக்கள் உள்ளன, பருத்தியொத்த சிறுநார்முதலிய வுடையனவாய்ப்பற்சந்தில் சிக்கிக்கொள்வன,தீநாற்றம்அல்லதுவிரோதமாகிய தீக்குணமுடையன, மூங்கல், ஆதியென்றதனுல் எருக்கு, கள்ளி, சித்திரமூலம், சேமரம்=சேராங்கொட்டைமரம்,கூந்தற்பனை,வன்னி, தருப்பை, அலரிபோல்வன வெல்லாவற்றையும் ஒழிக்கவேண்டுவது. என்றது “ச” என்றதனுல் உப்பு சாம்பல் மணல் மற்றைய விஷ மூலிகைகளையும் ஒழிக்கவேண்டும் அல்லது.'தானறியாதமரம்புதல்முதலியனவுமாகாது. எ-று.

“ஶ்மஶானாவஸ்ருதிதே வைகுர்வீதிம்வாஸந்த ஶாவநம்நகுர்யாத்ருதிகுர்யாத்ருதௌ ஸோமம்ப்ரதிவா தி பிதரஸ்தஸ்ய ராக்ஷஸாபவந்தி” =நோயின்றியபோது சூரியன் உதயமானபின் பல்விளக்கலாகாது. செய்தால் அவனுக்கு முனிவர்கள், மந்திரங்கள், தேவர்கள், தென்புலத்தார்=பிதிர்கள், முகங்காட்டாது பின் திரும்பிக் கொள்வர் என்றாற்போல்வன.

தந்ததாவனவிடயமுற்றிற்று.

தருப்பைவிதி பவித்திரம்.

பின்னர் நீராடல், வேள்விசெய்தல்முதலியகருமம் தருப்பையைக்கைப்பற்றியவனுலே செய்யத்தக்கனவாதலின்முதலில் தருப்பைவிதி கூறப்படுகின்றது. ஹாரீதர் "அச்சின்னா க்ராஸ்பவித்ராம் ச்சமூலாக்ரை- மலாக்ஷான், பித௄ன்ருஷிவூஜார்தம் சமாஹரேத்யாக்ஷார்த்வஜ:, குசைஸ்தைர்யஜ்ஜபம் பாசஞ்சைவகுசைஸ்சஹ, குசஹஸ்தஸ்துயோபுங்க்தே தஸ்யசங்க்யானவிவ்யதே" = நுனி = முனை, அறுபடாதுள்ளன, அடிவரையும் கூடியுள்ளன, பவித்திரமுடியுடையன, பரிசுத்தமானவை, மெல்லியன மங்கலகரமா யுள்ளனவாகிய தருப்பைகளைத் தென்புலத்தார், தேவர்கள், இருடிகள் பூசையின் நிமித்தம் இரு பிறப்பாளன் விதிப்படி சேகரித்து வைத்து வைக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டதருப்பையைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு செபித்தலும், குடித்தலும், தின்றலும், அளவில்லாத புண்ணியத்தைத் தரும். எ-று. காண்க.

புராணபேதம். "புராணாந்தரே "குசபூதம்பவேத்ஸ்நானம்குசேனோபஸ்பர்சேத்த்விஜ:, குசேனசோத்தர்தோயம் சோமபானேனசம்மிதம்" =தருப்பையோடு நீராடல் வேண்டும். தருப்பையோடு ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறுசெய்வது பரிசுத்தமாம்,- தருப்பையோடு மேலெடுத்த நீர், சோமபானத்தோடு ஒப்பானது. எ-று. காண்க.

கோபிலர். "கோபில:" குசமூலேஸ்திதோ ப்ரஹ்மா குசமத்யேஜனார்தன, குசாக்ரேசங்கரம் விந்யாத்ரயோ வேவ்யவஸ்திதா:" = தருப்பையின் அடியில் பிரமன், நடுவில் விஷ்ணு, நுனியில் சிவன்வசிக்கின்றார்கள். எ-று. காண்க.

கௌசிகர். "கௌசிக:" சுசௌதேசே சுசிர்பூத்வாஸ்தித்வாவுதங்முக: ராமுக:, ஓங்காரேணைவமந்த்ரேண குசாம்ஸ்பர்சேத்த்விஜோத்தம:" = சிறந்தவேதியன் பரிசுத்தனுய்ச்சுத்தமாகிய விடத்தில் நின்று கிழக்கு அல்லதுவடக்கு முகனுகிப் பிரணவ மந்திரத்தை உச்சரித்துத் தருப்பையைத் தொடவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

தருப்பையைப் பறிப்பதற்கு மந்திரம். தர்பாத்பாடனமந்த்ரஸ்து॥ "விரிஞ்சினாஸஹோத்பன்ன பரமேஷ்டினிஸர்கஜ। நுதஸ்பாபாநிஸர்வாணிதர்பஸ்வஸ்திகரோமம"=

பிரமனோடு பிறந்தோய்! பிரமனது இயற்கையோடு பிறந்தோய்! எனக்கு நன்மைசெய்யவல்ல தருப்பையே! எல்லாப்பாவங்களையும் ஒழிப்பாயாக. எ-று காண்க. ஈண்டுத் தருப்பையைக் கூறுமுகத்தால் அதன் அதிதேவதையைக் கூறிற்று.

தருப்பைவகையும் தகுதியும்.

ஓவ்வொரு கருமத்திற்கும் உரிய தருப்பையைக் காத்தியாயனர் கூறினர். కాత్యాయనః॥ హరితాయజ్ఞియా వర్ష్మపవిత్రకాపకయజ్ఞియాః। సమూలాగ్రపితృదైవత్యాగ్ర కల్మాషాగ్ర్యదైవికాః॥ மஞ்சணிறமுடைய தருப்பை வேள்விக்குரியது. பச்சைநிறமுடைய தருப்பை பாகவேள்விக்குரியது. அடியோடுங்கூடிய தருப்பை தென்புலத்தார்க்குத் திருத்தி விளாவிப்பது. பலவண்ணங் கூடிய சித்திரநிறத்தருப்பை வைசுவதேவாதி கருமத்திற்குத் தக்கது. எ-று. காண்க.

தருப்பையில்லாவழி.

தருப்பை கிடையாவிடின் சங்கர் கூறினர். శంఖః॥ "కుశాభావేద్విజశ్రేష్ఠ కాశైరుర్వీతయత్నతః। తర్పణాదినికర్మాణి కాశాదికుశసమాస్మృతాః"= தருப்பைகிடையாதொழியிற்சிறந்தவேதியன் காசாம்புல்லைத் தேடிவந்துதருப்பணமுதலியகருமத்தைச்செய்யவேண்டுவது. காசாம்புல், தருப்பையோடொத்ததென்று கூறப்பட்டது எ-றுகாண்க.

"వర్ష్మ"=தருப்பை, "కుశ"=தூசை, "పవిత్రం"=பவித்திரம் என்னும் இம்மூன்றுபெயரும் தருப்பையின்சிறந்தபெயர்களாம். இதற்கு బర్హిః = பருஹிஃ என்னுமோர் பெயருண்டு. இது அமுதத்தைச் சுத்தஞ்செய்வதற்குச் சேர்க்கப்பட்ட தேவருலகத்துப் புல் என்று புராணங் கூறிற்று. இதனுள் விசுவாமித்திர தருப்பை எனவும் வசிட்டதருப்பை எனவும் இருவகைப்பட்டுள்ளன. விசுவாமித்திரதருப்பை சிறுகியதாயும் மெல்லியதாயும் நீளமாயும் வலுவுள்ளதாயும், ஆசனமுதலிய செய்வதற்கு உபயோகமுள்ளதாயும் சுணையற்றதாயும் இருக்கும். இதன் புதரில் பாம்புகள் விசேடமாக வசிக்கும். இனி வசிட்டதருப்பை இலை, அலகுஅங்கமாயுள்ளது. நீளமின்றிக் குறுகியதாயும் முருடாயும் சுணையுள்ளதாயும் வலுவில்லாததாயும் ஆசனமுதலிய செய்ய வமையாததாயும் உள்ளது. இதனுட் பாம்பு மிகுதியும் சேராது. இவ் விருவகைத் தருப்பையும் கருமத்திற்குச் சிறந்தன. இவை பெரும்பாலும் காடு, யாறு, முதலிய இடங்களிலும் பெரியோர்களாகிய இருடியர் வசிக்கும் இடங்களிலும் தேவர்கட்குரிய புண்ணிய பூமிகளிலும் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. ஏனைய

விடங்களில் அருமையாகக் கிடைக்கும். எங்கும் சாதாரணமாக இலேசிற் கிடையாமைபற்றி இவற்றிற்கு ஒத்தனவாக வேறு அறுவகைப் பொருள்களைக் குறித்திருக்கின்றனர். இத்தத் தருப்பைகட்கும் இவற்றினையொத்த பொருள்களுக்கும் "ఋర్షిస్"="பருஹிசு" என்னும் பெயருள்ளன.

தருப்பையுள் எழுவகையாகிய "பருஹிசு."

இயமன் యమః॥ కుశాదికాశాయ వామూర్వాస్తథా క్రీహయ ఏవచ। బల్బజాస్తి పుండరీకాణి సప్తధాబర్హిరుచ్యతే॥ = "కుశాః" = தருப்பைகள் "కాశాః"=சரவணப்புல், "యవాః" = செந்நெல்லின்புல், "మూర్వాః"= அறுகம்புல், "క్రీహయః"=நெற்பயிரின்புல், "బల్బజాః "=முஞ்சிப்புல் "పుండరీకాణి"=வெண்டாமரையிதழ், என்னு மிவ்வேழ்வகையினை, யும் "బర్హిస్"=பரிஹிசு என்று கூறப்படும். எ-று காண்க.

இனி விலக்காகிய தருப்பைகள்.

ஒழிக்கத்தக்க தருப்பைவகைகளை ஹாரீதர் கூறுகின்றனர். హారీతః॥ పథిదర్భాశ్చితాదర్భాయే దర్భాయజ్ఞభూమిషు। తరణాసనగర్తేషు షట్కుశాన్పరివర్జయేత్॥=வழிக்கண்ணேயுள்ள தருப்பை, பிணஞ் சுடுமிடத்துள்ள தருப்பை, வேள்விச்சாலைகளிலுள்ள தருப்பை, குறுக்கிட்டுத் தாண்டப்பட்ட தருப்பை, ஆசனம்=படுக்கை முதலியனவாகச் சமைக்கப்பட்டுள்ள தருப்பை, நீர்நிலைக்கணுள்ள தருப்பை என்னு மிவ்வறுவகைத் தருப்பைகளையும் விட்டொழித்தல் வேண்டும். எ-றுகாண்க.

இதுவுமது. "బ్రహ్మయజ్ఞేచయేదర్భాయేదర్భాశ్చ పితృతర్పణే। హతామాత్రపురీషాభ్యాం తేషాంత్యాగోవిధీయతే"=பிரமவேள்வி= பாராயணத்துள் உபயோகிக்கப்பட்ட தருப்பை, பிதிர் கருமத்தி லுபயோகிக்கப்பட்ட தருப்பை, மலமூத்திரங்களால் சீரணித்த தருப்பை, இவைகளையு மொழிக்கவேண்டியது. எ-று காண்க.

இதுவுமது. "అపూతాగర్హితాదర్భాయే సంచిన్నాశ్చాస్థితా। క్వథితాన్ని శ్చతాంశ్చకుశాన్త్సేనవర్జయేత్"=சுத்தமில்லாதது, பழிக்கப்பட்டது, நகத்தாற் கிள்ளப்பட்டது, அவிக்கப்பட்டது, சுடப்பட்டது, ஆகிய வித்தருப்பைகளையு முயற்சியோடும்விடவேண்டும். எ-று காண்க.

தருப்பை பறிக்குங்காலம்.

தருப்பைகளைக் கொய்வதின் காலநியமத்தை ஹாரீதர் கூறினர். ஹாரீதः॥ "மாஸேனభస్య మావాస్యాతస్యాం దర్భాఛ్ఛయోమతः। అయాత యామాస్తైవర్భానియోజ్యాస్యుర్నపునఃపునఃపునఃపునः"=ஆவணிமாசத்து அமாவாசை தினத்தில் தருப்பை கொய்வது உடன்படத்தக்கது. "அயாத யாமాः"=கழிந்த சாமப்பொழுதினையுடைய தல்லாதது எனவே பழைமைப்படாதது= புதியது. என்பது, கழிந்தவருடத்தியதா காது என்றகருத்து) அப்படிப்பட்ட தருப்பையை அப்போ தைக்கப்போது உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டுவது. எறு. காண்க.

சங்கர். శంఖः॥ "దర్భాన్కృష్ణాజినం మంత్రాబ్రాహ్మణాశ్చశిష్టతः। అయా తయామాన్యేతా నినియోజ్యానిపునఃపునः" = தருப்பைகளும், ஆண்மான் தோலும், மந்திரங்களும், வேதியர்களும், ஆகிய இவற்றினைப் புதியது புதியதாகவே யுபயோகிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

பவித்திரந்தரித்தலின்பயன்.

பவித்திரம் தரித்தலின் பயனை மார்க்கண்டேயர் கூறினர். మార్కండేయः॥ కుశపాణిస్సదాతిష్ఠే ద్బ్రాహ్మణోదంభవర్జితः। సనిత్యంహంతిపాపా నితూలరాశిమివానలः"=அந்தணன் எப்பொழுதும் இடம்பத்தையொ ழித்து, தருப்பையைக் கையில்பற்றி யிருக்கவேண்டும். அவன் பஞ்சுப் பொதியை நெருப்புச்சுட்டதுபோலப் பாவத்தை யழி ப்பன். எ-று காண்க.

சாதாதபர். శాతాతపः॥ "జపేహోమేచదానే చస్వాధ్యాయేపితృత ర్పణే। అన్యాసంతుశరంకుర్యా త్సువర్ణరజితైఃకుశైः =செபத்திலும், ஹோமத் திலும், தானத்திலும், வேதமோதுதலிலும், தென்புலத்தார் கடன்கழித்தலிலும், பொன் வெள்ளி தருப்பை யிவைகளைக்கை யிலணிந்திருக்கவேண்டுவது. எ-று காண்க.

பவித்திரத் திரம்.

பவித்திரத்தின்வகைமையைக்காத்தியாயனர்கூறுகின்றனர். కాత్యాయనः॥ "అనంతగర్భిణం సాగ్రంకుశంద్విదళమేవచ। ప్రాదేశమాత్రం విజ్ఞే యంపవిత్రంయత్రకుత్రచిత్"பாம்பினது சுருட்சிக்கிடக்கையை யொத்த

முடிச்சுழலியுடையதும், மூனையோடும் கூடியதும், தருப்பை களா லமைந்ததும், இரட்டை யிதழாற் சமைந்ததும் "ப்ராஜேமாத்ரம்" = ஓரொட்டை யளவுடையதுமாகிய விதனை யாண்டாயி னுமாகப் பவித்திரமெனவுணர்க. எறு. காண்க.

மார்க்கண்டேயரும். மார்கண்டேயோபி। சதுர்ப்பிர்தர்ப்பைர்ப்ரஜாபத்யம்। த்ரிபிர்ப்ராஹ்மணஸ்யைகத்ரம்। ஏகைகஸ்யூனமுத்திஷ்டம் வர்ணேவர்ணேயதாக்ரமம்"=மூனைகளோடுங்கூடிய நான்கு தருப்பைகளால் வேதியனுக்குப் பவித்திரம் விதிக்கப்பட்டது; ஏனைய இருசாதிக்கும் முறையே யொவ்வொன்று குறைவுடையதாம். எ-று. எனவே. அரசர்க்கு மூன்று, வைசியர்க்கிரண்டு எனக்கொள்க.

இதுவுமது. "த்ரிபிர்தர்ப்பைஸ்சாந்திகர்மபஞ்சபிஸ் தௌஷ்டிகம்ததா। சதுர்பிஸ்சாபிசாரக்யம் த்ரிபிஸ்பைத்ரிகம்"=சாந்திகருமத்தில் நான்கு தருப்பையாலும், பௌஷ்டிக கருமத்தில் ஐந்து தருப்பையாலும், அபிசாரகருமத்துள் நான்கு தருப்பையாலும், பிதிர் கருமத்தில் மூன்று தருப்பையாலும் பவித்திரம் அமைக்கவேண்டும். எறு. காண்க. சாந்திகருமம் - எது - துன்பத்தை யொழிக்குங்கருமம். பௌஷ்டிகம் - எது - இன்பத்தை விளைவிப்பது. அபிசாரம். எது - சத்துருநாசஞ் செய்வது.

அத்திரி. அத்ரிः। "ப்ரஹ்மயஜ்ஞேஜபேசைவ ப்ரஹ்மர்திவிதிர்யதே। போஜனே வர்துலம்ப்ரோக்தமேவம்ஹர்ம்யவஸ்திதம்"= பிரமவேள்வியிலும், செபத்திலும், பவித்திரத்திற்குப்பிரமமுடி யிருக்கவேண்டும். புசித்தலில் முடியின்றியிருக்கவேண்டுமென்று ஆசார்தருமம் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

தருப்பைவிதி முற்றிற்று.

இனி ஸ்நானவிதி வருமாறு.

மூலம். "ஸந்த்யாஸ்நானம்" என்றதனுள் ஸ்நானம் என்ற மொழிக்குஉபலக்கணத்தாற் கொள்ளக்கிடந்த வைகறையிற் றுயிலுணர்ந் தெழுதல்முதல் தருப்பைவிதிவரையிலும்கூறப்பட்டன. ஈண்டு அம்மூலத்துள்ள ஸ்நானம்என்பது கூறப்படுகின்றது.

கூர்மபுராணத்துள், கூர்மபுராணே॥ "ப்ரக்ஷால்யதந்தகாஷ்டம்துபக்ஷயித்வா யதாவிதி। ஆசம்யப்ரயதோநித்யம் ப்ராதஸ்ஸ்நானம்சமாசரேத்"=கழுவிய பின்பு விதிப்படிப் பற்கோலால் பல்விளக்கிக்கொண்டு சுத்தாசமனஞ் செய்து முயற்சியோடும் வாய்பேசாது நாடோறும் உதயகாலத்தில் நன்றாக நீராடவேண்டும். எ-று காண்க.

உதயமுழுக்கு

வியாசர் வ்யாஸः॥ "உஷஃகாலேதுசம்ப்ராப்தே க்ருத்வாசாவச்யகம்புதः। ஸ்நாயான்னதீஷுசுத்தாசுசௌசம்க்ருத்வாயதாவிதி। அஸ்நாத்வானாசரேத்கர்ம ஜபஹோமாதிகஞ்சயத்। லாலாஸ்வேதசமாகீர்ணே ஶ்மசானாஸ்திதரேபுமான்। ஆத்யந்தமலினரேகாயோ நவச்சித்ரசமன்விதः। ஸ்ரவத்யேவதிவாராத்ரம் ப்ராதஸ்ஸ்நானம்விஶோதனம்। ப்ராதஸ்ஸ்நானம் ப்ரஶம்சந்தி த்ருஷ்டாத்ருஷ்டபலம்ஹிதத்। ஸர்வமர்த்தஹிசுத்தாத்ப்ராதஸ்ஸ்நாயீஜபாதிகம்"=உஷக்காலம் வந்தஅளவிலே, உணர்ந்தவன் செய்யத்தக்க ஒருதலையான தொழிற்கடனை முடித்துவிதிப்படிச்சுத்தஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய யாற்றுநீரிலே நீராடவேண்டுவது. நீராட்டாமலே செபம் ஹோமம் முதலிய கருமங்களைச் செய்யலாகாது. வாயினின்றும் வடிநீர் (சொள் என்று வழங்குகின்றது) வியர்வை இவைகளாற் பூசப்பட்ட வுடம்பையுடையவன் படுக்கையைவிட்டெழுந்து உடம்பு மிக அழுக்கோடுங்கூடி யொளியற்றுஒன்பது துளைகளையுடையதாய் மலங்களை யவற்றின்வழியே இரவும் பகலும் மொழுகவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆதலின், வைகறையில் நீராடுதல் அவ்வுடம்பினைச் சுத்தஞ்செய்வதாக விருக்கின்றது. அந்த முழுக்கு, கண் காணத்தக்க பயனையும் கண்ணுற் காணக்கூடாத புண்ணியப்பயனையுந் தருதலுடையதென்று பெரியோர் புகழ்ந்து கூறுகின்றனர். காலையில் நீராடுவோன் சுத்தமான உள்ளமுடையவனாதலின் செபமுதலிய எல்லாக் கருமங்களையும் செய்தற் குரியவனாகின்றான்.எ-று காண்க.

இதுவுமது. "஋ஷிணாமப்யஷிதாநித்யம் ப்ராதஸ்ஸ்நானாந்நஸம்ஶயः। அலக்ஷ்மீः காலகர்ணீசயஸ்ஸ்வப்னம் துஷ்விசிம்திதம்। ப்ராதஸ்ஸ்நானேநபாபானி ஹ்ருதம்தேனாத்ரஸம்ஶயः"=இருடிகளுக்கு அவ்விருடித்தன்மை உதயமுழுக்கினாலேயே கிடைத்தது. ஒளியற்றிருத்தல் அல்லது வறுமையோடு மொத்துண்ணல், காலவேறுபாட்டால் வருங் குற்றங்கள் அல்லது நோய்முதலாயின, தீக்கனவுகள், தீயநினைவுகள், ஏனைய பா

வங்களும் காலைமுழுக்கினால் ஒழிக்கப்பட்டுச் சுத்தமுண்டாகின்றது. இவ்விடயத்தில் ஐயமின்று. எ-று. காண்க.

தகூரும். ஜஜோபி॥ "அஜ்ஞானாத்யதிவா மோஹாத்ராத்ரௌ துஶ்சரிதங்கृதம்। ப்ராதஸ்நாநேந தத்ஸர்வம்ஶோத்யந்தித்விஜாதயஃ" = அறியாமையாலாயினும், ஆசையாலாயினும், இராக்காலத்தில் செய்யப்பட்ட தியசெய்கையால் விளைந்த குற்றங்களை யிருபிறப்பாளர் காலை முழுக்கினால் கழுவிச் சுத்தஞ்செய்து கொள்கின்றனர். எ-று. காண்க.

வ்நாநவகை.

நீராடல்வகையை. "சதுர்விம்சதிமதத்துள்" கூறப்பட்டது' சதுர்விம்ஶதிமே॥ ஸ்நாநமுபைநைர்மம்த்ரைர்வாரணைஶ்சமृதாதஹாகுர்யாத்வ்யாஹृதிபிர்வா ஶதயத்கிம்சேதமृசாபிச"="ஆபோஹிஷ்டா"=என்றதுமுதலிய அப்பு=ஜலத்தைத் தேவதையாகவுடைய மந்திரத்தினாலும் "ஹிரண்யஶृம்கம்" என்றதுமுதலிய வருணதேவதாக மந்திரத்தினாலும், "பூமிஷ்டேநுஃ" என்றதுமுதலிய பூமிமந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்கப்பட்ட மண்ணினாலும், "பூஃ" என்றதுமுதலிய வியாஹிருதிமந்திரங்களாலும், "யத்கிம்சேதம்" என்ற இருக்குவேத மந்திரத்தாலும் நீராடல் வேண்டும் எ-று காண்க.

காலைநீராடல் வகை.

காத்தியாயனர். காத்யாயநஃ॥ "யதாஹநிததாப்ராதர்நித்யம் ஸ்நாயாததம்த்ரிதஃ। தம்தாந்ருஷீம்ஶ்சநத்யாதீ கृஹேசைத்தமம்த்ரவித்" =பகற்பொழுது எவ்வாறோ? அவ்வாறே நித்தமும் காலையில் உறக்கச்சோர்வை யொழித்துப் பல்விளக்கி நதிமுதலிய விடங்களிற்சென்று நீராடவேண்டும்; வீட்டிற் செய்வதாயின் மந்திரங்கள் வேண்டுவதின்று. (எனவே சுருக்கமாக மந்திரங்களைக் கூறுதலமையும் என்றபடி) எ-று.

இதுவுமது. "அல்பத்வாத்ஸமகாலஸ்ய பஹுத்வாத்ஸ்நாநகர்மணஃ। ப்ராதஸ்தம்தேபதஸ்நாநம் ஹோமலோபாவகர்ஷிதஃ',=வேள்வி செய்யுங்காலஞ் சுருக்கமாயிருத்தலாலும் நீராடல் விதி மிகுத்திருத்தலாலும் காலையில் சுருக்கவகையால் முழுகினாற் போதும். நீராடலாற் போதைக்கழித்து வேள்விக் காரியத்திற்குக் காலத்தைக் கெடுத்துக் கொள்வதை விலக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வ்நாநகால நியமம்.

நீராடத்தக்க காலநியமத்தை ஜாபாலி கூறினர். ஜாபாலிः॥ ...ப்ராத்ஸ்தாய ததோ தாவநபூர்வகம்। ஆசரேமமஸிஸ்நாநம் தர்பணைர்தேவமாநுஷாந்" = எப்பொழுதும் உஷக் காலையிலெழுந்து பல்விளக்கி, நீரின்மூழ்கி தேவதருப்பணமும் இருடிதருப்பணமும் செய்ய வேண்டுவது. எ-று காண்க.

சதுர்விம்சதிமதம். சதுர்விம்சதிமதே॥ "உபஸ்யுஷஸியஸ்நாநம் ஸம்த்யாயாமதிதேயிநா। ப்ராதஸ்தேயஸ்ததத்ர்யம் ஸர்வபாபப்ரணாசநம்" =உஷக்காலங்களிலும், சந்திகாலங்களிலும், சூரிய வுதயகாலத்திலும், நீராடுதல் பிரஜாபத்தியமென்னும் விரதத்தோ டொப்பானது. எல்லாப்பாவங்களையும் கன்கு ஒழிக்கத்தக்கதாம். எ-று காண்க. இவ்விடத்து "உதயே"=சூரியனுதயமாதலும். என்றமொழிக்கு வெளிப்பட வருமுன் என்று பொருள் கொள்க; என்னை? சூரியன் வெளிப்பட்டபின்பும் ஸ்நானத்திற்குக் காலம் வகுத்தவாறு மின் சந்தியாநுஷ்டானகாலம் தவறிவிடும் நீராடியபின்னரே சந்திக்கடன் செய்தல் வேண்டுமாதலின், சூரியன் வெளிப்பட்ட பின்னரே சந்தியாவந்தனமாகவெனில்? அதனை யாஞ்ஞவல்கிய பர்மறுத்தனர். அது வருமாறு.

யாஞ்ஞவல்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः॥ "ஸந்தௌ ஸந்த்யமுபாஸீத நாஸ்தமே நோதிதே ரவௌ"=சந்திகாலத்தில் சந்தியாவந்தனஞ் செய்யவேண்டுவது. சூரியன் அஸ்தமயமானபின்பும் சூரிய னுதயமானபின்பும் சந்தியாவந்தனஞ் செய்யலாகாது. எ-று காண்க.

நூல்களிற் கூறியவாறு நீராடுவோன் அகமருடண கருமத்தைச் செய்யவேண்டுவது. அதனை சௌனகர் கூறினர். சௌநகः॥ "ஸ்நாத்வாசாம்யோவாமத்ய த்ரிரிபதேதஹமர்ஷணம்"=நீராடி ஆசமித்து நீர்நடுவே "அகமருடண சூக்தம்" என்னும் மந்திரங்களை முக்காலோ தவேண்டுவது. எ-று காண்க.

நீராடலி னுறுப்பாகிய தருப்பணம்.

பிராமரண்ட புராணத்துள் ஸ்நாநத்திற்கு அங்கமாகிய தருப்பணத்தைக் கூறியுள்ளது. ப்ரஹ்மாண்டபுராணே॥ நித்யம்நைமித்திகம்காம்யம் த்ரி

విధంస్నానముచ్యతే। తర్పణంతుభవత్యస్య అంగత్వేనప్రకీర్తితం" =நித்தமென வும், நைமித்திகம் எனவும், காமியமெனவும் நீராடுதல் மூவ கைப்படும். தருப்பணமும் அவற்றிற்கு அங்கமென்று கூறப்பட் டது. எ-று காண்க.

இயமனும். యమోపి॥ ద్వౌహస్తౌయుగ్మతఃకృత్వా పూరయేదంజలిం। గోశృంగ మాత్రమున్ధృత్య జలమధ్యేజలంక్షిపేత్"=இரண்டு கைகளையும் ஒருங் குசேர்த்து நிரம்ப நீரைப் பூரித்துக்கொண்டு பசுவின் கொம்பி னுயரமளவாகக் கைமேலெடுத்து, நீர்நிலை நடுவே யந்நீரை யிறை த்தல் வேண்டும். எ-று காண்க.

கார்ஷ்ணசனி. కార్ష్ణాజనిః॥ "నాభిమాత్రజలేస్థిత్వా చింతయన్నూర్ధ్వ మానసః।" = உந்திவரையில் நீரிலிருந்துகொண்டு மேல்நோக்கிய உள்ளத்தால் சிந்தித்து (தருப்பணம் செய்தல்வேண்டும் எ-று காண்க.

நரசிங்கபுராணம். నృసింహపురాణే॥ "పితృనృషిగణాన్దేవానద్భిస్తంతర్పయేత్తతః। దేవాన్దేవగణాంశ్చాపి మనీన్మునిగణానపి॥ பிதிரரையும், இருடி கணங்களையும், தேவர்கணங்களையும், களிப்பிக்கும்படிநீரினால் த ருப்பணஞ் செய்யவேண்டும். தேவதைகளையும், தேவகணங்க ளையும், முனிவரையும், முனிகணங்களையும், நீரினாற் றருப்பிக்க வேண்டுவது.எ-றுகாண்க.கணம்=கூட்டம். தருப்பணம் = திருத் தி. தருப்பித்தல்=திருத்திசெய்தல்.

சதுர்விம்சதிமதம். చతుర్వింశతిమతే॥ "స్నానాదనంతరంతత్రతర్పయేత్పితృ దేవతాః। ఉత్తీర్యపీడయేద్వస్త్రం సంధ్యాకర్మతతఃపరం"=நீராடியபின் அத்த நீர்நிலையிற்றானே பிதிர்தேவர்களைத் திருத்திசெய்யவேண்டும்.மே லேறி யுடுத்த வாடையைப் பிழியவேண்டுவது அதன்பின் சந்தி யாவந்தனஞ் செய்யவேண்டுவது. எ-று காண்க.

பாரத்துவாஜரும். భారద్వాజోపి॥ "వస్త్రోదకమపేక్షంతేయే మృతాదా నకర్మణః। తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన జలంభూమౌనిపాతయేత్"=அடிமைத் தொழி லே செய்திருந் திறந்துபோனவர்கள் உடுத்த ஆடைநீரை விரும் புகின்றனர் ஆதலின், எல்லா முயற்சியாலும் மண்ணின்மேல் விடவேண்டுவது. எ-று காண்க.

உடுத்த வுடையைப் பிழிவதற்குரிய மந்திரம். "யேகேசாஸ்மத்குலே ஜாதா அபுத்ரா கோத்ரிணோஸ்மதாஃ। தேகிருஷ்ணாம்துமயாதத்தம் வஸ்த்ரநிஷ்பீடநோதகம்" = எங்கள் குலத்திற் பிறந்தவர்களும், புதல்வரில்லாதவர்களும், எங்கள் கோத்திரமுடையவர்களுமாய், யாவர் சிலரிறந்துள்ளாரோ? அவர்கள் வஸ்திரம் பிழிந்து என்னுற் கொடுக்கப்பட்டநீரைப் பெற்றுக்கொள்க. எ – று காண்க.

உதயநீராடன்மரபு முற்றிற்று.

ஆடையுடுத்தல்.

நீராடியபின்பு ஆடை யுடுக்கவேண்டுவதனை வாமன புராணத்துட் கூறப்பட்டது. வாமனபுராணம்॥ "ஏவம்ஸ்நாத்வாதீர்தபரஶ்சா சாசம்யவிதிவதி। உத்தீர்யவாஸஸீசுக்லே சுத்தேகுபரிதாயச" = இவ்வாறு நீராடிப்பின்பு விதிப்படி ஆசமனஞ்செய்து மேலெழுந்து பரிசுத்தமாகிய இரண்டு வெள்ளையுடையை உடுத்துக்கொண்டு (கருமஞ் செய்க) எ–று காண்க.

யோகயாஜ்ஞவற்கியர். யோகயாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "ஸ்நாத்வைவம்வாஸஸீசுக்லே அஹ்யச்சைதாபரிதாயச। ப்ரக்ஷாள்யோரூமுதாதீ ச்சஹஸ்தாப்ரக்ஷாளயேதிதி" = இங்ஙனம் நீராடிக் கிழிபடாதிருக்கின்ற இரண்டு வெள்ளாடையையுடுத்துக்கொண்டு, மண்ணிலுலும் நீரிலுலும் தொடைகளை அலம்பிக்கொள்ளவேண்டுவது. எ–று காண்க.

சண்டிச் சில விசேடங்களை வியாசர் கூறினர். வ்யாஸஃ॥ "நோத்தரீயமதரிகுர்யான்நோபர்யஸ்ய தராம்பரம்। நாந்தர்வாஸாவினாஜாது நிவஸேத்வாஸனம் மஹத்" = அறிந்தவன்மேற் போர்வையாடையை அரையில் உடுக்கலாகாது. அரையிலுடுக்கும் ஆடையை மேற்போர்க்கலாகாது; 'அந்தர்வாஸஃ'' = உள்ளே போர்க்கத்தக்க மற்றோராடையில்லாமலே எப்போதும் மேலாடையைப் போர்க்கலாது. எ–று காண்க.

மார்க்கண்டேய புராணம். மார்க்கண்டேயபுராணம்॥ "அபமृஜ்யாஸ்நவஸ்நாவாக்ராண்யம்பரபாணிபிஃ। நசநிர்தூனயேத்கேசாந்வாஸஸாசைவநபீடயேத்" =

நீராடும்பொழுது ஆடையாலாயினும் கையாலாயினும் உடம் பைத் தொடைக்கலாகாது தலைமயிரை உதறலாகாது. உடுத்த வுடையைப் பிழியலாகாது. எ-று காண்க.

அதன் காரணத்தைத் தேவலர் கூறினர். தேவலः॥ பிபந்திசுரஸோ தேவாஃ பிபந்திபிதரோமுகாத்। மத்யதஸ்சர்வகந்தர்வா அதஸ்தாத்சர்வஜந்தவஃ। தஸ்மாத்தஸ்மாதோவ மேத்யாத்தஸ்மாதசாட்யாதபாணினா"=தலையினின்றும் வடிகின்ற நீரைத் தேவர்கள் பானஞ்செய்கின்றனர். முகத்தினின்றும் விழு கின்ற நீரைப் பிதிரர்கள் பானஞ்செய்கின்றனர். இடைக்கண் ஒழுகுகின்ற நீரை யெல்லாக்கந்தருவரும் பானஞ்செய்கின்றனர். கீழ்விழுந்த நீரை யெல்லா வுயிர்களும் பானஞ்செய்கின்றன. ஆதலின் நீராடினவன் நீராடிய வுடையாலாயினும் கையாலாயி னும் தொடைக்கலாகாது. எ-று காண்க.

வியாசரும், வ்யாஸோபி॥ "த்ரிகோட்யோர்தகோடிஸ்ச யாவந்த்யங்கருஹாணிவை। ஸ்ரவந்திசர்வதீர்தானி தஸ்மாந்ந பரிமார்ஜயேத்"=மூன்றுகோடியேயைம்பதினா யிர வுரோமங்களினின்றும் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் ஒழுகுகின் றன ஆதலின், அதனைத் தொடைத்தலாகாது. எ-று காண்க.

நீராடியபின் செய்யலாகாதன.

ஜாபாலி. ஜாபாலிः॥ "ஸ்நானங்கృత్వార్ద్రవாஸா ஸுஃகாத்ரங்குருதே யதி। ப்ராணாயாமத்ரயங்కృత్వా புனஸ்ஸ்நானேனசுத்யதி"=நீராடியீரவுடையை யுடையவனுய் மலமூத்திரங்களை விட்டால் மூன்றுதரம் பிராணா யாமஞ்செய்து மறுபடியும் நீராடலாற் சுத்தனுகின்றனன் எ-று காண்க.

ஆடையுரிமை.

ஆடையின்விடயத்தில் பிருகு சிலவிசேடங்கூறினர். வரு மாறு. భృగుః॥ "ப்ராஹ்மணஸ்யஸிதంవస்த்ரం నృపతేరక్తముల్బణం। పీతంవైశ్యస్యశూத్ర స్య నీలంమలవదిష్యతే"=அந்தணனுக்கு வெள்ளாடை, அரசனுக்கு மிகச் சிவந்தவாடை, வைசியனுக்குப் பொன்மைநிறவாடை, சூத் திரனுக்கு நீலவாடை, அழுக்காடை, உரியவெனக்கொள்க. எறு. காண்க.

பிரஜாபதி. ப்ரஜாபதிः॥ க்ஷௌமம்வாஸஸ்ப்ரசஸ்யந்தி தர்பணேஸதசேலந்தா। காபாயஞ்சவஸ்த்ரஞ்ச நோல்பணஞ்சத்ரகர்ஹிசித்। ஸ்வயம்தௌதேனகர்தவ்யாঃக்ரியாஶ்சர்வ்யாவிபஶ்சிதா। ஸதுஸைஜர்தௌதேன நாஹதேனகுத்ரசித்” = அறிவுடையோனுல் தருமமாயுள்ள கிரியைகள் இயற்கையாகவே சுத்தஞ்செய்து வெண்ணிற முடைய ஆடையோடுசெய்யப்படும். காவிதோய்த்த ஆடையும், மிகவுஞ்சிவந்த ஆடையும் எவ்விடத்துமாகாது. நீரிற்றுவையாததும் காஹதவஸ்திரமுமாகாது. எறு. காண்க.

அஹதவஸ்திரவிலக்கணத்தைப்புலத்தியர்கூறினர். புலஸ்த்யः॥ “க்ஷமத்தௌதேனபஸ்வேதம் நதசேளம்யஸ்யதாரிதம்। அஹதம்தத்விஜாஸீயா தஸ்வகர்மஸு பாவனம்” = சிறிதுவெள்ளென வெளுக்கப்பட்டதும், புதியதும், மிகவெளுத்ததும், கறையிட்ட முன்றுனையோடுகூடியதும், உடுக்கப்படாததுமாகிய ஆடையை அஹதம் என்று அறிக. அது எல்லாக்கருமத்திலும் பரிசுத்தமானது. எறு. காண்க. “ஹதம்=ஹதம் = அழிக்கப்பட்டது (எனவே கெட்டது) அது ஆகாதது “அஹதம்=அஹதம்” (எனவேகல்லது) அஹதமல்லாதது காஹதம் (எனவேகெட்டது) என வொருமொழி யாக்கப்பட்டது.

போதாயனர். போதாயனः॥ கர்தவ்யமுத்தரம்வாஸः பஞ்சஸ்வேஷுகர்மஸு। ஸ்வாத்யாயஹோமதானேஷு புக்தாசமனயோஸ்ததா” = வேதமோதல், வேள்வி, தானம், உண்டி, ஆசமனம் என்னு மிவ்வைந்து கருமத்திலும் மேலே ஆடைபோர்த்திருக்க வேண்டுவது. எறு. காண்க. ஐந்துஎன்ற சொல் உபலக்கணவிதியால் எல்லாக் கருமத்திற்கும் எனப் பொருள் படுகின்றது. உத்தரீயம் = பூணூலைப் போலுமிடத்தோளிலிருந்து வலக்கைகிழாகப்போர்த்துள்ள மேலாடை யில்லாதவன் கருமமாத்திரத்திற்கு (எனவே எல்லாக்கருமத்திற்கும் கூடாவென்று விலக்கப்பட்டிருத்தலின்).

தக்கஆடையில்வழிகருமஞ்செய்யலாகாது.

அங்ஙனம் பிருகுவாற் கூறப்பட்டது. பிருகுः॥ “விகச்சோநுத்தரீயஸ்து நக்நஶ்சாவஸ்த்ரிவேவச। க்ரோதம்ஶ்சார்தம் தாகர்ம நநக்நஶ்சிம் தயேதிதி” = கச்சம்=கொய்சகம் சேர்க்தவன், மேலாடையில்லாதவன், நக்கினன், ஆடையே யில்லாதவன், சுரோதகருமத்தையும் அவ்வா

மே ஸ்மார்த்த கருமத்தையும் செய்யலாகாது. நக்கன் நினைத்த லுமாகாது. எறு. காண்க.

நக்கினனிலக்கணம்.

பிருகு. ப்⁴ருகு:॥ "நக்³நோமலினவஸ்த்ரஸ்ய நக்³நஶ்சாபர்ரிதஸ்ய ச। நக்³ஸுப்தஸ்யஸ்த்ரஸ்யாநக்³ந ஸ்யாத்தபடவ்ருதா"=அழுக்காடையை யுடையவ னும், ஈரஆடையை யுடையவனும், நீப்பட்ட ஆடையை யுடை யவனும், நைத்தஆடையை யுடையவனும் நக்கினன் எனக்கூ றப்பட்டான் எ-று காண்க.

ஓராடையாகாதென்றது.

விஷ்ணு புராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "ஹோமதேவார்சநாத்³யா ஸுக்ரி யாஸுபரிதோ⁴தா। நைகவஸ்த்ரீத்³ரவர்தேத்³விஜோநாத்மநைஜபே"=வேள்வி, தே வபூசை முதலிய கருமங்களிலும், பாராயணத்திலும், ஆசமனஞ் செய்கையிலும், ஜபகாலத்திலும், இருபிறப்பாளன் ஓரேயாடை யுடையவனுய் யிருக்கலாகாது. எ-று காண்க.

கோபிலரும், கோபிலோபி॥ "ஏகவஸ்த்ரோநபுஞ்ஜீத நகுர்யாத்³தே³வதார்சநம்"= ஓராடை யுடுத்தவனுய் புசிக்கலாகாது. கடவுட்பூசையும் செய்ய லாகாது. எறு. காண்க.

ஓழிபு.

ஆண்டு, யோகயாஞ்ஞவற்கியர். அனுகற்பங் கூறினர். அனு கற்பம் = எய்தியதன்மே லெய்துவித்தல். யோக³யாஜ்ஞவல்க்ய:॥ "அலாபே⁴தவஸ்த்ரஸ்ய ஶாணக்ஷௌமாதிகாநிச। குதபஸ்யோகபட்டஞ்ச வாஸாஸ்யுநவைஹ வேத்"= சுத்தமான உடை கிடையாவழி நாருடை = நார்மடி, பட்டாடை, வெண்கம்பளம், யோகபட்டிகை, இவைகளைத் தரித் தல்வேண்டும். ஆடையின்றிவேள்விசெய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

ஆடையின் விடய முற்றிற்று.

புண்டரவிதி.

வ்யகாந்தம். ஸ்காந்தே॥ "த்ருத்வாபுண்ட்ரம்விலாஹேதுஸ்ரௌதஸ்நானக்ரியாம் த்விஜ:। குர்வீதவிதிவத்கர்ம்மாணி நித்யம்குர்யாதபுண்ட்ரக:" = இருபிறப்பாளன் நெற்றியில்புண்டரம்=திருவெண்ணீற்றை யணிந்து சுரௌதஸ்மார்த்த கருமங்களைச் செய்யவேண்டுவது. அவற்றுட் பிதிர்கருமத்தைப் புண்டரமில்லாமலே செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. "திர்யக்புண்ட்ரம்சிவப்ரீத்யை பாபக்ஷ்யஜ்ஞானகாரணம்। ஊர்த்வபுண்ட்ரம்ஹரிப்ரீத்யை சுகபுஷ்டிவர்த்தனம்। அன்யான்யபிசபுண்ட்ராணி சக்திதேவப்ரியாணிவை" = திரியக்காகிய புண்டரம் சிவப்பிரீதியாயுள்ளது. அது பாவத்தை யொழித்து மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தரும். ஊர்த்துவ புண்டரம் விஷ்ணுப்பிரீதியா யுள்ளது. அதுசுகத்தையும் புஷ்டியை=விருத்தியையும் தரும். ஏனையபுண்டரங்கள் அந்தந்தத் தேவதைகளின் பிரீதியாயுள்ளன. எறு. காண்க.

வைதிகவெண்ணீற்றுப் புண்டரவிதி.

சுருதசங்கிதை வேள்வி விசேடகாண்டம் - ககு - வது. அத்: ஸூதசம்ஹிதாயாம் யஜ்ஞவைபவகண்டே ॥ ஈட ॥ அத்யாயே॥ "அக்நிஹோத்ரோத்பவம் பஸ்ம சுத்தமாசாரஸாதரம்। அக்நிகார்யாதிகர்ம்மாணி ப்ராப்தாலோக்யச்சஸப்தபி:। அபிமம்த்ர்யமஹாதேவம் பாவயித்வாஸமாஹித:। பஸ்மனாஹ்னஸர்வாங்கம் ஸமுத்தூல்யததஸ்பரம்। திர்யக்த்ரிபுண்ட்ரமுக்தேன வர்த்மனாமதிமத்தர:। லலாடேசததாஸ்கந்தே தத்தோரஸிதாரயேத்" = அக்கினிஹோத்திரத்திற் பிறந்த சுத்தமாகிய திருவெண்ணீற்றைக் கொண்டு "அக்நிரிதி" என்றதுமுதலிய "பிருதுஹத்ஜாபாலோபநிஷத்தி" லுள்ள ஏழுமந்திரங்களால் மந்திரித்து மாஹாதேவரைத் தியானித்து, அவ்வெண்ணீற்றினைச் சருவாங்கமுமாகவத்தூளனஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுவது. பின்பு "காலாக்நிருத்திராம்" என்னும் பஞ்சருத்திரத்தி லுள்ளதோர் உபநிடத்தில் கூறியிருக்கும் விதிப்படித் திரியக்காகத் திரிபுண்டரத்தைச் சிரம், நெற்றி, மார்பு, தோள் முதலிய மூட்டிடங்களு மாகிய இவ்விடங்களிற் றரிக்கவேண்டுவது. எறு. காண்க.

திருவெண்ணீறு தரியாமலிருக்கலாகாது.

இதுவுமது. "సద్యోజ్ఞాచ్చకుశలాత్" என்று தொடங்கி "భస్మ నోద్ధూళనాదపి। త్రిపుండ్రధారణాచ్చైవ సదానప్రచ్యుతోభవేత్"= சத்தியத்தினாலும், தருமத்தினாலும், நல்லுணர்ச்சியாலும், திருவெண்ணீற்றினுத்தூளனத்தாலும் தரியக்கால மூன்றுபுண்டரங்களாக் குழைத்திடுதலினாலும் மனிதன் எப்பொழுதும் தவருமலே யிருக்கவேண்டுவது. எறு. காண்க.

இதுவும் சூதசங்கிதை, ౨0 - வது - அத்: "జ్ఞానాంగేభ్యస్సమానేన భస్మైకంపరమంమతం"=ஞானத்துக்குக்காரணமாயுள்ளன வெல்லாவற்றுள்ளும் திருவெண்ணீறு சிறந்தது என்பது முன்னோர் யாவரும் துணிந்ததுணிபு. எறு. காண்க.

பிருஹத்ஜாபாலோப நிஷத்து. బృహజ్జాబాలోపనిషది॥ "భిగ్భస్మ రహితంఫాలం భిగ్గ్రీవమశివాలయం। భిగనీశార్చనంజన్మ భిగ్వీర్యామశివాశ్రయాం॥ ఇతి పంచమెఋాహ్నే" = திருவெண்ணீறிடாத நெற்றியை நோக்காதொழிக. சிவாலயமில்லாத வூரைவிட்டொழிக. சிவபூசை செய்யாத பிறப்பை = உடம்பினை வெறுத்தொழிக. சிவனையறிந்து பற்றுதவித்தையை மறந்தொழிக. எ - று. ஐந்தாவது பிராமணத்திற் காண்க.

இன்னும் அவ்வுபநிடதம் - எ-ம் பிராமணம். "సద్యోజాతాది పంచ బ్రహ్మమంత్రైర్గృహీత్వాభస్మ రితిభస్మేత్యభిమంత్ర్య మానస్తోకఇతినముద్ధృత్య త్రియాయుషమితిజలేన సమృజ్య త్రియంబకమితిశిరోలలాట వక్షస్కంధేషు కృత్వా పూతో మోక్షీభవతి" "సద్యోజాతం" = சத்தியோசாதம் என்றது முதலிய பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தினால் திருவெண்ணீற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு "అగ్నిరితిభస్మ" என்றது முதலிய மந்திரங்களாற் செபித்து "మానస్తోకే" என்றமந்திரத்தினால் மேலெடுத்து "త్రియాయుషం" என்றமந்திரத்தினால் சலம்விட்டுக் குழைத்து "త్రియంబకం" என்ற மந்திரத்தினால் தலை, நுதல், மார்பு, தோள் முதலிய விடங்களில் திரிபுண்டரமாகத் தரித்துப் பரிசுத்தனாய் முத்தியை யடைந்தவனுவான். எறு. காண்க.

திருவெண்ணீற்றின் விளைவு முறை, திருவெண்ணீற்றின் திறம், திருவெண்ணீற்றின் வேறுபாடுகள், ஆவின் இலக்கணம்,

சோடபவிலக்கணம், அதனைச்சோதிக்கும் முறை, விரஜாஹோம விதி, அக்கினிஹோத்திரத்தின் சமஸ்காரம், அதனைச்செய்யும் வகைமை, மந்திரதீக்ஷை, தரிக்கும்முறைமை, தரிக்கத்தக்கஅதிகாரிபேதம், அத்திருவெண்ணீற்றின் திருப்பெயர்கள்முதலியவை அவைவந்த காரணம், அதனதுமான்மியம், திருவெண்ணீற்றைப் பழித்தவர்களடையும் குற்றம், அத்திருவெண்ணீற்றின் இன்றியமையாததன்மை, விபூதிஸ்நானத்தின் மான்மியம், வெண்ணீற்றின் காப்புவிதி, ஷோடசத்தானத்தின் தேவர்கள், பஞ்சத்தான விரகசியம், முதலியவிடயங்களெல்லாம் விசேடமாக பிரஹத்ஜாபாலோபநிஷத்து, காலாக்கினிருத்திரோபநிஷத்து, அங்கிரசசங்கிதை, சூதசங்கிதை, முதலியசுருதி மிருதி இதிகாசபுராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. அன்றி ஆகமங்களில் விரித்து கூறப்பட்டுள்ளன. ஆண்டுணர்க.

உளர்த்துவபுண்டரம்.

பிரமாண்டபுராணம். ப்³ரஹ்மாண்ட³புராணே॥ "பர்வதாக்³ரேநதீதீரே க்ஷர்மக்ஷேத்ரே விசேஷத:। சிந்தூரேசவல்மீகே துலஸீமூலமृத்திகா। மृது³மேதாஸ்துஸங்க்³ராஹ்ய வர்ஜயேத்ஸ்ந்யமृத்திகா:" = மலையின்மேல், நதிக்கரையில், புண்ணிய பூமியில், சமுத்திரதீரத்தில், புற்றுக்களில், துளவத்தின் அடியில், உள்ள மண்ணினைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுவது. மற்றையமண்களை விடவேண்டும். எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "ஶ்யாமம்ஶான்திகரம்ப்ரோக்தம் ரக்தம்வஶ்யகரம்ப⁴வேத்। க்ரீகரம் பீதமித்யாஹு: ஶ்வேதம்ஶ்வேதமுச்யதே" = கறுத்தமண் அனிஷ்டங்களை யொழிக்கும், செம்மண்வசியத்தைத்தரும், பச்சைமண் செல்வத்தைத் தரும், வெள்ளைமண் வைஷ்ணவம். எ று. காண்க.

இதுவுமது. "அங்கு³ஷ்ட²ப்ரபுஷ்டிபர்யந்தம்ப்ரோக்தோ மத்⁴யமாயுஷ்கரீப⁴வேத்। அனாமிகாதான்யோ முக்திதாசப்ரதர்ஶிநி। ஏதைரங்கு³ளிபே⁴தை³ஸ்து காரயேந்நகை²ஸ்ஸ்ப்ருஶேத்" = பெருவிரல் புஷ்டியைக்கொடுக்கும், நடுவிரல் ஆயுளைத்தரும், சற்றயல்விரல் இச்சித்தவண்டியைத்தரும், சுட்டுவிரல் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும். இவ்விரலால் செய்யவேண்டுவது நகத்தாற் தொடலாகாது. எ று. காண்க.

இதுவுமது. "வர்தி²பாகृதிம்வாபி வேணுபத்ராகृதிந்தத²ா। பத்³மஸ்யமகு³ளாகாரம் த்ரிபவக்ரமத²ாபரம்। மத்ஸ்யகூர்மாகृதிம்வாபி ஶங்கா²கார மத²ாபரம்" =

வற்றியிற் பொருத்தப்பட்ட நீபத்தைப்போலும், மூங்கலிலை யைப்போலும், தாமரையின் அரும்புபோலும், (அரும்பு=மொக்கு) வெண்டாமரையி னிதழ்போலும், மீனைப்போலும், யாமை யைப்போலும் உருவம்அமைந்த புண்டரங்களைத் தரிக்கவேண் டுவது. எறு. காண்க. யாமை என்பது இக்காலத்து ஆமையென மருவிற்று.

இதுவுமது. "ప్రశాంగుళప్రమాణంతు ఉత్తమోత్తమనుచ్యతే। నవాంగుళంమధ్యమంస్యా ప్రష్టాంగుళమతఃపరం। సప్తషట్పంచభిర్వృద్ధ్యా మధ్యమంత్రివిధంస్మృతం। చతుస్త్రిద్వ్యంగులైర్వృద్ధ్యా కనిష్ఠంత్రివిధంభవేత్" = பத்துஅங்குலநீள மாகிய ஊர்த்துவபுண்டரம் மிகவுத்தமமானது. ஒன்பதுஅங்குல அளவையுடையது மத்தியமம். எட்டங்குல அளவையையுடை யது அதமமாம். இஃதோர்வகை. மற்றொருவகையாவது, ஏழ், ஆறு, ஐந்து, அங்குல அளவையுடைய மூன்று வகையான புண் டரமும் மத்தியமமாம். நான்கு, மூன்று, இரண்டு, அங்குல அள வையுடைய மூவகைப்புண்டரமும் கனிஷ்டமாயுள்ளது. எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "లలాటేకేశవంవిద్యాన్నారాయణమథోదరే। మాధవంహృది ప్రన్యస్య గోవిందంకంధమూలకే। ఉదరేవిష్ణుమేపార్శ్వే విష్ణురిత్యభిధీయతే। తత్పార్శ్వే బాహుమధ్యేతు స్మరేచ్చమధుసూదనం। త్రివిక్రమంకంఠదేశే వామకుక్షౌతువామనం। శ్రీధరంబాహుకేవామే హృషీకేశంతుకర్ణకే। పృష్ఠేచపద్మనాభంతు కకుద్దామోదరంన్యసేత్। నామానిద్వాదశైతాని వాసుదేవేతిమూర్ధని। పూజాకాలేచహోమేచ సాయంప్రాతస్సమాహితః। నామాన్యుచ్చార్యవిధినా ధారయేదూర్ధ్వపుండ్రకం" = கேசவன் முதலிய பன்னிருமூர்த்திகளையும் நெற்றிமுதலிய பன்னிரண்டு அங்கங்களிலும் தியானித்துத் தலைமேல் வாசுதேவனைத் தியானி த்துப் பூசை, ஹோமம், முதலியவற்றில் காலை மாலையு மாகிய இருபோதிலும் பன்னிரண்டு ஊர்த்துவ புண்டரங்களையும் தரிக் கவேண்டுவது. எ-று. காண்க. இவை சிலபிரதிகளின் பாடமாக வழங்குகின்றன.

சத்தியவிரதன். సత్యవ్రతః॥ "ఊర్ధ్వపుండ్రంమృదాశుభ్రం లాలేయస్య దృశ్యతే। చండాలోపిశుద్ధాత్మా పూజ్యఏవనసంశయః" =மண்ணால் வெள்ளை யாகயார்முகத்தில் ஊர்த்தபுண்டரம்காணப்படுகின்றதோ? அவன் நீசனே யாயினும் பரிசுத்தன் செய்யும் பூசையைப் பெற்றுக்

கொள்ளத்தக்க தரத்தையுடையன் இதில் ஐயமில்லை. எ - று. காண்க. இவ்வசனமும் சிலபாடங்களிலே மாத்திரம் வழங்குகின்றது.

கௌதமர். "கோபீசந்தனமூர்த்வ புண்ட்ரதாரீநித்யம் பாபம்ஹம்தி கேவலம்॥ சாலக்ராமசிலாலக்நம் குங்குமம்சந்தனம்சயஃ। தேஹதாரயதேநித்யம் ஸமுக்தோ பவதி த்ருவம்" = கோபி சந்தனத்தில் ஊர்த்துவ புண்டரத்தைத் தரித்தவன் மிகுந்த பாவங்களை யொழிக்கின்றான். சாளக் கிராமத்திற்குப் பூசித்த செஞ்சந்தனத்தைத் தேகத்திற்றரித்தவன் முத்தனாகின்றான். எ-று. முத்தன்=முத்தியடைந்தவன். இது சிலபாடங்களில் வழங்குகின்றது.

புண்டாவிதி முற்றிற்று.

மூலமிருதிகள் எவற்றிலுள்ளும் கருமத்திற்குச் சிறந்த அங்கமாகப் புண்டாதாரணம் கூறப்படவில்லை. சுருதிகளில் ஆராயுமிடத்துத் திருவெண்ணீறு தரித்தல் பிரசித்தமாக விருக்கின்றது. மிருத்திகையாலூர்த்துவ புண்டரம் சில வுபநிடதங்களிலுள்ளதென்று சிலர் கூறுகின்றனர். மிருதிகளுள்ளே ஈண்டில் மாத்திரம் வேள்வித் தீக்காரியம் முடிந்தபின்பு "காப்பிடுதல்" என்பதாக வெண்ணீறு தரித்தலைக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ்விரண்டு வசனங்களும் வேள்வி விதியில் இத்தால் வடமொழி யுரையாசிரியராகிய மாதவாசிரியரால் உதாகரிக்கப்பட்டுள்ளன. சாதாரணமாக எங்கும் கிடைக்கத்தக்க சுதசங்கிதை முதலிய நூல்களில் வெண்ணீறு தரித்தலே விசேடமாகவும் விரிவாகவும் கூறப்பட்டன. அவ்வாறே கோபிசந்தனவூர்த்துவ புண்டரத்திற்கும் தளவமிருத்திகை தரித்துக்கும் "ஊர்த்வபுண்ட்ர வசனம்" "சிலபிரமாண்டமுதலிய புராணங்களில்" காணப்படுகின்றன. திருமூலவடிவாக வெள்ளை மண்ணினால் ஊர்த்துவபுண்டரங்களைத் தரிப்பதற்குக் குறிப்பு மாத்திரமாயில் கூர்மபுராணத்தில் காணப்படுகின்றது. சில வைஷ்ணவர்கள் பாலிருந்து கிடைத்த ஹரிதஸ்மிருதி புத்தகங்களில் சுவேத தீபத்திலிருந்து வைதேயர் கொண்டுவந்த மேலைக்கோட்டை என்றவழங்கும் திருநாராயணபுரத்து வெண்மிருத்திகையால் "ஸ்ருக்வத்வ புண்ட்ரதாரணம்" =சக்ரத்திருர்த்துவ புண்டாதாரணத்தை விதிக்கும் வசனம் காணப்படுகின்றது. காஞ்சீசத்தாரால் அச்சியற்றி வெளிப்படுத்திய "விம்சதிஸ்மிருதி" = இருபது மிருதிப்புத்தகங்களில் அந்த வசனமில்லை. இவ்வாறு அந்தந்தச்சமய வாதிகளின் நூலில் அநேகவிதமாக அந்தந்தப் புண்டரங்களுக்குப் பிரமாண வசனங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சிற்சிலவற்றோடு மாத்திரஞ் சிற்சிலருடன்பட்டு மற்றுஞ்சிலவற்றை யுடன்படாது விட்டுவிட்டனர். பழை

மையாயுள்ள ஓலிப்புத்தகங்களில் மூப்பத்தாறு மூலஸ்மிருதிகள் ஒரே யொரு கோசமாக மூன்று தேசத்திலிருந்து மூன்றுபுத்தகங்கள் எங்களுக்குக்கிடைத்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பார்க்குமிடத்து மேற்குறித்த "ஹாரீதவசனம்" என்பது ஹாரீத ஸ்மிருதியுள் இல்லை. முக்கியமாய் இப்புண்டர வழக்குகள் எல்லாம் சமயபேதங்களால் பிரபலித்திருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. இவ் விடயத்தில் உண்மையை விசாரித்து வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினால் பல ருடைய விரோதங்களுக்குக் காரணமாகின்றது என்று எண்ணி அதனவருள் ளச் சுகத்தையும் விரும்பிய வெங்களிறகு மேற்கொள்ளவில்லை.

ஆயின் மைசூர் சீமை நகரம் டிஸ்டிரிக்டிலிருந்து வந்த பழமையான மாதவிய புத்தகத்துள் புண்டரப்பிரகரணமே கூறப்பட்டதில்லை. பராசர மூலத்துள்ளும் இவ்விஷயம் கூறப்பட்டதில்லை. மற்றைய மிருதிகளுள்ளும் வழங்கவில்லை. ஆதலின் இற்றப்பிரகரணம் இந்நூலில் பாடபேதமாக விருக்கலாமென்று தோன்றுவதற்கு இடமுண்டாயிருக்கின்றது. புண்டரவிஷயத்தில் எங்களுக்கோ வெனில் ? "பூர்வேராசரிதோ தர்மஃ" = தன்முன்னோர் ஆசரித்தபடி தான் ஆசரிப்பதே தனக்குத் தருமம். எனவே தன்பிதாமுதலிய பெரியர் நடந்தவாறு தான் நடப்பது என்பதேயாம்.

இதுவும் ஸ்நாநவிதி.

காலை நீராடலின் வழியே மற்றைய நீராடலின் விதி கூறப்படுகின்றது சங்கர். ஶங்கஃ॥ "ஸ்நானந்துத்விவிதம்ப்ரோக்தம் கௌணமுக்யப்ரபேதத:। தயோஸ்துவாருணம்முக்யம் தத்புனஷ்த்விதம்பவேத் "=ஸ்நாநம் இருவகைப்படும். பொதுவெனவுஞ் சிறப்பு எனவும். அவ்விரண்டனுள் வாருண ஸ்நாநஞ் சிறப்பு. அது அறுவகைப்படும். எ-று.

அறுவகை நீராடலாவன.

சிறப்புடைய நீராட லாறுவகைப் படுமென்ன ஆக்கினேய புராணத்துட் கூறப்பட்டன. ஆக்நேயபுராணே॥ "நித்யம்நைமித்திகம்காம்யம் க்ரியாம்காம்மலகர்ஷணம்। க்ரியாஸ்நானம்ததாஷஷ்டம் ஷோடாஸ்நானம்ப்ரகீர்த்திதம் " = நித்தம், நைமித்திகம், காமியம், கிரியாங்கம், மலத்தை யொழித்தல், கிரியா ஸ்நாநம் என்று ஆறுவகையாக நீராடல் கூறப்பட்டது எ – று. காண்க.

நித்தஸ்நாநம் வருமாறு.

சங்கர். ஶங்கஃ॥ "அஸ்நாதஸ்துபுமான்நார்ஹோ ஜபாக்நிஹவனாதிஷு। ஸ்நாத ஸ்நானந்தத்கர்தும்நித்யஸ்நானம்ப்ரகீர்த்திதம் " = புருடன் நீராடாவிட்டால் செ

பம் ஹோம முதலிய கருமங்களைச் செய்வதற்குத் தக்கவனுவ தில்லை. அதுநிமித்தம் உதயகாலத்தில் செய்யும் ஸ்நாநம் நித்த ஸ்நானமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. எ-று. காண்க.

நைமித்த ஸ்நானம்.

இதுவுமது. "சண்டாலச்சவயூபாம்ச்ச ஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸ்நாதா ரஜஸ்வலாம்। ஸ்நாத்வாஸ்துயதாஸ்நாதி ஸ்நானந்தைநித்திகம்விதுஃ" = தீண்டாத பஞ்சமனை, பிணத்தை, பூப்பானவளை = மாதவிடாயானவளையும், "ச" என்றதனால், நாருக்கர்முதலிய ஊணர்களையும், நாய், பன்றிமுதலிய வற்றையும், மலமூத்திர மெச்சில் முதலிய அருவருக்கும் பொருள்களையும், தீண்டி அந்தத்தீட்டைப் போக்கடித்துக் கொள்ளும்படி செய்யும் ஸ்நாநம் நைமித்திகம் என்னப்படும். எ-று.

காமிய ஸ்நாநம்.

இதுவுமது. "புண்யஸ்நாநாதிகம்யத்து தைவஜ்ஞவிதிசோதிதம்। தத்காம்யம்ஸ முதிஷ்டம் ஸகாமஸ்தத்ப்ரயோஜயேத்." = சோதிடநூலி னறிவன் விதியா லேவப்பட்ட காலிற்செய்யும் புண்ணியஸ்நாந முதலியது யாது? அதுவே காமியஸ்நாநம் என்று எண்ணப்படுகின்றது. காமித்தவன் அதைச் செய்யவேண்டுவது. எ-று.

கிரியாங்க ஸ்நாநம்.

இதுவுமது. "ஜபுஷ்காமஸ்தபஃத்ராணி அர்ச்சிஷ்யந்தைவதாஃபித்ரூன்। ஸ்நானம தாவத்தஸ்யஸ்து க்ரியாங்கமிதிகீர்த்திதம்" = பரிசுத்தமா யுள்ளன வற்றைச் செபிப்பதற்கு வேண்டியாயினும், தேவர்களையும் பிதிரர்களையும் பூசிப்பதற்கு வேண்டியாயினும் யார்? ஸ்நாநஞ்செய்வனே? அது கிரியாங்கஸ்நாநமென்று கூறப்பட்டது. எ-று.

மலமொழிக்கும் ஸ்நாநம்.

இதுவுமது. "மலாபகர்ஷணம்நாம ஸ்நானமப்யங்கபூர்வகம்। மலாபகர்ஷணார்த்தாய ப்ரவ்ருத்திஸ்யஸ்யகீர்த்திதா" = உடம்பிலுள்ள மலங்களை = அழுக்குகளை யொழிக்கவேண்டிச் செய்யும் அப்பியஞ்சனஸ்நாநம்=பூசிக்கழுவுதல் மலாபகர்ஷணஸ்நாநம் என்னப்படும். எ-று.

கிரியா ஸ்நானம்.

இதுவுமது. "நரஸ்ருதெவகாகேஷு தீர்த்தேஷுசநதீஷுச। க்ரியாஸ்நானம்ச மத்திஷ்டம் ஸ்நானம்த்ரிவிதாக்ரியா" = குளங்கள், சுனைகள், தீர்த்தங்கள், நதிகள் முதலிய விவற்றினுள் கருமானுஷ்டானத்தின் பொருட்டுச் செய்யும் ஸ்நானம் கிரியாஸ்நானம்என்னப்படும். எறு. காண்க.

மாத்தியாந்நிக ஸ்நானம்.

உச்சியில் நீராடலைக் கூறுவதற் கிது இடனல்ல வாயினும், காலை முழுக்கினைப் போலும் உச்சியில் நீராடுதலும் நித்தமா யிருத்தலின், அதுஅதிகாரப்பட்டமையின்=மேற்கூறி வந்தமை யால், ஈண்டுகூறப்படுகின்றது. மாத்தியாந்நிகஸ்நானமும் நித்தமெ ன்றுவியாக்கிரபாதர்கூறினர். வ்யாக்ரபாதஃ॥ "ப்ராதஸ்நாயாதபாவெந்நித்யம்ம த்யஸ்நாயாதத்தாபாவெத்" = உச்சிப்பொழுதில் தினந்தோறுந் தவறு துநீராடுவோன் காலைமுழுக்குஞ் செய்தவனேயாகின்றான். எ-று. காண்க.

மத்தியாந்ந ஸ்நானவிதி.

கூர்மபுராணத்துள். கூர்மபுராணெ॥ "ததொமத்ய்யாஹ்நஸமயெ ஸ்நானார்தம்ருதமாஹரெத்। புஷ்பக்ருதான்ருசிலா ஸ்ரொமயம்சுத்தமெவச। நதீஷுதெவகாதெஷு தடாகெஷுசரஸ்ஸுச। ஸ்நானம்சமாசரெந்நித்யம் கர்தப்ரஸ்ரவணெஷுச। பரகீயநிபானெஷு நஸ்நாயாத்வைகதாசன। பஞ்சபிண்டாந்தமுத்தர்த்ய ஸ்நாயாத்வாநம்பவெந்நரஃ" உச்சிப்போது வந்தவுடனே நீராடுதற் பொருட்டுச் சுத்தமாகிய மண்ணினையும், பூக்களையும், அரிசுதைகளையும், தருப்பைகளையும், எள்ளினையும் கோமயத்தையும் "ச" = என்றதனால் கலவைத் தூள் (கந்தப்பொடி என்று வழங்கும்) உலர்ந்த நெல்லிவித் துப் பொடி, புளி, வெண்ணீறு, முதலியவற்றையுங்கொண்டு நதி கள், சுனைகள், குளங்கள், மடுக்கள், தடங்கள், கயங்கள், அருவி கள், ஊற்றுக்கள், கிணறுகள், முதலியவற்றில் நாடோறும் நீராட வேண்டுவது. அங்ஙியர் தொட்ட = எடுத்த நீர்நிலைகளி லாயி னும், நீர் நிலைகளை அடுத்துள்ள நீர்த்தொட்டிகளி லாயினும்முழு கலாகாது. நீர்நிடையாவழி ஐந்து சேற்றுண்டைகளை வெளியி லெடுத்தெறிந்து முழுகினும் முழுகுக எ-று. காண்க.

உச்சியின் முழுகத்தவனும் தகாதவனும்.

இதுவுமது. "స్నానంమధ్యందినేకుర్యా త్సుజీర్ణేస్నిగ్ధమాయయుఃl నభుక్త్వా లంఘయేయోస్నా నాజ్జాతేంభసినాకులఃl" = நண்பகலில்=உச்சியில், உண்ட உணவு சிரணித்திருக்குமாயினும், தேகத்தில் நோயற்றிருக்குமாயினும் ஸ்நானஞ் செய்யலாம். உண்டவனும், அலங்காரஞ் செய்துகொண் டிருப்பவனும், யோகப்பயிற்சியி லுள்ளவனும், தானறியாத நீர்நிலைகளிலும், ஒத்தமனமில்லாதவனும் நீராடலாகாது. எறு. காண்க.

ஆச்சிரமம் = நிலைமை வேறுபாட்டால் ஸ்நாநவேறுபாடு.

ஆச்சிரமபேதத்தால் ஸ்நாநவேறுபாட்டை தக்ஷர்கூறினர். దక్షఃl "ప్రాతర్మధ్యాహ్నయోస్స్నానం వానప్రస్థగృహస్థయోఃl యతేస్త్రిషవణస్నానం సకృచ్చబ్రహ్మచారిణఃl" = வானப்பிரஸ்தனுக்குங் கிரகத்தனுக்கும் காலைமுழுக்கும் உச்சி முழுக்குமாகிய விரண்டும் விதிக்கப்படுகின்றது. சங்கியாசிக்கு முக்காலத்திலும் நீராடுதலே விதிக்கப்படுகின்றது. பிரமசாரியனுக்கு ஒருதடவை நீராடலே விதிக்கப்படுகின்றது. எ-று. காண்க.

நீராடலின் விசேடம்.

உடன் பாட்டுவகையாலும் எதிர்மறை வகையாலும் நீராடலுக்கு மந்திரமுண்டா யிருத்தல் வேண்டுமென்று வியாசர் கூறினர். వ్యాసఃl "మంత్రపూతంజలేస్నానం ప్రాహుస్స్నానఫలప్రదంl నవృథావారిమగ్నానాం యాదసామివతత్ఫలం" = மந்திரங்களால் பரிசுத்தமாகும்படி நீரிலே முழுகிய கருமத்தாலடையும் பயனைத்தரும் என்று பெரியர்கூறுவர் அப்படிப்பரிட்டஸ்நாநத்தின்பயன் அந்நீரில்முழுகியியற்கையாகவே கிடக்கும் நீர்வாழ்வன = மீன் தவளை முதலிய பிராணிகளைப்போல் வீணாகாவாம். எ-று.காண்க.

யோகயாஞ்ஞவற்கியர். యోగయాజ్ఞవల్క్యఃl "మత్స్యకూర్మకమండూకా స్తోయేమగ్నాదివానిశంl వసంతిచైవతేప్నానాన్న పున్యంతిఫలంక్వచిత్" = மீன், யாமை, தவளை, முதலியன இரவும்பகலும் நீரினுள்ளேயே முழுகிக்கிடக்கின்றன. அவை அம்முழுக்கினால் யாண்டும் பயனடையமாட்டாது. எ-று. காண்க.

மந்திரம்வேண்டாதார்.

நீராடலுக்கு மந்திரமிருக்கவேண்டுவது என்றது இருபிறப் பாளரையே குறித்தது அங்ஙனம் விஷ்ணுகூறினர். விஷ்ணுஃ॥ "ब्रह्मक्षत्रविशांचैव मंत्रवत्स्नानमिष्यते। शूद्रस्यैवहिशूद्रस्य स्त्रीणांचकुरुनंदन" = அந்தணர்க்கும், அரசர்க்கும், வசியர்க்கும் மந்திரத்தோடுங்கூடிய ஸ்நானத்தையுடன்படுகின்றது. மாதர்க்கும்சூத்திரர்க்கு மந்திரமின்றி வெறும் நீராடலேபோதும் என்பது தருமராசனுக்குக் கண்ணன் கூறியவாறு. எறு. காண்க.

நீராடலுக்குரிய மண்ணின்விசேடம்.

நீராடலின்பொருட்டு மிருத்திகைகொள்ளவேண்டுமென்று கூறியிருப்பதனுள் உள்ள விசேடத்தைச் சாதாதபர் கூறினர். சாதாதபஃ॥ "शुचौदेशेसंगृह्य शर्करास्थादिवर्जिताः। रक्तश्वेतातथागौरा मृत्तिकात्रिविधास्मृता। मृत्तिकाभूतक्रालेपाद्बिलाच्चपृथिवीमयोः। कृतशौचावशेषाच्च नग्राह्योऽसप्तमृत्तिकाः। मृत्तिकांगोमयंवापि ननिशायांसमाहरेत्। नगोमूत्रपुरीषेतु गृह्णीयाच्छुद्धिमान्नरः" = சுத்தமாகிய விடத்தில் மணல் கற்கள்முதலியன வில்லாத மண்ணினைத்தேடிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுவது. அந்தமண்சிவந்தது, வெண்ணிறத்தது, பச்சைநிறத்தது எனமூவகைப்படும். சுடுகாட்டுள்ளதும், எலியின் வளையிலுள்ளதும், சுவர்பூசியதி லுள்ளதும், வழிக்கணுள்ளதும், மரத்தடியிலுள்ளதும், வேறொருவன் சௌசம் செய்துகொண்டு மிருந்தது மாகிய ஏழ்வகைமண்ணினையும் கொள்ளலாகாது. மண்ணினையும், ஆவின் சாணத்தையும், இரவில் கொள்ளலாகாது. ஆவின் மயமூத்திரங்களே யறிவுடையவன் இரவிற் கொண்டுவரலாகாது. எ–று. காண்க.

அங்கப்பிரக்ஷாளனம்.

யோகயாஞ்ஞவற்கியர். யோகயாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "गत्वोदकांतंविधिवद्धृत्वापत्तृपृथक्स्थितौ। क्षिप्त्वाकृत्वाम्बुदंतांतु गोमयंतद्विचक्षणः। आद्यमोत्तममध्यानामंगानां क्षालनंतुतैः। भागैरेपृथक्पृथक्कुर्याद्भागेनैवमृदसंकरः" = சலத்தினருகே சென்று விதிப்படி, கொண்டுபோகப்பட்ட ஸ்நானத்திரவியங்களைச்சுத்தபூமியில் வேறுவேறுகவைத்து, மண்ணினையும் ஆவின்சாணத்தையும் மும்மூன்று கூறுசெய்து

தனித்தனி யிட்டு ஒரு பங்கினில் உத்தமமான அங்கத்தைக் கழுவி மற்றொரு பங்கினில்நடுவானஉறுப்புக்களைக் கழுவி, வேறு பாகத்தினில் கீழ் அவயவங்களைக் கழுவுதல் வேண்டும். மண்ணின் பங்குகள் ஒன்றோடொன்று சேராதபடி வைக்க வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

சௌனகர். சௌனகः॥ "ப்ரயதோமृதமாதாய மூர்த்வாமார்ஜ்ஜோமயம்। ஏகதேசேபृதக்குர்யாத்" = ஐம்பொறிகளையும் அடக்கினவனாய் ஸ்காநதிர்த்தத்தினில் இரகசியமான இடங்களில் மண், அறுகு, நாயுருவி, ஆவின்சாணம் இவைகளை வேறுவேறாக இட்டு அலம்ப வேண்டுவது. எறு. காண்க.

வசிட்டர். வசிஷ்டः॥ "மृதேகயாசிரஃக்ஷேத்ரே த்வாப்யாம்நாசேஸ்தஸோபரி। ஆதஶ்சதஸृபிர்தேகாயம் ஷடிபிஸ்பாதௌததோபவத। ப்ரக்ஷேத்ரஸர்வகாயந்து த்விராசம்யய தாவிதி" ஒரு மண்ணால் தலையையலம்பி, உந்திமுதல் கழுத்தள வும் இருமண்ணிட்டு அலம்பி, பின்புகால்வரையில் கீழ் உடம் பினை நான்குவிசை மண்பூசி அலம்பி, இரண்டு பாதங்களையும் ஆறுதரம் மண்ணால்தேய்த்து அலம்பி, அதன்பின் உடம்பெல் லாம் நீரினால் கன்முக் அலம்பி, விதிப்படி இருகால் ஆசமனஞ் செய்யவேண்டுவது. எ - று. காண்க.

மிருத்திகை ஸ்நானம்.

அங்கங்களை யலம்பியபின் செய்யத்தக்கனவற்றைச் சௌனகர் கூறினர். சௌனகः॥ காயத்ர்யாஜதிர்ஜ்யே ஜேதாஷ்யாதாதோஜேவா இதிமृதமபிமந்த்ரயேத். ததோயதஇந்த்ரஸ்ய ஸ்ரேஷ்டஸ்யதேவிஸோபிமृதஇதிதிர் நுமேஜரிதரிதி மृதமாதாய, ப்ரதிமந்த்ரம்ப்ரதிதிசேம் ஷ்பேத்பூர்வாதிக்ரமேண। ததஸ்தாமார்த்ரீகுர்யா தृதாபூர்வந்துமந்த்ரவத்" = காயத்ரிமந்திரத்திற்குச் சூரியன்தெய் வம்ஆசவே, அதனாலும், "அதோஜேவா" என்றமந்திரத்தினாலும்மண் ணினை மந்திரித்தல்வேண்டும். பின் "யதஇந்த்ர" என்றது முதலிய மந்திரங்களால்மண்ணினையெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுவது. மண் ணினை நீர்விட்டுக்குழைத்துக் கிழக்குத் திசைமுதல் வரிசையாக பூசிக்கொள்ளவேண்டுவது. மண்ணினை யெடுத்து உபயோகிப்ப தற்கு எஜுர் வேதத்துள் "அஶ்வக்ராந்தேரதக்ராந்தே" என்றது முத லிய மந்திரங்கள் பிரசித்தியாயிருக்கின்றன. எ-று. காண்க.

கோமய ஸ்நாநம்.

இதுவுமது. "ஹரஶ்சிகோமயேநைவ மக்ரமக்ரேதிபிப்லவன்। அக்ரமக்ரஞ்ச ரந்தீநா மோஷதீநாம்பநைவநே। தாஸாமுபஶுபஸ்தீநாம் ஸுரபீணாம்ஶரீரதஃ। உத்பந்நம் லோகஸாக்ஷ்யர்த்தம் ஸர்வக்ரம்காமஶோதநம்। த்வம்மேரோர்காம்ச்சிகாம்ச்ச பாபஞ்சநுதகோமய" = மறுபடியும் ஆவின்சாணத்தினால் "அக்ரம்அக்ரம்" என்று கூறிக்கொண்டே யொவ்வொரு ஆரணியத்திலுமுள்ள ஓஷதிகளி னுடைய கொழுந்துகளைப் புசிக்கின்ற இடபமனைவிகளாகிய பசுக் களுடைய உடம்பிலிருந்தும் பிறந்ததே! உலகசௌக்கியத்தின் பொருட்டுப் பரிசுத்தமாகவும் தேகத்தைச் சோதிக்கத் தக்கதாக வும் உள்ள கோமயமே! நீ என்னுடைய நோய்களையும் துன் பங்களையும் பாவங்களையும் போக்கடிப்பாயாக என்ற அருத்த முடையதாய் மேலே குறித்ததாயுள்ள ஸ்மிருதி மந்திரத்தினைக் கூறிக் கோமயஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

தாருவை ஸ்நாநம்.

இதுவுமது. "காண்டாத்காண்டாதித்வாப்ய மங்கமங்க முபஸ்ப்ருஶேத்। "காண்டாத்காண்டாத்" = என்றது முதலிய இரண்டுமந்திரங்களால் இரண்டிரண்டு அறுகம்புல்லின் இதழ்களைக்கொண்டு தனித்தனி ஒவ்வொரு அங்கங்களையும் நீரிற்றோய்த்துப் பரிசிக்க வேண்டு வது. எறு.

அபாமார்க்க ஸ்நாநம்.

இதுவுமது. "அபாபமபகிர்விம மபகிருத்யமபாதபஃ। அபாமார்க்த்வ மஸ்மாகம் ஸர்வம்பயமபாவஸ்யாஹ" = பாவமற்றதே! களிம்பற்றதே! மாறற்செய்கை=அபிசாரச் செய்கையற்றதே! வெயிற்குற்றத்தை யொழிக்கத்தக்கதே! ஓய் அபாமார்க்க மூலிகையே! நீ எங்களு டைய கெட்ட அச்சத்தைப் போக்கத்துத்திருத்திசெய்க. என்ற மந்திரத்தைக் கூறி அந்தமூலிகையால் அவயவங்களைப் பரிசிக்க வேண்டுவது. எறு. காண்க.

நீர்த்தெய்வப்பிரார்த்தனை.

இதுவுமது. "அதஹிரண்யஶ்ருங்கமாஹ தேவீரபஸ்த்வம் தரிஷ்யுபஸ்தாம" = பின்பு நீரருகேநின்று, "ஹிரண்யஶ்ருங்கம், ஆஹ தேவீஃ, அபஸ்த்வதஃ" என்ற மந்திரங்களால் பிரார்த்திக்கவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "ஸுமித்ராநஇத்யஃ ஸ்ருஷ்ட்வாஇதுர்மித்ராஇதி பஹிஃஷிஞ்சேத்"= "ஸுமித்ராநஃ," = என்றமந்திரத்தைக் கூறி நீரைக்கையாற் றொட வேண்டும். "துர்மித்ராஃ" என்றமந்திரத்திலில், மேல் நீரிற் சிறிது வெளியிலிறைக்கவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

இதுவுமது, "தத்ஸன்த்ரிக்ஷுத்ருஷ்ட்யை சக்ஷுஷீ ப்ரக்ஷால்யமநஸாஜபேத்"= பின்பு "இஷ்ரிக்ஷுஃ" = என்ற இருக்கு வேதமந்திரங்களை நீரிற் புகுந்து மனத்துள்ளே செபிக்கவேண்டுவது. எ - று. பின். "சக்ஷுர்தாமேத்யாதீநி ஆபிவாவ்யாஹ்ருதீர்ஜபேத்। சிவேநமேஜபித்வைவ மாபஹத்யபலம்ஜபேத்" அந்த நீரிற் சாமவேதகானஞ் செய்யவேண்டும். வியா ஹிருதி மந்திரங்களைச் செபிக்கவேண்டும். "சிவேநமே" என்ற மந்திரத் தைச் செபிக்கவேண்டும். அதன் பின் "ஆபஃ" என்ற மந்திரங் கூறி நீரின் மூழ்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

தீர்த்த ஆவாஹனம்.

வசிட்டர். வஸிஷ்டஃ। "மேதேதமிதித்வாப்யாம் தீர்தாந்யாவாஹயேத்புதஃ।குரு க்ஷேத்ரம்கயாம்கங்காம் ப்ரபாஸம்நைமிஷம்ததா" = பின்பு "மேதேதம்" என் றுமிரண்டு மந்திரங்களால் குருக்ஷேத்திரத்தையும் கயாக்ஷேத் திரத்தையும், கங்கையையும், பிரபாச க்ஷேத்திரத்தையும், நை மிசாரணியத்தையும் மற்றுமுள்ள தீர்த்தங்களையும் அறிந்தவன் ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

சங்கர். சங்கஃ। "ப்ரபத்யேவருணம்தேவ ஸுஃபாஸாம்பதிமீஶ்வரம்। யாசிதம்தே ஹிமேதீர்த ஸர்வபாபாபநுத்தயே। தீர்தமாவாஹயிஷ்யாமி ஸர்வாக்ஹநிஷூதநம்। ஸா ந்நித்யமஸ்மிம்ஸ்தோயே க்ரியதாம்மதநுக்ரஹாத்। ருதாஸ்ப்ரபத்யேவரதா ஸ்ஸர்வாநபு மந்ததா। அபநீபுண்யாதேபதாஶ்ச ப்ரபத்யேவருணம்ததா। சமயம்த்வாஹமேபாபம் ரக்ஷம்துவஸதேவமாம்" =சலபதியாகியும் நியாமகராகியும் உள்ளவரு ணதேவனைச் சரணடைகின்றேன். ஓ! வருணரே! எல்லாப்பாவ ங்களையும் போக்கடிப்பதற்கு நான் வேண்டிய தீர்த்தத்தை யெ வக்கருளும், எல்லாப்பாவராசிகளையும் போக்கடிக்கவல்ல தீர்த் தத்தைக் கொடுத்தருளும் நீரில் ஆவாஹனஞ் செய்கிறேன். என் விடத்து உமதுஅருளால் இவ்விடத்து அந்தநீர் வந்திருக்கும் படி செய்யவேண்டும். நீரில் வசிக்கின்றவரும் வரங்களைக் கொ டுப்பவருமாகிய எல்லா வருத்திரர்களையும் சரண்அடைந்து து

திக்கின்றேன். புண்ணியகரமாயும் பரிசுத்தமாயு முள்ள நீரையும் வருணனையும் சரணஞ்செய்கின்றேன் இவரெல்லாரும் என் பாவத்தை விரைவிற்போக்குக. எப்பொழுதும் என்னைக்காக்க. எறு. காண்க.

வசிட்டர். வசிஷ்டः॥ "ஆபோஹிஷ்டேதமாஷச்ச ஶுபசாதிவஇத்யபி। தத்தாஹிர ண்யவர்ணாஶ்சி பாவமாஸிஶிரம்ஶதம்। தஶோர்க்மீக்ஷ்யசோம்காரம் நிமஜ்யாம்தர்ஜலேஶு஭ः। ப்ராணாயாமாம்ஸுகுர்வீத காயத்ரம்சாகமர்ஷணம்" = ஆபோஹிஷ்டாஇதமூஹः - ஶுப சாதிவ" = துருபதாதிவ. "ஹிரண்யவர்ணாः" = ஹிரண்யவர்ணாः= என்ற இம்மந்திரங்களாலும், "பவமான சூக்தங்க" ளாலும் பிரார்த்தித்து சூரியனைநோக்கிப் பிரணவத்தை யுச்சரித்துத் தெளிவுடையவனாய் நீரினுள் முழுகவேண்டுவது. பிராணயாமங்களைச் செய்ய வேண்டுவது. காயத்திரி மந்திரத்தையும், அகமருடணசூக்தத்தையும் செபிக்கவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

விஷ்ணு. விஷ்ணுः॥ "தஶோப்ஸுமக்னஸ்த்ரிரகு மர்ஷணம்தத்விஷ்ணோரிவரமம்பதம்। ஸாவித்ரீம்யுஞ்ஜீமனஇத்ய நுவாகம் புருஷஸூக்தம்வாஜபேத்। ஸ்நாதஶர்ஷிதர்பணாவாஸாதே வர்ஷிபித்ருதர்பண மம்தஸ்தஏவகுர்யாத்" = பின்பு நீரின் மூழுகி அகமருடணசூக்தத்தை மும்முறையும், "தத்விஷ்ணோரிவரமம்பதம்" = என்னும் மந்திரத்தையும், சாவித்திரிமந்திரத்தையும், "யுஞ்ஜீமனः" என்னும் மந்திரப் பிராமண பிரசினத்திலுள்ள அனுவாகத்தையுமாவது, அல்லது புருடசூக்தத்தையாவது செபிக்கவேண்டுவது நீராடியபின்னர் ஈரவுடையால் தேவரிஷி பிதிர்தருப்பணத்தை அந்நீரிலிருந்தபடியே செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

மேதாதிதி. மேதாதிதिः॥ "தஶோம்஭ஸிநிமஜ்ஜன்து த்ரिः பதேதமர்ஷணம்। ப்ரதக்ஷ்யான்மூர்தனிததா மஹாவ்யாஹ்ருதீர்ஜலம்" = பின்பு நீரில் முழுகியவனாய் அகமருடண சூக்தத்தை முக்கால் செபிக்கவேண்டும். மஹாவியா ஹ்ருதி மந்திரங்களால் சலத்தைத் தலைமேலிறைத்துக் கொள்ளவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

வசிட்டர். "ஸ்நாத்வாஸம்ருஹ்யவாஸான்ய தூனானம்ஶோதயே ந்நதா।அப வித்ரீக்ருதாதௌது கோபீனாஸ்ரீவவாரிணா। யோனேனஏதினாஸ்நாதி யத்ரகுத்ரீம் ஭ஸிஸ்விஜः॥ ஸதீர்தஶலமாப்நோதி தீர்தேஶுத்விகுணம்஭வேத்" = நீராடியபின்பு வேறு ஆடையுடுத்துமண்ணல் தொடைகளை அலம்பிச் சோதித்துக் கொள்

ளவேண்டும். அத்தொடைகள் கௌபீனத்தினின்றும் தவறின கெட்டநீரினல் அசுத்தமாயுள்ள தாதலின். இவ்விதியினல் எந்த விருபிறப்பாளன் ஏதேனும் ஓர்நீரினல் ஸ்நானஞ்செய்தால் அவன்தீர்த்தங்களிற் சென்று ஸ்நானஞ்செய்தபயனை அடைகின்றான். தீர்த்தங்களிலேயே முழுகினல் அவனுக்குண்டாம் பயன் இரட்டிப்பாகும். எறு. காண்க.

ஸ்நானத்திற்கு எய்தியதன்மை லெய்துவித்தல்.

யோகயாஜ்ஞவல்க்யர். யோகயாஜ்ஞவல்க்யः॥ "యఏషఽన్తరజఃపాపీ కృస్నానాన్యవిధిరుత్తమः। ఆసామర్థ్యాస్నకుర్యాచ్చే త్తత్రాయంవిధిరుచ్యతే। స్నాన మంతర్జలైవ మార్జనాచమనేతథా। జలాభిమంత్రణంచైవ తీర్థస్యపరికల్పనం। ఆఘమర్షణ సూక్తేన త్రిరావృత్తేననిత్యశः। స్నానాచరణమిత్యేత ముపదిష్టంమహాత్మభిः" = விரிவாகச்சொல்லப்பட்ட இந்த ஸ்நானவிதி மிகச்சிறந்தது. இவ்வனவினையும் முற்றும் அனுட்டிப்பதற்கு ஆற்றலில்லாவழி, இலேசாகிய அனுகற்பத்தை விதிக்கின்றும். நீருள்ளேமுழுகி நீராடுவதும், இறைத்துக் கொள்ளுவதும், ஆசமனஞ்செய்வதும், நீரை அபிமந்திரித்தலும், தீர்த்தத்தில் முழுகும்போது செய்யத்தக்க சம்பந்த விதிகளாம். சாதாரணமாக நாள்தோறும் அகமருடண சூக்தத்தைமும்முறைசெபித்து முழுகுவதேபோதுமென்று பெரியோர்களால் குறிக்கப்பட்டது. எ-று. காண்க. காலை முழுக்கும் உச்சி முழுக்குமாகிய விரண்டும் நித்தியமாம்.

உச்சிநீராடலும் நித்தியஸ்நானவிதியு முற்றிற்று.

நைமித்திகஸ்நானம்.

மனு. மனுः॥ "దివాకీర్తిముదక్యాంచ సూతికాంపతితంతథా। శవంచస్పృశ్య స్త్రీనంచైవస్పృష్ట్వా స్నానేనశుధ్యతి" = நீசனை, கைவிலக்கமானவளை, பிள்ளை பெற்றவளை, பதிதனை = பிரஷ்டனை, பிணத்தை, அதைத்தொட்டவனைத் தொட்டால் நீராடுவதாற் சுத்தனாகின்றான். எ-று. காண்க.

சசேலஸ்நானம்.

கௌதமர். గౌతమः॥ "శవస్పృశేమధ్యోదక్యాం సూతికాంపతితంతథా। స్పృష్ట్వాస్నానమథాస్యాకృచైలేనసంశయः" = பிணத்தைத்தொட்டவனை,

பூத்தவளை, மகப்பேறு பெற்றவளை, நிலைகெட்டவனைத் தொட்டால் "சசேலஸ்நானம்" சசேலஸ்நானத்தால் சுத்தனாகின்றான். எ-று. காண்க.

வேறு மிருதியில். ஸ்மृத்யந்தரே॥ "பதிதசண்டாலஸூதிகோ ரஜஸ்வலஸ்ப்ருக்ததஸ்ஸ்ப்ருஷ்டி ஸ்நஸ்நசேசநசேல உபகோபஸ்பர்சநாத்சுத்யேத்" = நிலைதவறினவன், சண்டாளன், சூலிருந்து பெற்றவள், மாதவிடாயானவள், பிணம் அதைத்தொட்டவள், இவர்களைத் தொட்டால் சசேல ஸ்நானத்தால் சுத்தனாகின்றான். சசேல ஸ்நானமென்பது அக்காலத்து நின்றிருந்தவாடைகளோடு நீருள் மூழ்குவது. எ-று. காண்க.

இவ்விடத்து, நிலைமைகெட்டவன் முதலினோர்கள் முதலாக அவனைத் தொட்டவனதி மூன்றுவதாவான்வரைக்கும் சசேல ஸ்நானத்தால் சுத்தியுண்டாம் நாலாவனுக்கு ஸ்நானத்தால் சுத்தி அங்கிரசம் மரீசிகூறினர். மரீசிः॥ "உபஸ்ப்ருசேச்சதுர்தஸ்து தமூர்த்வம்ப்ரோக்ஷணம்ஸ்மृதம்" = நாலாவான் நீராடவேண்டுவது. அவன்பின்னுவானுக்கு நீர் தெளித்துக்கோடலே யமையுமெனக்கூறப்பட்டது. எ-று. காண்க.

சம்வர்த்தர் இருவர் மட்டிலே ஸ்நானம் கூறினர். ஸம்வர்தः॥ "தஸ்ப்ருஷ்டிநஸ்ப்ருசேத்யஸ்து ஸ்நானந்தஸ்யவிதீயதே। ஊர்த்வமாசமநம்ப்ரோக்தம் த்ரவ்யாணாம்ப்ரோக்ஷணம்யதா" = நிலைகெட்டவன் முதலியோரைத் தொட்டவனும், அவனைத் தொட்டவனும் நீராடவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகின்றது. அதன்பின்பு திரவியங்களுக்கு நீர்த்தெளித்தல் எவ்வாறோ? அவ்வாறே ஆசமனம் கூறப்பட்டது. எ-று. காண்க. இது மனமறியாது தொட்ட விடயம்.

அங்கிரசம் சங்கிரகக்காரர் கூறியிருக்கின்றனர். ஸம்க்ரஹகாரः॥ "அபுத்திபூர்வஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே த்வயோஸ்நானம்விதீயதே। த்ரயாணாம்புத்திபூர்வேது தஸ்ப்ருஷ்டிந்யாயகல்பநா" = அறியாமற் றொட்டுவிட்ட பக்ஷத்தில் இருவர்வரையில் ஸ்நானமும், அறிந்துதொட்ட பக்ஷத்தில் மூவர்வரையிலும் ஸ்நானமும் ஸ்பரிசதோஷ நியாயத்தைப்பற்றி ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றது. எ-று. காண்க.

கூர்மபுராணம். கூர்மபுராணே॥ "சண்டாலபதிதஸ்சைவ ஸ்ஸ்ப்ருஷ்டஸ்சஸ்ப்ருசேத்யதி। ப்ரமாதாத்தத்ஆசம்ய ஜபம்குர்யாத்ஸமாஹிதः। தஸ்ப்ருஷ்டஸ்ப்ருஷ்டிநஸ்ப்ருஷ்டோ

బుద్ధిపూర్వంద్విజోత్తమః। ఆచమేతప్రయత్నేన ప్రాగుదఙ్ముఖవిధితామహః" = சண்டாளன், கருவுயிர்த்தவள், பிணம், தொட்டவனை எவனுயிரையும் அறியாது தொட்டால் நீராட வேண்டுவதில்லை ஆசமனஞ்செய்து செபஞ்செய்யவேண்டும். புலையன் முதலியோரைத் தொட்டவனைத் தொட்டவனை யாரேனும் அறிந்துதொட்டாலும் ஸ்நானம் வேண்டுவதில்லை ஆசமனஞ் செய்யவேண்டுவது என்று பிரமதேவன் கூறினர். எ-று. காண்க.

யாஜ்ஞவல்கியர். యాజ్ఞవల్క్యః॥ "ఉదక్యాశుచిభిస్నాయాత్సంస్పృష్టైరుపస్పృశేత్। ఆత్మైనమాత్మనైవ గాయత్రీమనపాసకృత్" = பூத்தவளாலும், அசுத்தங்களாலும் தீண்டப்பட்டவன் நீராடவேண்டுவது. அவனைத் தீண்டப்பட்டவன் ஆசமனஞ் செய்யவேண்டுவது. ஜலமந்திரங்களைச் செபிக்கவேண்டும். மனத்துள்ளேயொருகால் காயத்திரியைத் தியானிக்கவேண்டும். எ-று காண்க. இது தடி முதலிய கடுவே கிடக்கையில் அதனால் தொட்டவனைப்பற்றியது. அங்ஙனமல்லாக்கால் "இருவர் வாயில் ஸ்நானம்" என்று மேற்கூறிய வற்றோடு மூணுண்டாம். எவ்விடத்தில் ஆடை குறுக்கிட்டிருக்கும்போது பரிசிக்கப்படுகின்றதோ? அவ்விடத்தும் தடி குறுக்கிருக்குங்கால் தீண்டியதற்குக் கூறிய நியாயத்தையே கொள்ளலாகாது.

அங்ஙனம் பிரசேதர் கூறினர். ప్రచేతాః॥ "వస్త్రాంతరితసంస్పర్శే స్నానాన్నాన్యేషు। సాక్షాత్స్పృష్టేయుయోక్తం తద్వస్త్రాంతరితేపిచ"=ஆடை குறுக்கிருக்கச்சிதே தீண்டியது நேரேபரிசித்ததாகவே விதிக்கப்படுகின்றது. நேரே தொட்டால் என்னவிதி கூறப்பட்டதோ? ஆடை குறுக்கிட்ட காலத்திற் தீண்டியதற்கும் அதேவிதி கூறப்படுகின்றது. எ-று. காண்க.

சதுர் விம்சதி மதம். చతుర్వింశతిమతే స్నానస్యనిమిత్తాం తరముక్తం॥ "శాక్యాన్యపశాక్షైనా స్లోకాయతికకాపిలాన్। ఏకదృష్ట్వాద్విజాస్పృష్ట్వా సవాసా జలమావిశేత్। కాపాలికాంస్తూపస్పృశ్య ప్రాణాయామోద్విజోత్తమః" = புத்தர்களையும், பாசுபதர்களையும், சமணர்களையும், உலகாயதனென்னும் சார்வாகரையும், காபிலர் என்னும் நீரீச்சுரசாங்கியரையும், வேதத்தால் விலக்கப்பட்ட கொடிய கருமங்களைச் செய்கின்ற விரு

பிறப்பாள னென்பாரையும் தின்டிஞல் சசேலஸ்நாநம் செய்ய வேண்டும். காபாலிகர்களோப் பரிசித்தால் பிராணயாமத்தையிரட் டிப்பாகச் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

சண்டாளர் முதலியோரைத் தீண்டுதலே நிமித்தமாகப் பிறந்த ஸ்நாநத்தில் விஷ்ணு சில விசேடம் கூறினர். விஷ்ணுः॥ "స్నానార్హోమోనిమిత్తైన కృత్వాతోయావగాహనం। ఆచమ్యప్రయతదేవశ్చా న్నానంవిధివదాచరేత్" = யாதேனுமோர் காரணத்தினுல் அசுத்தனுய்ச் சுத்தனுகும் பொருட்டு நீராடவேண்டினுன் முதலில் சும்மாது நீரில் முழுகிவந்து பின்பு ஆசமனஞ்செய்து விதிப்படி மறுபடி யும் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

யோகயாஞ்ஞவற்கியர். యోగయాజ్ఞవల్క్యుः॥ "తూష్ణీమేవావగా హేత యదాస్యాదశుచిర్నరः॥ ఆచమ్యప్రయతదేవశ్చా న్నానంవిధివదాచరేత్" = மனிதன் எப்பொழுது அசுத்தனுகின்றனே? அப்போது சாதா ரணமாக நீரில் முழுகி எழுந்து பின்பு, முயற்சியோடும் ஆச மனஞ்செய்துவிதிப்படி ஸ்நாநம்செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

வ்நாநத்திற்குரிய சலம்.

கார்க்கியர். గార్గ్యుः॥ "కుర్యాన్నైమిత్తికంస్నానం శీతాద్భిరకామ్యమేవ చ। నిత్యంయాదృచ్ఛికంచైవ యథారుచిసమాచరేత్"=நைமித்திக ஸ்நாநமும், காமிய ஸ்நாநமும், தண்ணீராலேயே செய்யவேண்டும். நித்த ஸ்நாநமும், இச்சித்தபோது செய்யும் ஸ்நாநமும் விரும்பியபடி செய்யலாம். எ-று. காண்க.

நைமித்திக ஸ்நாநவிதி முற்றிற்று.

காமியஸ்நாநம்.

புலத்தியர். పులస్త్యుः॥ "పుష్యేచజన్మనక్షత్రే వ్యతీపాతేచవైధృతౌ। అ మావాస్యాందినస్నానంపునాత్యాసప్తమాకులం। చైత్రకృష్ణచతుర్దశ్యాం యస్నాయా చ్ఛివసన్నిధౌ। నసప్రేతత్వమాప్నోతి గంగాయాంచవిశేషతः। శివలింగసమీపేతు య త్తీర్థంపురతస్థితం। శివతీర్థమితిఖ్యాతం తత్రస్నాత్వాదివంప్రజేత్" = பூசம், ஜன் மநக்ஷத்திரம், வைதிருதி, அமாவாசை இந்தநாட்களில் நதி

களில் ஸ்நாநஞ்செய்வது ஏழுதலைமுறைவரையில் குலத்தைச் சுத்தஞ் செய்கின்றது. சித்திரைமாசம் கிருஷ்ணபக்ஷம் சதுர்த்தசி தினத்தில் சிவசந்நிதியில் யார் ஸ்நாநம் செய்கின்றாரோ? அவன் பிணத்தன்மையை யடைவதில்லை. கங்கையினிடத்தாயின் இன்னும் அதிகபயனுண்டு. சிவகுரு = சிவலிங்கத்தின் முன்பாகச் சமீபத்தில் உள்ள தீர்த்தத்திற்குச் சிவதீர்த்தமென்று பெயர், அதில்முழுகினவன்தெய்வலோகத்தை யடைவன். எ-று. காண்க.

இயமன். யமः॥ கார்த்திக்யாம்புஷ்கரேஸ்நாத ஸ்ஸர்வபாபைः ப்ரமுச்யதே। மாக்ஷ்யாம்ப்ரயாகேச முச்யதேஸர்வகில்பிஷைः॥ ஜ்யேஷ்டமாஸேதுதேபக்ஷே த்வாதச்யாம் ஸம்யதே। தசஜன்மக்ருதாத்பாபாத் கங்கா தேபாபஹாரிணீ” = கார்த்திகமாசத்தில் புஷ்கர க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்தவன் எல்லாப் பாவத்தினின்றும் நீங்குகின்றான். மாசிமாசத்தில் பிரயாகை க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்தவன் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகின்றான். ஆனிமாசத்தில் சுக்கிலபக்ஷம் துவாதசி அஸ்த நக்ஷத்திரமும் கூடியதினத்தில் கங்காநதியில் நீராடுதலினால் பத்துப்பிறவியில்செய்தபாவம் போகின்றது. ஆதலின் எப்போதும் அவைபாவங்களை யொழித்து விடுகின்றன. எ-று. காண்க.

விஷ்ணு. விஷ்ணுः॥ “சூர்யக்ரஹணதுல்யாது சுக்லாமாக்ஷ்யஸப்தமீ। அருணோதயவேளாயாம் தஸ்யாம்ஸ்நாநமஹாபலம்। புநர்வஸூபுஷ்யோயோகா தைத்ரிமாஸிசிதாஷ்டமீ। ப்ராதருத்தாய தத்ராபி வாஜபேயபலம்பவேத்” = மாசிமாசம் வளர்பிறைச் சதுர்த்தசி சூரியகிரணத்தோடு ஒத்தது. அன்று அருணோதயகாலத்தில் ஸ்நாநம் செய்வது விசேஷ பயனைக்கொடுக்கின்றது. சித்திரைவளர்பிறை அட்டமி புதவாரம் புனர்பூசமும் பூசமும் கூடியதினம் கிடைக்கும்போது நதிகளில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து “வாஜபேய” யாகத்தின் பயனை அடைவன். எ-று. காண்க.

ஆதித்திய புராணம். ஆதித்யபுராணே॥ “கார்த்திகம்சகலம்மாஸம் நித்யஸ்நாயீஜிதேந்த்ரியः। ஜபந்ஜபேத்யஸூக்தாந்த ஸர்வபாபைः ப்ரமுச்யதே। துலாமகரமேஷேது ப்ராதஸ்ஸ்நாயீநதாபவேத்। ஹரேத்யம்ப்ரஹ்மசர்யம்ச மஹாபாதகநாசநம்” = கார்த்திகைமாச முழுவதும் காடோறும் தவறாது நீராடி ஐம்பொறிகளையும் வென்றவனாய், வேள்விச் சேடத்தைப் புசித்து, உடம்பை ஒறுத்தலாகிய தவத்தைச் செய்தவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் நீங்குகின்றனன். ஐப்பசி, தை, சித்திரை, இந்தமாசங்க

ரில் எப்பொழுதும் வைகறையில் நீராடவேண்டும், வேள்வி யின் சேடமாகிய அவிசைப் புசிக்கவேண்டும். பிரமசரியவிரதத் தை அனுட்டிக்க வேண்டும். இது மஹாபாதகங்களைப் போக்க டிக்கும். எ-று. காண்க.

மச்சபுராணம். மத்ஸ்யபுராணே॥ "ஆஷாடாதிசதுர்மாஸா ப்ராதஸ்ஸ்நா யீபவேந்நரஃ। க்ஷத்ரியேப்யோ ஜனம்தத்வா கார்த்திக்யாம்நரதோ பவேத்। ஸவைஷ்ணவபதம் யாதி விஷ்ணுவ்ரதமிதம்ஸ்மிருதம்" = ஆடிமுதலிய நான்குமாசங்களில் மனி தன் உதயத்தில் நீராடத்தக்கவ னாகின்றான். வேதியர்க்கு உண் டிகளை யுதவி கார்த்திகைமாசத்தில் விரத நியமத்தோடு கூடி யிருக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்தவன் விஷ்ணு வுலகத்தை யடைவன். இதுவிஷ்ணுவிரதமென்றுகூறப்பட்டது. எ-று. காண்க.

மார்க்கண்டேய புராணம். மார்க்கண்டேயபுராணே॥ "ஸர்வகாலம்திலை ஸ்நானம் புண்யமாஸாப்ரவிஸ்துஃ। தஸ்யத்யாமலகைர்விஷ்ணு ரேகாதசயாம்விசேஷதஃ। க்ரிகாம ஸ்ஸர்வதாஸ்நானம் குர்வீதாமலகைர்நரஃ। ஸப்தமீம்நவமீம்சைவ பஞ்சபர்வஸுவர்ஜயேத்" = எப்பொழுதும் வெள்ளை யெள்ளினோடு நீராடுவது புண்ணிய லோகத்துள் வசிக்கும் திறத்தைக் கொடுக்கும், என்று அம் மார்க்கண்டேய முனிகூறினர். நெல்லிக்காயினால் பூசி நீராடினால் விஷ்ணு களிப்பையடைகின்றார். ஏகாதசியில் விசேடம் திருத் தியடைகின்றனர். செல்வத்தை விரும்பியவன் எப்பொழுதும்நெ ல்லிக்காய்பூசி ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். சதுர்தமியிலும் நவமியி லும் பஞ்சப்பருவங்கள் (எனவே, அமாவாசை, பௌர்ணவமி, கிருஷ்ணஅஷ்டமி, அந்தச்சதுர்த்தசி, சூரியசங்கிரமணம் இவைக ளிலும் நெல்லிக்காய் ஸ்நானம் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

விஷ்ணு. விஷ்ணுஃ॥ பாலாஶ்சதருணாவ்ருத்தா நரநாரீநபும்ஸகாஃ। ஸ்நாத்வாமாஹேஶ்வரீத்ருஶ்ய ப்ராப்நுவந்தீப்ஸிதம்஫லம்॥ மூகமாஸ்யுபஸிஸ்நாத்வா விஷ்ணுலோகம்ஸகச்சதி" பாலரோயாயினும், யவ்வனமுடையோரோ யாயினும், விருத்தர்க ளேயாயினும், ஆணையினும், பெண்ணையினும், அலியாயினும், மாசிமாசத்தில் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடின், தாங்கள்விரும் பியபயனை யடைவர் மாசிமாசத்தில் உஷக்காலையில் நீராடின வன் விஷ்ணுவுலகத்தை யடைகின்றான். எ-று. காண்க.

காமியஸ்நானம் முற்றிற்று.

మలాపకార్ఖిణస్నానం.

వామనపురాణం. వామనపురాణే॥ "నాభ్యంగమక్తేనచ భూమిపుత్రే। క్షౌరంచశుక్రేచ కుజేచమాంసం। బుధేచయోషి త్పరివర్జనీయా శేషేషునర్వేషు స దైవకుర్యాత్" = ఞాయిట్రుక్కిழమையில் எண்ணெயிட்டு நீராடலாகாது. செவ்வாய்க்கிழமையில் மயிர்களைதலும் ஆகாது வெள்ளிக்கிழமை செவ்வாய்க்கிழமை மாமிசம் புசிக்கலாகாது. ஏனையவெல்லாத் தினங்களுமாம். "చ" என்றதனால் சனிக்கிழமையில் மயிர்களைதலாகாது. எறு. காண்க.

சோதிடநூல். జ్యోతిశ్శాస్త్రే॥ "సంతానంశాంతిరల్పాయు ర్ధనంనిర్ధనతా తథా॥ అనారోగ్యం సర్వకామా అభ్యంగాద్భస్మరాదిషు" = எண்ணெய் முழுக்கினால் ஞாயிறுமுதல் முறையே யேழுநாட்களில், சந்தானம்=மகப்பேறு, சாந்தி, ஆம்பாயுள், பொருட்செல்வம், வறுமை, நோய், எண்ணிய பயனெய்துதலு முண்டாம். எறு. காண்க.

மனு. మనుః॥ "పఞ్చదాచరవామష్ట్యాం రిక్తాయాంచతథాతిథౌ। తైలేనాభ్యజ్యమానస్తు ధనాయుర్భ్యాంవిహీయతె" = பிரதமைதிதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஷஷ்டி, சதுர்த்தி, நவமி, சதுர்த்தசிதிதிகள், "చ" என்றதனால் அமாவாசை பூரணையுமான பருவங்கள், இவைகளில் எண்ணெயிட்டு நீராடியவனுக்குப் பொருளும் ஆயுளும் குறையும். எறு. காண்க.

கர்க்கர். గర్గః॥ "పంచదశ్యాంచతుర్దశ్యా మష్టమ్యాంరవిసంక్రమె। ద్వాదశ్యాంసప్తమీషష్ట్యో ర్నైలంస్పర్శంవివర్జయెత్" = சஷ்டி, சத்தமி, அட்டமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி, பௌர்ணவமி, சூரியசங்கிரமணம், "చ" என்றதனால் அமாவாசை, பிரதமை, சதுர்த்தி, நவமி, திதிகளும் விரதநாட்களும், பிதுர்தினங்களுமாகிய விவற்றுள் எண்ணையைத் தொடுதலு மாகாது. எ - று. காண்க.

இயமன். యమః॥ "అష్టమ్యాంచచతుర్దశ్యాం నవమ్యాంచవిశెషతః। శిరొభ్యంగంవర్జయెత్తు పర్వసంధౌతథైవచ" = அட்டமி, சதுர்த்தசி, நவமி, பருவசந்தி காலங்களுமாகிய விவற்றுள் தலைக்கெண்ணெயிடலாகாது என்றது விசேடம். எ-று. காண்க.

இதுவும் கர்க்கர். గర్గః॥ "నచకుర్యాత్తృతీయాయాం త్రయోదశ్యాంతి థౌతథా। శాశ్వతీంభూతిమన్విచ్ఛన్ దశమ్యామపిపండితః" = திரிதியை, திரயோதசி, தசமி, இவைகளில் அழியாச்செல்வத்தை விரும்பிய அறிவுடையோன் எண்ணெயிட்டுக்கொள்ள லாகாது. எ-று. காண்க.

வேண்டும்போது எண்ணெயிட.

இவ்வாறுக எந்தத்திதிகளிலும் எண்ணெயிட்டு முழுகலாகாதாயின், தேகசுகத்தை யெப்போது அடைவது என்று கருதி பிரசேதசு=வருணர். விசேடதைலங்களால் முழுகலாமென்று விதித்தனர். ప్రచెతాః॥ "సార్షపంగంధతైలంచ యతైలంపుష్పవాసితం। అన్యద్రవ్యయుతంతైలం నదుష్యతికదాచన" = கடுகெண்ணெய், சந்தன எண்ணெய், பூமணமுள்ள எண்ணெய் (எனவேசம்பங்கியெண்ணெய், மல்லிகையெண்ணெய், இன்னும் வேறுவகைகள் சேர்ந்த எண்ணெய், அதாவது, கரிசாலைதைலம், நெல்லிக்காய்தைலம், சந்தனாதித்தைலம் முதலிய என்க) இவைகளோடாயினும், இவற்றோடு கலந்த யெண்ணெயோடாயினும் தலைமுழுகினால் எப்போதைக்கும்குற்றமில்லை. எ-று. காண்க.

இயமன். యమః। "ఘృతంచసార్షపంతైలం యతైలంపుష్పవాసితం। నదోషమాప్నుయాత్తైలేషు స్నానాభ్యంగేషునిత్యశః" = நெய், கடுகு எண்ணெய், பூமணமூடைய எண்ணெய், "ச" என்றதனால் வெண்ணெய், ஆமணக்கு நெய், இவையெல்லாமும் காய்ந்து பக்குவப்பட்டிருந்தால் அவைகளோடு நித்தமும் அப்பியங்கஸ்நானம் செய்யலாம். எ-று. காண்க.

எண்ணெய்முழுக்கு முற்றிற்று.

கிரியாஸ்நானம்வருமாறு.

—:o:—

இனி கிரியாங்க ஸ்நானம் நித்திய ஸ்நானத்தைப் போலவே அனுட்டிக்க வேண்டுவது. என்னை ? "ప్రాతశ్చుక్లతిలైస్స్నాత్వా మధ్యాహ్నేవమర్చయేత్" = கணபதி சதுர்த்திதினத்தின் காலையில் வெண்

ணிற ளள்ளோடி ஸ்நாநஞ்செய்து,பகலில்கடவுளருச்சனை செய்ய வேண்டும். எ-று. இப்படிப்பட்ட ஸ்நாநம் கிரியாங்க மெனப்படும். இவைகிரியைகளுக்கு அங்கமாக விருக்கின்றன என்னும் கருத்துப் புராணங்களுள் வெளிப்படக் கூறியுள்ளது. "ஈர்ஷ்டி யாங்கர்துமநாஸ பூர்வஂஸ்நாநஂசமாசரேத்। க்ரியாங்கஂதத்ஸநுத்திஷ்டஂ ஸ்நாநஂதேவய யைத்விஜைஃ" = புண்ணியகருமத்தை மேற்கொண்டுசெய்ய விரும்பினென்முன்பாக ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டும் அந்தநீராடல் அக்கருமத்திற்கு அங்கமாக விருக்குமென்று தேவவடிவர்களாகிய அந்தணர்களால் குறிக்கப்பட்டது. எ-று. காண்க.

கிரியாஸ்நாநவிதி.

சங்கர். ஶங்கஃ॥ "க்ரியாஸ்நாநஂப்ரவக்ஷ்யாமி யதாவத்விதிபூர்வகஂ। ம்ருதிக ரதிக்ஶ்சகர்தவ்யஂ ஶௌசமாதௌயதாவிதி। ஜலெநிமக்நஸ்த்ரிர்ம்ருஜ்ய சோபஸ்ப்ருஶ்யயதாவிதி। தீர்தஸ்யாவாஹநஂகுர்யாத்தத்ப்ரவக்ஷ்யாம்யதஃபரஂ। ப்ரபத்யேவருணஂதேவ மஂபஸாஂபதமீஶ்வரஂ। யாசிதஂதேஹிமேதீர்தஂ ஸர்வபாபாபநுத்தயே। தீர்தமாவாஹயிஷ்யாமி ஸர்வாகுவிநிஷூதநஂ। ஸாந்நித்யமஸ்மிஂஶ்சித்தோயே க்ரியதாஂமதநுக்ரஹாத்" = கிரியாஸ்நாநத்தை விதிப்படி கூறுகின்றேன் முதற்கண் மண்ணிலும் சலத்தாலும் விதிப்படிசௌசஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும். பின்பு நீரில் முக்காலும் முழுகி முக்குடிநீர்குடித்துத் தீர்த்தத்தை ஆவாஹனம் செய்யவேண்டுவது. அதற்குமந்திரம். "ப்ரபத்யேவருணஂதேவஂ" என்றதுமுதலியன. இதனுரைமுன்னரே கூறியுள்ளது எ-று. காண்க.

ஸ்நாநசலம்.

அறுவகை ஸ்நாநத்திலும் முக்கிய கற்பத்தினாலும், அது கற்பத்தினாலும், நீர்விசேடங்களை விஷ்ணுபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. விஷ்ணுபுராணே॥ "ஸதீநததடாகேஷு தேவகாதபிதேஷுச। நித்யக்ரியார்தஂ ஸ்நாயாத நிதிப்ரஸ்ரவணேஷுச। கூபேநோஷ்ணோதகேயேந ஸ்நாநஂகுர்வீதவாஷுவி" = நதி (கீழ்கடல் நோக்கிச் செல்லும் யாறு), நதம் (மேல்கடல் நோக்கிச் செல்லும்யாறு), தடாகம், ஏரி, மடு, சுனை, "ப்ரஸ்ரவண" = அருவி, இவைகளில் நித்திய கருமத்தின் பொருட்டு ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டுவது. கிடையாவழி கிணற்று நீராயாவது மேலெடுத்துக்கொண்டு முழுகவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

மார்க்கண்டேயர். மார்க்கண்டேயः॥ "புராணானாம் நரேந்த்ராணா மृஷீணாஞ்சமஹாத்மனாம்। ஸ்நானம்கூபதடாகேஷு தேவதானாஞ்சமாசரேத்" = முற்காலத்து அரசர் மஹான்மாக்களாகிய இருடிகள், தேவர்கள் இவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிணறுகள், ஏரிகள், மடுக்க ளிவைகளில் நீராடவேண்டுவது. (எனவே சிறந்தமுன்னோரொடுத்த நீர் நிலைகளில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்பது). எ-று. காண்க.

நீரின்ஏற்றக்குறைவு.

மார்க்கண்டேயர். மார்க்கண்டேயः॥ "஭ூமிஷ்ஷமுத்ருதாத்புண்யம் தத஧ிபி஧ஸ்ரவணோத்கம்। ததோபிஸாரஸம்புண்யம் தஸ்மான்னதேயமுச்யதே। தீர்த்தோத்யம்ததத஧ிபுண்யம் தஸோகாம்கமிஷ்யதி" மேலெடுத்து முழுகுநீரினும் பூமிமேல் நின்றுள்ள நீரிலாடுவது சிறந்தது; மலையருவி நீர் அதனிலும் உயர்ந்தது, மடுக்கள் அதனிலும் விழுமியது; யாற்று நீரதனிலும் சான்றது. தீர்த்தோதகம் = தேவசந்நிதிகளிலுள்ள பரிசுத்தநீர், அதனினும் மாட்சிமைப்பட்டது; இவ்வெல்லாவற்றினும் மேலாயது கங்கைநீர். எ-று. காண்க.

கங்கைநீரின்சிறப்பு.

மரீசி. மரீசिः॥ "஭ூமிஷ்ஷமுத்ருதம்வாபி ஶீதமுஷ்ணமதாபிவா। காம்கம்பய ஸிபுனாத்யாஶு பாபமாமரணாந்திகம்" = மண்ணின்மேல தாகவேயாக, மேலெடுக்கப் பட்டதேயாக, குளிர்ந்ததேயாக, வெச் சென்ற தேயாக, கங்கைநீராயிற் சாலும். அது ஒருவன் சாந்துணையு மனுபவிக்கத்தக்க பெரும்பாவங்களையும் விரைவிற் போக்கிப்புனிதஞ் செய்யும். எ-று. காண்க.

விலக்காகியநீர்.

ஒழிக்கத்தகுநீரை வியாசர் கூறினர். வ்யாஸः॥ "அஸத்ப்ரயுக்தைஸுன ஸ்நாயாத்தைவாம்ஸுகைஸ। ஆத்மோத்ஸ்ருஷ்டபிஸிம்ப்யேஷுஷுஷ்கைர்வ்ரணஜலேஷுச"=தான் கட்டுவித்த தாயினும் தகாதவர் தொட்டதும், சிறந்ததல்லாததும், நிந்திக்கத்தக்கதும், தோஷமுடையதும் = நோய்க் கிடமானதும், சுருங்கியதும், ஆகிய நீர்நிலைகளில் நீராடலாகாது. எறு. காண்க.

புண்டரீகர். புண்டரீகஃ॥ "நத்யாயஸ்சபரிபர்ஷ்டம் நத்யாயச்சாவநிஸ்ருதம்। ஸதம்ப்ரத்யாகதஞ்சைவ யத்தோயம்விவர்ஜயேத்" = யாற்றிலே விழுநீரும், அந்தயாற்றி னின்றும் வழுவிப்போம் நீரும், அதினின்றும் வெளி ப்பட்டுச் செல்லும் நீரும், அதற்கு வருவாயாக வரும் நீரும் யாதோ? அவற்றையெல்லா மொழிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளத்தக்கநீர்.

சாதாதபர். சாதாதபஃ॥ "அந்யைரபிகிருதைகூபே. நரோவாப்யாதிகேததா। தத்ரஸ்நாத்வாபிபேத்வா சப்ராயஸ்சித்தம்ஸமாசரேத்" = அந்நியரா லெடுப்பிக் கப்பட்ட எவ்வகை நீர்நிலைகளிலும் ஸ்நாநம் செய்யலாகாது. ஒருக்கால் முழுகினாலும் குடித்தாலும் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்க. எ-று. காண்க.

அதன்ஒழிபு.

மேற் கூறியவற்றிற்கு ஒழிபு மனு கூறுகின்றனர். மநுஃ॥ "அலாபூதைவஸ்ரோதாநாம் நரஸம்ஸரிதாம்ததா। உத்ருத்யசதுரஃபிண்டாந்வா ரக்ஷ்யஸ்நாநமாசரேத்" = சுனைகள், மடுக்கள், யாறுகள், கிடையாவழிவேற்றே ராலெடுப்பிக்கப்பட்ட நீர் நிலைகளில் நான்கு உருண்டை மண் சேறு தூரும்பு முதலியவற்றை யாயினும் எடுத்தெறிந்து நீராட வேண்டும். எ-று. காண்க.

வெந்நீர் விடயம்.

வெந்நீரால் முழுகுவதைச் சங்கர் விலக்கினர். சங்கஃ॥ "ஸ்நா தஸ்யவஹ்நிதப்தேந தோயேநபரவாரிணா। சரீரசுத்திர்விஜ்ஞேயா நதுஸ்நாநஃபலம்பவேத்" = வெந்நீராலாயினும், அந்நியர்கைநீராலாயினும் நீராடினவனுக்கு உடம்பின்அழுக்கு ஒழிவதல்லாவேயன்றிப்புண்ணியம்உண்டாவ தில்லை எறு. எனவே காட்சிப்பயனுண்டு. அதிருஷ்டபல னில்லை யென்பது கருத்து.

யாஞ்ஞவல்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ வ்ருதாதூஷ்டோதகஸ்நாநம் வ்ருதாஜப்ய மவைதிகம்। வ்ருதாத்வஸ்ரோத்ரியோதாநம் வ்ருதாஹுத்வமஸாஹிகம்" = வெந்நீர்மூ முழுக்கு வீணனதேயாம். வைதிகமல்லாதஜபமும் வீண். வேத மறியாதோனுகிய அசுரோத்திரியனுக்குக் கொடுத்த தானமும் வீண். விருந்தினரின்றித் தான்தனியேயுண்ட உண்டிவீண். எ-று. காண்க.

"ஆபஃபவஸ்ஸாபூதா ஸ்தாஂபஹ்ன்யோஃபக:। தத்ஸ்ரஷ்டாகாலே உஷ்ணாஂபூதி பாவநஂஸ்ம்ருதம்" = நீர்எப்பொழுதும் சுத்தமானது. தியதனைச்சோதிக்கின்றதுஆகையால், எப்பொழுதும்வெங்நீரேசிறந்தது, என்று மிருதிகளிற் கூறப்பட்டது; என்று சிலர் கூறுகின்றனர். எ-று. காண்க.

மூப்பத்தறுவர். ஷட்த்ரிஂசன்ம தே॥ ஆபஸ்ஸ்வாபவிகாமேத்யாஸ் தேஜஸ்ஸம்ஸர்வஹ்ன்யா ஸஂயுதா:। தேஜஸஂதத்ரிப்ரஷஂஸஂதி ஸ்நாநமுஷ்ணேநவாரிணா" = இயற்கையாகவே நீர் பரிசுத்தமானது. அதற்கு மற்றும் பரிசுத்தமாகிய தியின்சம் பந்த நேரிட்டால் வேறு கூறுவ தென்னே? ஆதலால் நல்லோர் வெங்நீரினால் முழுகுவதனைச் சிறப்பிக்கின்றனர். எ-று. காண்க.

வெங்நீரைச் சிறப்பித்த மிருதிவசனங்கள் ஆதுரனைக்குறித்தது. அங்ஙனம் இயமன் கூறினர். யமஃ॥ "ஆதித்யகிரணைர்பூதம் புநர்பி பூதஂசவஹ்நிநா। ஆம்நாயமாதுரஸ்நாநே ப்ரஶஸ்தஂஸ்யாச்ச்ருதௌஜகம்" = சூரிய கிரணத்தாற் பரிசுத்தப்பட்டது; மீட்டும் நெருப்பினால் சுத்தமானது ஆகிய வெங்நீர் ஆதுரனுடைய ஸ்நாநத்திற் சிறந்ததென்று கூறப்பட்டது. எறு. காண்க. ஆதுரன் = இராஜிக தெய்விகங்களாற் பீடிக்கப்பட்ட நீவரமுடையவன்.

எப்பொழுது, யாறுமுதலியன கிடைப்பதில்லையோ? அப்பொழுது அவ்வாதுரன் அல்லாதவனும் வெங்நீரின் முழுகுவது விலக்கத்தக்கதல்ல என இயமன் கூறினர். யமஃ॥ "நித்யஂநைமித்திகஂ சைவ க்ரியாயாமலகர்ஷண:। தீர்த்தாபாவேதுகர்தவ்ய மஷ்டாஜகபரோஜைஃ" = நித்தஸ்நாநம், நைமித்திகஸ்நாநம், கிரியாஸ்நாநம், மலாபகர்ஷணஸ்நாநம், இவைகளெல்லாம் தீர்த்தசலம் கிடையாவழி வெந்நீராலாயினும் அங்ஙனங்கொண்டுவந்த நீரினாலாயினும் முழுக வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

விருத்தமனு. வ்ருத்தமநுஃ॥ "மூத்ரேஜந்நிஸஂக்ராந்தௌ ச்ராத்தேஜந்நிதிஷ்தாததா। அஸ்ப்ருஶ்யஸ்பர்மநைவை நஸ்நாயாதுஷ்ணவாரிணா। ஸஂக்ராந்த்யாஂபாநுவாரேச ஸப்தமாஂராஹுபர்மநை। ஆரோக்யபுத்ரமிதார்தீ நஸ்நாயாதுஷ்ணவாரிணா। பௌர்ணமாஸ்யாஂததாபர்வே யஃஸ்நாயாதுஷ்ணவாரிணா। ஸகோஹத்யாக்ருதஂபாபம் ப்ராப்நோதீஹநஸஂஶயஃ" செத்தவழி பிறந்தவழித் தீட்டு, சங்கிராந்தி, பிதிர் சிராத்ததினம், தான்பிறந்ததாதிநாட்களிலும், தொடத்தகாதவனைத்தொட்டாலு

ம், வெந்நீரால் நீராடலாகாது. சங்கிரமணம், ஞாயிற்றுக்கிழமை, சத்தமி, கிரஹணம் இக்காலங்களில், நோயில்லாமை, மக்கள், ஒக்கல்=சுற்றம் முதலியவிருத்தி விரும்பினவன் வெந்நீரால் முழுகலாகாது. பூரணை, அமாவாசையில் யார் வெந்நீரால் முழுகுகின்றனை? அவன்பசுவதை செய்தபாவத்தை யடைகின்றன்ஐயமில்லை. எறு. காண்க. மரணமுதலிய நிமித்தங்களில் வெந்நீரால் முழுக்லாகாது. பிறவெனில் வேற்றூர் கொடுவந்த நீரிலாயினும் கிணற்றினின்றும் மேலெடுக்கப்பட்ட நீராலாயினும் நீராடலாம் என்ற கருத்துக் கூறினால் மேற்கூறிய இயமன் வசனத்தோடு மாறுகோடல்=விரோதிப்பதுண்டாவதில்லை.

அவ்வெந்நீர் முழுகும் விசேடவிதி.

வியாசர். வ்யாஸः॥ "क्षीतास्वप्सुनिषिच्यैष मंत्रैस्संहारसंभृताः। गवोपिरक्यतेस्नानं नदीफलसमंविधः" = தண்ணீரில் வெந்நீர்விட்டு மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து மனைக்கண்ணும் நீராடலாம் அந்த முழுக்குநதி = யாற்றில் செய்த ஸ்நாநத்தோடொத்தது என்று உணர்வர். எறு. காண்க. கிரியாஸ்நாநம் முற்றிற்று.

கௌண ஸ்நாநத்தைப் பராசரனுரே மேற்கூறுவர் ஆண்டுணர்க.

ஸ்நாநவிதி முற்றிற்று.

சந்தியாவந்தனவிதி.

சந்தியாவந்தனத்தின் சொரூபத்தைத் தக்கூர்கூறுகின்றனர். ऋக्ः॥ "अहोरात्रस्यसंधी स्सूर्यनक्षत्रवर्जिता। सातुसंध्यासमाख्याता मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः" = பகலிரவுகளின் சந்திகாலம்யாது? சூரியனும் தாரகை = நக்ஷத்திரங்களும் கண்ணுக்குப் புலப்படாததுயாது? அது உண்மையுணர்ந்தவர்களாற் சந்தியென்று கூறப்பட்டது. எறு. காண்க. ஈண்டு சந்திஎன்னு மொழிகாலப்பிரிவையுணர்த்து மொழியாகத் தோற்றுவதேயாயினும் அக்காலத்துள் உபாசிக்கத்தக்க தேவதை "சந்தியா" என்றவும் மொழியால் உபலக்ஷண

மாகப் பொருளாகின்றது. எனவே "சந்தியா" என்னு மொழிக்கு பகலிரவுகளின் கூட்டக்காலம் என்பது வாச்சியார்த்தம், அக்காலத்தில் உபாசிக்குந் தேவதையே இலக்கியார்த்தம் என்பது லக்ஷித லக்ஷணையால் = இருமடி ஆகுபெயரால் அந்தத் தேவதையை உபாசிக்குங் கரும அனுட்டானமும் பொருளாகின்றது. இக்கருத்தால் மூலத்துள் "சந்தியா" என்னுமொழி கருமவாசக மாகும்படிப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. அல்லது உம். சந்தியிற் பிறந்த தொழில் "சந்தியா" என்னும் வியுத்பத்தி= மொழியாக்கப்பட்டால் "சந்தியா" என்பதற்கு தேவதையுபாசனை யென்பதும் வாச்சியார்த்தமே யாகின்றது.

வியாசரும் அங்ஙனம் கூறினர். வ்யாஸः॥ "உபாஸ்தே ஸந்திவேலாயாம் நிசாயாமிதரஸ்ய ச। தாமேவஸந்த்யாம்தஸ்தாம் ப்ரஹ்மவம்திமஸீஷிணः" = பகலிரவின் சந்திகாலங்களில் உபாசிக்கின்ற ஞானின் அந்தவுபாசனையையே "சந்தியா" என்று அறிவுடையோர் கூறுவர் என்று. காண்க.

அந்தக்கிரியையினை யோகயாஞ்ஞவற்கியர் விதிக்கின்றனர். யோகயாஜ்ஞவல்க்யः॥ "ஸந்தௌஸந்த்யாமுபாஸீத நாஸ்தாநோர்த்தகரீவா" = சந்திகாலங்களில் சந்தியாதேவதையை யுபாசிக்கவேண்டுவது. சூரியன் முழுவதும் மறைந்தபின்பாயினும் உதயமானபின்பு ஆயினும் செய்யலாகாது. என்று. காண்க. எனவே மறைவதற்கு முன்னும் வெளிப்படுதற்கு முன்னும் "சந்தியாவந்தனம்செய்யவேண்டுவது. என்பது கருத்து.

சந்தியின்வேறுபாடு.

அச் சந்தியை மூவகைப் படுமென அத்திரியாற் கூறப்பட்டது. அத்ரिः॥ "ஸந்த்யாத்ரயம்துகர்த்தவ்யம் த்விஜைராத்மவிதாஸதா" = தன்னை யுணர்ந்தவனால் நித்தமும் மூன்று "சந்தியாவந்தனம்" செய்யப்படுமாக - என்று. காண்க.

சந்தியாதேவதையின்பெயர் வேறுபாடு.

காலபேதத்தால் அத்தேவதைக்கு வேறுவேறு பெயர்களும் வியாசர் வகுத்தனர். வ்யாஸः॥ "காயத்ரீநாமபூர்வாஹ்ணே ஸாவித்ரீமத்ய மேதினே। ஸரஸ்வதீசஸாயாஹ்னே த்ரைவஸந்த்யாத்ரிதாஸ்மृதா। ப்ரதிக்ரஹஸ்தஸந்தோஷாத் பாத

காயுபபாதகாத்। காயத்ரீப்ராச்யதெவஸ்தூ த்ராயந்தம்த்ராயதெயதஃ। ஸாவித்ர்யாஸ்ய நாஷ்சைவ ஸாவித்ரீபரிகீர்திதா। ஜகதஃப்ரஸவித்ரீஹ வாகூர்பவத்யாத்ஸரஸ்வதீ ''=காலையில் காயத்திரி எனவும், உச்சிப்போதில் சாவித்திரி எனவும், மாலையில் சரச்சுவதி எனவும் அச்சந்தியாதெய்வம் மூவகையாகக் கூறப்பட்டது. பிறரிடத்தில் ஒன்றைவாங்கும்பாவமும், தானது வணவைப் புசித்த பாவமும், மற்றமஹாபாதக உபபாதகங்களும், ஆகிய இவற்றால் பயமுண்டாகாதபடி, செபிக்கின்றவனைக் காத்தலால் காயத்திரி என்னும் பெயராயிற்று. உலகத்தைப்பெறுகின்றவன் (எனவே பரமேச்சுரன்) சவிதாஎன்னப்படுவன் அவன்சந்நிதிப்படுதலின் சூரியனும் சவிதாஎன்னப்படுவன். அந்தச் சவிதாவை யொளிசெய்வித்துக் காட்டுதலினால் சாவித்திரி என்னும் பெயராயிற்று. உலகத்தைப்பெறுபவள் வாக்குருபமாய்-என்பது மந்திரவடிவாயிருப்பது ஆதலின் சிற்சத்தியே சரச்சுவதி என்னும் பெயராளாம். எ-று. காண்க.

சந்தியாதெய்வநிறம்.

வண்ணபேதம் வேறுமிருதியுட் கூறப்பட்டது. வறுமாறு, "காயத்ரீதுபவெத்ரக்தா ஸாவித்ரீஸ்யாத்ஸிதவர்ணிகா। ஸரஸ்வதீதத்காக்ருஷ்ணா உபாஸ்யாவர்ணதஃஸதஃ" காயத்திரி செந்நிறத்தவராயும், சாவித்திரி வெண்ணிறத்தவராயும், சரச்சுவதி கருநிறத்தவராயும் உபாசிக்கப்படுவர். எ-று. காண்க.

சந்திமும்மூதற்றலைவர் வடிவாமாறு.

இதுவுமது. "காயத்ரீப்ரஹ்மரூபாது ஸாவித்ரீருத்ரரூபிணீ। ஸரஸ்வதீஸ்ருரூபா உபாஸ்யாரூபதஃஸதஃ" = காயத்திரிபிரமன் வடிவாம், சாவித்திரி உருத்திரன் வடிவாம், சரச்சுவதி விஷ்ணுவடிவாம், எனவே காலத்திற்கேற்ற நாமரூப வேறுபாட்டால் உபாசிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க, உபாசனைஎன்பது குறைவற முற்றும் தியானித்தலாம்.

காயத்திரிமூர்த்தி தியானம்.

வசிட்டர். வசிஷ்டஃ॥முக்தாத்ரும்மஹேமநீல தவளச்சாயைர்முகைஸ்த்ரிபிர்யுக்தா மிந்துநிபத்தரத்ன மகுடாதத்ஸ்வர்ணவர்ணாத்மிகா। காயத்ரீம்வரதாபயாங்குசகசாஷ்ம் பிரிங்கபாலம்கராம்। சங்கம்சக்ரமதாரவிந்த யுகளம்ஹஸ்தைர்வஹந்தீம்பஜே "=மேற்

குமுகம் முத்தின் நிறமும், வடக்குமுகம் பவளநிறமும், கிழக்கு முகம் பொன்னிறமும், தெற்குமுகம் நீலநிறமும், மேலேக்கிய நடுமுகம் படிகநிறமுமாக, ஐந்துதிருமுகங்களோ யுடையவர் திரு முகமொன்றற்குமும்மூன்றுகண்களாகப் பதினைந்துதிருக்கண்களோ யுடையவர், அரதனமணிமுடியும், அவற்றுள் இளம்பிறைக்கீற்று மூடையவர், இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுக்கும்வாசகமாயுள்ள இருபத்துநான்குமந்திரவெழுத்தினெளியேதிருமேனியாக வுடை யவர்பத்துத் திருக்கைகளும் அக்கைகள் தோறுமுறையேவரதம், அபயம், அங்குசம், கசை=சாட்டை, வெண்ணிறக்கபாலம், கதை, சங்கு, சக்கரம், இவைதாமரையும் கரித்தவர். இத்திறக்காயத் திரி தெய்வத்தை நான் தொழுகின்றேன். எ-று. காண்க. இது மும்முதற் றலைவர் திருவுருவாயும் சதாசிவமூர்த்த திருக்கோலமா யும்உள்ள காமாதலின் மூச்சந்தியிலும் சாதாரணத் தியானமாகக் கூறப்பட்டுள்ளதுளன்றுணர்க. காலபேதம்பற்றிவிசுவாமித்திரசங் கிதை முதலியவற்றுள் வேறுவேறு தியானங்களுங்கூறப்பட்டன.

இருஷ்ணயஜுர்வேதம். அஉ - வது. பிரசினத்திலும் காயத் திரி யுபாசனை கூறப்பட்டுள்ளது. வருமாறு. "ஸாயத்ர்யை ஸாயத்ரீ ச்ச்ந்தஸோ காஸ்யாமித்ரயுஷி ஸுவிதாஸவிதாஸ்ருஷ்டா ப்ரஹ்மசிரோக்ஷஸ்தர்ஹ்ருதயஞ் ருத்ரஷ்சி ஸ்ருஷ்டிர்யோனிஷ்பரிஷாபாஸவ்ய ஸோதாஸமானாஸபரிணாஸ்வேத வர்ணா ஸாம்க்யாயனஸ்ஸ தாரீ காயத்ரிஸ்துஷ்டுப் சித்யுஷ்ணிக்ப்ரதமாயாமுஷ்டுபிஹஜகதீ ச்சந்தஸீ" = காயத்திரி மந்திரத்திற்கு காயத்திரி சந்தசு, விசுவாமித்திரர் இருடி, சவிதா தேவதை, அந்த மந்திரதேவதா மூர்த்திக்கு, திருமுகம் அக்கினி, பிரமன் சிரசு, இதயம் விஷ்ணு, சிகை உருத்திரன், பிரு திவியோனி, பிராணசத்தியே பிராணன், வெண்ணிறம், சாங்கியாய நசகோத்திரம், இருபத்து நான்கு எழுத்துகள், மூன்று பாதங் கள், ஆறுவயிறு, ஐந்துதலைகளோயு முடையது காயத்திரி. எ-று. காண்க. மற்றுமுள்ள இம்மூர்த்திதியான விசேடங்களெல்லாங் காயத்திரிஇதய விக்கைமுதலிய மந்திர உபாசனைகாண்டங்களில் விரித்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. உபநிடதம் பிரம சூத்திர முதலிய வற்றுள் சகுண வுபாசனையில் காயத்திரி வித்தை யென்று கூறப் பட்டதானகாண்டமும் பிரசித்தியாயுள்ளது. காயத்திரி யுபாச னையின் உட்கருத்தி யாதெனில்? வேதம் தைத்திரிய சாகையில் கூறப்பட்டது.

கைத்திரியபிரமணம். தைத்திரீயபாஷ்யே॥ "ஏகஸ்மாத் ஸ்வயம்பிரகாசாத் பரமாத்மனோ நானாவித்யாஸஹிதாத் நானாவிதாநி பூதாநி ஜாயந்தே॥ தாநி ஜாதாநி ஸ்வஸ்வகர்மபலோபபோகாய ப்ரதிநியதாந்யேவ ஸ்வபாவாந் ப்ரதிபத்யந்தே॥ ஸ்வபாவஸ்து ப்ரஸ்ருதோ ஹ்யேஷாமவிவேகிபிரவிவேகிபிஸ்ச॥" = பிரமனையாமாறி கருமஞ்செய்து வைத்துகொண்டிருக்கும் அறிவுடைய வங்கணன், உதரத்தையும் அவ்வுதரத்தினிடத்தையும் நாடியும் சூரியனைத்தியானஞ்செய்பவனும் எல்லாக்கன்மங்களையும் அநுபவிக்கின்றனன். இக்கச்சூரியனே பரப்பிரமம் என்று தியானித்தவன் பிரமமேயாகிப் பிரமத்தை யடைகின்றனன். யார் இங்ஙனம் முணராவல்லனேனும்? அவன்பிரமத்தையடைகின்றனன். எ-று. இதனாலும் சூரியனைச் சொல்லுகின்றது. அல்லதூஉம், பிரணயாமாதி கருமங்களைச் செய்பவனும் வேதத்தில் கூறியவாறு, அந்தப்பெயர்களால் தியானிக்கத்தக்க வடிவத்தோடுங்கூடி, "சந்தியா" என்னுமொழிக்குப் பொருளாயுள்ள சூரியமண்டலப்பிரமம் என்று தியானிப்பவன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் எல்லாமங்கலங்களையும் அநுபவிக்கின்றனன். யார் இவ்வாறு கூறப்பட்டதியானத்திலுஞ்சுத்தமாகிய அந்தக்காரணம்மனமுதலியவற்றை யுடையவனுய்ப் பிரமத்தைக் கண்கூடாகப் பிரத்திக்ஷமாக அநுபவிக்கின்றனனே? அவன் முன்னரும் பிரமமேயாயினும் அஞ்ஞானத்தால் சீவத்தன்மையை யடைந்திருத்தலின்மேற் கூறப்பட்ட பிரமந்தானென்னும் முணர்ச்சியால் அந்த அறியாமை நீங்கப் பிரமத்தையே யடைகின்றனன். எனவும் பொருள் கூறுவர்.

வியாசரும் இதனையே கருதிக் கூறினர். வ்யாஸ॥ "ஸதிஸ்ஸூர்ய தபஸ்வித்ய காயத்ரீப்ரஹ்மணாநஹ। ஸோஹமஸ்மீத்யுபாஸீத யதிநாவாந்தரேஷ்வபி॥" என்னும் இத்தியைப் பேதமாக வபாசிக்கலாகாது பிரமத்தோடு நானேயாயினேனென்று எந்தவிதியாலாயினும் ஐக்கியாநுசந்தானத்தை ஒன்று படுத்தன்மையைத் தொடர்ந்து பற்றுதல் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

சந்திகாலம்.

அவ்விடத்தில், பிராதஸ்ஸந்திக்கு = உதயக் கடனுக்குக் கால அளவையைத் தக்ஷர் கூறினர். தக்ஷ॥ "தாரோதயமாரப்ய த்ரயோ நாடிமுஹூர்தாஸ்தாவத்காலஸ்ஸந்த்யாதிகர்மணாமுச்யதே। தர்மநாத்ரவிரேகாயா ஸ்தமயோமுநிபிர்ந்ருபே॥" = இரவின் கடையாமத்தின் முடிவு இரண்டுநாழிகை சந்திக்கு முதற்

காலமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சூரியமண்டல பாகத்தை பார்க்கு மளவும் சந்தியையின் முடிவளன்று முனிவர்களாற் கூறப்பட் டது. சங்கமகாலம் வரையிலும், காலைச்சந்தி கடனுக்குச் சாமா னியகாலமுண்டு. எறு. காண்க. (சங்கமகாலம் என்பது. சூரிய னுதயமுதல் அஸ்தமானவரையினும் உள்ளபொழுது அகசு என் னப்படும். அதனை யைந்துபங்காக்கி யவற்றுள் இரண்டாவதுபாக காலம் சங்கமகாலமென்னப்படும்) இதனால், சாதாரணமாக ஆறு நாழிகை வரையில் காலைச்சந்திக்கடனுக்குச் சிறவாத காலமும் உண்டு என்றபடி.

மிதேநாழிகாலமுடியும் வரையில், மாலைச்சந்திக் கடனுக்கு க்காலமுண்டு. அதனை விருத்தமனு கூறினார். வசிஷ்டரும்॥ "நபாித ர்ன ப்ரஜாமஶ்ச ஸம்஧ ்யாகாலாவபத்யே॥ முஹ்யேஷ்வனுபவர்ச்சஸர்ஷ்டிகர்மணிந்ருதஃ" = விடியற்காலமும் மிதேநாழி சமயமும் சந்திக்கட னுக்குச் சிறந்த காலமாக விருக்கின்றன. அதுகடந்தலால் கருமத்திற்குரிய பொ ருது தவறிப்போதலில்லை. என்னையெனில்? எல்லாக்கருமங்களி லும் முக்கியகாலமும், அதன்பின்னரே அனுகற்பமும் கூறப்பட் டிருத்தலின். எறு. காண்க. மிதேநாழம் = பகலின்கடை முகூர்த் தம். அது அஸ்தமானசமயம்.

சந்தியோபாசனவகை.

கூர்மபுராணத்துள் சந்திக்கடன் கழிக்கலின் முறைகுறிக் கப்பட்டது. கூர்மபுராணே॥ "பாிகராமுதஸ்திஷ்டேத் ஸர்ஷமுஸுமாஹிதஃ॥ பாி ணாயாநுத்ரயம்க்ருத்வா த்யாயேத்ஸுர்யமிதிஶ்ருதிஃ" = மிழக்குத் திசையாகப் பரப்பிய தருப்பையின்மீது நன்முக அமைதியோடு இருந்து முக்காற்பிராணாயாமஞ் செய்து, அதன்பின் சந்திக் கடவுளைத் தியானிக்கவேண்டும் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றது. எறு. காண்க.

யாஜ்ஞவல்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யர்॥ "பாிணாயாயவ்யஸம்பாிஸ்த்ருத்ய த்ருத்வ ோதகஞ்ஜலிம்" = பிராணாயமஞ் செய்து, ஜலதேவதைசம்பந்த மாக மூன்றிருக்கு மந்திரங்களால் மேலே நீர் தெளித்துக் கொண்டு. எறு. காண்க.

பிரகஸ்பதி. ப்ருஹஸ்பதிஃ॥ "ஜப்த்வாசமனியவ்யாஸூ ந்ஸ்ருத்வாசார்யதி ஶேஷதஃ॥ ஸந்தியோபஸ்ப்ருஶேந் பாிணாயாமஸமன்வஹம்" = அசைவற ஆசன

மிட்டுப் பிராணவாயு இயங்குதலைத் தடுத்து, அதினால் முதலி யோனைத் தியானித்துக் கண்முடி. வாய்போகாது பாதுகாப்பாக் கைப் பழகவேண்டும். எறு. காண்க.

பிராணயாம விலக்கணம்.

பிராணயாம விலக்கணத்தை மற்றுங்கூறினர். மநு:॥ "ஓம்பூர்புவ ஸ்ஸுவஸ்தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோதேவஸ்யதீமஹிதியோயோந: ப்ரசோதயாத்" என்னும் மூன்றுவியாகிருதி மந்திரங்களோடும், ஒருபிரணவ மந்திரத்தோடும், காயத்திரிசிரோமந்திரத்தோடும் கூட்டிக் காயத்திரியை மும்முறைப் பிராணவாயு இயங்காமற் றடுத்துச் செபிக்கவேண்டும். அங்ஙனஞ் செய்வது பிராணயாம மென்று கூறப்படுகின்றது. எறு. காண்க.

யாஞ்ஞவல்கியர். யாஜ்ஞவல்க்ய:॥ "காயத்ரீசிரஸாபூர்வம் ஜபேத்வ்யாஹ்ருதிபூர்விகாம் ப்ரணவேனவஸம்யுக்தாம் த்ரிரயம்ப்ராணஸம்யம:" — காயத்திரியை அதன்சிரத்தோடு கூட்டி வியாகிருதியை முதலாக்கிக் கொண்டு, ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் பிரணவத்தைச் சேர்த்துச் செபிக்கவேண்டும். மூக்கால் இவ்வாறு செய்வதே பிராணயாம மெனப்படும். எறு. காண்க.

யோகயாஞ்ஞவல்கியர். யோகயாஜ்ஞவல்க்ய:॥ "பூர்புவஸ்ஸுவர்மஹர்ஜன ஸ்தபஸ்ஸத்யந்தத்தைவச ப்ரத்யேகங்காரேண ஸம்யுக்தம் ததாதத்ஸவிதுரிதம் ஓமாபோஜ்யோ ரித்யேதச்சுரபிஷச்சாத்ரியோஜயேத்" ப்ராசவர்தனயோகாத்து ப்ராணாயாமஸ்த்ரிதா" — "பூ:" பூ:॥ புவ:॥ புவ:॥ ஸ்வ:॥ சுவ:॥ மஹ:॥ மஹ:॥ ஜந:॥ ஜன:॥ தப:॥ தப:॥ சத்யம்॥ ஸத்யம்॥ இவ்வேழு மந்திரங்களும் சுவர்க்கம் முதல் சத்தியலோக வாயிலும் உள்ள ஏழுபுண்ணிய லோகர் பெயர்களாக விருக்கின்றன. ஓங்காரம் பிரமவாசகமாம். மேற் கூறிய வேழுமந்திரங்களின் முதலில் இந்த வோங்காரத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். அதனால் அவ்வுலகமுற்றும் பிரமவடிவாகப் பாவிக்கப்பட்ட தாகின்றன. தத்ஸவிது:॥ தத்ஸவிதுர்॥ என்பது காயத்திரிமந்திரம் அதனைக் கூறவேண்டுவது. அதனுள். "தத்" தத் என்றமொழி மேற்கூறிப் போந்த புண்ணியலோகத்தோடு கலந்திருந்த பிரமவுணர்ச்சியைச்சுட்டி நிற்கின்றது. ஸவிது:॥ ஸவிதுர்॥ என்றமொழி யதனால் விசேடிக்கப்பட்டு உலகப்பிறப்பே காரணமாந் தன்மையை யுணர்த்துகின்றது. அதனால் விசேடிக்கப்பட்ட

ஹ்ரீ ஈஸ்ய॥ பர்க்கோ தேவஸ்ய॥ என்றமந்திரக்குறி, பரமனை வணங்குகின்றது. இனி அதனுடைய சிறந்தவொளியைத் தியானிக்கின்றேம். எங்களால் தியானிக்கப் பட்டவன் யாவன்? அவன் எம்முடைய அறிவை உண்மையான நல்லவழியிற் செலுத்துவன். என்பது காயத்ரிமந்திரத்தின் பொருள். பின்பு ஓங்காரத்தைச் செபிக்கவேண்டும். அதுமுக்குணங்களுக்கும், மும்மூலம் மூர்த்திகளுக்கும், முக்காலத்திற்கும், மூன்று அவத்தைகட்கும், வாசகமாய் சுத்தப்பிரம வுணர்ச்சியைக் குறித்து நிற்கின்றது. முற்கூறிய காயத்ரி மந்திரப்பொருளோடு பிரிவற அநுசந்திக்க வேண்டுவது. பின்னர். "ஆபோ ஜ்யோ" = ஆபோ ஜோதி என்ற மந்திரத்தைச் செபிக்கவேண்டும். அது சூரியசந்திராதியர்க்கும் அத்தேவதைகளையுடைய தத்துவங்கட்கும், ஆபோ மயமாகிய பிரமனுள் மாவுக்கும், வாசகமாய் அவ்வெல்லாமாகிய சிவலோக காண்கின்றது. அந்தமந்திரத்துள்ள "ரஸ:" "ரஸ" என்றமொழி ஆனந்த மயத்தை யுணர்த்துகின்றது. "அமிர்தம்" "அமிர்தம்" என்றமொழி முத்தியென்பதே பொருளாகவையது. "ப்ரஹ்ம" பிரமம் என்ற மொழி அவற்றோடு பிரிவற்ற அறிவே வடிவாகிய உண்மைப்பொருளைக் குறிக்கின்றது. பின்பு மீட்டும் மூன்றுவியாகிருதிகளோடு அதனை "ஓம்பரமம்" = அதன் வசப்பட்டதாகச் செய்து மேற்கூறியவற்றை இவ்வெல்லா அருத்தங்களையும் ஓங்காரப் பொருளோடு கூட்டி, அதனதன் ஒலித்திறம் தவறுது மூன்றுதரம் பிராணவாயுவை மேலுக்கு ஈர்த்துப்பற்றிப் பிரமஸ்தானத்தை யிலக்காக வைத்துச் செபிக்கத்தக்க மந்திரயோகமே பிராணயாமம் என்றமொழிக்குப் பொருளாக விருக்கின்றது. விதிப்படி நூறுமொழி மாயிலவற்றை இந்த மந்திரயோக வித்தை யின்மகிமையால் உபாசிக்கின்றவன் கீழ் = நரக லோகங்களில் விழாமல், மேற்பட்டுள்ள புண்ணிய லோகவழியாக ஆங்காங்க அநுபவங்களைச் செய்து, எல்லாப் பாவங்களினின்றும் முழுங்தவறுப் என்றுமழியாத மாயிலையுடைய முத்தியை யடைகின்றான் என்பதுணர்க. அந்த யோகயாக்ஞவல்கியர் பாஷியத்தின்கருத்து.

பிராணயாமபேதம்.

யோகயாக்ஞவல்கியர். ரேசபூரகயோர்மத்யே॥ "சூர்யாதிகுண்டகோ சவ்ய: ப்ராயாமஸ்ரியக்ஷண: நாஸிகாகிருஷ்டவாஸோ ஷ்டாக்ஷரப்ரபடச்யுத: கும்ப

கோஸ்ச்சோச்வாஸா நிச்சமாஸந்துரேசகஃ" = பூரகமென்றும், கும்பகமென்றும், இரேசகமென்றும் பிராணாயாமம் மூன்று வகைமையினையுடையது. மூக்கிலால் இழுக்கப்பட்ட மேல்சுவாசம் = மூச்சு, பூரகமென்றும், அவ்வாறு இழுக்கப்பட்ட மூச்சுத்தம்பிக்குங்காலத்தில் கும்பகமென்றும் பின்பு அந்தமூச்சை மெல்லமெல்லக் கிழ்விடுங்காலத்தில் இரேசகமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. எறு. காண்க. தம்பித்தல். = அடக்குதல்.

சந்திக்கடனுக்குரியமார்ஜனம்.

மார்ச்சனத்தை வியாசர் கூறினர். வ்யாஸஃ॥ "ஆபோஹிஷ்டேத்யாதிபிர்வ்யாஹ்ருதிபிர்வாகாயத்ரீமாத்ரேணவாகாயத்ரீப்ரணவேனதுஸம்யுக்தாம் கிரேத்வாத்ரிபதாமபி" வஷட்காரோபி பெதார்த்த மதோயஸ்யுத்யாயச। ரக்ஷந்தமோமோஹாத்தாத் ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஜாக்। வாஜ்மனஸகாயஜாஸ்தோ ந்நவைதான்னவதிர்பவேத்" = "ஆபோஹிஷ்டா" என்ற இருக்குவிஞ்ஞல் கருப்பை நீரைப் பிரணவத்தைச் சேர்த்து அம்மந்திரத்தின் எட்டு வாக்கியங்களாலும் எட்டுவிசை தேகத்தின்மீது இறைத்துக்கொள்ளவேண்டுவது "யஸ்யக்ஷயாய" என்ற மந்திரத்தினால் மேல்பாகத்திற்கு நீரிறைக்கவேண்டும். எறு. இவ்வொன்பது மந்திரங்களாலும் செய்த அவ்வொன்பதுமார்ச்சனங்களும் முறையே சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தியென்று மூன்று அவத்தையிலும் காயகமானசிக வாசிகமாகிய திரிகரண பாவத்தையும் எனவே ஒன்பதுபாவங்களையும்சுடுகின்றது. எறு. காண்க. மார்ச்சனம் = நீரிறைத்தல்.

சாதாதபர். சாதாதபஃ॥ "ஜுகுமேவாதஸாதாஸ்தே மார்ஜனஸமாஹிதஃ। அர்த்தர்ச்சைதத்தாகுர்யாச்சிஷ்டானாமதமீத்ருசம்" = ஒரு இருக்கின் முடிவிலாயினும், அதன் பாதியிலாயினும், அல்லது பாதம் = காற்பாகத்தின்முடிவிலாயினும் அமைதியோடும் மார்ச்சனம்செய்துகொள்ளவேண்டும். இங்ஙனஞ்செய்வதே சிட்டர் சம்மதமாம். எ - று. காண்க.

ஹாரீதர் ஹாரீதஃ॥ "மார்ஜனார்ச்சனபலிகர்மபோ ஜனானிஜைவதீர்த்தைஸகுர்யாத்" புரோக்ஷித்துக்கொள்ளுகை, அருச்சித்தல், பலியேற்பித்தல், உண்டல் ஆகிய இந்நான்குகருமங்களையும் தெய்வதீர்த்தமுத்திரையாற்செய்யவேண்டும். எ-று. எனவே அங்கையிலிருந்து ஸ்விரா

ற்றலிவழியாகச் செலுத்தவேண்டுமென்பது. (அங்குல்யா க்ரைவதீர்த்தம்) விரற்றலியிற் றெய்வதீர்த்தம், என்பது அமரகிகண்டு.

அந்த மார்ச்சனத்தைத் தாரையாக விழுந்துகொண்டிருக்கும் நீரிற்செய்யலாகாது. அங்ஙனம் பிரமன் கூறினர். "தாரா ச்யுதேனதோயேன சந்த்யோபாஸ்திர்விகர்ஹிதா। பிதரோனப்ரசீதந்தி நப்ரசீதந்திதேவதாஃ" தாரையாக விழுகின்ற நீரினால் சந்தியாவந்தனஞ் செய்வது நிந்திக்கப்பட்டது. அவ்வாறுசெய்வதைப் பிதிரரும் தேவரும்சிறப் பிப்பதில்லை. எ-று. காண்க.

ஆயின் மார்ச்சனத்தை எவ்வாறு செய்க வெனில்? பிரமனே கூறினர். ஸ்ம்ருதி॥ "சந்த்யாதீர்த்தஜலேவாபி தாஜஸேமृण्मயேபிவா। தோயம் பரேசசாவண்டே ராஜதேதாம்ரசம்பவே। க்ருத்வாதுஹமஹாஸ்தேந சந்த்யோபாஸ்திஞ்சமாசரேத்" சந்தியாவந்தனத்திற்கு நின்ற தீர்த்தத்தின் கரையிலாயினும், மண்பாத்திரத்திலாயினும், அத்திபாத்தாற்செய்த பாத்திரத்திலாயினும், பொன் வெள்ளி பாத்திரங்களிலாயினும், மற்றுந்தகுதியுள்ள மரமுதலியவற்றாற் சமைந்த பாத்திரங்களிலாயினும், இடங்கைத்திலையாயினும், நீரைப்பெற்றுக்கொண்டு அதனால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்ய வேண்டும். எனவே மார்ச்சனம் செய்துகொள்ள வேண்டும், எ-று. காண்க.

மண்பாத்திரமுதலியன விருக்கையில் இடதுகை விலக்கானதாம். "வாமஹஸ்தேஜலங்க்ருத்வா யோதுசந்த்யாமுபாஸதே। ஸாசந்த்யாஹுதிஹிர்ஜ்ஞேயா அசுராஸ்தேஸுகர்ஹிதாஃ" = யார் இடதுகையில் நீர்கொண்டு சந்தியாவந்தனஞ் செய்கின்றாரோ அவன் செய்த சந்தியை "விருதை" என்று உணரத்தக்கது. அதனால் அசுரர் திருத்தியடைவர். என்று ஸ்ம்ருதி வசனமிருப்பதால்.

மண்பாத்திரமுதலியன இடையாவது "க்ருத்வாதுவாமஹஸ்தேன"= இடதுகையிலாவது நீர் வைத்துக் கொண்டு சந்தியாவந்தனஞ் செய்யவேண்டும்; என்று சாமானியபக்கமாக விதிக்கப்பட்டது இவ்வாறு கூறியவிதிப்படி மார்ச்சனத்தைச் செய்துகொண்டபின்பு, மந்திரங்களால் மந்திரிக்கப்பட்ட நீரைக் குடிக்கவேண்டுவது.

போதாயனர். பௌதாயனஃ॥ "ஆதாதஸ்ஸந்த்⁴யோபாஸ நவதி⁴ர்வ்யாக்²யாஸ்யா மஸ்தீர்த²ம் க³த்வாப்ரயதோ²பி⁴க்ஷேத்ப்ரக்ஷாலிதபாணிபாதோ³ பி⁴க்ஷிதாசாம்யன்னிஶ்ச மாமன்யு ஶ்சேதி ஸாயமபஸ்பீத்வா ஸூர்யஶ்சேதி ப்ராதஸ்ஸாவித்ரேண ஸுரபி⁴மத்யா ஆப்லிங்க்³யாபி⁴ர்வ்யாஹ்ருதி⁴பி⁴ர்ஹிரண்யவர்ணாபி⁴ஸ் பாவமானீபி⁴ர்வ்யாஹ்ருதி⁴பி⁴ரன்யைஶ்ச பவித்ரைராத்மானம்ப்ரோக்ஷ்யபூ தோ⁴ப⁴வதி" = பின்பு சந்தி⁴தேவதை⁴யை யுபாசிக்கவேண்டிய விதி யை விவகரிக்கின்றும். தீர்த்தத்தருகுசென்று முயற்சியோடும் அபிடேகஸ்நானம் செய்துகொண்டு கைகால் சுத்திசெய்து விதிப் படி ஆசமனஞ்செய்து மாலையில் "அக்னிஶ்ச" என்றமந்திரத்தோ டும் காலையில் "ஸூர்யஶ்ச" என்றமந்திரத்தோடும் மந்திரித்தசலத் தைக் குடித்துப் பின்பு சூரியமந்திரங்கள், கோமந்திரங்கள், அப் பிலிங்க மந்திரங்கள், வருண மந்திரங்கள், வாயு மந்திரங்கள் "ஹிரண்யவர்ணா" என்னும் அக்கினிமந்திரங்கள் இந்திரமந்திரங்கள் வியாஹிருதிமந்திரங்கள் முதலிய சுத்திகரமாயுள்ள புண்ணிய மந் திரங்களால்மந்திரித்த நீரைத்தேகத்தின் மேற்றெளித்துக்கொண் டுபரிசுத்தனாகின்றான். எ-று. காண்க.

மந்திரோதகபானம்.

பாரத்துவாஜர். பா⁴ரத்³வாஜஃ॥ "ஸாயமக்னிஶ்சமெத்யுக்த்வா ப்ராதஸ்ஸூ ர்யேத்யபஸ்பிபேத்। ஆபஸ்பிவந்துமத்யாஹ்னே ததஶ்சாசமனஞ்சரேத்" = மாலைப்போ தில் "அக்னிஶ்ச" காலையில் "ஸூர்யஶ்ச" உச்சியில் "ஆபஸ்பிவந்து" என்ற மந்திரங்களால் மந்திரிக்கப்பட்ட சலத்தைப் பானஞ் செய்து பின்பு ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

காத்தியாயனர். காத்யாயனஃ॥ "ஶிரஸோமார்ஜனங்குர்யாத்ப்ரணவேனாஸ்ய ஸப்தவி யஹ்ருதி⁴ஃ। ப்ரணவோ²பூர்பு⁴வஸ்ஸ்வஶ்ச காயத்ரீ சதுர்தீ² யகா। அத்³பி⁴ரத்³பி⁴ஶ்சைவ சதுர்த²மிதி மார்ஜனம்" நீர்த்துளிகளோடுங்கூடியதருப்பையால் தலைமேல்தெளித் துக்கொள்ள வேண்டும். அங்ஙனம் செய்வதுப்பிரணவத்தால் மூ தற்றடவை, வியாஹிருதியால் இரண்டாமுறை, காயத்திரியால். மூன்றும் விசை, ஜலமந்திரங்களால் நாலாந்தரம் எ-று. காண்க.

பாவக்கழிவு.

இங்ஙனம் மார்ஜனம் செய்துகொண்ட பின்பு செய்யத்தக்க தைப் பிரஜாபதி கூறினர். ப்ரஜாபதிஃ॥ "ஜலவுர்ணந்தத்தாஸ்யம் நாஸிகாப்ர

సమర్పయేత్। ఋతంచేత్యనువాకేన తజ్జలంతుషీంపాత్రేణ” = கைநிரம்ப நீர் வாங்கிக்கொண்டு மூக்கின்நுனிக்குக் கொண்டுபோய், “ఋతంచ” என்றமந்திரத்தைச் செபித்து அந்தநீரைப் பூமிமே லிறைக்க வேண்டும். எறு. காண்க.

அருக்கியம்.

பின்னர் சூரியன் பொருட்டு அருக்கியத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அங்ஙனம் வியாசர் கூறினர். వ్యాసः॥ “కరాభ్యాంతోయ మాదాయ గాయత్ర్యా చాభిమంత్రితం। ఆదిత్యాభిముఖస్తిష్ఠన్ శ్రీరూర్ధ్వమవసోత్సృజేత్” = இரண்டுகைகளாலும் நீர்வாங்கிக் கொண்டு காயத்திரியைச் செபித்துச் சூரியனுக்கு எதிராக நின்றுகொண்டு மூன்றுதரம் மேலே யிறைக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

ஹாரீதர். “సావిత్ర్యాదిమంత్రిత ముదకంపుష్పమిశ్రిత మంజలినాదిశేత్”= தருப்பைநுனி பூக்களோடுங் கூடியசலத்தை யங்கையால் வாங்கி, காயத்திரியால் அபிமந்திரித்துச் சூரியனுக்கு அற்பிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

அருக்கியங் கொடுப்பதில் வேறுமந்திரம் விஷ்ணுவாற் கூறப்பட்டது. విష్ణుः॥ “కరాభ్యామంజలింకృత్వా జలపూర్ణంసమాహితः। ఉదుత్య మితిమంత్రేణ తత్తోయంచదిశేదిశేత్” = இரண்டங்கைகளையும் சேர்த்து நீர்நிரம்புக்கொண்டு “ఉదుత్యం” என்னும் மந்திரத்தால்மந்திரித்து அந்நீரை பூமிமேலிறைக்க வேண்டுவது. எறு. காண்க.

இதுவுமது. “తతఃప్రదక్షిణంకృత్వా ఉదకంచస్పృశేత్” = பின்பு வலமாகவந்து சலத்தைத் தொடவேண்டுவது. எறு. இங்ஙனம் வராக புராணத்துள்ளும் கூறப்பட்டது.

வராகபுராணம். వరాహపురాణే॥ “సాయంసంధ్యాముపాసీత ప్రాక్ప్ర సూర్యాయచార్ఘ్యంజలిం। దత్వాప్రదక్షిణంకృత్వా జలంస్పృష్ట్వాపవిత్రతాం” மாலை சந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டுவது. புரோக்ஷணம் = மேற்றெளித்தலைச்செய்து, சூரியனுக்கு அருக்கியத்தைக் கொடுத்து வலம்வந்து, நீரைத்தொட்டு பின் பரிசுத்தராகின்றார். எ-று. காண்க

சுருதி. శ్రుతిः॥ “యత్ప్రదక్షిణంప్రక్రమం తితేనాప్తానమవధూన్వంతి”= வலம்வருகின்றார்; என்பதுயாதோ? அதனால் பாவத்தை யுதறுகின்றார்கள். எறு. காண்க.

யும், பகலில் பெண்புணர்ச்சி செய்தபாவத்தையும், விருஷலன் ஆனவனுடைய அன்னத்தைப் புசித்த பாவத்தையும் போக்கடித்துப் பரிசுத்தனாக்குகின்றது. எறு. காண்க.

வெளியிற்சென்று சந்தியாவந்தனஞ் செய்யினும் "விஹரணம்" என்பது முதலிய கருமாங்கங்களுக்கு குறைவுண்டாகு மாயின் மனோபினிடத்திலே தானே முச்சந்தி வந்தனத்தையும் செய்ய வேண்டும் என்று அத்திரிகூறினர். அத்ரி:॥ "ஸந்த்யாத்ரயமத கர்தவ்யம் த்விஜைனாத்மவிதாஸதா। உத்தஸந்த்யேது கர்தவ்யே ப்ராஹ்மணைச்சைவ ஹோத்ரியை" = தன்னை யுணர்ந்தவனாகிய அந்தணனால், எப்பொழுதும் முச்சந்திவந்தனமும் செய்யப்படும். வேதியரால் மனைகளிலும் இரண்டு சந்தியாவந்தனங்களும் செய்யப்படும். எறு. காண்க.

ஆயின், சிறந்திருத்தலின் வெளிச்சென்றே மூன்று சந்தியாவந்தனமும் செய்யவேண்டுமென்று நேர்ந்ததாயினும், சிரௌதமாகிய "விஹரணம்" என்னும் கருமம் புகழ்பெற்றதாமாதலின் அதனைப்பற்றிக் காலைமாலைச் சந்திகளைமனைக்கண்ணும் செய்யலாமென்று விதிக்கப்பட்டது. விஹரணம். எது. வேள்விச்சாலையில், சுரௌதாக்கினியைத் தக்ககாலத்தில் விதிப்படிப் பிரணயித்திடல். பிரணயநம் = தீவளர்த்தல்.

மாலைச்சந்தியா வந்தனத்தில் உபஸ்தானம் செய்வதற்குமந்திரவிசேடங்களை நாராயணர் கூறினர். நாராயண:॥ "வாருணீபி ரத்ராதி த்ய முபஸ்தாயப்ரதக்ஷிணம்। குர்வந்நிஶோனமஸ்குர்யா த்ரிரீஶாம்ஶ்சப்ருதக்ப்ருதக்" = வருணனைத் தெய்வமாக வுடைய மந்திரங்களால், சூரியனைப் பிரார்த்தித்து வலம்வருங்கால் திசைகளையும் திக்குப்பாலரையும் வேறு வேறுக வழிபட வேண்டுவது. எறு. காண்க.

"இமம்மேவருண" என்றது முதலிய வருணதேவதாகமான மந்திரங்கள் இவற்றில் வருணனுக்குப் பெயராகிய சொற்களின் குறிப்பினால் இந்தமந்திரங்கள் வருணனைப் பிரார்த்திப்பதற்குத் தக்கதாக விருக்கின்றதே? என்பதுவினை, அங்ஙனமாயினும் சுருதிவிசேடமானதா மூதலின் அச்சிறந்த சுருதியால் இந்தமந்திரக்குறி வாதிக்கப்பட்டு இம்மந்திரங்கள் சூரியோபஸ்தனத்திலேயே உபயோகிக்கப் படுகின்றது.

இவ்விடயம் மீமாஞ்சத்தில், மூன்றுவது அத்தியாயத்துள் ளும் விசாரிக்கப்பட்டுள்ளது. வருமாறு. விஷயவாக்கியம். சுருதி. ஸ்ருதிः "ఇన్ద్రాయ్యగ్నీషోమీయమేకాదశకపాలం నిర్వపేత్" = இந்திர தேவதாகமாகிய மந்திரங்களால், காருகபத்தியமென்னும் வேதவேள்வியை உபஸ்தானம் செய்கிறுன். எறு. காண்க.

எந்தஇருக்கு மந்திரத்துள் மந்திரக்குறியினல் இந்திரன் தேவதையாக விளக்கப்பட்டுள்ளானே? அது "ఇన్ద్రి" = என்னும் பெயரையுடையது. "కాచనస్రుతీः" என்பதுமுதலியன. அவ்விடத்து, இந்திரனென்னு மொழியினது ஆற்றலால் இம்மந்திரத்தை இந்திரோபஸ்தானத்தில் உபயோகப்படுத்தவேண்டு மென்று தொன்றுகின்றது. "గార్హపత్యం" என்ற இரண்டாஞ்சுருதியினற் றலால் காருகபத்திய மென்னும் வேள்வித்தீயை உபஸ்தாநஞ் செய்வதில் உபயோகிக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது.

இவ்விடத்துச் சமுசயம் யாது? எனில், இரண்டினையும் சேர்த்து உபஸ்தானம் செய்யவேண்டுவதோ? அல்லது, ஒன்றினையோ? அதனுள்ளும் யாதேனும் தான் வேண்டிய தொன்றினையோ? அல்லது இந்திரனையோ? அங்ஙனமல்லாக்கால் காருகபத்தியத்தையோ? என்பது.

ஆண்டு, சுருதிக்கும், சத்தவிலிங்கத்திற்கும், ஒப்புமையாற்றல், சிறந்திருத்தலினலும் முரணுதலின்றி யிருத்தலானும்இரண்டினையுஞ் சேர்த்தே யுபஸ்தானம் செய்யவேண்டு மென்பது ஒரு பக்கம்.

ஒன்றினை யுபஸ்தானம் செய்வதனல் மந்திரத்திற்கு "ఆకాంక్ష" = அவாய நிலையில்லாமையால், அங்ஙனமில்லாமையே மாறுகொளலா யிருத்தலானும் இரண்டனுள் யாதானு மொன்றனையே யுபஸ்தானஞ் செய்யவேண்டு மென்னும் நியதியாண்டுந் தோற்றுமலே யிருத்தலானும் கொள்வோ னிச்சைவழிச் செய்யலாமென்பது இரண்டாம்பக்கம். கொள்வோன் = உபஸ்தானஞ் செய்வோனகிய கருத்தா.

சுருதிசத்த வடிவமானதா மாதலினது பொருளாற்றலைப் பற்றி நிற்றலானும், ஆற்றல் உபஜீவியமா யிருத்தலின் அதற்குச்

சிறப்பு மேலாதலாலும் இந்திரனே உபஸ்தானஞ் செய்வித்துக் கொளத்தக்க பொருள் என்பது மூன்றும்பக்கம். இத்துணையும் பூருவபக்கம். மந்திரத்துள்ள இந்திரனென்னு மொழி ரூடத்தி லல்=வழக்கினல், சக்கிரனைத் தெரிவிக்கின்றது. சக்கிரன்=தே வர்கோமான். "இதிபரமைஶ்வர்ய்ய" = மேலாகிய ஐசுவரியம் என் னும் பொருளினையுடைய 'இதி" என்னும் பகுதியினற் பிறந்ததா மாதலின் இந்திரனென்னு மொழி தன்றொழிலுக்கு வேண்டுவன வாகிய சிறந்தசெல்வத்தோடு கூடிய காருகபத்திய மென்னும் வேள்வித்தீயைக் கூறுகின்றது. " குணாத்வ்யுப்ய பிதானஸ்ஸ்யாத் " = குணத்தினும் பெயர் வியாபகமானது; என்னும் நியாயத்தால், ஆற்றலிரண்டற்கு மொத்திருத்தலின் சத்தலிங்கம் = மொழிக் குறிப்பு ஐயத்திற்கிடனுகின்றது. ஆயின் அதன்மேல் கூறப்படு கின்றது என்னே ? " ரூடிர்ஶ்ஶமபஹரதி " = மொழிக்குரிய " ரூட சத்தி " = வழக்காற்றலால் " யோகசத்தி "=காரணமரபை யொ ழிக்கின்றது என்னு நியாயத்தால் காரணமரபினும் விளைந்து ணர்த்தவல்ல வழக்கு மரபுவலியதா மாதலின் தேவர் தலைமகனே செய்வித்துக் கொளத்தக்கவன்என்றுகூறதுமெனின், அற்றன்று, குறியினுலும் விளைவினுணர்த்துதலின் இரண்டற்கும் ஒத்தவலி மையே யாகின்றது. ஆகவே இவ்விடத்து, மறுக்கப்படாத சிறப் புள்ள சுருதியே உய்த்தலை = வினியோகித்தலை விதிக்கவேண்டு வது. அங்ஙனம், ஆசிரியரால் கூறப்படுகின்றது. " மந்த்ரார்தம்மந்த்ர தோபுத்வா தச்சக்திஞ்சநிரூப்யச! மந்த்ரகாண்டோவசேஶேந்த்ர ஶேஷத்வஶ்ருதிகல்பனம் "= மந்திரத்தின்பொருளைச்சாதாரணமாகமந்திரத்தினலேயே யுணர் ந்துகொண்டு அதனுள், எந்தெந்தமொழிக்கு எந்தெந்தப் பொரு ளில் ஆற்றலுள்ளதோ ? அதனையாராய்ந் துணர்ந்து மந்திரமொ ழிகளுடைய பொருளுணர்ச்சிக்கு வேண்டுவனவாகிய மொழி யின் அவாயநிலைகளைப் பற்றி " இந்திரசேடத் துவச்சுருதியை " கற்பிக்கின்றும். (எனவே இந்திரோபஸ்தானத்தைக் கூறுஞ் சுரு திவாக்கியத்திற்கு இது சேடவாக்கியமென்று கொள்வாம். என் பது பூருவபக்கூ காற்பரியம். "ஶ்ருத்யாப்ரத்யக்ஷயாபூர்வம் கார்ஹபத்யாங்க தாங்கே! நிராகாங்ஷீக்ருதேமந்த்ரே நிர்மூலாஶ்ருதிகல்பனா " = மேற்கூறிய " கா ருகபத்தியம் " என்னும் வெளிப்பட்டுள்ள சுருதியினல் இந்தமந் திரம், காருகபத்திய வேள்வித்தீயி னுபாசனைக்கு அங்கமாயிருத்

தலால் வேறொன்றினை அவாவாதபடி செய்யப்பட் டிருத்தலின், இந்திரசேடத்துவச் சுருதியைக் கற்பிப்பதற்கு = ஊகிப்பதற்கு மூலமில்லை = இடனில்லை என்பது பூருவபக்ஷத்தார் யுக்தியின் கண்டனமாம். "தேநேந்த்ரப்ரவ்ருத்தித்வாத் ஸ்ருத்யாலிங்கஸ்யபாதநம்" = அதனல் மந்திரங்களுக்கு விளைவிலே தியென்னும் உணர்ச்சியுண்டாதலின், "கார்ஹபத்ய" காருகபத்தியம் என்னும் சுருதியால், "ஐந்த்ர்யா" என்னும் குறிக்கு வாதையுண்டாகின்றது. என்பது சித்தாந்தயுக்தியாம். ஆதலின் காருகபத்தியத்தீயே உபஸ்தானஞ் செய்து கொள்ளத் தக்கது என்பது துணிபொருளாகின்றது. இனிரூடமென்பதற்கு காரணங்கருதாதுவந்த இடுகுறி என்பாரு முளர். அவர் மதமறுப்பை ஈண்டு விரிவஞ்சிவிடுத்தாம்.

மேற்கூறிய மீமாம்ஸாதிகரண நியாயப்படி, மாலைச்சந்திவந்தனத்துள்ளும் "இமம்மேவருண" என்றது முதலியவாகவரும்வருணக் குறிப்பாகிய மந்திரங்களால் சூரியப் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டுமென்று கருதி "வாருணீபிரதாதித்ய முபஸ்தாய" என நாராயணராற் கூறப்பட்டது.

சந்தியின்விசேடம்.

இயமன் சந்தியைச் சிறப்பிக்கின்றனர். யமः॥ "ஸந்த்யாமுபாஸதேயேது ஸததஸம்ஸிதவ்ரதாः। விதூதபாபாஸ்தேயாந்தி ப்ரஹ்மலோகம் ஸநாதநம்। யதஹ்நிகுருதேபாபம் கர்மணாமநஸாகிரா। ஆஸீநாபஸ்ப்ருசாம்ஸந்த்யாம் ப்ராணாயாமைர்ஹந்திதத்। யத்ராத்ர்யாம்குருதேபாபம் கர்மணாமநஸாகிரா। பூர்வாஸந்த்யாமுபாஸீநஸ் ப்ராணாயாமைர்வ்யபோஹதி। ஋ஷயோதீர்கஸந்திவா தபூர்வமாயயுருபாயயுः। ப்ரஜ்ஞாம்யஶஶ்சகீர்திஞ்ச ப்ரஹ்மவர்சஸமேவச"=யார் விரதநியமப்பயிற்சியுடையராய்ச் சந்தியை யுபாசிக்கின்றார்களோ? அவர்கள் பாவத்தை யுதறித்தள்ளி, அழியாத பிரமலோகத்தை யடைகின்றனர். பகலில் செய்கை, சொல், எண்ணம், என்னும் முக்காரணத்தால் எந்தப்பாவத்தைச் செய்கின்றனனை? அதனை மாலைச்சந்தியை யுபாசித்தவன் பிராணயாமத்தால் போக்கடிக்கின்றன். இரவில் அங்ஙனம் குற்றஞ்செய்தோன் காலைச்சந்திவந்தனப் பிராணயாமத்தால் ஒழிக்கின்றன். இருடிகள் நெடுங்காலம் தவறுமலே சந்தியை யுபாசித்ததால் முற்றுநிரம்பிய ஆயுளையும், நல்லபேரறிவை

யும், பெரும்புகழையும், சீர்த்தியையும், பிரமவொளியையும் அடைந்தனர். எறு. காண்க.

சந்திசெய்யாவிடிற் பாவமென்பது.

சந்திக்கடன் செய்யாவழி வருங்குற்றத்தைத் தக்ஷராஸ்கு றிப்பிக்கப்பட்டது. தக்ஷः॥ "संध्याहीनोऽशुचिर्नित्य मनर्हः सर्वकर्मसु। यदन्यत्कुरुतेकर्म तस्यफलभाग्भवेत्" = சந்தியாவந்தன மில்லாதவன். அசுசியுடையவனாய் நித்தமும் எல்லாக் கருமங்களுக்கும் தகாத வனே யாகின்றான். அன்றியும் வேறு எக்கருமஞ் செய்யினும் அதன்பயனை அவனடையமாட்டான். எறு. காண்க.

கோபிலர். गोभिलः॥ "संध्यामेननजानाति संध्यामेनानुपासते। जीवमानोभवेच्छूद्रो मृतश्चाग्नौभिजायते" = சந்திக்கருமத்தை யாருணரவில்லையோ? யார்முறையே யுபாசிக்கவில்லையோ? அவன் பிழைத்திருக்குங் காலத்திற்றானே சூத்திரனாகின்றான். இறந்த பின்னர் நாயாகப்பிறக்கின்றான். எறு. காண்க.

விஷ்ணுபுராணம். विष्णुपुराणे॥ "उपतिष्ठंतिवैसंध्यां यैनपूर्वां नपश्चिमां॥ व्रजंतितेमरात्तान स्तेमिस्रंनरकंनृप" = யார்காலை மாலைச் சக்திக்கடனை அனுட்டிப்ப தில்லையோ? அப்படிப்பட்ட தூரான் மாக்கள், இருணரகத்துக்குப் போகின்றார்கள். எறு. காண்க.

கூர்மபுராணம். कूर्मपुराणे॥ "योन्यत्रकुरुतेयत्नं धर्मकार्ये द्विजोत्तमः। विहायसंध्याप्रणतिं सयातिनरकायतं" = யார் சந்தியாவந்தனத்தை விடுத்து, வேறு தருமகாரியங்களில் முயற்சிசெய்கின்றானே? அவன் உத்தமனான விருபிறப் பாளனே யாயினும் பதினாயிர நரகத்தினுக்குஞ் செல்கின்றான். எறு. காண்க.

இங்ஙனங் கூறிய லெல்லாம் பீடைகளுக்குத் தப்பிப் பிழைப்போன் விடயம் பற்றியது. அங்ஙனம் யாஞ்ஞவற்கியர் கூறினர். याज्ञवल्क्यः॥ "अनार्तश्चाक्षयंकुर्यात्तु सवित्रोस्त्रासमिश्रितः। प्रायश्चित्तीभवेत्सैव लोकेभवतिनिंदितः" = நோய்முதலியதுன்பகாரணமில்லாதவேதியன்யாவன்சந்திவந்தனத்தைவிட்டு விடுகின்றானே? அவன்சூத்திரனே டொத்தவனும், பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளத் தக்கவனும், உலகத்துட் பழிப்படைந்தவனும் ஆகின்றான். எறு. காண்க.

அத்திரி. அத்ரிரபி॥ "நோபதிஷ்ठంతియెసంధ్యాం స్వష్టావష్టాసువైద్విజాः। హింసంతిహింసదాలెవై భగవంతందివాకరం" = எந்த விருபிறப்பாளன் சுக மாக விருக்குங்காலத்தும் சந்தியாவந்தனஞ் செய்வதில்லையோ? அவன் பகவனுகிய சூரியனைப்பலரறிய இமிசைசெய்தவனே யா கின்றன். எறு. காண்க.

விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "సర్వకాలమనుష్ఠానం సంధ్యయోరపి పార్థివేన్ద్రలె। అన్యత్రసూతకాశౌచ ఋభ్రమాతురభీతితः" = பிறந்தது முத லிய ஆசூசங்கள், சித்தப்பிரமை, அவசரம், பயம் இவைகளொ ழிய மற்றெல்லாக் காலத்திலும் இரண்டுசந்தி யனுட்டானங்க ளும் செய்யத் தக்கனவாம். எறு. காண்க.

சூதகமுதலிய காலவிதி.

சூதகமுதலிய உபாதியுண்டாகிய காலத்தில் சந்தியுள்ள வழியும் சந்தியை யுபாசிக்கலாகாது என்று மரீசி கூறினர். మరీచిः॥ "సూతకెకర్మణాంత్యాగ సంధ్యాదీనాంవిధీయతె" = சூதகத்தில் சந்திமுதலிய கருமங்களை விடவேண்டுமென்று விதிக்கப் படுகின்றது. எறு. காண்க.

பிறிதுவிதி.

ஆயின், புலத்தியர் அதனைமறுத்தனர். పులస్త్యः॥ "సంధ్యామస్త్రించరం హొమం యావజ్జీవం సమాచరెత్। నత్యజెత్సూతకెవాపి త్యజన్నచ్ఛత్యధొగతిం" = சந்தியா வந்தனத்தையும், வேள்விக் கருமத்தையும், சரு கருமத்தையும், ஹோம கருமத்தையும், உயிருடம்போடு கூடியுள்ள வரையில் செய்யவேண்டும், சூதககாலத்திலும் விட லாகாது. விட்டவன் கீழ்ப்போகின்றன். எறு. காண்க.

இது மானசிக சந்தியைக்குறித்துக் கூறியது. என்று தாற் பரியப் படுகின்றனர். எனவே சூதகமுதலிய வுபாதிகள் நேர்ந்த போது, சந்திமுதலிய நித்தகருமங்களை மனத்துள்ளே செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து. இக்கருத்து அம்மரீசியானே கூறப் பட்டுள்ளது. வருமாறு.

மரீசி. మరీచిः॥ "సూతకెమృతకెచైవ సంధ్యాకర్మనసంత్యజెత్। మనసాచ్చా రయెన్మంత్రా న్ప్రాణాయామమృతెద్విజः। ఏతద్విధిత్వాయస్సంధ్యా ముపాస్తెసంశితవ్రతः।

தீர்க்காயுஸ்ஸுகமேத ஸர்வபாபைஃப்ரமுச்யதே" = பிறந்தசூதகமும், இறந்த சூதகமுமாகிய விரண்டினுள்ளுஞ் சந்திக்கருமத்தை விடலா காது. இருபிறப்பாளன் அப்பொழுது பிராணயம மொழிய ஏனையமந்திரங்களை யெல்லாம் மனத்திற் சிந்திக்க வேண்டுவது. யாவனிதையுணர்ந்து விரதநியம முடையவனுய்ச் சந்தியை யுபா சிக்கின்றனனே? அவன், தீர்க்காயுளைப் பெறுகின்றன். எல்லாப் பாவங்களி னின்றும் விடப்படுகின்றன். எறு. காண்க.

செபவிதி.

சந்தியா அனுட்டானத்திற்கு அங்கமாகிய செபத்தின் விதி யை மனுகூறினர். மநுஃ॥ "ஆசம்யப்ரயதோநித்ய முபஸ்ப்ருச்யஸமாஹிதஃ। ஶு சௌதேஶேஜபஞ்ஜப்ய முபாஸீதயதாவிதி"=நாள்தோறும் சமதமங்களையுடைய வனுய்ச் சுத்தமாகிய இடத்தில் செபிக்கத் தக்கதைச் செபித்து, இரண்டு சந்திக் கருமங்களையும் விதிப்படி யுபாசனை செய்ய வேண்டும்-எறு. காண்க. சமம் = புறக்கரண மடக்கல். தமம்= அகக்கரண மடக்கல்.

செபவிலக்கணம்.

அதனைச் சங்கர்கூறினர். ஶங்கஃ॥ "குஶேபஸ்யாம்ஸமாஸீனஃ குஶோத்த ராயாம்வாகுஶ பவித்ரபாணிஸ்ஸூர்யாதி முகோவாகுமாலாமாதாயதே வதாம்ஜ்ய ன்னபங்குர்யாத்" = தருப்பாசனத்தின்மே லாயினும், அதனைப்பரப் பிய ஆசனத்தின்மே லாயினு மிருந்து தருப்பையாற் சமைந்த பவித்திரத்தைக் கையிற்புனைந்து சூரியனுக்கு எதிர்முகமாக வா யினும் அல்லது வடக்குமுகமாக வாயினும், உருத்திராக்க செப மாலையைக் கையிற்பிடித்துத் தேவதையை தியானித்துக் கொ ண்டு செபிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

வியாசர். வ்யாஸஃ॥ "ப்ரணவவ்யாஹ்ருதியுதாம் காயத்ரீஞ்சஜேத்ஸதஃ"= பிரணவ மந்திரத்தோடும், வியாஹிருதி மந்திரத்தோடும், கூடிய காயத்திரி மந்திரத்தைப் பின்பு செபிக்க வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

யோக யாஞ்ஞவற்கியர் மூடிவிலும் பிரணவத்தைச் சேர்க் கவேண்டு மென்று கூறுகின்றனர். யோகயாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "ஓங்காரம் பூர்வமுச்சார்ய. பூர்புவ ஸ்வஸ்தைவச। காயத்ரீம் ப்ரணவஞ்சாந்தே ஜபஏவமுதா

హృతః" = முதலில், ஓங்காரத்தைக் கூறிப் பின்பு வியாஹிருதி கள் மூன்றினையும் அதன்பின் காயத்திரியையும் முடிவில் மீட்டும் பிரணவத்தையும் செபிக்கவேண்டும். இங்ஙனம் செபத்தினிலக் கணம் கூறப்பட்டது. எறு. காண்க.

போதாயனர். బౌధాయనः॥ "ఉభయతస్తి ప్రణవాంస్వ్యా హృతికాం జపేత్" = இருபுறமும் பிரணவத்தை யுடையதாய் வியாஹிருதி யோடு கூடியதாய் உள்ளதனைச் செபிக்கவேண்டும். எ – று. காண்க.

செபவகை.

நரசிங்கபுராணத்துள் செபவேள்விகளுக் குள்ள வேறுபா டுகளைக் கூறப்பட்டது. నృసింహపురాణె॥ "త్రివిధోజపయజ్ఞస్యా త్ర త్రైవిధాన్ని టొధత। వాచికశ్చోపాంశుశ్చ మానసస్త్రివిధస్మృతః। త్రయాణాంజపయజ్ఞానాం శ్రే యాంస్యాదుత్తరోత్తరః" = செபமும் வேள்வியும் மூன்று பிரிவினை யுடையனவாம். அவை, வாசிகம், உபாம்சு, மானசிகம், எனவாம். அவற்றுள், ஒன்றற்கு ஒன்றுமுறையேசிறந்ததாம். எறு. காண்க.

வாசிகசெபவிலக்கணம்.

நரசிங்கபுராணம். నృసింహపురాణె॥ "యదుచ్చనీచస్వరితై శ్శబ్దైస్సమ్యక్ తథాఋషైः। మంత్రముచ్చారయెద్వాచా వాచికోయంజపస్స్మృతः" = உதாத்தம்= எடுத்தல், அனுதாத்தம் = படித்தல், சுவரிதம் = சமஞ்சி, என் னும் சுரங்களோடு மொழிகளாலும் எழுத்துக்களாலும் திருத்த மாக வாக்கினால் நல்லுணர்ச்சி யுடையவன் மந்திரங்களை நன்முக வுச்சரிக்கவேண்டும். அங்ஙனம் செய்யப்பட்டது வாசிகசெபமெ ன்று கூறப்படும். எறு. காண்க.

உபாம்சுசெப விலக்கணம்.

இதுவுமது. "శనైరుచ్చారయెన్మంత్ర మీషద్దోష్ఠౌ ప్రచాలయన్। అపరై రశ్రుతంకించి దుపాంశుస్స్యాజ్జపస్మృతः" = இதழ்களைச் சிறுக அசைத்து மந் திரங்களைச் சத்தப்படாது மெதுவாக உச்சரிக்கவேண்டும். அந் நியராற் சிறிதும் கேட்கப்படாத அது உபாம்சு என்று கூறப் படும். எறு. காண்க.

மானதசெப விலக்கணம்.

மானதசெப விலக்கணம் விசுவாமித்திரராற் கூறப்பட்டது. விசுவாமித்ரஃ॥ "த்யாயேத்ஸுதல்பரத்ரஸ்தம் வர்ணாத்ஸ்வர்ணம்பதாத்பதம்। சப்தார்தசிந்தனம்பூயஸ் கத்யதேமானஸோஜபஃ" = ஓரெழுத்தி னின்றும் மற்றிரண்டெழுத்து, ஒருமொழியி னின்றும் மற்றிரு மொழியாக முறையே மந்திர வெழுத்துக்களின் றொடர்பைத் தியானித்து ஒவ்வொருமுறைக் கும் சொல்லின் பொருளைச் சிந்தித்து வாக்கியார்த்தங்களை அனு சந்தானஞ் செய்கின்ற செபத்தை மானசமென்று கூறப்படும். எறு. காண்க.

இச்செபத்தின்தரம்.

அம்மூன்றற்கு மூள்ள வேற்றக் குறைவுகளை அவ்விசுவா மித்திரரானே கூறப்பட்டது. விசுவாமித்ரஃ॥ "உத்தமம்மானஸம்ஜப்ய முபாம் சுமத்யமம்விதுஃ। அதமம்வாசிகம்ப்ராஹு ஸர்வமந்த்ரேஷுவை த்விஜாஃ" = மானத செபம் உத்தமமாம். உபாம்சுசெபம் மத்தியமமாம். வாசிகசெ பம்அதமமாம். எல்லாமந்திரங்களிலும் இதுவேமுறையென்றுண ர்க. எறு. காண்க.

அச்செபத்தின்பயனதுதரம்.

விஸ்வாமித்திரர் விசுவாமித்ரஃ॥ "வாசிகம்த்வேகமேகஸ்ய முபாம்சுசதமுச்யதே। ஸஹஸ்ரம்மானஸம்ப்ரோக்தம் மஸ்த்ரிபிர்பிருகுநாரதைஃ" = வாசிகத்தால் ஒரு மொழிகூறினல் ஒருபயன்; உபாம்சுவினல் ஒன்று நூறும்; மான சிகம் ஒன்றுசெய்தால் ஆயிரமாம் என்றுமனு, அத்திரி, பிருகு, நாரதராற் கூறப்பட்டது. எறு. காண்க.

செபத்தில்எண்ணிடும் கரஇலக்கணம்.

செபநியமங்களைச் சௌநகர் முதலியோர் கூறினர். சௌநகஃ॥ "க்ருத்வோத்தானைகராப்ராத ஸ்ஸாயம்சாதோமுகாஃசதா। மத்ஸ்யோத்ஸம்பகராப்யாந்து ஜபஏ வமுதாஹ்ருதஃ" = உதயகாலையில் அங்கையை மேல் முகமாக வைத் தும், சாயங்காலத்தில் கீழ்முகமாக வைத்தும், உச்சிப்போதில் இருகையும் அஞ்சலியாக ஊர்த்துவமுகமாக வைத்தும் செபிக்க வேண்டும். எறு. காண்க.

செபசம்பத்தின்காரணம்.

சௌனகர் கூறினர். శౌనకః॥ "మనస్సంతోషణంశౌచం మౌనంమంత్రార్థచింతనం। అవ్యగ్రత్వమనిశ్వాసో జపస్యంపత్తిహేతవః" = மனம் களிப்போடு கூடியிருத்தலும், உள்ளும்புறம்பும் சுத்தமாயிருத்தலும், வாய் பேசாதிருத்தலும், மந்திரப்பொருளைச் சிந்தித்தலும், அவசரப் படாமையும், பயனைக்கருதி வைராக முண்டாகாமையும் ஆகிய இவை செபத்தால்வரும் செல்வத்திற்குக் காணமாம். எறு-காண்க.

செபகாலவாயறை.

மனு. మనుః॥ "పూర్వాంసంధ్యాంజపంస్తిష్ఠే త్సావిత్రీమార్కదర్శనాత్। పశ్చిమాంతుసమాసీన స్సమ్యగ్ఋక్షవిభావనాత్" = காலசந்தியில் சூரியனைத் தரிசிக்கும்வரையில் செபித்து நிற்கவேண்டும். சாயஞ்சந்தியில் நக்ஷத்திரகணங்கள் காணப்படும்வரையில் விருந்து காயத்திரி மந்திரத்தைச் செபிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

மத்தியாந்நசெபம்.

மத்தியாந்ந செபத்தில் நியமம் வாயுபுராணத்திற் கூறப்பட்டது. వాయుపురాణే॥ "తథామధ్యమసంధ్యాయా మాసీనఃప్రాఙ్ముఖోజపేత్" = உச்சிப்போதில் கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்திருந்து செபிக்கவேண்டுவது. எறு. காண்க.

செபகாலத்தில் ஒழிக்கத்தக்கன.

வியாசர் கூறினர். వ్యాసుఃకు॥ "ససంక్రామన్నచహసన్న పార్శ్వమనలోకయన్। నాయాసితోనజల్పంశ్చ నప్రావృతశిరాస్తథా। నపదాపదమాక్రమ్య నచైవహిక్కాతథా। నచాసమాహితమనా నచసంత్రావయన్జపేత్" = உலாவிக் கொண்டாயினும், நகையாடிக்கொண் டாயினும், இருபுறமும் நோக்கிக் கொண்டாயினும் இளைப்படைந் தாயினும், வேறுரை யாடிக்கொண்டாயினும், தலைக்காடை சுற்றிக்கொண்டாயினும், ஒருகாலை மற்றொருகாலால் மிதித்துக்கொண் டாயினும், கைகளை மிதித்து (அல்லது) கட்டிக்கொண்டாயினும் அடங்கி யமையாத மனத்தையுடையவனாக வாயினும் (வேறுவிடயங்களைக் கேள்விப்பட்டுக்கொண் டாயினும்,) பிறர்கேட்கத் தக்கதாக வாயினும் செபிக்கலாகாது. எறு. காண்க.

சிராத்ததினம், மஹாபிரதோஷகாலம், இவைகளில் காயத்திரியை ப்பத்துமுறைச்செபித்தலேபோதும்; மற்றையவோதலாகாதகாட்களில் இருபத்தெட்டு, ஏனைய சுத்தினங்களில் முறைப்படி, செபஞ்செய்க. எறு. காண்க.

இயமன். யமஃ॥ "ஸஹஸ்ரிபரமாந்தேவீம் சதமத்யாந்தசாபராம்। காயத்ரீந்துஜபேந்நித்யம் ஸர்வபாபப்ரணாசினீம்" = எல்லாப் பாவங்களையும் ஒழிக்கத்தக்க காயத்திரி மந்திரங்களை உத்தமபக்ஷம் ஆயிரமுறை, மத்தியமபக்ஷம் நூறுமுறை, அதமம் பத்துமுறையாக வொவ்வொரு சந்திகாலத்திலும் தவறுமல் செபிக்கவேண்டும் எறு. காண்க.

ஆபத்தம்பர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ "தக்ஷிணேபாணாவுபஸ்தீர்யதக்ஷிணம் பாதமாலபமானஸ்தாதக்ஷிணேன பாணினாப்ரஷ்டுமுகஸ்தாவித்ரீம் ஸஹஸ்ரக்ருத்வஆவர்தயேச்சதக்ருத்வோ பரிமிதக்ருத்வோவா"= தருப்பையின்மீது இருந்துகொண்டு தருப்பையைத் தரித்து நீரோடுகூடிய கையுடையனுய்க் கிழக்கு முகனுகிச் சாவித்திரி மந்திரத்தை ஆயிரமுறையாயினும் நூறுமுறையாயினும், எண்ணிறந்தபடியாயினும் செபஞ்செய்க. எறு. காண்க.

செபமாலிகை.

செபத்திற்கு அங்கமாயிருக்கப்பட்ட மாலிகையை ஹாரீதர் கூறினர். ஹாரீதஃ॥ "சங்கரூப்யமயீமாலா காஞ்சனேரவ்யதோத்பலைஃ। பத்மாக்ஷைஸ்சருத்ராக்ஷை ர்வித்ருமைர்மணிமௌக்திகைஃ। தத்தாவைஷ்ணவாக்ஷைர்மாலா தத்பதாங்குலிபர்வபிஃ। புத்ரஜீவமயீமாலா சாந்தாவைதிககர்மணி" = சங்கு-வெள்ளி-பொன்-இவற்றுற் சமைந்தமணிகளும், நீலோற்பலம் - தாமரை - வித்துக்களும், உருத்திராக்ஷமும், பவளமும், அரதனமணிகளும், முத்துக்களும், இந்திராக்ஷமணியும், அல்லது பத்திராக்ஷவிதையும், புத்திரஜீவவிதையும் ஆகிய இவைகளாற் செய்த செபமாலைகளாலும், விரற்கணுக்களினுள்ள ரேகைகளாலும், எண்ணிக்கை வைப்பது செபகருமத்திற் சிறந்ததாம். எறு. காண்க.

செபமாலையின் பயன்.

கௌதமர் கூறினர். கௌதமஃ॥ "அங்குல்யாஜபஸங்க்யான மேகமேகமு தாஹ்ருதம்। ரேகயாஷ்டகுணம்புத்ர ஜீவைர்தசகுணாதிகம்। சதம்ஸ்யாச்சங்கமணிபிஃ ப்ரவாலைஸ்சஸஹஸ்ரகம்। ஸ்படிகைர்தசஸாஹஸ்ரம் முக்திகைர்லக்ஷமுச்யதே। பத்மாக்ஷைர்தசலக்ஷஸ்து

సావర్ణైకోటిరుచ్యతె। కుశగ్రంథ్యాచరుద్రాక్షై రనంతంఫలముచ్యతె" = விரலா லெண்ணிச்செபித்தலின் பயன்ஒன்று, விரலிறை=இரேகைகளாற் செபிப்பது எண்மடங்கு, புத்திர சீவமணியாற் செய்வதுபத்து, சங்குமணிநூறு, பவளம் ஆயிரம், படிகம் பதினாயிரம், முத்து நூறுயிரம், தாமரைமணிபத்திலக்கம், பொன்மணிகோடி, தருப் பையின்பவித்திரமுடிமாலை, உருத்திராக்கமணிமாலையாற் செபிப் பதன்பயன் கணக்கற்றதாம். எறு. காண்க.

செபமாலைமணியின்கணக்கு.

பிரஜாபதிகூறினர். ప్రజాపతిః॥ "అష్టోత్తరశతంకుర్యా చ్ఛతుఃపంచాశి కాంతథా। సప్తవింశతివాకుర్యా త్తతోనైవాధికాహితా। అష్టోత్తరశతామాలా ఉత్తమా సాప్రకీర్తితా। చతుఃపంచాశికాయాతు మధ్యమాసాప్రకీర్తితా। అధమాప్రోచ్యతెనిత్యం సప్తవింశతిసంఖ్యయా" = நூற்றெட்டு, ஐம்பத்துநான்கு, இருபத் தேழுமணிகளால் செபமாலை செய்யவேண்டும். அதிகமாகச் செய்வது இன்பத்தைத்தராது. இவற்றுள் நூற்றெட்டு உத்த மம், ஐம்பத்துநான்கு மத்தியமம், இருபத்தேழு அதமமாம். எறு. காண்க. அதிகத்தை மறுத்தவாறு குறைவை மறுத்த தில்லையாதலின். அநேகஞ் சிட்டர்கள் பதினாறு மணிகளாலும் அமைத்து வழங்கு கின்றனர்.

கௌதமர். గౌతమః॥ "అంగుష్ఠంమోక్షదంవిద్యా త్తర్జనీశత్రునాశనీ। మధ్య మాధనకామాయా నామికాపౌష్టికాతథా। కనిష్ఠారుణీప్రోక్తా జపకర్మణిశాభనా। అంగుష్ఠెనజపెజ్జప్య మన్యైరంగుళిభిస్సహ। అంగుష్ఠెనవినాజప్యం కృతంతదఫలంభవెత్" பெருவிரலாற் செபிப்பது முத்தியைத்தரும், சுட்டுவிரல் சத்துரு நாசஞ்செய்யும், நடுவிரல் தனவிருப்ப முடையவனுக்கு ஆதா யத்தைத்தரும், ஈற்றயல்விரல் புஷ்டியைக்கொடுக்கும், சுண்டு விரல் காத்தலைச்செய்யும், என்று செபகருமத்தில் பயன்கூறப் பட்டது. ஆயின் பெருவிரலோடு ஏனைய விரல்களையும் சேர்த் துச் செபிக்கவேண்டும். பெருவிரலின்றி மற்றை யெவ்விரலாற் செபிக்கினும் பயனற்றதாய் முடியும். எறு. காண்க.

காயத்திரிசெபத்தின் சிறப்பு.

வியாசர் கூறினர். వ్యాసుఃll "దశకృత్వఃప్రజప్తాసా త్త్రయాద్యచ్ఛకృతం లభు। తత్పాపంప్రణుదత్యాశు నాత్రకార్యావిచారణా। శతజప్తాతుసాదెవీ పాపౌఘశ

మనాస్మృతా। సహస్రజప్తానియత ముపపాతకనాశనీ। లక్షజాప్యేనరాజేన్ద్ర యదిచ్ఛేత్త దవాప్నుయాత్ " = காயத்திரி மந்திரம் பத்துவிசை செபிக்கப்பட்டால், மூன்று தினத்திற்செய்த சிறு பாவங்களெல்லா மொழியும் இக்கருத்தை வேறு சிந்திக்கவேண்டுவதில்லை. நூறுதரம் செபிக்கப்பட்டால் பாவராசிகளைச் சாந்திசெய்யும். ஆயிரமுறை நியமமாகச் செபிக்கப்பட்டால் உபபாதகங்களையெல்லா நாசஞ் செய்யும். நூறுயிரமுறைசெபித்தால் மஹாபாதங்களையெல்லாம் ஒழிக்கும். கோடிதரஞ்செய்தசெபத்தால் இச்சித்தபயனெல்லாம் அடையக்கூடும். எறு. காண்க.

இயமன். యమః॥ " గాయత్ర్యానపరంజప్యం గాయత్ర్యానపరంభనం। గాయత్ర్యానపరంధ్యానం గాయత్ర్యానపరాహుతిః " = செபித்தலுக்குக் காயத்திரியினும் சிறந்தமந்திரமொன்றில்லை. காயத்திரியினும் சிறந்த பொருளுமில்லை. காயத்திரியினுஞ் சிறந்த தானமில்லை. காயத்திரியினும் சிறந்த வேள்வியுமில்லை. எ-று. காண்க.

மனு. మనుః॥ " యోధీతేహన్యహన్యేతాం త్రీణివర్షాణ్యతంద్రితః। సబ్రహ్మపరమభ్యేతి వాయురూపేణమూర్తిమాన్ " = யார்நாடோறும் தவறுதுசோம் புறக்கமில்லாம லிந்தக்காயத்திரி வித்தையினை அத்தியயனஞ் செய்கின்றனை? அவன் வாயுரூபத்தால் உடம்பை யடைந்தவனைப் பரமனை யடைகின்றன். எ-று. காண்க.

கௌதமர். గౌతమః॥ " అనేనవిధినానిత్యం జపంకుర్యాత్ప్రయత్నతః। ప్రసన్నోవిపులాన్భోగా న్ముక్తించముక్తించవిన్దతి "=இந்தவிதியினால் முயற்சியோடு மமைந்த சித்தமுடையவனுய் நாடோறும் செபிக்கவேண்டும். அவ்வாறுசெய்தவன் மிகுந்தபோகங்களையும் இம்மையிலுண்டி முதலிய சுகத்தையும் மறுமையில் முத்தியையும் பெறுகின்றன். எ-று. காண்க.

சந்தி அங்கமாகியசெபவிதி முற்றிற்று.

ஹோம விதி.

கூர்மபுராணம். కూర్మపురాణే॥ " ఆధాగత్యగృహంవిప్ర స్నమాచమ్యయ త్నవిధి। ప్రజ్వాల్యవహ్నిం విధి వజ్జుహుయాజ్జాతవేదసం " = பின்னர் விப்பிரன

னவன் மனைக்குவந்து விதிப்படியாசமனஞ் செய்து அக்கினியை வளர்த்தி விதிப்படி ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

ஹோமஞ்செய்வோனியல்பு.

தக்ஷர். சுக்ஷ்ரு॥ "ஸந்த்யாகர்மானஸாநேது ஸ்வயம்ஹோமோவிதீயதே। ஸ்வயம் ஹோமேபலம்யத்ஸ்யாத் தத்தன்யேனனலப்யதே। ஹோமேயத்பலமுத்திஷ்டம் ஜுஹ்வதஸ்ஸ்வயமேவ து। ஹூயமானந்தன்யேன பலமர்த்தம்ப்ரபத்யதே" = சந்தியாவந்தனம் முற்றியவுடனே அக்கினிஹோத்திர கருமத்தைத் தானே செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகின்றது. தானே ஹோமஞ் செய்தால் என்னபயன் கிடைக்குமோ? அது, தன்பொருட்டு வேறொருவன்செய்தால் அவ்வளவு பயனுகமாட்டாது; அரைப்பங்கு பயனேயாம். எ-று. காண்க.

தன்பொருட்டு ஹோமஞ்செய்வார் இவனென்பது தக்ஷர் கூறினர். சுக்ஷ்ரு॥ "ஜுஷ்விக்புத்ரோகுருர்ப்ராதா ஜாகினேயோத்விஜப்ரியः। ஏதைரபிஹுதம்யஸ்யா தத்துதம்ஸ்யாமேவதத்" = இருத்துவிக்கு, தன்மகன், ஆசிரியன், உடன்பிறந்தான், நன்மருகன், மருகன் இவர்களால் தன்பொருட்டு ஹோமஞ் செய்யப்படின் அது தான் செய்தது போலுமாம். எறு. காண்க. இருத்துவிக்கு = வேள்விசெய்யும் பொருட்டு விதிப்படி நியமிக்கப்பட்டுத் தக்ஷிணைக்குரியனாவோன்.

ஆயின் தானேஹோமஞ் செய்வது சிறந்தது. அது கூடாவழி இருத்துவிக்கு முதலியோர் செய்க என்றவற்றுள்ளுஞ் சில விசேடங்கள் கூர்மபுராணத்துட் கூறப்பட்டன. கூர்மபுராணே॥ "ஜுத்விக்புத்ரோத்வாபத்நீசிஷ்யோவாபிசஹோதரः। ப்ராப்யானுஜ்ஞாம்விசேஷேணஜுஹுயாச்ச யதாவிதி" = இருத்துவிக்கு, மகன், மனைவி, மாணாக்கன், உடன்பிறந்தோன் இவருள் யாராயினும் தன்னாணை பெற்று வேள்வித்தீக்காரியஞ் செய்யலாம். எ-று. காண்க.

அவருள்எற்றக்குறைவு.

அங்ஙனம் வேள்வி செய்வோர் தாரதம்மியத்தையுங் குறிக்கின்றது. அனைஶ்வர்யஹுதாத்ஹோமா தேகஶ்மிஷ்யஹுதோவரः। ஶ்மைஶ்வர்யஹுதாத்ஹோமா தேகः புத்ரஹுதோவரः। புத்ரைஶ்வர்யஹுதாத்ஹோமா தேகோஹ்யாத்மஹுதோவரः" = அங்ஙியர்செய்த நூறுவேள்வியினும் மாணாக்கன் செய்த தொன்றே சிறந்தது. அம்மாணாக்கன் செய்தநூற்றினும் மகன்செய்ததொன்

றேமிக்கது. அது நூற்றினுந் தான்செய்த வொன்றே சான்றது. எ-று. காண்க.

ஹோமத்திற்குத்தானிருக்குமிடம்.

இருத்துவிக்கு முதலியோர் வேள்விசெய்யும்போதும் தலைவன் சமிபத்திலிருக்க வேண்டுமென்பது காத்தியாயனராற் கூறப்பட்டது. காத்யாயனஃ॥ "ஆசமத்ஸுந்துதம்பத்யோ ர்ஹோதவ்யம்நர்த்விகாதினா। த்வயோரப்யசமத்ஸுந்து பூதேஷ்டமனர்த்தகம்" = தலைவன் தம்பதிகளாக எதிரிலில்லாமலே யிருத்துவிக்கு முதலியோர் வேள்வி செய்யலாகாது. அத்தம்பதிகளுள் ளொருவரோனு மெதிரில்லாமலே ஹோமஞ்செய்தால் அது வீணும் எ-று. காண்க.

தலைவனில்லாவழி.

தலைவன்வேறிடஞ் சென்றவழியுள்ள விசேடத்தினைமிருதி கூறிற்று. ஸ்மிருதிஃ॥ "நிக்ஷிப்யாக்நீம் த்வதாதேஷுபரிகல்ப்யர்த்விஜந்ததா। ப்ரவஸேத்கார்ய வான்விப்ரோவ்ருத்தோவசரம்வஸேத்" = ஒருதலையாகச்சிறந்தவினைமேற்செல்ல விரும்பிய வேதியன் தன் வேள்வித் தீயினை மனைவியினிடத்து விடுத்து, அக்கருமத்தைச் செய்வதற்கு ஒரு இருத்துவிக்கை நியமித்து, வெளிப்போகலாம். வீணாக நெடுங்கால மிருந்துவிடலாகாது. எ-று. காண்க.

ஹோமத்திற்குரியகாலம்.

ஹோமத்திற்குரிய காலத்தைக் காத்தியாயனர் குறிப்பித்தனர். காத்யாயனஃ। "யாவத்ஸம்யஜ்ஞபாத்ரம்தே நபஸ்யத்யுஷஸிசர்வதஃ। ரோஹித ஸ்தம்சனாபைதிதாவத்ஸாயம்துஹூயதே"=எதுகாறும்ஆகாயத்துள்ளஉடுக்கள் நன்றாகக் காணப்படுவதில்லையோ? சந்தியாராகம்=அந்திச்செக்கர் நிறம் எதுகாறும் ஒழிவதில்லையோ? அதுகாறுமாகிய சாயங்காலவளையில் ஹோமஞ் செய்யப்படுமாக. எ-று. காண்க.

ஆபத்தம்பர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ "சமுத்ரோவாஏஷயத்ர ஹோத்ரஸ்தஸ்யைதத் தீர்த்தியஸ்தம்தீ தஸ்தாத்தம்தே ஹோதவ்யம்" = என்று காத்தியாயனப் பிராமணத்தை உதகரித்தனர். இனி அதன்பொருள் வருமாறு. இரவுபகல் என்பன சமுத்திரமாக விருக்கின்றன. ஆழமறியமுடியாத இப்பெருவெள்ளத்தில் இரண்டின் கூட்டமே சந்தி

யிடமாகவிருக்கின்றது. ஆதலின் சந்திகாலத்தில் வேள்விசெய்ய வேண்டும். எறு. காண்க. "நக்ஷத்ரம்ருஷ்ட்வா ப்ரதோஷேநிசாயாம்வாஸாயம்"= சாயம் என்னுஞ்சொல் நக்ஷத்திரங்களின்காட்சி, பிரதோஷப் போது, இரவு என்னு மிம்மூன்றினையும் குறிக்கின்றது. சமுத்திரமாக வுவமிக்கப்பட்ட பகலிரவென்னும் காலம் நீர்ப்பெருக்கின் கூட்டமாக விருக்கும். சந்திதீர்த்தம் புகுவோர்க்கு எளியதாக விருக்குமாதலின் ஹோமகருமத்திற்குச் சந்தியாகாலம் முக்கிய கற்பமாக விருக்கின்றது. நக்ஷத்திரக்காட்சி முதலிய அம்மூன்றுகாலமும் சாயங்கால ஹோமத்துள் அநுகற்பமாக விருக்கின்றன. நக்ஷத்திரக்காட்சி என்பது. ஒரு நக்ஷத்திரம் கண்ணுக்குப் புலப்படுங்காலம். பிரதோஷம் என்பது எல்லாவுயிக்களையும் நோக்கத்தக்க காலம், இரவு என்பது உறக்கம் வருங்காலம். என்றுணர்க.

உதயகால சந்தியில் செய்யும் ஹோமத்திற் குரியகாலம் நான்குவகையாக அவ்வாபத்தம்பராளே கூறப்பட்டது. வருமாறு. "உஷஸ்யுஷோவயம் சமயாத்யுஷிதேபராஹ்ணேதி" = பிராதஃ, என்னுஞ் சொல் 'உஷஎன்ற காலமும், உஷா என்ற காலமும், விடியற்காலமும், சமயாத்துயுஷிதம் என்ற காலமுமாகிய நான்கினையும் குறிக்கின்றது. எறு. காண்க.

மனு அந்நான்கனுள் முதலாவதனையும் இரண்டாவதனையும் ஒன்றுசெய்து மூன்றுகாலமாகக் கூறினர். மநுஃ॥ "உதிதேநுதிதேசைவ சமயாத்யுஷிதேதா। சர்வதாவர்ததேயஜ்ஞ இதியம்வைதிகீஶ்ருதிஃ" = உதிதம், அநுதிதம், சமயாத்துயுஷிதம், என்னுமிக்காலக்களில் எல்லாவகையாலும் வேள்வி நடக்கின்றது," என்றவிது வைதிக சுருதி. எறு. காண்க.

அநுதிதகாலம்.

அவற்றினிலக்கணங்களை வியாசர் கூறினர். வ்யாஸஃ॥ "ராத்ரௌ ஷ்டாரஶகாதம் ப்ரதமநக்ஷத்ரதர்ஶநாத்। காலேஷ்வநுதிதே ப்ராதர்ஹோமங்குர்யாத்விசக்ஷணஃ"= இராக்காலத்தைப் பதினெறு பங்காக்குமிடத்துக் கிரகங்களும் நக்ஷத்திரங்களும் பிறவுங் காணப்படுகின்ற கடைப்பாகம் அநுதித காலமென்னப்படும். அறிவுடையோன் காலையிற் புரியும் ஹோமத்தை யப்பொழுது செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

சமயாத்துயுஷித காலம்.

வியாசர். வ்யாஸः॥ "ஈதா ப்ரபாதசமயே நக்ஷத்ரமண்டலே। ரவிர்யாவ
ன்ன த்ருச்யேத சமயாத்யுஷிதஸ்ஸ்ம்ருதः" = கிழக்கு வெள்ளெனவெளுக்கச்சி
தே நக்ஷத்திரமண்டலம் மறைந்து சூரியன் கட்புலனாகாதவரை
யிலும் உள்ளகாலம் சமயாத்துயுஷிதகாலம் என்னப்படும். எறு.
காண்க.

உதிதகாலம்.

வியாசர். வ்யாஸः॥ "ரேகாமாத்ரஸ்துத்ருச்யேத ரச்மிபிஸ்ஸஹிதோரவிः। யதாத
முதிதம்விந்த்யாத்தத்ரஹோமம்ப்ரகல்பயேத்" = சூரியன் கிரணங்களுடன்
கோடுகிழித்த மாத்திரையே யெதுகாறுங் காணப்படுகின்றனை?
அப்படிப்பட்ட காலத்தை உதிதமென் றுணரத் தக்கது. அப்
பொழுது ஹோமஞ்செய்க. எறு. காண்க.

ஹோமகாலத்திற்குரிய அநுகற்பம்.

வேள்வித்தீயினுக் குரிய அநுகற்பத்தை ஆசுவலாயனர்கூ
றினர். ஆச்வலாயநः॥ "ஆஸங்கவான்னம்ப்ராப்தः" = சங்கமகாலம் வருமள
வும் பிராதக்காலமாம். எ-று. ஹோமத்திற்குத் தக்ககால மென்
பது கருத்து. அல்லது, இக்கால மனைத்தும் காலவிசேடங்களே
யாம். ஒவ்வொருசாகைகட்கு ஒவ்வொன்று சிறந்ததாக "உதி
தானுதித ஹோமம்" போல வகுக்கப்படும் எண்ணுணர்க. "உதி
தானுதித ஹோமம்" என்பது, வேதத்துள் உதித காலத்துள்
ஹோமஞ்செய்க; அநுதிதகாலத்தி லொழிக; எனவும், மற்றோரி
டத்து, அநுதிதகாலத்தில் ஹோமஞ்செய்க; உதித காலத்துட்
செய்யாதொழிக எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஈண்டு இவ்விரண்டு
வாக்கியங்களுந் தம்மூலொன்றோடொன்று மூரணுதலி னம்மூர
ணையொழிக்கும்படி ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருசாகையர்க் குரித்
தென மீமாம்சகர் நியாயம்வகுத்தனர் ஆதலினதுவென்றுணர்க.

எங்ஙனமாயினும் சிறந்தகாலத்தைக் கடந்து போனதாக
வே யாகின்றது. என்னை? கோபிலர். கோபிலः॥ "அத்யதிக்ருஹ்யகாலா
யம்ப்ராதர்ஹோமயோः தர்சபூர்ணமாஸயோர்ஹ்யவ்யं ஹோதாரம்நாதிகச்சேத்" =
பின்பு கிருஹியாக்கினியால் சாயங்காலத்தும் உதயகாலத்தும்
செய்யும் ஹோமத்திலும் அமாவாசை பூரணையிற் செய்யும்

ஹோமத்திலும், தேவர்களைத் திருத்தி செய்தலால் ஆகும்பயன் ஹோமஞ் செய்தவனைப் பொருந்தாதொழியும். எ-று. காண்க.

அற்றேல், செய்யக்கடவதியாதெனில்? முக்கியகாலங் கிடைப்பது அருமையா மாதலின் சாமானியகாலமே யான போதினும் விடாது கருமத்தைச் செய்தலே வேண்டும். அங்ஙனஞ் செய்த பயன் தலைவனை விட்டொழிதலில்லை என்று அக்கோபிலரே அக்கால நிபந்தனை வகுத்தனர். గోభిలః॥ "ఆసాయమాహుతెరపాగత రాహుతిర్నాస్తి త్యాప్రాతరాహుతెస్సాయ మాహుతిరమావాస్యా యామపౌర్ణమాసీనాస్తిత్యా పౌర్ణమాస్యా అమావాస్యేతి" = சாயங்காலஹோமம்வரையில் காலைஹோமம் கடந்து போவதில்லை. காலைஹோமம்வரையில் சாயங்காலஹோமம் தவறிப்போவதில்லை. அமாவாசைவரையில் பூரணை கடந்தொழிவதில்லை. பூரணைவரையில் அமாவாசைகடந்து ஒழிவதில்லை. எ-று. காண்க.

போதாயனரும் அவ்வாறே கூறினர். బొధాయనః॥ "ఆసాయంకర్మణపాగత రాపాగతస్సాయకర్మణః। ఆహుతిర్నాతిపద్యెత పార్వణంపార్వణాంతరం" காலை வேள்வித்தீக்காரியம் மாலைவரையிலும், மாலை வேள்வித்தீக் காலைவரையிலும், அதிக்கிரமித்துப் போவதில்லை. பர்வகாலஹோமம் வேறொரு பர்வகாலம் வருமளவும் அதிக்கிரமித்துப் போவதில்லை. எறு. காண்க.

ஹோமவிடயத்தில் ஆபற்காலதருமம்.

வேள்வித்தலைவனுக்கு ஆபத்துவரின் பக்ஷஹோமஞ் செய்தல்வேண்டும். அங்ஙனம் மரீசிகூறினர். మరీచిః "శరీరాపద్భవెద్యత్ర భయాద్వార్థిప్రపద్యతె। అథాన్యాన్యపిచాపత్సు పక్షహొమొవిధీయతె" = தன்னுடம்பினுக்கு ஓராபத்துவரினும், பயத்தினால் ஆபத்தும் பிற ஆபத்தும் வரினும், பக்ஷஹோமம் விதிக்கப்படுகின்றது. எ-று. காண்க.

பக்ஷஹோமம் செய்பவனுக்கு எந்த பக்ஷத்தில் ஆபத்து விட் டொழிகின்றதோ? அதுமுதல் அவன் நித்தமும் முறையே ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். அங்ஙனம் மரீசியே கூறினர். మరీచిః॥ "పక్షహొమానథొకృత్వా గత్వాతస్మాన్నివర్తితః। హొమంపునరపి ప్రకుర్యాత్తు న చాసాదొషభాగ్భవెత్" = பக்ஷஹோமங்களைச் செய்திருந்து பின்பு

அவற்றினையும் விடின் மறுபடியு முறையே ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும். அவன் குற்றமுடையவ னல்லன். எ-று. காண்க.

மீட்டும் ஆதானஞ்செய்தல்.

இப்படி ஹோமத்தினை அனுட்டிப்பவனேயாயினும், தான் வசிக்கும் ஊர் எல்லையைக்கடந்து செல்வானுயின் மறுபடியும் அக்கினியை ஆதானஞ்செய்யவேண்டும். அங்ஙனம்காத்தியாயனர் கூறினர். காத்யாயனः ॥ "ஐஹோயாந்நிஂஸபார்யஶ்சே ஶ்ரீமாமுல்லஂ஘ ்யாகச்சதி। ஹோமகாலாததீதஸ்ய புனராதானமிஷ்யதே" = அக்கினி ஹோத்திரத்தை விட்டு மனைவியோடு எல்லைகடந்து சென்றவனுக்கு ஹோம காலமாகிய பகலும் கடந்துவிட்டால் அவன்மீட்டும் அத்தீயினை விதிப்படி விச்சின்னதானஞ்செய்தல் வேண்டும். எறு. காண்க.

அங்ஙனம் ஹோமகாலம் கடந்து விடாமலிருந்தால் மீட்டும் ஆதானஞ்செய்ய வேண்டுவதில்லை. அதனைச் சௌனகர் கூறினர். ஶௌனகः॥ ப்ரோஷிதேயதாபத்னீ யதிக்ராமாந்தரஂவ்ரஜேத்। ஹோமகாலேயதஂப்ராப்தே நசாதோஷேணயுஜ்யதே" = எப்பொழுது வேற்றிடத்திற்குப் போயிருக்கின்றனை? அப்பொழுது அவன்மனைவியும் வேறூரருக்கு சென்றிருக்கினும் வந்தபின் ஹோம காலம் கிடைத்தால் அவள் குற்ற முடையவளாதலில்லை. எறு. காண்க.

ஹோமத்திரவியங்கள்.

ஹோமஞ்செய்தற் குரிய திரவியங்க ளிவையென அக்காத்தியாயனரே கூறினர். காத்யாயனः॥ "க்ருதமோதனஸக்தூதி தண்டுலாதிக்ருதாக்ருதம்। ப்ரோக்ஷிதத்வக்ருதஂப்ரோக்தமிதிஹவ்யஂத்ரிதாபுதைः। ஹவிஷ்யேஷுயவாமுஷ்ய ஸ்ருதமுப்ரோக்ஷணஸ்ஸ்ருதாः। அதாவேப்ரோக்ஷியவயோர்த்ருதாவாபயஸாபிவா। தத்தாவேயவாக்வாவா ஜாஹுயாத்ததகேனவா। யதோக்தவஸ்ஸஂபத்தௌ க்ராஹ்யஂததனுஸாரிச। யவானாமிவகோதூமா ப்ரீஹீணாமிவஶாலயः। ஆஜ்யஹவ்யமனாதேஶே ஜாஹுயாதீதிவிதீயதே। மஂத்ரஸ்யதேவதாயாஸ்து ப்ரஜாபதிரிதிஸ்திதिः" = அவ்வியம் = ஹோமஞ்செய்யப்படுதிரவியம், இது. கிருதம் - எம் - கிருதாகிருதம் - எம் - அகிருதம். எனவும் மூவகைப்படும். அன்னம், நெற்பொரி, வறுத்தமாவு, முதலிய அவிசுகிருதம் என்னும் பெயரவாம். கிருதம் என்பது பக்குவஞ் செய்யப்பட்டன. அரிசிமுதலியன கிருதாகிருதம் என்

னப்பட்டது. எனவே, பக்குவப்பட்டும் படாது மாயுள்ளன. நெல்முதலியன அகிருதம்என்னப்படும். அது பக்குவப்படாதன. ஹோமத் திரவியங்களில் யவம் சிறந்தது. விரீஹியென்னு நெல் ஒருசார் சிறந்ததாம். யவமாயினும் விரீஹியென்னு நெல்லாயினும் கிடையாவழி தயிரினுலாயினும் பாலினுலாயினும் ஹோமஞ் செய்க. அவையும் கிடையாவழி, கஞ்சியினுலாயினும் நீரினுலாயினும் செய்க. எந்த ஹோமத்திற்கு எந்தத்திரவியம் கூறப்பட்டதோ? அந்தத்திரவியம் கிடையாதபக்ஷத்தில் அதனேடு சம்பந்தமுடைய மற்றொரு திரவியத்தைக் கொள்ளவேண்டுவது. உதாரணம். யவத்திற்குக் கோதுமை எவ்வாறே? விரீஹிஎன்பதற்கு நெல் யெவ்வாறே? அவ்வாறு பொல்வனவாம். யாண்டாயினுமாக நெய்யினுக்கும், அவிசுக்கும், பிரதியாக வேறொன்றினைக் கோடலில்லைகொள்ளுவதாயின் விதிக்கப்படுகின்றன. மந்திரத்திற்கு சுவாஹாகாரம், தேவர்கட்குப் பிரஜாபதிதேவதை; பிரதிநிதியாயிருப்பது முண்டி. எறு. காண்க.

ஆகுதிக்கு அளவு.

ஆகுதிப் பொருளினளவையை விருத்த பிரகற்பதி கூறினர். వృద్ధబృహస్పతిః॥ "ప్రస్థాన్యం చతుష్టయే రాహుతైఃపరికీర్తితం। తిలానాంతుతదర్ధం స్యా త్తదర్ధంస్యాద్ఘృతస్యతు" = வள்ளம்=இருநாழிதானியம்அறுபத்து நான்கு ஆகுதிக்குக் கூறப்பட்டது. (எனவே ஆகுதி ஒன்றற்கு ஒருபலமாகின்றது. பலம் = மூன்று ரூபாயிடை). எள்ளானல் அதிற்பாதியாம். (எனவே அரைப்பலமாம்). நெய்யானல் அவ்வெள்ளினிற்பாதி (எனவே காற்பலமாம்). எறு. அல்லது,ஆகுதி ஒன்றற்கு மூன்றுவராகனிடை நெய் உத்தமகற்பமாம். இரண்டு வராகனிடை மத்தியமகற்ப மெனவும், ஒருவராகனிடை அதமகற்பமெனவும் வழங்குகின்ற வழக்குமுள்ளது என வுணர்க.

போதாயனர். బోధాయనుఃll "ప్రీహీణాంవాయవానాంవా శతమాహుతిరిష్యతే" = விரீஹிஎன்னுந் தானியமே யாயினும் யவமென்னும் தானியமே யாயினுமாக ஒருவள்ளத்திற்கு நூறுஆகுதிகள் உடன்பாடாகின்றன. எறு. எனவே இரண்டு ரூபாயிடை யாகின்றது. இது ஒருகற்பம் இன்னு மதமமாக ஒருரூபாயிடை ஆகுதிசெய்யும் வழக்குமுண்டு.

ஹோமஞ்செய்தற்குரியவிதி.

ஹோமஞ் செய்யும் வகை தன்சாகையின் கிரகத்த கருமவிதி சம்பந்தமாகிய சூத்திரப்படி செய்யப்படும் என்பதனை கிருஹியபரிசிட்டம் என்னு நூலிற்கூறப்பட்டது. గృహ్యపరిశిష్టే॥ "స్వగృహ్యోక్తేనవిధినా హోమంకుర్యాద్యథావిధి" = தன் சாகையின் கிருஹிய சூத்தத்தில் கூறப்பட்ட விதியினுல் எவ்வாறுவிதிக்கப்பட்டதோ? அவ்வாறு ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டுவது. எறு. காண்க.

ஹோமஞ்செய்தற்குரியதீ.

இதுவுமது. "బహుశుష్కేంధనాగ్నౌ సుసమిద్ధేహుతాశనే। విధూమేలేలిహానేచ హోతవ్యంకర్మసిద్ధయే" = உலர்ந்த விறகுகளேமிகவு மிட்டுநன்முக வளர்க்கப்பட்டு ஹோமஞ்செய்த ஆகுதிப்பொருளேப் பக்குவஞ் செய்யத்தக்க நிலேமையுண்டாய்ப் புகையின்றி நாவைநீட்டுவது போலுங் கொழுந்துகளே வீசுகின்ற தீயினிடத்தில் கருமங்கள் முற்றுவதற்காக ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. "యోనగ్నిహోత్రేణ వ్యంగారేష్వమానవః। మందాగ్నిరామయావీచ దరిద్రశ్చప్రజాయతె" = யார் எரியாத அக்கினியினிடத்திலும்மிகுந்த தீயில்லாத விடத்தும் ஹோமஞ்செய்கிறனே? அவன் பசித்தழன் மந்தமானவனுயும் தரித்திரனுயும் நோயாளியாயும் பிறக்கின்றன். எறு. காண்க.

இவற்றை யெல்லாம் நன்குணர்ந்த பின்னரே அணுட்டானஞ் செய்யவேண்டும் அங்ஙன மில்லேயேற் குற்றமாம். இக்கருத்தை அங்கிரசு கூறினர். అంగిరాః॥ "స్వాభిప్రాయకృతంకర్మ యత్కించిజ్ఞానవర్జితం। క్రీడాకరైవబాలానాం తత్సర్వంనిష్ప్రయోజనం" = அறிவில்லாமலே தான் கருதியபடி எவ்வளவு சிறியகருமஞ் செய்யினும் அது சிறுவர் விளேயாட்டுத் தொழிற்போலும் எல்லாம் வீணும். எறு. காண்க.

சதுர்விம்சதிமதம். చతుర్వింశతిమతే॥ "హతంజ్ఞానంక్రియాహీనం హతా చాజ్ఞానతఃక్రియాः। అపశ్యన్నంధకోదగ్ధే పశ్యన్నపిచపంగుకः" = தொழிலொடொவ்வாத அறிவும் இறந்து பட்டதேயாம், அறிவில்லாமையாற் செய்த தொழிலும் கெடுக்கப்பட்டதே யாம். பாராமல் வே

லசெய்வோன் குருடன்; பார்த்தும் தவறுனதொழில்செய்பவன் சுடப்பட்ட கண்ணுடையவனே யாம். அவ்வளவு மன்று, ஒரு தொழிலை முறையே நிறைவேற்றுதவன் முடவனைவு மிருக்கின் முன். எறு. காண்க.

தீயின்வகையும் தொழில்வகையும்.

சுரொளத கருமத்திற்கும் ஸ்மார்த்த கருமத்திற்கும் தக்கவ கைமையை யாஞ்ஞவற்கியர் கூறினர். యాజ్ఞవల్క్యుఃll కర్తుస్తూర్ణంవివా హాగ్నౌ కుర్వీతప్రత్యహంగృహీ। యథాకాలాహృతేవాపి శ్రౌతంవైతానికాగ్నిషు" = இல்லறத்தான் நாடோறும் தன் மணவினைக் காலந்தொட்டுவந்த தீயினிடத்தில் ஸ்மார்த்த கருமத்தைச் செய்யக்கடவன். தகுதி யான்காலத்தில் அக்கினி ஆதானஞ் செய்துகொண்டவனே யா யினும் காருகபத்தியம் முதலிய "வைதானிகாக்கினி" யினிடத் தில் சுரொளத கருமத்தைச் செய்யவேண்டுவது. எறு. காண்க.

அவ்விருவகைத்தீயினையும் அணுட்டிக்கும்முறை.

யாருக்குச் சுரொளதாக்கினி ஸ்மார்த்தாக்கினி இரண்டுமுள் ளதோ? அவன் அவற்றை யனுட்டிக்கும் முறைமையைப் பரத் துவாசர் கூறினர். భరద్వాజుఃll "హోమంవైతానికంకృత్వా స్మార్తంకుర్యాద్విచ క్షణఃl స్మృతీనాంవైదమూలత్వాత్ స్మార్తంకేచిత్పురావిదుఃl" = மனிதனுக்கு ஸ்மார்த்தாக்கினி முதற்கணுண்டாகின்றது பின்பு சுரொளதாக் கினியுண்டாகின்றதா மாகவின், நாடோறும் முதற்கண் ஸ்மார்த் தாக்கினிஹோத்திரத்தைச் செய்யவேண்டுவது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அறிவுடையோன் முதற்கண்ணே சுரொளதாக்கி னியை யனுட்டித்துப் பின்பு ஸ்மார்த்தாக்கினியை அனுட்டிக்க வேண்டும். என்னை? மிருதிகளுக்குச் சுருதிகளே மூலமாயிருத்த லின். எறு. காண்க.

அத்தீக்காரியஞ் செய்யத்தக்கவன்திறம்.

சாதாதபர். ఆతాతపఃll "శ్రౌతంయత్నవ్వయంకుర్యా దన్యోపిస్మార్తమా చరేత்। ఆశక్తౌశ్రౌతమన్యస్మి కుర్యాదాచారమంతతఃl" = சுரொளதாக்கினி யைத் தானே செய்யவேண்டுவது ஸ்மார்த்தாக் கினியைப் பிற ரும் செய்யலாம். ஆற்றலில்லாவழி, சுரொளதாக்கினியையும் அந்

நியர் செய்யலாம். மூடிவுக்கு ஆசாரத்தையாவது விடாது பற்றுக. எறு. காண்க.

வேள்வித்தீக்காரியமும் நித்தகருமமே என்பது.

கற்கர். ஈர்ஃ॥ "கृतदारोऽग्नयेवत्विஷ्ट्वा क्षणमप्यग्निनाविना। कृत्वैतच्चेद्द्विजो भाग्य स्तथाचपतितोभवेत्। यस्तास्नानंयथाधार्य्य वेदस्याध्ययनंयथा। तद्वैवाग्न्यनंदृष्टं नष्टेऽग्निस्तद्वियोगतः" = மனைவியோடு கூடியவன் அக்கினியையொழித்து ஒருகணமேனு மிருக்கலாகாது. அங்ஙனம் விட்டிருந்தால் அந்த விருபிறப்பாளன் பாக்கிய மற்றவனுயும் பதிதனுயும் போகின்றன். ஸ்நானம், மனைவி, வேதமோதல் எவ்வாறோ? அவ்வாறேவேள்வித் தீக்காரியமாகிய ஔபாசனமும் விடப்படாத காரியமாயுள்ளது. ஆதலா லதனைவிட்டிருத்தலாகாது. எறு. காண்க.

ஆற்றலுடையவனு யிருந்தும் சுரொளத கருமத்தை விட்டு ஸ்மார்த்த கருமத்தினுல் மாத்திரம் திருத்தியடைய லாகாது எனக் கற்கர் கூறினர் ஈர்ஃ॥ "यो वैदिकमनादृत्य कर्म स्मार्तेतिहासकं। योहीत्वमाचरेद्विप्रो नसपुण्येनयुज्यते। प्रधानंवैदिकंकर्म गुणभूतंतदेतरत्। गुणनिष्ठ प्रधानंतु त्यक्त्वागच्छत्यधोगतिं" = யார் அஞ்ஞானத்தால் வைதிகருமத்தை ஆசரியாமல் மிருதிகளிலும் இதிகாசங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள ஸ்மார்த்த கருமத்தை மாத்திரம் அனுட்டிக்கின்றனே? அவன் புண்ணியப்பயனை யடைவதில்லை. வைதிக கருமஞ்சிறந்தது. ஸ்மார்த்த கருமம் சாமானியமானது. சாமானியத்தைப்பற்றி சிறந்ததைவிட்டவன் அதோகதிக்குப் போகின்றன். எறு. காண்க.

அசத்தனைப்பற்றி வியாசர் கூறினர். வ்யாஸः॥ "श्रौतंकर्तुंन चेच्छक्त स्मार्तंकर्तुंसमाचरेत्। तत्राप्यशक्त स्करणे सदाचारंलभेद्यदि" = சுரொளத கருமஞ்செய்வதற்கு சத்தியில்லாதவன் ஸ்மார்த்த கருமத்தையேனும் அனுட்டிக்கவேண்டும். அதற்கும் சத்தியில்லாதவன் நல்லொழுக்கத்தையேனு மடைந்திருக்கவேண்டுவது. எறு. காண்க.

ஹோமத்தின் சிறப்பு.

அங்கிரா. अंगिराः॥ "योदद्यात्काञ्चनं मेरुंपृथिवींचससागरां। तस्यायंक्रतवोमस्य तुल्यंभवतिवानवा" = யார் மேருமலை யளவு

பொன்னையும், கடலோடு ஒத்தநிலத்தையும்தானஞ்செய்வானே? அவன் தானமும் சாயங்காலமும் உதயகாலமும் தவறுது செய்யும் ஹோமத்தோடு ஒக்குமோ? ஒவ்வாதோ? எறு. காண்க.

வேள்வி முடிந்தபின் திருநீறுபுனைதல்.

வேள்வித் தீக்காரியமுடிந்தபின்பு திருநீறு தரிக்கவேண்டும் என்பதனை பிரகற்பதி கூறினர். బృహస్పతిః॥ "సర్వభస్మాస్మి హూత్రాంతే ధార్యమేవాస్మి హోతృభిః। అనాహితాగ్నిర్బ్రహ్మ ధ్యమోపాస నసముద్భవం"= சுரொளதாக்கினி ஹோத்திரஞ் செய்யும் வைதிகளுகிய இல்லறத்தான் வேள்வி செய்து முடித்த முடிவிலே "நரியம்" என்னும் பெயரையுடைய திருநீற்றைத் தரிக்கவேண்டும் "ஏவ" என்னும் தேற்றத்தால் திருநீறு தரியாதிருக்கலாகாது. சுரொளதாக்கினியை ஆதானஞ் செய்துகொள்ளாம லிருக்கும் ஸ்மார்த்தனவில்லறத்தான் "ஔபாசனத்தால்" பிறந்திருக்கிற "பிரமா" என்னும் பெயரையுடைய திருநீற்றைத்தரித்தல்வேண்டும். எ-று. காண்க. "హుత్వాచైవశుభ స్మనా" என்றதுமுதலிய வேறு மிருதி வாக்கியங்களால் சுரொளத ஸ்மார்த்தமென்னும் இரண்டு வேள்வித் தீயினையு முடையவன் அவ்விருவகைத் திருநீற்றினையும்தரித்தல் வேண்டும். எங்ஙனமாயும் ஸ்மிருதி சுருதி சம்பந்தமாகிய திரு வெண்ணீற்றினைத் தரித்தல் நித்திய கருமமாகிய அக்கினி ஹோத்திரம் ஔபாசனமென்பதற்கு அங்கமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. "ச" என்ற உம்மையால் இவ்விடயத்திற் பிரமாண வுரைகள் அனேகமாக வுள்ளன வென்பதனைக் குறிக்கப்படுகின்றது. இங்ஙனம் ஹோமவிதி முற்றிற்று.

"సంధ్యాస్నానంజపోహోమః" என்ற மூலவசனத்துட் கூறப்பட்ட கருமங்களுள் ஹோமம்வரையி லிங்ஙனம் விரிக்கப்பட்டன; இவற்றினையெல்லாம், ஒருபகற்பொழுதினை எட்டுப்பங்காக்கியவழி நேரும் முதற்பாகத்தில், (எனவே காலையோரைச் சாமப் பொழுதினுக்குள்ளாக) முடித்தல் வேண்டும். ஆயின் மாத்தியாந்நிக ஸ்நானம் முதலிய சிலவற்றினையும் இதுகாறுங் கூறிப்போந்தனவற்றுள் கூறப்பட்டுள்ளனவே யெனின்? அற்றன்று அவ்வவ்வதிகாரத்துள் விசாரம் வந்தவழிக் கூறியவாறு மாதலின் அவற்றினையும் அம்மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்குள் முடித்

துவிடவேண்டுமெனக் கூறியவாறன்று. என்னை ? "దివసస్యాద్య భాగేతు కృత్యంతస్యాపదిశ్యతే। ద్వితీయేచతృతీయేచ చతుర్థేపంచమేతథా। షష్ఠేచసప్తమేచైవ అష్టమేచపృథక్పృథక్। విభాగేష్వేషుయత్కర్మ తత్ప్రవక్ష్యామ్యశేషతః" = ஒருபகலின் முதற்பாகத்துள் செய்யத்தக்க கருமங்களைச் செய்வோனுக்குக் கூறியது இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு பாகங்களிலும் வேறு வேறு செய்யத்தக்க கருமங்களெல்லாவற்றினையும் ஒழியாது கூறுதும் என்று மேற் கூறுதலின்.

இனித் தேவதார்ச்சனைக்குரிய காலமுதலியன.

இனி மூலவாக்கியத்தினைப்பற்றி ஹோமவிதியைக் கூறி முடித்தபின்தேவபூசையைக் கூறுதல்வேண்டும். ஆகவே, அப்பூசனையானது, காலைவேள்விக்கடனைச்செய்து முடித்தபின்னர் எனச் சிலர் கூறுவர் அங்ஙனம் மரீசியும் கூறினர், மரீசிः॥ "ఏతాయదైవతాపూజాం ప్రాతర్హోమానంతరం" = காலையில் ஹோமவினை முடித்தபின்பு தேவபூசை செய்து, என்றவாறு.

பிரமவேள்வியும் செபமும் செய்தபின்னர் தேவபூசைசெய்யவேண்டுமென மற்றொரு சாரார் கூறுகின்றனர். வருமாறு. "కుర్వీతదైవతాపూజాం జపయజ్ఞావసానంతరం" = செபம் வேள்வி செய்தபின்பு தேவபூசை செய்யவேண்டுவது. எ-று. ஏனைய மிருதிகளுட்காண்க.

கூர்மபுராணம். కూర్మపురాణే॥ "నిష్క్రియస్నానవస్త్రంవై సమాచమ్యచవాగ్యతः। సైవైర్మంత్రైరర్చయేద్దైవా న్పుష్పైర్ధివ్యైస్తథాంబుభిः"=நீராடி ஆடையைப்பிழிந்து, ஆசமனஞ்செய்து, வாய்பேசாது, அவரவர்க்குரிய மந்திரத்தோடு அந்தந்தத்தேவனைப் பத்திரம் பூ நீர் முதலியவற்றோடு பூசித்தல்வேண்டும் எ-று. காண்க. இந்தத்தேவதார்ச்சனை அதிகாரம், பிரம வேள்வியைக் கூறியபின்னர்க் கூறுதும். ஈண்டுக் காலைஹோமஞ் செய்தபின் பிரம வேள்வியாயில்செய்யத்தக்க கருமங்களை மூலவசனத்துள் கூறுதிருப்பினும், ஏனைய சுருதி மிருதிகளால் கூறப்பட்டு அநுட்டான முறையே வருகின்றதாமாதலின் அக்கருமங்களெல்லாவற்றினையும் முறையே கூறுதும்.

வேள்வித்தீக்கருமம் முடிந்தபின் செய்யத்தக்கன.

ஹோமஞ் செய்தபின் செய்யத்தக்கனவற்றைத் தக்ஷர் கூறினர். தக்ஷः॥ "ஹோமகார்யாந்தரமேகृத்வா குருமங்கள்யமீக்ஷணம்" = பின்பு ஹோமகருமங்களைச் செய்துமுடித்து, ஆசிரியரையும் மங்கலத் திரவியங்களையும் தரிசிக்க வேண்டும். எ-று. காண்க. மங்கலத் திரவியமென்பன கண்ணாடி முதலியன.

மங்கலப்பொருளை நோக்குதல்.

உதயகாலத்தில் மங்கலப் பொருளினை நோக்கவேண்டுமென மச்சபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. மத்ஸ்யபுராணே॥ "ரோசனஞ்சம் தனஞ்சைவ மृதங்கந்தர்பணமணிம்। குருமஞ்சாசூர்யம் சப்ராதரேவபஶ்யேத்ஸுதாபுधः" அறிவுடையோன் பொன்னையும், சந்தனத்தையும், பசுவினையும், மத்தளமுதலிய மங்கலவாத்தியங்களையும், கண்ணாடியையும், அரதனத்தையும், ஆசிரியனையும், எரிநெருப்பினையும், சூரியனையும், நித்தமும் காலையில் நோக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "ஸ்வாசாந்தశ்சततமேகுர்யாத்துமாத்ரை-ஶப்ரஸாधநம்। ஆதர்ஶாஞ்ஜனமாங்கள்ய மூர்வாद्यாலம்பனானிச" = பின்பு ஆசமனஞ்செய்து ஆண்மகன் தன் தலையுரோமத்தைச் சீர் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். கண்ணாடியைப் பார்த்து மையெழுதிக் கொண்டு மங்கலத்திரவியங்களை நோக்கி அறுகு முதலியனவற்றைக் கையிற்பற்றவேண்டும். எ-று. காண்க.

நெய்நோக்கு.

பிரமபுராணம். ब्रह्मपुராணே॥ "ஸ்வமாத்மானம்஘ृதேபஶ்ய ஸ்ப்ரुवाद्யாவ्ய தாவधி। விப்ராயவேதவிदுஷே யदிச்சேச்சிरஜீவிதம்" = நெடுநாட்பிழைத்திருக்கவேண்டுமென்னு மிச்சையையுடையவன் நெய்யிற் றன்னிழலை நோக்கி அந்நெய்யை வேத முணர்ந்த வேதியனுக்கு விதிப்படி தானமாகக் கொடுக்கவேண்டும். எனவே தக்ஷிணையோடு மந்திரங் கூறிக்கொடுத்தல் செய்க. எ-று. காண்க,

அட்டமங்கலம்.

நாரதர். நாரதः॥ "லோகேஸ்மின்மங்கள்யாన्யष्टौ ब्राह्मणோगாவ்ஹுதாஶனः। हिரण्यंஸர்விராदित्य ஆபோராजாதथாష्टமः। ஏதான்யितதம்பஶ்ய న్మనஸ்யेदధீచ்சயேः।

ప్రపద్యేణంచకుర్వీత తదాహ్యయుర్నహీయతె" = உலகத்துள் சிறந்தமங்கலப் பொருளாயுள்ளன எட்டு. அவை, வேதியன், ஆன், எரிகெருப்பு, பொன், நெய், சூரியன், நீர், அரசன், எனவாம். இவைகளை யெப் பொழுதும் தரிசித்த அளவிலே வலம்வந்து பணிந்து யார் எவ் வளவு பூசிக்கின்றனே? அவன் அவ்வளவு ஆயுள் குறையாம லே விருத்தியை யடைவன். எ-று. காண்க.

மனு. மநுஃ॥ "అగ్నిచిత్కపిలాసత్రీ రాజాభిక్షుర్మహోదధిఃl దృష్టమా త్రాదిపునంత్యేతె తస్మాత్పశ్యేత్తనిత్యశఃl" = "அக்நிசயநம்" = "அக்கினி சய னம்" செய்த அக்கினிஹோத்திரியாகிய வேதியன், கபிலப் பசு, சத்திரியாகஞ் செய்தவன், அரசன், துறவி, மஹா சமுத்தி ரம், இவைகள் பார்த்தளவே ஒருவனைப்பரிசுத்த னாக்குகின்றன. ஆதலினிவற்றை நாடோறும் தரிசிக்க வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

வாமனபுராணம். வாமநபுராணே॥ "హోమంచకృత్వా లభనంశుభానాంl తతాబహిర్నిర్గ మనంప్రశస్తంl దూర్వాశ్చసర్పిర్ద ధిసాదకుంభంl ధెనుంసవత్సాం వృష భంనువర్ణంl మృన్మొమయం స్వస్తికమక్షతాంశ్చతైలం మధుబ్రాహ్మణకన్యకాంశ్చl శ్వేతా నిపుష్పాణి తథాశమీంచ హుతాశనం చందనమర్కబింబంl అశ్వత్థవృక్షంచసమాలభెతl తతశ్చకుర్యాన్ని జజాతిధర్మం" = வேள்விசெய்து மங்கலங்களைச் செய்து வெளிச்சென்று, அறுகு, நெய், தயிர், நீர் நிறைகுடம், கன்றோடு கூடிய ஆன், இடபம், பொன், பூமி, நல்ல மிருத்திகை, கோமயம் ஸ்வஸ்திகம் = பஞ்சவண்ணத்தோடு தேவபூசையின் பொருட்டு விதிப்படி அமைத்து வைத்த மாக்கோலம், அக்ஷதை, நல்லெண் ணெய், தேன், வேதியன், வேதியர் கன்னிகை, வெண்பூ, வன்னி விருக்ஷம், எரிகெருப்பு, சந்தனம், சூரியன், அரசமரம், இவைக ளைத்தரிசித்தும் பரிசித்தும் பணிந்து பின் தன்குல தருமத்தைத் தொடங்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

பாரத்துவாசர். భారద్వాజఃll "కండూయపృష్ఠగాంగాంతు కృత్వాచా శ్వత్థవన్వనంl ఉపగమ్యగురుంత్సర్వా న్విప్రాంశ్చైవాభివాదయెత్" = பசுவினைச் சொறிந்து வலம்வந்து, அரசமரத்தினை வணங்கி, ஆசிரியரை அடைந்து பணிந்து, வேதியரனைவரையும் தொழவேண்டும். எறு. காண்க.

முதற்கண்வணங்குதற் குரியார்.

வேதியர் கூட்டத்துள்ளே முதலில் வணங்குதற்குரியா ரிவ ரென்பதனை மனுகூறினர். மநுः॥ "லௌகிகம்வைதிகம்வாபி தத்தாத்யாத்மிக மேவவா। ஆததீதயதோஜ்ஞானம் தம்பூர்வமபிவாதயேத்" = உலகசம்பந்த மானதி லேனும், வேதசம்பந்த மானதிலேனும், ஆன்மசம்பந்த மானதி லேனும், ஞானத்தைத் தான் யாரால் பெறக்கூடுமோ? அவனுக்கு முதலிலே அபிவாதன நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். எ – று. காண்க.

அபிவாதன முறை.

மனு. மநுः॥ "அபிவாதாத்பரம்விப்ரோ ஜ்யாம்சமபிவாதயன்। அஸௌனாமாஹமஸ்மீதி ஸ்வம்நாமபரிகீர்தயேத்। பும்ஸ்யுபகீர்தயேதம்தே ஸ்வஸ்வநாம்நாபிவாதயேத்" தன்னின் மூத்தோரை வணங்குவோன் முதற்கண் "நமஸ்கரிக் கின்றேன்" என்று கூறிப்பின்பு தன்பெயரையும் கூறவேண்டும், பின்னர் விளித்தல் வாசகத்தைக் கூறவேண்டும். இவ்வாறு தத் தம் பெயர் கூறிவணங்குதல் வேண்டும் எ-று. காண்க. விளித் தல் = அழைத்தல். உதாரணம். "அபிவாதயேதேவதத்தோ நாமாஹம்போ" = பணிகின்றேன் தேவதத்தனாகிய நான் ஐயா? எனவரும்.

பிறமிருதி. ஸ்மृத்யம்தரே॥ "கோத்ரம்ஸ்வஸ்யாம்ஸ்வம்நாமகீர்தயன்னபிவாத யேத்" = தன் கோத்திரத்தினையும், தன் அத்தியயன சாகையை யும், தன்பெயரினையும் கூறிப்பின்னர் வணங்கவேண்டும். எ – று. காண்க.

பணிதல்வகையை ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆபஸ்தம்பः॥ "தக்ஷி ணம்பாஹுமுத்ருத்ய ஸமம்ப்ரஸார்யப்ராஹ்மணோபி வாதயேதரஸ்யம் ராஜன்யமத்யஸமம் வைச்யம்தைர்ஹஸ்தப்ரதிப்ராம்ஜலிः" = வலதுகையினைச் செவிக்குச் சரியாக வுயரவெடுத்து வேதியன் அபிவாதனஞ் செய்யவேண்டும், மார் பினுக்குச் சரியாக அரசன், இடைக்குச்சரியாக வைசியன், தாழ் ந்து தாயோடொப்பச் சூத்திரன் அஞ்சலிசெய்த கரமுடைய வனுப் அபிவாதனஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

ஒற்றைக்கையால் அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது என்பதனை விஷ்ணு கூறினர். விஷ்ணுः॥ "ஜன்மப்ரப்ருதியத்கிம்சி ச்சேதஸாதர்மமாசரேத்। சர்வம் தன்னிஷ்பலம்யாதி ஏகஹஸ்தாபிவாதனாத்" = பிறந்ததுமுதல் மனத்தால்

ஏதேனுஞ் சிறிது தருமஞ் செய்திருந்தாலுமதுவுற்றைக் கையால் வணங்குதலால் நசித்துப் போகின்றது. எ-று. காண்க.

எழுந்து எதிர்நின்று நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும் என ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆபஸ்தம்பः॥ "ஊர்ஜ்வம்ப்ராணாஹ்யுத்க்ரமந்தி யூனஸ்தஸ்ய ரஷாகே। ப்ரத்யுத்தாநாபிவாதாப்யாம் புநஸ்தாந்ப்ரதிபத்யதே" = வயது முதிர்ந்த விருத்தர்வந்தால் இளைஞராயுள்ளோர் பிராணசத்தி மேலெழும் பத் தொடங்குகின்றது. ஆதலால் பிரத்தியுத்தானத்தாலும், நமஸ்காரத்தினாலும் மறுபடியும் அந்தப் பிராணசத்தியை யவர்க ளடைகின்றார்கள். எறு. காண்க. பிரத்தியுத்தானம்=மரியாதை யாக எழுந்திருத்தல்.

இனி வணங்கப்பட்டவன் விடயம்.

நமஸ்காரஞ் செய்தவனைப்பற்றிச் செய்யப்பட்டவன்சொல் லவேண்டியதனை மநுகூறினர். மநுः॥ "ஆயுஷ்மாந்பவஸௌம்யேதி வாச்யோ ஽ப்ராஹ்மணாகே। அகாரஶ்சாஸ்யநாம்நோ ந்தே வாச்யஃபூர்வாக்ஷரஃப்லுதः" = "ஆயுஷ் மான்பவஸௌமியா அ-அ." ஆயுளையுடையவனுகுகநல்லோய்என் றுவேதியன்வணங்கியவழிக் கூறுதல்வேண்டும். இவன்பெயர் முடி வில், அகாரத்தைக் கூறவேண்டும். பூருவஎழுத்து அளபெடை யாக விருத்தல் வேண்டும். எறு. காண்க. பூருவஎழுத்து எனவே எது முன்னே யோஎழுத்தினையுடையது அது பூருவாக்கரம் என்றபடி. ஆகவே ஈற்றெழுத்து என்பதுகருத்து. முதலெழுத் தோவெனின்? தன்னுற்றலால் மெய்யெழுத்தாகவே யிருக்கின் றது. என்னை? உயிர்மே லுயிரேறி முடிதலின்மையின். இங்ஙனங் கூறியதனுல் வணங்குவோனுடைய பெயர்க்கணுள்ளமெய்யெழுத் தினையூர்ந்த ஈற்றுயிரெழுத்தினை யளபெடையாகக் கூறவேண் டும். அகரத்தைக் கூறவேண்டுமென்றதனுல், ஈற்றுயிரெழுத்து மாத்திரையே உபலக்கணவிதியாற் காணப்படுகின்றது. எல்லாப் பெயர்களுக்கும் அகரமே யிறுதியில் நிற்குமென்பது நியமமல் லாமையின். அங்ஙனமாயின். கூறுமாறென்னையெனின்? உதா ரணம். "ஆயுஷ்மாந்பவதேவதத்தா" என்று ஆயுளையுடையவனுக தேவதத்தா அ-அ. எனவரும். தேவதத்தன் என்ற பெயர்க்காக நமஸ்காரஞ்செய்வோன் பெயரைக் கூறிக்கொள்க.

அபிவாதனஞ் செய்தவனுக்கு மறுபடியும் அபிவாதனஞ் செய்யு முறைதெரியாதவன் யாரோ? அவன் அபிவாதனஞ் செய்விக்துக் கொள்ளத்தக்கவ னல்லன். அங்ஙனம் மனு கூறினர். மநுஃ॥ "யோ நமஸ்க்ருத்யாபிவாத்யஸ்ய ஸப்ரதிநமஸ்க்ருத்யாபிவாதநம்। நாபிவாத்யஸ்தஸ்யாபி முஷா யதா ஶூத்ரஸ்ததைவஸஃ" = அபிவாதனஞ் செய்தவனுக்கு எதிர் அபிவாத னஞ்செய்ய எந்த வேதியன் தெரியாதவனாவனே? அந்த வேதி யன் அபிவாதனஞ் செய்வித்துக் கொள்ளுகைக்குத் தக்கவனல் லன். (எனவே அப்படிப்பட்டவனுக்கு அபிவாதனஞ் செய்ய லாகாது என்பதுகருத்து). சூத்திரனெவ்வாறே? அவ்வாறே யவனுமாவன். எறு. காண்க.

யார் தெரிந்தவனேயாயினும் எதிர் அபிவாதனஞ்செய்வ தில்லையோ? அவனுக்குத் தோஷ முண்டாமென்று பவிடிய புராணத்திற் கூறுகின்றது. பவிஷ்யத்புராணே॥ "அபிவாதேக்ருதேயஸ்து நகரோ த்யபிவாதநம்। ஆசிஷஞ்சகுருஶ்ரேஷ்ட ஸயாதிநரகாந்பஹூந்" = அபிவாதனஞ் செய்யப்படும்போது யார் எதிர் அபிவாதனமாயினும் ஆசீர்வாத மாயினும் செய்வதில்லையோ? அவன் பலநரகங்களையு மடைகின் றான். எறு. காண்க.

இயமன். யமஃ॥ "அபிவாதேதுயத்பூர்வ மாசிஷஞ்நப்ரயச்சதி। யத்து ம்ருதம்பவேத்தஸ்ய தஸ்தாத்பாகஞ்ப்ரபத்யதே। தஸ்மாத்பூர்வாபிபாஷீஸ்யா ச்சண்டாலஸ்யாபிதர்மவித்। ஸுராம்பிபேதவக்த்ரேண மேவஞ்தர்மோஹியதே। ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வாஹ்மணோப்ரூயாத்தாயுஷ்மாநிதிபூமிபஃ। வர்த்தாமிதிவைஶ்யஸ்து ஶூத்ரஸ்துஸ்வாகதம்வதேத்" = அபிவாதனஞ் செய்யும்போது யார் முதலில் ஆசீர்வாதத்தைச் செய்வதில்லை யோ? அவன் அபிவாதனஞ் செய்தவனுடைய பாவத்துள் ஒரு பங்கினையடைகின்றான். ஆதலின் முதற்கண் வாய்திறப்போனுக வேண்டும். தருமத்தை யுணர்ந்தவன் சண்டாளனுக் காயினும் கள்ளினைக்குடித்துச்செல்லுகளன்று இதமொழியைக் கூறவேண் டும். இங்ஙனஞ்செய்வோனுக்குத்தருமம் ஈனமாவதில்லை. வேதி யன் "ஸ்வஸ்தி" "சுவஸ்தி" என்று கூறவெண்டும். அரசன். "ஆயுஷ்மான்" என்று கூறவேண்டும். வைசியன் "வர்த்ததாம்" என்று கூறவேண்டும். சூத்திரன் "சுவாகதம்" என்று கூற வேண்டும். எறு. காண்க. சுவஸ்தி = க்ஷேமம் ஆகுக. ஆயுஷ் மான்=நீர்க்காயுளுடையவனாகுக. வர்த்ததாம்=விருத்தி அடைக. சுவாகதம்=நன்றாகவந்தனையோ? என்றவாறு.

க்ஷேமம் விஞ்தல்.

மனு. மநுः॥ "ப்ராஹ்மணம்குசலம்ப்ருச்ச்ஹேத்க்ஷத்ரபம்துமனாமயம்। வைச்யம்சைவ மம்சமாகம்ய சூத்ரமாரோக்யமேவச। பரபத்நீம்துயாஸ்த்ரீஸ்யாத்ஸம்பம்தாச்சயோநிதः। தாம்ப்ரூயாத்பவதீத்யேவம் சுபகேபகிநீதிச"=வேதியனைக் "குசலமா" என விசாரித்தல்வேண்டும். அரசனை "அநாமயமா" எனக் கேட்க. வைசியனை "க்ஷேமமா" என விஞவுக. சூத்திரனை "ஆரோக்கியமா" என்க. அந்நியன் மனைவியாயும் தனக்குப் பிறவிச் சம்பந்தமில்லாதவளாயுமுள்ள மாதினை "பவதீ = பவதீ" "சுபகே = சுபகே" "பகிநீ = பகிநீ". என விளித்து உபசரித்தல் செய்க. எறு. காண்க. குசலம் = அறிவின் சுகவிருத்தி. அநாமயம் = உபத்திரவங்களில்லாமை? க்ஷேமம் = இருந்த நிலைமை கெடாதிருத்தல், ஆரோக்கியம்=நோயில்லாமை, பவதீ = அருச்சனைக்குத் தக்கவளே! சுபகே = மங்கலமுடையவளே! பகிநீ = உடன்பிறந்தாளே! என்றவாறு.

பணிவுழி மூத்தோனிலக்கணம்.

"ஜ்யாம்ஸமபிவாதயேத்" = தன்னினு மூத்தோனுக்கு அபிவாதனஞ் செய்து என்று முன் கூறப்பட்டுள்ள தன்றே? அங்ஙனம் செய்யப்படுவோன் எவ்வளவு காலம் மூத்தோனாகவேண்டுமென்பதனை ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆபஸ்தம்பः॥ "த்ரிவர்ஷபூர்வஞ்ஞாத்ரியோபிவாதனமர்ஹதி"= மூன்றுவருடம் மூத்தோனாகியுள்ள சுரோத்திரியன் நமஸ்கரிக்கத் தக்கவனாக விருக்கின்றனன். எறு. காண்க.

மனு. மநுः॥ "தசாப்தாக்யம்பௌரஸக்யம் பம்சாப்தாக்யம்க்ஷாத்ரியாத்ருதாம்। த்ரயாப்தபூர்வம்சாத்ரியாணா மவைனாபிஸ்வயோநிஷு" = தான்வசிக்கும் ஊரின் கண்ணேயுள்ளவருள் பத்துவருடம் மூத்தோனாகவிருக்க. வாசித்துணர்ந்தவருள் ஐந்துவருடம் மூத்தோனாகவிருக்க. வேதமோதியவருள் மூன்றுவருடம் மூத்தவனாகவிருக்க. பிறவிச்சம்பந்தமுடைய தமையன் முதலிய சுற்றத்தாருள் ஒரு சிறிது மூத்தோனாயிருக்கினும் சாலும். எறு. காண்க.

பணிவுழிச் சிறியோர் விடயம்.

இருத்துவிக்கு முதலியோர் சிறியோராயினும் வணங்கத்தக்கவரே யாமென்று யாஞ்ஞவற்கியர் கூறியிருத்தலின், வய

திற் சிறியோர்க்கும் அபிவாதனஞ்செய்தல் வேண்டு மன்றே எனின்? எதிரெழுதல், உரையாடல், இவைகளால் அவர்கட்கு உபசாரஞ்செய்தல் தகுதியாதலின் அபிவாதனமுஞ் செய்யலா மென்று கௌதமர் கூறினர். గౌతమః॥ "ఋత్విక్ష్వశురపితృవ్య మాతులా నా మంతయసీయసాం ప్రత్యుత్థానాభివాదనం" = இருத்துவிக்கு, மகட்கொ டை நேர்ந்தமாமன், தந்தையுடன்பிறந்த இளையோன், தாயுடன் பிறந்த அம்மான், இவர்கள் தன்னிற் சிறியரே யாயினும் தன் னிடம் நாடிவரின் பெருமைநோக்கி எதிரெழுந்து அபிவாதனஞ் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

அபிவாதனம் என்பது தனது கோத்திரம் பிரவரம்பெயர் முதலிய கூறி வணங்குதலா மாதலினிப்பொருள் இவ்விடத்துச் செல்லாது. பிறவெனின்? நல்லுக உபசரித்துரையாடலே அபி வாதனமென்க. அங்ஙனம் போதாயனர் கூறினர். బోధాయనుః॥ "ఋత్విక్ష్వశురపితృవ్యమాతు లానా మంతయసీయసాం ప్రత్యుత్థానమభివాదనంచ"= இதற்கு உரைமேலே கூறப்பட்டது. இதுவேதியர் விடயம் என்றுணர்க.

வேதியன் மாட்டேனையர் விடயம்.

சாதாதபர். శాతాతపుః॥ "అభివాద్యో నమస్కార్య శ్శిరసావంద్యఏవచ। బ్రాహ్మణఃక్షత్రియాద్యైస్తు శ్రీకామైస్సదరంసదా" = செல்வத்தை விரும் பிய அரசன் முதலிய வருணத்தர் எப்பொழுதும் வேதியனுக்கு அபிவாதனமும் நமஸ்காரமுஞ் செய்யவேண்டும். தலைகுனித்து வணங்குதலுஞ் செய்க. எ-று. காண்க.

அந்நியர் மாட்டுவேதியன் விடயம்.

சாதாதபர். శాతాతపుః॥ "నాభివాద్యస్తు బ్రాహ్మణ క్షత్రియాద్యైః కథం చన। జ్ఞానకర్మగుణోపేతా యద్యప్యేతేబహుశ్రుతాః" = கூடத்திரியன் முதலி யோர் நல்லஞானம், நல்லகருமம், நற்குணம், சிறந்தபுகழ்உடை யவர்களா யிருப்பினும் அவர்கட்கு வேதியன் எவ்வகையபிவாத னமும் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

சூத்திரனுக்கு வணங்கிய வேதியன்விடயம்.

இதுவுமது. "అభివాద్యద్విజశ్శూద్రం సచేలస్నానమాచరేత్। బ్రాహ్మణా నాంశతంసమ్య గభివాద్యవిశుధ్యతి" = இருபிறப்பாளன் சூத்திரனுக்கு

நமஸ்காரஞ் செய்தால் அப்போது கட்டியிருந்த வுடையோடு நீராடவேண்டும். பின் தூறுவேதியர்க்கு நன்முக அபிவாதனஞ் செய்தால் சுத்தனுகின்முன் எ-று. காண்க.

அபிவாதனஞ் செய்யத்தகாதவிடம்.

விஷ்ணு. விஷ்ணுः॥ "சபாநுசைவசர்வாநு யஜ்ஞேராஜகृஹேஷுச। நமஸ்காரம்ப்ரகுர்வீத ப்ராஹ்மணாந்நாபிவாதயேத்" = எவ்வகைச் சபையினிடத்தும் வேள்விச் சாலையினும், அரசனரண்மனையினும் வேதியர்க்கும் நமஸ்காரஞ் செய்யலாமன்றி அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

பாதோபசங்கிரகணம்.

ஆசிரியன் முதலியோர் விடயத்தில் முதற்கண் அவர்கள் பாதத்தைப் பற்றவேண்டுவ தென்று கௌதமர் கூறினர். கௌதமः॥ "குரோருபாதோபசம் கृஹணம்ப்ராதः" = "உதயகாலத்தில் ஆசிரியன் திருவடியைப் பற்றிப் பரிசிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க. ஈண்டு இம்மூலத்துள் குரு என்றதாசிரியனை. என்னை; அதனை மேற் கூறுப.

கௌதமர். கௌதமः॥ "மாதृபிதृதத்ப்ருந்தூநாம்ஜ்யேஷ்டாநாம்விद्யா குரூணாந்தத்குலூணாம்சாபிவாதயேத்" = தாய், தந்தை, அவர்கள் சுற்றத்தினர், தமையன்மார், தமக்கையர், ஓதுவித்தகுரவர், அவர்குரு, இவரனைவர்க்கும் அபிவாதனஞ் செய்க. எ-று. காண்க.

பாதோபசங்கிரகண விலக்கணம்.

அங்ஙனம் திருவடி பற்றிப் பரிசிக்கு மிலக்கணத்தை மனு கூறினர். மனுः॥ "வ்யத்யஸ்தபாணிநா கார்ய முபசம்க்ரஹணம்குரோः। சவ்யேநசவ்ய ஸ்ஸ்ப்ருஷ்ட்வோ தக்ஷிணேநதுதக்ஷிணः" = ஆசிரியனுடைய பாதாபி வாதனத்தினைத் தன்னுடைய வியத்தியஸ்தமானகைகளினுல் செய்யவேண்டும். எனவே ஆசிரியன் வலது திருவடியைத் தனது வலக்கரத்தாலும் இடது திருவடியை யிடக்கரத்தாலும் மாறிப் பரிசிக்க வேண்டும். எ-று. காண்க.

போதாயனர். போधாயनः॥ "ஸ்ரோத்ரேநஸ்ப்ருஶ்யமாநஸ்ய போधாயாத ஸ்தூஜாந்வோரத்யாயமித்யுபசம்க்ரஹணம்" = காதினைத்தொட்டு அமைதி

யோடும் முழங்காலினுக்குக்கீழ் பாதம்வரையில் மாறித் தொட்டுத் தலைவணக்கஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

இங்ஙனம் திருவடித் தொடுதல் குருபன்னி முதலியவர்க்கும் செய்யவேண்டும். அங்ஙனம் மனுகூறினர். மநுஃ॥ "குருவத்ர்த்திபூஜ்யஸ்ய ஸ்வர்ணாகுருமோஷிதஃ। அநவர்ணாஸ்துஸம்பூஜ்யா ப்ரத்யுத்தாநாபிவாதநைஃ। பார்யாத்ருபாரோபஸம்க்ராஹ்யா ஸவர்ணாஹந்யஹந்யபி। விப்ரோப்யுபஸம்க்ராஹ்யோ ஜ்ஞாதிஸம்பந்திமோஷிதஃ" = குருவின் சுசாதிமனைவியர், குருவைப்போலும் பூசிக்கத்தக்கவராம். அந்தியசாதி மனைவியரும், எழுந்து நின்றுமாயாடத்தக்கவராகின்றனர். தன் வருணத்தாளாகிய தமையன் மனைவிக்கு நாடோறும் பாதந்தொட்டு அபிவாதனஞ் செய்யவேண்டும். யாத்திரைசென்று வந்தகாலத்தின் மாத்திரம் ஞாதியர், சுற்றத்தினர்முதலிய பெரியோர் மனைவியர்க்கும் பாதந் தொட்டு அபிவாதனஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

அவ்வந்தனஞ் செய்யத்தகாதவிடம்.

இம்முறை விசேடண மில்லாமலே குருமுதலிய யாவர்க்கும் பாதவந்தனஞ் செய்யவேண்டு மென்னும் சாமானியவிதிக்கு மாறுக அம்மனுவே கூறினர். மநுஃ॥ "குருபத்நீதுயுவதி ர்நாப்யேஹ பாதயோஃ। பூர்ணவிம்சதிவர்ஷேண குணதோஷவிஜாநதா। அப்யஞ்ஜநஸ்நாபநஞ்ச காத்ரோத்வர்தநமேவச। குருபத்ந்யுநகார்யாணி கேசாநாஞ்சப்ரஸாதநம்" = இருபது வருட முடையவனுய்க் குண தோஷங்களையறிந்த ஆண்மகன், யௌவனப் பருவமுடைய குருபன்னிக்குப்பாதத்தைத் தொட்டு அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது. யௌவனமுடைய குரு மனைவியும், இளமைப் பருவமுடைய மாணாக்கர்க்கு எண்ணெயிடுதல், நீர்விடுதல், உடம்பினைத் தேய்த்தல், தலைமயிர் வகிர்தல் முதலியவற்றினைச் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

பிறவெனின் அம்மனு கூறினர். மநுஃ॥ "காமந்துகுருபத்நீநாம் யுவதீநாம்யுவாபவேத்। விதிரேஷவிதர்நம்குர்யாத் அஸாவஹமிதிப்ருவந்। விப்ரோப்யபாதக்ரஹணமந்வஹம்சாபிவாதநம்। குருதாரேஷுகுர்வீத ஸதாம்தர்மமநுஸ்மரந்" = குமாரப் பருவமுடையவன், யௌவன முடைய குருபன்னியர்க்குமிகவும் பத்தியோடும் நான் இன்னவன் என்று கூறிக்கொண்டே விதிப்படி தூரத்திருந்து வந்தனஞ் செய்யவேண்டும். யாத்திரை சென்

றவரும்போது மாத்திரம் பாதத்தைத்தொட்டு அபிவாதனஞ் செய்க. அங்ஙனம் ஈடோறும் செய்யலாகாது. எனவே தொடாமலே அபிவாதனத்தை மாத்திரம் நித்தமும் செய்யவேண்டுமென்க. தருமங்களைத்தான் அடையவிரும்பியேகல்லோன் குருமனைவியர் விடயத்தி லிவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

அபிவாதனஞ் செய்யலாகாதவன், செய்யப்படாதவன்.

அபிவாதனஞ் செய்வதில் விலக்கத்தக்கவரை ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ "நஸோபானத்ஸ்ரஸ்தபாதோ வஹிதபாணிர்வாபி வாதயீத"= காலில் பாதரக்ஷை பூண்டவனும், தலைமேல் ஆடைசுற்றியவனும், வேற்றுத் தொழில்பூண்ட கையுடையவனும், அபிவாதனஞ்செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

சங்கர். சங்கஃ॥ "நோதகும்பஹஸ்தோபி வாதயேன்னாஹிதாக்நிம் சரன்னுபஸ்ருஹஸ்தோ நாசுசிர்ஜபன்னுபவிதீகார்யம் குர்வன்னசயானஃ" = நீர்க்குடம் பற்றினவன், பிக்ஷாந்நத்தோடு செல்வோன், பூக்கூடைக் கையிற்கொண்டவன், அசுத்தமாயுள்ளவன், செபஞ்செய்து கொண்டிருப்பவன், தேவகாரியம் பிதிர்காரியம் செய்பவன், படுத்திருப்பவன், இவர்களெல்லாம் அபிவாதனஞ்செய்யப்படாதவர்களாம். எறு. காண்க.

ஆபத்தம்பர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ "தத்ராவிஷயமகதாய குரவேனாபிவாத்யந்தத்ராப்ரயதாயாப்ரயதஶ்சைன ப்ரத்யபிவதேத்ப்ரதி வயஸஸ்த்ரியஃ" = ஒத்த நிலைமையில்லாத ஆசிரியனுக்கு அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது. சரியான நிலைமையி லில்லாதவனுக்கு அவ்வாறுள்ளவன் அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது. தன்னொடொத்த வயதினையுடைய மாதர்கட்கும் அபிவாதனஞ்செய்யலாகாது. எறு. காண்க.

அவ்வாறே வேறோரிடத்து மவர் கூறியவாறு. ஆபஸ்தம்பஃ॥ "ஸமித்புஷ்பகுஶாஜ்யாம்பு மृதன்னாஹிதபாணிகஃ। ஜபன்ஹோமம்சகுர்வாணோ நாபிவாத்யஸ்ததாத்விஜஃ। பாஷண்டபதிதம்வாத்ய்ம் மஹாபாதகினம்ததா। நாஸ்திகம்சகृதக்நும் ச நாபிவாத்யாத்கதம்சன। தாவதம்சப்ரமத்தம்ச மூத்ரோச்சாரகृதம்ததா। புஞ்ஜானமாதுரம்நார்தம் நாபிவாத்யாத்விசோத்தமஃ। வமந்தம்ஜृம்பமாணம்ச குர்வாணம்தம்ததாவனம்। அப்யக்தஶிரஸம்சைவ ஸ்நாயந்தம்நாபிவாதயேத்। க்ருத்வாபிகமவிஜ்ஞாத மஶ

క్తుపరిపుమాతురం। మోగిసంచతపస్కక్తం కనిష్ఠంనా భివాదయేత్" = சமித்து, பூ, தருப்பை, நெய், நீர், மிருத்திகை, அன்னம், அக்ஷதை, கையிற் பற்றியுள்ளவனுக்கும், செபம், ஹோமம் செய்பவனுக்கும், அவ்வாறிருக்கும் இருபிறப்பாளர் அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது. பாசண்டர், பதிதர், விராத்தியர் = கருமங்கெட்டவர், மஹாபாதகஞ்செய்தவன், சடர் = தயவில்லாதவுலோபர், நாஸ்திகர்= கடவுளில்லையென்பவர், இப்படிப்பட்டவர்களை எவ்வகையானும் அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது. ஓடுகின்றவனுக்கும், மயங்கியவனுக்கும், மலமூத்திரங்களைக் கழித்திருப்பவனுக்கும், புசித்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கும், தீவரப்படுவோனுக்கும், தக்கநிலைமையில்லாதவனுக்கும்,வாந்தியெடுப்பவனுக்கும், கொட்டாவி விடுவோனுக்கும், பல்விளக்குவோனுக்கும், தலைமேலெண்ணெயிட்டுக்கொண்டிருப்பவனுக்கும், நீராடுவோனுக்கும், சிருக்கு என்னும் ஹோமஞ்செய் கருவியைப் பிடித்துள்ளவனுக்கும் தானறியாதவனுக்கும், சத்தியற்றவனுக்கும், பகையாளிக்கும், நோயாளிக்கும், யோகநிட்டையி லிருப்பவனுக்கும், தவத்தில் விருப்பமுடையோனுக்கும், தனக்கினியோனுக்கும் அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது. எ-று. காண்க.

சாதாதபர். ஈாதபஃ॥ "ఉదక్యాంసూతికాంనారీం భర్తృఘ్నీంగర్భఘాతినీం। అభివాద్యద్విజోమోహా దహోరాత్రేణశుధ్యతి" = கைவிலக்க மானவளுக்கும், மகப்பெற்றுள்ளவளுக்கும், கணவனைக் கொன்றவளுக்கும் = (எனவே. விதவை, அல்லது கணவனுக்கு அவமானம் விளைவிப்பவள் என்பதுகருத்து). கருவை யழிப்பவளுக்கும், இருபிறப்பாளன் அறியாமல் அபிவாதனஞ் செய்தால், ஒருபகலு மோரிரவும் புறம்பேகிடந்து பின்புசுத்தத்தை யடைகின்றான். எ-று. காண்க.

குரவனியல்பு.

குரவனுக்குப் பாதத்தைத் தொட்டு அபிவாதனஞ் செய்ய வேண்டுமெனக் கூறியுள்ளதன்றோ? இனி அக்குரவனுவான் யார் எனில் ? மனு கூறுகின்றனர். மனுஃ॥ "నైకాదీనికర్మాణి యదేకరోతియథావిధి। సంభావయతిచాన్నేన సఆచార్యఉదాహృతః" = நிஷேகமுதலிய கருமங்களை விதிப்படி யார் செய்கின்றனரோ ? அன்னத்தால் போஷிக்

கின்றனை? அந்தவேதியன் குருவென்று துதிக்கப் படுகின்றன். எ-று. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "ஸகுருர்யஃக்ரியாஃகృత్వా వేదమ నైப్రయచ్ఛతి" = யார்! சமஸ்கார கருமங்களைச்செய்து வேதத்தை யொருவனுக்குக் கொடுக்கின்றனை? அவன் குருவாவன். எ-று. காண்க.

வேதத்தைக் கொடுத்தல் எனவே அத்தியயனஞ் செய்வித் தலாம். இந்த அதிகாரம் வேதியன் ஒருவனுக்கே யுண்டா யிருக் கின்றது. நிஷேகமுதலிய ஸமஸ்கார கருமங்களைச் செய்தலுக்கு அதிகாரம் எல்லாவருணத்தர்க்கும் பொதுவாகவேயிருக்கின்றது.

நிஷேகமுதலியவற்றைச் செய்யுந் தலைவனாகிய தந்தையி னும் வேறானவர்களைக் குருவென்பது உபசாரவழக்காக விருக் கின்றது. இங்ஙனம் உபசாரவழக்காகிய குருத்தன்மை மனு முதலியோர் கூறினர்.

மனு. மநుஃ॥ "అల్పంవాబహువాయస్య శ్రుతస్యోపకరోతియఃl తమపీహగు రుంవిద్యా చ్ఛ్రుతోపక్రియయాధవా"=யார் சிறிதேயாயினும் பெரிதேயா யினும் வேதமுதலிய வித்தையைப் பழக்குவித்தலா லுபகரிக் கின்றனை? அவனையு மீண்டு குருவெனவுணர்க. இல்லையேல் வேதமுதலியவற்றை யோதுவித்தலே யோருபகாரமா மாதலின், அதனைச் செய்விப்போனுங் குருவெனக்கொள்க. எ-று.

குரவராவார்.

ஹாரீதர். హారీతఃll "ఉపాధ్యాయఃపితాజ్యేష్ఠో భ్రాతాచైవమహీపతిఃl మా తుశ్శ్వశురస్త్రాతా మాతామహపితామహాl వర్ణజ్యేష్ఠఃపితృవ్యశ్చపుంస్వేలెగురవస్తన్య తాఃll"=ஓதுவித்தவன், ஈன்றதந்தை, மூத்தசகோதரன், அரசன், அம்மான், மகட்கொடைநேர்ந்தவன், ஆபத்துக்குதவிக்காத்தவன், அன்னையை யீன்றபாட்டன், அத்தனை யீன்றபேரன், சாதியின் மூத்தோனாகிப் பிதாவோடு பிறந்தவன், இவரனைவரும் ஆண்பாற் குரவரென்ன மிருதிகளாற் கூறப்பட்டனர். எ-று. காண்க. பேர ன்=பேருக்குரியவன். பாட்டன் என்றபடி.

இதுவுமது. "மாதாமாதாமஹிகுர்வீ பிதுர்மாதுஶ்சஸோதராஃ। ஶ்வஶ்ரூஃ பிதாமஹீ ஜ்யேஷ்டா ஧ாத்ரீசகுருவத் ஸ்த்ரியஃ" = அன்னை, அவளையீன்றவள், குலத்துள் வயதுமுதிர்ந்த விருத்தை, தந்தையோடு பிறந்தோள், தாயோடு பிறந்தோள், மனைவியின் தாய், தந்தையைப் பயந்தோள், தனக்குமுன் பிறந்தோள், செவிலி, இப்பெண்பாலனைவரும் குரவரோடொப்பர். எ-று. காண்க.

இங்ஙனம் கூறியதனாற் போந்தபயன் யாதெனில்? எவ்விடத்துத் தாய்தந்தையெனக் கொள்ளப்படுகின்றனரோ? அவ்விடத்தெல்லாம் அவரோடொப்ப இங்கு குறிக்கப்பட்டா ரனைவரும் பூசிக்கப்படுவோர், என்றுணரக் கிடத்தல் என்க. அதனானே அவ்வாரீதர் கூறியவாறு. ஹாரீதஃ॥ "ஆநுவர்தனமேஷாம்ம நோவாக்காயகர்மபிஃ" மனம், வாக்கு, காயம், என்னும் இம்மூன்று கருவியாலும் செய்யப்படும் தொழிலொப்புமையா லிவர்களைத் தொடர்ந்து பற்றி நிற்றல் வேண்டும். எ-று. காண்க. எனவே பூசிக்க வேண்டுமென்றவாறு.

வியாசர் வ்யாஸஃ॥ "மாதா மஹோமாதுஶ்ச பித்ருவ்யஶ்ஶ்வஶுரோகுருஃ। பூர்வஜஸ்ஸ்நாதகஶ்சர்த்விக் ஜ்ஞாத்யாஶ்சகுருவத்ஸதா। மாதுர்ப்ரஸாமாதுலாநீஶ்ச ஶ்ரூ஧ாத்ரீபித்ருஸ்ஸஸா। மாதாமஹீபித்ருவ்யஸ்த்ரீ குருஸ்த்ரீமாத்ருவச்சரேத்" = அன்னையை யீன்றோன், அம்மான், தந்தையுடன் பிறந்தோன், மகட்கொடை நேர்ந்தோன், குரவன், மூத்த சகோதரன், ஸ்நாதகனை இருத்துவிக்கு, இவ்வாண்பாலனைவருங் குருவைப்போலும் பூசிக்கத் தக்கவராம். தாயோடு பிறந்தவள், அம்மான்மனைவி, மனைவியின் தாய், செவிலி = வளர்த்தவள், தந்தையோடு பிறந்தவள், தாய்க்குத்தாய், தந்தையுடன் பிறந்தோர் மனைவி, குருமனைவி, இப்பெண்பாலா ரனைவரிடத்தும் தாயைப்போலும் உபசரித்தலைச் செய்க. எ-று. காண்க.

அவருள்ஏற்றத் தாழ்ச்சிமுறை.

மனு. மநுஃ॥ "பிதுர்ப்கிந்யாம்மாதுஶ்சஜ்யா யஸ்யாஞ்சஸ்வஸர்யபி। மாத்ருவத்ப்ருத்திமாத்திஷ்டே ந்நாதாதாப்ப்யாகரீயஸீ। உபாத்யாயாத்தஶாசார்ய ஆசார்யாணாஞ்சதம் பிதா। ஸஹஸ்ரந்துபிதுர்மாதா கௌரவேணாதிரிச்யதே" = தந்தையோடு பிறந்தவள், தாயோடு பிறந்தவள், தனக்குமூன் பிறந்தவள், இவர்களி

டத்தில் தாயோடொத்த உபசாரஞ்செய்க. உபசரிக்குமிடத்தில் யாரினும் தாயே சிறந்தவள். உபாத்தியாயரினும், ஆசிரியன் பதின்மடங்கு சிறந்தோன். அவ்வாசிரியனினும் தந்தை நூறு மடங்கு சிறந்தோன். தந்தையினும் தாய் ஆயிரமடங்கு சிறந்தோள். எ-று. காண்க. உபாத்தியாயன் = வேத மோதுவித்தவன். ஆசிரியன் = மந்திரோபதேசஞ் செய்தவன்.

அற்றேல் புராணமதத்துள், தாயினும் தந்தையே சிறந்தோனெனக் கூறப்பட்டது. என்னை? "த்வாகுரூபுருஷஸ்யேஹ பிதாமாதாசஂதர்ஷகஃ। பிதாகுருதரஸ்தஸ்மாந்மாதாகுருதரா ததா। தயோரபிபிதாஶ்ரேயாந் ஸ்நிஜ ப்ரதாந்யதர்ஶநாத்। அதாவேதீஜிநோமாதா ததஶ்சாதுபூர்வஜஃ" = இவ்வுலகத்துள் ஆண்மகனுக்குக் குர்வராவாரிருவர், தந்தை,தாய்என. அவருள். தரும விரகசியத்தை விசாரிக்குமிடத்து, தந்தையே சிறந்தோன் எனவும், அவ்வாறே தாய் சிறந்தோ ளெனவும் இருவகையும் வெளிப்படுகின்றது. ஆயினும், வித்து, நிலம் என்னும் இவ்விரண்டனுள் நிலத்தினும் வித்தே தலைமையதாகக் காட்சிய ளவையாற் காணப்பட்டு வருதலின், அவ்வன்னை தந்தை யிருவருள் தந்தையே சிறந்தவன். வித்து அளித்ததந்தை யில்லாவழித் தாயே சிறந்தோள். இவ்விருவரு மில்லாவழி மூத்த சகோதரனே சிறந்தவன். எ-று. என்பதே யெனில்?

இப்புராண கூற்று நிஷேகமுதலிய சமஸ்காரங்களையுஞ் செய்து, ஓதுவித்தலும் செய்ததந்தையைக் குறித்த வாறெனக் கொள்ளவேண்டுமெ. அங்ஙன மல்லாக்கால், "மாதைவகரீயஸீ" = தாயே சிறந்தவள், என்ற கூற்றுக்கு மாறுகொள்ளலாம். அதனானேதாயின் மேன்மையை வியாசர் விரித்துக் கூறினர். வ்யாஸஃ॥ "மாஸாந்தஶோதரஸ்தஸ்யாத்ருதாஹாரைஸ்ஸமாஹிதா। வேதநாவிப்ரைர்துஷ்டைஸ் ப்ரஸூதாசவிமாத்ருகா। ப்ராஜைரபிப்ரியாந்புத்ரா ந்நஸ்யத்ஸுதவத்ஸலா। கஸ்தஸ்யாநிஷ்க்ருதிங்கர்தும் ஶக்தோவர்ஷஶதைரபி" = பத்துத் திங்களும் தாங்கிச் சுமந்து, வயிற்றுச்சலால் வயாவுற்று, பலதுன்பங்களாலும் வருந்திப்பெறும் வேதனையை யனுபவித்து மூர்ச்சித்துமகப்பெற்று, மக்களின்மீது பேரன்போடு தன்னுயிரினும் சிறந்ததாகவெண்ணி அம்மக்களைக் காக்கின்றனளே! ஐயோ! இத்துணை யுபகாரஞ்செய்த அன்னைக்கு மகன் தான் பிழைத்திருக்கும் நூறுவயதளவிலும் வருந்தி

யுபசரித்தாலும் கைம்மாறு செய்யவல்லவனே? ஒருவனுஞ் செய்யலாற்றான். எ – று. வயா = கருநோய்வருத்தம். கைம் மாறு = பிரதியுபகாரம்.

இனி உபாத்தியாயர் இலக்கணம்.

மேற்கூறப்பட்ட உபாத்தியாயராவார் யாரெனில்? மனுகூறினர். மநுः॥ "ஏகதேசந்துவேதஸ்ய வேதாங்காந்யபிவாபுநः। யோத்⁴யாபயதிவ்ருத்யர்த்த முபாத்⁴யாயஸ்ஸ உச்யதே" = வேதத்துள் ளொருபாதியை யேனும் வேதவுறுப்புக்களாகிய சாத்திரங்களை யேனும் தன் ஜீவனத்தின் பொருட்டு யாவன்? ஓதுவித்தனனே? அவனே யுபாத்தியாயன். எ–று. காண்க.

ஆசிரியனிலக்கணம்.

இதுவுமது. "உபநீயதுயஶ்ஶிஷ்யம் வேதமத்⁴யாபயேத்³விஜः। ஸகல்பம்ஸரஹஸ்யஞ்ச தமாசார்யம்ப்ரசக்ஷதே" = யார் சீடனுக்கு உபநயனஞ் செய்து வேத முழுவதையும், அதன் உபயோகத்தை விதிக்குஞ் சூத்திரங்களையும், அதன் இரகசியம் = மறை பொருளையும் ஓதுவித்து உபயோகிக்கின்றானே? அவனை ஆசிரியனெனப் பெரியர் கூறுகின்றனர். எ–று. காண்க.

அன்னை தந்தையினும் ஆசிரியன் சிறந்தோனே யென அம்மனுவே கூறினர். மநுः॥ "உத்பாத³கப்³ரஹ்மதா³த்ரோர்கரீயான்ப்³ரஹ்மதः பிதா। ப்³ரஹ்மஜன்மஹிவிப்ரஸ்ய ப்ரேத்யசேஹசஶாஶ்வதம்" = தன்னைப் பெற்றவன் ஒருவன், வேதமந்திரங்களைக் கொடுத்தோ னொருவன், இவ்விருவருள் பிரமத்தைக் கொடுத்தவனே பிதாவாம். வேதியனுக்கு அப்பிராமணப் பிறப்பேயன்றே? மறுமையினும் இம்மையினும் அழிவற்றதாயுள்ளது. எ-று. காண்க. பிரமம் = வேதவுணர்ச்சி. விப்பிரன் = வேதியர்குலத்துட் பிறந்தவன்.

குரவன்வயதின்றரம்.

யார் சிறியவனே யாயினும், விருத்தனுக்கும் ஓதுவிக்கின்றானே? அவனும் அவனுக்கு உயர்ந்தவனே என்று அம்மனுவே கூறினர். மநுः॥ "பாலோபிவிப்ரோவ்ருத்³தஸ்ய பிதாப⁴வதிமந்த்ரதः। அத்⁴யாபயாமாஸ பித்ரூம்ஶ்சிஶுராங்கி³ரஸஸ்கவிः। புத்ரகாஇதிஹோவாச ஜ்ஞானேனபரிகৃஹ்யதான்। தேதமர்த்தம

పృచ్ఛంత తెచానుగతమన్యవః। దెవాశ్చైతాంస్తమెత్యోచు ర్న్యాయ్యంవశ్శిశురుక్తవాన్। అజ్ఞోభవతివైబాలస్ పితాభవతిమంత్రదః। అజ్ఞంహిబాలమిత్యాహుస్ పితెత్యెవచమంత్ర దం। సహాయనైర్నపలితై ర్నవిత్తైర్నచబంధుభిః। ఋషయశ్చక్రిరెధర్మం యోనూచానస్స నొమహాన్" = மந்திரத்தைக் கொடுத்த வேதியன் இளையமகனே யாயினும் விருத்தனுக்கும் தந்தையே யாகின்றான். பண்டிதரா கிய ஆங்கீரசர் பிதிரருக்கு வேதமோதுவித்தனர். ஞானத்தால வர்களைப்பற்றி "ஓ! மக்களே! என்று விளித்தனர் = அழைத் தனர். அப்போது அப்பிதிரர் கோவமடைந்தவராய்ச் சபைகூடி இச்சிறுவன் இங்ஙனம் அழைத்தன்முறையோ வெனத் தேவர் களைவினவினர். தேவர்கள்கூறியதாவது இச்சிறுவன் நமக்குகியா யமே கூறினர். உணராதோனே பாலன் என்பது யாருமுணர்ந் தபடி. மந்திரத்தை யளித்தோனே தந்தையாவன் என்றுணர்க. ஆதலிற் பெரியர், தெரியாதோனைச் சிறியவனுகவும், மந்திரத் தைக் கொடுத்தவனைப் பிதாவாகவும் கூறுகின்றனர். வருடங்களா கிய காலத்தாலும், நரையுண்டாதலாலும், செல்வப் பொருளா லும், சுற்றத்தன்மை யுடைமையாலும், அந்தப் பெருந் தன்மை யுண்டாவதில்லை. இருடிகள் எந்தத்தருமத்தை யனுட்டித்தனர் களோ? அதுவே பரிசுத்தமாகிய குரவன் குலமரபாக வருகின் றது. அதுவே யெமக்குஞ் சிறந்தவுடன்பாடாக விருக்கின்றது. எ-று. காண்க.

அவ்வாறே விஷ்ணுவும் கூறினர். விஷ்ணுः॥ "బాలెసమాన వయసి హ్యా ధ్యాపనెగురువశ్శుశ్రూషితవ్యం" = பாலனேயாக, தன்னோடொத்த வய தினை யுடையவனேயாக, தனக்கு ஓதுவித்தன் மட்டில் குரவனி டத்தி லொழுகியவாறு ஒழுகுதல் வெண்டும். எ-று. காண்க.

மூத்தசகோதரன் விடயம்.

மூத்தசகோதரன் விடயத்திலும் குரவனிடத்திலொழுகிய வாறு ஒழுகுதல் வேண்டும் என்று புராணசாரத்துட் கூறப்பட் டது. పురాణసారె॥ "జ్యెష్ఠభ్రాతాపితృసమొ మృతెపితరిభూసురాः। కనిష్ఠాస్తంనమ స్యెరం శుశ్రూషాంచానువర్తినः। తమెవచాపజీవెర న్యథైవపితరంతథా" = ஓ! வே தியரே! தருமவிரகசியத்தைக் கேட்பீர்களாக. ஒருவனுக்குத் தந்தையிறந்தபின் அந்தத் தந்தையைப் பூசிக்கத் தக்க விடத்தில்

மூத்த சகோதரன் வருகின்றான். இளையோராயுள்ளவர்கள் மூத்தோன் கருத்தின்வழி நடப்போராய்நமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டு தந்தையினிடத்தில் எவ்வாறு தற்சுதந்தர மில்லாமல் ஆணையின் வழிநடந்து வந்தனரோ? அவ்வாறே ஒழுகிவரவேண்டும். எ-று. காண்க.

சகோதரர்ஒழுக்கம்.

மனு. மநுஃ॥ "பித்ருவத்பாலயேத்புத்ரான் ஜ்யேஷ்டோ ப்ராதாகநீயஸஃ। புத்ரவச்சாபிவர்தேர ஜ்யேஷ்டே பிதரமந்தர" = தந்தை மக்களைப் புரப்பது = காப்பது, போலும் மூத்தவன் இளையோரைப் புரக்கவேண்டும். மக்கள் தந்தையரிடத்து ஒழுகியவாறு இளையோர் மூத்தோனிடத்தும் ஒழுகுதல் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

பரமாசிரியன் விடயம்.

பரமாசிரியன் விடயமும் அவ்வாறேயென அம்மனுவே கூறியுள்ளனர். மநுஃ॥ "குரோர்ய ஏவாஸந்நிஹிதே குருவத்வ்ருத்திமாசரேத்" = தன்னாசிரியனுடைய ஆசிரியனே பரமாசிரியன் என்னப்படுவன். அவனருகிருக்கும் காலத்துத் தான் குரவனிடத்து ஒழுகியவாறு அவரிடத்தும் ஒழுகுதல்செய்க. எறு காண்க.

ஆசிரியன் முன் ஏனையர் விடயம்.

ஆசிரியன் ஆணையின்றி அம்மான் முதலிய குரவர்கட்குச் சமாவர்த்தன முற்றுதவன் அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது என மனுகூறினர். மநுஃ॥ "நசாநிருஷ்டோ குருணா ஸ்வாந்குரூநபிவாதயேத்"=ஆசிரியன் ஆணைபெறுதவன் தன்னுடைய ஏனையகுரவர்க்கு அபிவாதனஞ் செய்யலாகாது. எறு. காண்க. ஏனயகுரவராவார். தமையன், அம்மான் முதலியோர்.

சமாவர்த்தன முடித்தவன் அவ்வாசிரியன் சம்மதத்தைப் பெறவேண்டு மென்னும் நிர்ப்பந்தமில்லென ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ "சமாவ்ருத்தேனகுரவ ஸ்ஸர்வோஉபஸம்க்ராஹ்யோ ப்ரேத்யாகச்சமாகமே"= சமாவர்த்தனத்தை முடித்தவன் பிரயாணம் போகும்போதும் போய் வரும்போதும் தன் குரவரனைவர்க்கும் பாதாபிவாதனஞ் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க. சமாவர்த்தனம். ஏது. ஆசிரி

யன் மனையின்கணிருந்து விதிப்படி செய்யப்படும் வேதாத்தி யயனத்தை முடித்துச் சாந்திசெய்துவிடுதல். பாதாபி வாதனம்= பாதத்தைத் தொட்டு வந்தனஞ்செய்தல்.

ஆசிரியனும் பரமாசிரியனும் ஏககாலத்தி லோரிடத்துள்ள வழிச்செய்யத்தக்கன வற்றை ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆபஸ்தம்பः॥ "ஆசார்யப்ராசார்ய ஸன்னிதானே ப்ராசார்யமுபஸங்க்ருஹ்ய சார்யமுபஸஞ்சிக்ஷுக்ஷேத்" ஆசிரியன் அவராசிரியன் என்னு மிவ்விருதிறத்தரும் ஒருகாலத் தோரிடத்துக் கூடியவழிப் பரமாசிரியனை வணங்கிய பின்னரே தன்னாசிரியனை வணங்குதல்செய்க. எறு. காண்க.

அபிவாதனச்சிறப்பு.

அபிவாதன கருமத்தின் சிறப்பினை மனுகூறினர். மநுः॥ "அபிவாதனசீலஸ்ய நித்யம்வ்ருத்தோபஸேவிநः। சத்வாரிதஸ்யவர்தந்தே ஆயுர்வித்யாயஶோபலம்" நாடோறும் அபிவாதனஞ்செய்யும் இயல்புடையோனுய்ப் பெரி யோர்களை வழிபடுவோனுக்குத் தீர்க்காயுள், ஞானம், புகழ், வலிமை இந்நான்கும் வளர்கின்றன. எறு. காண்க.

அபிவாதனமும் முதற்காலகருமமு முற்றிற்று.

வேதாப்பியாசகால நிண்ணயம்.

ஒரு பகலின் எட்டுப்பாகத்துள். இரண்டாம் பாகத்தில் செய்யத்தக்க கருமங் கூறப்படுகின்றது. ம்ருः॥ "த்விதீயேதுததா பாகே வேதாப்யாஸோவிதீயதே" = அவ்வாறே இரண்டாங்காலத்துள் வேதாப் பியாசம் விதிக்கப்படுகின்றது. எறு. காண்க.

கூர்மபுராணம். கூர்மபுராணே॥ "வேதாப்யாஸந்ததஸ்குர்யாத்ப்ரயத்நாச்ச த்ருதோத்விஜः। ஜபேதத்யாபயேச்சிஷ்யான் ஸ்மாரயேத்வ்யாசரயேத்। ஆரண்யகசதுஷ்டோயிஷ்டாதீம்ஶ்சத்விஜோத்தமः" = இருபிறப்பாளன் யாமத்திற்குப் பின்னர் ஊக்கத்தோடு மூயற்சித்தும் வேதாப்பியாசம் செய்யவேண் டுவது. அத்தியயனம்செய்த வேதத்தைச் செபபாராயணங்களாற் சித்திசெய்து கொள்ளவேண்டும். மாணாக்கரை யோதுவித்தல்

வேண்டும். மறவாது ஞாபகத்தில் வைத்துச் சிந்தித்திருத்தல் வேண்டும். சுரம், இலக்கணம், அருத்தம், உய்க்குமிடமுதலிய வற்றை விசாரித்தல் வேண்டும். மற்றும் வேண்டுவனவாகிய தருமநூல் முதலியவற்றினை விருப்பத்தோடும் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். இங்ஙனம் செய்வோன் இருபிறப்பாளருள் ளுயர்ந்தோன் எனப்படுவன். எறு. காண்க. சுரம்=பண்.

வேதாப்பியாசத்தின்சிறப்பு.

வேதமோதுதலை மனு சிறப்பிக்கின்றனர். மநுஃ॥ "வேதமேவ சமப்யஸ்யே த்தபஸ்தப்ஸ்வாத்விஜோத்தமஃ। வேதாப்யாஸோஹ்யஸ்ய தபஸஃபரமிஹோச்யதே। ருஷிப்யோவைதிகேப்யஸ்ச கிமதோன்யத்தபோபவேத்" = வேதியருள் ளுயர்ந்தவன்தவஞ் செய்தும் வேதத்தையே அப்பியசிக்கவேண்டும். இருபிறப்பாளனுக்கு வேதாப்பியாசமன்றே? சிறந்த தவமெனக் கூறப்படுகின்றது. இருடிகட்கும், தேவர்கட்கும், மக்களுக்கும் வேதமே அழிவற்றகண்ணாக விருக்கின்றது. எறு. காண்க.

வியாசர். வ்யாஸஃ॥ "நான்யோஜ்ஞாபயதேதர்மம்வேதாதைவர்ஷிசர்ப்பிஃ। தஸ்மாத்சர்வ ப்ரயத்நேன தர்மார்தம்வேதமாச்ரயேத்" = வேறுயுள்ள மற்றெல்லாமும் தருமத்தை யுணர்த்தமாட்டாது. இத்தருமம் வேதமொன்றனாலேயே யேற்பட்ட தாமாதலின், எல்லாமுயற்சியாலும் தருமத்தின்பொருட்டு வேதத்தை இறுகப்பற்றவேண்டும். எறு. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "யஜ்ஞானாம்தபஸாம்சைவ சுபானாம் சைவகர்மணாம்। வேதஏவத்விஜாதீனாம் நிஃச்ரேயஸகரஃபரஃ" = வேள்விகட்கும், தவத்திற்கும், எனைய நல்ல கருமங்கட்கும், சுவர்க்கம் வீடுபேற்றிற்கும், வேதமொன்றே யிரு பிறப்பாளர்க்குச் சிறந்தகருவி. எறு. காண்க.

வேதமுணராதோனிழிவு.

வேதமுணராதவனுடைய எல்லாத்தொழிலும் பயனற்றதாகின்றனவென மனுகூறினர். மநுஃ॥ "யதாசஞ்ஞோபலஃஸ்ரீமான் யதாகார்ஷ்ணாயஸோபலஃ। யதாசாஜ்ஞேபலம்தானம் ததாவிப்ரோனுசோபலஃ" = பேடி மாதர் பாலெவ்வாறு பயனடைவதில்லையோ? விதையடித்த எருத்துமாடுபசுக்களினிடத்து எவ்வாறு பயனற்றதாமோ? தானம் மூடனி

டத்து எவ்வாறு பயனற்றுவிடுமோ? அவ்வாறே வேத முணராத விப்பிரனும் பயனற்றவனுவன். எ-று. காண்க.

கௌதமர். கௌதமஃ॥ "அனதீத்யத்விஜோவேதா நோன்யத்ரகுருதெ்ரமம்। ஸஜீவன்னேவசூத்ரத்வ மாசுகச்சதிஸான்வயஃ। வேதானாமப்யனப்யாஸா தாசாரஸ்யசலங்கு னாத்। அனுதாதன்னதோஷாச்ச விப்ரம்மருத்யுர்ஜிகாம்ஸதி"= யார்வேதத்தை யோதாமலே வேறுவித்தைக்காக முயற்சி செய்கின்றனே? அவன் தன்சந்ததியோடு பிழைத்திருக்கும்போதே சூத்திர னாகின்றன் வேதமோதாமலே விட்டொழிதல், சிட்டராயுள்ளோர் ஒழுக்கத்தைக்கடந்து நடத்தல், நெடுநீர்மை = காலதாமசம், பொய் கூறுதல், குற்றமுடைய அந்நத்தைப் புசித்தல், இவ்வகைக் குற்றங்களையுடைய வேதியனை மிருத்தியு தெய்வம்=மரணதேவதை பாதிவயதினுள்ளே தானேகொன்றுவிட விரும்புகின்றது. எ-று. காண்க. "ஆலஸ்யாதன்னதோஷாச்ச" என்பதும் பாடம். இதுசில பிரதிகளில் கைசோர்ந் திருக்கின்றது.

இன்னும் அந்தப்பகுதியில் எனவே மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்குமேல் ஏழரைநாழிகையினுள் செய்யத்தக்கவேறுதொழிலினையும்தகுவர்கூறினர். ஸகஃ॥ "ஸமித்புஷ்பகுசாதீனாம் ஸகாலஸ்ஸமுதாஹ்ருதஃ"= ஹோமத்திற்கு வேண்டும் சமித்து = விறகும், பூசைக்குரிய பூக்களும், கருமங்களுக்கு இன்றியமையாத தருப்பையும், ஆதியென்றதனால் திருமஞ்சனநீர், சுத்தமாகிய ஆடை, முதலியவற்றையுந் திருத்திவைத்துக் கொள்ளுவதற்கும் அதுவே காலமென்று விதிக்கப்பட்டது. எ-று. காண்க. இரண்டாம் பாகத்திற் செய்யுந்தொழின்முற்றியது. இனி மூன்றுங்காலம்வருமாறு.

பொருள்செய்யும் வகை.

இனி மூன்றுங்காலப்பகுதியுட் செய்யத்தக்கன வருமாறு "த்ருதீயேசததாஹ்னாகி ஸாம்யவர்த்தஸாதனம்"= மூன்றுவது காலப்பகுதியுள் அவ்வாறே தன்னைப் பாதுகாக்கத்தக்க சிவர்களின் பொருட்டு உபகரிக்க வேண்டுவனவாகிய பொருளைத் தேடுதல். எ-று. காண்க.

கூர்மபுராணம். கூர்மபுராணே॥ "ஈஷேயாதீச்வரம்சாத யோகக்ஷேமார்த்த ஸித்தயே। ஸாதயேத்விவிதானர்த்தா ந்குடும்பார்தம்ததோத்விஜஃ"= பின்னர் இரு

பிறப்பாளன் தன்னுடைய யோககேஷமங்களுக்கும் வேண்டுவனவாகிய பொருட்பயனை யடையும்படி உலகநாதனாகிய பரமேச்சுரனை யடையவேண்டுவது. தன் குடும்பத்தினை காக்கும் பொருட்டு அப்பரமேச்சுரனால் பலபொருட் பேற்றினையும் பெறவேண்டுவது. எ-று. காண்க. யோகம். எ-து. இருக்கும் நிலைமைக்குச் சிறந்தநிலைமை. கேஷமம். எ-து. உள்ளன வாகிய சிறப்பினுக்குக் குறைவில்லாமை. அருத்தம். எ-து. பயன், சந்தோடம், திருத்தியுமாம். குடும்பம். எ-து, தன்னோலாம் பப்படுவோர். ஈசுவரன் = எல்லாமுடையவன்.

பகவற்கீதை. ஸ்ரீகிருஷ்ணர்॥ "ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதானாம் ஹ்ருத்தேசேர்ஜுநதிஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதானியந்த்ராரூடாநிமாயயா। தமேவசரணங்கச்ச்சஸர்வபாவேநபாரத" ஓ? அருச்சுனா? எல்லா ஆன்மக்களினுள்ளத்திலும் பரமேச்சுரனிருக்கின்றான், தன்னுடைய மாயைச் சக்கரத்துள் எல்லா வுயிர்களையும் சுழற்றுகின்றனர். எல்லா வகையாலும் அவனே காப்போன் என்று அவனையடைக. என்று கண்ணனும்கூறினர்.

இதுவுமது. "அனந்யாச்சிந்தயந்தோமாம் யேஜநாஃபர்யுபாஸதே। தேஷாம்நித்யாபியுக்தாநாம் யோகக்ஷேமம்வஹாம்யஹம்"=யார் வேறுவகை யில்லாதவரா யெம்மைத் தியானித்து உபாசிக்கின்றார்களோ? அப்படிப்பட்ட அழிவற்ற தியானவொழுக்க முடையவர்களின் யோகக்ஷேமங்களை நடத்துவிக்கும்பாரத்தையாம் சுமக்கின்றும் என்று அதே கண்ணன் அருச்சுனற்கு உபதேசித்தலால் அப்பரமேச்சுரனே தானென்றுணர்த்தினர். குருமுகமாதலின்.

இதுவுமது. "யத்யத்விபூதிமத்ஸத்த்வம்ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவவா। தத்ததேவாவகச்ச்சத்வம் மமதேஜோம்சசம்பவம்" = உலகத்துள் எந்தத்தேகி ஈசுவர னருளுடையதாயும் ஆற்றலுடையதாயும், செல்வமுடையதாயும், ஒளியுடையதாயும், விருத்தியடைவதாயும் உள்ளதோ? அது என்னொளியினுடைய கூறினற் பிறந்ததாக நீயுணரக்கடவாய். என்றனர்.

ஸ்காந்தம். ஸ்காந்தே॥ "ப்ராணிகர்மாநுரூபந்து ஃலமீசஃப்ரயச்ச்சதி। ஸர்வபூதமயஶ்சம்பு ஸ்தஸ்மாத்ஸர்வாத்மநாஶ்ரயேத்। அஸ்வாதம்த்ரேணஜீவாநாம் ரக்ஷகத்வம்குதோபவேத்। ரக்ஷ்யம்தேஸர்வஜீவாஸ்து ஸ்வதம்த்ரேணஶிவேநஹி" = மக்களாயுள்ளோர் எவ்வகைத்தானதொழில் செய்கிறார்களோ? அதற்குத் தக்க பயனை யெல்லாவுயிருள்ளும் கலந்துநிற்கும் பரமேச்சுரனே தருகின்றான். ஜீவர்களினை வரும் சுதந்தரமில்லாதவராமாதலின் விணைவயப் பட்டவர்களாய்க் காக்கப் படுவோராகின்றனர். சிவன் சுதந்தரனாய் எல்லாவுயிர்களையும் தன்வடிவாக

வுடையவனும், நிக்கிரஹம் அநுக்கிரகம் என்னும் ஆற்றலோடு காப்பவனுக விருக்கின்றன். எறு. இக்கருத்தோடு கடவுளிடத்துத் தன்னிலக்கியத்தைச் செலுத்தி உலகவிவகாரமாக வொருவன் பிறனொருவனை யாசரிக்கவேண்டு மென்று கூறியவாறுணர்க.

பாகவதம். భాగవతె॥ "సరఖీతారక్షతియోఽగర్భే" = தான்தாய்க்கரு ப்பையினுள் விருந்த பொழுது தன்னைக்காத்த கடவுள்யாரோ? அவனே வெளிப்பட்டு வந்தபின்னும் காப்பவனுகின்றனன். எ-று. காண்க.

சான்றோர்கூற்று. "దైవమానుషరూపెణప్రత్యక్షమిహవర్తె। స్వకర్మానుగు ణంతద్ధి ఫలమస్మైప్రయచ్ఛతి" = தெய்வம் மானுட வடிவாகக் காட்சியால் வடி வோடுங் காணப்படுகின்றது. இவன்செய்யும் தொழிலினுக்குத் தக்கபயனை அத்தெய்வமே கொடுக்கின்றது. எ-று. காண்க.

இதுவுமது. దైవన్యస్తభరఙకుర్య త్ప్రయత్నంలోకసిద్ధయే" = இவ்வுலக காரியப்பயன் கைகூடும் பொருட்டுக் கடவுளை முன்னிட்டுத் தக்கமுயற்சி யைச் செய்தல்வேண்டும். எ-று. காண்க.

இங்ஙனம் எல்லாநூற் கருத்துமா மாதலின் நம்மனைவருக்குங் காக்குந்தலைவன் கடவுளே யாமாகவே கடவுளையே நாம்டைதல் வேண்டு மென்பது மேற்கூறிய கூர்மபுராணக் கருத்து என்றுணர்க.

தன்னைக் காக்கப்படுவோ ராவார்.

யாரைத்தான் பாதுகாத்தலைச் செய்ய வேண்டுவதோ? அவர்களைத் தக்ஷரால் குறிப்பிக்கப்பட்டது. దక్షుఃll "మాతాపితాగురు ర్భార్య ప్రజాదీనస్సమాశ్రితః। అభ్యాగతోతిథిశ్చాగ్నిర్ హ్యష్యవర్గఉదాహృతః" = அன்னை, தந்தை, குரு, தன்மனைவி, மக்கள், ஒன்றுமில்லாதவே ழை, தன்னைநம்பியடுத்தவன், உண்டிவேண்டி வலிதிற் றேடிவந் தோன், அதிதி = விருந்தினன், அக்கினியென்னு மிப்பதின்மரை யும் ஓம்புதல் செய்க. எறு. காண்க.

பொருளீட்டும்வகை.

இங்ஙனம் கூறிய பதின்மரையும் காத்தலின் பொருட்டு வேண்டும் பொருளைத்தனக்குரிய தொழிலானே யீட்டுதல்வேண் டும், என்பதனை "యాత్రామాత్రప్రసిద్ధ్యర్థం స్వైరకర్మభిరగర్హితైఃl అల్లభే సాధీరస్య కుర్వీతధనసంచయం" = சீவனம் நடக்கும் அவ்வளவே வேண்

டும் பொருளினை நிந்திக்கப்படாது தனக்குத் தக்கதாயுள்ள தொழிலால் தனதுடம்பிற் கிளைப்பு வாராமலே தேடிக்கொள்ளவேண்டும். எறு. காண்க. நிந்திக்கப்படாதது எனவே ஓதுவித்தல் முதலியன. அக்கருத்தினை முன்னரே கூறினும்.

ஆயின், இக்கருமம் வேதிய னொருவனுக்கே பிழைக்கும் வகையோ? அல்லது. கூத்திரிய வசியர்க்குமோ எனில்? மனு கூறினர். மநுஃ॥ "த்ரயோஂத்யாநிவர்தேத ப்ராஹ்மணாத்க்ஷத்ரியஂப்ரதி। அத்யாபநஂ யாஜநஂச தৃதீயஶ்ச ப்ரதிக்ரஹஃ। வைஶ்யஂப்ரதிதைர்வைதே நிவர்தேரந்நிதிஸ்திஃ" = அறுதொழிலினுள் மூன்றுதொழில் அந்தணனினும் அரசர்க்குத்தவறுகின்றது. அவை ஓதுவித்தல், வேட்பித்தல், தானமேற்றல், என்னப்படும். அவ்வாறே வைசியனுக்கும் அம் முத்தொழிலும் பிற்படுகின்றது. எ-று. காண்க. அதனனே ஓதுவித்தன் முதலிய அந்தணனுக்கே யொழிய ஏனையிருவர்க்கும் பொருளீட்டும் வழியல்லவாம்.

ஆகவே வேறுவழி மனுவாற் கூறப்பட்டுள்ளது. மநுஃ॥ "ஶஸ்த்ரேணைவ க்ஷத்ரியஂரக்ஷேத் ஸ்வவிஷயஂசுகாஃஷிஷ்விஶஃ" = சத்திரங்களையும், அத்திரங்களையும் தரிப்பது அரசனுக்கும், பண்டமாறுதல், பசுநிரையோம்புதல், உழவுசெய்தல் வைசியனுக்கும் சிவனவழியாக விருக்கின்றன. எ-று. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "ப்ரதாநங்க்ஷத்ரியஸ்யைதத் ப்ரஜாநாம் பரிபாலநஂ। குஸீதங்கৃஷிவாணிஜ்யஂ பாஶுபால்யஂவிஶஸ்ஸ்ம்ருதஂ" = அரசனுக்குக் குடிகளைப் புரப்பதே சிறந்தகருமமாம். வசியனுக்கு வட்டிவாங்குதல், உழவு, பண்டமாற்றுதல், ஆனிரையோம்புதல் என்னுமிவை சிறந்தகருமங்களாம். எறு. காண்க.

பொருளீட்டுமெழுவகைவழியினையுமனுகூறினர். மநுஃ॥"ஸப்தைதாகமஂத்ரஸ்ய தாயோலாபஶ்சக்ரயோஜயஃ। ப்ரயோகஶ்சகர்மயோகஶ்ச ஸத்ப்ரதிக்ரஹ ஏவச" = அறத்தின்வழியே பொருளீட்டும் வகை ஏழுவகையாக விருக்கின்றன. அவை. தாயம், இலாபம், கிரயம், ஜயம், பிரயோகம், கருமயோகம், பிரதிக்கிரஹம். எனவாம். எறு. தாயம்= தன்முன்னோர் தொட்டுவந்த பொருள். இலாபம் = புதை

யல் முதலியவற்றை லடைந்தது. கிரயம் = பண்டமாற்று இம் மூன்றும் நால்வருணர்க்கும் ஒத்தன. ஜயம்=வெற்றியாலடைந்த பொருள். இது அரசர்க்கே யுரியது. பிரயோகம் = கடன்கொடுத்து வட்டிவாங்குவது, கருமயோகம் = உழவு, வாணிபம், இவை வசியர்க்கே யுரியன. சற்பிரதிக் கிரஹம் = நல்லவனிடத்திருந்து நற்பொருளைப் பெறுதல். இது அந்தணர்க்கே யுரியது. எனக்கொள்க.

கூர்மபுராணம். கூர்ம்புராணே॥ "த்விவிதஸ்துகृஹீஜ்ஞேய ஸ்சாதகஶ்சாப்யஸாதகः। அத்யாபனंயாஜனंச பூர்வஸ்யாஹுர்ந ப்ரதிக்ரஹं। ஶிலோंஞ்சேவாப்யுபாதத்யாத் கृஹஸ்தஸ்சாதக ஸ்ம்ருதः। அஸாதகஸ்துயஜதிப்ரோக்தோ கृஹஸ்தாஶ்ரமஸंஸ்திதः। ஶிலோंஞ்சேதஸ்ய கதிசே த்வாவृத்தீ பரமர்ஷிபिः। அமृதேனாபிஜீவேத மृதேனப்ரமृதேனவா। அயாசிதंஸ்யாத அமृதंமृதंவைஶிலோंஞ்சயாசிதं "=இல்லற வொழுக்கத்தின யுடையவர், சாதகன் எனவும் அசாதகன் எனவும் இருவகைப் படுகின்றார். அவருள் முதலாவான் ஓதுவித்தல் வேட்பித்தல், விதிப்படி தான மேற்றல் என்னு மூன்றுகருமமும்அவனுக்குசிறப்புடையபிழைக்கும் வழியாக இருக்கும். அல்லது சிலவிருத்தியா லாயினும், உஞ்ச விருத்தியா லாயினும் பொரு ளீட்டிப் பிழைக்கலாம். அது சாதகனுக்குச் சாமானிய விருத்தியாக விருக்கின்றது. அசாதகனை இல்லறத்தானுக்கு சிலவிருத்தி, உஞ்சவிருத்தி யிரண்டும் சிறப்புடைய ஜீவனவழியென்று பெரியோர்களாற் கூறப்பட்டன. அன்றியும், அமுதவிருத்தி, மிருதவிருத்தி, பிரமிருதவிருத்தி, இவ்வுபாய வழிகளாலாயினும் அசாதகன் பிழைக்கலாம் இது அவனுக்குச் சாமானியமான வழியாம். தான் இரவாது பிறர் கொடுக்க வாங்கிச் சீவிப்பது அமிருதவிருத்தியாம். இரந்து சீவிப்பது மிருதவிருத்தியாம். எறு. காண்க. விருத்தி = சீவன முயற்சி.

மனு. மநுः॥ "஋தாமृதாப்யாंஜீவேத மृதேனப்ரமृதேனவா। ஸத்யாநृதாப்யாமபிவா நஶ்வநृத்யாகதாசன "= இருதவிருத்தி, அமுதவிருத்தி, இவ்விரண்டாற் பிழைப்பது சிறந்தது. மிருதவிருத்தி, பிரமிருதவிருத்தி, இவ்விரண்டாற் பிழைப்ப்து இடைப்பட்டது. சத்தியாசிருத விருத்தியாற் பிழைப்பது கடைப்பட்டது. சுவவிருத்தி எப் பொழுதும் பிழைப்பாகாது.

இவ்விருத்தியிலக்கணம்.

மனு. மநுः॥ "ऋतमुञ्छशिलंज्ञेय ममृतंस्यादयाचितं। मृतंतु याचितंभैक्षं प्रमृतंकर्षणंस्मृतं। सत्यानृतंतुवाणिज्यं तेनैवापिजीव्यते। सेवासृवृत्तिर्विख्याता तस्मात्तांपरिवर्जयेत्" = உஞ்சவிருத்தியும் சிலவிருத்தியும் இருதமென் றுணரத்தக்கது. (எனவே சத்தியத்தோடு கூடிய சீவனமென்னப்படும்). பிறரைச்சென் றிரவாது சிவிப்பதே அமுதம். (எனவே உயிரோடுகூடிய பிழைப்பாம்). இரந்து பிழைப்பதே மிருதம் (எனவே செத்த பிழைப்பாம்). உழுது பயரிட்டுப் பிழைப்பதே பிரமிருதம் (எனவே முற்றுஞ் செத்த பிழைப்பாம்). வியாபாரஞ்செய்து பிழைப்பது சத்தியானிருதம். (எனவே, மெய்போலப் பிறனுக்குக் காட்டிய பொய்ச் சீவனம்). கடைமுறை யிதனலாயினும் பிழைக்கலாம். பிறரை யடுத்துச் சேவித்துப் பிழைப்பதே சுவவிருத்தி (எனவே நாய்போல் தனக்கு யார் சோறிடுகின்றனை? அவனைச் சேவிப்பது. இது மிகஇழிந்த பிழைப்பாமென்பது உலகமறிந்தது. ஆதலின் அதனை யொழிக்கவேண்டுவது. எறு. காண்க. "ऊञ्छशिलंसकृच्छ्रान्नं कृषिः साध्यर्जनंशिलं" = யாரேனும் சிந்திவிட்டதாக வாயினும் எறிந்துவிட்டதாக வாயினு மூள்ள தானியங்களை ஒவ்வொன்றுகச் சேர்த்துக்கொள்வது உஞ்ச விருத்தியாம். இதனைப் புராணங்களுள், பிபீலிகாவிருத்தி=எறும்பின் பிழைப்பெனக் கூறுவர். விளைந்து தானுகத் தரைமேல் விழுந்த கதிர்களையேனும் குலைகளையேனும் பொறுக்கிச் சேர்த்துக்கொள்வது சிலவிருத்தியாம். இவ்விருவகை விருத்தியிலும் பிறன் பொருளைக் கெடுத்துத் தான் அடைதல் என்னுங் கருத்தில்லாமையால் இவற்றினை இருதம் சத்தியமென்றும் கூறப்பட்டது. பிறனைச் சென்று இரவாதவனுடைய உயிர் ஈனத்தை யடைவதில்லையா மாதலின் அது அமுதசீவன மென்னப்படும். இரப்பவனுடைய உள்ளங் குன்றிப்போவதால் அது செத்த பிழைப்பு என்னப்படும். உழுது பயிர் செய்து பிழைப்பவன் பிறவுயிர்களின் இம்சைக்குக் காரணனுவதால் அது முற்றுஞ் செத்த பிழைப்பெனப் பட்டது. "नानृतात्पातकंपरं" = பொய் கூறுவதைப் பார்க்கினுஞ் சிறந்த பாவமில்லை. என்றலின். அப்பெரும் பாதகத்தினைக் கூறி அதனை மெய்யென்று பிறர் நம்பும்படிச் செய்கின்றனதலின் வியாபா

ரம், சிவனவழிகள் பலவற்றுள்ளும் மிகத்தாழ்ந்ததாம். நாய்ப் பிழைப்பான சேவக விருத்தி யுத்தம வருணத்தார் யார்க்குந் தக்க தல்லவாம். இத்துணையும் வேதியர் விடயம்.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "குசூலகும்பீதான்யோவா த்ர்யஹோஶ்வஸ்தனோபிவா। ஜீவேத்வாபிஶிலோஞ்சேன ஶ்ரேயானேஷாம்பரஸ்பரஃ" = குதிர்தானியம் வைத்திருப்பவனுக வாயினும், குடநெல்லுடையவனுக வாயினும், மூன்றுதினம் சீவனத்திற்குப் போதுமான தானியமுடையவனுக வாயினும், மறுநாளைக்கு இல்லாதவன். எனவே அன்றைக்குப் போதுமான நெல்லுடையவனுக வாயினும், சிலவிருத்தியாலேனும், உஞ்சவிருத்தியாலேனும் சீவனம் செய்பவனுக வாயினும் இருக்கவேண்டுவது.முதற்கூறியவரிலும்உஞ்சவிருத்திசிலவிருத்தி சீவனம் செய்பவன் சிறந்தோனும். எனவே முன்னவர்க்குப் பின்னவர் சிறந்தவர். எறு. காண்க.

மேற்கூறியவர்களின் கருமவரிமையை மனுவினுற் கூறப்பட்டது. மனுஃ॥ "ஷட்கர்மைகோபஜீவ்யேஷாம் த்ரிபிரன்யஃபிரவர்தெ। த்வாப்யாமேகஶ்சதுர்தஸ்து ப்ரஹ்மஸத்ரேணஜீவதி" = இவருள் ளொருவன் (எனவே கஞ்சிய நெல்லுடையவன்) வேட்டல் முதலிய அறுதொழிலும் செய்பவனு யிருத்தல் வேண்டும். அந்தியன் (எனவே குடநெல்லுடையவன், வேட்பித்தல், ஓதுவித்தல், தானமேற்றல், என்னும் மூன்று கருமமும் செய்பவனுக விருத்தல் வேண்டும். மற்றொருவன் (எனவே மூன்றுநாளைய உண்டிக்குவேண்டும் நெல்லுடையவன்) வேட்பித்தல், ஓதுவித்தல் என்னு மிரண்டு கருமத்தை மாத்திரஞ் செய்பவனுக விருத்தல் வேண்டும். நாலாவான் (எனவே மறுநாளைய உண்டிக்கு வழியில்லாதவன். பிரமசத்திரம்= வேதமோது வித்தல், என்னுங் கருமமாத்திர மூடையவனுயிருத்தல் வேண்டும். எ-று. காண்க.

சூத்திரன் சீவனஞ்செய்யும் வகை.

சூத்திரன் பிழைக்கும் வகை உசனசு = சுக்கிரனுற் கூறப்பட்டது. ஔஶனாஃ॥ "ஶூத்ரஸ்யத்விஜஶுஶ்ரூஷா ஸர்வஶில்பானிவாபிச। ஏத்ரயஸ்ஸர்வவர்ணானாம் ஶூத்ரர்மஹ்யுசாஹ்ருதம்" = அந்தணர், அரசர், வைசியர், என்னும்இருபிறப்பாளர் மூவரையும் முறைப்படி உபசரித்துப்பணிபு

ரிதல், எல்லாவகைப்பட்ட சிற்பத்தொழில் களையும் செய்தல், எல்லாப் பொருளையும் விற்றல், இவைகள்சூத்திரன் சீவனத்தொழிலென்றுகூறப்பட்டது, எறு. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः॥ "சூத்ரஸ்யத்விஜசிக்ரூஷா தயாஜீவஸ்வஸிக்ஷவேத்। சில்பைர்வாஉபஜீவேத்தி ஜாதிஹிதமாசரன்" = சூத்திரனுக்கு இருபிறப்பாளரைச் சேவிப்பதே தக்கதருமம் அம்முயற்சியாற்பிழைப்பவன் வசியனே டொப்பாவன். பண்டங்களைக் கொடுக்கல் வாங்கலுமாகிய வாணிபமும்செய்யலாம். இருபிறப்பாளர்க்கு இன்பம் விளையும் வகையைவேண்டிப் பலவகைப்பட்ட சிற்பத்தொழிலாலாவது பிழைக்கலாம். எறு. காண்க.

ஹாரீதர். ஹாரீதः॥ "சூத்ரஸ்யத்விஜாதி சிக்ரூஷாபரவர்ஜனம் கஷத்ராதிபாபணம் கர்ஷணம்பசுபாலன பாரோவ்வஹனபண்யவ்ய வஹாரசித்ரகர்ம நிருத்தகீதவேணுவீணாமுரஜம் கவாதனாதீனிச" = இருபிறப் பாளரைச் சேவிப்பதுவே சூத்திரனுக்குச் சிறந்த தருமமாம். அது குப்பைகளைதல் முதலிய தொழில், சுவாமி குடும்பத்தைக் காத்தல், நிலத்தை உழுதல் முதலிய செய்தல், பசுகிளைகளைக் காத்தல், சுமை சுமத்தல், அங்காடித் தொழில், சித்திரவேலை, கூத்து, பாடல், குழலாதியூதல், வீணை மத்தள முதலிய வாத்தியங்களை முழக்குதலாதியுமாம். இவை சூத்திரனுக்குரிய தருமமாம். எறு. காண்க.

பிரமவேள்வி.

பின்னர், பகலின் நாலாவது பங்கில் செய்யத்தக்க தொழிலினைக் கூறத் தொடங்கினர். "சதுர்த்தேதுததாஹ்ன ஸ்நானார்த்தம்ருதமாஹரேத்" = நாலாம்பங்கில் அவ்வாறே நீராடலின் பொருட்டுமண்ணினைக் கொண்டுவரவேண்டும். எறு. காண்க. இந்தஉச்சி நீராடல் விதி அதிகாரப்பட்டதால் முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது.

பின்பு. பிரமவேள்வியின் விதி கூறப்படுகின்றது. அதன் சொரூபம், தைத்திரீயப் பிராமண மென்னும் வேதபாகத்துள் குறிப்பிக்கப் பட்டது. தைத்திரீயப்ராஹ்மணே। "யத்ஸ்வாத்யாயமதீயீரன் தேகாமபூர்வ்வமயஜாமஹை வாதத்பூர்வ்வமயஜ்ஞஸ்யஸந்திஷ்டை" = நன்முக வேதமோதுதலே பிரமவேள்வியாம். கடைமுறை ஒருஇருக்கு மந்திரமாயி

னும், ஒருயஜுர் மந்திரமாயினும், ஒருசாம மந்திரமாயினும் விதிப்படி, நாடோறும் ஓதுதலாகிய பாராயணம் செய்வதே பிரமவேள்வி யென்னப்படும். எறு. (பிரமம் என்பது, இவ்விடத்து வேதம் அது சாங்கோபாங்கமாக = முழுவதும் நன்முகப் பிரமத்தைப் போதிப்பதனல் பிரமம் என்னப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட வாசகத்தால் வாக்கென்னுங் காரணத்தால் கடவுளைப் பூசிப்பதே பிரமவேள்வி என்னப்படும்).

இலிங்கபுராணம். லிங்கபுராணே॥ "స్వశాఖాధ్యయనంప్రో బ్రహ్మయజ్ఞవిధిస్స్మృతః" = வேதத்துள், தன்னுடைய சாகையை ஓதுவதே பிரமவேள்வியாம் என்று மிருதிகளில் விதிக்கப்பட்டது. எ – று. காண்க.

பிரம வேள்விக்குரிய காலம்.

பிரகற்பதி. బృహస్పతిః॥ "సచార్వాక్పర్ణాచ్ఛ్రార్యం పశ్చాద్వాప్రాహుతేః। వైశ్వదేవావసానేవా నాన్యదాతునిమిత్తతః" = தருப்பணஞ் செய்வதற்கு முன்னமே யாயினும், காலே வேள்வித் தீக்காரியம் முடிந்தபின்னராயினும். வைசுவதேவகருமம் முடிந்தவுடனாயினும், அப்பிரம வேள்வியைச் செய்யவேண்டும். வேறுநிமித்தத்தினல் மற்றெந்தக் காலத்தும் செய்யலாகாது. எறு. இவ்விடத்து, வைசுவதேவம் என்றதனல் மானுடவேள்வி யெனக் கொள்ளப்பட்டது.

அங்ஙனம் கூர்மபுராணத் துள்ளும் கூறப்பட்டது. కూర్మపురాణే॥ "యదిస్యాత్పర్ణాదర్వా గ్బ్రహ్మయజ్ఞంకృతోనహి। కృత్వామనుష్యయజ్ఞంతు తతస్స్వాధ్యాయమాచరేత్" = தருப்பணஞ் செய்வதற்கு முன் பிரமவேள்வி செய்யாதே யொழிந்திருந்தால் மானுட வேள்வி யாகிய வைசுவதேவம் செய்தபின்பு வேதமோதலாகிய பிரமவேள்வி செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

பிரமவேள்வி செய்வதற்குத் திசையும், இடமும், காலமும் சுருதியே கூறுகின்றது. శ్రుతిః॥ "బ్రహ్మయజ్ఞేనయక్ష్యమాణఃప్రాచ్యాందిశిగ్రామాదచ్ఛదిర్దర్శఉదీచ్యాంప్రాగుదీచ్యాంవోదిశదిశ్రేయే" = பிரமவேள்வியாகிய கருமத்தால் கடவுளைப் பூசிப்பவன், ஊருக்குக் கிழக்காகவாயினும், வடக்காக வாயினும், தென்கிழக்குத் திசையாகவாயினும் திரும்பி அம்முகமாக விருந்து புல், பாய் முதலிய

மேற் கூரைகண்ணுக்குப் புலப்படாத இடத்தில் சூரிய னுதய மான பின்பு-எறு. சூரியன் உதயமான பின்பு என்பது, உதயத் துக்குமுன் ஆகாது என்றபொருளைத் தருவதன்றி உதயமான வுடனே என்று பொருள் கொள்ளலாகாது. ஏன் எனில் ! உதய மானவுடனே ஹோமகால மாகின்றது ஆகலின்,

பிரமவேள்வி விடயத்தில் எந்த விடயத்திற்குச் சென்று எக்கருமஞ் செய்யவேண்டுவதோ ? அதனை மனுகூறினர். மநுः॥ "அபாம்ஸமீபேநியதோ நைத்யகர்மணிகஸ்திதः। ஸாவித்ரீமப்யதீயீத காயத்ர்யாம்ஸ மாஹிதः" = காட்டிற்குச் சென்று நீர்க்கரையில் நித்தகரும வினை களை யனுட்டித்து அமைந்த மனத்தோடு சாவித்திரி மந்திரத்தை யும், தன்சாகை முதலிய வேதங்களையும், ஓதுதல் வேண்டும். எறு. காண்க.

பிரமவேள்வியிற் பூணூலை எவ்வாறு தரித்திருக்க வேண்டு வதோ ? எதனைச் செய்யவேண்டுவதோ ? அவற்றினையெல்லாம் வரம்பறுத்து வேதமே கூறிற்று. ச்ருதिः॥ "தக்ஷிணதஉபவீய" = "உப வீய" = "ஹஸ்தாவநேஜ்ய த்ரிராசாமேத்த்விஸ் பரிமृஜ்யாதக்ருத் முபஸ்ப்ருஶ்யாக்ஷிணீச்சக்ஷு ஷீநாஸிகேச்ரோத்ரே ஹृதயமாலபேத்" = "தர்பாணாம்மதுபஸ்தீர்ய பஸ்தாங்க்ருத்வா ப்ராஜாபீநஸ்ஸ்வ ாத்யாயமதீயீத தக்ஷிணோத்தராபாணீ பாதௌக்ருத்வாஸ பவித்ராவா மிதி ப்ரதிபத்யதே" = "த்ரீணேவ ப்ரா யஜுஷ்மூர்ப்புவஸ்ஸுவः" = "அதஸாவித்ரீம்காா யத்ரீம்த்ரிரன்வாஹ பஷோர்த்தர்ச்சாநவாநம்" = "க்ராமேமனஸாஸ்வாத்யாய மதீ யீதாதிவாநக்ரும்வா"="ஹஸ்தாஹரேதாசாம்யாய உதாரண்யேபல உதவாசாதக்ஷிமந்நத ப்ரஜந்நுதாசீந உதரசாயீநோ தீயீதாதேவஸ்வாத்யாயம்" = மத்யந்திநே ப்ரபலமதீ யீத" = "நமோப்ரஹ்மணஇதிபரிதாநி யாம்த்ரிரன்வாஹப உபஸ்ப்ருஶ்யாக்ருஹாநேதி தத்தோ யத்கிஞ்சித்வதாதிஸாதக்ஷிணா" = ஊரில் மனத்தினுல் வேதம் ஓதல்வேண் டும்(எனவே, ஆரணியகம் என்னும் வேதபாகத்தை உரத்துக் கூறலாகாது). (தான் ஓதியிருந்த வேதம் மறவாதபடி பகலிலே யாயினும் இரவிலே யாயினும் மனத்துள் தியானித்தலுமாம்) பரிசுத்தமானவிடத்தில், காட்டில், ஆரணியகவேதத்தினை உரத்து விசேடமாக ஓதல்வேண்டும். தேக சுகத்திற்குத் தக்க, சிறந்த நல்ல கருமத்தின்பொருட்டு, நடக்கினும், எழினும், இருக்கினும், நிற்கினும், கிடக்கினும், படுக்கினும் வேதமோதலை விடலாகாது. உச்சிப்போதில் விசேடமாக வேதமோதல் வேண்டும். இவ்

வாறு வேதமோதுதல்செய்து நாடோறும் பிரம வேள்விசெய் யும்போது, நீர்க்கருகில் கைகால் சுத்திசெய்து, சுத்தனாய், தருப் பையைப்பரப்பி அதன்மேல் இடது தொடையின்மீது வலக் கால் வரும்படி வீராசனமாக இருந்துகொண்டுவலப்பக்கங்கிடக் கும்படி இடதுதோள் தாங்கிய பூணூலோடு, கிழக்குமுகமாக இடதுதோண்மேல் மேலாடை போர்த்துக் கையலம்பி ஆசமன மூன்றுதரம்செய்து, இரண்டு விசை அதரசுத்திசெய்து, இரு கையிலும் பவித்திரம் புனைந்து, இடது கை கீழும் வலது கை மேலுமாக அவ்விடது கையில் நீர் விட்டுக்கொண்டு வலது கை விரலால் ஒவ்வொருதரமும் அந் நீரைத்தொட்டு, தலை, கண், செவி, நாசி, மார்பு என்னு மிவ்வுறுப்புக்களுக்கு ஒவ்வொரு தரம் நீர்ப்பரிசம் செய்வித்து, பின்பு தருப்பையையும் நீரையும் இடதுகரத்தில்வைத்துகொண்டு அக்கையை வலமுழந்தாளருகி லிட்டு வலக்கரத்தால் அதை மூடிப்பிடித்துக்கொண்டு நியமமாக பிரமவேள்வியாகிய வேதபாராயணம் செய்யவேண்டும். இன்னும், "ஈஷ்வ்" = "வித்தியுது" என்னும் மந்திரத்தைத்தொடங்கி, "வ்ருஷ்டி" = "விருஷ்டி" என்னும் மந்திரம் வரையில் (எனவே இவ்விரண்டு மந்திரங்களின் னடுவே கூறப்படும். மந்திரங்கள் "பிரமசத்திரம்" என்னப்படும். இதன்விதி "சுவாத்தியாயப் பிராமணம்" என்னும் ஆரணியக வேதபாகத்திற் கூறப்பட்டிருக் கின்றது. அம்மந்திரங்களுட்கூறிய முக்கியமான கருத்து என் னெனில்? "நமோப்ரஹ்மணே = நமோ பிரமணே" என்னும் சாந்தி கூறிப் பின்பு பிரணவத்தின் தோத்திரவாக்கியம் கூறி காயத் திரி மந்திரத்தைச் சாவித்திரி மந்திரமாகப் பாதம் = கால் ஆக வும் அரையாகவும், முழுதுமாகவும் மூன்றுவிசைப் பிரணவத் தோடும் வியாஹிருதிகளோடும் மாற்றிமாற்றிச் சேர்த்துக்கூறிப் பின்பு தன் சாகைமுதல் சாங்கோபாங்கமாய் நான்கு வேதங் களையும் (எனவே வேதமுதலிய மஹா வித்தைகளெல்லாவற் றினையும், பாராயணம்செய்து மறுபடியும் "நமோ பிரமணே" என்னும் சாந்திகூறி, "வ்ருஷ்டிரசி = விருஷ்டிரசி" என்னு மந்திரத் தோடு வலமாக நீரைக் கையிலெடுத்து, உறுப்புத்தொடு மிடம் தொட்டு, அந்தவேள்வியை ஈசுவரப்பிரீதிசெய்து, அவ்வேள்வி சித்திக்கும் பொருட்டு, எவையேனுஞ் சிலவற்றைத் தக்ஷிணை

பாக அந்தணர்க்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மேற்குறித்த வேதமந்திரங்க ளெல்லாவற்றினுடைய சிறந்த கருத்தாக விருக்கின்றது.

இக்காலத்தில் சிட்டராகிய வேதியர்கள், வேதமுதலிய மஹாவித்தைக ளெல்லாவற்றினையும் ஓதுவதற்குப் பொழுதும் சுருக்கமாயுள்ளதுவே யன்றி முடியாததாயும் அருமையாயும் இருக்கின்றதென்று இருடியர்கள் ஏற்படுத்தி யுள்ள எளியவிதி வகைப்படி மேற்கூறிய முறைமையைப் பற்றிஎல்லாவித் தைகளிலு முள்ள முதற்சொற்களே மாத்திரம் கூறித்தன்சர்கையில் தான் ஓதி யுள்ள வேதபாகத்திலுள்ள தோர் பிரசினத்தையாவது முற்றும் பாரா யணம்செய்து அவ்வளவில் முடிக்கின்றனர். அதற்கும் காலம் போதாதவரும், பட்டினி கிடக்கும் விரதங்களின் பாராயணதினத்தில் நித்தகருமத்தைச் சுருக் குவோரும், அத்தப்பிரசின பிரமவேள்வி செய்யாமலே, முதற்சொற்களே மாத்திரமே கூறி முடிக்கின்றனர்.

யோகயாஞ்ஞவல்கியர். యోగయాజ్ఞవల్క్యుఃll "ప్రదక్షిణంసమావృ త్య నమస్కృత్వోపవిశ్యచ। ధరేచ్ఛుదర్భపాణిభ్యాం సంహతాభ్యాంకృతాంజలిః। స్వా ధ్యాయంతుయథాశక్తి బ్రహ్మయజ్ఞార్థమాచరేత్" = வலமாகத் திரும்பி கீழ் விழுந்து வணங்கித் தருப்பையின் மீதிருந்து பவித்திரத்தினை யுடைய இரண்டு கைகளையும் அஞ்சலியாகப் பிடித்துக்கொண்டு பிரமவேள்வியின் பொருட்டுத் தனக்கு ஆற்றலுள்ள வரையில் வேதத்தை யோதவேண்டும். எறு. காண்க.

சௌநகர் செய்யத்தக்க னவற்றை வேறுவகையாகக் கூறினர். శౌనకుఃll "ప్రాణాయామైర్దగ్ధదోష శ్శుక్లాంబరధరశ్శుచిః। యథావిధ్యుపవిశ్య ఆసోఽవ్యర్భసంస్థరం। పవిత్రపాణిఃకృత్వాతు ఉపస్థంప్రక్షిణోత్తరం" = பிரா ணயாமங்களால் தன்பாவக் குற்றங்களைச் சுட்டொழித்துச் சுத்த மாகிய மடியாடையுடுத்துப் பரிசுத்தனுய் விதிப்படி ஆசமித்து தருப்பையாதனத்தின் மீது ஏறி இடக்காலின்மீது வலக்காலிட்டு இருந்து கொண்டு பவித்திரம் கையிற்புனைந்து பிரமவேள்வி செய்தல்வேண்டும். எறு. காண்க.

மேற்கூறப்பட்ட சுருதியில் "நீரைத் தொட்டு," என்ற வாக்கியத்தின் பொருளோடு இடதுகையினையும் இரண்டுகால் களையும் வலக்கரத்து நீரால் புரோக்ஷித்து என்ற அருத்தத்தை வருவித் துரைக்கவேண்டும். ஏனெனில், பிரமவேள்வியிற் செய் யப்படுந் தந்திரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் முன்னேபயனைக் கூறு

தும். சுருதியுள் சொல்லப்பட்டிருக்குந் தந்திரங்களின் வரிசையில் இந்தப் புரோக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தந்திரம்= கருமம், = தொழில். ஒருபொருட்கிளவி.

அப்பயனுமாறு. சுவாத்தியாயப் பிராமணம். ஸ்வாத்யாயப்ராஹ்மணே॥ "யத்ரிராசாமதி தேனருக்சாமே ப்ரீணாதியத்ரிஃ பரிமृஜதி தேன யஜூக்ஷி யத்ஸ்ருக்வமுபஸ்ப்ருஶதி தேன ஸாமானியத்ஸ்ருவம் பாணிம்பாதௌ ப்ரோக்ஷதியச்சிரஶ்சக்ஷுஷீநாஸிகே ப்ரோத்ரஹृதயமாலப்ஸ்யதி தே நாதர்வாங்கிரஸோ ப்ராஹ்மணானீதிஹாஸான்புராணானிகல்பான்காதா நாராஶம்ஸீஃப்ரீணாதி" = மூன்றுதரம் ஆசமனம் செய்ததனால் இருக்கு வேதந்திருத்தி யடையச் செய்கின்றது. நீரால் இருகால் அதர சுத்திசெய்ததனல், யஜுர்வேதத்தைத் திருத்தி செய்கின்றன், ஓவ்வொருக்கால் ஓவ்வோரங்கத்தையும் பரிசித்தால் சாமவேதத்தைத் திருத்தி செய்கின்றன். இடது கைகால்களில் புரோக்கிப்பதால் அதர்வண வேதத்தையும் இதிகாச புராணமுதலியவற்றினையும் திருத்தி செய்கின்றன். எ-று. காண்க. எனவே அந்தந்த அபிமானி தேவர்கள் திருத்தியடைகின்றனர் என்பது கருத்து. "தர்ப்பணாம்யஹமுபஸ்தீர்ய என்ற இருக்கின்பொருள் சௌனகாரற்குறிக்கப்பட்டது. ஶௌனகஃ॥ "ப்ராக்ஸோதகாக்ராமாந்நிஷ்க்ரம்ய வ்யாஹரல்லக்ஷ்யதுசா தேதேயஜ்ஞோபவீத்யா சவ்யாக்ஷ்ணஸ்ஸவ்யா தர்ப்பணாம்யஹமுபஸ்தீர்ய ப்ராக்க்ரூலானாம்து ப்ராங்முக உபவிஶ்யோபஸ்தங்கृத்வா தக்ஷிணோத்தராபாணி பாதௌஸம்தாயபவித்ரவம் தௌத்வாபृதிவ்யாஸ்ஸம் தீமீத்யமாணஸ்ஸம் மீம்யவாயதாயுக்த மாத்மானம் மஸ்யேதத்தாயுக்தோ தீயாதஸ்வாத்ய யமோம்பூர்வாவ்யா ஹृதயஸ்யாவித்ரேமன்யாஹ பச்சோர்தர்ப்பஶஸ்ஸர்வாமி தித்ருதீயமிதிஶோசக்ருதேவுத்ர ஆத்மாயதேன்னாமக ருஷிரித்யாஹைதி" = மேற் கூறப்பட்ட சுருதிகளின் கருத்தே யிதற்குங் கருத்தாக விருக்கின்றது. ஆயினும் உளருக்கு வடக்காகவாயினும் கிழக்காக வாயினுஞ் சென்று நீராடி உலர்ந்த வாடையுடுத்து கிழக்குமுக விருந்து பூமிக்கும் ஆகாயத்திற்கும் நடுவே குறிப்பு வைத்துக்கொண்டு கண்களைமூடி யாயினும் திறந்தாயினும் அனுகூலித்தபடி வேதமோத வேண்டும். இவ்விதியைச்சுசியென்பவன் மகனை ஆங்நேயன் என்ற இருடிகூறினர். என்பது. விசேடக்கருத்து என்றபடி. காண்க.

அங்கங்கள் = சாத்திரங்களே யெல்லாம் ஓதுவதற்கு ஆற்றல்போதாவென்னும் குறைவுபாட்டால் முக்கியமான வேதத்

தையாவது ஓதாமல் விடக்கூடாது. ஆனால், பிரமவேள்வியில் செபம் செய்யத்தக்க வேதமுதலிய வித்தைகள் அசுவமேத பர்வத்தில் கூறப்பட்டது. அஶ்வமேதே॥ வேதமாதௌ॥ வேதமாதௌசமாரப்ய தஶோபர்யுபரிக்ரமாத்। யவதீர்வேத்வஂஶக்த்யா தவத்ஸ்வாத்யாயம் ப்ரசக்ஷதே। ருசஂவார்தயஜுர்வாபி ஸாமகாதாமதாபிவா। இதிஹாஸபுராணாநி யதாஶக்திநஹாபயேத்.” = முதலில் வேதத்தைத் தொடங்கி அவ்வாறே மேலும் மேலும் நாடோறும் ஆற்றலோடு எதனை ஓதிவருகின்றனை? அதனை ஸ்வாத்தியாயமென்று கூறுவர். இருக்குவேதத்தை யாயினும், யஜுர்வேதத்தை யாயினும், சாமவேதத்தை யாயினும், காதைகளை யாயினும், இதிகாசங்களை யாயினும், புராணங்களை யாயினும், சத்தியுள்ள வளவையில் விடலாகாது. எறு. காண்க. காதை=வேதக்கதைகளுக் குடன்பட்ட பழமொழிகளையுடைய ஆரிடநூல்.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ “வேதாதர்வபுராணாநி வேதிஹாஸாநி ஶக்திதஃ। ஜபயஜ்ஞப்ரஸித்யர்தஂ ஸ்வாஂசாத்யாத்மிகஂஜபேத்” = மூன்று வேதங்களையும், அதர்வணத்தையும், புராணங்களையும், இதிகாசங்களையும், ஞானவித்தையையும், பிரமவேள்விசித்திக்கும்படி செபிக்க வேண்டும். எ-று. அத்தியான்ம வித்தை=வேதாந்தம்=ஞானவித்தை என்பன வொருபொருட்கிளவி.

தான் கற்றுக்கொள்வதற்காக வோதுவது போல, பிரமவேள்வியின் பொருட்டுச் செய்யும் ஓதலும் ஓதலாகாத காலத்திலும் விட்டொழிதல் வேண்டுமே யெனில்? மனு அதனை மறுத்தனர். மநுஃ॥ “வேதோபகரணாநைவ ஸ்வாத்யாயேஷ்வைவநைத்யகே। நாநுரோதோஸ்த்யநத்யாயே ஹோமமந்த்ரேஷுசைவஹி। நைத்யகேநாஸ்த்யநத்யாயோ ப்ரஹ்மஸத்ரம் ஹிதத்ஸ்ம்ருதம்। ப்ரஹ்மஹுதிஹுதம்புண்ய மநத்யாயவஷட்க்ருதம்” = வேதத்தின் கருவிகள் (எனவே சிக்ஷை, வியாகரணம் முதலிய அங்கஉபாங்கநூல்கள்) இவற்றை யோதியுணர்வதற்கும், நித்தியகருமமாகிய பிரமவேள்வியிலுள்ளவேதமோதலுக்கும், ஹோமத்தின் பொருட்டுக்கூறும் மந்திரங்களுக்கும், ஓதலாகாதகாலத்தில் ஓதக்கூடாது என்னும் தடையில்லை. நித்தியகருமத்திற்கு அநத்தியாய தோஷமில்லை. நித்தமாகிய வேதாத்தியயனம் “பிரமசத்திரம்” என்னும் பெயருடையதாகக் கூறப்படுகின்றது. பிரமம் = வேதமாகிய ஆகுதியால் ஹோமஞ் செய்யப்படுவது புண்ணியமாயுள்ளது.

"வஷட்டு" என்ற மந்திரபல்லவத்தோடு வேதாத்தியயனமில் லாதகாலமே ஓதலாகாதகாலம். தீயில் ஆகுதி கொடுக்கத்தக்க திரவியமே = பொருள்களே யிவ்விடத்துப்பிரமமாக விருக்கின் றது. அதனால் ஹோமஞ் செய்யப்படுவதே "அத்தியாயம்" என்னப்படும். அதுவே "யாஜ்ஜியா" என்னும் பெயருடை யது முதலிய மந்திரத்தொகுதியாக விருக்கும். "வஷட்டு" என்பது வசிகரத்தையுணர்த்து மந்திரமுடிபு. அதனோடும் ஹோ மம் இல்லாமையால் அநத்தியாயம் என்னப்படும்.

அதனனே வேதம். அநத்தியாய விசேடங்களைக்கூறி அவற் றில் செபத்தைப் புகழ்கின்றது. ச்ருதிः॥ "யஏவంవిద్వాన్హైవర్షతి విద్యో తమాసైస్తనయత్న వస్ఫూర్జతిపవమానవావాత్య మావాస్యాయాగ్ం స్వాధ్యాయమధీతె తపఏవతత్కుర్వతె తపోహిస్వాధ్యాయः." = யார்? இவ்வா றுணர்ந்தவன் மேகம் மழைபெய்யும்போதும், மின்னும்போதும், குமுகும் போதும், இடிவிழும்போதும், பெருங்காற் றடிக்கும்போதும், அமாவாசையிலும், வேதமோத நினைக்கின்றனனே? அவன் தவ மே செய்யவேண்டும். (எனவே சிறிது செபிக்கவேண்டும் என் றபடி) அப்போது, தவஞ்செய்வதன்றே? வேதமோதலாகின் றது. எ-று. காண்க.

அந்த வோதலாகாத காலத்தில் சிறிதே செபிக்கவேண்டு மென்பது ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆపస్తంబः॥ "అథయదివాతోవాయా త్యనయెద్వావిద్యోతతె వాతథావస్ఫూర్జెద కామృచమెకంవాయ జురెకంవాసామాభి వ్యాహరేత్." = பின்பு காற்று வீசினலும், மழை பெய்தாலும். மின்னினலும், குமுறினலும், இடியிடித்தாலும், இருக்கு, யஜஸ், சாமவேதங்களில் ஒவ்வொரு மந்திரமாயினும் கூறவேண்டும். எ-று. காண்க.

தானையினும், தானிருக்குமிடமாயினும் அசுத்தமானபோது, பிரமயாகத்தைச் செய்யாதொழிக. அங்ஙனம் சுருதி கூறிற்று. ச్రుతిः॥ "తస్యవాఏతస్యయజ్ఞస్య ద్వావనధ్యాయౌ యదాత్మాశుచిర్యద్దెశः." = அங் ஙகூறிய இப்பிரம வேள்விக்கு, இரண்டுவகை அனத்தியாய கால முள்ளன. ஒன்றுதான் அசுத்தமாயிருக்குங் காலம், மற் றொன்றுதானுள்ள விடம் அசுத்தமானது. எறு. காண்க.

பிரமயாகத்தை வேதமே சிறப்பிக்கின்றது. శ్రుతిః॥ "ఉత్త మంనాకగ్ంరోహత్యు త్తమస్సమానా నాంభవతియావంతగ్ం హావాఇమాంఇత్స్య పూర్ణాంవహత్స్వగ్ం లోకంజయతిభూయాగ్ంసంచాఉయం చాపునర్మృత్యుంజయతి బ్రహ్మణాస్సాయుజ్యంగచ్ఛతి." = சிறந்த சுவர்க்கத்தை யடைகின்றன். ஒத்தவர்களுட் சிறந்தவனுகின்றன். உலகமுழுவதும் எவ்வளவு பொன்கொள்ளுமோ? அவ்வளவு தனத்தையும் நிரப்பி அந்த பூமியை நல்லோர்க்கு விதிப்படி தானஞ்செய்தவன் எவ்வளவு சுவர்க்க பதத்தையடைந்து யாவர்க்கு மேலானவன் ஆவனே? அவ்வளவு புண்ணியவுலகத்தைவென்று தலைமைபெற்றவனுவன். பலவாகிய கெடாத புண்ணிய வுலகத்தையடைவன். மேலும், மிருத்தியுவையும் வெல்லுவன். பிரமத்தோடு சாயுச்சியத்தை யும் அடைவன். இது விதிப்படி அப்பிரமவேள்வியைச் செய் வோன் அடையும்பயனும். எ - று. காண்க. மிருத்தியு, என்ப தற்கு மரணம் என்பது வழக்குப்பொருள். அவமானம், வறு மை, தோல்வியடைதல் என்று, சில விடங்களிற் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. மிருத்தியு. என்பது, பிரமாதமே=குறி தப்புதல் என்று சனச்சுஜாதர் கூறினர். மோகமே மிருத்தியு என்பது கவிஞர் கருத்து.

யாஞ்ஞவற்கியர். యాజ్ఞవల్క్యుఃll "యంయంక్రతుమధీయాతతస్యతస్యా ప్నుయాత్ఫలం." = எந்த எந்த வேள்விக்கு வேண்டிய வாசகமாகிய வேதத்தை ஓதுகின்றனே? அந்தந்த வேள்வியைச் செய்தா லடையும் பயனை அடைகின்றன். எறு. காண்க.

பிரமயாக முற்றிற்று.

தருப்பண விதி.

வசிட்டர். వసిష్ఠుఃll ఋక్సామాథర్వవేదోక్తా న్మన్త్రాన్యజూంషిచ। జపిత్వైవంతతస్తేషు దైవర్షి పితృతర్పణం." = வேதமந்திரங்களைச் செபித்த பின்னர் தேவர்களுக்கும் இருடிகளுக்கும் பிதிர்களுக்கும் தருப் பணம் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

பிரகற்பதி. பிருஹஸ்பதிः॥ "ப்ரஹ்மயஜ்ஞப்ரஸித்⁴யர்த்த²ம் வித்³யாஞ்சாத்⁴யாத்மிகீம் ஜபேத்। ஜப்த்வாத²ப்ரணவஞ்சாபி தத꞉ தர்பணமாசரேத்" = பிரமயாகம் சித்திக்கும் பொருட்டு ஞானவித்தையைச் செபித்துப் பின்பு பிரணவத்தைச்செபித்து, அதன்பின் தருப்பணம் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "ஶுசிர்யஸ்தூ³ த⁴ரஸ்நாதோ தே³வர்ஷி பித்ருதர்பணம்। தே³வதீர்தே²ன குர்வீத ஸமாஹிதः॥ த்ரிரபஸ்தூ³ர்ணனார்த்தா²ய தே³வானாமபிவர்ஜயேத்। அத்ருப்தானாம்யதா²ன்யாய்யம் ஸகுர்யாச்சாபி ப்ரஜாதே꞉। பித்ரூணாம்ப்ரீணனார்தா²ய த்ரிரபஸ்தூ³பஸ்ருதி²வீபதே." = நீராடிச்சுத்தனாய் உலர்ந்த ஆடையுடுத்து தேவர், இருடி, பிதிரர்களுக்கும் அவரவர்க்கு விதித்த தீர்த்தங்களால் பொறுமையோடும் தருப்பணம்செய்யவேண்டும். திருத்தி செய்விக்கும்பொருட்டு மூன்றுதரம் நீர்விடவேண்டும். ஆனால், முறைப்படி தேவர்களுக்கும், இருடிகளுக்கும் மூன்றுவிசையாகாது பிதிரர்களுக்கு மாத்திரம் மூக்காலும் எள்ளுநீர் இறைக்கவேண்டும். எ - று. காண்க. விதித்ததீர்த்தம். மேலே கூறப்பட்டது.

வியாசர். வ்யாஸः॥ "ஏகைகமஞ்ஜலிம்தே³வா த்³வௌத்³வௌஜனகாத³யः। அஶ்நந்தி பிதர꞉ த்ரீம்ஸ்த்ரீம்ஸ்த்ரியஸ்தைஸ்தைகமஞ்ஜலிம்" = ஒவ்வொரு தேவர்க்கும் ஒவ்வொரு குடங்கைநீரும், ஒவ்வொரு இருடிக்கும் இவ்விரண்டு அங்கைநீரும், பிதிரர்க்கு மும்மூன்று சேரங்கைநீரும், மாதர்க்கு ஒவ்வோர்கை நீரும், புருடர்களுக்கு மூன்றுகை நீருமாம். எறு. காண்க.

ஆக்நேயபுராணம். ஆக்நேயபுராணே॥ "ப்ராக³க்³ரேஷுகுராம்ஸ்தோயே நஸ்யாம்ஶ்சைவமத்⁴யத꞉। பித்ரூம்ஸ்தத³க்ஷிணாக்³ரேஷுதைர்த்³விஜலாம்ஜலீன்." = நுனிவிரல்களிலும் தருப்பைகளிலும், ஒவ்வொருதரம் தேவர்கட்குச் சலதருப்பணம் செய்யவேண்டும். அங்கையைச் சேர்த்து நடுவே இவ்விரண்டுவகை இருடிகளுக்கு அத்தருப்பணம் செய்யவேண்டும். அங்கை வலப்பாகமாக மும்மூன்றுதரம் அத்தருப்பணம் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்னும் அஞ்சலிக் கரத்தின் கணக்கு நியமம் அவரவர்சாகை விதிப்படி ஏற்பட்டுள்ளது. எந்தச்சாகையில் இந்தக்கணக்கு நியமம்

கூறப்பட வில்லையோ? அங்கு விகற்பமாக வரும். விகற்பம்= இரண்டு மாதல்.

அவ் விடத்து அவ்வாக்கியசேடத்திற்குரூனே தருப்பண காலத்திற் பூணநூல் அணியும் விசேடம் குறிப்பிக்கப் பட்டது. ஆஸ்வலாயனர்॥ "சவ்யேனதேவகார்யாணி வாமேனபித்ருதர்பணம்। நிவீதினமனுஷ்யாணாம் தர்பணம்துவிஷீயதே" = தேவகாரியங்களுக்குச் சரியான வலப்புறம், பிதிர்கருமங்களுக்கு இடதுபுறம் மனுடர் தருப்பணம் மாலியாகவும் பூணநூலைச் செய்யவேண்டும் என்று விதிக்கப்படுகின்றது. எறு. காண்க. சவியம் = உபவீதம். அபசவியம் = பிராசீனவீதம். நிவீதம் = சம்வீதம். என்ற வைதிகப் பெயருமுண்டு.

தேவதருப்பணம்.

சங்கலிகிதர். சங்கலிகிதௌ॥ "ஊர்த்வாப்யாம்ஹஸ்தாப்யாம்ப்ராங்முகாய க்ஷுப்தகேசாக்ராயகுசைர்தேவதீர்த்தேனகுர்யாத்" = கிழக்குமுகமாகப்பூணநூல் கிடக்கவிட்டு முனையோடுங் கூடிய தருப்பையோடு இருகையும் அஞ்சலியாகக் கீழ்நோக்கிய விரன்முனைக் கண்ணதாகிய தேவதீர்த்தத்தினால் தேவர்கட்கு ஜலதருப்பணம் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

இருடி தருப்பணம்.

விஷ்ணு. விஷ்ணுः॥ "ததஃகிருத்வாஸவ்யம் குயஜ்ஞோபவீதம்குருதஃ। ப்ராஜாபத்யேனதீர்த்தேன மனுஷ்யாம்ஸ்தர்பயேத்ப்ருதக்" = பின்னர் பூணநூலை இடர்மேலிருந்திருதோணடுவே மாலியாகக் கிடக்கவிட்டு உறக்கஞ் சோம்பலின்றி "பிராஜாபத்திய தீர்த்தத்தினால் எனவே குடங்கை நடுவாக விடுநீரினால் இருடிகட்குத் தருப்பணம் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

பிதிர் தருப்பணம்.

போதாயனர். போதாயனः॥ "அததக்ஷிணதஃ ப்ராசீனாவீதீ பித்ரூன்ஸ்வதானமஸ்தர்பயாமீதி." = பின்பு தென்முகமாகப் பூணநூலினைப் பிராசீனவீதம்=வலத்தோண்மேலாக இடக்கரங் கீழ்க்கிடக்கப் பிதிர் தீர்த்தம் = பெருவிரற்சுட்டுவிரனடுநீரால் பிதிரைக் குறித்து

"ஸ்வதானமஸ்தர்ப்பயாமி" = "சுவதாநமஸ்தர்ப்பயாமி" என்ற பல்லவத்தோடு கூடிய கிரியைக்கூறித் தருப்பணம் செய்யவேண்டும். எறு. பல்லவம் = மந்திரமுடிபு.

ஊஷாப்யாமபிஹஸ்தாப்யாமதகம்யதிப்ரயச்சதி। ஸமூஷோஸரகம்யாதிகாலஸூத்ரமவாக்சிராஃ." = யார் ? இருகையாலும் தருப்பணநீரைக் கொடுக்கின்றனே? அந்தஅறிவில்லான்தலைகீழாகக்காலசூத்திரமென்னும் நிரயத்தை அடைகின்றன் என்ற இவ்வியாக்கிரபாதருஷி சிராத்தாங்க தருப்பணத்தைப்பற்றிய தன்றிப்பிரமயாகம் பற்றிவந்த நித்தஜல தருப்பணத்தை இருகையாலும் செய்வதனை மறுத்தபடியன்று.

அதனற் கார்ஷ்ணாஜினி முனியும் கூறினர். கார்ஷ்ணாஜினிஃ। "ஶ்ராத்தே விவாஹகாலேச பாணிநைகேனதீயதே। தர்பணேதூபயோர்நைவ விதிரேஷ ஸனாதனஃ." = சிராத்தகாலத்திலும், விவாககாலத்திலும், நீர்த்தாரை யொருகரத்தால் விடப்படுகின்றது. தருப்பணத்தில் இருகையாலும் கொடுக்கப்படுகின்றது. இவ்விதிபழய தொன்றுகவும் நிலைபெற்றதாகவும் உள்ளது. என்று. காண்க.

இத்தருப்பணத்தை, நிலை நீரிலிருந்து செய்யவேண்டும் என்று. கோபிலர் கூறினர். கோபிலஃ॥ கோசகேஷுன பாத்ரேஷு நகர்த்தோனைக ஸிபானாகோபதிஷ்டதிதத்தோயம் யன்னுபாஷூப்ரலீயதே." = பாத்திரங்களிலும், நீர்நிலைகளிலும், ஓற்றைக்கையாலும், கோவத்தையுடையவனும் எந்தநீரினைத் தருப்பிக்கின்றனே ? அதுவும், எந்த நீர்நிலம் சுவறச்செய்வதில்லையோ ? அதுவும், யாரைக்குறித்துத் தருப்பிக்கப்பட்டதோ ? அவருக்குத்திருத்தியாவதில்லை. என்று. காண்க.

அதனல் நிலத்தின்மேனின்று அந்நிலத்து நிலை நீரைக் கொண்டு நிலத்தின்மேற் றனே தருப்பிக்க வேண்டுவது. நீர் முதலியவற்றுள் விழும்படி தருப்பிக்கலாகாது என்று விஷ்ணு கூறினர். விஷ்ணுஃ॥ "ஸ்தலேஸ்திதாஜலேயஸ்து ப்ரயச்சேதுதகம்நரஃ। நோபதிஷ்டதிதத்வாரி பித்ருணாம்தந்நிரர்தகம்" = நிலத்தின்மே லிருந்து நீரினுள் விழும்படியார் ஜலதருப்பணம் செய்கின்றனே ? அத்தருப்பணநீர் பிதிருக்கு ஏற்றதாகுவதில்லை. வீணும். எறு. காண்க.

அவ்விடத்துச் சில விசேடம் ஹாரீதர் கூறினர். హారీతః॥ "వసత్వావసనంశుష్కం స్థలేఽస్మిన్నర్ణబర్హిషి। విధిజ్ఞస్తర్పణంకుర్యా న్నపాత్రేషుకదాచన। పాత్రాద్వాజలమాదాయ శుభేపాత్రాంతరేక్షిపేత్। జలప్రోక్షణభాగత్రే నస్థలేతుఽబర్హిషి। కేశభస్మతుషాంగారకంటకాస్థిసమాకులం। భూమౌన్యహీతలంయస్మా ద్భర్హిషాస్తరణంతతః" உலர்ந்த வாடையுடுத்து, மிகத்தருப்பை பரப்பிய நிலத்தின் மேல் விதியுணர்ந்தவன் தருப்பணஞ் செய்யவேண்டும். என்னும் பாத்திரங்களிற் றருப்பணஞ் செய்யலாகாது. ஆயின், நிலத்தின்மேற் பரப்பத்தக்க தருப்பை இடையாவழிச் சுத்தமாகிய கலத்தில் நீர்பெற்றுக்கொண்டு புனிதமாகிய வேறு கலத்திலாயினும் குழி நிரப்பிய நீரிலாயினும் தருப்பிக்கலாமன்றித் தருப்பை பரப்பாத நிலத்தின்மேற் செய்யலாகாது ஏனெனில்? மயிர், சாம்பல், உமி, கரி, முட்கள், எலும்பு, முதலிய குற்றத்தோடு கூடிய நிலமிருப்பதுமா மாகலின். நிலத்தின்மேல் தருப்பை பரப்பி அதன்மேற் றருப்பிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

ஆயின், "దేవతానాంపితృణాంచ జలేదద్యాజ్జలాంజలిం" = தேவர்கட்கும், பிதிரர்க்கும், இருகையும் சேர்த்து நீர்த்தருப்பணம் நீரிற்றானே விழும்படிசெய்யவேண்டும். என்று கார்ஷ்ணாஜினி மிருதிவாக்கியம் உள்ளது. அசுத்தநிலத்தில் தருப்பணஞ்செய்யலாகாது. அங்ஙனஞ்செய்ய நேரிடின் நீரிலாயினும் செய்யலாம் என்ற கருத்து. என்றபடி.

அங்ஙனம் விஷ்ணுவும் கூறினர். విష్ణుః॥ "యత్రాశుచిస్థలంవాస్యా దుదకేదేవతాఽపిత్ర్యాన్। తర్పయేత్తుయథాకామ మప్యుసర్వంప్రపద్యతే"-எவ்விடத்து நிலம் சுத்தமாயிருப்பதில்லையோ? அவ்விடத்துத் தன்மனம் போனவழி நீரினுள்ளே தேவர்க்கும் பிதிரர்க்குந் தருப்பணம் செய்யவேண்டும். அவ்வளவிற்கே தக்கதாம் நீர்க்கே யுள்ளது. எ-று. காண்க.

பாத்திர விசேடங்களை பிதாமகன் கூறினர். పితామహః॥ "హేమరూప్యమయంపాత్రం తామ్రకాంస్యసముద్భవం। పిత్ర్యాణాంతర్పణేశస్తు మృణ్మయం తుపరిత్యజేత్" = பொன், வெள்ளி, செம்பு, வெண்கலம், இவற்றுளொன்றுற் செய்தகலம் பிதிரர் தருப்பணத்திற்குச் சிறந்ததாம். மண்பாத்திரத்தை யொழிக்க வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

தருப்பணத்திற்குரியகாலம்.

மரீசி. மரீசிः॥ "సౌవర్ణేనచపాత్రేణ తామ్రరౌప్యమయేనవా। ఔదుంబరేణ పైత్ర్యేన పితౄణాంఽత్తనుత్తయం" = பொன், வெள்ளி, செம்பு, அத்தி மரம், வில்வமரம், இவற்றுளொன்றுற்செய்த கலத்தாற்செய்த தருப்பணம் பிதிரர்க்குக் கெடாதனவாகவிருக்கும் எ-று. காண்க.

கலமில்லாதவிடயம்.

வெற்றுக்கையால் தருப்பணம் செய்யலாகா தென்று அவ ரே கூறினர். மரீசிः॥ "వినారౌప్యసువర్ణేన వినాతామ్రమయైస్తథా। వినామంత్రై శ్చదర్భైశ్చపితౄణాంనోపతిష్ఠతి" = வெள்ளி, பொன், செம்பு, மந்திரம், தருப்பை, இவற்றின் சம்பந்தமின்றிக் கொடுத்ததருப்பண நீர் பிதிரர் பெறுவதில்லை. எ-று. காண்க.

வேறுமிருதியும். స్మృత్యంతరే॥ "ఖడ్గమాంసైఃకహాస్తేన కర్తవ్యంపితృతర్పణం। మణికాంచనదర్భైశ్చ వినమేఽణ్ణాదానచ" =கட்கபாத்திரம், முத்து, இவைகளேயுடைய கையால் பிதிரர் தருப்பணம் செய்யவேண்டும். அரதனங்கள், பொன், தருப்பை, இவற்றோடாயினும் செய்யவேண்டும், எப்போதும் வெறுங்கையோடுசெய்யலாகாது. எ-து. காண்க. கட்கபாத்திரம். என்பது அடிசிறுத்து நடுப் பெருத்து மேல்விரித்து இருக்கும் அருக்கிய வட்டகைகள் போல்வது. கட்கமிருகத்தின் கொம்பினால் செய்யப்பட்ட பாத் திர மென்பாருமுளர்.

மேற்கூறிய பொருள்களுள் எல்லாமிருத்தல் வேண்டுமோ? ஏதேனுமொன்றுபெற்றது சாலுமோ? என்றவழி அவ்விரண்டும் ஒத்தவாறல்லவென மரீசி மறுத்தனர். మరీచిः॥ "తిలానామప్యభావే తు సువర్ణరజతాన్వితం। తదభావేనిషించేత్తు దర్భైర్మంత్రేణవాపునः" =எள்ளில்லா வழிப் பொன்வெள்ளி யிருத்தல்வேண்டும். அவையுமில்லாவழித் தருப்பையாலாயினும் மந்திரத்தா லாயினும் தருப்பண நீர்விட வேண்டும். எ று. காண்க.

நிலதருப்பணம்.

எள்ளினைப் பெறும் வழியுள்ள விசேடத்தை யோகயாஞ்ஞ வற்கியர் கூறினர். యోగయాజ్ఞవల్క్యः॥ "యద్యుద్ధృతంనిషించేత్తు తిలాంస్తస్మి

శ్రయేజ్జలే। అన్యథాశుసవ్యేన తిలాగ్రాహ్యేచక్షణైః ” = மேலெடுத்துக் கொண்ட நீரைத் தருப்பிப்பதானல் நீரில் எள்ளினைக் கலந்து விட வேண்டும். அதனிலும் வேறுவகையாகச் செய்வதாயின் அறிவுடையோன் இடக்கரத்தால் அவ்வெள்ளினைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எ-று. காண்க.

மேற்கூறிய யோகயாஞ்ஞவற்கிய வுரை உரோமமில்லாத இடம்பற்றிய கருத்தினை யுடையது எனத் தேவலர் கூறினர். దేవలః॥ “ లోమసంస్థాంస్తిలాన్కృత్వాయస్తుతర్ప యతెపితౄన్। పితరస్తృప్తాస్తెన రుధిరెణమలెనచ ” = யார் ? எள்ளினை உரோமத்துள் ளிருப்பவையாகச் செய்துகொண்டு பிதிர் தருப்பணஞ்செய்கின்றனை ? அவனல் பிதிரர், இரத்தத்தாலும் மலத்தாலும் தருப்பிக்கப்பட்டவராவர். எ-று. காண்க.

நிறத்தின் வேறு பாட்டால் எள்ளினை யுபயோகிக்கும் விசேடத்தினை யத்தேவலரே கூறினர். దేవలః॥ “శుక్లైస్తుతర్పయెద్దెవాన్మనుష్యాంశ్చబలైస్తథా। పితౄణాంతర్పయెత్కృష్ణై స్సతిలైస్సర్వథాద్విజః ” = இரு பிறப்பாளன் வெள்ளை யெள்ளினல் தேவரையும், கலப்புநிற வெள்ளினல் இருடிகளையும், கறுப்பெள்ளினல் பிதிரரையும் தருப்பிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

கூர்ம புராணத்துள் அத்தேவர் இருடி பிதிரர் தருப்பணத்திற் சிலவிசேடம் கூறப்பட்டது. కూర్మపురాణె॥ “ దెవాన్పృథ్వ్యుఖీంశ్చైవ తర్పయెదమతొదకైః। పీతౄన్భక్త్యాతిలైర్కృష్ణై స్స్వసూత్రొక్తవిధానతః ” தேவருக்கும், பிரமவிருடிக்கும் அக்ஷதையோடு கூடிய நீராலும் பிதிரர்க்கு காளெள்ளினெடு கூடிய நீராலும் தன்சாகைக் குரிய சூத்திரத்துட் கூறிய விதிப்படி தருப்பணம் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

திலதருப்பணம் கூடாதகாலம்.

சிலதிதிகள் மூதலியவற்றுள் எள்ளினெடு செய்யும் தருப்பணம் ஆகாதென்று விலக்கப்பட்டுள்ளது. வருமாறு. “సప్తమ్యాం రవివారెచగృహీజస్యదినెతథా।భృత్యపుత్రకళత్రార్థీ నకుర్యాత్తిలతర్పణం ”=மனவி,

மக்கள், அடிமையர், இன்ப நிலைமையராக விருக்கவேண்டு மென்னும் எண்ணமுடையவன் சதுர்த்தமி, ஆதிவாரம், பிறந்த நாள், இக்காலங்களிலும் வீட்டினுள்ளும் திலதருப்பணம்செய் யலாகாது. எ-று. காண்க.

புராணத்துள்ளும். வுரானெபி॥ "உபயோரபக்ஷயோராஜன்சப்தம்யாம்நி சிஸந்த்யோஃ। ஐந்யாபுத்ரகளத்ரார்தீ தீலாந்சனுவர்ஜயேத்" = கல்வி, மக்கள், மனைவி வேண்டுமென்னும் விருப்பமுடையவன் இருபக்கத்துள் ளசதுர்த்தமிகள், இரவு, இருவகைச் சந்திகாலம், என்னு மிவ்வைவ் திலும் எள்ளினை யொழித்துவிடவேண்டும். எ-று. காண்க.

போதாயனர். போதாயனஃ॥ "நஜீவபித்ருகோகுர்யாத் ஸ்தீலைஸ்தர்பணமாசரேத்। சதுர்த்யாம்ரவிவாரேச ஜன்மர்க்ஷதிவசேஷுச। க்ருஹோபஸ்பர்சனஸ்நானதிலம் தர்பணம்தத்ரஹிர்ப்பவேத்। விவாஹோபநயனே சௌலேசதியதாக்ரமம்। வர்ஷவர்தந்தவர்தஞ்ச வர்ஜயேத்திலதர்பணம்। திதிதீர்தப்ரவேசேஷுகார்யம் ப்ரேதேஷுசர்வதா"=பிழைத்திருக்கும் இருமுதுகுர வையுடையவன் எப்பொழுதும் காள்ளோடு தருப்பணஞ் செய்யலாகாது. சதுர்த்தமி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, பிறந்த நக்ஷத்தி ரம், பிறந்தவாரம், இந்தக்காலங்களில் திலதருப்பணம் செய்ய ல்லாகாது. மனைக்குள் திலதருப்பணம் செய்யலாகாது, வெளி யிற்போய் செய்தல் வேண்டும். விவாகமானால் வருடபரியந்த மும், உபநயநமானால் ஆறுதிங்கள்வரையிலும், சௌளம்=மூத லில் மயிர்களிக்கும் வினையானால் மூன்று திங்கள் வரையிலும் திலதருப்பணம் செய்யலாகாது. இறந்த திதிவந்தபோதும், புண் ணியத்தலங்களுக்குச் சென்றபோதும் திலதருப்பணம் செய்ய லாம். பிரேத கருமம் எல்லாவற்றிலும் எப்போதும் காள்ளி னலேயே தருப்பணம் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க. பிரே தம்=பிணம். இறந்ததிதி = மிருததிதி = வருடந்தோறும்வரும் இறந்தநாள். இருமுது குரவர்=தாய்தந்தை.

தருப்பணஞ்செய்யப்படுவோர்.

தருப்பணஞ் செய்யப்படத்தக்கவரைச் சத்தியவிரதர் குறிக் கின்றனர். சத்யவ்ரதஃ॥ "க்ருதோபவீதினோதேவேப்யோ நிவீதிச்சபவேத்ருதஃ। மனுஷ்யாஃஸ் ருவமேத்யக்ஷ்யா ப்ரஹ்மவுத்ரா ஃபுஷீம்ஸ்ருதா। அபஸவ்யம்ததஃக்ருத்வா சவ்யம்ஜான்வாச்யபூ தலே। தர்பபாணிஸ்துவிதினா ப்ரேதாம்ஸ்தர்பயேத்ததஃ" = சவ்வியமாக தேவ

தருப்பணம், நிவீதத்தினுல் இருடி தருப்பணம், பவித்திரம் புனைந்து அபசவ்வியமாகப் பூணூல் தரித்து இடதுகாலை மண் மேல் மடித்து இறந்துபோன பிதிரர்க்குத் தருப்பணமும் செய்ய வேண்டும். எ-று. காண்க.

யோக யாஞ்ஞ வற்கியரும். யோகயாஜ்ஞவல்க்யபி॥ "ப்ரஹ்மாணந்த ர்பயேத்பூர்வம் விஷ்ணுமருத்ரம்ப்ரஜாபதிம்। வேதாம்ஶ்சைவ ருஷீம்ஶ்சைவ தேவாம்ஶ்ச ஸர்வதைவ நான்। ஆசார்யாம்ஶ்சைவ கந்தர்வா நாசார்யதனயாம்ஸ்ததா। ஸம்வத்ஸரம்ஸாவயவம் தேவீ ரப்ஸரஸஸ்ததா। தத்தாதேவான்னாகான்னாகாம் ஸ்தாகராந்பர்வதாநபி। நரிதோதமனுஷ்யாம்ஶ்ச யக்ஷாந்ராக்ஷாம்ஸிசைவஹி। பிஶாசாம்ஶ்சஸுபர்ணாம்ஶ்ச பூதான்யதபஹாம்ஸ்ததா। வனஸ்பதீந் ஷதீம்ஶ்ச பூதக்ராமாம்ஶ்சதுர்விதான்। ஸவ்யஜானுன்ததோந்யாச்யபாணிப்யாம்ஜகிணாமுகஃ। தல்லிங்கை ஸ்தர்பயேந்மந்தை ர்ஸ்தர்யாந்பித௄கணாம்ஸ்ததா। மாதாமஹாம்ஶ்சஸகதம்ஶ்ரத்தயாத ர்பயேத்த்விஜஃ"=பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், பிராஜாபதி, வேதங் கள், சந்தசு, தேவர்கள், இருடிகள், தவச்செல்வர், ஆசிரியன், கந்தருவர், ஆசிரியன் மக்கள், வருடம், அதன் உறுப்பாகிய அய னம் – இருது – மாதம், தெய்வங்கள், தருக்கள், நாகசர்ப்பங்கள், கடல், மலை, யாறுகள், மனுடர், இயக்கர், அரக்கர், பைசாசர், கரு டர், பூதர், பசு, வநஸ்பதி = காட்டுச் செடிவகைகள், பயிர்கள், எனவே அண்டசம், சுவேதசம், சராயுஜம், உற்பீசமுமாகிய நால்வகையோனியுயிர்கள், இவைகளனைத்தினையும் குறித்துத்தரு ப்பணம் செய்யவேண்டும். பின்பு இடது காலைமடித்துத் தென் முகமாக அவ்வவர் பெயரையுடைய மந்திரங்களைக் கூறி இரு கரத்தினலும் பிதிரர் அனைவர்க்கும் தருப்பணம் செய்யவேண் டும். அவ்வாறே மாதாமகர் = தாயின் தந்தையாகிய பாட்டனுக் கும்சிரத்தையோடும்தருப்பணம்செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

சௌனகர். சௌநகஃ॥ "அதகாண்டருஷிநேதா நுபகாஞ்சலிபிஷ்டுசிஃ। அவ்ய க்ரஸ்தர்பயேந்நித்யம் மந்தை ரேவாதனாமபிஃ"=யஜுர்வேத சாகையை யுடை யவர்கள் வேதகாண்டத்தின் இருடிகள் பெயரைக்கூறி அதே மந்திரங்களாலேவிளையாமல் இருகையாலும் நீர்வாங்கிக்கொண்டு இவ்விரண்டுவிதை தருப்பணம் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

பைட்டீநசி. பைடீநஸிஃ॥ "அபஸவ்யந்ததஃகுர்வா ஸ்தித்வாசபித௄திஷ்டதஃ। பி த௄ந்பித்ர்யாநதிவ்யாம்ஶ்ச பித௄தீர்தேநதர்பயேத்" = பின்பு, அபசவ்வியமாகப்

பூணூலிட்டுக்கொண்டு தென்முகமாகத் திரும்பிப் பிதிரர் தீர்த்தத்தினால் திவ்வியபிதிரர்க்கும் அதிவ்வியபிதிரர்க்கும் தருப்பணம் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க. வசு, உருத்திரர், ஆதித்தர், திவ்வியபிதிரர் எனப்படுவர். இயற்கைப் பிதிரராதலின். தன்தந்தைமுதலியோர் அதிவ்வியபிதிரராம், கருமவகையாற் பிதிரராதலின்.

யோகயாஞ்ஞவற்கியர். యోగయాజ్ఞవల్క్యః॥ "వసూన్రుద్రాంస్తథాదిత్యా న్మనస్కారసమన్వితాన్" = வசு உருத்திரர் ஆதித்தர் என்னும் தேவர்க்கு "நமஸ்தர்ப்பயாமி" என்று இரண்டாம் வேற்றுமையுருபினைச்சேர்த்துத்தருப்பணம்செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

அஷ்டவசுக்கள்.

எண்வசுக்கள் பெயர்களை பைட்டீநசி என்பவராற் கூறப்பட்டது. పైఠీనసిః॥ "ధృవోధమశ్చసోమశ్చ ఆపశ్చైవానిలోనలః। ప్రత్యూషశ్చ ప్రభాసశ్చ వసవోష్టౌప్రకీర్తితాః" = துருவன், தமன், சோமன், ஆபன், அனிலன், அனலன், பிரத்தியூடன், பிரபாசன், இவ்வெண்மரும் வசுகணமாகிய பிதிர்த்தேவர்களாம். எ-று. காண்க.

ஏகாதச ருத்திரர்.

இதுவுமது. "అజైకపాదహిర్బుధ్న్యో విరూపాక్షోథరైవతః। హరశ్చబహురూపశ్చ త్ర్యంబకశ్చసురేశ్వరః। సావిత్రశ్చజయంతశ్చ పినాకీచాపరాజితః। ఏతెరుద్రాస్మృతాఖ్యాతా ఏకాదశసురోత్తమాః" = அசைகபாதர், அகிர்ப்புத்தினர், விருபாக்கர், இரைவதர், ஹரர், வெகுரூபர், சுரேசராசிய திரியம்பகர், சாவித்திரர், சயந்தர், பினாகி, அபராசிதர் என்னும் இப்பெயரினையுடைய பதினொருதேவச்சிரேட்டர் உருத்திரகண பிதிர்த்தேவர்கள். எ-று. காண்க.

துவாதசாதித்தர்.

இதுவுமது. "ఇన్ద్రోధాతాభగస్తిపూషా మిత్రోథవరుణోర్యమా। అంశుర్వివస్వాన్త్వష్టాచ సవితావిష్ణురేవచ। ఎతెవైద్వాదశాదిత్యా దెవానాం ప్రవరామతాః। ఇమెహిదివ్యాపితరః పూజ్యాస్సర్వైర్ప్రయత్నతః"=இந்திரன், காதா, பகன், பூஷன், மித்திரன், வருணன், அரியமான், அருச்சி, விவசுவன், துவட்டா, சவிதா, விஷ்ணு, என்னுமிவர் தேவருட் சிறந்த பன்

னிரண்டு ஆதித்தகண பிதிர்த்தேவராம். இம்மூவகையாரன்றே ? திவ்வியபிதிரர் எனப்படுகின்றனர். இவர்களையும் தன்தந்தை முத லிய அதிவ்வியபிதிரரையும்தருப்பிக்கவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

அதிவ்வியபிதிர் தருப்பணம்.

இதுவுமது. "స్వనామగోత్రగ్రహణం పురుషంపురుషంప్రతి। తతోఽకాంత లింఙ్స్త్రీంస్త్రీను చైచ్చరుచైశ్చర్వినిఙ్నిపేత్" = அந்தந்தப் பிதிரர்களையும் ஒவ் வோர் புருடராக அவரவர் கோத்திரம் பெயர்கூறி மும்மூன் றுகை எள்ளும் நீரும் எடுத்தெடுத்துத் தருப்பணஞ் செய்ய வேண்டும். எ-று. காண்க.

யோகயாஞ்ஞவற்கியர். యోగయాజ్ఞవల్క్యః "సవర్ణెభ్యోంజలిర్దేయో నాసవర్ణెభ్యఏవచ। గోత్రనామస్వధాకారై స్సర్వయెఽనుపూర్వశః" = தன்சாதி யார்க்கு நீராஞ்சலியைத் தருப்பணமாகத் தரவேண்டுவது. வேற்று வருணத்தார்க்குக் கொடுக்கலாகாது. கோத்திரம், பெயர் "స్వధా = சுவதா" என்னும் மந்திரபல்லவம் இவைகளோடு மூதற்கணிருந்து மூறை பிறழாது தருப்பணஞ்செய்து வரவேண் டும். எ-று. காண்க.

பிதிரர் பெயர் கூறுவதனுள்ளிருக்கும் விசேடத்தினைப் போதாயனர் கூறினர். బొధాయనః॥ "శర్మాంతంబ్రాహ్మణస్యోక్తం వర్మాంతంక్ష త్రియస్యతు। గుప్తాంతంచైవవైశ్యస్య దాసాంతంశూద్రజన్మనః। చతుర్ణామపివర్ణానాం పితౄణాంపితృగోత్రతః। పితృగోత్రంకుమారీణా మూఢానాంభర్తృగోత్రతః" = அந் தணன், அரசன், வைசியன், சூத்திரனுடைய பெயர்களின் முடி வில் கூறியமுறைப்படி நிரலேசருமன், வருமன், குத்தன், தாசன் என்ற சொற்களைச்சேர்த்துத்தருப்பணம் செய்யவேண்டுவது இங்ஙான்கு வருணத்துள்ளவர்க்கும் அந்தந்தப்பிதிரர்கட்கும் அவ் வவர் கோத்திரத்தோடும், மணம் புரியாத பெண்களுக்குத் தந் தை கோத்திரத்தோடும், மணம் புணர்ந்த பெண்களுக்குக் கண வன் கோத்திரத்தோடும் தருப்பணஞ்செய்க. எ-று. காண்க.

தருப்பணத்தில் பிதிரர் முறை.

பிதிரர் தருப்பணத்தில் முறைமையை சத்தியவிரதர் கூறி னர். సత్యవ్రతః॥ "పితృభ్యఃప్రథమందద్యా త్తతోమాతృభ్యఏవచ। తతోమాతామ

ஹ்னாஞ்ச பித்ருவ்யஸ்யஸுதஸ்யச” = நித்தமும் தந்தைவருக்கத்துள் மூவர், பின் தாய் வருக்கத்துள் மூவர், அதனுக்குமேல் தாயைப்பெற்ற பிதாவருக்கத்துள் மூவர், பின் தாயின் அன்னை வருக்கத்துண் மூவர், பின் தந்தை யுடன்பிறந்த சகோதரர்கள், புத்திரர், இவ் வகையாகத் தருப்பணஞ்செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ “பத்யாத்ரைத்ரேணதீர்த்தேன காம்யாநன்யாம் ஷ்ருணுஷ்வமே। மாத்ரேப்ரமாத்ரேதன்மாத்ரே குருபத்ன்யாததாநஸ்ப। குரவேமாதுலாதீநாம் ஸ்நிக்தமித்ராயதூனுஜ:”=பிதிரர் தீர்த்தத்தினால் காமிய பிதிரர்கட்குத் தருப்பண நீரைக்கொடுக்கவேண்டுவது. தாய்க்கும், தந்தையைப் பெற்றவட்கும், தன் பாட்டன்தாய்க்கும், குருமனைவிக்கும், குரவனுக்கும், அம்மான் முதலியவர்களுக்கும், நட்புசெய்த மித்திரனுக்கும் தருப்பணஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

ஹாரீதர். ஹாரீதஃ॥ “பித்ராதீன்மாத்ராதீன்மாதா மஹாதீன்பித்ருவ்யாம் ஸ்துத்பத்னீர்ஜ்யே ஷ்ட பூர்வாத்ரும்ஸ்துத்பத்னீர்மாது லாதீம்ஸ்துத்பத்னீர்ருத்விகாசார்யோபா த்யாயாதீம்ஸ்துஹ்ருத்யம் பந்தினாம்ஞவாந்ய ந்யாம்ஸ்தாத்ருபோஷணகாரிண ஸ்துத்பத்னீஶ்சதர்பயேத்” = தந்தைவருக்கம், தாய்வருக்கம், தாயைப் பெற்றோன் வருக்கம், தாயைப்பெற்றோள் வருக்கம், தந்தையொடு பிறந்த சகோதரர், அவர்மனைவியர், ஆதியென்றதனால் தந்தை சகோதரியர், தாய் சகோதரியர் மகட்கொடை நேர்ந்தோர், மனைவியொடு பிறந்தோர் முதலியோர், அவரவர் அணுக்கச்சம்பந்தச் சுற்றத்தார், குரு, ஆசிரியன், உபாத்தியாயன், பொன்கொடுத்தோன், அன்னமிட்டவன், காத்தவன், அவன்மனைவி, இவர்க ளனைவர்க்குந் தருப்பணஞ் செய்க. எ-று. காண்க.

தந்தையுள்ளவன்செய்யும்தருப்பணம்.

தந்தை பிழைத்திருக்கையில் மகன் செய்யத்தக்க தருப் பணத்தின் முறைமையை யோகயாஞ்ஞவற்கியர்கூறினர். “ யோக யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ “கவ்யவாஹோநலஸ்சோமோயமஶ்சைவார்யமாததா।அக்நிஷ்வாத்தாஸ்சஸோ மபாஶ்ச தர்பாபர்ஹிஷதோபிச। யதிஸ்யாஜ்ஜீவபிதृக ஸ்தூஸ்வாத்யாச்சதர்பாபிதृன்। ஏபோ்யோவாபி பிதாதாத்ய ஶ்ரைபோ்யோவாபிப்ரதீயதே। ஏதாம்ஶ்சைவப்ரமிதாம்ஶ்ச ப்ரமீதபிதृகோத்விஜஃ” = கவ்வியவாகன், அனிலன், சோமன், இயமன், அரியமன், அக்கினிஷ்வாத்தர்கள், சோமபாக்கள், பரிகிஷத்தர்கள், இவர்களைப் பிழைத்

திருக்குந் தந்தையை யுடையவன் பிதிர்த்தேவர்களாக உணர்ச்சி கொண்டு தருப்பணம் செய்யவேண்டும். அல்லது தன் பிதா யாவர் பொருட்டுத்தருப்பணநீரைக் கொடுக்கின்றனை? அவர் களைக்குறித்து, சாமானியமாகவாயினும் தருப்பணநீரைக்கொடுத் தல்வேண்டும். தந்தையையிழந்த இருபிறப்பாளன் இறந்துவிட்ட பிதிரர் அனைவர்க்கும் தருப்பணஞ்செய்யவேண்டும்.எ-று.காண்க.

முடிவானநீராஞ்சலி.

முடிவிற்செய்யும் நீராஞ்சலியைக் காத்தியாயனர் கூறினர். காத்யாயநஃ॥ "பித்ருவம்ஶ்யாமாத்ருவம்ஶ்யாஶ்சான்யேபிதரோஜனாஃ। மத்ஸ்தோ஽கமர்ஷ்டுமி ஶ்சாம்ஸ்தாம்ஸ்தர்பயாம்யஹம்" = பிதிர் வங்கிசத்திற் பிறந்தவர்கள், தாய்மரபிற்பிறந்தவர்கள், மற்றுமுள்ள யார் யார்? என்பிதிர்வருக் கத்திற்சேர்ந்திருக்கின்றனரோ? அவர்கள் அனைவர்பொருட்டும், என்னல் யார் தருப்பணநீரைப் பெறத் தக்கவர்களோ? அவரவ ரனைவர்க்கும்திருத்தியாகும்படிநான்செய்கின்றேன்.எ-று.காண்க.

ஆதித்தியபுராணம். ஆதித்யபுராணே॥ "யத்ரக்வசனஸம்ஸ்தானாம் க்ஷுத்ருஷ்ணோ பஹதாத்மனாம்। தேஷாம்ஹிரத்தமக்ஷய்ய மிதமஸ்துதிலோதகம்। யேமேகுலேலுப்த பிண்டாஶ் புத்ரதாரவிவர்ஜிதாஃ। தேஷாம்துரத்தமக்ஷய்ய மிதமஸ்துதிலோதகம்" = யாண்டேனு மோரிடத்தி லுள்ளவர், எந்தவிடத்திலாயினும் பசியோடும் தா கத்திற்றேடும், கதியற்றவராயுள்ளவர் யாவரோ? அவர்க்கு இந் தத்திலோதகம் கெடாததாகுக என்மரபில்யார் மக்கள், மனைவி, இல்லாதவர்களாய், பிண்டத்திற்கு வழியற்றவர்களாய் இருக்கின் றார்களோ? அவர்கட்கு என்னல் கொடுக்கப்பட்ட இந்த எள் ளுந்தண்ணீரும் கேடற்றதாகுக. எ-று. காண்க.

மச்சபுராணம். மத்ஸ்யபுராணே॥ "யேசாந்தவாசாந்தவாயே யேன்யஜன்மனி சாந்தவாஃ। தேதృப்திமகிலாயாந்து யேவாஸ்மத்தோ஽வாஞ்சிதாஃ" = யார் சுற்றத்தி னரோ? யார் சுற்றத்தினரல்லாதவரோ? யார் வேறு பிறப்பில் சுற்றமாக விருந்தவரோ? யார் என்னல் நீர்க்கடனை விரும்புகின் றாரோ? அவர்களனைவரும் திருத்தியடைக. எ-று. காண்க.

சுருக்கமான தருப்பணம்.

விரிவாகத் தருப்பணஞ் செய்வதற்குச் சத்தியில்லாதவன் சுருக்கமாகத் தருப்பணத்தைச் செய்யலாமென்று விஷ்ணுபுரா

ணத்துட் கூறப்பட்டது. விஷ்ணுபுராணே॥ "ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யம் தம்ஜகத்ருப்யஸ்யஞ்ஞி திப்ரவன்। மீபெத்புயோஜ்ஞலீம்ஸ்ரீம்ஸ்து குர்யாத்ஸம்பெபதர்பணம்"=பிரமன் முதலாக அசைவற்ற கட்டையாக விருக்கும் அணுத்திரள் வரையிலும் சராசரமாயுள்ள எல்லாப் பிரவஞ்சமும் திருத்தியடைக என்று சொல்லுபவனாய் மூன்றுகைச் சலத்தை இறைத்துச் சுருக்கதருப் பணம் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

இயம தருப்பணம்.

இயம தருப்பணம் விருத்தமனுவாற் கூறப்பட்டது. வ்ருத்தமநுः॥ "தீபோத்ஸவசதுர்தஶ்யாம்கார்யஞ்சயமதர்பணம்। கிருஷ்ணாங்காரசதுர்தஶ்யாமபிகார்யம் ஸதைவச। யமாயதர்மராஜாய ம்ருத்யவேசாந்தகாயச। வைவஸ்வதாயகாலாய ஸர்வபூதக்ஷயாயச। ஔதும்பராயதத்நாய நீலாயபரமேஷ்டினே। வ்ருகோதராயசித்ராய சித்ரகுப்தாயதேநமः"=ஆசுவீஜம்=ஐப்பிசிமாசம் கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியிலும், மற்றெந்த மாசங்களிலாயினும் செவ்வாய்க் கிழமையோடுங் கூடிய கிருஷ்ண சதுர்த்தசியிலும், இயமனைக் குறித்துத் தருப்பணம் செய்யவேண்டும். இயமன், தருமராஜன், ம்ருத்யு, அந்தகன், வைவசுவதன், காலன், சர்வபூதக்ஷயன், ஔதும்பரன், தத்நன், நீலன், பரமேஷ்டி, விருகோதரன்; சித்ரன், சித்ரகுப்தன், என்னும் பெயராகிய மனுக்களை நான் காம் வேற்றுமையுருபோடும் "நம" என்னும் மந்திரபல்ல வத்தோடும். சேர்த்துக்கூறித்தருப்பணம்செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

இந்த இயம தருப்பணஞ் செய்யவேண்டிய நியமத்தை ஸ்காந்த புராணத்துள் கூறப்பட்டது. ஸ்காந்தபுராணே॥ "தக்ஷிணாபி முகோபூத்வா திலைஸ்தவ்யஞ்சமாஹிதः। தைவதீர்த்தேநதேவத்வாத்ரிபிஸ்தைதாதிபாயச"= இயமன் இறந்தவ ரனைவர்க்குந் தலைவனு மாகலின் அவனைக் குறித்துத் தருப்பணம் தென்முகமாக அபசவ்விய சூத்திரமுடை யவனாக எள்ளினோடு நீர் கொடுக்கவேண்டும். இயமன் திக்குப்பா லகனுகிய தெய்வமாமாகலின் அத்தருமராஜன் பொருட்டுத்தெய் வதீர்த்தத்தினாலும் தருப்பணம செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

இவ்வாறு இயமதருப்பணஞ் செய்பவனுக்கு உண்டாகும் பயனை அவ்வியமனே கூறினர். யமः॥ "யத்ர்க்வசனதாத்யம்ஹி ஸ்நாத்வா

கிருஷ்ணசதுர்தசீம்। ஸம்தர்ப்யதர்மராஜானம் முச்யதேஸர்வகில்பிஷைஃ" = தெய்பிறைச் சதுர்த்தசிதிதியில் எங்கேனும் ஒருயாற்றில் நீராடி இராஜரிஷிய தருமதேவதைக்குத் தருப்பணம் செய்தவன் எல்லாப் பாவத் தினின்றும் விடப்படுகின்றான். எ-று. காண்க.

பீஷ்மதருப்பணம்.

மாகம் = மாசிமீ சுக்கிலபக்ஷம் அட்டமிதினத்தில், பிஷ் மனைக்குறித்துத் தருப்பணம் செய்யவேண்டும் என்று வியாசர் கூறினர். வ்யாஸஃ॥ "சுக்லாஷ்டம்யாந்துமாகஸ்ய தத்யாத்பீஷ்மாயயோஜலம்। ஸம்வத்ஸர கிருதம்பாபம் தத்க்ஷணாதேவநச்யதி। வையாக்ரபாதகோத்ராய ஸாம்கிருதிப்ரவராயச। கங் காபுத்ராயபீஷ்மாய ப்ரதாஸ்யேஹம்திலோதகம்। அபுத்ராயததாம்யேத ஜ்ஞாதீஷ்டாய வர்மணே" = மாசித் திங்களின் வளர்பிறை அட்டமியில் வீட்டுமன் பொருட்டு யார் தருப்பணநீரைக் கொடுக்கின்றானோ? அவன் அவ்வருடத்திற் செய்த பாவங்களெல்லாம் அப்பொழுதே அழி ந்துவிடுகின்றது. வையாக்கிரபாத கோத்திரன், சாங்கிருதிக இருடிப்பிரவரன், கங்கைமகன், கான்மூலையில்லான், பிஷ்மவரு மன், அரசகுலத்து அவதரித்திருந்த வீடுமன் பொருட்டு இத் திலோதகத்தைத் தருகின்றேன் என்றபொருளுடைய, ஆரிடமந் திரத்தைக் கூறித் தருப்பணம் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க. கான்மூலை=புத்திரர்.

தருப்பணச்சிறப்பு.

தருப்பணத்தின் சிறப்பு புராண சாரத்துட் கூறப்பட்டது. புராணஸாரே॥ "ஏவம்யஸ்ஸர்வபூதாநி தர்பயேதஸ்வஹம்த்விஜஃ॥ ஸகச்சேத்பரமம்ஸ்தானம் சோமூர்த்திநுநாமயம்" = இவ்வாறு எந்த விருபிறப்பாளன் ஒவ் வொருபகலிலும் எல்லாவுயிர்களையும் திருத்தி செய்விக்கின்ற னோ? அந்த விருபிறப்பாளன் ஒளிமயமாகிய வுடம்பினையும், நோயின்மையினையும், மேலான கதியையும் அடைகின்றான். எ று. காண்க.

தருப்பணஞ்செய்யாவழிவருங்குற்றம்.

தருப்பணம் செய்யாதொழியின் பாவம்வருகின்றதென்று புராணத்துட் கூறப்பட்டது. புராணே॥ "தேவாம்ஶ்சைவ ருஷீம்ஶ்சைவ பித்ரூ

சூரியதருப்பணம்.

விஷ்ணுபுராணம். ஈஷ்ணுபுராணே॥ "ஆசம்யசததோஷத்யா தூர்ய்ய சலிலாஞ்ஜலிம்। நமோவிவஸ்வதெப்ரஹ்ம பாஸ்வதெவிஷ்ணுதெஜசெ। ஜகத்ஸவித்ரெசுசயெ சவித்ரெகர்ம சாஷிணெ" = பின்பு ஆசமனஞ்செய்து பிரமமொளியோடு விளங்கி எங்குமாகிய வொளியுண்டாய் உலகசிருட்டி செய்பவனுயும், எல்லாக் கருமங்கட்கும் சான்றும், உலகத்திற்கு ஆன்மாவுமாகிய சூரியனுக்கு, ஒருகைநீரை அருக்கியமாக இறைத்துத்தருப்பணஞ் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

தருப்பணவிதி முற்றிற்று.

தேவபூசனை.

இங்ஙனமாக மூலவசனத்துள் கூறுதொழிந்த கருமங்களைத் தருப்பணம் வரையில் கூறி முடிக்கப்பட்டது. இனி மூலத்துட் கூறப்பட்ட முறைப்படி தேவபூசனையை விவரமாகக் கூறுகின்றும். அதனை நரசிங்கபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. நரசிம்மபுராணே॥ "ஜலதெவான்னமஸ்கரித்ய ததொகச்செத்க்ருஹம்புதஃ। பாருமெணதுஸாக்ஷெண ததொவிஷ்ணுஞ்ச மர்சயெத்" = நீர்த்தேவதைகளுக்கு வந்தனஞ் செய்து பின்பு வீட்டிக்குவந்து புருடசூக்தத்தில் விஷ்ணுவை நன்றாகப் பூசிக்க வேண்டும். எறு. காண்க.

ஆக்கிநேயபுராணம். ஆக்நெயபுராணே॥ "மந்தைர்விஷ்ணவராந்ரஸ்து சாவிதைர்சாம்பவைஸ்ததா। ஈஷ்ணுஞ்ப்ரஜாபதிம்வாபி சிவம்வாபாஸ்கரம்சிவா। தத்தந்மைரர்ச்சயெ ஸ்தந்தை ஸ்ர்வதெவான்சமாஹிதஃ" = விஷ்ணு மந்திரத்தால் விஷ்ணுவையும், இரௌத்திர மந்திரத்தால் பிரஜாபதியையும், சவித்திரு மந்திரத்தால் சூரியனையும், சாம்பவ மந்திரத்தால் சிவனையும், தெவீமந்திரத்தால் பரசிவ சத்தியையும், அந்தந்தத் தெவதைகளின்பெயர் தொழில் குணங்குறிப்புத்தெரிய விருகின்ற சுருதஸ்மார்த்த புராண மந்திரங்களால் எல்லாத்தெவதையும் பூசிக்க வேண்டும். எறு. காண்க.

கூர்மபுராணம். கூர்ம்புராணே॥ "ப்ரஹ்மாணஞ்சங்கரஞ்சூர்யம் தத்தைனமதஸூதனம்। அன்யாஞ்சாபிமதாந்தெவா ந்பக்த்யாசாராதனாத்பரன்। ஸ்வர்ச்சயெத்தைரர்ச்சயெந்நி

త్యం పతై ర్ఇపు ప్రైస్తథాంబుభిః " = பிரமன், சிவன், சூரியன், விஷ்ணு மற்றும் மூள்ள பலதேவர்கள் இவர்களைப் பக்தியோடு கோவத்தை யொழித்து, விடையாமல், அந்தந்தத் தேவதா மந்திரங்களால் நாடோறும், பத்திரம், பூக்கள், நீர்முதலிய வுபசாரத்தோடும் பூசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

மிருதிசங்கிரகம். స్మృతిస० గ్రహే॥ "ఆదిత్యమంబికాంశ్చైవం గణనాథంమహేశ్వరం। ఏతేపిష్టంప్రథానంతు పంచాయతనమర్చయేత్ " = சூரியன், மஹாதேவி, விஷ்ணு, கணபதி, சிவன் இவ்வைவந்து தேவரும் கூடிஞல் அது "பஞ்சாயதனம்" என்னப்படும். இவற்றுள், நான்குதிசைக் கண்ணும் நான்குதேவர். நடுவே யொருதெய்வம் இவ்வாறு வைத்துப் பூசிக்கவேண்டும். எறு. நடுவேயுள்ளது முக்கியதெய்வம், சூழவிருப்பது அங்கதெய்வமாம். இவ்வைவந்தனுள் எந்ததெய்வத்தில் யார்க்கு விசேட விருப்பமும் பத்தியுமுள்ளதோ? அந்தத்தெய்வமே முதலாக வைத்துக்கொண்டு "பஞ்சாயதனம்" பிரதிமை மூர்த்தியா யிருக்கும் பரமேச்சுரனை யருசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

ஆஞல் மூன்மூலத்திற்குப் பொருள்கூறியபோதே மிகவும் விசாரித்து முக்கியமாய் மஹாதேவனையே பூசிக்கவேண்டுமென்பது சித்தாந்தஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் ஈண்டு, தரிசனபேதம். = சமயசாத்திர பேதங்களைப்பற்றிவிஷ்ணு, சங்கரன் முதலிய மூர்த்திபேதங்கள் கூறப்படுதலின் முரணுவதில்லை. தரிசனம் என்பதுயாதுஎனில்? புராணமுதலியவற்றுள் கூறப்பட்டுள்ளது.

அறுவகைத்தரிசனம்.

புராணசாரம். పురాణసారే॥ "శైవంచవైష్ణవంశాక్తం సౌరంవైనాయకంతథా। స్కాందంచభక్తిమార్గస్య దర్శనానిషడేవహి " = சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், சௌரம், வைநாயகம், ஸ்காந்தம். என்னும் ஆறுசமய நூல்களும் பக்திமார்க்கங்களை விளக்குவதா மதலின் சடதரிசனம் என்று புகழ்பெற்றுள்ளது.. எ-று. காண்க.

விஷ்ணு அர்ச்சனை.

அவற்றுள், வைணவமதத்தின் கொள்கைப்படி விஷ்ணு பூசையின் முறையை மஹாபாரதம் அசுவமேத பர்வத்தில் விதிக்

கப்பட்டது. பாரதேஅஶ்வமேதபர்வணி॥ "ச்ருணுபாண்டவதர்ஶ்வ மர்ச்சனாக்ரமமாத்மனः। ஸ்தண்டிலேபத்மகம்கృத்வா சாப்தபத்ரம்ஸகர்ணிகம்। ஆஸ்தாயரபதாநேன அதவாத்வாபசாத்ருைः। வைதிகைரதவாமம்தை ர்ரமனூக்தைனவாபுனः। ஸ்தாபிதம்மாம்தతస్తస్మి న్నర்ச்சயீதావி చக్షణः। புருషంచతతస్సత్య మచ్యుతంచయధిష్టిర। அనిరుద్ధంచమాంప్రాహు ర్వ్యూనసవిదోజనాः। అన్యేష్వేవంవిజానంతి మాంరాజ-పాంచరా త్రికాः। వాసుదేవంచరా జేంద్ర సంకర్షణమథాపివా। ప్రద్యుమ్నంచానిరుద్ధంచ చతుర్మూర్తింప్రచక్షతే। ఏతా శ్చాన్యాశ్చరాజేంద్ర సంజ్ఞాభేదెనమూర్తయः। వినాధ్యాత్మపరా-న్నవ మామేవం చార్చయేద్బుధः" = ఓయ్! పాండవనే! என்னைப் பூசிக்கு முறையைக் கேளும் என்று கண்ணன் கூறுகின்றனர். நிலஞ்சுத்தமாகச்செய்து அரிசியைப்பரப்பி அதன்மேல், எட்டிதழாக வாயினும் பன்னிரண்டிதழாக வாயினும் தாமரைப்பூவெழுதி அதில், நாராயண அஷ்டாக்ஷர மந்திரமே யாயினும் வாசுதேவ துவாதசாக்ஷர மந்திரமாயினும் எழுதி, வைதிகமந்திரத்தா லாயினும், என்சுக்தத்தினு லாயினும், என்னைப்பதிட்டை செய்து அறிவுடையவன் அருச்சிக்க வேண்டும். வைகாநசாகம முணர்ந்தவர்களென்னைப் புருடன், சத்தியன், அச்சுதன், அநிருத்தன், என்னு நான்குருவ முடையவனாக வுணர்வர். பாஞ்சராத்திராகமத்தையுணர்ந்தவர்கள்வாசுதேவன், சங்கரிஷணன், பிரத்தியும்நன் அநிருத்தன் என்னும் நான்குமூர்த்திமானாகக் கூறுவர். இவற்றையும் வேறுமுள்ளவற்றையும் பெயர் வேறுபாடு மாத்திரமேயுடைய எனது மூர்த்தமென்றே சொல்லுவர். ஆன்மஞானநிட்டர்க ளொழிய ஏனைய அறிவுடையவர்கள் இவ்வாறு என்னைப் பூசிக்கக்கடவர். எ-று. காண்க.

பூசிக்கத்தக்கவிடம்.

ஆக்கிநேயபுராணம். ஆக்நேயபுராணே। "அர்ச்சனంసంప్రవక్ష్యామి విష్ణోర మితతేజసः। యత్కృత్వామనయస్సర్వె పరంనిర్వాణమాప్నుయుः। అప్సువాగ్నౌ హృదయె సూర్యె స్థండిలెప్రతిమాసుచ। షట్సుహారెష్వస్య గచ్ఛనంమునిశ్రేష్ఠ నృణం"= முனிகளனைவரும் எந்தப்பூசையைச் செய்து உத்தமமான மோக்ஷத்தை யடைந்தனரோ? அந்த அளவற்ற சோதியாகிய விஷ்ணுவினுடைய பூசையைச் சொல்லுகின்றேன். நீர், நெருப்பு, உள்ளம், சூரியன், ஸ்தண்டிலம்=நிரவியஅரிசி, உருவங்கள் "ச" என்றதனால், சாளிக்கிராமம், மணிகள், இயந்திரங்கள், இவ்

வாறு வடிவங்களிடமாக விஷ்ணுவை நன்முகப் பூசிக்க வேண்டுமென்று, பெரியாற் கூறப்பட்டது. எ-று. காண்க.

அதிகாரியர் பேதம்.

ஆக்கினேய புராணம். ஆக்நேயபுராணே॥ "அக்நேக்ரியாவதாம்தேஷாம் ரவாதேஷாம்மநீஷிணாம்। ப்ரதிமாஸ்வப்பபுத்தீநாம் யோகிநாம்ஹ்ருதயேஹரிः। தஸ்யஸர்வகதத்வாச்ச ஸ்தண்டிலேஹ்யர்சதாத்மநாம்" = கருமயோகிகட்கு, அக்கினியிலும், வித்துவான்களுக்குச் சூரியனிடத்திலும், சிற்றறிவுடையவர்களுக்கு விக்கிரக வடிவத்திலும், யோகிகட்கு உள்ளத்திலும், பாவனை செய்யும் நம்பிக்கை யுடையவர்களுக்குத் தண்டிலத்திலும் கடவுள் பூசிக்கத்தக்கவராக விருக்கின்றார். சீவர்களுடைய சமூசார துக்கங்களை நீக்குகிறவராதலாலே அரியென்னும் பெயரையுடைய விஷ்ணு எல்லாப்பொருளி னிடத்தும் கலந்திருப்பவரா யிருத்தலின் அப்படிப்பட்ட பரமான்மாவே அந்தந்த அதிகாரிகட்கு அந்தந்த அதிட்டான இடங்களில் உபாசிக்கத் தக்கவராக விருக்கின்றார். எ-று. காண்க. தண்டிலம் = பரப்பிய அரிசி.

புருட சூத்த நியாசம்.

ஆக்கினேயபுராணம். ஆக்நேயபுராணே॥ "ருக்வேதேபௌருஷம்சூக்த மர்ச்சிதம்குஹ்யமுத்தமம்। அநுஷ்டுப்ச்யாநுக்தஸ்ய த்ரைஷ்டுபம்தஸ்யதேவதா। புருஷோயோஜகந்நீஜ மஸ்ருஷிர்நாராயணஸ்ஸ்ம்ருதः। ப்ரதமாம்விந்யஸேத்வாமே த்விதீயாம்ஹ்ருதிந்யஸேத்। த்ருதீயாம்வாமபாதேது சதுர்தீம்ஹ்ருதிந்யஸேத்। பஞ்சமீம்வாமஜாநாது ஷஷ்டீம்வைஹ்ருதிந்யஸேத்। ஸப்தமீம்வாமகட்யாம்து அஷ்டமீம்ஹ்ருதிதாதா। நவமீம்நாபிமத்யேது தசமீம்ஹ்ருதயேததா। ஏகாதசீம்கண்டமத்யே த்வாதசீம்வாமபாஹுகே। த்ரயோதசீம்ஹ்ருதிந்யஸேத் ததாசைதுசதுர்தசீம்। அங்குஷ்டபஞ்சதசீம்சைவ விந்யஸேத்து நிஷாதசீம்। யதாதேவோ ததாதேவோ நியாஸம்க்ருத்வாவிதாநதः। ந்யாஸேநதுல்யவேத்ஸாபி ஸ்வயமேவஜநார்தநः। ஏவம்ந்யாஸவிதிம்க்ருத்வா பச்சாத்யாகம்ஸமாசரேத்" = இருக்கு வேதத்தில் புருடசூக்தமென்ப தொன்றுண்டு அது பெரியோர்களால் பூசிக்கப்பெற்றது. சிறந்ததாயும் வெளிப்படாததாயும் உள்ள இரகசியம். பிராணயாமஞ்செய்து சங்கற்பித்துப் புருடசூக்தத்திற்கு இருடியையும், சந்தசுவையும், தேவதையையும், உச்சரித்து, அத்தசூக்தத்தில், பதினறு இருக்குகள்=மந்திரங்களிருத்தலினல் அவற்றைப் பூசிக்குங்கருத்தா தன்னுடம்பிலும் தேவதா மூர்த்தியினிடத்தி

லும் அங்கநியாசம் செய்கின்றேன் என்று சங்கற்பித்து விதிப் படி ஒவ்வொருமந்திரத்தால் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் அபிமந் திரித்து மூறையே நியாசம் செய்யவேண்டும். எவ்வாறெனில்? புருட சூக்தத்திற்கு, நாராயணரே இருடி., உலக காரணமான விராட்புருடனே தேவதை, சூக்தம் அனுஷ்ட்டுப்பு என்னுஞ் சந்தசுவையுடையது. முடிவில் திருஷ்ட்டுப்பு என்னும் சந்த சும்மூடையது. நியாசத்துள். இடதுகையில் மூதலிருக்கு, வலக் கரத்தில் இரண்டாவது. இடக்கால் மூன்றுவது. வலக்கால் நான் காவது. இடது முழங்கால் ஐந்தாவது. வலதுமுழங்கால் ஆறு வது. இடது புறத்து இடையில் ஏழாவது. வலதுபுறஇடையில் எட்டாவது. நாபியில் ஒன்பதாவது. உள்ளத்தில் பத்தாவது. கழுத்தில் பதினோராவது. இடதுதோள் பனிரண்டாவது. வலது தோள் பதின்மூன்றுவது. வாய்பதினான்காவது. கண் பதினைந் தாவது தலை பதினாறுவது. இவ்வாறுஅந்தந்தவுறுப்புக்களில் அந் தந்த எண்களையுடைய இருக்கு மந்திரங்களைத் தன்னிடத்திலும் விஷ்ணு மூர்த்தியிடத்திலும் யார் நியாசம் செய்கின்றரோ? அந்த மந்திரயோகி தானே விஷ்ணுவாகிறான். இவ்வாறு நியாச விதியைச்செய்து அதன்பின்பு பூசைவேள்வியைத் தொடங்கிச் செய்யவேண்டுவது. எ-று. நியாசம்=வைப்பது. மந்திரத்தைச் செபித்து அங்கத்தைப் பரிசித்து மந்திர சத்தியறிவை அங்கத் துள் வைப்பது என்பது கருத்து.

புருட சூக்தத்தினைப் பூசித்தல்.

ஆக்கினேய புராணம். ஆக்நேயபுராணே॥ "பூர்வ்யாவாஹயேத்தேவ மாசனந்துத்விதீயயா। பாத்யம் த்ருதீயயாசைவ சதுர்த்த்யர்க்ய்ம்ப்ரதாபயேத்। பஞ்ச ம்யாசமனம்தத்வா தத்தஷ்ட்யாஸ்நானம்சமாசரேத்। சதுர்த்யாதுததோவாஸோ ஹ்யஷ்டம்யாஞ்சா பவீதகம்। நவம்யாகந்தலேபந்து தசம்யாபுஷ்பகந்ததா। ஏகாதசம்யாததாதூபம் த்வாத சம்யாதீபமேவஹி। த்ரயோதசம்யாந்து நைவேத்யம்சதுர்தசீ நமஸ்காரேசதுர்தசீ। ப்ரதக்ஷிணேபஞ்சதசீ சா யநேஷோடசீததா। ஸ்நானேவஸ்த்ரேசநைவேத்யே தத்யாதாசமனந்ததா। ஹுத்வாஷோடசபிர்மந் த்ரை ஷோடசான்ன்யஞ்சாஹுதீः। புனஷ்ஷோடசபிர்மந்த்ரை ர்தத்யாத்புஷ்பாஞ்சலிஷோடச। தஸ்ய ர்வ்ஞபேத்ஸ்தோத்ரம் பௌருஷம்சூக்தமுத்தமம்। ஷண்ணாஸாந்நித்யமாப்நோதி ஹ்யேனமேவஸமர்ச் யேத்." = புருட சூக்தத்துள்ள பதினாறு இருக்குகளில் விஷ்ணு மூர்த்தத்துக்குப் பதினாறு உபசாரத்தோடும் பூசிக்கவேண்டும்.

எவ்வாறெனில் ? முதல்இருக்கினல், அத்தேவரை ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டுவது. ஆவாஹனம்=அழைத்தல். உ - வது. ஆசனம் = பீடம்கொடுத்தல் ஊ - வது. பாத்தியம் = திருவடிக்கு நீருதவுதல். ச - வது. அருக்கியம் = கைக்கு நீருதவுதல். ரு - வது. ஆசமனம்=குடிநீருதவுதல் (முகசுத்தியின்பொருட்டு). சூ - வது. ஸ்நானம் = அபிஷேகம். எ - வது. பரிவட்டம்= அணிவதற்கு ஆடை. அ - வது. பூணூல். கூ - வது. சந்தனம். க0 - வது. பூக்கள். கக - வது. தூபம். கஉ - வது. தீபம். கஊ - வது. நைவேத்தியம். கச - வது. நமஸ்காரம். கரு - வது. வலம் வருதல். ககூ - வது. சயனம். இக்கணக்கினையுடைய இருக்கு மந்திரத்தால் இந்த உபசாரங்களைச் செய்ய வேண்டும். மேலும், ஸ்நானம், ஆடை, நைவேத்தியம், இந்தவுபசாரங்களைச் செய்யும்போது, இடை யிடையே ஆசமனம் செய்விக்கவேண்டும். பின்பு அக்கினியில் இப்பதினறு மந்திரங்களாலேயே அந்தத்தை பதினறு ஆகுதிஹோமஞ் செய்யவேண்டுவது. அன்றியும், இப்பதினறு மந்திரத்தால் பதினறுபூக்களை அத்தேவர்க்குச் சாத்தவேண்டும். பின்பு புருடசூக்த முழுவதையும் அடிக்கடி செபிக்கவேண்டுவது. இவ்வாறு நாடோறும் விஷ்ணுவை நன்முகப் பூசிக்கவேண்டும். இதுசெய்தவன் ஆறு திங்களிற் சித்தியடைவன். எனவே இச்சித்தபயன் உண்மை பெற வெளிப்படும். எறு. காண்க.

சூரியமண்டலத்துள் விஷ்ணுதியானம்.

ஆக்கினேய புராணம். ஆக்நேயபுராணே॥ "த்யேயஸ்ஸதா சவித்ருமண்டல மத்யவர்தீ। நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸனஸன்னிவிஷ்டஃ। கேயூரவான்மகரகுண்டல வான்கிரீடீ। ஹாரீ ஹிரண்மயவபுர்த்ருத சங்கசக்ரஃ" = மகுடம், காதுக்கு முகரக்குழை, தோளுக்கு வாகுவலயம், என்னும் ஆபரணங்களையுடையராய்க் கையில் சங்குஞ் சக்கரமும் பிடித்துப் பொன்போலும் ஒளிவிடும் திருக்கோல முடையவராய்க் கமலபீடத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும் நாராயணன் எப்பொழுதும் சூரியமண்டலத்தின் நடுவே யிருக்கின்றூர் என்று தியானிக்கப் படுபவராம். எனவே அவ்வாறு பாவிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

போதாயனர் கூறிய விஷ்ணுபூசனை. போதாயநஃ॥ "அதாஸோம மஹாபுருஷஸ்ய ஹரஹஃபரிசர்யா விதிம்வ்யாக்யாஸ்யாமஃ ஸ்நாத்வாசுசிஸ்சுசௌ தேசே

ஸோமயேஸோபலிப்ய "ப்ரதிகிருதிங்கிருத்வா ஹுதபுஷ்பைர்யதா லாபமர்சயேத்" = அதனல், பின்பு, மஹாபுருடராகிய விஷ்ணுவை யொவ்வொருடகலிலும் பூசிக்கும் பூசைவிதியை எடுத்துக் கூறுகின்றும். நீராடிச் சுத்தஜலத்தைப் புனிதமாகிய இடத்தில் பசுவின் சாந்திலல் மெழுகி விஷ்ணுமூர்த்தத் திருவுருவை (எனவே, சாளிக்கிராமம், மணி, இயந்திரம், நிரவிய அரிசி, உலோகம் – தரு–சிலாமுதலியவற்றும் சமைந்தமூர்த்தி, அல்லது பூரணகலசம்) இவற்றுள் ஒன்றிற் பிரதிட்டைசெய்து புஷ்பமுதலிய பூசைத்திரவியங்கள் கிடைத்த மட்டில் கொண்டு பூசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாதேவமஹா புருஷமாவாஹயாமி ஓம்பூர்புருஷமாவாஹயாமி, ஓம்புவர்புருஷமாவாஹயாமி, ஓம்ஸுவர்புருஷமாவாஹயாமி,ஓம்பூர்புவஸ்ஸுவர்மஹாபுருஷமாவாஹயாமீத்யாவாஹ்ய" = பூக்களோடும் சுத்தசலத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு வேறுவேறுபிரணவத்தோடுங்கூடியமூன்றுவியாஹிருதிமந்திரங்களால்புருடனை ஆவானஞ்செய்கின்றேன் என்று முக்காலமழைத்துப்பின்பிரணவத்தோடுமும்மூன்றுவியாஹிருதி மந்திரங்களையும் சேர்த்துமஹாபுருடனை யழைக்கின்றேன் என்று ஆவாகனஞ் செய்து "ஆயாத்வகவான்மஹா புருஷ இத்யேதேன" = பகவராகிய மஹாபுருடன் வருக. எனக் கூறுக.

இதுவுமது. "ஸ்வாகதேனாபிநந்தி ஸ்வாகதமஸ்து நா பகவதோமஹாபுருஷஸ்யேதி" = "ஸ்வாகதம்= சுவாகதம்" = என்பது. நல்வரவா என வுபசரிக்கும் உபசாரமொழி.. பகவராகிய மஹாபுருடருக்குச் சுவாகதம் என்று களிப்பித்தல்வேண்டும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. "ஏதத்தாஸனமுபகல்பதே மத்ராஸ்யதாம் பகவன்மஹா புருஷேதி கூர்ச்சமவதாதி பகவதோயம்கூர்ச்சோ ஹர்ஷ மயஸ்ரீர்வ்யுத்தரித சுவர்ணஸ்தம்ஜுஷஸ்வேதி"= பகவராகிய மஹாபுருடருக்கு இந்தப்பீடிகை குறிக்கப்பட்டது. ஓய்! பகவராகிய மஹாபுருடரே! இவ்விடத்தில் இருந்தருளுக என்றுகூறி, அத்தேவருக்குப் பசும்பொன்னிறத்துத் தருப்பையாலியன்ற மூன்று பவித்திரக் கிரந்தியுண்டாகியதுமாகிய இந்தக் கூர்ச்சம், சித்தமானது அன்போடு மிதன்மே லெழுந்தருளுக என்று மந்திரங்கூறிப் பவித்திராசனத்தை அற்பிக்கவேண்டும். எறு. காண்க. கிரந்தி = முடி. கூர்ச்சம்=தருப்பைப் பவித்திரகாண்டம். காண்டம் = நீட்சியுடையது.

இதுவுமது. "அத்ராதஃஷ்டானாநிகல்ப யத்யுத்ரதஃ ஶங்காயபரதஶ்சக்ரா யபஜ்ஞிணதோகதா யைவாமதோவநமாலா யைபஶ்சிமதஃ ஶ்ரீவத்ஸாய கருத்மதேசோத்தரத ஃஶ்ரீமைசரஸ்வத்யை புஷ்ட்யைதுஷ்ட்யை சகல்பயாமீதி" = ஈண்டு இக்கூர்ச்சத் துக்கீழிடத்தில் விஷ்ணுவின் பரிவாரதேவர்க்கு இடம் செய் கின்றேன். பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கினுக்கு முன்னிடம். அதன்பின் சுதரிசனம் என்னும் சக்கரப்படைக்கு, வலப்பால் கௌமோதகி என்னும் கதாயுதத்திற்கு. இடப்பால் வனமாலை என்னுந் துளவத்திற்கு. மெல்பால், ஸ்ரீவச்சம் என்னும் விரு துகுறிக்கும், கருடனுக்கும். வடபால், திருமகள், கலைமகள், புஷ்டிதேவி, துஷ்டிதேவியர்க்கும். இடம்செய்கின்றேன் எ-று காண்க.

இதுவுமது. "அதஸாவித்ர்யாபாத்ரமதி மந்த்ரயப்ரக்ஷால்யத்ரிரபஃ பரிஷி ச்யாஸீயஸஹ பவித்ரைணாதித்யம்தர்மயேத்" = பின்பு அக்கிரோதக பாத்தி ரத்தைச் சாவித்திரி மந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து நன்றாக அலம்பி மூன்றுவிசை சலம்பூரித்து பவித்திரத்தோடு கொடு வந்து பிரணவம் கூறிச் சூரியனுக்குக்காட்ட வேண்டும். எ-று காண்க.

இதுவுமது. "ஸ்நானம்த்ரிணிபதாதிசக்ரமஇதி" = "திரிணிபதாவி சக்கரமே" என்ற மந்திரத்தால் அபிடேகஞ்செய்க. எ-று. "ஸாத்யம்தத்யாத்ப்ரணவேன"=ஓங்காரத்தால் பாத்தியம் கொடுக்கவேண் டும். எறு. "அர்க்ஷ்யம்தத்யாத்வ்யாஹ்ருதிபிஃ" = வியாகிருதி மந்திரத்தால் அருக்கியந் தரவேண்டும். எறு. "நிஷ்டால்யம்வ்யுபாஹ்யாத்ரயோவிஷ்வக்ஸே நாயநமஇதி" = நிருமாலியத்தைக் களைந்து விஷ்வக் சேநாயநம என்று வடக்கேஇடுக. எறு. காண்க.

இதுவுமது. "ஆதைநம்ஸ்நாபயத்யாபோ ஹிஷ்டேதிஸ்ருபிர்ப்ரஹ்மஜஜ்ஞானம் வா மதேவர்க்யஜஇ பவித்ரைர்வைத்யாதாஃஷட்பிஃ" = "ஆபோஹிஷ்டா" = ஆபோஹிஷ் டா என்றது முதலிய மூன்று ஜலமந்திரங்களினாலும், பிரம ஞானம் – வாமதேவி – பவித்திரேண – என்ற மூன்று வேத மந்திரங்களாலும் அத்தேவரை அபிடேகித்து. எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "ஸ்நாபயித்வாத்விஸ்ருபயதி கேஶவம்நாராயணமித்யாதி மோபரான்தம்" = அபிடேகித்தபின் நீரினால், "கேசவந்தர்ப்ப யா

மி = " கேசவனைத்திருத்தி செய்கின்றேன். என்றது முதலாக த் தாமோதரன்வரையுமுள்ள பன்னிருமூர்த்திகளையும் பன்னி ருநாம மந்திரங்களால் தருப்பித்து. எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "தானவஸ்ருயஞ்ஞோபவீதாசமனீயான்யுத்க கேனவ்யாஹ்ருதிபி ர்த்வா" = துவைத்துச் சுத்தஞ்செய்யப்பட்ட பரிவட்டத்தையும் பூணூலையும், சலத்தால் ஆசமனீயத்தையும் வியாகிருதி மந்தி ரத்தால் கொடுத்து, எ-று. "வ்யாஹ்ருதிபிஸ் ப்ரதக்ஷிணமுதகம் பரிஷிச்ய" = வியாஹிருதி மந்திரங்களால் சலத்தைச்சூழக்கட்டி. எறு. "இதம்வி ஷ்ணுர்விசக்ரமஇதிகந்தம்பதாத்" = "இதம்விஷ்ணு விசக்கரமே" என்ற மந்திரத்தினால் சந்தனத்தை அற்பிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. "தத்விஷ்ணோஸ்பரமம்பத மிதிபுஷ்பம்" = "விஷ்ணோப்ப ரமம்" என்னு மந்திரத்தால் பூக்களையும். "இராவதீத்யக்ஷதான்" = "இராவதி" என்னு மந்திரத்தால் அக்ஷதையையும். "சாவித்ர்யா தூபம்" = "சாவித்திரியா" என்னும் மந்திரத்தால் தூபத தையும். "உத்தீப்யஸ்வேதிதீபம்" = "உத்தீப்பியஸ்வ" என்னு மந் திரத்தால் தீபத்தையும். "தேவஸ்யத்வாசவிதுஸ்ப்ரஸ வேஷ்வினோர்பாஹுப்யாம் பூ ஷ்ணோஹஸ்தாப்யாம் பகவதேமஹாபுருஷாயஜுஷ்டம்சருந்நிவேதயாமீதினைவேத்யம்" = "தேத வவஸ்யத்துவா" என்ற மந்திரத்தால் நைவேத்தியத்தையும் அற் பிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. "அதகேசவாதிபிர்த்வாதசே நாமபிர்த்வாதசபுஷ்பாணி சங்காய, ச க்ராய, கதாயை, வனமாலாயை, ஸ்ரீவத்சாய, கருத்மதே, ஸ்ரியை, சரஸ்வத்யை, புஷ்ட்யை, தத்வ்யைசனமஇதி ப்ரத்யேகம்புஷ்பாணிசததாத்." = கேசவாய, என்றது முத லியவாக தாமோதராய என்ற வரையிலும் உள்ளமந்திரத்தால் பன்னிருமூர்த்தி தெய்வங்களுக்கும், சங்காய என்பது முதல் துஷ்டியை என்றவரையிலு முள்ளதனால் பத்து அங்க தேவதை களுக்கும் நமஎன்னும் மந்திரபல்லவத்தோடு நாம மந்திரங்களை தனித்தனி பூக்களால் பூசிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "அவசிஷ்டைர்ஏதை புஷ்பைர்பாஹ்மணானலங்கருத்ய" = கடவு ளைப் பூசித்து மிருந்தசந்தனம் பூக்களால் வேதியர்களை யலங் கரித்து, "அதைனமுத்யுஜஸ்யாமோ தர்ஷபிஸ்துவந் த்ருவஸூக்தம் ஜபித்வாபுருஷஸூ க்தமன்யாம்ஸ்சவைஷ்ணவான்மந்த்ரான்ஜபேத்" = பின்பு இந்தவிஷ்ணுவைதான்

குவேதங்களாலும் துதித்து, துருவசூக்கத்தைச்செபித்து, புருட சூக்கத்தையும் இன்னும் வேறு வைஷ்ணவ மந்திரங்களையும் பாராயணஞ் செய்யவேண்டியதென்று சிலர் கூறுவர். எறு. காண்க.

இதுவுமது. "ஓம்பூர்புவஸ்ஸுவரோம் பகவதேமஹாபுருஷா யச்சருமுத்வா ஸயாமீதி சருமுத்வாஸ்யதேவஞ்ச ஓம்பூஃபுருஷமுத்வாஸயாமீத்யாதினோத்வாஸ்ய"= முதலிலும் முடிவிலும் பிரணவமுடைய எல்லா வியாகிருதி மந்திரங்களோடும் கடவுளுக்கு அற்பித்த சருத்திரவியங்களை (எனவே நிவேதனஞ்செய்த பதார்த்தங்களை) அவ்விடத்திருந்து வெளிப்படுத்தி வைக்கின்றேன் என்று எடுத்துவிட்டுப் பின்பு பிரணவத்தோடும் ஒவ்வொரு வியாகிருதி மந்திரத்தோடும் தனித் தனியேனும் ஒருமிக்க வேனும், "புருஷமுத்வாசயாமி" என்று அத்தேவரை அனுப்புவித்து. எறு. காண்க.

இதுவுமது. "ப்ரயாதுபகவான்ன புருஷோனேஹ விஷாதஃப்ரோஹரிஃபுன ராகமனாயசேதி ப்ரதிமாதிஷ்டோ னேஹாத்வாஸ்யாஃப்ஸுகா வாவாஹனவிஸர்ஜனவர்ஜம் ஸர்வ்ம்ஸ மானம்" = மஹாபுருடராகிய ஹரி இந்த ஹவிசுவினுல் திருத்தி யுற்றவராய் மீட்டும் வரும்பொருட்டும் காட்சிகொடுத் தருளும் பொருட்டும் கடவுளிருக்கைக்கு எழுந்தருளுக, என்று திருவடிவ முதலிய மூர்த்தி விம்பங்களில் உத்துவாசனஞ் செய்யவேண்டி வது சரப்பிரதிட்டை விடயம். திரப்பிரதிட்டை மூர்த்திகளி லும், சுயம்புவாகவுள்ள சாளிக்கிராம முதலியவற்றுள்ளும், சூரி யன் - அக்கினி - சலம் - இவைகளிடத்திலும் பூசிக்கும் பொழு தும், வருகவென்று ஆவாகனமாயினும் போகவென்று விசர் ஜனமாயினும் செய்வது இல்லை. எனையபூசை விதியெல்லாம் எல் லாவிடங்களிலும் ஒன்றுகவிருக்கும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. தஜ்ஜேதன்மஹத்ஸ்த்ய நமித்யாசக்ஷதே மஹத்ஸ்த்ய யனமி த்யாஹ பகவாஸ் பாதாயனஃ" = இவ்வாறு பூசிப்பது சிறந்தசெல்வத் திற்கு ஏதுவாக விருக்கின்றது என்று பெரியோர் கூறுகின்ற னர். பெருஞ்செல்வத்திற்கு வழியென்று பகவராகிய போதா யனர் கூறினர். எறு. காண்க.

விஷ்ணு பூசனைச்சிறப்பு.

கூர்மபுராணம். "கூர்மபுராணே॥ நஷ்ணோராதனாத்புண்யம் வித்யதேகர்மதை திகம்। தஸ்மாத்விநாதோமத்யான்னை நித்யமாராதயேத்தரிம்। தத்விஷ்ணோரிதிமம்த்ரேண ஸூக்தேனபுரு

ஷேணது। நைதா஭்யாம் சதுர்ணாமம்ரோ வெதெஷுக்தஶ்சதுர்ஷ்வபி " = விஷ்ணுவை ஆராதிப்பதினும் சிறந்த புண்ணியமுடைய வைதிக கருமம் யாதொன்று மில்லை. ஆதலின் நாடோறும் இருபிறப்பாளன் காலையேயாயினும் உச்சிக்கண்ணேயாயினும் அவ்விஷ்ணுவை "தத்விஷ்ணோः" என்ற மந்திரத்தினாலும் புருட சூக்தத்தினாலும் ஆராதிக்க வேண்டும். இவ்விரண்டு மந்திரத்தோடு ஒத்த மந்திரம் நான்கு வேதங்களிலும் கூறப்படவில்லை. எறு. காண்க.

இவ்வாறு வைஷ்ணவ சாத்திரங்களை அனுசரித்த விஷ்ணு பூசையின் விதியையுணரத்தக்கது.

விஷ்ணுபூசைவிதி முற்றிற்று.

சிவபூசைவிதி.

கூர்மபுராணம். கூர்மபுராணெ॥ ஶ்ரீகிருஷ்ணः॥ "ஏஷ தெவோமஹாதெவ ஸ்சதா ஸம்ஸாரபீருபிः। த்யெயதெபூஜ்யஶ்சவம்ஸ்யஶ்ச ஜ்ஞெயோலிம்கெமஹெஶ்வரः। நசலிம்கார்ச நாத்புண்யம் லோக்ஷ்ஸ்மின்னஸ்திபாவனம் " = கடவுள்எனில் இம்மஹாதேவரே கடவுள். சமுசாரத்தில் அச்சமடைந்தவர்கள் எப்பொழுதும் மஹாதேவராகிய சிவனைத் தியானித்து, பூசித்துவணங்கவேண்டும். எல்லாந்தன்வடிவாக வுடையமகேச்சுரன் இலிங்கோற்பவராக வெளிப்படுகின்றார். சிவலிங்க அருச்சனைக்காயினும் மிகச் சிறந்த மஹாபுண்ணிய கருமம் உலகத்துள் ஒன்றுமில்லை, எனக் கண்ணன்கூறியவாறு. எறு. காண்க.

கூர்மபுராணம் பிரமசங்கிதை. கூர்மபுராணெ॥ ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாயாம்॥ வ்யாஸः॥ "அதவாதெவமீஶானம் ஭கவந்தம்ஸனாதனம்। ஆராதயெந்மஹாதெவம் ஭ாவபூதொமஹெஶ்வரம்। மம்த்ரெணருத்ரகாயத்ர்யா ப்ரணவெனாதவாபுனः। ஈஶானெனாதவாருத்ரம் த்ர்யம்பகெனஸமாஹிதः। புஷ்பாதிபதைரதாதிர்வா சன்தனாதை ர்யுதஹெஶ்வரம்। அதோஸ்நபஶ்சிவாயெதி மம்த்ரெணானெனவாயஜெத்। நமஸ்க்ருத்வாமஹாதெவம் ஭ாவபூதொமஹெஶ்வரம்। நிவெதயாதசாத்மானம் தியாப்ரஹ்மணமீஶ்வரம்। ப்ரதக்ஷிணம்த்விஜஶ்குர்யாத்ஸ்தவம் ச்ருத்வாசிவாஜபெத்। த்யாயாதெவமீஶானம் வ்யோமமத்யகதம்சிவம் " =வியாசர் இருடிகட்குப் பஞ்சாயதன முதலிய தேவர் பூசைகளைக்கூறிப்

பின்பு விஷ்ணுபூசையைச் சிறப்பித்து முடிவில் சிவபூசனையைக் கூறியுள்ளனர். அறுகுணச் செல்வனுகியும் பெரியோர்க்குப் பெருமானுகியும், பெருங்கடவுளாகியும், உலகத்துக்கு இறைவனுகியும், நித்தமான வுண்மைப் பொருளாகியும் இருக்கின்ற பரமேச்சுரனைப் பரிசுத்தமாகிய மனமுடையவன் அருச்சிக்கவேண்டும். ஸ்ரீஉருத்திரமந்திரம், உருத்திர காயத்திரி, பிரணவம், ஈசான சூக்தம், திரியம்பகமந்திரம், சிவசடாக்கரமந்திரம், சிவபஞ்சாக்கரமந்திரம் இவைகளுள் ஒன்றேடாயினும் எல்லாவற்றேடாயினும் அருச்சனை வேள்வியை யனுட்டிக்கவேண்டும். பத்திர புட்பசந்தனம் திருமஞ்சனசல முதலிய பரிசுத்தப்பொருளோடு சிவலிங்கத்தைப் பூசித்து, வேதத்துட் கூறப்பட்ட ஸ்ரீஉருத்திர நமஸ்கார மந்திரங்களால் நமஸ்காரங்களைச் செய்து, இருபிறப்பாளன், சிவலிங்கத்தினை வலம்வந்து, நல்ல விவேகமாகிய ஞானத்தோடும் பூசிக்குங் தன்ஆன்மாவைப் பரப்பிரம மாகிய சிவனுக்குஅற்பித்து, பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தைச்செபித்து, உலகை நடத்துங் கடவுளாய்ச் சிதாகாசத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சிவனைத் தியானிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

கௌதமர். గౌతమః॥ “నార్మదేవాస్వయంవ్యక్తే లింగేవాపిక్రియామయే। సావర్ణేస్ఫటికాదౌచ రుద్రాక్షేపార్థివేపిచ। ఆత్మన్యగ్నౌమహాదేవం వృషభేపిసమర్చయేత్” = நருமதை இலிங்கம், சுயம்பு இலிங்கம் = தானேதோன்றியது. கிரியாலிங்கம் = பஞ்சசூத்திர சிற்பவிதிப்படி செய்த பொன்முதலிய வுலோகலிங்கம், வெண்ணிற அழுதசிலை – சந்திரகாந்தக்கல் – மரகதமுதலிய அரதனச்சிலை படிகம் முதலியவற்றுற் சமைத்த லிலிங்கம், உருத்திராக்கமணி, முதலிய இட்ட லிங்கங்களிலும், சுத்தமாகிய மிருத்திகையாற் செய்த பார்த்திப லிலிங்கத்திலும், அக்கினி – சலம் – சூரியன் – முதலிய மஹா பூதங்களிலும், ஆன்மா முதலிய லிலிங்கத்தினிடத்திலும், வேதியன் - கோ=பசுமுதலிய சரலிங்கத்திலும், அட்டமூர்த்தியாகவும், எல்லா வுயிர்களிலும் நிறைந்துள்ளவனையும் இருக்கும், உண்மை – அறிவு-இன்ப வடிவமுமாகிய பரமான்ம லிலிங்கத்திலும் அச்சிவனை பூசிக்கவேண்டும். இலிங்கபூசனையின் பேதங்கள் அவரவர் ஆசிரிய சம்பிரதாயப்படி யுண்டாகின்றது. என்றது அதன் கருத்து.

போதாயனர் கூறிய சிவபூசைவிதி. போதாயனः॥ "மஹோன்யாஸவிதானேன லகுன்யாஸேனவாத்விஜः। சதைகாதசருத்ரைர்வா த்ர்யபிஷேகபுரஸ்சரம்। அர்ச்சயேச்சம் பவைர்மந்த்ரைர் ப்ரத்யஹம்பரமேச்வரம்" = மஹா நியாச விதிப்படியாயினும், இலகுநியாச விதியோடாயினும் சதவுருத்ர அபிடேகம், அல்லது, பதினொருவிசை உருத்ராபிடேகமாயினும் இல்லையேல் ஏகவாரம் = ஒருவிசை யுருத்ராபிடேகமாயினும் செய்து சாம்பவ மந்திரங்களால் இருபிறப்பாளன் நாடோறும் சிவனை ஆராதிக்கவேண்டும். எ–று. காண்க.

போதாயன சூத்திரம். போதாயनः॥ "அதாதோமஹாதேவஸ்யாஹரஹः பரிசர்யாவிதிம் வ்யாக்யாஸ்யாமः స్నాత్వా శుచౌదేశేగోమయేనో పలిప్యప్రతికృతం కృత్వాశుతపుష్పైర్యథాలాభంసమర్చయేత్సహ పుష్పోదకేనమహాదేవమావాహయేత్" அதனால், பின்பு. மஹாதேவனை நாள்தோறும் அருச்சிக்க வேண்டிய பூசைவிதியை விரித்துக்கூறுகின்றும். நீராடிச் சுத்தஞ்செய்த புனிதமாகிய இடத்துப் பசுவின் சாணத்தால் மெழுகிச் சிறந்த பீடத்தில் பூசிக்கத்தக்க மூர்த்திவடிவத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு கிடைத்தமட்டில், சாந்தம், மலர், அக்ஷதை, பழவகை, திருமஞ்சன நீர்முதலிய பூசைத்திரவியக் கருவிகளோடும் பூசிக்கவேண்டும். நீரோலும் மலராலும் மஹாதேவனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. ஓంభూరిమహాదేవ మావాహయామి। ఓంభువరిమహాదేవ మావాహయామి। ఓగ్ంసువరిమహాదేవమావాహయామి। ఓంభూర్భువస్సువరిమహాదేవమావాహయామి" = என்ற இம்மந்திரங்களால் ஆவாஹனஞ் செய்து. "ఆయాతుభగవాన్ మహాదేవఇత్యేష స్వాగతేనాభినందతి స్వాగతమభునా భగవతేమహాదేవాయ" என்ற மந்திரத்தால் நல்வரவு = சுவாகத உபசாரஞ் செய்து, "ఏతదాసనమాస్థాయ మత్రాస్యతాంభగవన్మహాదేవ ఇత్యత్రకూర్చందదాతి భగవతోయంకూర్చో దర్భమయస్త్రివృద్ధరిత సువర్ణస్తంజుషస్వేతి" = இம்மந்திரத்தால் திருப்பைப் பவித்திராசனத்தை அற்பித்து. எறு. காண்க.

இதுவுமது. "అత్రస్థానానికల్ప యత్యగ్రతోవిష్ణవెబ్రహ్మణెచదక్షిణత స్స్కందాయవినాయకాయ చపశ్చిమతశ్శూలాయ మహాకాలాయ చూత్తరత ఉమాయైనందికేశ్వరాయ చస్థానంకల్పయామీతి కల్పయిత్వా" = சிவனுக்குமுன் விஷ்ணு பிரமன், வலப்பக்கம் கணபதி, முருகன், பின்பக்கம் சூலம் மஹா

காளர், இடப்பால் – உமாதேவியார், திருநந்தி இவ்வாறு எண் வகை யாவரணதேவர்க்கும் தனித்தனி இடங்கற்பித்து. இவ்வா வரணதேவரோ யன்றி வேறு பரிவாரமும் அவரிடமும் உள்ளன அவை யாகமத்துட் காண்க.

இதுவுமது. "அதஸாவித்ர்யா சாபிமంత్ర్య ప్రక్షాళ్యత్రిరపర పవిత్రమపఆనీ య సహపవిత్రేణాదిత్యం దర్శయేదోమితిస్నానం" = சாவித்திரி மந்திரத்தால் பாத்திரஞ் சுத்திசெய்து வியாஹிருதியால் பவித்திர உதகத் தினைப் பூரித்து, பிரணவத்தினால் சூரியனுக்குக் காண்பித்து திரு மஞ்சனத்தின் பொருட்டு அக்கிரஜலத்தைத் திருத்திவைக்க வேண்டும். "పరితరుద్రేణాపాద్యందద్యాత్" = உருத்திர மந்திரத்தால் பாத்தியமும். "ప్రణవేనార్ఘ్యం" = பிரணவத்தா லருக்கியமும் கொ டுத்தல் வேண்டும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. "అథవ్యాహృతిభిర్నిర్ణిజ్య మహాహ్యుత్తరతశ్చండీ శాయన మఇత్యత్రైనం స్నాపయిత్వాహిహిష్టా మయోభువఇతి సృభిర్హిరణ్యవర్ణాశ్చ చయజ్ఞపా వకా ఇతిచతసృభిర పవమానస్సువర్జన ఇత్యనువాకేన శ్రీరుద్రాధ్యాయేన చపంచరుద్రై ర్వాస్నాపయేత్" = வியாகிருதி மந்திரத்தால் நிருமாலியங் களைந்து "சண்டேச்சுராயநம" என்றுவடதிசையிலிட்டுப்பின்பு. மூர்த்திக்கு அபிடேகம் செய்ய வேண்டும் "ఆహాహ్యష్టా" என்ற மூன்றுமந்திரம், "హిరణ్యవర్ణా" என்ற நான்கு மந்திரம், "పవమానస్సువ ర్జనః" என்றதொரு அனுவாகம், ஸ்ரீ உருத்திர அத்தியாயம் இரண்டு, பஞ்ச வுருத்திரங்கள் இவைகளால் அபிடேகஞ்செய் யவேண்டும். எ–று. காண்க.

இதுவுமது. "అథైనమద్భిస్తర్పయతి। భవందేవంతర్పయామి। శర్వందేవం తర్పయామి। ఈశానందేవం తర్పయామి। పశుపతిందేవంతర్పయామి। రుద్రందేవం తర్ప యామి। ఉగ్రందేవం తర్పయామి। భీమందేవం తర్పయామి। మహాంతందేవం తర్పయా మీత్యాదివై దికమంత్రైస్తర్పయిత్వా" = கிருஷ்ண யஜுர்வேதம் தைத்தி ரீயசாகை முடிவில். அஉ–வது. பிரசினத்தில் கூறியுள்ளபடி வை திகமந்திரத்தால் அட்டமூர்த்திகளையும் திருப்பித்து. எ–று.

இதுவுமது. "అథవన్ద్యయజ్ఞోపవీతా చమనీయాన్యుదకేనవ్యా హృతిభిర్ద త్వా వ్యాహృతిభిరప్రదక్షిణ మదకంపరిషిచ్య నమస్తైరుద్రమన్యవ ఇతిగంధంపద్యాత్సహ స్రాణి సహస్రేశ ఇతిపుష్పందద్యా దీశానంత్వాభువ నానామధిపతియమిత్యక్షతాన్ దద్యా

த்வாவித்ர்யா ஧ூபமுத்³தீ³ப்ய ஸ்வேதீ³பம்" = பின்பு வியாகிருதிகளால் நீரைக் கொண்டு பரிவட்ட ஆடை, பூணூல், ஆசமனம் அற்பித்து, வியாகிருதிகளால் கடவுளுக்கு நீரைவலமாகப் பரிஷேஜனம் செய்து "நமஸ்தேருத்³ர மந்யவே" என்ற மந்திரத்தால் சந்தனச்சாத்தும், "சஹஸ்ராணி சஹஸ்ரசஃ" என்ற மந்திரத்தால் மலரும், "ஈசானஸ்துவா" என்ற மந்திரத்தால் அக்ஷதையும், சாவித்திரி மந்திரத்தால் தூபமும், "உத்தீ³ப்யஸ்வ" என்ற மந்திரத்தால் தீபமும் அற்பிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "தே³வஸ்யத்வாஸவிதுர்ப்ரஸ வேஶ்விநோர்பா³ஹுப்⁴யாம்பூஷ்ணோஹஸ்தா ப்⁴யாம்ப⁴கவதெமஹாதே³வா யஜுஷ்டம்சருந்நிவே த³யாமீதிநைவேத்³யம்" = இம்மந்திரத்தால் நைவேதனத்தைச் செய்யவேண்டும். "அதாஷ்டபி⁴ர்நாமபி⁴ஃ அஷ்டோபசாரபூஜாம்" = ஭வாயதே³வாயநமஃ என்றிவ்வாறு மேல் கருப்பணத்துட் கூறிய வைதிகமந்திரங்களால் அட்டபுட்பம் சாத்தி "விஷ்ணவேநமஇத்யாதி³நாம்நா தே³வேப்⁴யஶ்ச" = விஷ்ணவேநமஃ। ப்³ரஹ்மணேநமஃ। என்றிவ்வாறு அங்கதேவதைகட்கும் பூசைசெய்து. எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "சருசேசநாப்⁴யர்ச்ச மதை²ரஷ்டாவாஹுதீர்ஜுஹோதி। ஭வாயதே³வாயஸ்வாஹேத்யாதி³நாஹுத்வா வஸுபி⁴ர்ருத்³ரைர்பா³ஹ்யாஸ்வாதி³த்யை ர்விஷ்ணுநாஸ்வாஹுதம்ப⁴வனம் ஸவத்ஸாம்சாஜம் கருத்வா தேநமாமுஜ்ஜாஸ்யம சிஸ்துவந்திஸஹஸ்ராணிஸஹஸ்ரஶ இத்யநுவாகம் ஜபித்வாந்யாம்ஶ்ச ரௌத்³ரான்மந்த்ராந்யதா²ஶக்தி ஜபித்வா" = மேற்கூறிய வைதிக அட்ட நாமங்களால் சருசேடத்தை "஭வாயதே³வாயஸ்வாஹா" என்று எட்டுஹோமங்களைச்செய்து, சிவபூசைச் சேடமாகிய சந்தனம் மலர்களால் வேதியர்களையும், இடபம் பசுக்களையும் அலங்கரித்து, மூன்று வேதங்களாலும் "சஹஸ்ராணி சஹஸ்ரசஃ" என்ற அநுவாகத்தினாலும் மற்றுமுள்ள உருத்ர மந்திரங்களாலும் தனக்குச் சக்தியுள்ளவாயில் செபம் பாராயணம் தோத்திரம் செய்து, எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "ஓம்பூர்பு⁴வஸ்ஸுவரோம் மஹாதே³வாயச்சருமுத்³வாஸ யாமீதிசருமுத்³வாஸ்ய உத்³வாஸனகாலே ஓம்பூஃமஹாதே³வ முத்³வாஸயாமீதி ப்ரதிமம்த்ரம் ருத்³ரமுத்³வாஸ்ய। ப்ரமாதுப⁴கவாநீஶ ஸ்ஸர்வ்வாகாநமஸ்க்ருதஃ। அநேநஹவிஷாத்ருப்த ஜுநராக³மநாயச, புநஸ்ஸந்த³ர்ஶநாயசேதி, ப்ரதிமாதி³ஷ்டாநேவ்யப்ஸ்வாக்³நாவாவாஹநவிஸர்ஜ்ஜந வர்ஜ்ஜமந்யத்ஸர்வ்வம் ஸமாநம்" = இம்மந்திரங்களால் சருவையெடுத்து

வைத்து கடவுளே யெழுந்தருளச் செய்யவேண்டும். நருமதை யிலிங்கம், சுயம்புலிங்கம், அக்கினி, நீர், ஸ்திரப் பிரதிட்டை செய்த மூர்த்தி விம்பங்கள் முதலியவற்றுள் ஆவாஹனம் விசர்ச்சனம் கூடாது. ஏனையவற்றிற் கெல்லாம் ஒத்தபடியே. எ – று. காண்க.

இதுவுமது. "தச்சேதன்மஹத்ஸ்வஸ்ய யனமித்யா சக்ஷுஷேமஹத்ஸ்வஸ்ய யனமித்யாஹ பகவாந்போதாயனः" = இந்தச்சிவபூசைச் சிறந்த திருவுடைமைக்குவழியாகவிருக்கின்றது, என்றுபெரியர்கூறுகின்றனர். பெருஞ் செல்வத்திற்கு வழியென்று போதாயனர் கூறினர். எ-று. காண்க. (விஷ்ணு பூசைக்கும் சிவ பூசைக்கும் போதாயன சூத்திரம் ஒரே வகையாக விருக்கின்றது. ஆனால் சிலமந்திரங்களும் அங்கதேவதைகளுமாத்திரமே வேறுபாடாக விருக்கின்றது. விஷ்ணு பூசையில் பொருள்விளங்கக் கூறினு மாதலின் சிவ பூசையில் அந்தவாக்கியங்களுக்கு உரைசுருக்கிக் கூறினும்).

சிவபூசைச்சிறப்பு.

சிவார்ச்சனையைத் திருநந்திகேச்சுரர் துதித்தனர். நந்திதேஷு॥ "யஜேத்ரதத்யாத்ஸவாலக்ஷம் தோக்ஷிணாம்வேதபாரகே। ஏகாஹமர்ச்சயேல்லிங்கம் தஸ்யபுண்யம்ததோதிகம்। சகृத்பூஜயதேயஸ்து பகவந்தமுமாபதிம்। அஸ்யாஸ்வமேதாததிகம் பலம்பவதிசூசுராः" = பால்கறக்கும் நூறுயிரம் பசுக்களோடே மூற்று மோதிய வேதியனுக்கு விதிப்படி தானஞ்செய்தவன் எந்தப் புண்ணியத்தை யடைவனோ? அந்தப் புண்ணியத்திற் காயினும் ஒருநாள் சிவலிங்கார்ச்சனை செய்தவன் புண்ணியம் அதிகமாம். ஓய்! வேதியரே! கேட்பீர்களாக. பகவராகிய உமாபதியை யார் ஒருக்கால் அருச்சிப்பாரோ? அவனுக்குண்டாம்பயன் அசுவமேதம் செய்த பயனிலும் விசேடமாக விருக்கும். எ-று. காண்க.

நிருமாலிய பிரசாதம்தரித்தல்.

நிர்மால்யகந்தோபிதார்யः॥ "தேவானப்யர்ச்சயேத்தேன தாதிஸ்மृதிவிதானாத்"=தேவர்களைப் பூசித்து அச்சேட சந்தனத்தா லருச்சிப்பவன் தன் முகத்திற் புண்டரத்தைத் தரிக்கவேண்டு மென்று மிருதிகள் விதிக்கின்றன. எ–று. காண்க.

அருச்சனைசெய்யாதார் குற்றம்.

தேவதார்ச்சனை செய்யாதொழிந்தாற் குற்றமெனக் கூர்ம புராணத்துட் கூறப்பட்டது. கூர்மபுராணே॥ "யோமோஹாதர்ச்சயேல்லிங்கம் மமசாஸ்யாத் கிருத்வாதேவதார்ச்சனம்। ஷுத்தேசயாதிநரகம் மூகத்வமபிஜாயதே" = அஞ்ஞானத்தாலாயினும், சோம்பலாலாயினும் யார்? தேவதார்ச்சனை செய்யாமலே உண்கின்றானே? அவன் நரகத்தை யடைந்திருந்து பின்பு பன்றியாய்ப் பிறக்கின்றான். எ-று. காண்க.

தேவபூசையின்விதி முற்றிற்று.

குருபூசை.

—:o:—

இனி மூலத்துள் "தேவதானாஞ்சபூஜனம்" என்று கூறியபடி தேவபூசையைக் கூறி "ச" என்ற அவ்வியயம் = உம்மை இடைச்சொல் குருபூசையைச் சமுச்சயார்த்தம் = எதிரதுதழீஇக் கூறுதலின் அக்குருபூசையைக் கூறுதும். கடவுளைப்போலவே குருவையும் பூசிக்கவேண்டுதலின். எவ்வாறெனில்?

சுருதி. சுருதிः॥ "யஸ்யதேவேபராபக்திர் யதாதேவேததாகுரௌ। தஸ்யைதேகதி தாஹ்யர்த்தாஸ் ப்ரகாசந்தேமஹாத்மனः" = யாருக்குக் கடவுளிடத்துச் சிறந்த பத்தியுண்டாயவாறுபோலக் குரவனிடத்தும் பத்தியுண்டாகின்றதோ? அப்பெரியவனுக்குவேதத்துட்கூறிய பொருளெல்லாம் விளங்குகின்றது. எ-று. காண்க.

சைவபுராணம். சைவபுராணே॥ "யோகுருஸ்சிவஏப்ரோக்தோ யஶ்சிவஸ்சஹ சங்கரः। சிவவித்யாகுரூணாஞ்ச பேதோநாஸ்திகதாசன। சிவேமந்த்ரகுரௌயஸ்ய பாவனாதृஶீபவேத்। போகோமோக்ஷஸ்சஸித்திஶ்ச ஶீக்ரம்தஸ்யபவேத்ருவம்। வஸ்த்ராபரணமால்யானி சயனாஸ்யாஸனானிச। ப்ரியாணிசாத்மனோயானி தானிதேயானிவைகுரோः। தோஷயேத்தம் ப்ரயத்னேன மனஸாகர்மணாகிரா" = யார்குருவோ? அவனேசிவன் என்று கூறப்படுகின்றான். யார்சிவனே? அவனேயன்றோ சங்காரவடிவன். சிவனுக்கும் வித்தியாகுருவுக்கும் எவ்வாறும் வேறுபாடில்லை. சிவனிடத்தும் மந்திர குருவினிடத்தும் யாருக்குப் பாவனை யொத்திருக்குமோ? அவனுக்கு, இம்மைச் சுகபோகப்ப

யனும் ஞானயோக சித்தியும் முத்தியும் சிக்கிரமாக வண்டாகின்றது. இஃதுண்மை. நல்ல ஆடை, ஆபரணம், மலர்மாலை, படுக்கை, பீடிகை மற்றுமுள்ளனவாகிய தன் பிரியப்பொருள்களே யெல்லாம் தன்குரவனுக்கு அற்பிக்க வேண்டும். முயற்சித்தும் எண்ணத்தாலும், தொழிலாலும், சொல்லாலும் களிப்பிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க. சங்கரவடிவன் = மங்கலஞ்செய்ய வந்த கோலஞகிய குரவன்.

மனு. மநுஃ॥ "இமம்லோகம்மாத்ருபக்த்யா பிதருபக்த்யாத்வமத்யமம்। குருசுஸ்ரூஷயாசைவ ப்ரஹ்மலோகம்சநிச்சதி॥ சர்வேத்வஸ்யாத்ருதாஹர்த்தா யஸ்யை தத்ரயஆவ்ருதாஃ। அனாவ்ருதாஸ்துயஸ்யைதேசர்வாஸ்தஸ்யாஃபலாஃக்ரியாஃ। யாவத்த்ரயஸ்தேஜீவேயுஸ்தாவன்னாஸ்யம்சமாசரேத்। தேஷ்வேவநித்யம்சிஸ்ரூஷாம் குர்யாத்ப்ரியஹிதேரதஃ। குருசிஸ்ரூஷணம்பக்த்யாகுர்யாத்ப்ரசிஹிதேரதஃ" = தாய்ப்பத்தியால் இம்மையும், தந்தை பத்தியால் சுவர்க்கமும், குருசேவையாற் பிரமலோகமும் அனுபவிக்கின்றன். யார் தாய்தந்தை குரவனே யாதரிக்கின்றனரே? அவன் எல்லாத் தருமங்களையும் ஆதரித்தவனே யாகின்றன். அம்மூவரும் யாரால் ஆதரிக்கப் படுவதில்லையோ? அவன் செய்யுங் கருமமெல்லாம் பயனற்றதாய்விடும். அம்மூவரும் எதுவரையும் பிழைத்திருக்கின்றார்களோ? அதுவரையிலும் அந்நியர்க்குத் தொண்டு செய்யலாகாது. தனக்கு நல்ல இன்பம் வேண்டு மென்பவன் நாடோறும் அம்மூவரையுமே வழிபடுதல் செய்யவேண்டும். எல்லாக்கருமமும் தனக்கு நன்மையாக வேண்டுமென்பவன் பத்தியால் குருவை வழிபடவேண்டும். எ-று. காண்க.

குருபூசை முற்றிற்று.

வைசுவதேவப்பிரகரணம்.

ஒருபகலின் ஐந்தாவது பாகத்தில் செய்யத்தக்கனவற்றைத் தக்கூர் கூறினர். மநுஃ॥ "பஞ்சமேசஹதாபாகே ஸம்ப்ராப்தேயதார்ஹதஃ। பிதுர்தேவமனுஷ்யாணாம் கீடாநாம்சோபதிச்யதே" = பகலின் ஐந்தாவது பங்கில் தென்புலத்தார் வேள்வி, தேவர்வேள்வி, மானுடவேள்வி,

பூதவேள்வி, தக்கதென்று முறைப்படி உபதேசிக்கப் படுகின்ற தது. எ-று. காண்க.

ஆயின். "ஆதித்யம்வை சர்வதேவம்ச" என்ற மூலவசனத்தால் வைசுவ தேவத்தினும் முன்பாக அதிதி = விருந்தினரை யுபசரிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயினும் தேவதார்ச்சனை முடித்தவுடனே வைசுவதேவஞ் செய்யத்தக்க தென ஈசுவர புராணத்துட் கூறப்பட்டது. நரசிம்மபுராணே॥ "பௌருஷேண சசூக்தேன ததோ நிர்மாம்ஸமர்ச்சயேத்। வைசுவதேவாதிகர்மாதௌ பலிகர்மாததேவச।" "ததஃ" = அதன்பின்பு. அதற்காயினும் பின்னர் என்றபொருளில் ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபு நிற்றற்குரிய இடத்தில் வந்திருக்கும் "தஸிஃ" என்ற பிரத்தியயம் = விகுதியை யிறுதியிலுடைய அவ்வியயம். பின்னர் புருட சூக்கத்தால் விஷ்ணுவைப் பூசித்து, அதன்பின் வைசுவதேவஞ் செய்து அதன்பின்பு பலிக்கருமஞ் செய்ய வேண்டும். எ-று. காண்க.

புராணவசனத்துள் "ததஃ" என்று ஐந்தாவதனுருபு தொனித்தலால் இக்கருமஞ்செய்த பின்னரே பலிக்கருமஞ் செய்ய வேண்டுமென்னும் முறைப்பாடு விளங்குகின்றது. இனி இப்பாசரமூலத்துள்ளோ வெனில்? கருமங்களின் பெயர் வகைமாத்திரம் பாடங்கூறப்பட்டன, எனவே-பாட முறையாலேயே கருமமுறையுணரவேண்டுவதா யிருப்பதன்றிக் கருமமுறையையுணர்த்தும் வேறுமொழி காணப்படுவதில்லை. இங்ஙனமாக எதனைப் பற்றிக் கருமமுறையை யேற்படுத்த வேண்டும் என்றவழி, இருதிறநூலி லொருவிடயத்திற்குப் பொருள் வேறுபாடு வந்தவழி அவ்விரண்டனுள் எதற்கு அனுக்கிரஹமாகச் சுருதி உதவியுண்டாகின்றதோ? அதுவே வலுவுள்ளது. எனவே சுருதியே சிறந்ததென்றுபலாபலக் குறிகளைத் தெரிவிக்கின்ற இலிங்க சூத்திரத்துள், விதித்திருத்தலின் வைசுவ தேவ கருமத்தையே முன்னர் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு பொருட்டுணிவு செய்தால் வேத பாடமுறையை விலக்காது கொண்டவாறே யாயிற்று.

அவ்வேதத்தின் பாடமுறையாவது. சுருதிஃ॥ "தேவயஜ்ஞ ஜபிதர் யஜ்ஞோ மனுஷ்யயஜ்ஞோ ப்ரஹ்மயஜ்ஞஃ" = என்ற இச்சுருதி பாடமுறையில் தேவயாகம் எனவே வைசுவதேவம் முதற்கண்ணே கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்மார்த்த பாடத்தினும் சுரோதபாடம் வலியதொன்று என்று "விரோதாதிகரணம்" என்னும் மீமாம்ஸா நியாயத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆகலின். வைசுவ தேவத்தையே முன்னர் செய்யவேண்டும். ஆகவே வைசுவ தேவத்தையே முன்னர்க் கூறுகின்றும்.

வைசுவதேவவிதி.

வைசுவதேவத்தை வியாசர் விதிக்கின்றனர். வ்யாஸः॥ "வைச்வெவம் ப்ரகுர்வீத ஸ்வசாக்ஷவிஹிதம்தத்தः। ஸம்ஸ்க்ருதாஸ்தைச்சவிஷைர்ஹுவிர்வ்யஞ்ஜனாஸ்விதैः। தைரேவாஸ்தைர்பலிம்தத்யாச்சேஷமாஸ்தாவ்யவாரிணா। க்ருத்வாபஸவ்யம்ஸ்வதயாஸர்வம் தக்ஷிணதொஹரேத்"=தேவார்ச்சனை செய்தபின்பு வைசுவதேவத்தைச் செய்யவேண்டும். சமஸ்காரஞ் செய்யப்பட்ட கறிகாய்வகை வியஞ்சனத்தோடு அந்த வைசுவதேவாங்கப் பங்கினுலேயே பலியைக் கொடுக்க வேண்டும். மிகுந்த சேடத்தை நீர்விட்டு அபசவ்வியப் பூணூலோடு எல்லாவற்றையும்" சுவதா" என்று கூறித் தென்புலத்தார் பொருட்டுத் தென்திசையில் வைக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

நாராயணர். நாராயணः॥ "ஸபார்யஸ்துசுசிஸ்நாதொ விதிநாசம்யவாக்யதः। ப்ரவிச்யஸுஸமித்தெக்நெ வைச்வெவம்ஸமாசரேத்" = மனைவியோடு நீராடி சுத்தனாய் விதிப்படி ஆசமித்து, வாய்பேசாது, அக்கினி யிருக்குமிடஞ் சென்று எரிந்து கொண்டிருக்கும் அக்கினியில் வைசுவதேவ கருமத்தை நன்றாகச் செய்யவேண்டும், எ-று. காண்க.

கூர்மபுராணம். கூர்மபுராணே॥ "சாலாக்நெலொகிகெவாபி ஜலெபூம்யாம வதாபிவா। வைச்வெவஸ்துகர்தவ்யா வெவயஜ்ஞஸ்யவைத்ம்ருதः। யதிஸ்யால்லொகிகெபாக ஸ்ததொ ந்யந்தத்ரஹாயதெ। சாலாக்நெது பசெதன்னம் விதிரெஷஸனாதனः" = சாலிலக்கணமுள்ள தீயிடத்தாயினும், இலௌகிகத் தீயினிடத்தாயினும், நீரினிடத்தாயினும், நிலத்திடத்தாயினும், வைசுவ தேவத்தைச் செய்யவேண்டும். அது தேவர் வேள்வியென்று கூறப்படுகின்றது. இலௌகிகத் தீயினிடத்துப் பாகஞ் செய்ததாயின் அந்த அந்நத்தை லௌகிகத் தீயினிடத்தே ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும். சாலித்தீயில் பாகம் செய்திருந்தால் அத்தீயிற்றானே ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். இவ்விதிநிலை பெற்றது. எ-று. காண்க.

அங்கிரா. అంగిరాః॥ "శాలాగ్నౌపాచయేదన్నం లౌకికంచాపినిత్యశః। యస్మిన్నగ్నౌపచేదన్నం తస్మిన్హోమోవిధీయతె" = சாலைத்தீயி னிடத்தாயினும் இலௌகிகத் தீயினிடத்தாயினும், எந்தத் தீயில் பாகஞ் செ ய்யப்பட்டதோ? அந்தத் தீயினிடத்தே ஹோமஞ் செய்யவே ண்டும். இந்த நியமம் மாறுதது. எ-று. காண்க.

சாதாதபர். శాతాతపః॥ "లౌకికైవైకికేవాపి హుత్వాన్నమ్మైజలేక్షితౌ। వైశ్వదెవస్తుకర్తవ్యఃపంచసూనాపనుత్తయె" = இலௌகிகத் தீயினிடத்தாயி னும் வைதிகத் தீயினிடத்தாயினும் ஹோமஞ் செய்து நீரை த்தெளித்த நிலத்தின்மீது பஞ்ச சூனதோஷ பரிகாரத்தின் பொ ருட்டு வைசுவதேவத்தைச் செய்ய வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

பஞ்சசூநம்.

பஞ்சசூநத்தை இயமன் கூறுகின்றனர். యమః॥ "పంచసూనా గృహస్థస్యవర్తంతెమరహస్యదా। ఖండినీపేషణీచుల్లీజలకుంభఉపస్కరః॥" (అవస్కరః= என்பதூஉம் பாடம்) ఏతాస్వంప్రాపయన్విప్రొ బధ్యతెవైముహుర్ముహుః। ఏతాసాంపావనార్థాయ పంచయజ్ఞాఃప్రకీర్తితాః" = இல்லறத்தானுக்கு ஒவ் வொருபகலிலும் ஐவகைச் சூனம் உள்ளது. அவை கண்டினி, பேஷணி, சுல்லி, சலகும்பம், உபஸ்கரம், அல்லது அபஸ்கரம். என்ற வைந்தும், சூனமென்னும் பெயராவாம். இவற்றைஅவற் றவற்றின் காரியத்துள்ளே சம்பந்தப் படுத்துகின்ற வேதியன் ஒவ்வொரு கடவையும் பாவக்கட்டுக்குள்ளகப்படுகின்றன். ஆகலால் இவ்வைந்தின் ஒழிவாற் சுத்தஞ்சும் பொருட்டு ஐவகைப் பெரும் வேள்வி கூறப்பட்டுள்ளன. எ - று. காண்க. (சூனம் = கொலைக்கிடம், கண்டினீ=மூறித்தல். அது உலக்கை உரல், அரிகருவி முதலிய கருவியாலாவது. பேஷ னீ=அரைத்தல். அம்மி முதலியவற்றாலாவது. சுல்லி=அடுப்பு= அடுக்களையிடம். சலகும்பம் = நீர்க்குடம். நீர் சோதிக்கும் ஆடைமுதலியன. உபஸ்கரம் = மூறம், சல்லடைமுதலிய பாட பேதத்தால் அபஸ்கரம். என்றது விளக்கும் அலகு, மெழு கும் ஆடை முதலியது. இவைகள் உயிர்க்கொலைக்கு இடமாக விருக்கின்றன. இவை இல்லறத்தார் அனைவர்க்கும் நாடோ றும் செய்யத்தக்க கருமங்கட்கு இன்றி யமையாதன. இவற்றா

லுண்டாம் உயிர்க்கொலைப் பாவம் மனைத்தலைவன் ஒருவனைச் சேருமேயல்லது அக்குடும்பத்துள் ஏனையர்க்கு இல்லை.

வைசுவதேவகாலம்.

வைசுவதேவ கருமத்தை இரு பொழுதினும் செய்யவேண்டும் எனக் காத்தியாயனர் கூறினர். காத்யாயனः॥ "ஸாயம்ப்ராதரைஷ்வதேவஸ் கர்தவ்யோ பலிகர்மச। அனக்னாவபிஸதத மன்யதாகில்பிஷீ பவேத்" = தலைவன் உண்ணுவிடினும் பகலினும் இரவினும் வைசுவதேவத்தையும், பலிதான கருமத்தையும் செய்யவேண்டும். செய்யாவிட்டால் பாவமுடையவனுவன். எ-று. காண்க.

வைசுவதேவஹோமம்.

ஹோமஞ் செய்யத்தக்க முறையை ஆசுவலாயனர் கூறினர். ஆச்வலாயனः॥ "அதஸாயம் ப்ராதஸ்ஸித்தஸ்ய ஹவிஷ்யஸ்யஜுஹுயாதக்னி ஹோத்ரதேவதாப்யஸ்ஸோ மாயவனஸ்பதயேஸ்விஷ்டகாப்யாமிந்த்ராக்னிப்யாம் த்யாவாபृதிவீப்யாம் ஸ்விஷ்டகாயைத்யாக்யாப்யோ தேவேப்யோப்ரஹ்மணேஸ்வாஹா" = பின்பு காலையிலேனும் மாலையிலேனும் அவிசுபாகமாய் முடிந்தவுடனே அக்கினி ஹோத்திர தேவதைகட்கும், சோமாதி தேவதைகட்கும், சுவாஹாகாரத்தோடு அந்த அவிசுவை அந்தப்பாகத் தீயினிடத்தில் தனித்தனி ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க. அக்கினி ஹோத்திர தேவதைகளாவார். சூரியன், அக்கினி, பிரஜாபதி. என்பார்.

ஆபத்தம்பர். ஆபஸ்தம்பः॥ ஔபாஸனேபசனேவாஷடபி்ரா ஜ்யைப்ரதிமந்த்ரꣳ ஹுத்வாஜுஹுயாது ப்ரதிஷேசனம் யதாபுரஸ்தாத்" = ஔபாசனத்திலாயினும், பாகத்திலாயினும் முதல் ஆறுவகையால் ஒவ்வொருமந்திரத்திற்கும் கையால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். இரண்டிலும் பரிஷேஜனம் எவ்வாறு முன்னிடத்திலோ? எறு. (முதலது எனவே வைசுவதேவாநுவாகத்தில் முதலிற்கூறப்பட்டுள்ள "அக்னயேஸ்வாஹா" என்றது முதல் சுவிஷ்டகிருது வரையிலுமாகிய ஆறுமந்திரத்தால். உபயதः=இரண்டிலும் என்பது கருமத்தின் முதலிலும் முடிவிலும் என்க).

காத்தியாயனர். காத்யாயனः॥ "வைச்வதேவாதன்யாத்பர்யுத்ய ஸ்வாஹாகாரைர்ஜுஹுயாத்" = வைசுவதேவ அங்கத்திருந்து பரிஷேஜனம்

செய்து சுவாஹாகாரத்தினல் மந்திரத்துட் கூறியபடி ஐந்து ஆகுதிகளே ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க. இவ்வை சுவதேவ விடயத்தில் அவரவரும் தத்தம் சாகை சூத்திரங்க ளுட் கூறியபடி நடக்கவேண்டுவதென்று வகுக்கப்பட்டது.

வைசுவதேவாந்த சமஸ்காரம்.

ஹோமஞ் செய்யத்தக்க அங்கத்திற்குச் செய்யவேண்டிய சமஸ்காரத்தை வியாசர் கூறினர். வ்யாஸः॥ "ஜுஹுயாந்நுப்ரோக்ஷணாப்யாந்தை லேநாஜ்யவர்திதம்। பக்ஷ்யாந்தம்பயஸாப்யக்தம் தத்பக்ஷாவேம்புனாபிவா" = நெய்யால் நனைக்கப்பட்டதும், அல்லது தயிரினலேனும் இல்லையேற் பாலி னலேனும் நனைக்கப்பட்டதும், ஒன்றுங் கிடையாவழி நீரினல் நனைக்கப்பட்டதுமா யுள்ளதும், எண்ணெய், காரசாரப் பண் டங்கள் கலவாததா யுள்ளதுமாகிய அவிசைஹோமஞ் செய்ய வேண்டும். எறு. காண்க.

வைசுவதேவத் திரவிய அநுகற்பம்.

திரவியங்களின் அநுகற்பம் சதுர்விம்சதிமதத்துள் கூறப் பட்டது. சதுர்விம்சதிமதே॥ "அலாபேயேந கேநாபி ஃலேந கோதகாதிபிः। பயோ ததிகுதைலைர்வா வைச்வதேவம்ப்ரபாபயேத்। ஹவிஷாந்நாதிபிர்வாபி குர்யாத்பத்ரஜலைரபி" கிடையாவழி எதனேடாயினும், எதேனும் ஒன்றினல், எனவே பழம், காய், இலை, சலம், கிழங்குவகை, பால், தயிர், நெய், முத லிய சத்துவத் திரவியங்களால் சிருக்கு, சிரவம் என்னும் இரு வகை ஹோமக்கருவியுள் ஒன்றினலாயினும் ஒரு கையினலாயி னும், இருகரத்தாலாயினும், தீயினிடத்தேனும், நீரினிடத்தேனும், நிலத்தினிடத்தேனும், வைசுவதேவஹோமத்தைச் செய்யலாம். எறு. காண்க. இருகரம்=அஞ்சலி.

எதனைத்தான் புசிக்கின்றனை? அதனைக்கொண்டே ஹோ மஞ்செய்ய வேண்டும். என்று கிருகிய பரிசிஷ்டமென்னு நூலுட் கூறப்பட்டது. கृஹ்யபரிசிஷ்டே॥ "சாகம்வாயதிவாபத்ரம் மூலம்வா யதிவாபல ம்। ஸங்கல்பயேத்யதாந்நம் தேநைவஜுஹுயாத்பரி" = காய்கறியேனும், இலைக் கறியேனும், வேரேனும், கிழங்கேனும், எந்த ஆகாரத்தைத் தான் உண்ண விரும்புகின்றனை? அதனனே ஹோமமுஞ்செய்ய வேண்டும். எறு. காண்க.

க்ஷாரத்திரவியம், உப்பு, அங்கியர்கை உணவு, முதலிய குற்றங்களோடு கூடிய அவிசினல் அக்கினியில் ஹோமஞ்செய்ய லாகாது. பிறவெனின்? தீயினிடத்துள்ள சூட்டோடுங் கூடிய நீறு = சாம்பரை விலக்கி அத்தீயினிடத்தில் சுத்தமாகிய அவி சைஹோமஞ் செய்யவேண்டும். அதனை ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ "நக்ஷாரலவணஹோமோ விద్యతேతథాపరాన్నసగ్ంసృష్టస్య హవిష్యస్యహోమ ఉదీచీనమున్ముంభన్తూపాహృత్య తస్మిన్జుహుయాత్తద్ధుతమహుతం చాగ్నేర్భవతీతి"= காரத்தோடும், உப்பினோடும், ஹோமமில்லை. அங்கியர்கை யங் ங்கலந்த அவிசோடும் ஹோமமில்லை. சூடாகிய சாம்பரை வடக் கின்கண்விலக்கி, அதனிடத்தில் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். அது அக்கினியில் ஹோமஞ்செய்யப்பட்டதும், ஹோமஞ் செய்யப் படாததும் ஆகின்றது. எறு, காண்க.

கிருகியபரிசிஷ்டம். గృహ్యపరిశిష్టమ్॥ "ఉత్తానేనతుహస్తేన హ్యంగుష్ఠా గ్రేణపీడితం। సంహతాంగుళిపాణిస్తు వాగ్యతోజుహుయాద్ధవిఃః" = கீழ்நோக் கிய கையால் நான்குவிரலையும் சேர்த்துப் பெருவிரலால் அவி சை அழுத்திப் பிடித்து வாய்பேச்சாது ஹோமஞ் செய்யவேண் டும். எறு. காண்க.

அநக்கினிகன் வைசுவதேவம்.

அநக்கினிகன் = பிரமசரியன், விதுரன் = மனைவியிழந்த வன் முதலியோர் செய்யும் வைசுவதேவத்திலுள்ள விசேடத் தை விருத்தவசிட்டர் கூறினர். వృద్ధవశిష్ఠఃమ॥ "అనగ్నికస్తుయోఽప్రస్తా వ్యాహృతిభిస్స్వయం। హుత్వాశాకలమంత్రైస్తుశిష్టంకాకబలింహరేత్"=வேள் வித்தீ யில்லாத வேதியன் அங்கத்தை வியாகிருதிகள்ளாலும், சாகல மந்திரங்களாலும், ஹோமஞ்செய்து மிக்கவற்றைக்காக்கைக்குப் பலியாகக் கொடுக்கவேண்டும். எறு. காண்க. (சாகலமந்திரம். என்பது. "దేవకృతస్యైనసఃమ" என்றது முதலிய வென்றுணர்க.

விஷ்ணு. విష్ణుఃమ॥ "అన్వాహృతిభిర్హుత్వా హుత్వామంత్రైశ్చశాకలైఃమ। ప్రాజాపత్యైర్హుత్వా పూజయేదథీంస్తతఃమ" = அங்கத்தை வியாகிருதிக ளால் ஹோமம்செய்து, சாகல மந்திரங்களாலும் ஹோமஞ் செய்து, பிராஜாபத்திய மந்திரங்களாலும் ஹோமஞ்செய்து, அதன்பின் அதிதிகளைப் பூசித்தல்வேண்டும். எ-று. காண்க.

தேவயாகம் முற்றிற்று.

பூதயாகம்.

பூதயாகம் கூர்மபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. கூர்மபுராணே॥ "தேவேப்யஸ்துஹுதாதன்னா ச்சேஷாமுத்தபலிம்ஹரேத்। பூதயஜ்ஞஸ்தவைப்ரோக்தோ பூதத ஸ்ரர்வதேஹினாம்" = தேவர்கட்கு ஹோமஞ்செய்து மிகுந்த அன்னத் திலிருந்து பூதங்கட்கு = உயிர்களுக்குப் பலியைக் கொடுக்க வேண்டுவது. அது பூதயாகமென்று பிரசித்தமாய்க் கூறப்பட் டது. உடம்போடுகூடிய எல்லாவுயிர்க்கும் அந்த வேள்வி திரு வைக் கொடுக்கத்தக்கது. எறு. காண்க.

ஹாரீதர். ஹாரீதஃ॥ "வாஸ்துபாலபூதேப்யோ பலிஹரணம்பூதயஜ்ஞஃ"= வாஸ்து=மனையைக் காத்திருக்கும் தெய்வங்கட்குப் பலிகொ டுப்பதே பூதயாகமாம். எறு. பலி = பலத்தைச் செய்கின்ற உணவு.

காத்தியாயனர். காத்யாயனஃ॥ "உத்ஸ்ருத்யஹவிஷாஸிச்ய ஹவிஷ்யேணஸ்ரு தாதினா। ஸ்வசாகாவிதினாஹுத்வா தச்சேஷேணபலிம்ஹரேத்" = சமைத்த அவிசில் நாலி லொருபங்கை யெடுத்துக்கொண்டு நெய்யிட்டுத் தன்சா கையின் விதிப்படி ஹோமஞ்செய்து அதனுண் மிக்கதை பூதங் கட்குப் பலிகொடுக்கவேண்டும். ஏறு. காண்க.

வைசுவதேவஞ்செய்யத்தக்கவர்.

கௌணகருத்தர்களே அத்திரிகூறினர். அத்ரிஃ॥ "புத்ரோப்ராதா ஶ்வாபுத்ரி க்ஷிஷ்யஶ்ஶ்வஶு ரமாதுலாஃ। பத்னீஶ்ரோத்ரியயாஜ்யாஶ்ச ருத்விஜைபலிகர்ணிந்" = மகன், உடன்பிறந்தார், இருத்துவிக்கு, மாணாக்கன், மகட்கொ டைதந்த மாமன், அம்மான், மனைவி, சுரோத்திரியன், புரோகி தன், என்னு மிவர்கள் பலிகரணகருமஞ் செய்யத்தக்கவராகக் குறிப்பிக்கப்பட் டிருக்கின்றார்கள். எறு. காண்க.

வழிநடப்போன்செய்யும் ஐவகைவேள்வி.

மனைக்கண் வேறு கருத்தர்க ளில்லாவிட்டால் அந்திய ஊருக்குப் போகப் புறப்பட்டவன் தானே செய்துகொண்டிருக்க வேண்டுமென்று போதாயனர்கூறினர். போதாயனஃ॥ "ப்ரவாஸங்கச்ச

తోయ స్యగృహోక్తానవిధ్యతె। పంచానాంమహతామెషాం సయజ్ఞైస్సహగచ్ఛతి "= மனையில் வைசுவதேவம்| செய்துகொண்டிருந்து, ஊர்ப்பயணம் போகத்துணிந்தவன் கௌணகருத்தர்கள் இல்லாவிட்டால் ஐவகைப்பெரும் வேள்வியோடும் வழிநடப்பன். எறு. காண்க.

பலிகரணவகை.

சௌனகர். శౌనకః॥ "అథబలిహరణమెతాభ్య శ్చైవదెవతాభ్యో శ్చ్య ఓషధివనస్పతిభ్యొగృ హ్యగృహదెవతా భ్యొవాస్తుదెవతాభ్యఇంద్రాయెన్ద్ర పురుషె భ్యొ యమాయయమపురుషెభ్యొవరుణాయవరుణ పురుషెభ్యస్సొమాయసొమపురుషె భ్యఇతిప్రతిదిశం బ్రహ్మణెబ్రహ్మపురుషెభ్య ఇతినధ్యెవ్వెభ్యొదెవెభ్య స్సర్వెభ్యొభూతె భ్యొదివాచారిభ్య ఇతిదివా నక్తంచారిభ్యఇతినక్తంచరభ్య ఇత్యుత్తరతస్సర్వథాపితృభ్యఇతి ప్రాచీనావీతీశెషం దక్షిణాయాందిశినినయెత్" = தருக்கள் மூதலியவற்றிலுள்ள அபிமானி தெய்வங்கட்கும், மனைத் தெய்வங்கட்கும், வாஸ்து தேவதைகட்கும் பலிகொடுத்து, பின்பு இந்திரகிசை மூதலிய நான்குதிசைக்கண்ணும் இம்மந்திரத்துட் குறித்திருக்கும் இந்திராதிதேவர் நால்வருக்கும் பலிகொடுத்து, அந்நான்கினடுவே பிரமனுதி தேவர்க்குப் பலியீந்து, அதன் பின்னர் விசுவதேவர் மூதலிய எல்லாத்தேவர்க்கும், எல்லாப் பூதங்களுக்கும், பகல் வைசுவதேவத்தில் பகலில் சஞ்சரிக்கும் உயிர்களுக்கும், இராத்திரி வைசுவதேவத்தில் இரவிற் சஞ்சரிக்கும் உயிர்களுக்கும், அரக்கருக்கும், வடதிசையில் பலிசெய்து, பின்பு தெற்காகத் திரும்பி, பூணூலை அபசவிய மாக்கிக்கொண்டு பிதிரரைக் குறித்து மிகுந்தபலி அந்நம் எல்லாவற்றையும் தென்திசையில் வைத்துவிட வேண்டும். எறு. காண்க,

ஆபத்தம்பர். ఆపస్తంబః॥ "అపరెణాగ్నింసప్తమాష్ట మాభ్యాముదగపవర్గము దధానసన్నిధౌ నవమెనమధ్యె గారస్యదశమై కాదశాభ్యాంస్రాగప వర్గమత్తర పూర్వదెశెగారస్యొత్తరై శ్చతుర్భిశ్శయ్యాదెశె కామలింగెనదెహళ్యా మంతరితుమలింగె నొత్తరెణాపి ధాన్యామత్తరై ర్బ్రహ్మసవనెదక్షిణతః పితృలింగెనప్రాచీనా వీత్యవాచీనపాణిసవ్యా ద్రౌద్రఉత్తరతొయథా దెవతాభ్యస్తయొర్నానా పరిషెచనం తయొరర్థభెదాన్నక్తమొత్తరెణ వైహాయసం "=வைசுவதேவ காண்டத்திலுள்ளமந்திரமூறையைக் கணக்கிட்டுக்கொண்டு இந்தச் சூத்திரத்துட் கூறியுள்ளபடி அந்தந்த எண்ணோடுங்கூடிய மந்திரத்தாலும் அந்

பூதயாகம்.

பூதயாகம் கூர்மபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. கூர்மபுராணே॥ "தேவேப்யஸ்துஹுதாத்ன்னா ச்சேஷாமப்யுத்தபலிம்ஹரேத்। பூதயஜ்ஞஸ்ஸவைப்ரோக்தோ பூதஹி ஸ்ஸர்வதேஹினாம்" = தேவர்கட்கு ஹோமஞ்செய்து மிருந்த் அந்நத் திலிருந்து பூதங்கட்கு = உயிர்களுக்குப் பலியைக் கொடுக்க வேண்டுவது. அது பூதயாகமென்று பிரசித்தமாய்க் கூறப்பட் டது. உடம்போடுகூடிய எல்லாவுயிர்க்கும் அந்த வேள்வி திரு வைக் கொடுக்கத்தக்கது. எறு. காண்க.

ஹாரீதர். ஹாரீதஃ॥ "வாஸ்துபாஃபூதேப்யோ பலிஹரணம்பூதயஜ்ஞஃ"= வாஸ்து=மனையைக் காத்திருக்கும் தெய்வங்கட்குப் பலிகொ டுப்பதே பூதயாகமாம். எறு. பலி = பலத்தைச் செய்கின்ற உணவு.

காத்தியாயனர். காத்யாயனஃ॥ "உத்ருத்யஹவிஷஸ்சைவ ஹவிஷ்யேணஷு தாதினா। ஸ்வசாகாவிதினாஹுத்வா தத்பிண்டபலிம்ஹரேத்" = சமைத்த அவிசில் நாலி லொருபங்கை யெடுத்துக்கொண்டு தெய்யிட்டுத் தன்சா கையின் விதிப்படி ஹோமஞ்செய்து அதனுண் மிக்கதை பூதங் கட்குப் பலிகொடுக்கவேண்டும். ஏறு. காண்க.

வைசுவதேவஞ்செய்யத்தக்கவர்.

கௌணகருத்தர்களை அத்திரிகூறினர். அத்ரிஃ॥ "புத்ரோப்ராதா ஏவாஷ்டௌ க்ஷிப்ரஞ்சைவ ரமாதுலாஃ। பத்னீஸ்ரோத்ரியயாஜ்யாஸ்ச ஏதேஸ்தைபலிகர்மணி"= மகன், உடன்பிறந்தார், இருத்துவிக்கு, மாணாக்கன், மகட்கொ டைதந்த மாமன், அம்மான், மனைவி, சுரோத்திரியன், புரோகி தன், என்னு மிவர்கள் பலிக்ரணகருமஞ் செய்யத்தக்கவராகக் குறிப்பிக்கப்பட் டிருக்கின்றார்கள். எறு. காண்க.

வழிநடப்போன்செய்யும் ஐவகைவேள்வி.

மனைக்கண் வேறு கருத்தர்க ளில்லாவிட்டால் அந்திய ஊருக்குப் போகப் புறப்பட்டவன் தானே செய்துகொண்டிருக்க வேண்டுமென்று போதாயனர்கூறினர். போதாயனஃ॥ "ப்ரஸ்தாநஞ்சை

தோய ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ க்ருத்வாவிஷ்யதே। பஞ்சானாம்மஹதாமேஷாம் ஸயஜ்ஞேஸ்ஸமாகச்சதி ”= மனையில் வைசுவதேவம்] செய்துகொண்டிருந்து, ஊர்ப்பயணம் போகத்துணிந்தவன் கௌணகருத்தர்கள் இல்லாவிட்டால் ஐவகைப்பெரும் வேள்வியோடும் வழிநடப்பன். எறு. காண்க.

பலிகரணவகை.

சௌனகர். ஶௌனகः॥ “ அதபலிஹரணமேதாப்ய ஸ்சைவதேவதாப்யோ ப்ருஹ்ம ஸமனஸ்பதிப்யோக்ருஹ்யக்ருஹதேவதா ப்யோவாஸ்துதேவதாப்யஇந்த்ராயேத்ய ர்யமபுருஷேப்ய யஸ்நாயஸ்யமபுருஷேப்யோவரூதாயவருண புருஷேப்யஸ்ஸோமாயஸோமபுருஷேப்யஇதிப்ரதிதிசேம் ப்ரஹ்மணேப்ரஹ்மபுருஷேப்ய இதிமருத்பதிப்யோதேவேப்ய ஸ்ருத்ரேப்யோபூதேப்யோதிவாசாரிப்ய இதிதிவா நக்தஞ்சாரிப்யஇதினக்தஞ்சரிப்ய இத்யுத்தரதஸ்ஸ்வதாபிதிருப்யஇதி ப்ராசீனாவீதீசேமம் தக்ஷிணாயாண்டிஷினயேத் ” = தருக்கள் முதலியவற்றிலுள்ள அபிமானி தெய்வங்கட்கும், மனைத் தெய்வங்கட்கும், வாஸ்து தேவதைகட்கும் பலிகொடுத்து, பின்பு இந்திரனிசை முதலிய நான்குதிசைக்கண்ணும் இம்மந்திரத்துட் குறித்திருக்கும் இந்திராதிதேவர் நால்வருக்கும் பலிகொடுத்து, அந்நான்கு வடதிசை பிரமஸ்தானி தேவர்க்குப் பலியிந்து, அதன் பின்னர் விசுவதேவர் முதலிய எல்லாத்தேவர்க்கும், எல்லாப் பூதங்களுக்கும், பகல் வைசுவதேவத்தில் பகலில் சஞ்சரிக்கும் உயிர்களுக்கும், இராத்திரி வைசுவதேவத்தில் இரவில் சஞ்சரிக்கும் உயிர்களுக்கும், அரக்கருக்கும், வடதிசையில் பலிசெய்து, பின்பு தெற்காகத் திரும்பி, பூணூலை அபசவிய மாக்கிக்கொண்டு பிதிரரைக் குறித்து மிகுந்தபலி அன்னம் எல்லாவற்றையும் தென்திசையில் வைத்துவிட வேண்டும். எறு. காண்க,

ஆபத்தம்பர். ஆபஸ்தம்பः॥ “அபரேணாக்நிம்ஸபவ்யமாத்ம மாத்ர்யானுபகமபவர்கமம் தஜானஸன்னிதௌ நவமேனமத்ய ஸாரஸ்யதஶமே தாதஶாப்யாம்ப்ராகப வர்கமத்தர பூர்வதஶாகாரஸ்யோத்தரை ர்ப்ருஹுர்ப்ருஶ்ன்யாயுதஶே காமலிங்கேனதேஹஸ்யா மஸ்தரிக்ஷலிங்கே னோத்தரேணாபி தான்யாமுத்தரை ர்ப்ருஹுனதக்ஷிணதः பித்ருலிங்கேனப்ராசீனா வீத்யுதாசீனபா ணிகுரூர்த்ராத்ரத்தரமோயதா தேவதாப்யஸ்தயோர்ஜானா ஸரிஷேசனம் தயோர்தர்ப தேதான்னத்தமேஷோத்தரேண பாஹாயஸம் ”=வைசுவதேவ காண்டத்திலுள்ளமந்திரமுறையைக் கணக்கிட்டுக்கொண்டு இக்கச் சூத்திரத்துட் கூறியுள்ளபடி அந்தந்த எண்ணுக்கூடிய மந்திரத்தாலும் அந்

తంత్రత్ తేవర్కళిన్ అటైయాళంకళైత్ తెరివిక్కుం మంత్రిరంక ళాలుం మనైయిన్ అవ్వవ్విటంకళిల్ పలివైత్తు, వేఱువేఱు పరిషేజనం చెయ్యవేండుం ఎన్ఱతు ముక్కియక్కరుత్తు. ఎనక్ కాణ్క.

మార్క్కణ్టేయర్. మార్కండేయుఃll " ఏవంగృహబలింకృత్వా గృహొగృ హపతిశ్శుచిఃl ఆప్యాయనాయభూతానాం కుర్యాదుత్సర్గమాదరాత్" = ఇల్లఱత్ తానుకియ తలివన్ మనియిల్ పలిచెయ్తు భూతంకళైత్ తిరుత్తి చెయ్వతఱ్కు మనైక్కువెళియిఱ్ కొణ్టుపోయ్ వైక్కవేణ్టు వతు. ఎఱు. కాణ్క. భూతం = ఉయిర్కళ్.

కూర్మపురాణం. కూర్మపురాణేll"శ్వభ్యశ్చశ్వపచేభ్యశ్చపతితేభ్యస్తథైవచl దద్యాద్భూమౌబహిస్స్థాన్నం పక్షిభ్యొథద్విజొత్తమాఃl" = నాయ్క్కుం, అంగా యైత్తిన్ను మవర్క్కుం, పతితర్క్కుం, పఱవైకట్కుం, మనైక్కుప్ పుఱత్తిల్ నిలత్తిన్మేల్ అన్నం వైక్కవేణ్టుం. ఎ-ఱు. కాణ్క.

మను. మనుఃll " శునాంచపతితానాంచ శ్వపచాంపాపరొగిణాంl వాయసానాంక్రిమీణాంచ శనకైర్నిర్వపేద్భువిl" = నాయ్క్కుం, పతితర్కట్కుం, నాయై త్తిన్బవర్క్కుం, కరుమవియాతి యుటైయవర్క్కుం, కాక్కైక్కుం, శిఱ్ఱుయిర్క్కుం నిలత్తిన్మేల్ మెల్ల అన్నం వైక్కవేణ్ టుం. ఎఱు. కాణ్క.

అన్నప్ పలియఙ్గత్తైక్ కొటుప్పతఱ్కురియ మంత్రిరం విష్ణు పురాణత్తుట్ కూఱప్పట్టతు. విష్ణుపురాణేll " దేవామనుష్యాఃపశవొవ యాంసి సిద్ధాశ్చయక్షొరగ దైత్యభూతాఃl ప్రెతాఃపిశాచాస్తరవస్సమస్తాయె చాన్నమిచ్ఛంతిమయాప్రదత్తంll పిపీలికాకీటపతంగకాద్యా బుభుక్షితాఃకర్మనిబంధబద్ధాఃl ప్రయాంతుతెతృప్తిమిదంమయాన్నంతె భొన్నిఃష్టం సుఖినొభవంతుll యెమాంన మాతా నపితా నబంధుర్నైవాన్నసిద్ధిన్నతథాన్నమస్తిl తత్తృప్తయెన్నంభువి జన్తవె తృప్తిమాయాంతు తృప్తింముదితాభవంతుll భూతానిసర్వాణి తథాన్నమెతదహంచ విష్ణ్వాత్మ కొన్యదస్తిl తస్మాదిదంభూతహితాయ భూతమన్నంప్రయచ్ఛామి హితాయతెషాంl చతుర్విధాళాకగణొయ ఏషతత్రస్థితా యెఖిలభూతసంఘాఃl తృప్త్యర్థమన్నంహిమయాపృథ్వీంతెమామిదంతెముదితాభవంతుll ఇత్యుచ్చార్యనరొదద్యాదన్నంశ్రద్ధాసమన్వితఃl భూమొపకారాయ గృహీసర్వాశ్రమొయతఃll = దేవర్, మనుడర్, మిరుకం, తీయ్ ఇయక్కర్, చర్ప్పంకళ్, పైత్తియర్, ప్రేతర్కళ్ = ఇవర్కళు

கருமமற்றிருப்பவர்கள், பைசாசர்கள், தருக்கள், என்னுற் கொடுக்கப்படும் பலியந்தத்தை விரும்புவோர், எறும்பு, புழுக்கள், இறகுள்ள செந்துக்கள், கருமக்கட்டிலகப்பட்டுப் பசியால் வருந்துகின்ற பிராணிகள், இவரனைவர்க்கும் என்னுல் பலியந்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவரனைவரும் திருத்தியடைந்து சுகமுற்றுவாழ்க. யாருக்குத் தாய்தந்தை சுற்றமுதலிய ஆதரவில்லையோ? யாருக்கு உண்டியில்லையோ? அவர்கள் திருத்தியின் பொருட்டு என்னுல் நிலத்தின்மேல் அந்தம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனுல் அவர்கள் திருத்தியடைந்து களிப்போடு வாழ்க. எல்லாவுயிர்களும், அந்தமும், நானும், விஷ்ணுவாகவே இருக்கின்றோம். விஷ்ணுவினும் வேறு ஒன்றுமில்லை. அதனுல் சருவபூதவடிவனுகிய விஷ்ணுவின் இதத்தின் பொருட்டு அந்தப்பூத வடிவாகிய அந்தத்தையே தருகின்றேன். அது பூதங்களின் இன்பத்தின் பொருட்டு ஆகுக. பதினன்கு உலகத்தினுள்ளும் இருக்கும் எல்லாவுயிர்க் கூட்டங்களுக்கும் திருத்தியுண்டாக வென்று, பலியந்தம் என்னுல் தாமாவார்த்து விடப்படுகின்றது. இது அவர்கட்குப் பிரீதியாகுக. அனைவரும் சந்தோடத்தோடுவாழ்க. என்றது புராணமந்திரத்தின் பொருள். இனி இம்மந்திரங்களோக் கூறி, சிரத்தையோடுபூமியின்மேல் அந்தத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஏன்னனில்? இல்லறவொழுக்கமுடையவன், எனவே மனைவியோடு கூடியிருந்து குடித்தனம் செய்பவன் அனைவர்க்கும் பற்றுக்கோடாக இருத்தலின், உயிர்களுக்கெல்லாம் உபகாரம் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

பூதவேள்வி முற்றிற்று.

பிதிர்வேள்வி.

தென்புலத்தார் வேள்வி சுருதியாற் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. श्रुतिः॥ "यत्पितृभ्यस्स्वधाकरोत्यग्नौ तत्पितृयज्ञस्सं॰ष्ठ॰ति"= தென்புலத்தார்க்கு எதனை "சுவதா" என்று கொடுக்கின்றனை? எந்தனைக் கொடுக்கின்றனை? அது பிதிர்யாகமாக விருக்கின்றது. எறு. காண்க.

காத்தியாயனர். காத்யாயனः॥ "அத்யாஹனம்ப்ரஹ்மயஜ்ஞஃபித்ருயஜ்ஞஸ்துதர்ப்பணம்। ஹோமோதைவோபலிர்பூதோநृயஜ்ஞோதிதிபூஜனம்। ஶ்ராத்தம்வாபித்ருயஜ்ஞஸ்ஸ்யாத்ப்ரேதாயாத்ரோர்த்வரிரதாபிவா" = வேதத்தை யோதுவித்தல் பிரமவேள்வி, தருப்பணமே பிதிர்வேள்வி, ஹோமமே தேவவேள்வி, பலிகொடுத்தலே பூதவேள்வி, அதிதிகளைப் பூசிப்பதே மானுடவேள்வி, சிராத்தமும் பிதிர்யாகமாகின்றது. தென்புலத்தார்க்குப் பலியிதலும் பிதிர் வேள்வியாம். எறு. காண்க. ஈண்டு அவரவர் சாகையின் படி ஏற்பாடுகள ணுண்டாயிருக்கின்றன. இங்கு கூறியிருக்கும் சிராத்தமென்பது நித்திய சிராத்தத்தைக் குறிக்கின்றது.

நித்தியசிராத்தவிதி.

நித்தியசிராத்த மெனவே "ஏகம்துபோஜமேத்விப்ரம் பித்ரூனுத்திஶ்ய தத்ஸுः। நித்யஶ்ராத்தம்தமுத்திஷ்டம் பித்ருயஜ்ஞோகதிப்ரதः" = நாடோறும் தென்புலத்தாராக் குறித்து ஒவ்வொரு வேதியனை யாயினும் உண்பித்துவந்தால் அது நித்தச்சிராத்தம் என்னப்படும். அதுவே பிதிரர்களுக்கு நற்கதியைத் தரத்தக்க பிதிர்வேள்வியாம். எறு. காண்க.

மார்க்கண்டேயர். மார்கண்டேயः॥ "குர்யாதஹரஹஶ்ராத்தம் மன்னாத்யோதகேனவா। பித்ரூனுத்திஶ்யவிப்ராம்ஸ்து போஜயேத்விப்ரமேவவா" = அங்க முதலிய வற்றாலாயினும், நீரினாலாயினும், தென்புலத்தாராக் குறித்து நாடோறும் சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும். அத்தனையாயினும் ஒருவேதியனையாயினும் உண்பிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

நித்தச்சிராத்த வகையை மச்சபுராணத்துட் குறிப்பிக்கப் பட்டது. மத்ஸ்யபுராணே॥ "நித்யம்தாவத்ப்ரவக்ஷ்யாமி த்வர்க்ஷ்யாவாஹனவர்ஜிதம்। அஹைவ தம்விஜானீயாச் சார்வணேசத்விதீர்த்திதம்" = தேவபாகம், அருக்கியம், ஆவாஹனம், இவைகளொன்று மின்றி நித்தச்சிராத்தத்தினைச் செய்ய வேண்டும். இவையெல்லாம் பார்வணச் சிராத்தத்துட் கூறப் பட்டது. எறு. காண்க.

பிரசேதர். ப்ரசேதாः॥ "நாவாஹனாக்னிகரணம் நசபிண்டனமிஷ்யதே" = நித்தச் சிராத்தத்துள் ஆவாஹனம், அக்கினிகரணம், பிண்டனம், விசர்ஜனம் இல்லையாம். எறு. காண்க.

வியாசர். வ்யாஸः॥ "நித்யஶ்ராத்தேஷ்வயமர்த்தாத்வ்யேஃத்விஜானப்யஸ்ச்யஶக்தितः।सर्वा
न्विश्वेगणांस्तथ्यक्ष्मैவாவாத்விश्यभோஜயेத்। ஆவாஹனस्वधाकार பிண்டாக்னौகரणாதி
கं। ப்ரஹ்மசர்யादिनियமோவிஶ்வேதேவாस्तथैவச।நித்யஶ்ராத்தेஷ்வயமेதा ந்யாஜ்யமன்னंப்ரக
ல்பயेத்। ததாதுபத்னீ தாंஶ்தாந்யானमस्काரैस्समர्चயेத்। ஏகமप्याशயेந்நित्यं
ஷण्णामप्यस्स्वहंगृஹீ " = நித்தச் சிராத்தத்தில் அருக்கியம், சந்
தனம் முதலியவற்றோடு சத்தியுள்ளமட்டில் வேதியரைப்பூசித்து
எல்லாப் பிரகாரமும் பொதுவாகக்குறித்து உண்பிக்கவேண்டும்.
ஆவாஹனம், சுவதாகாரம், பிண்டம், அக்கினௌகரணம், முத
லிய முக்கிய கருமங்களும், பிரமசரியம் முதலிய நியமங்களும்,
விசுவதேவர்களும் நித்திய சிராத்தத்தில் கூடாது. அந்தான
மாத்திரமே செய்யவேண்டும். சத்தியுள்ளவளவில் தக்ஷிணை
கொடுத்து நமஸ்காரங்களால் நன்றாகப்பூசிக்கவேண்டும். ஒரு
வேதியனுக்காவது தாடோறும் அந்தமிடவேண்டும். அறுதொழி
லுக்கும் உரியவனையுள்ள இல்லறத்தான் தாடோறும் இக்கருமம்
செய்யவேண்டும். எறு. காண்க. பிரமசரியநியமம் = மங்கைய
ரோடு புணராமை.

நித்தியசிராத்தத்திற்கு அனுகற்பம்.

நித்தச் சிராத்தத்திற்கு அனுகற்பத்தினைக் காத்தியாயனர்
கூறினர். காத்யாயनः॥ "ஏகमप्याशயेந्नित्यं பित्र्यயज्ञார्थसिद्धயे। ஆதैவंना
स्तीचैகस्यै भोக्तृभोज्यமथாபिवा। அभ्युद्धृत्यैयथाशक्தि किंचिदन्नंयथाविधि। वि
गृह्यாग्निமभ्युक्ष्य स्वधाकारमुदाहरेத்। ததश्चैத्राह्मणாயेति ததाधुंजीत
वाग्यतः "=பிதிரர் வேள்வியின்பொருட்டு தாடோறும் ஒருவே
தியனுக்காயினும் அந்தமிடவேண்டும். அந்தனம்கூடாவழியேனும்,
புசிப்பவனில்லாவிடினும், உணவுப்பொருள் சாலாதாயினும், தன்
உண்டியின்பொருட்டுக்குறித்துவைத்தஉண்டியில்சத்தியுள்ளமட்
டில் சிறிது அந்தத்தையெடுத்து விதிப்படி "சுவதா" காரத்
தோடு பிதிரருக்குத் தத்தஞ்செய்து அந்த அந்தத்தை யின்ன
வேதியனுக்கு என்று குறிப்பித்து வேறெடுத்துவைத்து மிக்கதை
வாய்பேசாது புசிக்கவேண்டும். எடுத்துவைத்த அந்தத்தினை அவ்
வேதியனுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும். எறு. காண்க.

அந்தனம் கூர்மபுராணத் துள்ளும் கூறப்பட்டது. கூர்மே
राणे॥ "ஶக्तஸ்யான्नस्यதாर्थाय किंचिदन्नसमाहितः। वेदतत्त्वार्थविद्विப्रा

ஸாஹல்பயேத். தத்யாந்நாரஸாந்ஸர்பிஷ மன்னாத்யேநோபகல்பயேத் பயோமூல஫லைர்வாபி பித்ரு ப்யுபரிதிமாவஹந்" = சிறிது அந்தத்தையாவது எடுத்துவைத்துப் பொருளுணர்ந்த வேதியனுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும். உள்ளவனுயிருந்தால் நாடோறும், சோறு, நீர், பால், நிழங்குவகைகள், பழவகைகள் முதலியவற்றோடு பிதிரர்க்குத்திருத்தி யுண்டாகும்படி நித்தச் சிராத்தம்செய்து வாவேண்டும். எறு. காண்க.

நித்தியசிராத்தம் முற்றிற்று.

தேவயாகம், பூதயாகம், பிதிர்யாகம், இம்மூன்றும் மூலத்துட் கூறிய வைசுவதேவம் என்றசொல்லினால் கூறியதாகப் பொருள்படுகின்றது. விஶ்வே = எல்லாரும். விசுவதேவர் எனவே எல்லாத்தேவரும் என்றபடி, எந்தயாகத்தில் பூசிக்கப்படுகின்றார்களோ? அந்தக்கருமம் வைசுவதேவமென்னப்படும். தேவயாகத்தில், "விஶ்வேப்⁴யோ தே3வேப்⁴யஸ்ஸ்வாஹா" என்று மந்திரம் கூறப்படுதலின் தேவயாகத்திற்கு வைசுவதேவமென்ற பெயர் ஒருதலையாகச் செல்லுகின்றது. ஆனால், யார்சாகையில் பூதயாகத்துள்ளும் இந்த மந்திரம் வருகின்றதோ? அவர்கட்குப் பூதவேள்வியும் வைசுவதேவம் என்னும் பெயர்க்குத்தக்கதாகவே யிருக்கின்றது. பிதிர் வேள்வியிலானலோ? "ஶ்ராத்³தா⁴ய" = சிராத்தியாயத்தினால் அப்பெயர் உண்டாகலாம். சிராத்தி நியாயமென்பது. "ஶ்ரத்³தி⁴ந்யோ யந்தி" = குடை யுடையவர்கள் போகின்றார்கள். எ-று. ஈண்டுப் பன்மையீறு யாவரும் குடையை யுடையவர்கள் என்று பொருள் படுகின்றது. கூட்டத்துள் ஒருவனே யன்றோ? குடை பிடித்திருக்கின்றான். எல்லார்க்கும் அது இல்லாமையால் சிறந்த பொருள்கோளுக்கு இடமுண்டாவதில்லை. அதனானே இலக்கணையால் சாமானியப்பொருளே நிச்சயிக்கவேண்டும். ஆகவே, குடையுடையோனைத் செல்கின்றவரனைவரும் குடையுடையவர்கள் என்னும் வழக்குள்ளது. இந்தநியாயப்படியே விசுவதேவர்களின் மந்திரங்களுண்டா யிருக்கும் தேவயாகத்தோடு கூறப்பட்டிருக்கின்ற பிதிரர்வேள்வியும் தேவயாகம் போலவே வைசுவதேவம் என்னும் பெயரை அடைகின்றது. அல்லதூஉம். மூலவாக்கியத்துள் "தை3வேநம்ச" என்பதில் "ச" என்ற உம்மை

இடைச்சொல்லால் பிதிர் வேள்வி முதலியவற்றையும் எதிரது கழீஇயதாகத்தேவயாகத்தோடுசேர்த்துக்கூறப்படுகின்றது. (எதிரது கழூஉவலெச் சமுச்சயமெனக் கூறுப).

வைசுவதேவத்தின் பயன்.

வைசுவதேவஞ் செய்தல் அன்னசமஸ்காரத்தின் பொருட்டா? புருடார்த்தத்தின் பொருட்டா? என்பது சமுசயம். "ஸ்யம் ஸ்ரோத்ஸ்யந்த்ஸ்யஹவ்யஸ்ய ஜாஸயாத்" என்ற இம்மொழியால் வைசுவதேவம் அந்த சமஸ்காரமென்றே தோற்றுகின்றது. "தாஸோனஹ ரஹணிகுர்வித" என்ற மற்றொரு வாக்கியசேடத்தால் வைசுவதேவம் புருடார்த்தம் எனவேயுடன் படத்தக்கதாக விருக்கின்றது. இவ் விருவகைப் பொருள்கோளும் ஒன்றற்கொன்று முரணுதலின் இரண்டினையும் உள்ளதாக வுடன்பட்டுக் கொள்ளலாகாது. சுற் றமென்னெனின்? வைசுவதேவம் அன்னத்திற்குச் சமஸ்க ரமென்று கொள்ளின், அன்னம் கலேமையதாகின்றது. வைசுவ தேவம் அதற்குக் குணமாகின்றது. வைசுவதேவம் புருடார்த்த மாகின்றது எனக்கொள்ளின் அவ்வைசுவதேவமே கலேமைய தாகின்றது. அன்னமதற்குக் குணமாகின்றது. அங்ஙனமாயின், ஒருயிடையமே ஓரோகாலத்தில், முதலாகவும், குணமாகவும்இருப் பது வழக்குக்கு விரோதமாகின்றது. (எனவே, அன்னத்தின் பொருட்டுவைசுவதேவம்செய்வதா? வைசுவதேவத்தின்பொருட் டுஅன்னம் செய்வதா? என்பது சமுசயக்கருத்து. சோறுசமைத் தவுடனே வைசுவதேவம்செய்யவேண்டு மென்பதனால் அன்ன சுத்தியின் பொருட்டே வைசுவதேவமென்பது பூருவபக்கம். வை சுவதேவத்தின் பொருட்டேசோறு சமைக்கப்பட்ட தென்பதே சித்தாந்தம். "தமக்கென்றலே யேற்றார்" என்பது மது). "மஹாயஜ்ஞை ஶ்சயஜ்ஞைஶ்ச ஸ்ரீயம்க்ரியதெதநுः" மஹாயாகங்களாலும், யாகங்களினா லும், இப்பிராமண சரீரம் செய்யப்படுகின்றது. என்ற மனுமொ ழியால் வைசுவதேவம் புருடார்த்தமென்றே தெரியவருகின்றது. இதுவே சித்தாந்தப் பிரமாணமாம். "ஸித்ஸ்யஹவிஷ்யஸ்ய ஜாஸயாத்" சித்தமாயுள்ள அன்னத்தின் பொருட்டு ஹோமஞ் செய்யவேண் டும் என்றவாசகம் பூருவபக்கத்தை வலுவு செய்கின்றதன்றே? எனின். அதற்கு வேறுவகையாகச் சமாதானம் உண்டாகின்றது.

"ஜுஹுயாத்" என்றது உற்பத்தி விதிவசனம். "ஹவ்யஸ்ய" என்றது விநியோகம்=செலுத்தும் விதிவசனமாம். "தாஸோதாநாஹுர ஸகுர்வீத" என்றது அதிகாரவசனம். இதனால் பூருவபக்க யுத்தி ஆற்றல்சாலாது. அல்லதூ உம், அன்னத்தின் சமஸ்காரமே வைசுவதேவம் என்னுமிடத்தில் அங்ஙஞ் செய்யும்போ தெல்லாம் வைசுவதேவஞ் செய்யவேண்டி வரும். அங்ஙனமாகா தன்றே? ஏன் அத்தினதரம் வைசுவதேவம் செய்யவேண்டும் என்றால். "ப்ரதிப்ரதானங்குணாவ்ருத்திஃ" = முதலது உண்டாகுந்தோறுங் குணம் உண்டாகவேண்டும். என்ற நியாயத்தால் அங்ஙம் முதலென்றால் அது உண்டாகுந்தோறும் அதற்குக் குணமென்று சொல்லும் வைசுவதேவமும் நேரும். வைசுவதேவமே முதல்என்பதி அது வேண்டுவதில்லை இப்படிப்பட்ட அங்காங்கிபாவ அனுகூலத்தினால் வைசுவதேவம் புருடார்த்தம் என்பதே நியாயமாக விருக்கின்றது என்பது சித்தாந்தம்.

அதனனே கிருஹ்யபரிசிட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. க்ருஹ்யபரிஷிஷ்டே॥ "ப்ரோஷிதோப்யாத்மஸம்ஸ்காரம் குர்யாதேவாவிசாரயன்" = வழிநடைப்பட்டவனு யிருப்பினும் ஆன்மசுத்தியாயுள்ள கருமத்தை விசாரஞ் செய்யாமலே ஒருதலையாகச் செய்யவேண்டும். எனவே வைசுவதேவஞ் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

கோபிலர். கோபி:॥ "யஸ்யைகஸ்மிந் காலேஹ்ரிஹியவாபச்யேயுஃ தாவதன்ய தரஸ்யாஹராத்ருதமஸ்யேனய ஸ்யைகஸ்மிந் காலேபுனஸ் புனரன்னமுபச்யேதனந்ருதேவ பலிம் யதி காந்நாநாஸாதேவைதம்பலிங்குர்வீத" = ஒருகாலத்தில் விரீஹியென்னு நெல்லினையும், யவமென்னு நெல்லினையும் கொண்டு வேறு வேறு பாகஞ்செய்தால், யாதொன்றிலுலாயினும் வைசுவதேவ ஹோமஞ்செய்தாற் போதும். ஒருகாலத்தில் அடிக்கடி பாகஞ்செய்தால் ஒருவிசை பலிசெய்தாற்போதும். ஒருகாலத்தில் பல வகையாகப் பலவிடங்களிற் பாகஞ்செய்தால் இல்லத்துந் தலைவன் அடுக்களை யிடத்திருந்துகூபலிகொடுத்தாற்போதும். எறு. காண்க. எனவே, பலதிரவியங்களா லன்னம் சமைத்தாலும், அடிக்கடி யன்னஞ்செய்தாலும், அவிபத்தரான சகோதரர் பலர் வேறுவேறு சமைத்தாலும், இல்லத்தலைவனுடைய பாகத்தில் ஒருதிரவியத்தால் ஒருநடவை வைசுவதேவஞ் செய்யவேண்

கும். "ஏன" என்ற தேற்றத்தால் பலகால் செய்யலாகாதென்று பொருள்படுகின்றது.

வைசுவதேவம் முற்றிற்று.

மாறுடவேள்வி.

அதிதிபூசை யென்னும் ஓர் வேறு பெயராயுடைய மாறுடவேள்வி கூறப்படுகின்றது. ஆதித்தியம்=விருந்தோம்பலே மாறுடவேள்வி யென்று காத்தியாயனராற் கூறப்பட்டது. காத்யாயனம்॥ "அத்யாபனம்ப்ரஸ்துயஜ்ஞ இதியஜ்ஞஸ்துதர்பணம்। ஹோமோஜைவோபலிர்பூதோ நரயஜ்ஞோதிதிபூஜனம்" = இதனுரைமேலே கூறப்பட்டது.

சுருதி. க்ருஹ்॥ "யதாப்ராஹ்மணேப்யோன்னம் ததாதிதன்னுமய்ய யஜ்ஞஸ்ஸந்திஷ்ட்டதே" அந்தணர்க்கு அந்தானத்தை செய்வதே மாறுட வேள்வியாக விருக்கின்றது. எ-று. காண்க.

போதாயனர். பாஷ்யம்॥ "அபூரசூத்ராப்ராஹ்மணேப்யோன்னமத்வா நூலஸ்தானாநி ஹோத்தேனமன்னுமய்ய ஜ்ஞஸ்யவாப்நோதி" = கபோதமும் வெறியர்க்கு அந்தானம் செய்யவேண்டும். நெய்ந்ரு, பழம், கரும், கறி, இவற்றுள் ஏதேனும் கொடுக்கவேண்டும். அங்ஙனம் கொடுத்தவன் மாறுடவேள்விப் பயனை அடைவன். எ-று. காண்க.

காய்க்ருஹ்யஜி. க்ருஹ்யஜி॥ "திஷ்ட்டன்னம்புக்ஷ்யன்னாதி ஸுபதாரமுதாபி ஸுஸ்தாயிநீமாத்ரயாஜ்ஞ மஸ்பாத்ரமுதாபிவா" = நிறைந்த பிச்சைச் சோறும் நிறையாயிருந்தும் நறுங்கஞ்சியாயிருந்தும், இரண்டு பில்லாவழி ஒரு சொம்பு எலுமிச்சையாயிருந்தும் எப்போதும் கொடுக்க வேண்டும். எ-று. காண்க.

கூர்மபுராணம். நாந்ருஸிம்ஹே॥ "ஸுபத்காரமுதாஸ்ரோனாதிஷ்டாஸ்ரோனாசக்தி தோ திவ்யே। மதுஸ்ரோனஸ்ரோனேஸ்ரோ யுஷ்டோதாரமோஸ்ரோ" = நித்தமும் இருநிறப்பானம். வந்த விருந்தினரை அதிதியை = பரமேச்சுரனுடையவடிவமாகக்கொண்டு, அவர்களுக்குநறுங்கஞ்சியாயினும், அந்நெய்த்தையாயினும், பிச்சையையாயினும் சக்தியுள்ளவரையில் கொடுக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

அந்தப் பிச்சை முதலியவற்றி னிலக்கணத்தினை மனுகூறினர். மநுஃ॥ "ப்ராஸமாத்ரம்பவேத்பிக்ஷா அக்ரம்ப்ராஸசதுஷ்டயம்। அக்ரம்சதுர்ஷுசிக்ருத்ய ஹஸ்தகாரோஉதியதே" = பிச்சையென்பது விழுங்குமளவானசோறு, அது ஒருபிடிசோறு. அக்கிரம் என்பது நான்குபிடிசோறு. அந்த அக்கிரம் நான்குகூடியது ஒரு ஹஸ்தகாரமென்னப்படும். அது பதினறுபிடிசோறு. என்று விதிக்கப்படுகின்றது. எறு. காண்க.

வந்த விருந்தினரை எப்போது பெறுவோமென்று எதிர் பார்த்து முன்றில் = மனைவாயிலில், சிறுபொழுது காத்திருக்க வேண்டும். என்று மார்க்கண்டேய புராணத்துட் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மார்கண்டேயபுராணே॥ "ஆசம்யசகதம்கர்த்தா த்வாரிஜ்ஞோத்வாரவலோகநம்। மஹூர்த்தஸ்யாஷ்டமம்பாக மதேஷ்யேஹ்யதிதிர்பவேத்" = ஆசமனஞ் செய்து பின்பு கடைவாயிலிற்சென்று எதிர்பார்த்துநின்று, கால் நாழிகைவரையில் விருந்தினர் வருவாரோ? என்று காத்திருக்க வேண்டும். எறு. காண்க.

விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "ததோகோதோஹமாத்ரம்வா காலம்திஷ்டே த்க்ருஹாங்கணே। அதிதிர்க்ரஹணார்த்தா ய தமூர்த்வம்வாயதேச்சயா" = பின்னர், பசுவின்பால் கறக்கும்பொழுதளவாயினும், விருந்தினர்வரவைப் பெற்றுக்கொள்ளும்வரையில் மனைவாயிலின் முற்றத்தில் காத்திருக்கவேண்டும். அல்லது இச்சையுள்ளவரையிலாயினும் காக்கலாம். எறு. காண்க.

மானுடவேள்வி முற்றிற்று.

இங்ஙனமாக. "ஸந்த்யாஸ்நானம்" என்றமூலத்துள் நீராடல் முதல் விருந்துபசரித்தல் வரையிலுமுள்ள கருமங்கள் விரித்துரைக்கப்பட்டன.

ஈண்டுமூலத்துட் கூறப்பட்ட கருமங்களைக் கணக்கிட்ட வழி ஏழாகத்தோற்றுகின்றது. ஆறுஎன வசனத்துட் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கணக்கின் விரோதத்திற்குப்பரிகாரம் என்னெனில், "ஸம்ஹாரந்யாயஃ" =சம்மார்க்க நியாயத்தால் உத்தேசத்தைப் பொருந்திநிற்குங் கணக்குசொல்லப் புகுந்த இச்

சைக்கு விடயமாகாது. ஆதலின் அந்தவிரோதம் விலுவத்தக் கதல்லவாம். எந்தக்கருமம் உத்தேசத்தைப் பொருந்தியுள்ள தோ? அதனை நாடோறும் செய்யத்தக்கது என்று அக்கருமங்கட்கு நித்தியத்தன்மை விதிக்கப்பட்டிருத்தலின்.

சம்மார்க்கநியாயமென்பது. பூர்வமீமாம்ஸைஜைமினிசூத்திரம். கூ – வது. அத்தியாயத்துள் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அதிகரணத்திற்குவிடயவாக்கியம் வருமாறு. சுருதி. శ్రుతిః॥ జ్యోష్టోమే ధాన్యధిక్షేణ గ్రహంగృహ్ణాతి" அக்கினிட்டோம யாகத்துள் தசாபவித்திரத்தால் கிரகத்தைத்தொடைக்கின்றான். எனவேபவித்திரமுடியிட்ட தருப்பைகளால் வேள்விக் கருவியாய் "சோமவிரதம்" முதலியவற்றினைச் சேகரித்து வைப்பதற்கு ஆதாரமாயுள்ள மரப்பாத்திரங்களைத் தொடைத்துச் சுத்தஞ்செய்கின்றான். எறு. காண்க.

சண்டுவினு = சமுசயமாவது, இந்தச்சம்மார்க்கம், ஒருகிரகம்=ஒருபாத்திரத்திற்கா? எல்லாவற்றிற்குமா என்பது.—அன்றியும் இவ்விடத்தே உத்தேசியம் = வகுத்துக்கொண்ட, பொருளைப் பொருந்தியிருக்கும் எண், சொல்லுதற்கு குறிக்கப்பட்டதா? இல்லையா? என்ற ஆராய்ச்சியும் உண்டாகின்றது. (கிரஹம் என்பது வகுத்துகொண்ட பொருண்மொழி. ஒருமை யீற்றால் உணரப்படுகின்ற ஒன்றின்றன்மையென்கின்ற எண்ணிக்கை (விவக்ஷிதம்) சொல்லக்கருதியதா? அல்லவா? சொல்லக் கருதியதாயின் ஒரே கிரகத்தைத் தொடைக்கவேண்டிவரும். கருதாதது ஆயின் எல்லாக்கிரகங்களுக்கும் அந்தச் சம்மார்க்கஞ்செய்ய வேண்டிவரும். என்ற ஆராய்ச்சியே சமுசயத்தின் காரணம். என்பது கருத்து).

சுருதி. "శ్రుతిః॥ పశునాయజేత" = பசுவால் வேள்வி செய்ய வேண்டும். எ-று. இதனுள் "పశునా" = என்றமொழியில் ஒருமையீற்றால் உணரப்படுகின்ற ஒன்றின்றன்மையென்று வகுத்துக் கொண்ட எண் சொல்லக்கருதியதென்று எவ்வாறு உடன்பட்டிருக்கின்றதோ? அவ்வாறே "గ్రహంగృహ్ణాతి" என்ற இடத்திலும், கிரகத்தின் ஒருமைத்தன்மை சொல்லக்கருதியதே யாகின்றது.

ஆதலின், ஓரேகிரகத்தையே தொடைத்தல்வேண்டும். என்பது பூருவபக்கம்.

பசுவுக்கு இந்த வாக்கியத்தினனே வேள்விச்சம்பந்த முண்மை அறியப்படுதலினலும், யாகமென்னு முதற்பொருளுக்குப் பசுவானது குணம் = அங்கமாயிருத்தலாலும், எத்தனை அங்கமுள்ளனவோ? அத்தனை முதற்பொருளைப் பெற்றுக்கொள்வது இல்லாமையாலும், எத்தனை பசுவால் யாகஞ் செய்ய வேண்டியது? என்ற வரம்பறுத்தலாய வினவுண்டாயின் அதனை வரம் பறுக்கும் பசு என்னும் மொழியின் ஒருமையீற்றினல் உணரப்படுகின்ற ஒன்று என்னும் எண் அவ்விடத்துச்சம்பந்தப் படுகின்றது. ஆதலின், முதற்பொருளுக்கு அங்கமாக எடுத்துக்கொள்ளத்தக்க பசுவாசகத்தைப் பொருந்திய ஒன்றென்னும் எண் சொல்லக் கருதியதாவது தகுதியாகவே யிருக்கின்றது. அந்த எடுத்துக் காட்டினல் "ग्रहंसम्मार्ष्टि" என்ற இடத்திலும் அங்ஙனம் கூறலாகாது. ஏனெனில்! கிரகங்களுக்கு மற்றொருவேதவுரையால் யாகசம்பந்த முண்மையறியப் படுதலினலும், சம்மார்க்க வாக்கியத்துள் = எனவே "ग्रहंसम्मार्ष्टि" என்றவுரையில் "ग्रहं" = என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபுடையவைதிகமொழியால் சம்மார்க்கமென்னுங் கருமத்தைக் குறித்துக் கிரகமென்னும் மரப்பாசனத்திற்கு (பாசனம் = பாத்திரம்) முதன்மைஉணரப்படுதலினலும், ஒவ்வொருமுதற்பொருளுக்கும் அங்கமாகியசம்மார்க்கமென்னுங்கருமத்தை அடிக்கடிசெய்துவரவேண்டியிருத்தலாலும், எத்தனைக் கிரகங்களைச்சம்மார்க்கஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் வினதோன்றுமலே யிருத்தலாலும் வகுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கிரகத்தைப்பொருந்திய வொருமை எண்சொல்லக் கருதியதல்ல. அதனல், கிரகங்களெல்லாவற்றினையும் சம்மார்ச்சனம் செய்யவேண்டுமென்பதே சித்தாந்தமாம், இதுவே சம்மார்க்க நியாயமாம். இந்த நியாயத்தினல் இவ்விடத்தும் வகுத்தெடுத்துக்கொண்ட சந்திமுதலிய கருமங்களைப் பொருந்தியே ஆறு என்னும் எண்சொல்லக்கருதியதல்லவாம்.

பின்னர் கூறப்படுகின்றது. இப்பராசரமிருதியில் வேறுவிதியுரையால் சந்திமுதலிய கருமத்திற்குப்பெரும்பாலும் வழக்க

மின்மையால், இவ்வுரையானே நித்தியத் தன்மையுண்டாகிய அவற்றினுடைய தோற்றத்திற் கொள்ளத்தக்கதனேப்பொருந் துகையினுல் "பசுவின் ஒருமைத்தன்மை" போலவே எண் வகுத்துக் கோடல் சிறந்த வாருகின்றதென்னின்? முன்னர் யாம் கூறியுள்ளவாறு, "சந்தியாஸ்நாநம்" = சந்தியோடு கூடிய நீராடல் என்று சந்திசெய்தலின் அங்கமாகிய ஸ்நாநத்தோடு கூடிய அங்கியாகிய சந்தியொன்றெனக் கணக்கிடப்படுதலினுல் இவ்விடத்து, ஆறுஎன்ற எண் முரணுவதில்லே யென்றுணர்க. சந்தி முதலியவற்றின் நித்தத் தன்மையும் வேள்வித் தீமுத லிய கருமங்களேப் போலவே தேகமுள்ள வாயில் செய்யத் தக்கதாகவே யுணரப்படுகின்றது. பிழைத்திருக்கும் வாயில் அதிகாரியாயிருத்தல் வேண்டுவதும். "ఽనెదినె" என்ற அடுக்கு மொழியின் "வீப்ஸா" கலப்பினுல் பொருள் படுகின்றது. எவ் வாறு "వసంతెవసంతెజ్యోతిషాయజెత" = என்புழி, "వసంతెవసంతె" என்ற அடுக்குமொழி கலப்பினுல் ஒவ்வொரு இளவேனிற் பருவத் திலும் வேள்வி செய்யவேண்டுவ தென்று நித்தியத்தன்மை வெளிப்படுகின்றதோ? அவ்வாறே மூலத்துள்ளும் "ఆథ్యం వైశ్వదెవంన మట్కాఽణిదినెదినె" எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அடுக்கு மொழி=ஆமிரேடிதம் = துவிர்வசனம் என்பன வொரு பொ ருட்கிளவி. (கூகூ)

அதிதி இலக்கணம்.

మూ॥ ఇష్టొవాయదివాచ్వెష్యొ మూర్ఖొపండితఏవవా
సంప్రాప్తొ వైశ్వదెవాంతె సొతిథిస్స్వర్గసంక్రమః. ॥౪౦॥

என்பது. அதிதி = விருந்து எப்படிப்பட்ட இலக்கணமு டையவன் என்றுவிஞய வழிக் கூறப்படுகின்றது.

(இ-ள்). நட்பினனேயாக, பகைவனேயாக, கயவனேயாக, புலவனேயாக வைசுவதேவ கருமமுடிவில் வருபவன்யாரோ? அவனே விருந்தினனும். அவனே சுவர்க்கம் புகுவிப்பவனும். எ-று.

"ఇష్టః" = நண்பினன் முதலியோரை யுண்பிக்க வேண் மென யாஞ்ஞவல்கியராற் கூறப்பட்டது. యాజ్ఞవల్క్యః॥ "భొజ యెదాగతాన్కాలె సఖిసంబంధిబాంధవాన్" = காலத்திற்கு வந்த நட்பி

னர், சம்பந்த முடையவர், சுற்றத்தார், இவர்களே யுண்பிக்க வேண்டும். எ – று. காண்க. துவேஷத்திற்கு விஷயமானவன் "த்வேஷ்யஃ" = பகைக்கு முன்னிலையானவன். அல்லது, பகைக்கின்றவன். இவனே யுண்பித்தல் மனுவால் விலக்கப்பட்டது. மநுஃ॥ "காமமப்யர்ச்சயேன்மித்ரம் நாபிரூபமபித்விஷம்। த்விஷதாமிஹவிருத்த்யை பவதிஹ்யேவ நிஷ்பலம்" = நண்பனே நன்முக உபசரிக்கவேண்டும், பகைவன் தக்கோனு யிருப்பினும் பூசிக்கலாகாது. பகைவனுண்ட வுண் வீணுகின்றது. எ–று. காண்க. இவ்விரண்டு மிருதிமொழிகளால் அன்னதான விடயத்தில் நட்பியாவனே? பகையாவனே? தெரிந்து கொள்ளவேண்டுவது ஒரு தலையாகின்றது. அவ்வாறே விருந்தினனுகவந்தவனும் நண்பனே? பகைவனே? என்று விசாரித்தல் வேண்டுமோ? என்னும் விஞத்தோன்றியவழி, விருந்தினர் விடயத்தில் அவ்விசாரம் வேண்டாவென் றுணர்த்தவேண்டி நண்பினனுகவாயினும், பகைவனுகவாயினு மெனக் கூறப்பட்டது.

"மூர்க்ஷஃ" = கயவன். இவனுக்கு உண்பித்தல் கூடாதென வேறுமிருதியில் விலக்கப்பட் டுள்ளது. ஸ்மृத்யந்தரே॥ "நஷ்டசௌச்ரத ப்ரஜ்ஞே விப்ரவேஷவி வர்ஜிதே। தீயமானம்ருதத்வன்னம் கிமயாமம்ருதம்கृதம்" = சுத்தவொழுக்கமில்லாதவன், ஞான்பு கெட்டவன், வேத மோதலை யொழித்தவன், இப்படிப்பட்ட வேதியனுக்குக் கொடுக்கும் அன்னம், நான் என்னபாவஞ் செய்தேன் என்று அழுதலைச் செய்கின்றது. "பண்டிதஃ" = இது நல்லது இது கெட்டது என்றுபகுத்தறியவல்லஅறிவு "பண்டா" = "பண்ட" என்னப்படும். அதனையுடைவன் பண்டிதன் = பகுத்தறியும் மறிவுடைவன். எனவே புலவன் என்பது கருத்து. புலமையை யுடைய அறிஞனையே உண்பிக்க வேண்டுமென மனுவினுற் கூறப்பட்டது. மநுஃ॥ "த்ரைவித்யாயைவதேயானி ஹவ்யகவ்யானிதாத்ருபிஃ। ஆர்ஷாத்தமாயவி ப்ராய தத்தைஷத்தம்மஹாபலம்" = வேதமோதி மிகவுந் தக்கோனுயுள்ள வேதியனுக்கு அவ்விய கவ்வியங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். அவனுக்குக்கொடுக்கப்பட்டதனல் பெரும்பய னுண்டாம். எ – று. இவ்விரண்டுமையால் தென்புலத்தாரைப்பற்றிய சிராத்தமுதலிய் கருமங்களில் புலவன்யாரோ? கயவன் யாரோ? என விசாரிக்குமிடத்து வைகுவதேவத்தின் முடிவில்வந்த அதிதியையும் விசாரிக்கவேண்டு

மே என்னும் விஞவந்தவழி அங்ஙனமாகாது என விலக்குதற் பொருட்டு விருந்தாகவந்தவன் கயவஞயினும் புலவ ஞயினு மெனக் கூறப்பட்டது.

"వైశ్వదేవాంతె" = வைசுவதேவத்தின் முடிவில்எனவே தே வயாகம், பூதயாகம் முடிந்தபின்பு கால்நாழிப்பொழுதில் என்று பொருளுரைக்க வேண்டும். அதற்குப் பிரமாணமாக "ముహూ ర్తస్యాష్టమంభాగం" என்ற மார்க்கண்டேய புராண வுரைமூன்னரே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதனனே இக்காலத்தில் வருவ தே அதிதிக்குஇலக்கணம் வேறல்ல என்றுணரத்தக்கது.

"స్వర్గసంక్రమః" = ஒருபொருள் எந்தக்கருவியால் அடையப் படுகின்றதோ? அது "சங்கிரமம்" என்னப்படும். சுவர்க்கத்தி னுடைய சங்கிரமம். என்வே, சுவர்க்கமடைவதற்கு ஏது என் பது கருத்து.

அங்ஙனம் அசுவமேத பர்வத்துள்ளும் கூறப்பட்டது. ఆశ్వమెధికెపర్వణి॥ "క్షుత్పిపాసాశ్రమార్తాయ దెశకాలాగతాయచ। సత్కృత్యాన్నం ప్రదాతవ్యం యజ్ఞస్యఫలమిచ్ఛతా" = வேள்விப் பயன் என்பது சுவர்க் கம். அதனைத் தனக்கு வேண்டுமென்று விரும்புவோன் செய் யத்தக்கது என்னையெனில்? பசியோடும், தாகத்தினோடும் இளைப் போடும், துன்பமுற்றவனுய் வைசுவதேவத்தின்முடிவில் தன்ம னைக்குவந்த உண்டிவிருப்பமுடையவனை உபசரித்து அவனுக்கு அந்நமிடவேண்டும். எறு. காண்க. (சஅ0)

మూ॥ దూరాధ్వాపగతంశ్రాంతం వైశ్వదెవఉపస్థితం
అతిథింతంవిజానీయా న్నాతిథిర్యస్యమాగతః. ॥४८॥

என்பது அவ்விருந்தினரை வருத்துணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) நெடுந்தூரம் நடைந்திளைத்து வந்து வைசுவதே வகாலத்திற்றன்னையடைந்தவனை விருந்தினனாக உணரத்தக்கது. முன்வந்தவன் அதிதியல்லன். எறு.

"దూరాధ్వాపగతం" = தூரமான வழி நடந்துவந்தவன். என் பது. அயலூரிலிருந்து வந்தவன் என்றகருத்து "శ్రాంతం" = துன்பமுற்றவன் என்பது பசிதாகங்களால் வருத்த முற்றவன் என்றகருத்து. இங்ஙனமாதலின் வியாசரும் கூறினர். వ్యాసః॥

"அதிமாத்ராகதஶ்சாபி[1]ஂஶுத்ருஷ்ணாஶ்ரமகர்ஶிதஃ। யஶ்சபூஜ்யஶ்சதிதிஸ்தமுபகாரபரஃ ஸதா" = நெடுந்தூரத்திருந்து வந்தவன், விடாயடைந்தவன், பசிதாகத் துன்பத்தால் வாடினவன், யாவனோ? அந்த அதிதி நன்முக வுபசரிக்கப்படத் தக்கவன். அந்தவிருந்துபசரிப்பு "பூபத்தம்பம்" இல்லாத வேள்வியேயாம். எ-று காண்க.

"நாதிதிஃபூர்வமாகதஃ" = முன்வந்தவன் விருந்தினனல்லன். எனவே என்று வந்தானோ? அன்று அவன் விருந்தின னல்லன் தன்றி மறுநாள் விருந்தினன் என்னப்படான் என்பதுகருத்து. அங்ஙனம்மனுகூறினர். மனுஃ॥ "ஏகராத்ரம்திஹிநிவஸன்னதிதிர்ப்ராஹ்மணஸ்ஸ்மிருதஃ" ஒரு இரவு யிருந்த வேதியனல்லனோ? அதிதியென்று கூறப்படுகின்றான். எ-று. காண்க,

"வைஶ்வதேவஉபஸ்திதம்" = வைசுவதேவ காலத்திற்கு உதவினவன். எனவே அன்றுவந்தவன் என்றகருத்து. சாயுங்காலத்திலானோ? வைசுவதேவத்துள்ளும் ஒவ்வொரு காலத்தில் வந்தவனும் விருந்தினனேயாம். அங்ஙனம் மனுகூறினர். மனுஃ। "அப்ரணோத்யதிதிஸ்தாயம்ஸூர்யோஃஸ்தமயேகிநா। காலேப்ராப்தஸ்தவைகாலோ நாஸ்யாஶ்நன்க்ருஹேவஸேத்" = மாலைப்பொழுதில் சூரியனு லடைவிக்கப்பட்ட விருந்தினன் இல்லறத்தானால் தள்ளப்படாதவனும். காலத்திலாயினும் அகாலத்திலாயினும் வந்தவன் இவனுண்டியை உண்ணுமேலே இவன் மனையிலிருக்கலாகாது. எறு. காண்க. சூரியனு லடைவிக்கப்பட்டவன் எனவே வேறு இடம் போவதற்கு அனுகூலமில்லாது அஸ்தமான சமயத்தில் மனைக்குவந்தவன் என்பது கருத்து.

யாஜ்ஞவல்கியரும். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "அப்ரணோத்யதிதிஸ்தாய மபி வாகூச்சதிணோதகைஃ" = மாலையில் விருந்தாகவந்தவனைத் தள்ளிவிடலாகாது. சொல்லாலாயினும், நிலத்தாலாயினும் எனவேபடுக்க இடமுதலிய உதவுதலினாலாயினும், திரணம் = உண்ணத்தக்கவொரு சிறுபொருளாலாயினும், அல்லது பாய்முதலியவற்றாலாயினும், நீரினாலாயினும் உபசரிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

பிரசேதரும். ப்ரசேதாஃபி॥. "யஸ்தாயம்வைஶ்வதேவாந்தே ஸாயம்வாகூருஹமாகதஃ। தேவவத்பூஜநீயோஸௌ ஸூர்யோத்தஸ்தாதிதிஸ்ஸ்மிருதஃ" = யார் மாலை வைசு

வதேவத்தின் மூடிவிலாயினும், மாலைப்பொழுதிலாயினும், மனைக் குவருவானே? அவ்விருந்தினன், சூரியோடன்=சூரியனுல்லடை விக்கப்பட்டவன் என்னப்படுகின்றன். அவனைக்கடவுளைப் பூசித் தாற்போலும் பூசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க. (சகஅ)

மூ॥ நைகக்ராமிண மதிதிம் நகருஷ்ணீதக்தாசன
அனித்யமாகதாயஸ்தா தஸ்மாததிதிருச்யதே. ॥ரஅபு॥

என்பது, நெடுந்தூர நடந்துவந்தவன் என்றதன் உட்பிரி வை யுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்). தானுள்ளதோ சூரிலிருப்பவன் விருந்தினனாக வந்தால் அவனைக் கொள்ளலாகாது. நித்தம் வராதவன் யார் அவனே விருந்தினனும். எறு.

"அதிதிः" = யார்க்குத் திதியில்லையோ? அவனேஅதிதி. அங்ஙனம்இயமன் கூறினர். யமः॥ "திதிபர்வோத்ஸவாஸ்ரேஷ்ட்யுக்தாயேனமஹாத்மனா। ஸாதிதிஸ்ர்வபூதானாம் ஶேமாநப்யாகதாஸ்மிதः" = எந்தப்பெரியோனல் திதிகள், பருவங்கள், திருவிழாக்கள் விடப்பட்டுள்ளனவோ? அவன் எவ்வுயிர்களுக்கும் அதிதியாக விருக்கிறன். ஏனையர் அப்பியாகதர் என்றுணர்க. எனவே மனுவாதி, யுகாதி, அமாவாசை, பூரணை, சங்கிராந்தி முதலிய விசேட திதிகளில் பொருளிச்சையால் யார்வருகின்றார்களோ? அவர்களே அப்பியாகதர் என்னப்படுவர். அப்படிப்பட்ட விசேடதிதிகளில் பொருளிச்சையொழித்து, எப்போதாயினும் ஒருகால் பசிதாகங்களைப் பொறுக்கமாட்டாது வந்தவனே விருந்தினன் என்னப்படும். இங்ஙனமாக, ஓரூரிலுள்ளவனு யிருந்தால் எல்லா விசேடதினங்களிலும் வந்து போகின்றன் ஆதலின் அவன் அதிதியல்லன். யார் அயலூரிலிருந்து எங்கோ செல்பவனைய் இடங்குறியாமல்பசித்து எப்போதும் வராதவனுக இருந்து வருகின்றனே? அவனே விருந்தினன். ஏனையன் அல்லன்.

அங்ஙனம் விஷ்ணு புராணத்துட் கூறப்பட்டது. விஷ்ணுபுராணே॥ "அஜ்ஞாதகுலநாமான· மன்யத்ஸ்தமுபஸ்திதம்। பூஜயேததிதிம்தஸ்ய தைகக்ராமனிவாசினம்। அகிஞ்சனமஸம்பந்த மன்யதோஹாதுபாகதம்"=குடி, பெயருணரப்படாதவனுய், வேற்றிடத்திருந்து வந்தவனுய், ஓரூரிலில்லாதவனுய்,

அயலானாய், தனக்குச் சம்பந்த மில்லாதவனாய், உண்டிக்கு வழியற்றவனையுள்ள இவ்விருந்தனனை நன்முகப் பூசிக்கவும். எ-று. காண்க.

மார்க்கண்டேயர். மார்கண்டேயः॥ "அமித்ரமதிதिंயस्य नैकग्रामनिवासिनः। अज्ञातकुलनामानं तत्कालसमुपस्थितं। बुभुक्षुमागतंश्रान्तं यश्च मानमकिंचनं। ब्राह्मणंप्राहुरतिथिं सपूज्यश्शक्तितोद्विजैः" = நட்பொருமை யில்லாதவனும், தன்னூரி லில்லாதவனும், குடி-பெயர் அறியாதவனும் அந்தப்பொழுதினுக்கு உதவினவனும், பசியாவினைப்பினையடைந்து சிறிதும் வேறுமார்க்கமில்லாது சோறிரப்பவனும் யாரோ? அவனை விருந்தினனுகிய வேதியனுகக் கூறுவர். அவனை இருபிறப்பாளர் சக்தியுள்ளமட்டில் உபசரிக்க வேண்டும். எ-று. காண்க.

மனு. मनुः॥ "नैकग्रामीणमतिथिं विद्यंसांगतिकंतथा। उपस्थितंगृहेविद्याद्भार्य्ययाग्न्योपिवा" = ஒரூரி லிருப்பவனும் பழக்கச் சம்பந்தமுடையவனும், அவ்வூரில்தானே மனைவி, மனை, வேள்வித் தீயுடையவனும் ஆகிய வேதியன் அந்தத்தின்பொருட்டு வந்தால் அவன் விருந்தினன் அல்லன். (எனவே தன்னூரி லிருக்கிறவன் அதிதிதருமத்தோடு வந்தாலும் அதிதியல்லன் எப்போதாயினும் தன்னோடு சேர்ந்து பார்த்திருந்தாலும் அதிதியல்லன், எங்கேனும் ஓரிடத்தில் அதிதி தருமத்தோடு வந்தவனும் அதிதியல்லன். பிறவெனில்? தன்னுடாயினும், வேறுநாடாயினும், மனைவி, வேள்வித் தீயில்லாத விடங்களில் அதிதிதருமத்தோடு வந்தவன் யாரோ? அவனே அதிதியாம்). எ-று. காண்க. (சஉஉ)

விருந்தினர்க்குச்செய்யுமுபசாரம்.

மா॥ अतिथिंतत्रसंप्राप्तं पूजयेत्स्वागतादिना
आस्यासनप्रदानेन पादप्रक्षालनेनच. ॥४३५॥
श्रद्धयाचान्नदानेन प्रियप्रश्नोत्तरेणच
गच्छंतंचानुयानेनप्रीतिमुत्पादयेद्गृही. ॥४४५॥

என்பன விருந்தினர் இலக்கணத்தினைக்கூறி அவர்கள் வந்த பொழுது செய்யத்தக்கனவற்றைக் கூறுகின்றன.

(இ-ள்). வைசுவதேவ முற்றியவுடனே வந்த அதிதியை நல்வரவு வினவி யழைத்துவந்து அருக்கியம், ஆசனம் கொடுத்து, கால் அலம்பி, சிரத்தையோடு உண்டியா லுபசரித்து அன்போடுங் கூடியமுகமன் = உபசாரமொழிகளைக்கூறி அவன் போர்கையில் சிறிதுதூரம் பின்சென்று இல்லறத்தான் விருந்தினனுக்கு அன்பை யுண்டாக்க வேண்டும் எ-று. காண்க. இது அந்தணர் விடயம். என்க.

"யத்ப்ராஹ்மணேப்யோ ந்நம்ததாதி" என்ற சுருதியாலும், "அஹரஹர்ப்ராஹ்மணேப்யோ ந்நம்ததாத்" என்ற மிருதியாலும் எடுத்துக்கூறப்படுதலின் அரசன் முதலியோர் விடயத்திலாயினே? அந்தணன் மனையில் விருந்து உபசரித்தலைப் பெறுதற்குத் தக்கவரல்லர். உணவுமாத்திரம் பெறலாம் என்று மனுகூறினர். மநுஃ॥ "ப்ராஹ்மணஸ்யத்வநதிதிர்க்ருஹேராஜந்யஉச்யதே। வைச்யஶூத்ரௌஸகாவைவ ஜ்ஞாதயோகுருரேவச।யதிஶ்ரோதிதிர்ஹ்ருஹேணத்ரியோகுருஹமாவ்ரஜேத்। புக்தவத்ஸுச்விப்ரேஷுகாமந்தமபிபோஜயேத்। வைச்யஶூத்ராவபிப்ராப்தௌ குடும்பேதிதிர்குரூ। போஜயேத்ஸஹபுத்ரைஸ்தாவாநஶ்நம்ஸ்யம் ப்ரகல்பயேத்। இதராநபிஸக்ஷ்யாதி நும்ப்ரீத்யாகுருஹமாகதான்। சக்ருத்யாந்நம்யதாஶக்தி போஜயேத்ஸஹார்ச்சயா"=அந்தணன்மனைக்கு வந்த அரசன் அதிதியல்லன், வைசியன், சூத்திரன், நண்பினன், ஞாதி, ஆசிரியன், சுற்றத்தினர் இவர்களுள் யார்வரினும் அதிதியல்லர். அரசன் அதிதி தருமத்தோடு வேதியன் மனைக்குவந்தால் வேதியர் உண்டபின்பு அந்தக்ஷத்திரியனை நன்முக உணவா லுபசரிக்கவேண்டும். அதிதிதருமமுண்டாய் வைசிய சூத்திரர் வந்தார்களாயின், தன் பரிசனங்களோடு அவர்களை யுண்பிக்கவேண்டும். ஏனைய நட்பினர் முதலியோர் நண்பினுல் இல்லத்திற்கு வந்தால் மனைவியோடும் அவர்களைச் சத்தியுள்ளவரையில் உபசரித்துஉண்பிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

ஆசன முதலியன வுதவி யுபசரிப்பதிலுள்ள சிலவிசேடங்களை மனுகூறினர். மநுஃ॥ "ஆஸநாவஸதௌஶய்யா ஶநுவ்ரஜ்யாமுபாஸநம்। உத்தமேஷூத்தமங்குர்யா தீநேஹீநம்ஸமேஸமம்" = ஆசனம், உறையுள், படுக்கை, பின்போதல், உபசரித்தல், இவைகளை யுத்தமர் விடயத்தில் உத்தமமாயும், தாழ்ந்தவர்கட்குத் தாழ்வாயும், ஒத்தவர்க்கு ஒத்தபடியாயும் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க. (சஉ) (சச)

விருந்துபசரியாவழி வருங்குற்றம்.

மூ॥ அதிதிர்யஸ்யభగ్నాశో గృహాత్ప్రతినివర్తతె
పితరస్తస్యనాశ్నంతి దశవర్షాణిపంచచ. ॥౫౫॥

క్షారభారసహస్రేణ ఘృతకుంభశతెనచ
అతిర్యస్యభగ్నాశ స్తస్యహోమోనిరర్థకః ॥౫౬॥

என்பன. அதிதியை யுபசரியாவிடின் வருங்குற்றத்தைக் கூறுகின்றன.

(இ-ள்). விருந்தினன் யார் மனையிலிருந்து ஆசைகெட்டவனாய்ப் பின்னுக்குத் திரும்புகின்றானே? அந்த மனையிலிருக்கிற இல்லறத்தானுடைய பிதிரர்கள், அவன் அன்னத்தைப் பத்து வருடம், அல்லது அதன்மேலும் ஐந்துவருடம் வாயில் புசிப்பதில்லை. (எனவே அவன்செய்கிற தென்புலத்தார் கடன் பதினைந்துவருடம் வீணாய்விடும்). மேலும் யாரிடத்துவந்த அதிதி ஆசைகெட்டவனாய்ப் போகின்றானே? அவன் ஆயிரம் சுமை கட்டைகளையும், நூறுகுடம் நெய்யையும் கொண்டு செய்த ஹோமமும் வீணாய்விடும். எறு. காண்க.

நான் இவன் மனையில் புசிப்பேன் என்னும் விருப்பத்தோடு வந்த அதிதி உண்டியைப்பெறாமல் அந்தமனையிலிருந்து பின்னுக்குத்திரும்பிச் செல்வானாயின் அம்மனைத்தலைவனுற் செய்யப்படுகின்ற பிதிர்கருமங்கட்குப் பயனில்லையாய் முடியும். அவ்வாறே தேவர்களைக் குறித்துச் செய்யப்படுகின்ற ஹோமமும் தகுதியான திரவியங்களோடு சாங்கமாகமுறைப்படி செய்து முற்றியதா மாயினும் வீணாய்விடும். அங்ஙனம் மனுகூறினர். மనుः॥ "శయంచాచరతొనిత్యం పంచాగ్నీనపిజుహ్వతః। సర్వంసుకృతమాదత్తె బ్రాహ్మణోనష్టతొవసన్" = சில விருத்தி, உஞ்சவிருத்திகளைச் செய்பவனும், நாடோறும் ஐவகைத்தீயினையும் வேட்டல்செய்பவனும் உள்ள தலைவனுடைய புண்ணியங்களெல்லாவற்றையும், அதிதியாக வந்திருந்து உபசரிக்கப்படாத வேதியன்கொண்டுபோகின்றான். எறு. காண்க. (கடோபநிஷத்து. ஈடம். வல்லி. "పంచాగ్నయः" என்ற மொழிக்கு சங்கரபாஷியத்தின் உரையாகிய ஆநந்தகிரியத்துள் கூறப்பட்டுள்ளதாவது, காருகபத்தியம், தக்ஷிணைக்

கினியம், ஆஹவநீயம், சப்பியம், அவசத்தியம், என்ற பெயர்களை யுடைய ஐந்துதீ, யாருக்குள்ளதோ அவர்கள் பஞ்சாக்கினியர் என்னப்படுவர். அன்றியும், "த்யௌ:" = ஆகாயம். "பர்ஜன்ய:" = மழை பெய்விக்கும் தெய்வம், "ப்ருதிவீ" = மண், "புருஷ:" = ஆண்மகன், "யோஷித்"=மாது, இவ்வைந்தினிடத்து மேற்கூறிய ஐந்துதீயின் பாவனையோடு தியானஉபாசனைசெய்கின்றவேள்வித் தீத்தொழில்தலைவர்களும் பஞ்சாக்கினியரென்று கூறப்படுகின்றனர். என்றவாறு. அல்லதூஉம். சாந்தோக்கியஉபநிடதம். நி-வது. பிரபாடகத்துள், பஞ்சாக்கினி உபாசனை விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதுவுமன்றி, மனு ஈ-வது, அத்தியாயத்து, குல்லூகபட்டீயவுரையில் மேற்கூறிப்போந்த பஞ்சாக்கினிகளையே கூறி, குளிர் போக்கடித்துக் கொள்வதுமுதலிய பயன்பொருட்டி வருத்துக் கொண்டிருக்கும் தீக்கு; சப்பிய மென்று பெயர் என்று கூறப் பட்டுள்ளது. இம்மனு மிருதிவாக்கியத்தின் பொருள் இங்ஙனங் கொள்ளவறியாத சிலர். அதன் உரைகளை நோக்காது, "பஞ்சாக்னிபிஜுஹ்வதே:" = என்றவாக்கியத்திற்கு, "பஞ்சாக்கினிமத்தியில் தவம் பண்ணினாலும்" என்றுபொருள் கூறுகின்றனர். அது வேறுவிடயம். இவ்விடத்திற் பொருந்தாது. மந்திரசாத்திரத்துள் அடயோகத்தினுள்ளும் புராணங்களினுள்ளும் காண்க. யோக பாதஞ்சல. சூத்திரத்து வியாச பாடியத்து வாஜஸ்பதிவியாக்கியானத்துள் அதனை விரித்துக் கூறுதலுங்காண்க.

அசுவமேதத் துள்ளும். ஆஶ்வமேதிகேபி॥ "நாம்ருஷோபாங்காம் ஸ்துதாவேதா ஸ்வதிதிஹாதிநேதிநை। நாசாதிதிம்பூஜயதி வ்ருதாஸபதிதிர்த்விஜ:। பாகயஜ்ஞைர்மஹாயஜ்ஞை ஸ்தா மஸம்ஸ்தாபிரேவச। யேயஜந்திநசார்ச்சந்தி க்ருஹேப்யதிதிமாகதம்। நைஷாம்யஶோபிகாமானாம் தத்பலமிஷ்டம்சயஜ்ஞவேத்। வ்ருதாபவதிதத்ஸர்வமஹாயாஹதயாஹதம்" = சாங்கமாகவேதங்களை யோதினாலும் அதிதிபூசை செய்யாவிடின் அவ்வோதல்வீணும். வேள்விகள் செய்தாலும் அதிதியைப்பூசியாவிடின் செய்தவேள்விவீண். என்றதுகருத்து.

இவ்விடத்து, புண்ணியம் நாசமாகின்றது என்றபொருளினையுடைய வியர்த்தமென்னு மொழி பாவம் வருகின்றதென்னும் பொருளையும் இலக்கணையாற்றருகின்றது. அங்ஙனம் விஷ்ணு கூறினர், ஷ்ணு:॥ "அதிதிர்யஸ்யபக்னாஶா க்ருஹாத்ப்ரதுகச்சதி। தஸ்மாத்ஸுக்ருதமாதா

ய மப்யுத்தம்ப்ரயச்சதி " = யார் வீட்டிலிருந்து அதிதி ஆசை விட்டவனைப் பின்னுக்குத் திரும்புகின்றனை? அந்த அதிதி அம்மனைத் தலைவனுகிய இல்லறத்தானது புண்ணியங்களைப் பறித்துக்கொண்டு தன் பாவத்தை யவனுக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போகின்றன். எறு. காண்க.

அசுவமேதபர்வம். அச்வமேதபர்வணி॥ " வைச்வதேவாந்திகேப்ராப்த மதிதிம் யோனபூஜயேத்। சண்டாலத்வமவாப்நோதி சத்யமேவனசம்சயः। நிர்வாசயதியோவைப்ரம் தேசகாலாகதம்க்ருஹாத்। பதிதஸ்தஸ்ய தோஷேண ஜாயதேநாத்ரசம்சயः " = வைசுவதேவம்முடிவாகும் சமயத்தில் வந்த அதிதியை யார் பூசிப்பதில்லையோ? அவன் அப்பொழுதே சண்டாளனைப் விடுகின்றன். இதிலையமில்லை. தேசகாலத்திற்குச்சரியாக உண்டி வேட்டுவந்த வேதியனை மனையிலிருந்து புறம்பே யார் துரத்திவிடுகின்றனை? அப்பொழுதே அவன் பதிதனுகின்றன் சந்தேகமில்லை. எறு. காண்க. (சசுஉ)

விருந்தோம்பலின் சிறப்பு.

மூ॥ நுகேத்ரேவாபயேத்பீஜம் நுபாத்ரேநிக்ஷிபேத்தனம்
நுகேத்ரேசநுபாத்ரேச ஹ்யுப்தம்சன்னபனச்யதி॥ ॥ரஉபு॥

என்பது. விருந்தோம்பலின் சிறப்பினைத்தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்) நல்ல நிலத்து விதையை விதைக்கவேண்டும். நல்லவனுக்குப் பொருளைக் கொடுக்கவேண்டும். அங்ஙனம் விதித்தும் கொடுத்ததும் கெடுவதில்லை. எ-று. காண்க.

இங்ஙனம், நல்லநிலத்து விதைத்தவித்து, கெடாது பெரும் பயனைத்தருவதுபோல நல்லோனுகிய விருந்தினனுக்குக்கொடுக்கப்பட்ட அந்நம், நீர்முதலிய தானம் நல்லபயனைத் தரும் என்பது கருத்து. அங்ஙனம் மனுவும் கூறினர். மநுः॥ " வைச்வதேவஸ்யயந்த தாக்னௌ ஹுதமித்திசைவபூஜயேத்। ஹந்யம்யச்சாயமாயப்யஸ்வர்க்யஞ்சாதிதிபூஜனம் " தானைருவனுகவே யிருந்துண்ணலாகாது. வந்த விருந்தினனைபூண்பிக்கவேண்டும். விருந்தோம்புதல், பிறந்தபயன், புகழ், ஆயுள், சுவர்க்கம் இவைகளைத் தருகின்றது. எறு. காண்க. ஓம்புதல்= உபசரித்தல். " மண்ணின்மேற்பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிரூடும்,

அண்ணலாரடியார் தமக்கமுதுசெய்வித்தல்" என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணமுமது. "செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா, னல்விருந்து வானத்தவர்க்கு." என்பதுமது.

அசுவமேதம். ஆச்வமெதிகே॥ "పాదాభ్యంగాంబుదానైస్తు యోతిథింపూజ యేన్నరః। పూజితైస్తైనరాజేంద్ర భవామీహనసంశయః" = யாவன் ; விருந்தினனைக் கால்வருடி யெண்ணெய்பூசி நீர்சொரிந்து, சோறுநீரைக் கொடுத்தலினல் உபசரிக்கின்றானே? அவனல் நானே பூசிக்கப் பட்டவனவேன் இதில் ஐயமில்லை எனப்பகவர்கூறினர். எ-று. காண்க.

சாதாதபர். ஈதாதபஃ॥ "స్వాధ్యాయెనాగ్నిహొత్రెణ యజ్ఞెనతపసాతథా। నచాప్నొతిగృహీలొకా న్యథాత్వతిథిపూజనాత్" = இல்லறத்தான் விருந்தோம்புதலினல் எவ்வாறு புண்ணிய வுலகத்தினைப்பெறுவானே? அவ்வாறு, அத்தியயனத்தினலாயினும், வேள்வியா லாயினும், அக்கினி ஹோமத்தினலாயினும், தவத்தாலாயினும் அடைவதில்லை. எ-று. காண்க. (கூஎஒ)

மூ॥ నపృచ్ఛేద్గొత్రచరణె నస్వాధ్యాయంశ్రుతంతథా
హృదయెకల్పయెద్దెవం సర్వదెవమయొహిసః॥ ॥ర్ఙపు॥

என்பது, விருந்தோம்புந் தலைவ னெழுக்கத்தைக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) வந்தவிருந்தினனுடைய கோத்திரத்தையும், ஒழுக்கத்தையும், வேதசாகையையும், கற்ற நூலையும், ஊரையும், பெயர் முதலியவற்றினையும் வினவலாகாது - அவனையே தெய்வ மென்றுகொள்ளவேண்டும். ஏனெனில்? எந்தக்காரணத்தினல்அந்தவிருந்தினன் எல்லாத்தேவர் வடிவாயு மிருக்கின்றானே? என வேதேவரனைவரும் இல்லறத்தானுக் கருள்செய்யும்படி விருந்து வடிவமாய் வருகின்றார்க ளாதலால் நீர் யாரென அவனைவினவலாகாது. எ-று, காண்க.

சிராத்தமாகிய தென்புலத்தார் கருமத்தன்றே ? முதற்கண்ணே வேதியனை ஆராய்ந்து கொள்ளவேண்டுமென்று மனு கூறினர். மநுஃ॥ "మూఢాదెవపరీక్షెత శ్రొత్రియంవెదపారగం। తీర్థంతద్ధవ్యకవ్యానాం ప్రదానెసొతిథిస్స్మృతః"=அந்தணனைத் தூரத்தேதானே சோதிக்க

வேண்டும். வேதத்தைமுற்றும் ஓதினவனுயிருந்தால் அவ்விய கவ்வியங்களைக் கொடுக்கும் விடயத்தில் அந்த அந்தணன் சுத்த மாகிய அதிதியாக விருக்கின்றுன். எ-று. காண்க.

இயமன். యమః॥ "పూర్వమేవపరీక్షేత బ్రాహ్మణాన్స్వేషుకారకాన్। శరీర ప్రభవైర్దోషై ర్విశుద్ధాంశ్చరితవ్రతాన్" = சிராத்தத்தின் பொருட்டு அந் தணனைக் கொள்வோன், முற்றுமாகிய வேதாத்தியயனம், அங்கப்பழு தின்றிச் சுத்தனு யிருத்தல், விரதசீலம் உண்டா யிருத்தல், என்னு மிந்தக் குணங்களை யுடையவராய்த்தேடி மூன் பாகவே ஆராய்ந்து கொள்ளவேண்டும். எ-று. காண்க.

சிராத்த விடயத்தில் வேதியனைச் சோதிக்க வேண்டுமென்ற விதியைப்பற்றி விருந்தாகவந்தவனையும் குலங் கோத்திர முதலிய ஆராய்தல் செய்யலாமன்றே வெனின்? அஃதொழிக்கப்படுகின் றது. கோத்திரம்=மரபை விளக்கஞ்செய்த மஹாவிருடி சம்பந் தம். சரணம் = ஒழுக்கம். சுவாத்தியாயம் = வேதசாகை விசே டம். சுருதம்=வியாகரணம், மீமாம்ஸம் முதலிய "కథాః" என்ற அவ்வியயம், இடம், பெயர். தொழில் முதலியவற்றை யுபலக்க ணத்தாலுணர்த்துகின்றது. இவ்விடயங்களையெல்லாம் விஞவலா காதென்பது கருதீது.

அதனனே இயமன் கூறினர். యమః॥ "నపృచ్ఛేచ్ఛ్రోత్రచరణం దేశం నామకులంశ్రుతం। అభ్యాగోప్యాగతంవిప్రం భోజనార్థముపస్థితం" = வழிநடந்து வந்து உண்டியின்பொருட்டு நேர்ந்த வேதியனைக் குறித்து உன் கோத்திரம், ஒழுக்கம், தேயம், பெயர், மரபு, கல்வி என்னை? என்று விஞவலாகாது. எ-று. காண்க.

கோத்திர முதலியவற்றை விஞவலாகாது என்ற அளவே யல்ல. அதிதியினிடத்து, தேவபாவனையையும் செய்யவேண்டும். அங்ஙனம் சாதாதபரால் கூறப்பட்டது. తాతపః॥ "చిత్తేభావయేత్తు స్వీన్వ్యాసంస్వయముపాగతం" = வியாசர்தாமே எழுந்தருளினர் என்று அந்த அதிதியைத்தான் தன்மனத்துள் எண்ணவேண்டும். எ-று. காண்க.

விஷ்ணுபுராணத் துள்ளும். విష్ణుపురాణేపి॥ "స్వాధ్యాయగోత్ర చర ణమృష్యాచతథాకులం। హిరణ్యగర్భబుధ్యాతం మన్యేత్వాగతంగృహీ" = இல்

லறத்தான் தன்மனைக்குவந்த அதிதியைக் குறித்து, கோத்திரம், ஒழுக்கம், வேதாத்தியயனம், குடி, பெயர் வினவாமல் இவனே பிரமதேவன் என்று, உணரவேண்டும். எ-று. காண்க.

தேவர்களே இவர்என்று அறிந்து கொள்வதற்குக் காரண மென்னெனில்? விருந்தினன் எல்லாத்தேவர் வடிவமுமாமாறு புராணசாரத்துள் கூறப்பட்டது. పురాణసారే॥ "తథాప్రజాపతిశ్చంద్రో వహ్నిర్వసుగణోయమః। ప్రవిశ్యాతిథిమేవైతే భుంజతేన్నంద్విజోత్తమ"=பிரஜாபதி, இந்திரன், அக்கினி, வசுகணம், இயமன், இந்தத்தேவர் விருந்தினருட் பிரவேசித்து அந்நத்தைப் புசிக்கின்றனர். எறு. காண்க.

கோத்திரமுதலியவற்றை வினவினால் பயனில்லை யென்று போதாயனராற் கூறப்பட்டது. బౌధాయనః॥ "జ్ఞేయంనామ కులంద్వ్యాం పృష్ట్వాయోన్నం ప్రయచ్ఛతి। నసతత్ఫలమాప్నోతి దత్వాస్వర్గంతుగచ్ఛతి"= தேயம், பெயர், மரபு, கல்வி, இவற்றுள் யாதானு மொன்றினையேனும் வினவி யார் சோறிடுகின்றனரே? அவன் அவ்வந்நதான்பயனை யடைவதில்லை, வினவாது ஊட்டிச்சுவர்க்கம் புகுகின்றன். எறு. காண்க.

விருந்தோம்புதலாகிய வேள்விசெய்யு மில்லறத்தான் அவ் விருந்தினனைக் குடிமுதலியன வெவ்வாறு வினவலாகாதோ அவ்வாறே, அதிதியும் தன்வரலாற்றினையும் கூறலாகாது. என மனு கூறினர். మనుః॥ "నభోజనార్థంస్వైప్రభ కులగోత్రేనివేదయేత్। భోజనార్థంహితేనస్యా న్వాంతాశీర్యత్యతేబుధైః"= வேதியன் உணவின் பொருட்டுத் தன் குடிமரபு முதலியவற்றைக் கூறலாகாது. உண்டியின் பொருட்டுத் தன் குடிமரபு முதலியவற்றைக்கூறினவன், கான்ற சோற்றையுண்டவன் ஆவன் என்று அறிவுடையோராற் கூறப்படுகின்றன். எறு. காண்க. கான்றல்=கக்கல்=வாந்திசெய்தல். (சஅஉ)

பிரமசரியன், சந்நியாசிவிடயம்.

మూ॥ అపూర్వాస్తువ్రతీవిప్ర హ్యపూర్వశ్చాతిథిస్తథా
వేదాభ్యాసరతోనిత్యం త్రయీపూజ్యాదినేదిసై. ॥౪౬॥

என்பது. விருந்தினைக் கூறுமுகத்தாலின்னும் பிச்சைபுக்க சந்நியாசிக்கும் பிரமசாரிக்கும் உபசரித்தலையும் கூறுகின்றது.

(இ-ள்). சந்நியாச விரதமுடையவனும், விருந்தினனும், வேதமோதும் பிரமசாரியும், ஆகிய இம்மூவரும் நாடோறும் பூசிக்கத்தக்கவர். இவருள், சந்நியாசியும் பிரமசாரியும் தினந்தினம் வருபவராயினும் முன்வந்தவரல்லராம். எனவே அவர் நித்தம்வரினும் பிச்சையிடத்தக்கது. ஒருதினம்வந்த விருந்தினன் மறுதினமும்வந்தால் அவனுக்கு விருந்தினர்க்குச்செய்யும் உபசாரவிசேடம் செல்லாது என்றகருத்து. எறு.

"சுவ்ரதீ" = முத்திக்கு ஏதுவாகிய நல்ல தருமமுடையவன். எனவே சந்நியாசி என்பதுகருத்து. சந்நியாசி=துறவி=நீத்தோன். "வேதாப்யாஸரதஃ" என்பது. வேதமோதுதலின்பொருட்டே பிரமசரிய நிலைமையாதலின் பிரமசாரி எனப்பொருள் படுகின்றது. இவ்விருவரும், "அபூர்வா" = முன் வந்தவராகார். எனவே புதியரோ டொப்பப்பூசிக்கத்தக்கவர் என்பதுகருத்து. அதிதி=விருந்து=புதியர், ஒருபொருட்கிளவி. அங்ஙனம் யாஞ்ஞவற்கியரும் கூறினர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "சத்க்ருத்யபிக்ஷவேபிக்ஷா தாதவ்யா சுவ்ரதாயச"=முற்றத்துறந்தோனுக்கும், பிரமசரியனுக்கும் உபசாரஞ்செய்து பிச்சையிடவேண்டும். எறு. காண்க.

நரசிங்கபுராணம். நரஸிம்ஹபுராணே॥ "பிக்ஷாஞ்சபிக்ஷவேபத்யை த்வதிதாய ப்ரஹ்மசாரிணே। அகல்பிதான்னாதுத்ருத்ய சர்வவ்யஞ்ஜனஸம்யுதாம்" = பிச்சைக்கு வந்த நீத்தோனுக்கும் பிரமசாரிக்கும் கற்பிக்கப்படாத அந்நத்திருந்து எடுத்து, (எனவே, பிறருண்ட சேடமல்லாதளன்க. அல்லது, பிறர்பொருட்டு எடுத்து வையாதசோற்றிற் சிறிதெடுத்து-எ-று). செய்யப்பட்டுள்ள கறிவகை முதலியவற்றோடும் பிச்சையிடவேண்டும். எ-று. காண்க.

மனு. மநுஃ॥ "பிக்ஷாஞ்சபிக்ஷவேபத்யை த்விதிவத்ப்ரஹ்மசாரிணே। யத்புண்யஃபலமாப்நோதி காண்டத்வாஹவிதிவத்ஸுதாஃ। தத்புண்யஃபலமாப்நோதி பிக்ஷாண்டத்வாத்விஜோகுஹீ"= இல்லறத்தானகிய விருபிறப்பாளன், துறவிக்கும் பிரமசாரிக்கும் விதிப்படி பிச்சையிடவேண்டும். அவ்வாறு கொடுத்தவன் தன்னுசிரியனுக்கு விதிப்படி கோதானஞ் செய்த பயனை யடைவன். எ-று. காண்க.

இயமன். யமஃ॥ "ஸந்யக்ப்யபிக்ஷவேபிக்ஷாம் யதிப்ரயச்சதிமானவஃ। கோப்ரதானஸமம்புண்யம் தஸ்யாஹ்யுக்தம்பகவான்யமஃ" = பிச்சைக்கு வந்தவனுக்கு யா

வன்? பிச்சையிடுகின்றனனே? அவனுக்குச் கோதான புண்ணியத்தோடொத்த புண்ணியம் வருமென்று பகவராகிய வியமன் கூறினர். எ-று. காண்க.

பிச்சைபுக்க பிரமசரியனைப் பற்றி "స్వస్తి" = సు = நன்று అస్తి = உள்ளது. நன்மையுண்டு. எனவே. சுகமுண்டாக என்று கூறி அவன்கையில் சலம் விட்டுப் பின்பு பிச்சையிடவேண்டும். அங்ஙனம் கௌதமர் கூறினர். గౌతమः॥ "స్వస్తీత్యవాచ్యం భిక్షాదానమపూర్వం" = சுவஸ்தி என்று கூறவேண்டுவது. அதற்குமுன் பிச்சையிடலாகாது. எ-று. காண்க. (இவையெல்லாம் வைசுவதேவகருமமுற்றிய பின்வந்த துறவி பிரமசரியனைப்பற்றிக் கூறியது. எனக்கொள்க).

(சகூ)

మూ॥ వైశ్వదేవేతుసంప్రాప్తే భిక్షుకేగృహమాగతే
ఉద్ధృత్యవైశ్వదేవార్థం భిక్షుకంతుప్రకల్పయేత్. ॥౫౦॥

என்பது, வைசுவ தேவத்திற்கு முன்வந்த துறவிக்கும் பிரமசரியனுக்கும் செய்வகை கூறுகின்றது.

(இ-ள்). வைசுவதேவஞ் செய்யும்பொழுது (எனவேசெய்வதற்கு முன்பு) பிச்சைபுகுவோன் மனைக்குவந்தால் அந்தத்தில் வைசுவ தேவபாகத்தை யெடுத்து வைத்து, மற்றப்பாகத்துள் பிச்சையிட்டு அவனையனுப்பவேண்டும். எ-று. காண்க. "సంప్రాప్తే" = ప్రాప్తే = செய்பொழுது.

நரசிங்க புராணம். నృసింహపురాణే॥ "ఆకృతేవైశ్వదేవేతు భిక్షుకేగృహమాగతే" = வைசுவதேவஞ் செய்வதற்குமுன் பிச்சை புகுவோன் மனைக்கு வந்தால். எ-று. காண்க. "భిక్షుకంతుప్రకల్పయేత్" = வைசுவதேவத்துக்கு எவ்வளவு அன்னம் வேண்டுவதோ? அவ்வளவு அந்தத்தை வேறெடுத்து வைத்து மிக்கதனுள் பிச்சையிட்டுப் பின் பிச்சைபுக்கவனை யனுப்பவேண்டுவது. எ-று. இது பாராசர மூலவசனம்.

பிச்சை யிடாவிடிற் பாவம். என்பதனை மனு கூறினர். మనుः॥ "యతిశ్చబ్రహ్మచారీచ పక్వాన్నస్యామినావుభౌ। తయోరన్నమదత్వాతు భూక్త్వాచాంద్రాయణంచరేత్" = இல்லறத்தான் மனையில் அன்னம் பாக

மானவுடனே சந்நியாசியும் பிரமசாரியும் அதனுரிமை யுடைய வர்களாயிருக்கின்றார்கள். அவ்விருவர்க்கும் அன்னமிடாது புசித் தால் சாந்திராயண விரதஞ் செய்யவேண்டும். எ - று. காண்க. சாந்திராயண விரத விலக்கணம் மேற்பிராயச் சித்தத்துட் கூறு தும். ஈண்டு சாந்திராயண விரதமென்னும் பிராயச்சித்தங் கூறி யிருத்தலின் அதற்குக் காரணமாகிய பாவம் வெளிப்படுகின்றது. பக்குவப்பட்ட அன்னம் அவர்களது உடைமையாதலால் அவர் களுக்குக் கொடாவிட்டால் பாவம் வருதல் முறைமையேயாம். (“஭ுக்த்வா” = உண்டால் என்றதனால், பிச்சையிடாதவன் தான் புசியாதுவிடிற் பாவமில்லை யென்பது கருத்தாக வெளிப்படு கின்றது. பிச்சையிடாத பச்சாத்தாபத்தால் பட்டினி கிடந்தவ னுக்குப் பாவமில்லை யெனச் சிலர் கூறுவர். பிச்சையிட அது கூலித் திருந்தும் இடாவிட்டால் எவ்வகையாலும் பாவமே என மற்றுஞ் சிலர் கூறுவர். உண்ணுவிட்டால் பச்சாத்தாபமும் உப வாசமும் பிராயச்சித்தமாக விருக்கின்றது. உண்டு விட்டால் சாந்திராயணம் கூறியே யுள்ளது. பிச்சையிடாமையால் நேர்ந் தபாவம் பிராயச்சித்தமின்றி நீங்காதென்பது தருமமுடிபு).

புராணம். புராணே॥ “அஸம்தர்ப்ப்யாக்நிமஸம்தர்ப்ய தபஸ்விநமுபஸ்தி்தம்। அபித்வா துபலேலோகே ஸ்வானிமாம்ஸானிகாததி” = ஹோமஞ் செய்யாதும், அன்னம் வேண்டிவந் துதவிய தபசியைத் திருத்திசெய்யாமலும் உண்ட வன்மறுமையில் தன்னுடம்பிற் றசையைத்தானே யருந்துவன். எறு. காண்க. (கூ0உ)

மூ॥ ஶக்யஶ்சபிக்ஷாத்ரிதயம் பரிவ்ராட்ப்ரஹ்மசாரிணாம்
இச்சயாசதோஉத்வா ந்யூனவேஸத்யவாரிதம். ॥Xஎபு॥

என்பது, பிச்சைக்குப் பலர்வந்த வழிச்சத்தியில்லாத இல் லறத்தான் செய்வகை கூறுகின்றது.

(இள்). நீத்தோருக்கும் பிரமசாரிக்கும் மூன்று பிச்சை யிடவேண்டும், உணர்ந்தவன் சத்தியிருக்குமாயின் இச்சித்த வண் ணம் விசேடமாகவுஞ்செய்யலாம். அதிகம் பிச்சை யிடுவதை விலக்குவதில்லை. எறு.

சத்தியுள்ளவழியில் பிச்சையிடலாமென்று கூர்மபுராணத் துட் கூறப்பட்டது. கூர்மபுராணே॥ “பிக்ஷாம்வைபிக்ஷவேதத்யா த்ரிதிவத்ப்ரஹ்மசா

ரணே। தத்யாதன்யதராக்தஸ்யர்த்விப்யோஸ்ருதர்ஷிதஃ ”=உலோபத்தைவிடுத்து, விரும்புவோருக்குத் தன்சத்தியுள்ளவரையில் அந்தானம்செய்யவேண்டும். துறவிக்கும் பிரமசரியனுக்கும் விதிப்படி பிச்சையிடவேண்டும். எறு. காண்க. (நிகஉ)

ஸூ॥ யதிஹஸ்தேஜலம்தத்வா திக்ஷுஸ்தம்தத்வாபுனர்ஜலம்
தத்தைர்பக்ஷம்மேருணாதுல்யம் தஜ்ஜலம்ஸாகரோபமம். ॥Xஉபு॥

என்பது. பிச்சையிடு நியமங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்). துறவியின்கையில் நீர்வார்க்கவேண்டும். பின்பு பிச்சையிடவேண்டும். அதன்பின்னர் மறுபடியும் நீர்வார்க்கவேண்டும். அங்ஙனம் கொடுத்த பலிமேருவோடு ஒப்பாம். அந்த நீர் கடல்போலுமாம். எறு. எனவே சிறிதேசெய்யினும் பெரிது செய்த பயனுமென்பதுகருத்து. பலி=ப்யிக்கம்=பிச்சை.

சத்தியிருந்தால் விசேடம் பிச்சை யிடவேண்டும் எனப் பிரமபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. ப்ரஹ்மபுராணே॥ “ யஸ்தபாத்ரபுரஸ்தீம்பி க்ஷாம்யதிப்யஸ்ஸம்ப்ரயச்சதி। ஸமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்யோ நாசாமர்தியமாப்னுயாத் ”= யார்முற்றத் துறந்தவனுக்கு பலிபாத்திரம் நிரம்பும்வையில் பிச்சை கொடுக்கின்றானே? அவன் எல்லாப்பாவத்தாலும் விடப்படுகின்றான். இவனே நரகம்புகாதவன். எறு. காண்க. (நிஉஒ)

ஸூ॥ யஸ்யச்சத்ரம்தயாஸ்சைவ குண்டிகாதாமதண்டிமத்
ஐந்த்ரம்ஸ்தானமுபாஸீத தஸ்மாத்தஸ்மைவிசாரயேத். ॥Xஉபு॥

என்பது, வறியோனைப்போலச் செல்வன் தன்மனைக்கு வரினும் உபசரிக்கவென்றது.

(இ-ள்). குதிரை, குடையுடையவன் பிச்சைக்குவரின் அவனுக்குப் பிச்சை கொடுத்தவன் யானையேறி அமுதமுண்ணும் இந்திரபதத்தையடைவன் ஆதலால் அவ்விடயத்து ஆராய்ச்சி வேண்டாம். எறு.

இந்தச் சுலோகத்துள் “ஸம்தம்ஸ்யாயஃ” = சந்தமிச நியாயத்தால் “ஆதிஷ்யம்கரோன்” = என்ற இருமொழிகளையும் வருவித்துப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. சந்தமிசம் என்பது, பற்றுக் குறடு= பற்றுக்கோல். இவ்வழக்கினால், இவ்வசனத்து முன்பின் வசனங்

கள், அதிதியை உபசரித்தல் அதிகாரப்பட்டிருத்தலின் இவ்வுரையிலும் அதிதியைப் பூசிப்பவன் என்ற இருமொழியை வருவிப்பதாம். குடைநிழலும் குதிரையூர்தி முதலியனவுமுடைய அரசன் முதலியோர் அதிதியாக வந்தபோது அவன் இல்லறத்தானிலும் வருணச்சிரமங்களாற் முழ்ந்தோனே யாயினும் அவனை யுபசரித்தால் சுவர்க்கப்பேறுண்டா மாதலின் அந்த விருந்தினனை யிழி வெண்ணத்தாற் பூசிப்பதோ? ஒத்தபடி யுபசரிப்பதோ? என்று ஐயமுறலாகாது. கடவுட் பாவனையானே அவனையும் பூசிக்கவேண்டும். ஆனல் அவன் இப்பிறவியில் தவஞ்செய்திலனாயினும் சென்றபிறவியிற் றவமுடையனு யிருப்பன். இல்லையேலவனுக்கு அத்துணைச் செல்வமுறுது. அதனனே செல்வமுடையோரொல்லாம், ஈசுரன் அமிசையையுடையவர் என்று கண்ணன் கூறினர். பகவற்கீதை. భగవద్గీతాసు॥ “ యద్యద్విభూతిమత్సత్వం శ్రీమదూర్జితమేవవా। తత్తదేవావగచ్ఛత్వం మమతేజోంశసంభవం ” = எந்தெந்த வுயிர் செல்வத்தை யாயினும், அதிகாரத்தையாயினும், ஆற்றலை யாயினும், அபிவிருத்தியை யாயினும் உடையதா யிருக்கின்றதோ? அதனை என்னுடைய ஒளியின் கூற்றினுற் பிறந்ததாக வுணர்க. எ-று. காண்க. ஆதலால் ஐசுவரிய முடையவனுய்வந்தவனுக்கு விருந்துபசரித்தல் ஒத்தவாறேயாம். (நிக) வது சுலோகத்துள் வைசுவதேவஞ் செய்வதற்கு முன்னமேயாயினும் துறவிக்கும் பிரமசாரிக்கும் பயிக்கமிடவேண்டு என்றுகூறி யிருக்கின்ற அவ்விடத்து உத்திவகை என்னெனில்? “ వైశ్వదేవకృతంపాపం శ్రోత్రియేభ్యోహరేత్సదా। నహిభిక్షుర్వ్రతాదోషా న్వైశ్వదేవ వ్యపోహతి ” = வைசுவதேவத்தில் நேர்ந்தபாவம் போக்கடிப்பதற்கு யாசிப்பவன் ஆற்றலுடையவனுவன். அப்பலிபுக்கவனுல் நேர்ந்த பாவத்தினை வைசுவதேவம் சத்தியுள்ளதல்லாமையின் அன்றே? எனவே வைசுவதேவம் பின்செய்தால் அதனுல் வருங்குற்ற மெதுவோ? அதுபிச்சை யிடுதலாலொழிகின்றது. அப்பிச்சையிடாதவதனலுண்டாகின்ற குற்றம் முன் செய்யப்பட்டிருந்த வைசுவதேவத்தினுல் ஒழிவதில்லை என்பது கருத்து.

பிச்சைபுகத் தக்கோர்.

ஈண்டு “ భిక్షుః ” என்ற மொழியுபலக்கணத்தால் ஒதுவோனையுங் குறிக்கின்றது. ஒதுவோரும் பிக்ஷுகரோடு கூடினவரென்

மு வியாசரால் கூறப்பட்டது. வ்யாஸः॥ "యతిశ్చబ్రహ్మచారీచ వధ్యార్థీగురుపూజకఃlఅధ్వగఃక్షీణవృత్తిశ్చ షడైతేభిక్షుకాస్మృతాః" = துறந்தவன், பிரமசரியன், கல்வி விரும்பினோன், குருபணி செய்வோன், வழி நடப்போன், பிழைக்கும்வகை தவறியவன், என்னு மிவ்வறு வரும் பிச்சைக்குரியோரெனப்படுவர். எ-று. காண்க.

புராணசாரம். పురాణసారే॥ "వ్యాధితస్యార్థహీనస్య కుటుంబాభ్యర్థితస్యచ। అధ్వానంప్రతిపన్నస్య భిక్షాచర్యాఽధీయతే" = நோயாளி, வறியவன், குடும்பத்தாராற்புறக்கப்பட்டவன், வழிநடப்பவன் இவர்கள் பிச்சையெடுக்கலாமென்றுவிதிக்கப்படுகின்றது. எறு. காண்க. (౬౬౨)

வைசுவதேவஞ் செய்யாவழி வருங்குற்றம்.

మూ॥ అకృత్వావైశ్వదేవంతు భుంజతేయేద్విజాధమాः
సర్వేతేనిష్ఫలాజ్ఞేయాఽపతంతినరకేశుచౌ. ॥౫౪౫॥

என்பது, ஞாபகத்தால் வைசுவதேவத்தைச் செய்யாவழி வருங்குற்றம் கூறுகின்றது.

(இ-ள்). எவ்விழிந்த விருபிறப்பாளர் வைசுவதேவஞ்செய்யாது புசிக்கின்றாரோ? அவரனைவரும் வைசுவதேவப் பயனற்றவராகின்றனர். அன்றியும் அசுத்தமாகிய நரகத்து வீழ்கின்றனர். எறு.

விருந்தோம்பாக்குற்றம்.

మూ॥ వైశ్వదేవవిహీనాయే అతిథ్యేనబహిష్కృతాः
సర్వేతేనరకంయాంతి కాకయోనింవ్రజంతిచ. ॥౫౫౫॥

என்பது, அதிதி பூசை செய்யாவழி வருங்குற்றங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்) யார் வைசுவதேவஞ் செய்வதில்லையோ? விருந்தோம்பலையொழித்தனரோ? அவரனைவரும் இரௌரவம்முதலிய நரகத்தை யனுபவித்துப்பின்பு காக்கையாகப் பிறக்கின்றார்கள். எ-று. வைசுவதேவத்தைக் கூறுமுகத்தால் இதனையும் கூறினர்.

அந்நமிடுதலின்றிறம்.

మూ॥ పాపాయాయదిచండాలో విప్రఘ్నోపిపితృఘాతుకఃl
వైశ్వదేవేతుసంప్రాప్తే స్నాతిథిస్స్వర్గసంక్రమః. ॥౫౬౫॥

என்பது. புதியவனாக வந்தபாவிக்கும் உண்டி யுபகரிக்க வேண்டு மென்றது.

(இ-ள்.) பசுக்கொலைமுதலிய உபபாதகங்களைச் செய்தவனே யாயினும், சண்டாளனேயாயினும், பிரமகத்தி செய்தவனேயாயி னும், பிதிர்க்கொலை செய்தவனே யாயினும். வைசுவ தேவகாலத் திற்கு உண்டிவிருப்பமுடையவனைப் வந்தவன் யாரோ? அவனே சுவர்க்கம் புகுவிக்கும் அதிதியாம். எ-று.

பாவி அதிதியாகவந்தால் .அவனுக்கு உண்டி யுபசரிக்கலா மே யொழிய அதிதிக்குச் செய்யத்தக்க உபசார முழுவதுஞ் செய்யலாகாது என்பது கருத்து. இக்கருத்து அசுவமேத பர் வத்துள்ளும் கூறப்பட்டது. ஆஶ்வமேதிகே॥ "పాపోవాయదిచండాలో కాలే యఁకశ్చిదాగతః। అన్నేనపూజనీయశ్చ పరత్రహితమిచ్ఛతా" = பாவியாயினும், சண்டாளனாயினும், யாரோயாயினும், பொழுதோடு யார்வருகின் றனை? அவனை மதுமைப்பயன் வேண்டினவன் உண்டியாலுப சரிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

விஷ்ணு தருமோத்திரம். విష్ణుధర్మోత్తరే॥ "చండాలోవాశ్వపాకోవా శత్రుర్వాపితృఘాతకః। దేశకాలాభ్యుపగతో భరణీయోమతోమమ" = சண்டா ளனாயினும் நாயைத்தின்போனேயாயினும், பகைவனாயினும், தந் தையைக் கொன்றோனே யாயினும், தேசகாலத்திற்குச் சரியாக வந்தால் அவனை யுபசரிப்பது எனக்குச் சம்மதம். எ-று. காண்க.

விருந்துபசரித்தல் முற்றிற்று.

ஐம்பெரும்வேள்விச்சிறப்பு.

இதுகாறும் கூறிவந்த ஐம்பெரும் வேள்விகளை ஹாரீதர் சிறப்பிக்கின்றனர். హారీతః॥ "దేవానృషీన్పితౄంశ్చైవ భూతాని బ్రాహ్మణాంస్తథా। తర్పయన్విధినాహ్యేతా బ్రహ్మభూయాయకల్పతే" = தேவரையும், இருடிக ளையும், பிதிரரையும், உயிர்களையும், வேதியரையும் விதிப்படி திருத்திசெய்யும் வேதியன் பிரமசாயுச்சியத்திற்குத் தக்கவனா கின்றான். எ-று. காண்க.

புராணசாரம். పురాణసారె॥ " యత్పలంసోమయాగేన ప్రాప్నోతిధనవా న్ద్విజః। సమ్యక్పంచమహాయజ్ఞై ర్వరిష్ఠస్తదవాప్నుయాత్ " = செல்வமுமை இரு பிறப்பாளன் சோமயாகத்தால் எந்தப்பயனை யடைவனோ அந்தப் பயனை இவ்வைம்பெரும் வேள்வியால், ஓர்வறியவன் அடைவன். எறு. காண்க.

செய்யாவழிவருங்குற்றம்.

அவ்வைம்பெரும்வேள்விசெய்யாவழி வருங்குற்றம்வியாசராற் கூறப்பட்டது. వ్యాసః॥ "పంచయజ్ఞాంస్తుయోమోహా న్నకరోతిగృహాశ్రమీ। తస్యనాయంచనపరో లోకోభవతిధర్మతః " = எந்த இல்லறத்தான் அஞ்ஞானத்தால் ஐம்பெரும் வேள்விகளைச் செய்வதில்லையோ? அவனுக்குப் புண்ணியத்தினால் இம்மையும் மறுமையும் உண்டாவதில்லை. எறு. காண்க. (டுகூ)

ஐம்பெரும் வேள்விச்சிறப்பு முற்றிற்று.

உண்டிவிதி.

మూ॥ యోవైప్రీతశిరాభుంక్తే యోభుంక్తేదక్షిణాముఖః
వామపాదకరస్థిత్వా తద్వైరక్షాంసిభుంజతే. ॥xఅ॥

என்பது. ஐம்பெரும் வேள்வியின் உண்டியைக் கருதி அறுவதித்து அதன்கணைழிக்கப்படுவன கூறுகின்றது.

(இ-ள்) யார் தலைமேலாடையோடும் தென்முகமாகவும், இடக்காலின்மேற் கைவைத்தாயினும் புசிக்கின்றனனே? அவன் அந்நத்தினை யரக்கர் புசிக்கின்றனர். எ-று. (எனவே உண்டவுண் இந்திரிய அபிமானித்தெய்வங்கட்குத் திருத்தியுண்டுபண்ணி யம்முகத்தால் அறிவில் தெய்வவுணர்ச்சிச் செல்வமுண்டாக்காது அரக்கர் பாலதாய்த் தாமதப் படுகின்றதென்றபடி).

உண்டிவிதி மறுவாற் குறிக்கப்பட்டது. మనుః॥ "భుక్తవత్సుచవి ప్రేషు స్వేషుభృత్యేషుచైనహి। భుంజీయాతాంతతశ్శేషం తదశిష్టంతుధర్మతి "=

వేదియర్ ఉండటపిన్, తమతు పరిసనర్కళనైవరుం పుసిత్తపిన్ మిక్కతై ఇల్లత్తలైవనుం తలైవియుం పుసిక్కవేండుం. ఎ-ఱు. కాండ్క.

విష్ణుపురాణం. విష్ణుపురాణె॥ "తతస్సువాసినీమధిభి గర్భిణీవృద్ధబాలకాన్। భోజయేత్సంస్కృతాన్నేన ప్రథమంతుపరంగృహీ। అభుక్తవత్సుచైతేషు భుంజన్భుజ్యేసుదుష్కృతం। మృతశ్చగచ్ఛానరకం శ్లేష్మభుగ్యాయతెనృప" = పిన్నర్ సుమంగళియర్, తుక్కప్పడువోర్, కరుప్పిణి, విరుత్తర్కళ్, సిఱువర్ = ఇళైయమక్కళ్ ఇవర్కళుక్కుచ్ శుత్తమాకియ ఉణవుకళై మున్నుణ్ పిత్తుప్పిన్పు, తలైవన్ పుసిక్కవేండుం. ఇవర్కళుణ్పతర్కు మున్ పుసిక్కుం తలైవన్ పావత్తై యనుపవిక్కిన్ఱున్. మఱుమైయిలుం నరకత్తై యనుపవిక్కిన్ఱున్. అతన్పిన్, కపత్తైత్ తిన్నుం సెన్తువాకప్ పిఱక్కిన్ఱున్ళ-ఱు. కాండ్క.

మార్క్కండేయ పురాణం. మార్కణ్డేయపురాణె॥ "పూజయిత్వాతథీన్విప్రాన్ జ్ఞాతీన్బంధూన్యథార్థినః। వికలాన్బాలవృద్ధాంశ్చభోజయేదాతురాంస్తథా। వాంఛేత్క్షుత్తృట్పరీతాత్మా యశ్చాన్నంరససంయుతం" = తనక్కుప్ పసితాక నేర్న్త పొళుతు అఱుసువైయోటిరుక్కుటియనల్లుణ్టియైప్ పెఱవేండుమెన్నుం విరుప్పముటైయ విప్పిరన్, అతిదికళైయుం, ఞాతియైయుం, సుఱ్ఱత్తినైయుం, పిచ్చైపుక్ కోరైయుం, ఉఱుప్పఱైకళైయుం=అఙ్కప్పళుతినైయుం, పాలరైయుం, విరుత్తరైయుం, ఆతురార్కళైయుం=తీవరప్పడువోరైయుం, మున్నుణ్పిత్తుప్ పిన్తానుణ్ణవేండుం. ఎ-ఱు. కాండ్క.

మండలంచెయ్వకై.

ఉణ్ణుఙ్కాల్ చెయ్వకైయినైప్ పోతాయనర్ కూఱినర్. బోధాయనః॥ "ఉపలిప్తెసమెస్థానె శుచౌశ్లక్ష్ణసమన్వితె। చతురశ్రంత్రికోణంవా వర్తులం చార్ధచన్ద్రకం। కర్తవ్యమానుపూర్వ్యేణ బ్రాహ్మణాదిషుమండలం" = మెళుకప్పట్టిచ్ శుత్తమాయుం సరుచ్చరైయట్రతాయుం ఉళ్ళ ఓత్త నిలత్తిల్ ఉణ్టియిన్ పొరుట్టు వేతియనుక్కుచ్ చతురమాయుం, అరచనుక్కు ముక్కోణమాయుం, వైసియనుక్కు వట్టమాయుం, శూత్తిరనుక్కుప్ పిఱైవటివాయుం మణ్టలం చెయ్యవేండుం. ఎ - ఱు. కాండ్క.

శఙ్కర్. శంఖః॥ "ఆదిత్యావసవోరుద్రా బ్రహ్మైవపితామహాః। మండలాన్యుపజీవంతి తస్మాత్కుర్వీతమండలం" = ఆతిత్తర్, వసుక్కళ్, ఉరుత్తిరర్, పితా

மகனுன பிரமன், இவர்கள் மண்டலங்களினிடத்து சீவிக்கின்ற னர் ஆதலின் மண்டலஞ் செய்யவேண்டுவது. எ-று. காண்க.

உண்ணுதலின்மரபு.

கூர்மபுராணம். కూర్మపురాణె॥ "ఉపవిశ్యైకచైదెశె పాదౌ ప్రక్షాళ్యవైక రా। ఆచమ్యార్ద్రాసనొ క్రోధది పంచార్ద్రొభొజనంచరెత్" = மெழுகிச்சுத்தமா யிருக்கிற விடத்தில் புசிக்கவேண்டும். கால் கை வாய் பூசி இவ் வைந்தும் ஈரத்துடனிருக்கையில் ஆசமனஞ்செய்து, கோவ மற்றவனுய்ப் புசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

வியாசர். వ్యాసః॥ "పంచార్ద్రొభొజనంకుర్యాత్ ప్రాఙ్ముఖొమౌనమాస్థితః। హస్తొపాదౌతథైవాస్య మెఘపంచార్ద్రితామతా" = கைகால்வாய் இவ்வைந் தினையும் நனைத்து, வாய்பேசாது கிழக்கு முகமாக இருந்து கொண்டு புசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

அசுவமேதம். ఆశ్వమెధికె॥ "ఆర్ద్రపాదస్తుభుంజీయా త్పాద్రౌభుక్తశ్చాస నెశుచౌ। పాదాభ్యాంధరణీంస్పృష్ట్వా పాదెనైకెనవాపునః" = காலலம்பிச் சுத்த மாகிய ஆசனத்தின்மீது கிழக்குமுகமாகவிருந்து, இரண்டு காலி னலாயினும் ஒற்றைக்காலினலாயினும் நிலத்தினைத் தொட்டுக் கொண்டு புசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

உண்கலவிதி.

அந்த வுணவைக் கொள்ளும் விதியைக் கூர்மபுராணத் துட் கூறப்பட்டது. కూర్మపురాణె॥ "ప్రశస్తభాణ్డపాత్రెషు భుంజీతాకుపి తొద్విజః" = இருபிறப்பாளன் கோவமின்றி விதிக்கப்பட்ட சுத்த பாத்திரத்தில் புசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

தக்கதென்ற பாசனங்களைப் பைட்டீநசி கூறினர். పైఠీనసిః॥ "సువర్ణరాజతెపాత్రె కాంస్యెపద్మపలాశయోః। భొజనెభొజనెచైవత్రిరాత్రఫలమశ్నుతె। ఏకఏవతుమొక్షజ్ఞొ విమలెకాంస్యభాజనె। చతుర్విధస్యవర్ధంతె హ్యాయుఃప్రజ్ఞాయ శొబలం" = பொன், வெள்ளி, வெண்கலம், இந்தபாத்திரங்களி லும், தாமரையிலை, முருக்கிலை இவற்றுற் சமைந்த பாத்திரங் களிலும் புசித்தால் மூன்றுதினம் தீக்ஷையோடு செய்த வேள் விப்பயனை அடைகின்றன். யார் குற்றமற்ற வெண்கல பாத்தி ரத்துள் ஒருவனே புசித்து வருகின்றனனோ? அவனுடைய ஆயு

ளும், அறிவும், புகழும், வலிமையுமாகிய ஞான்கும் விருத்தியடை கின்றது. எறு. காண்க.

மூருக்கிலை தாமரையிலையில் புசிக்கும்விடயம் இல்லறத்தா னுக்கன்று. எனையர்க்குக் கூறியது என மற்றோர் மிருதியுள் குறிக்கின்றது. ஸ்மृத்யந்தரே॥ "பலாசபத்மபத்ரேஷு க்ருஹீத்வான்யத்ர வைசரேத்। ப்ரஹ்ம சாரியதீனாஞ்ச சாந்த்ராயணபலம்பவேத்"=தாமரையிலையிலும் மூருக்கிலை யிலும் உண்ட இல்லறத்தான் சாந்திராயண விரதஞ்செய்க. பிரம சரியனும் துறவியும் அவற்றுட் புசித்தால் சாந்திராயணஞ்செய்த பயனுண்டாம். எறு. காண்க.

வெண்கல பாத்திரத்துண்பது இல்லறத்தானுக்கு அன்றித் துறவி முதலியோர்க்கன்றெனப் பிரசேதர்கூறினர். ப்ரசேதாः॥ "தாம் பூலாத்யஞ்ஜனைர்வேச கார்ஷ்ணபாத்ரேச்ச போஜனம்। யதிஶ்ச ப்ரஹ்மசாரீச விதவாச விவர்ஜயேத்" வெற்றிலைப்பாக்கு, எண்ணெய்மூலுக்கு, வெண்கலபாத்திரத்துண் டல் ஆகிய இம்மூன்று கருமமும் சந்நியாசி, பிரமசரியன், கைம் பெண், இவர்கள் தவிர்த்தல்வேண்டும். எ-று. காண்க.

உண்கலத்தினை நிலத்தின்மேல் வைத்தல் வேண்டு மென்பது கூர்மபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. கூர்மபுராணே॥ "பஞ்சார்த்ரி போஜனங்குர்யா தூச்சாபாத்ரந்நிதாயச॥ ஊர்வாசனதத்துல்யம் மனுராஹ ப்ரஜாபதிः"= கை கால்வாய்பூசி நிலத்தின்மேற் கலத்தையிட்டு உண்ணவேண் டும். அது உபவாசத்தோடொத்த புண்ணியமென்று சுவாயம்பு மனுகூறினர். எ-று. காண்க.

பிராணாகுதி செய்யுமளவே கலத்தை நிலத்தின்மேல் வைத் தல்வேண்டும் அதன்பின் பலகைமுதலிய ஆசனங்களின்மேல் வைத்துப் புசித்தல் வேண்டுமென்று வியாசர் கூறினர். வ்யாஸः॥ "ந்யஸ்யபாத்ரந்துபுஞ்ஜீத பஞ்சப்ராசான்னமாத்மனே। ஶேஷமுத்ஸ்ருத்யபோக்தவ்யம் ஶ்ரோத்ரியாத மத்ரகாரணா। விப்ரோஷ்மாபாயனம்பர்க்கி பாதசௌசமஜுகுதா। சுகேனபுஞ்ஜதேப்ராஹிபித்ரர்த்தம் துனலப்யதே" = உண்கலத்தினை நிலத்தின்மேலிட்டு ஐந்துகவளம் விழுங்கிய பின்னர் அக்கலத்தினை மேலெடுத்துக்கொண்டு மிக் கதைப் புசிக்கலாம் ஏனெனில்? கீர்த்துளி சோற்றினவிழ்க்கள் ஆடை, புறுப்புகளிற்சிதறுமாகலினும், காற்றாசு, ஆடைத்தூசு, அவ்வன்னத்திற் படுமாகலானுமென்க. உண்பதற்கும் அது ஒத்த

வாழுகவு மிருக்கும் என்னும் இன்ப நிலையின் பொருட்டேயாம். ஆயின் தென்புலத்தார்க்குரிய வண்டியில் பாத்திரத்தினை நிலத்தின் மேற்றானே யிடவேண்டும் என்னும் விதிக்குக் குறைவில்லை. எ–று. காண்க. எனவே மந்திர நியமத்தோடு கூடிய பிராணாகுதிக்கும் சிராத்தவண்டிக்குங்கலம் நிலத்தின்மே லிருக்கவேண்டும் இச்சையுணவுக்கு விதியின்மையின் சுகத்துக்குத்தக்கவாறு செய்யலாமென்றபடி.

கலத்திலிட்ட சோற்றினுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும் எனப் பிராமாண்ட புராணத்துட் கூறப்பட்டது. ब्रह्माण्डपुराणे॥ “अन्नंदृष्ट्वाप्रणम्यादौ प्रोक्षजित्वैकथंमेत्ततः। अस्माकंनित्यमुच्छिष्ट दिवाभक्ष्या थवंवदमेत्” = சாதத்தைநோக்கி முன்னர் வணங்கி யஞ்சலியத்தனாய் இஃதெமக்கு நித்திய மாகுகவென்று கூறிப்பத்தியோடும் தொழவேண்டும். எ–று. காண்க.

பிராணாகுதிகற்பம்.

கோபிலர். गोभिलः॥ “अथातएतेप्राणा हुतिर्लोप्वाव्या हृतिभिर्द्राया त्र्याभिमंत्र्यब्रुवंतंत्र्यासत्येनपरिषिंचामीति सायं सत्यं त्वत्रेनपरिषिंचामीतिप्रातरिति। अंतश्चरतिभूतेषु गुहायांविश्वतोमुखः। त्वंयज्ञस्त्वं वषट्कारआपोज्योतिरसोमृतं – त्वंब्रह्मत्वं प्रजापतिः ब्रह्मेभूर्भुवस्सुवरों ममृतोपस्तरण मसीत्यपः पीत्वादक्षेहृत्तारं मनसानुष्ठयृत्वे तद्व्रतंनृष्णीयात्। प्राणायस्वाहेति गार्हपत्यमेवतेनाग्नेनजुहोति – अपानायस्वाहेत्यन्वाहार्य पचनमेवतेनजुहोति – व्यानायस्वाहेत्याहवनीयमेवतेनजुहोति – उदानायस्वाहेति सभ्यमेवतेनजुहोति – समानायस्वाहेत्यवसथ्यमेवतेनजुहोति” = பின்பு பிராணாகுதிகற்பம் கூறப்படுகின்றது. வியாகிருதி, காயத்திரி இம்மந்திரங்களை மந்திரித்து அந்நத்தின்மீது நீரைத்தெளித்து, இரவில் “ब्रुवंतंत्वा” = ருதந்துவா, என்ற மந்திரத்தாலும், காலையில் “सत्यंत्वा” = சத்தியந்துவா, என்றமந்திரத்தாலும், உண்கலத்தை வலமாக நீர்வளையக்கட்டி, ‘எல்லாவுயிர்களினுடைய இதயத்திலும் பிராணவடிவனாய் உலவுகின்றாய் என்பதுமுதலிய கடவுள்துதியே பொருளாகவுடைய “अंतश्चरति” = அந்தச்சரதி, என்றதுமுதல் வியாகிருதிப் பிரணவம் வராயுமூள்ளமந்திரத்தைத்தியானித்து “अमृतोपस्तरणमसि” =அமிர்தோபஸ்தரணமசி, என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி நீர்குடித்து, தசஹோ

துரு மந்திரங்களைக் கூறி அவ்வன்னத்தி லிருந்து சிறிது எடுத்து, பிராணன் முதலிய ஐந்து வாயுக்களுக்கும் சுவாஹாகாரத்தோடு உள்ளமாகிய வேள்விக்குண்டத்தில் பிராணனாகிய தீயில் அங்க மாகிய அந்த அவிசுவினை ஹோமஞ் செய்து தியானிப்பதே பிரா ணாக்கினி ஹோத்திர கருமமாம். ஐந்து பிராணனிடத்திலும் ஹோ மஞ் செய்யப்பட்டது பஞ்சாக்கினியிலும் ஹோமஞ்செய்யப்பட் டதாகின்றது. எ-று. காண்க. பஞ்சாக்கினிமேலேகூறப்பட்டது.

அவ்வைவந்து பிராண மந்திரங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றின் முடக்கத்திலும் பிரணவத்தைச் சேர்த்து முடிவில் சுவாஹா காரத்தைச் சேர்த்து உச்சரிக்கவேண்டும் என்று சௌநகர் கூறினர். சௌநகः॥ "स्वाहांताश्चप्रणवाद्याश्च नामान्मंत्रास्तुवायवः। जि ह्वायेत्यग्रवैदस्य दशैतेस्तुनसंस्मृशेत्" = பிரணவத்திற்கும் சுவாஹா காரத்திற்கும் நடுவே பஞ்சப்பிராண நாம மந்திரங்களை நான் காம் வேற்றுமை யுருபோடு சேர்த்து அன்ன ஆகுதியை நாவி னில் வாங்கி விழுங்கவேண்டுமே[illegible] பற்கள் படலாகாது. எ-று. காண்க.

நாவினில் வாங்கி விழுங்கும்பொ[illegible]துள்ள விசேடத்தினை அசுவமேதபர்வத்துள் கூறினர். ஆச்வமெதிகே॥ "यथारशंनजानाति जिह्वा प्राणाहुतौनृप। तथासमाहितश्चिकुर्या त्प्राणाहुतिमतंद्रितः" = பிரா ணாகுதி யன்னச்சுவை நாவினுக்குத் தெரியாதபடி விரைவில் விழுங்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

பிராணாகுதியின் பொருட்டு அன்னத்தை யெடுக்கும் நிய மத்தைச்சௌனகர் கூறினர். சௌநகः॥ "तर्जनीमध्यमांगुष्ठ लग्नापाणाहुतिर्भवेत्। मध्यमानामिकांगुष्ठैरपानेजहुयात्ततः। कनिष्ठानामिकांगुष्ठै र्व्यानेतुजहुयात्ततः। मध्यमानामिकांगुष्ठै रुदानेजहुयात्ततः। समाने सर्वहस्तेन समुदायाहुतिर्भवेत्" = சுட்டுவிரல் நடுவிரல் பெரிய விரலால் பிராணனுக்கும் நடுவிரல் ஈற்றயல்விரல் பெருவிர லால் அபானனுக்கும், ஈற்றயல்விரல் கடைவிரல் பெருவிரலால் வியானனுக்கும், நடுவிரல்ஈற்றயல்விரல்ஒழியமற்றைச்சுட்டுவிரல் கடைவிரல் பெருவிரலால் உதானனுக்கும், ஐந்துவிரலாலும் சமானனுக்கும் ஆகுதிசெய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

பரிஷேஜனஞ் செய்தபின்பு செய்யத்தக்கதைப் பௌடிய புராணத்துள் கூறப்பட்டது. பவிஷ்யத்புராணே॥ "போஜனாத்பஞ்சதஸ்ஸாக்ரம் தர்மராஜாயவைபலிம்। தத்வாதுசித்ரகுப்தாய ப்ரேதேப்யஶ்சைதமுச்சரேத்। யத்ரக்வசனஸம் ஸ்தானாம் க்ஷுத்ருஷ்ணோபஹதாத்மனாம்। ப்ரேதானாம்த்ருப்தயேத்ஸர்வ மிதமஸ்துயதாஸுகம்"= பரிஷேஜனம் செய்தபின்பு கலத்தில் படைத்திருக்கும் அந்நத் திருந்து எடுத்து தருமனுக்கும் சித்திர குப்தனுக்கும், பலிகொ டுத்து, எவ்விடத் தாயினும் பசிதாகத்தோடும் வருந்தியிருக்கும் பிரேதங்கட்குத் திருப்தியுண்டாகும்படி இந்தநீர் கெடாது வளர்க என்று, நீர்விட்டுப்பின்பு ஆசோசனம் கொள்ளவேண்டும். எறு. காண்க.

கூர்மபுராணம். கூர்மபுராணே॥ "மஹாவ்யாஹ்ருதிபிஸ்த்வன்னம் பரிதாயோ தகேனது। அமந்த்ரோபஸ்தரணம் ஸீத்யுபாசானக்ரியாஞ்சரேத்" = வியாகிருதியால் நீரை அந்நத்தின்மேற் றெளித்து, "அமிர்தோப ஸ்தரணமஸி" என்று ஆசோசனம் கொள்ளவேண்டும். எறு- காண்க.

போதாயனர். போதாயனஃ॥ "ஸர்வாவஶ்ய காவஸாநேஷுப்ரக்ஷாலித பாணிபாதோப ஆசம்யக்ஷுசௌ ஸம்வ்ருதேதேஶேப்ராங்முக உபவிஶ்யோத்த்ருத மாஹ்ரியமாணம்ஶூர்ப்பவஸ்ஸ்வரா மித்யுபஸ்தாயவாசயே ச்சேதன்னஸ்மானம் மஹாவ்யாஹ்ருதிபிஸ் ப்ரதக்ஷிண மன்ன முதகம்பரிஷிச்ய ஸவ்யேனபாணினா விமுஞ்சன்னமிருதோபஸ்தரண மஸீத்யுபரி ஜீத்வா பஞ்சான்னேன ப்ராணாஹுதீர்ஜுஹோதி ஶ்ரத்தாயாம்பாணே நிவிஷ்டோமிருதம்ஜுஹோமி ஶிரோ மாவிஶாப்ரதாஹோய ப்ராணாயஸ்வாஹா பானேவ்யான உதானேஸமானே நிஷ்டஹ்யாதினா யதாலிங்க மனுமங்க ஏவம்பஞ்சான்னேன தூஷ்ணீம்பூயவர்த்தயே த்பூஜாபதிமனஸா த்யாயே ததாப்யுதாஹரந்தி "ஆஸீனஸ்ப்ராங்முகோஶ்னீ யாத்வாக்யதோன்னம குத்ஸயன்- ஆஸ்கந்தயம்ஸ்தன்ன நாஶ்னீயாத்க்வான்னஸமுபஸ்ப்ருஶேதித" ஸர்வபக்ஷ்யோபகந்த மூலஃப லமாம்ஸானாம் தந்தைர்னாவர்ஜயேன்னாதிஸுஹிதம் "அமுதாஸிதானமஸி" த்யுபரிபீத்வா சாஸ்ய ஹ்ருதயதேஶ மபிமுஶதி "ப்ராணானாம்க்ரந்திர ஸிருத்ரோமாவிஶாந்தகஃ, தேனான்னேனா ப்யாயஸ்வேதி," புனராசம்யக்ஷுணீ பாதாங்குஷ்டபாணிம் நிஸ்ருஜ்யவய, "த்யம் குஷ்டமாத்ரஸ் புருஷோ குஷ்டஞ்சஸமாஹிதஃ, ஈஶஸ்புர்வஸ்யஜகதஸ் ப்ரபுஸ்ப்ரீணாதி விஶ்வ புகிதி" ஹுதான்னானுமந்த்ரண மார்ஷ்வஹஸ்தஸ்மாசரே, "ச்ரத்தாயாம் ப்ராணேநி ஶ்யா மிருதக்ம்ஹுதம் ப்ராணமன்னேனாப்யாயஸ்வ ஶ்ரத்தாயாமபானே நிவிஶ்யாமிருதக்ம் ஹுதமபான மன்னேனாப்யா யஸ்வஶ்ரத்தாயாம் வ்யானேநிவிஶ்யாமிருதக்ம் ஹுதம்வ்யான மன்னேனாப்யா யஸ்வஶ்ரத்தாயாமுதானேநிவிஶ்யாமிருதக்ம் ஹுதமுதானமன்னே னாப்யாய ஸ்வஶ்ரத்தாயாக்ம் ஸமானேநிவிஶ்யாமிருதக்ம் ஹுதம்ஸமானமன்னே னாப்யாயஸ்வேதி" ய

ஶாலிங்கமனுஷ்யாணாம் “ ப்ரஹ்மணிமஆத்மாமுக்தயே ” ஶாஸ்த்ரானம்யோஜ்யேஷ்டஸ்ய க்ரது யாஜினாமாத்மயா ஜீவிஷ்யதே ” = பிராணகுதி ஹோத்திர வித்தையை யுபாசிக்கத்தக்க கற்பம்சுருக்கிக் கூறப்படுகின்றது. ஒருதலையாகிய கருமங்கள் முற்றியபின்பு கை கால் அலம்பி ஆசமனஞ் செய்து, சுத்தமாக்கி மேலும் சூழவும் மறைவு செய்யப்பட்டுள்ள இடத்தில் கிழக்குமுகமாக விருந்துகொண்டு, பரிமாறப்பட்டனவும் பரிமாறுவனவும் ஆகிய அவிசை மஹாவியாகிருதியோடு பிரணவமுடிவாக மந்திரித்துச் சுத்தஞ்செய்து பிரார்த்தித்து வாய்பேசாமல் இருக்கவேண்டும். எனையவெல்லாம் மேற்கூறப்பட்டதே. மஹாவியாகிருதிகளோடு நீரை அவ்வன்னத்தை வளையப் பரிஷேஜனம்செய்து, இடதுகையால் பாத்திரங்களை விடாமல் வலக்கரத்தால் “ அமிர்தோபஸ்தரணமஸி ” என்ற மந்திரங்கூறி ஆபோசனம் பெற்றுக்கொண்டு அந்நத்தினுல் ஐந்து தடவையில் விழுங்கத்தக்க அந்நத்தை எடுத்து பிராணனே அக்கினியென்ற பத்திரம்பிக்கையால் தொடங்கி அமுதவடிவாகிய அந்நத்தை ஹோமம்செய்கின்றேன். சுடாமலிருக்கும்பொருட்டு அந்நவடிவனுகிய ஓ! சிவனே! வந்துட் புகுந்து சந்நிதிச்சம்பந்தத்தைத் தந்தருள் என்ற அருத்தமுடைய மந்திரங்கூறிப் பிராணதேவதையின் பொருட்டு சுவாஹா காரத்தோடும் ஹோமஞ் செய்து, அவ்வாறே, அபானதேவதைக்கும், வியானதேவதைக்கும், உதான தேவதைக்கும், சமான தேவதைக்கும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். மேற்கூறிய பிரார்த்தனை மந்திரத்தைப் பிராணனுக்குக் கூறியதுபோலவே ஏனையவற்றிற்கு சேர்த்துக் கொண்டு அவ்விதமாக ஐந்து ஆகுதிகளால் ஹோமஞ் செய்து பின்பு சும்மாது, ஓராகுதியிட்டு பிரஜாபதியை மனத்திலே தியானிக்கவேண்டும். இவ்விடத்து, இருந்து கொண்டு கிழக்குமுகமாக அவ்வந்நத்தைப் பழுதுகூறுமலும், புறத்தெறியாமலும், வாயிலிடும்போது சிந்தாமலும் அதனிடத்து மனம் வைத்துப் புசிக்கவேண்டு மென்று பெரியர் கூறுவர். உண்ணத்தக்க எல்லா உண்டிகளும், சிற்றுண்டிகளும், கிழங்குவகைகளும், பழங்களும், மாமிசமும் இவைகளை பல்லால் கடித்துப் பறித்து தின்னலாகாது. (எனவே முறித்து சிறுதுணியாகச் செய்து புசிக்கவேண்டும். பல்லாற்கடித்தால் அச்சேடம் மறு

படியும் வாயில் வைக்கலாது). எல்லைகடந்த பேருண்டி தின்ன லாகாது. பின்பு "அமிர்தாபிதானமஸி" = "அமிர்தாபிதானமசி" என்ற மந்திரங்கூறி உத்தராபோசனம் கொள்ள வேண்டும். (அமிர்தத்தைப் பரப்பி அதன்மேல் ஹோமஞ்செய்து அதன் மேல் மறுபடியும் அமுதத்தை மூடியதாகப் பாவித்த பாவனை யால் உண்டிக்குமுன் பூர்வாபோசனமும், பின்னுத்தராபோ சனமும் உண்டாயிருக்கின்றது). அதன் பின்னர் ஆசமனஞ் செய்து, இதயத்தினைத்தொட்டு பிராணன் வெளிப்படாது உள் ளத்து மாட்டியிருக்கும் முடியாயிருக்கின்றீர் ஓ! உருத்திரரே! நீரே மிருத்யு ஆதலின் இவ்வங்க ஹோமத்தினால் நீர்திருத்தி யடைந்தவராய்த் திருத்திசெய்யும். பசிவடிவத்தோடு உட்புக வேண்டா. என்னும் பொருளுடைய மந்திரத்தைச் செபித்து மறுபடியும் ஆசமனம்செய்து அந்தக்கைநீரை வலக்காற் பெரு விரல்மீது விழும்படி விடும்போது எல்லாவுலகுக்குந் தலைவ னாகிய வள்ளல் பசிவடிவத்தால் உலகத்தை யெல்லாம் உண்டி சடராக்கினி வடிவனாய்ப் பெருவிரலங்குல அளவாக வயிற்றி னுள்ளே பிரகாசித்துத் தன்னொளியால் இரத்தசஞ்சார வழி யில் காற்பெருவிரலின் சீவநரம்பினைக் கலந்திருக்குந் தெய்வம் திருத்தியடைகின்றான். என்ற அருத்தமுள்ள மந்திரத்தைக் கூற வேண்டும். பின்பு, இந்தப்பிராணாக்கினி ஹோத்திர மென்னும் உண்டி வடிவமாகிய கருமத்தில் ஹோமஞ் செய்யப்பட்ட அன் னத்தைப்பற்றி, மேலே தோட்குச்சரியாக விரித்தெடுத்த கையு டையவனாய் மேற்கூறியபடி பிராணன் அக்கினியென்னும் நம் பிக்கையில் பிரவேசித்து அமுதம் ஹோமஞ் செய்யப்பட்டது. அன்னத்தினால் பிராணனைத் திருத்திசெய். என்ற அருத்தமுள்ள பிரார்த்தனை மந்திரங்களைப் பஞ்சப்பிராணனிடத்திலும் பஞ் சாக்கினி ஹோத்திர பாவனையோடு தனித்தனி அந்தந்தப் பெ யர்க்குறிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு பிரார்த்தித்துச் செபித்து, "ப்ரஹ்மணிமஆத்மா ம்ருத்யவே" = எனது ஆன்மாமுத்தியின் பொருட் டுப் பிரமத்தினிடத்தில், என்ற பொருளுடைய மந்திரத்தைக் கூறி, ஆன்மாவைப் பிரமத்தினிடத்தி லொன்று செய்யவேண் டுவது. இவ்வகையாக நாடோறும் பிராணாக்கினி ஹோத்திர வித்தையை உபாசனைசெய்யும் வேள்வித்தலைவன் எல்லாவேள்வி

களையும் வேட்டவர்களுட் சிறந்தவனாக விருக்கின்றான். எ–று. காண்க.

உண்டிச்சுவைமுறை.

விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "அக்ஷ்ணியாத்ன்னாஶ்னாத்வா பூர்வம்துமதுரம்தத:। லவணாம்லாந்ததாமத்ய்ே கடுதிக்தாதிகாம்ஸ்ததஃ। ஶ்ராத்த்ேவம் புருஷோஶ்னியான்ன்ேத்யேதுகதிநாஶனம்। அனேபுனர்த்ேவாஶீது பலாரோக்யேனமுஞ்சதி" = உண்டியினிடத்தே வைத்த மனத்தினை யுடையவனாய் முதலில் இனிப்பு= தித்திப்பினையும், நடுவே உவர்ப்பு, புளிப்பினையும், பின்னர், கைப்பு, கார்ப்பு = காரம் முதலியவற்றினையும், முதலில் நீர்த்தன்மையுள்ள பண்டங்களையும், நடுவே வலியபண்டங்களையும், முடிவில் மறுபடியும் நீர்வடிவாயுள்ள பண்டங்களையும் இவ்வாறு புசிப்பவன் வலுவையும் நோயில்லாமையும் தப்பாதுபெறுவன். எறு. காண்க.

உண்டியளவை.

உண்ணுங்கால் உண்ணத்தக்க அளவையை ஆபத்தம்பர் கூறினர். ஆபஸ்தம்பஃ॥ "அஷ்டௌ க்ராஸாமாநேர்புக்ஷ்யாஷ்டாஶாரண்யவாஸிநஃ। த்வாத்ரிம்ஶத்க்ருஹஸ்தஸ்ய ஷோடஶமிதம்ப்ரஹ்மசாரிணஃ" = முனிவர்கள் எட்டுக்கவளமும், காட்டிலுள்ளவன் பதினாறுகவளமும், இல்லறத்தான் முப்பத்திரண்டு கவளமும், கொள்ளவேண்டும். பிரமசரியனுக்கு எல்லையில்லை. இவ்வகையாக, துறவி முதலியவர்க்கு உண்ணத்தக்க வுணவினளவு கணக்கிடப்பட்டது. எறு. காண்க.

அசுவமேத பர்வத்திலும். ஆஶ்வமேதிகேபி॥ "வக்த்ர்ப்ரமாணபிண்டாம்ஶ்ச க்ராஸாந்ேகாஶபுனஃ। வக்த்ர்யதிகம்துயத்பிண்டம் மாத்ோச்சிஷ்டம்தமுச்யதே। பிண்டாவஶிஷ்டமன்னஞ்ச வக்த்ர்நிஸ்ருஷ்டமேவயத்।யதாஸ்நேஹ்யதாஸ்யாத்ததாபுஞ்ஜீதநித்யஶஃ"=ஒரு வாய்கொள்ளும் கவளம் ஒன்றொன்றாக ஒத்தபடி கொள்ள வேண்டும். வாய்கொண்டது போகக் கையில் மிகுந்திருந்த வண்டி தன்னெச்சில் என்று கூறப்படும். அவ்வாறு மிக்க அந்தத்தையும் வாயிலிருந்து வெளியில் தவறிவிழுந்த அந்தத்தினையும் உண்ணலாகாது. உண்டால் சாந்திராயண விரதஞ் செய்யவேண்டும். எப்பொழுதும், கழிமிகுதி யாகவேனும், கழிசருக்கமாகவேனும் உண்ணலாகாது. \ எவ்வளவாற் பசிப்பீடை யொழியுமோ? அவ்வளவேயுண்க. எறு. காண்க.

பரிகலச்சேடம்வைத்தல்.

விருத்தமனு. வృద్ధమనుः॥ "పీత్వాపాశనమశ్నీయా త్పాత్రదత్తమగర్హితం। భార్యాభృతకజ్ఞాతిభ్య ఉచ్ఛిష్టంనైవతద్ద్విజః" = இருபிறப்பாளன் சிறிது நீரைக்குடித்துப் பின்பு உண்கலத்திற் படைத்திருக்கப் பட்ட நல்ல அன்னத்தினைப் புசிக்கவேண்டும். மனைவிக்கும் பணியாளர்க்கும், அடிமையர்க்கும் எச்சிலைபிருத்து வைத்தல் வேண்டும். எறு. காண்க.

அச்சேடம்கூடாதவிடயம்.

புலத்தியர். పులస్త్యుः॥ "భోజనంతుననిశ్శేషం కుర్యాత్ప్రాజ్ఞోకథంచన। అన్యత్రదధిసక్తూభ్యాం ఫలంక్షీరంచమధ్వపిः" = தயிர், பொரிமாவு, நெய், பழம், பால், தேன், நீர், இவைகளை அறிவுடையோன் எப்பொழுதும் சேடப்படுத்தி வையாது புசித்தல்வேண்டும். எனையவற்றுட் சிறிதுவையாது புசிக்கலாகாது. எறு. காண்க.

உண்ணுங்கால அளவை.

மனு. మనుः॥ "సాయంప్రాతర్ద్విజాతీనా మశనంశ్రుతిచోదితం। నాంతరా భోజనంకుర్యా దగ్నిహోత్ర సమోవిధిः" = இருபிறப்பாளர்க்குக் காலை மாலை உண்ணுதல் வேதத்தால் விதிக்கப்பட்டது. இடையே புசித்தலாகாது. ஏனெனில்? உண்ணுதல் வேள்வித் தீக்கருமத்தோடு ஒத்தவிதியாக விருக்கும். எறு. காண்க. எனவே அகாலத்துள் புசிக்கலாகாது என்றபடி.

கௌதமர். గౌతముः॥ "సాయంప్రాతస్తు న్నమభి పూజితమనిన్దన్భుంజీత" மாலையிலேனும்காலையிலேனும் நல்லஉண்டியைப் பழியாதுபுசிக்க வேண்டும். எறு. காண்க.

மேற்கூறிய வெல்லாவுரைகளாலும் கூறப்பட்டுள்ள உண்டியினை "యాపేష్టీతశిరాభుక్తే" என்றமூலத்துள் அறுவாதஞ் செய்து, தோஷத்தைக் கூறுமுகத்தால் விலக்குகின்றார். (உண்ணுதலைச் செய்யவேண்டு மென்பது சுருதிமிருதிகளில் விதியில்லை. இச்சையால் உண்டிகிடைத்த வழி எவ்வாறு புசித்தால் குற்றம்வருமோ? அதனை யுணர்த்தி விலக்கப்பட்டுள்ளது. என்னில் பிரமாணமொழிகளுக்கு உண்டிவிடயத்தில் நிடேதத்தில் கருத்தன்றி விதியில் கருத்தில்லை என்பது).

இந்த நிடேதம், இன்னும் ஒழிக்கத்தக்கன வெல்லாவற்றிற் கும் உபலக்கணமாக விருக்கின்றது. (எனவே, மூலத்துள் சில வற்றை யாகாதென மறுத்திருக்கும் மொழி, இன்னு மாகாதன வெவையெவை, யவற்றை யெல்லாம் விட்டொழியவேண்டுமென் பதுகருத்து).

உண்டிவிடயத்தி லுள்ள இன்னுஞ் சிலவிலக்குகளைப் பிரம புராணத்துட் கூறப்பட்டது. ப்ரஹ்மபுராணே॥ "யஸ்துபாணிதலேභுஞ்ஜே யஸ்து ภூத்காரவாயனா। ப்ரஸ்ருதாංගுலிர்யஶ்ச தஸ்யගோமாංஸவச்சதத்। நாஜீர்ணேభோஜனංகுர்யா த்குர்யான்னாதிபுභுக்ஷிதः। ஹஸ்த்யஶ்வரதயாநாப்த்ரை மாஸ்தீதோநைவභக்ஷயேத்। ஶ்மஶாநாභ்யංதரஸ்தோவா தேவாலயகதோதவா। ශயநஸ்தோநභுංஜீத நபாணிஸ்தංநசாஸநே। நார்த்ரவாஸாநார்த்ரශிரா நசாயஜ்ஞோபவீதவான். நப்ரஸாரிதபாதஸ்து பாதாரோபிதபாணி மான். ஸ்வசாஹாஸவ்யஸංஸ்தஶ்ச நசபர்யංகமாஶ்ரிதः। நபேஷ்டிதஶிராஶ்சாபி நோத்සංகக்ருத භோஜனः। நைகவஸ்த்ரோத்ருபந்நக்ஷ்யை நோபாநத்க்ருஸ்ய பாதுகः। நசரோத்பரிநංஷ்டஶ்ச சர்மபேஷ்டிபா ர்ஶ்வான். க்ராஸஶேமංசநாஶ்னீயா தீதஶேமංபிசேந்நச। ශாகமூலභலேக்ஷூணாංதந்தைஶ் சைர்ந்භக்ஷயேத். பஹூநாංභுஞ்ஜதாංமத்ய்ே நசாஶ்னீயாத்ஸ்த்ரான்வितः। வृதாநவிஸृஜே தன்னம் நோச்சிஷ்டகுக்குடத்ருஷ்டம்ஜேத். பாதாந்தரம். நோச்சிஷ்டம் ஸ்கந்தயேத்க்வசித்"= யார் அங்கையி லுண்கின்றானே? யார் ஆகாரத்தினோடுதித் தின் பவனே? யார் ஆகாரத்தைக்கையிலெடுத்துக்கைவிரித்துவளைத்து நக்கித்தின்பானே? அவனுக்கு அந்தவண்டி பசுவின் மாமிசம் போலாம். உண்டது சமியாதபோது = அசீரணத்தில் புசிக்க லாகாது. (அசீரணமாகத் தக்கபொருளையும் புசிக்கலாகா தென் பதுஉங் கருத்தாம்). பசியெடுத்தவன் மிகப் புசிக்கலாகாது. (மிகப்பசித்தும் புசிக்கலாகாது. எனவே மிகவும் பசித்திருக்க லாகாதென்பது கருத்து). யானை, குதிரை, வண்டி, ஒட்டகம் முதலிய வாகனத்தின்மே லிருந்தும் புசிக்கலாகாது. சுடுகாட் டிலும், மனைக்குப் புறத்திலும், தேவாலயத்திலும், படுக்கை மீதும் இருக்கும்போது புசிக்கலாகாது. கையிலும், இருக்கும் ஆசனத்திலும் கிடப்பனவற்றை யெடுத்துப் புசிக்கலாகாது. (கையில் உண்டைசெய்து இடும்படி வாங்கித் தின்னலாகாது. எனவுங்கருத்து). ஈரவுடையுடுத்தும், ஈரத்தலையோடும், பூண நூலின்றியும், காலிலீட்டிக் கொண்டும், கால்மேல் வைத்துக் கொண்டும், இடதுகையூன்றியும், கட்டிலின்மே லிருந்துகொண்

டும், தலைமேலாடைசுற்றியும், யார்தொடைமீது இருந்து ஆயினும், ஒற்றை யாடையோடும், கல்லின்மீதும், படியின்மீதும், காலில் பாதக்குறடு முதலிய தரித்தும், தோலின்மீ திருந்தும், தோல்போர்த்தும், உண்ணலாகாது. வாயில்வைத்த மீதியையும் தின்னலாகாது. குடித்து மீதியானதைக் குடிக்கலாகாது. கறி வகை, கிழங்கு, பழம், கரும்பு முதலியவற்றினை பல்லால்கடித்து பறித்துத் தின்னலாகாது. (எனவே, சிறுதுண்டமாகச் செய்து தின்னவேண்டு மென்பது). பலரோடு நடுவிருந்து புசிப்பவன் விளைந்து புசிக்கலாகாது. வீணை சோற்றினை யெறியலாகாது. பிறன் எச்சிலைத் தின்னலாகாது. எச்சிலோடு எங்கும் போகலாகாது. எச்சிலை எங்கும் எறியலாகாது. எறு. காண்க.

பிரகற்பதி. బృహస్పతిः॥ "నస్పృశేద్వామహస్తేన భుంజానోన్నంకదాచన। నపాదౌనక్షిణోవస్థిం నపదాభాజనంస్పృశేత్" = புசித்திருப்பவன் இடது கையால் அந்நத்தினை யொருபோதும் தொடலாகாது. கால், தலை, ஆண்குறி இவற்றினைத் தொடலாகாது. உண்கலத்தின் மேல் கால்படலாகாது. எறு. காண்க.

உசனர். ఉశనాः॥ "నాపశ్యన్నిక్షమశ్నీయా ద్బహూనాంచైవపశ్యతాం। నాశ్నీయుర్బహవశ్చైవ తథాచైకస్యపశ్యతः" = பலபேர் பார்த்திருக்கையில் அவர்கட்குக் கொடாமல் நல்லவுணவுகளை யொருவனே புசிக்கலாகாது. ஒருவன் பார்த்திருக்கும்போதும் அவனுக்குக் கொடாமலே பலரும் தின்னலாகாது. எறு. காண்க.

ஆதித்தியபுராணம். ఆదిత్యపురాణే॥ "నోచ్ఛిష్టంగ్రాహయేద్దాజ్యం జ ద్ధశిష్టంచనంత్యజేత్। మూత్రభుక్తావశిష్టంతు నాద్యాద్భాండస్థితంత్వపి" = எச்சில் நெய்யை வாங்கிக் கொள்ளும்படி செய்யலாகாது. உண்டுமிக்கதை விட்டுவிடவேண்டும். சூத்திரனுக்கு உண்ணும்படி வைத்துமிக்கது பாத்திரத்துள்ளே யிருந்ததா மாயினும் அதனை விட்டுவிடவேண்டும். எறு. காண்க.

கூர்மபராணம். కూర్మపురాణే॥ "నార్ధరాత్రేనమధ్యాహ్నే నాజీర్ణేనార్ద్రవస్త్రభృత్। నభిన్నభాజనేచాద్యా న్నభూమ్యాంనచపాణిషు। నోచ్ఛిష్టంఘృతమాదద్యాన్న మూర్ధానంస్పృశన్నపి। నబ్రహ్మక్షత్రియన్యాపినినైవంనభార్యయా। నాన్యాగారేనచాకాశే నచదేవాలయాదిషు" = ஒத்த நடுஇராவிலும், நடுப்பகலிலும், உண்டது சமியாத போதும், ஈரவுடையுடுத்தும், ஓட்டைக் கலத்தி

லும், நிலத்திலும், கையிலும், உண்ணலாகாது. எச்சில் நெய் வாங்கலாகாது. தலையைத் தொட்டுக்கொண்டும், வேதமோதிக் கொண்டும், கலத்தில் மீதியாகாதபடி தொடைத்தும், மனைவி யோடும், உண்ணலாகாது. அயலார் மனையிலும், வெளியிலும், தேவாலய முதலியவற்றுள்ளும், புசிக்கலாகாது. எறு. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः॥ "நபார்யார்ஷேஷ்மியா நைகவாஸாஸம்ஸ்திதः" = மனைவி பார்த்திருக்க உண்ணலாகாது. ஒற்றை யாடையோடு முண்ணலாகாது. நிலத்தின்மே லிருந்தும் புசிக்க லாகாது. "நசோத்திதः" என்றது பாடமாய்ன் நின்று உண்ணலா காது. எறு. காண்க.

அற்றேல். ப்ராஹ்மண்யாஸஹயோஷ்மியா முச்சிஷ்டம்வாகதாசன। நதஸ்யதோஷ மிச்சந்தி நித்யமேவமஸீஷிணः।உச்சிஷ்டமிதர ஸ்த்ரீணாம்யோஷ்மியாத்வா ரிஹணமிக்வசித்। ப்ரபாயச்சித்தீநவிஜ்ஞேய ஸ்ஸங்கீர்ணோமாதரிசேதனः" = எந்தவேதியன் வேதியமாதி னோடு எப்போதாயினும் உண்ணுகின்றானே? எச்சிலுண்கின் றானே? அவனுக்குக் குற்றமுண்டென்று அறிவுடையோர் நித் தமாக நினைப்பதில்லை. வேற்று வருணமாதோடு எந்தவேதியன் எச்சில்மயங்க உண்ணுகின்றானே? அந்தமூடன் சாங்கரியதோ ஷம் = கலப்புக்குற்ற முடையவனை மாதனின் பிராயச் சித்தஞ் செய்துகொள்ளத் தக்கவனென்று உணரப்படும். என்ற இதனால் வேதியன் தன்சாதி மனைவியோடு புசித்தால் குற்றமில்லையென்று ஆகின்றதே யெனில்?

அற்றன்று. அந்தவிதி, எவ்விதத்தும் குற்ற மில்லையே யில் லையென்னும், கருத்துடைய தல்ல. ஏனெனில்? "கதாசன"= எப்போதாயினும், என்று அவ்விடத்தே தானே கூறப்பட்டிருத் தலின். அதனனே ஆதித்திய புராணத்துள்ளும் கூறப்பட்டது. ஆதித்யபுராணே॥ "ப்ராஹ்மண்யாபார்யயாஸார்தம் க்வசித்புஞ்ஜீதவாத்வநி। அஜ்ஞாவர்ணஸ்த்ரீ யாஸார்தம் புக்த்வாபதிதத்துல்யதாம்" = அந்தணன் தன்சாதி மனைவியோ டும் வழி நடையிலெப்போதாயினும் எங்காயினும் உண்டாலும் உண்பன். அன்றித்தாழ்ந்த சாதி மாதரோடு உண்டால் அப் பொழுதேபதிதன் ஆகின்றான். எ-று. காண்க.

மனு. மனுः॥ "நபிபேந்நசபுஞ்ஜீத த்விஜஸ்த்வேனபாணினா। நைகஹஸ்தேனசஜலம் நஸ்த்ரீணாவர்திதம்பிபேத்। பிபல்யத்பத்தெத்யோயம் போஜனேமுகநிஸ்ஸ்ருதம்। அபோஜ்யந்தத்பவே

దస్మంభోక్తాభుంజీతకిల్బిషం। పీతావశేషితంతోయం బ్రాహ్మణోపునరాపిబేత్। పిబేద్యది హితస్తోహ ద్విజశ్చాంచాయణంచరేత్" = இருபிறப்பாளன் இடதுகை யால் உண்ணலாகாது. குடிக்கலாகது. ஒற்றைக்கையால் நீர் குடிக்கலாகாது. சூத்திரனல் வாக்கப்பட்டநீரைக் குடிக்கலாகாது. வாயிலிருந்து மொழுகிய நீர் உண்ணத்தக்க அங்கத்தின்மீது பட் டால் அது எச்சிலாமாதலின் அதனை யுண்ணலாகாது. தின் றற்பாவத்தையனுபவிப்பவன். வேதியன், பிறர்குடித்துமிக்கநீரை மறுபடியும் குடிக்கலாகாது. அறியாது குடித்தால் சாந்திரா யணவிரதஞ் செய்யவேண்டும். எறு. காண்க.

நீர்குடித்தல்.

அத்திரி. அத்రిः॥ "తోయంపాణినఖస్పృష్టం బ్రాహ్మణోనపిబేత్క్వచిత్। సు రాపానైనచసమ మిత్యేవమనురబ్రవీత్" = வேதியன் கைவிரல் நகம்பட்ட நீரை யாண்டுங் குடிக்கலாகாது. அதுகள்ளினைக் குடித்தலோ டொக்குமென மனு கூறினர். எறு. காண்க.

சாதாதபர். శాతాతపः॥ "ఉద్ధృత్యవామహస్తేన యత్తోయంపిబతిద్విజः। సురాపానైనతత్తుల్యం మనురాహప్రజాపతిः" = இடதுகையினு லெடுத்து இருபிறப்பாளன் நீர்குடித்தால் அதுகள்ளைக் குடித்தலோடொக் குமென்று சுவாயம்பு மனு கூறினர். எறு. காண்க.

அசுவமேதபர்வம். ఆశ్వమేధికే॥ "పాసీయానిపిబేద్యేన తచ్ఛాత్రంద్విజ సత్తమः। అనుచ్ఛిష్టంభవత్తావ ద్భూమౌయావన్ననిక్షిపేత్" = இருபிறப்பாளன் நீர்குடித்த பாத்திரத்தை நிலத்தின்மேல் வைக்கும் வரையில் எச்சிலல்ல. எறு. காண்க.

பந்திபோசனம்.

சங்கர். శంఖः॥ "నానియక్తోగ్ర్యాసనస్థ ఏ ప్రథమమశ్నీయా న్నాధికందద్యా న్న ప్రతిగృహ్ణీయాత్" =பிறர்வேண்டுகோ ளில்லாமலே தான்உயர்ந்த ஆசனத்தி லிருக்கலாகாது. முன்பாக உண்ணலாகாது. தன்னு டைய தரத்துக்கு மேலாகக் கொடுக்கலாகாது. அவ்வாறே வாங் குதலுமாகாது. எறு. காண்க.

சாதாதபர். శాతాతపः॥ "అగ్ర్యాసనోపవిష్టస్తు యోశుచైప్రథమంద్విజः। బహూనాం పశ్యతాంసోజ్ఞ ఏ పజ్ఞ్యోహరతికిల్బిషం" = உயர்ந்த ஆசனத்தி

லிருந்து பலர் பார்க்கும்போது வரிசையில் எந்த விருபிறப்பா ளன் முன்னதாகப் புசிக்கின்றானே? அந்தமூடன் அந்தவரி சையி லுள்ளார் பாவத்தை யடைகின்றன். எறு. காண்க.

கோபிலர். శ్లోకము:॥ "ఏకపఙ్క్త్యుపవిష్టానాం విప్రాణాంసహభోజనే। యద్యే కోపిభ్యజేత్పాత్రం నాశ్నీయురితరేజనుః। మోహాద్భుక్తేతుయస్తత్ర ససాంతపనమాచరే త్। భుంజానేషుతుపాత్రేషు యస్తుపాత్రంపరిత్యజేత్। భోజనేఽశ్నన్కథాసా బ్రహ్మహాపిత డాచ్యతే" = ஓரோபந்தியில் உடன் புசித்திருக்கும் வேதியர் நடுவே ஒருவன் உண்கலத்தை விடுத்தானையின் அனைவரும் உண்ணு தலை விட்டுவிடுவார்கள். தெரியாது யாவனையினும் புசித்தால்? அவன் சாந்தபனம் என்னும் கிருச்சிரத்தைப் பிராயச் சித்தமாக அனுட்டிக்க வேண்டும். பந்தியில் வேதியர் புசித்திருக்கும்போது யார் தன் உண்கலத்தைவிட்டு எழுந்திருக்கின்றானே? அவன் எல்லார். உண்டிக்கும் தடைசெய்தவனகின்றன். அக்காலத்தி லவன் பிரமகத்தி செய்தவனகவுஞ் சொல்லப்படுகின்றன். எறு. காண்க.

மௌனபோசனம்.

வாய் பேசாமையைக் கூறத்தொடங்கிப் புராணத்துள். పురాణే॥ "స్నానస్యతోవరుణశ్శక్తిం జుహ్వతోఽగ్నిశ్రియంహరేత్। భుంజతోమృత్యురా యుష్యం తస్మాన్మౌనంచరేద్ద్విజః" = நீராடும்பொழுது பேசினல் வரு ணன் சத்தியைக் கெடுக்கின்றன். வேள்விசெய்யும்போது பேசி னல் அக்கினிசெல்வத்தைக் கொண்டுபோய் விடுகின்றன். உண் ணும்போது பேசினல் மிருத்தியுதெய்வம் ஆயுளைக் கொண்டு போகும். அதனல் அம்மூன்று கருமங்களிலும் வாய் பேசலா காது. மௌனமனுட்டிக்க வேண்டும். எறு. காண்க.

ஆயின். "మౌనవ్రతంమహాకష్టం హుంకారేణాపినశ్యతి। తథాసతిమహాన్దో షస్తస్మాత్తన్నియతశ్చరేత్" = மோனவிரதம் மிகவருத்தமானது ஏனெ னில்? உங்காரஞ் செய்தாலும் கெடுகின்றது. அதனற் பெருங் குற்றம் நேரிடுகின்றது. ஆதலால் அந்தவிரதத்தினை மஹாநியம மூடையவன் செய்யவேண்டும் என்ற இவ்வத்திரி யுரையால் மோன விரதத்தினைச் சத்தியுள்ள அதிகாரியே செய்யவேண் டும் என்றுமே? அங்ஙனமன்று. அவ்வுரை காஷ்டம் = மரத்

துண்டம்போலும் ஒலித்தாமே யில்லாமல் இருக்கத்தக்க மோன விரத விசேடத்தினைக் குறித்துக் கூறியது. என்றுணர்க.

இந்தவாய் பேசாமை ஐந்து பிராணுகுதி கொள்ளும்வரையிலுங் கூறிய விடயம் என்று விருத்தமனு கூறினர். வृद्धமनुः॥ "अनिर्दशेत्सुयेन्नित्यं वाग्यतोन्नमकुत्सयन्। पंचग्रासान्नहोमानं प्राणाद्याप्यायनंमहत्" = உண்ணுமிடத்தில் முதற்கண் ஐந்துகவளம் புசிக்கிறவரையில் பிராணுதி தேவதைகளைத் திருத்திசெய்வது பெருங்கருமமாதலால் அப்போது அன்னத்தைப் பழியாது வாய்பேசாது, அமைதியோடும் யாரையும் குற்றங்கூறாது புசிக்கவேண்டுவதுநித்தமானவிதியாம். எ-று. காண்க.

அசுவமேதம். आश्वमेधिके॥ "मासिवाप्यथवाहानि प्रसृष्टस्संयतेंद्रियः। भुंजीतऋषिवद्विप्रो नोच्छिष्टोवैस्यसंहलेत्" = மோனவிரதமுடையவனுகவாவது, இல்லாதவனுகவாவது, இந்திரியங்களை வென்றுகளிப்போடும் இருபிறப்பாளன் விதிப்படி புசிக்கவேண்டும். எச்சின் மயங்கியுள்ள வாயினுரோடும் பேசலாகாது. (எனவே, புசிப்பவர்கள்ஒருவரோடொருவர் பேசலாகாது). எ-று. காண்க.

அன்னம்பரிமாறல்.

சாதாதபர். शातातपः॥ "हस्तदत्तानिचान्नानि प्रत्यक्षलवणंतथा। मृत्तिकाभक्षणंचैव गोमांसाशनवत्स्मृतं" = கையால்பரிமாறப் பட்ட சோறுமுதலிய வற்றையும் வேறுபதார்த்த வகைகளோடு கூடாது நேராகவிருக்கின்ற வுப்பினையும், மண்கட்டியையும், உண்பது கோமாமிசத்தை யுண்பதனைடொக்கும். எ-று. காண்க.

பைட்டீநசி. पैठीनसिः॥ "लवणंव्यंजनंचैव घृतंतैलंतथैवच। हव्यंपेयंचविविधं नहस्तदत्तंनभक्षयेत्" = உப்பு, கறிவகை, நெய், எண்ணெய், முதலிய வற்றினை கையாற் பரிமாறினுற் புசிக்கலாகாது, எ-று. காண்க.

இதுவுமது. "दध्यादेयंघृतान्नंच सघृतव्यंजनानिच। उदकंयच्चपक्वान्नंयोनदध्याद्प्रयच्छति। सघ्नीहंसुरापश्च तैयीचगुरुतल्पगः" = நெய், சோறு, கறிவகை, நீர், பக்குவப்பட்ட மற்றவுண்டிகளையும் யார் கரண்டியால் படைப்பதில்லையோ? அவன் மஹாபாதகஞ்செய்தவனுவான். எ-று. காண்க. (இது சாதாரணவுணவின்

பொருட்டுப் பரிமாறும்விடயம். விசேட போசனத்தில் மந்திர விதியோடு பாகப்பட்ட வண்டியைக் கையால் படைக்க வேண்டுவதாக அவியின்முக்கியகருமத்தில் சான்றோர்வழக்கால் உணரப்படுகின்றது. அன்றியும் சிலபதார்த்தங்களைக் கையினாலும் சிலவற்றைக் காண்டியாலும் படைக்கவேண்டும். உண்ணுவதற்கு முன்பரிமாற வேண்டிய முறைவேறு. உண்ணுங் காற்பரிமாறு முறைவேறு. அவற்றினைக்குறித்துப் புராணவாக்கியங்கள் மிக விருத்தலின் அவரவர்கள் ஆசாரவழக்கங்களே விதியாகவிருக்கின்றது).

உண்ணும்போது பார்க்கலாகாதன.

அசுவமேதம். ஆஶ்வமேதிகே॥ "ஊர்த்வ்யமபிசண்டாலம் ஶ்வானம்கூக்குட மேவச! ஶுஞ்ஜானோயதிபஶ்யேத்து தத³ன்னஞ்சபரித்யஜேத்" =புசித்துக்கொண்டிருப்பவன் கைவிலக்க மானவளையும், சண்டாளனையும், நாயினையும், கோழியையும், பன்றியையும், கழுதை முதலியவற்றினையும் கண்டால் அந்த அன்னத்தை விடவேண்டும். எறு. காண்க.

அரக்கவுணவு.

அசுவமேதம். ஆஶ்வமேதிகே॥ "கேஶகீடோபஸன்னஞ்ச முக²மாருததூ³ஷிதம்। அன்னந்தத்³ராத்ரிஸம்பி³ன்னாத்தத்தத்தம்பரிவர்ஜயேத்" = மயிர், புழு, கலந்துள்ளதும், வாயாலூதப்பட்டது மாகிய இவை இராக்கத வண்டியென் றுணரத்தக்கது. அதனாலவற்றை யொழிக்க வேண்டுவது. எ-று. காண்க.

காத்தியாயனர். காத்யாயனः॥ "சண்டாலபதிதௌ³ர்பா⁴க்³யா வாக்யஞ்ஶ்ருத்வா த்³விஜோத்தமः। ஶுஞ்ஜீதக்³ராஸமாத்ரந்து தி³னமேகமபோ⁴ஜனம்" = சண்டாளர், பதிதர், கைவிலக்கமான மாதர்இவர்களுடைய வார்த்தை செவியிற்படும்போது ஒருகவளத்தையாவது வேதியன் உண்டால் ஒருநாள்முழுவதும் பட்டினி கிடக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

கௌதமர். கௌதமः॥ "காமஶப்தா³மணக்³ராஹ்யோ ஶ்ச²த்ரஸ்யோலூகலஸ்யச। ஏதேஷாம்நிரதம்யாவ ஜ்ஜாவத்காலமபோ⁴ஜனம்" = காளமுதலிய ஆதுகருவி, எந்திரம், சக்கரம், உரல், இவற்றின் சத்தம் எதுவரையில் கேட்கப்படுகிறதோ? அதுகாலம்வரையில் உண்ணுதலில்லையாம் எ-று. இயந்திரம் என்பது எந்திரமென மருவிற்று. அதுஅரிசி

முதலியனமாவுசெய்யுங்கருவி. சக்கரம்என்பதுவண்டிமுதலியவற் றுளாயினும் ஏனைய கருவிகளிலாயினும் உள்ளனவெனக்கொள்க.

போசனபந்திதோஷம்.

கௌதமர். கௌதமः॥ "அப்யேகபங்க்த்யுபாஸீனாயாம் ப்ராஹ்மணைஸ்த்வஜானதாபி। கோஹிஜானாதிகிங்கஸ்ய ப்ரச்ச்ன்னம்பாதகம்பவேத்। ஏகபங்க்த்யுபவிஷ்டானாம் துஷ்க்ருதம்யத்து காத்மனாம்। ஸர்வேஷாம்தத்பவேத்தஸ்மாத் வ்யாவர்தேஜ்ஜிர்னபிக்ஷயேத்" = அந்தணர்க ளுடனேயாயினும், தன்சுற்றத்தாரோடாயினும் ஓரேபந்தியிலிருந்து புசிப்பதற்கு வேதியன் போகலாகாது. ஏனெனில்? வெளிப்படாத பாதங்களை இரகசியமாக யார் என்னை செய்துள்ளாரோ? அதனை யாவனறிவன். பந்திபேதமாகிற வகையில் ஓரேபந்தியில் சேர்ந்த பாவிகளுடைய பாவம் அந்தப்பந்தியிலிருப்பவர்கள் அனைவர்க்கும் ஒத்தபடியுண்டாம். எ-று. காண்க.

பந்திபேதவகை.

கௌதமர். கௌதமः॥ "அக்னிநாபக்னநாவைவ ஸ்தம்பேனசலிலேனவா। த்வாரேணாவ வமுல்லேன பஜேத்தேபோபுநைர்ந்ருதः" = நெருப்பு, சாம்பல், சிறுசுவர்க்கட்டை, தூண், நீர், வாயிற்படி, நடைவழி, இவைகள் நடுவிருக்குமாயின், அப்புறத்த தொருபந்தி, இப்புறத்த தொருபந்தி என அறிவுடையோர் கூறுவர். எ-று. காண்க.

இயமன். யமः। "உபகஞ்சதிருணம்பஸ்ம த்வாரம்பந்தாஸ்தைவச। ஏதிரந்தரிதங்கருத்வா பஜேத்தோஷானவித்யதே" = ஜலம், புல், வெண்ணீறு, வாயிற்படி, நடக்கும்வழி, இவைகளைக் குறுக்கிட்டால் பந்திதோஷமில்லையாம். எ-று. காண்க.

மூலத்துட் கூறப்பட்ட "மோஷ்டிதசிராபுஜேத்" = என்றதற்கு இலக்கியார்த்தமாகிய நிடேதங்களைக் குறித்த நியமவிசேடங்களிவ்வகையாகக் கூறியவாறுயிற்று. இனி "மோபுஜேதஜிஹ்மாணாமுகः" தென்முகமாகப் புசிக்கலாகாதென்று மூலத்துட் கூறியிருப்பது நித்தமுண்ணுதலின் விடயம், ஏனெனில்? காமிய வுண்டியில் தென்முகமாகப் புசிக்கலாமென்று விதிக்கப்படுதலின்.

காமியவுண்டி.

அங்ஙனம் மனுவிதித்தனர். மநுः॥ "ஆயுஷ்யம்ப்ராங்முகோபுங்க்தே யஶஸ்யம்தக்ஷிணாமுகः। ஶ்ரியம்ப்ரத்யங்முகோபுங்க்தே ருதம்புங்க்தேஉதங்முகः" = கிழக்கு

முகமாக பிருப்பவன் ஆயுளையும், தென்முகமா யுள்ளவன் புக ழினையும், மேற்திசைமுகமாயுள்ளவன் செல்வத்தினையும், வடக்கு முகமாயுள்ளவன் சத்தியத்தினையும் உண்பவனுவன். எறு. காண்க.

உண்டிக்குவிலக்காகியதிசை.

கோபிலர். గౌబిలః॥ "ప్రాఙ్ముఖావష్టితోవాప్రఙ్ ప్రతీచ్యాంవాయథాసుఖం। ఉత్తరంపితృకార్యేచ దక్షిణంతుసదార్జయేత్" = வேதியன் கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, என்னுமிவற்றுள் அனுகூலப்பட்ட திசை யொன்றின் முகமாக விருந்து புசிக்கலாம். தென்புலத்தார் கருமத்தில் வட முகமாக விருந்து புசிக்கவேண்டும். தென்திசையைவிட்டு விட வேண்டும். எறு. காண்க.

இதுவுமது. "వామపాదకరోభుఙ్జే యశ్చోష్ణీష్ణాభుఙ్జే తైస్సహైవోక్తం తత్ర్పతిక్షాంసిభుంజతె" = இடதுகாலின்மீது கைவைத்துக்கொண்டு யார் உண்ணுகின்றனை? யார் நிலத்தின்மீ திருந்தாயினும், நின்று யினும், புசிக்கின்றனை? அவனைடு யார் புசிக்கின்றார்களோ? அந்த உண்டியை யெல்லாம் அரக்கர் தின்று போகின்றார்கள். எறு. காண்க. (எனவே, அவர்களுக்குப் பிராணக்கினி ஹோத் திர பலன் வருவதில்லை அது அரக்கரையடைகின்றது என்றபடி).

கூர்மபுராணம். కూర్మపురాణె॥ "యోభుఙ్తెవైష్టితశిరా యశ్చభుఙ్తేవిదఙ్ముఖః। సోపానత్కశ్చయోభుఙ్తే సర్వంవిద్యాత్తదాసురం" = யார்தலைக்கு வேஷ்டிசுற்றிக்கொண்டு புசிக்கின்றனை? கோணத்திசைகளின் எதிர் முகமாகப் புசிக்கின்றனை? பாதரக்ஷை பூண்டு புசிக்கின்றனை? அவையெல்லாம், அசுரபோசனமென் றுணர்க. எ-று. காண்க.

உண்டபின்செய்வன.

விருப்பத்தா லுண்டாகிய உண்டிவிதிக்கு உத்தராங்கமாகிய எச்சில் நீர்விடுதன் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டு மெனத் தேவலர் கூறினர். దెవలః॥ "భుక్త్వోచ్ఛిష్టంసమాదాయ సర్వస్మాత్కించిదాచమన్। ఉచ్ఛిష్టభాగధెయెభ్య స్తదకంనిర్వపెద్భువి" = உண்டபின் எல்லாப் பதார்த்தங்களிலுஞ் சிறிது சிறிது எச்சில்செய்து எடுத்துக் கொண்டு நீரோடு உச்சிட்ட பாகதேயர் பொருட்டு நிலத்தின் மேல் வடியும்படி உருட்டிவைத்தல் வேண்டும். எறு. காண்க.

(உச்சிட்ட பாகதேயர். எச்சிலே செல்வமாக முடையவர். என வே அதனற் றிருத்தியடைவோர்).

உச்சிட்டதான மந்திரம் தேவலாற் கூறப்பட்டது. మంత్రః॥ "రారవెపుణ్యనిలయె పద్మార్బుదనివాసినాం। అర్థినాముపకంపత్వం (పాఠాంతరం - ప్రాణినాంసర్వభూతానాం) హ్యుచ్యమానుపతిష్ఠతు"=பாவத்திற்கு வாழிடமாகிய இரௌரவம் என்னும் நரகத்தில், பதுமம், அற்புதம் என்னும் எண்களால் வாசம் செய்திருக்கும் யாசகப் பிராணிகளுக்கும் மற்றெல்லா வுயிர்களுக்கும், என்னற் கொடுக்கப்படும் உச் சிட்டநீர் கெடாததாக அவர்க்குச் சேர்ந்திருக்கக்கடவது. எறு. காண்க.

உத்தராபோசனம்.

வியாசர். వ్యాసః॥ "తతస్తృప్తస్సన్నమృతా పిధానమసీత్యపది శ్వాత్వాతస్తైర్ద్విశాన్నానాగపసృత్య విధివదాచామేత్" = உண்டிதிருத்தலுகியபின் "அமృ తాపిధానమసి" என்ற மந்திரத்தினால் ஜலத்தையெடுத்து உத்தரா போசனஞ்செய்துகொண்டு அவ்விடம்விட்டுச்சிறுதூரம் சென்று ஒதுங்கி அந்த ஆசமனநீரை விழுங்கவேண்டும். எறு. காண்க.

உத்தராசமனம்.

அவ்வுத்தரா போசனவடிவமாகிய ஆசமனத்தைத்தேவலர் கூறினர். దేవలః॥ "భుక్త్వాచామేద్యథోక్తేనవిధానేనసమాహితః। శోధయేన్ముఖహ స్తౌచ మృదద్భిర్ధృష్టైరపి" = புசித்துக்கூறிய விதிப்படி ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். அமைதியுடையவனுய் நீரால் நன்றாக வாய் கொப்பளித்துக் கைக்கு மண்ணிட்டு அலம்பி எச்சிற் பூச்சின் மயக்கமில்லாதபடி சோதித்து விடவேண்டும். எறு. காண்க.

வாய்கழுவும்விதி.

கௌதமர். గౌతమః॥ "గండూషస్యాథసమయె తర్జన్యావక్త్ర శోధనం। కు ర్వీతయదిమూఢాత్మా రారవంనరకంవ్రజేత్" = கண்டூஷம் என்பது வாய் திற்றிக்கழுவி நீரைக்கொப்புளித்து உமிழ்தல். வாய்கொப்பளிக் குஞ்சமயத்தில் சுட்டுவிரலால் வாயினைச் சோதிக்கலாகாது. அவ்வாறு செய்தால் அந்தமூடன் இரௌரவம் என்னும் நரகத் திற்குச்செல்வன். எ-று. காண்க

வியாசர். வ்யாஸः॥ "ஹஸ்தம்ப்ரக்ஷால்யகண்டூஷம் யதிபிஶேதவிசக்ஷணः। ஶதே வாம்ஶ்சபித்ரோஶ்சைவ ஹ்யாத்மானமபிஷுதயேத்" = கையலம்பி வாய் கொப்பு ளித்தநீரை எந்த அவிவேகி, விழுங்குகின்றானே? அவன்தேவர் களையும் பிதிரர்களையும், அடித்துத் துன்பஞ்செய்தவ னவன். எறு. காண்க.

வியாசர். வ்யாஸः॥ "தஸ்மின்னாசமனங்குர்யா த்ரக்ஷாண்டேதஶுக்தவான்। யத்யுத்திஷ்ட்யனாசாம்தோ ஶுக்தவானாஸனாத்ததः। ஸ்நானம்சத்யஜேத்ப்ரகுர்வீத நான்யதாப்ரயதோ ஶவேத்"=எந்தக்கலத்தி லுண்கின்றானே? அந்தக் கலத்திற்றா னே விழும்படி ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். ஆசமனமென்பது ஈண்டு உத்தரா போசனமே யாம். புசிக்கும்படி யிருந்த ஆச னத்தின்மீதிருக்கும்போது உத்தராபோசனம் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதனைப் பெறுமல் எழுந்தால் உடனே நீராடவேண் டும். அங்ஙனஞ் செய்யாவிட்டால் பிராயச்சித்தம் செய்துகொ ள்ளவேண்டும். எறு. காண்க.

புநராசமனம்.

கூர்மபுராணம். கூர்ம்புராணे॥ "ஆசாம்தஶுபுனராசாமே தாயம்கூரிதி மம்த்ரதः। த்ருபதாம்வாத்ரிராவ்ருத்ய ஸர்வாபாப்ரணாஶினீம்। ப்ராணானாம்க்ரம்திரஸீத்யா லதே த்ருதயம்தतः। ஆசம்யாம்குஷ்மானீய பாதாம்குஷ்டைஶுபஶ்ரிணே। நிஸ்ருஜ்யவைத்ததஸ்தஜல மூர்த்வஸ்தஸ்ஸமாஹிதः। ஹுதானுமம்த்ரணம்குர்யா ச்ச்ரித்தாயாமிதிமம்த்ரதः। அஷ்டாக்ஷரேணஹ்யாத்மானம் யோஜயேத்ப்ரஹ்மணிதிஸः। ஸர்வாமாமேவயாகானா மாத்யாகதபர ஸ்ருதः। யோனேவிதினாகுர்யா த்ஸயாதிப்ரஹ்மணபதம்" ஆசமனஞ் செய்த வன் "ஆயம்கூः" என்றமந்திரத்தை யுச்சரித்து மறுபடியும்ஆச மனஞ் செய்யவேண்டும். எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கடிக்க வல்ல "த்ருபதா" எனவே "சிவேனமா" என்றமந்திரத்தை மூன்று தரம் செபித்து "ப்ராணானாம்க்ரம்திரஸிருத்ரः" என்ற மந்திரத்தால், இதயத்தைத்தொட்டுஅபிமந்திரத்து, பின்னரும்ஆசமனஞ்செய்ய வேண்டும். அந்தச்சேடமாகிய நீரை மேல்பக்கமிருக்குந் தன் கைப் பெருவிரல் மூனையால் வலக்கால் பெருவிரன்மேற் படும் படி ஓழுக்கவேண்டும். "ஹுதானுமம்த்ரணம்" = ஹோமஞ் செய்த தை அபிமந்திரித்தல். (எனவே, உண்டவுணவைத் தேவதைப் பிரீதியாகும்படி மந்திரங்களோடு பிரார்த்திப்பது. இந்தக் கரு

மத்தை "ஶ்ரத்தாயாம்ʼ" என்றது முதலிய மந்திரங்களாற் செய்து பின்னும் அஷ்டாக்ஷர மந்திரங்களால் தன் ஆன்மாவைப் பிரமத்தில் கலப்பிக்கவேண்டும். இந்த ஆன்மயாகம் எல்லாயாகங்களிலும் சிறந்தது. இவ்விதியால் யார் பிராணுக்கினி ஹோத்திரத்தைச் செய்கின்றானே ? அவன் பிரமலோகத்தை யடைகின்றான். எறு. காண்க.

அத்திரி. அத்ரிஃ॥ "ஆசாம்தோ ப்யஶுசிஸ்தாவ த்யாவத்வாத்ரமனுஷ்டிதம்। ஊர்த்வ மேத்யஶுசிஸ்தாவ த்யாவன்னோலிப்யதேமஹீ। பூமாவப்யவலிப்தாயாம் தாவத்வா ஸ்யதஶுசிர்பவேத்மான்। ஆசனாதுத்திதஸ்தாவ த்யாவன்ன ஸ்ப்ருஶ்யதேமஹீ" = ஆசமனஞ் செய்தவனாயினும் எச்சிற்கலத்தை யெடுக்கிறவனாயில் அசுத்தனாகவேயிருக்கின்றான். எச்சிற்கலத்தை எடுத்துவிடினும் அங்நிலஞ் சுத்தமாகச் சாந்து மெழுகுகிறவரையில் அசுத்தனாக விருக்கிறான். நிலமெழுகினாலும் உண்ணுவதற்கிட்ட ஆசனத்திலிருந்து மெழுந்தவன் நிலந்தொடுகிறவரையில் அசுத்தனாகின்றான். எறு. காண்க.

சாதாதபர். ஶாதாதபஃ॥ "ஆசம்யபாத்ரமுத்ஸ்ருஜ்ய கிஞ்சிதாத்ரேணபாணினா। முக்யான்பாணிகுலாம்ஸ்தமூலபர்யந்தாம்ஶ்சாபிஸ்ப்ருஶேத நசாப்யாத்ரேண பாணினா। பாணிமூர்த்நிஸமாதாய ஸ்ப்ருஷ்ட்வாக்நிம்ஸமாஹிதஃ। ஜாதிர்ஹ்யஸ்ய மாப்நோதி ப்ரயோகுஶலோனரஃ" = ஆசமனஞ்செய்து அந்தபாத்திரத்தைவிட்டுவிட்டுச் சிறிது ஈரமுள்ள கையினால் மார்பைத்தொட்டுப்பிராணனைச் சிறிது தணியச்செய்து அங்கையால்தொப்புளைத் தடவவேண்டுமென்பது. உண்டவுடனே வழிநடக்கலாகாது "நைவத்ரேத" என்பதாலும்பாடம். அதற்கு உண்டபின் ஓரோயிடத்தில் இருந்துவிடலாகாது என்பதுபொருள்). ஈரக்கையோடு வெளிப்படலாகாது. பின்புஅங்கையால்உச்சியைத்தொட்டு, அதன்பின்நீயைத்தொட்டு)எனவே. அங்கையை நெருப்பிற்காய்ச்சி) அமைந்தமனத்தோடு இவ்வாறு உண்ணுதலின் ஒழுக்கத்தினை உபயோகிப்பதில் வல்லவனாயுள்ளவன் குலத்திற்சிறந்தவனாகின்றான். எறு. காண்க.

உண்டபின்கடவுளைத்தியானித்தல்.

விஷ்ணுபுராணம். ஸ்வஸ்தஶ்சப்ரஶாந்தஶ்சத்ருப்தஸ்து க்ருதாஸனபரிக்ரஹஃ। அபீஷ்டதேவதானாம்துகுர்வீதஸ்மரணம்நரஃ। அஸ்மராப்யாயயத்தாம்ஶ்சாஸ்தர்ஷிவம்ஶஸமுத்பவாந்। தத்தாவ

காஶானభసా జరయన్నస్తుమారుతః। అన్నంబలాయమేభూమే రపామగ్నేర్మభస్వతః। భవత్వేతత్పరిణతం మమాస్త్వవ్యాహతంసుఖం। ప్రాణాపానసమానానా ముదానవ్యానయోస్తథా। అన్నంపుష్టికరంచాస్తు మమాస్త్వవ్యాహతంసుఖం॥ అగస్తిరగ్నిర్బడవా నలశ్చభుక్తంమయాన్నం జరయత్వశేషం। సుఖంమమైతత్పరిణా మసంభవం యచ్ఛత్వరోగంమమచా స్తుదేహే॥విష్ణుస్మస్తైం ద్రియదేహదేహీ ప్రధానభూతో జగతోస్యవైకః। సత్యేనతేనాత్మశే షమన్నమారోగ్యదం స్యాత్పరిణా మదోషతుః॥ విష్ణురాత్మాతథైవాన్నం పరిణా మస్తథైవచ। సత్యేనతేనమద్భుక్తం జీర్యత్వన్నమిదంతథా। ఇత్యుచ్చార్యస్వహస్తేన పరిమృజ్యాత్తథోదరం। అనాయాసప్రదాయీని కుర్యాత్కర్మాణ్యతంద్రితః" = பின்பு சுகமாகச்சாந்த மனமுடையவனுய் ஆசனத்தின்மீது இருந்து, தன்னிஷ்ட தெய்வத்தைத் தியானிக்கவேண்டுவது. என்னுடம்பில், நீயானது வாயுவினல்தூண்டப்பட்டுப் பிருதிவிதாதுவினைத் தணித்தல் செய்க. வாயு ஆகாயத்தாலிடங்கொடுக்கப்பட்டு அந்நத்தைச் சமிப்பித்தல் செய்க. அந்நம் எனது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயுக்களுக்குவன்மைசெய்க. அதுநன்முகப்பக்குவப்பட்டு, எனதுசுகம் கெடாதிருத்தலைச் செய்யவேண்டும். அந்நம் எனது பிராணன்முதலியவற்றிற்குப் புஷ்டியை உண்டுபண்ணி எனக்கு நீக்கமற்றதாகிய சுகமாகுக. அகத்தியனுர், அக்கினி, வடவைத்தீ, இவர்கள் என் அந்நம் சேடமின்றிச் சமிக்கும்படிசெய்க. எனது உடம்பில் அன்னம் பக்குவமாய் உருவங்கடோறும் பொருந்தும்போது, அவ்வன்ன இரதம் தாதுக்களுக்கு வியாபிப்பதனல் எனக்கு நோயில்லாத சுகமுண்டாகுக. எல்லா இந்திரியங்களும் எல்லாத்தேகமும் தன்னதாகவுடைய எங்குநிறைந்த அறிவே விஷ்ணு என்னப்படும். அவர் ஒருவரே இவ்வுலகத்துக்குத் தலைவனுகவிருக்கின்றூர். எனவே மகாபூதமாய் ஏனைய பூதங்களை விழுங்குகின்றூர் என்றபடி. உண்மையாகிய அவ்வறிவினல் அதிட்டானமாகப் பொருந்தியுள்ள அந்நமெல்லாம் சுக பரிணமத்திற்குக் காரணமாகியும், நோயில்லாமையைத் தருவதாகியும் ஆகுக. ஆன்மாவும், அந்நமும், பரிணமமும், விஷ்ணு வேயாம். அச்சத்தியத்தினல் நான் உண்ட அந்நம் அவ்வாறு சீரணமாகுக (எனவே-உலகமெல்லாம் விஷ்ணுவென்னும் அதிட்டானத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதாதலின் அதிட்டானமொன்றே சத்தியமென்னு நம்பிக்கையை என்னறிவுகொள்வதற்கு நான் திண்ற அன்னங்காரணமாகுக. என்பது. என்னுகாரம் எனக்கு

பிரமஞானத்தினையுண்டுபண்ணுகஎன்றகருத்து). இவ்வாறுகூறித் தன்கையிலுல் வயிற்றினைத்தடவவேண்டும். பின்பு உறங்காமல் இளைப்பினைத் தராத தொழிலினைச் செய்தல்வேண்டும். எ - று. காண்க.

தாம்பூலவிதி.

மார்க்கண்டேயர். மார்க்கண்டேயஃ॥ "ஶூயோபாச்யசமாசமனம் தத்ஸ்தோ பூபஶுணம்" = மறுபடியும் ஆசமனஞ்செய்து பின்பு வெற்றிலைப் பாக்குத்தின்னல்வேண்டும். எ-று. காண்க.

வசிஷ்டர். வஸிஷ்டஃ॥ "ஸுபூகஞ்சஸுபர்ணஞ்ச ஸுசூர்ணஞ்சஸுகந்திமத்। அ தத்வாத்விஜதெவெப்ய ஸ்தாம்பூலம்வர்ஜயெத்புதஃ। ஏகபூகஞ்ஸுதாரோக்யம் த்விபூகஞ்நிஷ்பலம் பவெத்। அதிஶெஷ்டம்த்ரிபூகஞ்ஸ்யா ததிகஞ்நைவதாம்யதி। பர்ணமூலெபவெத்வ்யாதிஃ பர்ணாக்ரெபாபஸம்பவஃ। சூர்ணபர்ணம்ஹரத்யாயு ஶ்ரீராபுத்திவினாஶநி। தஸ்தாதக்ரஞ்சமூலஞ்ச ஶிராஞ்சைவவிஶெஷதஃ। சூர்ணபர்ணம்வர்ஜயித்வாதாம்பூலஞ்சுபதிதிவ்ஜஃ" =நல்லபாக்கு, நல்லவெற்றிலை, நல்லசுண்ணும்பு, நல்லமணத்தினையுடைய ஏலம், தக்கோலம், இலவங்க முதலியனவும் பச்சை கர்ப்பூரமுமாகிய வாசனைப்பண்டங்களும் உடையவாகி யிருக்கும் தாம்பூலத்தினை அறிந்தவன் தேவர்கட்கும் வேதியர்க்கும் உதவாதுதான் அனுபவித்தலாகாது. ஒற்றைப்பாக்கு சுகத்தையும் நோயில்லாமையையும் தரும். இரண்டுபுண்ணியத்தை ஒழிக்கும். மூன்று சிறந்தது. இதற்குமேலிட்டாற் குற்றமில்லை. வெற்றிலையின் அடியிலே=காம்பிலேநோயும், முனையில் பாவமும், உண்டாம். நடுநார் அறிவைக்கெடுக்கும். சுண்ணும்புவைத்த வெற்றிலை ஆயுளைக் கெடுக்கும். (எனவே. மாரடைத்துப் பிராணச்சேதமுண்டாம். ஆதலால் சுண்ணும்பு காரத்தையும் பாக்கின் துவர்ப்பினையும் கெடித்து, குண்டலிக்குச் சொக்குதலை விடுவிக்கத்தக்க சிக்கோடும் தேங்காய்க்கொப்பரை வாதுமைவித்து, நெய், குளிர்ந்தசலம் புளித்தபண்டம் இவைகளைத் தாம்பூலவழக்கத் தொடக்கத்திலும், தேகத்திற்கு இளைப்புண்டானகாலத்திலும் புத்திமான்கள் உபயோகிக்கின்றனர்). ஆதலால் அடிக்காம்பினையும் முனையையும் நடுநாரினையையும் சுண்ணும்பு வெற்றிலையினையும் விடித்து அறிவுடையவன் தாம்பூலத்தைத்தின்னுகின்றுன்.எ-று. காண்க. (புத்தியுடையவன் "஬஧ஃ" = என்றதனுல் தாம்பூலத்தைத் தின்னு

வது முகத்திற்குச் சுத்தமாயும் அழகாகிய மங்கலகரமாகியும், ஒருவகையான உச்சாகத்தை யுண்டுபண்ணுவதாயும், தேவதா யோக்கியமானதாயு முள்ளதாதலின் திருவுடையதாயும், உள்ள தென்று குணதோஷங்களை யுணர்ந்து உடற்கூற்றுக்குத் தக்க படி உபயோகித்தல் வேண்டுமென்னுங் கருத்தாகின்றது. வெற் றிலைப்பாக்குத் தின்பது பெரும்பாலும் கர்மிய மன்றி வைதிக விதிப்பாடல்ல. ஆயின் வசிட்டமிருதி முதலியவற்றின் கருத்து என்னெனில்? அவரவர் இச்சையால் தாம்பூலம் செய்கையில் அபாயமில்லாதபடி நல்ல திரவியங்களோடு குற்றமுடைய பாகங் களை யொழிக்கவேண்டும் என்னும் நிடேதங்களைத் தெரிவிப்பதே கருத்தென் றுணரத்தக்கது. இது பிரமசரியருக்கும் விரதநியம முடைய இல்லறத்தாருக்கும், துறவிகட்கும், கைம்பெண்களுக் கும் இளைப்பும் பலகினமு முடையவர்க்கும், சிறுவர்க்கும், மிகவி ருத்தருக்கும் ஆகாதென மிருதிநூலாலும் ஆயுள்வேதத்தாலும் விலக்கப்பட் டிருக்கின்றது. இதனல் அநேகநற்குணங்க ளிருப் பினும் ஒவ்வொரு காலத்தில் பெரிய அபாயமும் உண்டாகின் றது. இதனை மிகவழக்கஞ் செய்தால் உடம்பிற்கு விரைவில் கிழத்தனம் உண்டாமென்று சிலவைத்தியநூலுட் கூறப்பட்டுள் ளது. இது காமியமாதலின் இவ்வழக்கம் நெடுநாளாகப் பெரு வழக்கத்திற்கு வந்தது. ஒழுக்கத்திற்கு மாறுபா டெண்டாகாதபடி கொள்ளவேண்டுவது).

கிரகணம்வரில் உண்டிவிதி.

இங்குவிரித்துக் கூறப்பட்ட வுண்டியானது கிரகண கா லத்தில் விலக்கப்பட்டதென மனுகூறினர். மநுஃ॥ "சம்ரஸூர்யக்ரஹே நாத்ய ந்நாத்வாசாத்யாத்விமுக்தயோஃ। அமுக்தயோரஸ்நாயோ ரதமுத்ஸ்ருஜ்யாபரேஹனி" சந்திரசூரிய கிரகணகாலத்தி லுண்ணலாது. இராகுவினல் விடப் பட்ட பின் ஸ்நாநஞ்செய்து புசித்தல்வேண்டும். விடுகையில்லா மல் கிரகணம்பற்றி யுள்ளபோதே அஸ்தமானமா யிருந்தால் மறுநாள் விடப்பட்ட அவ்விம்பத்தினைப் பார்த்து நீராடிப் புசிக்கவேண்டும். கிரகணகாலம் என்பது தொட்டதுமுதல் விடு கிறவரையில். எறு. காண்க.

இந்தப் போசனவிலக்குக் கிரகணகாலத்தில் மாத்திரமே யன்று. கிரகணத்திற்குச் சற்றுமுன்னும் ஆகாதென்று வியாசர்

கூறினர். வ்யாஸः॥ "நாத்யாத்ஸர்யக்ரஹாத்பூர்வ மஹ்நி ஸாயம்சதுர்க்ரஹாத்। க்ரஹ காலேசநாஸ்நீயா தஸ்நாத்வாஸ்நீயாச்சமுக்தயோः। முக்தேசதுர்நிஷ்கமுஜீத யதிநஸ்யாந்ந ஹோநிசா। அமுக்தயோரஸ்நதயோ ரதஸ்ருஷ்ட்வாபரேஹநி" = சூரிய கிரகணத்திற்கு முன்பகலில்புசிக்கலாது, சந்திரகிரகணத்திற்குமுன்இரவில்புசிக்க லாது. கிரகணகாலத்திலும் புசிக்கலாகாது. கிரகணம் விட்ட பின்பு ஸ்நாநஞ் செய்து புசிக்கலாம். ஆனால் சந்திரகிரகணம் விட்டுவிட்டாலும் அரையிரவாகா விட்டால் புசிக்கலாம். கிரக ணம் விடாமல் அஸ்தமய மாய்விட்டால் மறுநாள் சுத்தபிம்பத் தைப் பார்த்துப் புசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

கிரகணத்திற்கு முன் புசிக்கலாகாதென்ற விலக்கிலுள்ள விசேடத்தை விருத்த வசிட்டர் கூறினர். வ்ருத்தவஸிஷ்டः॥ "க்ரஸ்தம்து பூர்வேஹ்நி ப்ரதமாமதிக்ரம்ய। பூஞ்ஜீதாவர்ஜ நாத்யூர்த்வம் பச்சிமேப்ரதமாமதः। ரஜந்யாவர்ஜ நாமூர்த்வமர்தராத்ரேவநிஷ்கதः। சதுர்தேப்ரஹரேசைவ ந்யச்சதுர்தப்ரஹராமதः"= இராத்திரி முதல்யாமம் ஆனபின்பு சந்திரகிரகணம் வருகிற தினத்தில் பகலிலுச்சிக்கு முன்பாகவே புசிக்கவேண்டும். இராத் திரி நாலாவது யாமத்தில் சந்திரக்கிரகணம் வந்தால் இராத்திரி முதல் யாமத்துக்கு முன்பாகவே (எனிற்பகலில்) உண்ணவேண் டும். பகலில் உச்சி கழிந்த பின்பு சூரிய கிரகணம் வந்தால், முன்பாகப் பாதிராத்திரிக்காயினும் பின்புசிக்கலாம். பகல்நாலாம் யாமத்தில் சூரிய கிரகணம் வந்தால் முன்னிரவின் நாலாவது யாமத்திற்காயினு முன்பாகப்புசிக்கலாம். எறு. காண்க. (இதன் கருத்து. என்னெனில் எந்தயாமத்துள் சந்திர கிரகணம் வரு கின்றதோ! அந்த யாமத்திற்காயினும் முன் மூன்று யாமத்திலும் உண்ணலாகாது. அன்றியும் எந்தயாமத்தில் சூரியகிரகணம் வரு கின்றதோ அந்த யாமத்திற்கு முன் நாலுயாமத்துள்ளும் புசிக்க லாகாது.

விருத்தகௌதமர். வ்ருத்தகௌதமः॥ "சூர்யக்ரஹேது நாஸ்நீயா தூர்வ்யாமச்சதுஷ்டயம்। சந்த்ரக்ரஹேது யாமாம்ஸ்த்ரீ ந்பாலவ்ருத்தாதுரைர்விநா"= சூரியகிரகணத்துக்கு முன் நான்கியாமமும், சந்திர கிரகணத் திற்கு முன் மூன்றியாமமும் உண்ணதொழிதல் வேண்டும். மா தர், சிறுவர், விருத்தர், ஆதுரர், இவர்கட்கு இவ்விதியில்லை எறு. காண்க.

பாலர்முதலியோர் காலநியமம்.

மச்சபுராணம், மத்ஸ்யபுராணே॥ "அபராஹ்ணே நமத்ஸ்யாந் நஸாயம்னது சங்கவே। ஜுஜீதசங்கவேசைத்ஸ்ய ஸ்நபூர்வம்ஜுக்தமுச்யதே" = சாயுங்காலையிற் கிரகணமுண்டானால் சாயுங்காலத்திலும், அபராந்நத்திலும், மத்தியாந்நத்திலும் உண்ணலாகாது. சங்கவகாலத்துள் புசிக்கலாம். சங்கவகாலத்திற் கிரகணமானால் அதற்குமுன் புசிக்கலாகாது. எறு. காண்க. இந்தவிதி சிறுவர், பாலர், விருத்தர், ஆதுரரையும் குறித்தது.

கிரகணத்திலுண்டோன் பிராயச்சித்தம்.

வல்லவன் = பசிபொறுக்க வல்லவன் உண்டால் பிராயச்சித்தம் செய்கவென யாஞ்ஞவல்கியர் கூறினர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "சந்த்ரஸூர்யக்ரஹேபுக்த்வா ப்ராஜாபத்யேநசுத்யதி। தஸ்நேவதிநேபுக்த்வா த்ரிராத்ரேணைவ சுத்யதி" = கிரகணகாலத்தில் புசித்தவன் பிராஜபத்திய கிருச்சிரத்தால் சுத்தனாகின்றான். அந்தத்தினத்தில் விலக்கிய காலத்துட் புசித்தால் மூன்றுதினம் பட்டினிகிடந்தாற் சுத்தனாவான். எறு. காண்க.

கிரஸ்தோதய சந்திரக்கிரகணவிடயம்.

விருத்தவசிட்டர். வ்ருத்தவஸிஷ்டஃ॥ "க்ரஸ்தோயமேவிதோதிபூர்வம் நாஹர்பூஜ நமாசரேத்" =சந்திரன் கிரகணபரிசத்தோடு புறப்பட்டால் அதற்குமுன் அப்பகலில் உண்ணலாகாது. எறு. காண்க.

கிரஸ்தாஸ்தமானவிடயம்.

பிருகு. ப்ருகுஃ॥ "க்ரஸ்தாவேவாஸ்தமானந்து ரவீந்தூ ப்ராப்நுதோயதி। தயோரதிசமேப்யருதயே ஸ்நாத்வாத்யுபஹரேந்நரஃ" = சூரிய சந்திரர்கள் கிரகணம்பற்றி விடாமலே அத்தமானமாயினால் மறுநாள் அவ்விம்பங்கள் உதயமானபின் நீராடிப் புசிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

விருத்தகார்க்கியர். வ்ருத்தகார்க்யஃ॥ "ஸந்த்யாகாலேயதாராஹு ர்க்ரஸ்தௌசஶிதாஸ்கரௌ। ததஹாந்யேவஜுஞ்ஜீத ராத்ரௌதிகதாசந" = சந்திகாலத்தில் கத்திரசூரிய கிரகணமுண்டானால் அப்பகலில் புசிக்கலாகாது. ஒவ்வொருவேளை யிரவிலும் புசிக்கலாகாது. எ – று. காண்க.

இராத்திரிசிராத்தவுண்டி விடயம்.

"స్నాత్వాచాద్యద్విముక్తయోఃః" என்ற மனுவுரையாலும், "స్నాత్వాస్థీ యాచ్చవిముక్తయోఃః" என்ற வியாசவுரையாலும், "ముక్తఃపశ్చాత్పునఃభుంజీత స్నానంకృత్వాతతఃపరం" என்ற விஷ்ணுதருமோத்தர வுரையாலும், "రాత్రావపికదాచన" என்ற விருத்தகார்க்கியர் உரையாலும், "ముక్తేశ్చనిభుంజీత యదినస్యాన్మహానిశా" என்ற வியாசவுரையாலும் சந்திரகிரகணம் விட்டபின்பு நீராடிப்பாகஞ்செய்து உண்பதற்குப்பாதிராத்திரிக் குள்ளாகக் காலம்நேர்ந்திருந்தால் புசிக்கலாமென்று பொருள் படுகின்றது. சிராத்த வுண்டியில் "మృతేహనిపరిత్యజ్య చండాలఃకోటిజన్మసు" = இறந்த நாளில் சிராத்தஞ்செய்யாமல் விட்டாற் கோடிசன்மத்துள்ளுஞ் சண்டாளனாகின்றன். "అవంధ్యందివసంకుర్యాత్" = இறந்தநாளை வீண்செய்யலாகாது. என்ற வுரையால் அந்த நாளில் சிராத்தத்தினைச் செய்யவேண்டுவ தென்று தெரிய வருகின்றது. "గ్రస్తోదయేపిసోపూర్వం నాహర్భుంజనమాచరేత్" என்ற விருத்தவசிட்ட ருரையாலும் "తదహర్నైవభుంజీత" என்ற விருத்தகார்க்கிய ருரையாலும், பிடித்து உதயமாகிய சந்திர கிரகணத்துள் பகலுண்டி விலக்கப் படுகின்றது. "ననక్తంశ్రాద్ధంకుర్వీత" இரவில் சிராத்தஞ் செய்யலாகாது என்ற சுருதியால் இராத்திரி சிராத்தபோசனம் விலக்கப்படுகின்றது. சிராத்தத்தினை விடலாகாது பகலும் செய்யலாகாது இரவிலும் செய்யலாகாது. பிறகென்னெனில்?

இரவின்முதல் யாமத்திற்றானே கிரகணம் விட்டதாயினும், స్నాత్వాచాద్యద్విముక్తయోఃః" என்றதுமுதலிய பிருதி யுரைக்காயினும் "ననక్తంశ్రాద్ధంకుర్వీత" என்ற சுருதியுரையே சிறந்ததாமாதலின் "ప్రబలేనదుర్బలస్యబాధఃః" என்ற வழக்காலும் சிராத்தம் வைதிககருமமே யாதலின் வேதவுரையே சிறந்த விதியா யிருத்தலினாலும், "భుంజీతావర్తనాత్పూర్వం" என்ற விருத்தவசிட்ட வுரை,அன்று பகலினுள் சிராத்தபோசனம் செய்யலாம் என்னுமுடிவு நிலையைத் தெரிவித்தலாலும். "పరేద్యురుదయేస్నాత్వా భ్యవహరేత్" இரண்டாநாளுதயத்தில் நீராடிப் புசிக்கலாமென்ற விருத்தகார்க்கிய மொழியுள் "ఉదయే" என்றதனால் குரியவுதயம் என்று பொருள்கூறி இரண்டாநாட் பகலிலாயினும் சிராத்தம் செய்யலாமா யிருத்தலாலும் ஒருக்காலும் இரவிற் சிராத்தம் செய்யலாகாதென்று சிலகேவலத் திராமிடர்கள் விலக்குகின்றனர்.

"యదినస్యాన్మహానిశా" என்ற வியாசவுரையால் இராத்திரிமுதல் யாமத்துள் கிரகணம்விட்டால் இரண்டாவது யாமத்துள் சிராத்த போச

னத்திற்குக் காலம் இருந்தலினலும், "ஷுஞ்ஜீதாவர்துனாத்பூர்வம்" உச்சிப்போ திலுக்குள் உண்ணலாமென்ற விருத்தவசிட்ட வுரை "க்ரஹணந்துபவேதிந்நோ ப்ரதமாத஧்யாமதஃ" இராத்திரிமுதல் யாமம்கடந்தபின் சந்திரக்கிரகண முண்டான பக்ஷத்தில் என்ற அவருரையே கேவலத்திராமிடர் கூற்றுக்குத் தடையா யிருப்பதாலும், "தமோஃபரேத்யு ருதயே ஸ்நாத்வாப்ய வஹரேன்னரஃ" என்றவிருத்தவசிட்டவுரையில் "தமோஃ" அவர்களுடைய, எனவே சந்திர சூரியர்களுடைய என்றபடி "உதயே" மண்டலம் தோன்றுகையில் என்ற பொருள் படுதலின், அவ்வுரை கிரஸ்தாஸ்தமான விடயமா யிருத்தலா லும் இராத்திரிமுதல் யாமத்துள் சந்திரகிரகணம் விட்டவழி பகற் சிராத் தபோசனம் செய்வதற் கிடமில்லை. அன்றியும் "அபராண்ணோ பித்ருண்யஜேத்" அபரான்னகாலத்தில் பிதிர்வேள்வி செய்யவேண்டும் என்றலின் உச்சிப் போதினுக் காயினும் முன்னுகச் சிராத்தத்திற்குக் காலமில்லாமை யாலும் "யதினஸ்யான்ன்யஹ்னிகா" என்ற வியாச வுரையாலும் இராத்தி சிராத்தத்திற்குக் காலமிருத்தலினலும் "ம்ருதேஹனிபரித்யஜ்ய சண்டாலீகோடிஜன்மசு," "அவந்த்யந்தி வர்ஷகுர்யாத்" என்னு முரைகளால்சிராத்தத்தினை விடலாகா; விட்டாற் பாவ மென்பதனலும் "நனக்ருத்ஸ்ரத்தமுத்ஸ்ருஜ்ய" என்ற சுருதிநிடேதம் "அந்யத்ரராஹுத ர்மனாத்" இராகுவைப் பார்த்தால் என்பது கிரகணகாலத்தை யொழித்து மற்றைய நாளில் இராத்திரி சிராத்தம் செய்யலாகா தென்னும் மற்றோர் சுருதி மொழியால் கிரகணகால இராத்திரி சிராத்தத்திற்குத் தடையில்லை என்று தோற்றுவதனலும். கிரஸ்தோதய சந்திர கிரகண விடயத்திலாயி னும் முதல் யாமத்துள்ளேதானே விடப்படுகின்ற சந்திரகிரகண விடயத் திலாயினும் அவ்விரவே இரண்டாம் யாமத்துள் சிராத்த போசனம் ஆகு மென்று ஆந்திர கன்னட மகராட்டிரர் முதலியர் கூறுகின்றனர்.

"துல்யபலவிரோதேத்வகல்பஃ" ஒத்ததரமுடைய பிரமாண வுரைகட்குப் பொ ருள் மாறுபாடுவந்தவழி இரண்டிலொன்று செய்யலாமென்னும் விகற்ப நிலை யுண்டாகின்றது. கிரஸ்தாஸ்தமானசந்திரக்கிரஹணத்தில் மறுநாள்பகலுண்டி யில்லாமையால் சிராத்தஞ்செய்யலாகாது இராத்திரிசிராத்தமும் பொதுவகை யால்விலக்கப்பட்டது. அன்றிரவுஇராகு தரிசனமின்மையாலும் சிராத்தத்திற்கு விதிப்பு இல்லை. சிராத்தத்தையும் விடலாகாது எனில்? பரேத்யுருதயேஸ்நாத்வா என்றபிருகுமொழியால் மறுநாட்பகல் சிராத்தபோசனமாத்திரம் ஆமென்றும் மற்றவர்க்குச்சந்திரனுதயமான பின்பு ஸ்நானயாகமுதலிய செய்து இரவிலுண் டிகொள்கவென்றும், கிருஷ்ணையாற்றின்வடக்குள்ளவர்கூறுகின்றனர். கிரஹ ணம், ஆசூசம்=சூதகம்போலசிராத்தத்திற்குத்தடையாகின்றது. மறுநாள்சந் திரதரிசனகாலம் வந்தால் அத்தடையொழிகின்றது. ஆசூசமுடிவில் சிராத்தம் நேர்ந்தவாறு போலச்சுத்த சந்திரோதயம்வந்தஅளவில்அப்பகலின் சிராத்தம்

நேரிடுகின்றதென்று, கிருஷ்ணையின் தென்பாகத்துள்ளவர் கூறுகின்றனர். இவ் விடயத்தில் அவரவர்முன்னோர்வழக்கே விதியாம்.

விஷ்ணு தருமோத்திரம். విష్ణుధర్మోత్తరే॥ "అహోరాత్రంనభోక్తవ్యం చంద్రసూర్యగ్రహోయదా। ముక్తందృష్ట్వాతుభుంజీత స్నానంకృత్వాతతఃపరం"= எப்பொழுது சந்திர சூரியகிரகணம் வருகின்றதோ? அப்போது இரவும் பகலும் புசிக்கலாகாது (எனவே சந்திர கிரகணத்துக்கு முன் அன்றிரவும் பகலும் புசிக்கலாகாது. சூரியகிரகணத்தின் முன் அப்பகலும் பின்னிரவும் புசிக்கலாகாது. சந்திர கிரஹணம் கிரஸ்தாஸ்தமானல் அன்றிராத்திரியும் மறுநாள் பகலும் புசிக்கலாகாது. சூரியக்கிரஹணம் கிரஸ்தாஸ்தமானல் அன்றை யபகலும் அவ்விரவும் புசிக்கலாகாது என்றபடி). கிரகணம் விட்டபின்பு சுத்தமண்டலம்பார்த்து ஸ்நானஞ்செய்து பின்புபுசி க்கவேண்டும். எறு. காண்க.

சுத்தமண்டலத்தைப்பார்த்து, என்றதேல், மேக முதலியத டைநேரிட்டால் பார்த்தல்கூடாதே எனில்? "దృష్ట్వా"=பார்த்து என்ற சொல்லினுக்கு நூலுணர்ச்சியே நோக்க மாதலின், நூலு ணர்ச்சியாலுணர்ந்து என்றுகொள்க என விருத்த கௌதமர் கூறி னர். వృద్ధగౌతమః॥ "చంద్రసూర్యగ్రహోనాద్యా త్తస్మిన్నహనిపూర్వతః। రాహూ ర్విముక్తింవిజ్ఞాయ స్నాత్వాకుర్వీతభోజనం" = சந்திர சூரிய கிரகணம் வந் தவழி முன்பாக அத்தினத்தில் புசிக்கலாகாது. இராகு விட் டகாலத்தை யுணர்ந்து பின்பு நீராடியுண்க. எ-று. (ஈண்டு, "విజ్ఞాయ"=உணர்ந்து, என்று நூலுணர்ச்சிக்குத்தலைமை கூறப் பட்டது).

இங்ஙனமாயின், மறுநாள் உதயத்திற்கு முன்பாகவும் நூ லுணர்ச்சி யுண்டாமாதலின் கிரஸ்தாஸ்தமானத்திலும் மறுநாள் சுத்த மண்டலம் உதயகாலத்தையெதிர் பார்க்கவேண்டிய அவசி யகமில்லாமலே முன்பு புசிக்கலாமே எனில்? அற்றன்று.

"తమోభిభూయతేసూర్యేతదా స్నాత్వాభ్యవహరేన్నరః" = மறுநாள் கிர கணம் விட்டசூரிய சந்திரர்களின்சுத்த மண்டலம் வெளிப்பட் டபின் நீராடியுண்க. "అహోరాత్రం నభోక్తవ్యం" =பகலிரவு புசிக்க லாகாது, என்ற இவ்விருமொழியால் மேற்கூறிய வினவுக்குஇட மில்லை என்று கொள்க.

வஸிஷ்டபுராணம். స్కందపురాణే॥ "యదాచంద్రగ్రహస్తాత నిశీథా ల్పరతోభవేత్। భోక్తవ్యంతత్రపూర్వాహ్ణేనాపరాహ్ణేకథంచన। పూర్వంనిశీథాద్గ్రహణం యథాచంద్రస్యవాభవేత్। తదాదివానకర్తవ్యం భోజనంశిఖివాహన"=மைந்த! எப் பொழுதுபாதிராத்திரியானபின்பு சந்திரகிரகணம் வருகின்றதோ? அன்றைய பகல் உச்சிப்போதினுள்ளாகவே புசிக்கவேண்டும் உச்சிகழிந்தபின்பு எவ்வகையாலும் புசிக்கலாகாது. பாதிராத் திரிக்குமுன்பாகவே சந்திர கிரகணம்வந்தால் அன்றைய பகலி லேயேபுசிக்கலாகாது. எ-று. காண்க. இந்தச்சிவவாக்கியத்திற்கு சந்திர கிரகணத்திற்கு முன் மூன்றியாமகாலம் புசிக்கலாகா தென்பது கருத்தாகக்கொள்க. என்னை? அதன்கருத்தையுணர் ந்த விருத்த கௌதமர். "చంద్రగ్రహేతుయామాంస్త్రీన్" = சந்திர கிரஹணத்து முன் மூன்றியாமம்விட்டுப் புசிக்கவேண்டும் என்று விசேடமொழி கூறியிருத்தலின்.

கிரஹணோபவாசம்.

பாவம் கெடவேண்டுமென்னும் எண்ணமுடையவன் கிரஹ ணம்வந்தபோதுஒருதினமுற்றும்பட்டினிகிடக்கவேண்டுமென்று தக்ஷர்கூறினர். దక్షుఃll "అయనేషుచవైవ చంద్రసూర్యగ్రహేతథా। అహో రాత్రోషితస్నాత్వా సర్వపాపైఃప్రముచ్యతే"=கடகசங்கிரமணம், மகரசங் கிரமணம், துலைச்சங்கிரமணம், மேடசங்கிரமணம், சந்திரகிர கணம், சூரியகிரணம், இவ்வாறு பருவங்களிலும் நீராடி ஒரு பக லும் ஓரிரவும் பட்டினி கிடந்தவன் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுவன் எறு. காண்க. இது காமிய வுபவாசம்.

புத்திரர்களையுடையவன் காமியவுபவாசம் செய்யலாகாது என நாரதர் கூறினர். నారదఃll "సక్రాంత్యామపవాసంచ కృష్ణైకాదశివాస రే। చంద్రసూర్యగ్రహేచైవ నకుర్యాత్పుత్రవాన్నృహీ"=சங்கிராந்திகளிலும், கிருஷ்ணபக்ஷ ஏகாதசியிலும் சந்திரசூரிய கிரஹண காலங்களி லும் மக்கட்பேறுடைய வில்லறத்தான் காமியவுபவாசம் செய்ய லாகாது. எறு. காண்க. கிரஸ்தாஸ்தமான மானலோ? "అహో రాత్రంనభోక్తవ్యం" என்றவிலக்கு விதியாலுண்டாகும் பட்டினி நித்த மான தாமாதலின் அதனைப்புதல்வர்ப் பேறுடையவனும் செய்ய வேண்டும்.

தேசாந்திரகிரஹணவிடயம்.

தானிருக்கும் நாட்டில் காணத்தக்ககாலத்தில் வெளிப்படாமல், உலகத்தின் ஏனைய பாகங்களில் இருப்பவர்க்குக் காணத்தக்க கிரகணம் உண்டாவதாக நூலாராய்ச்சியால் தோற்றவரின் ஸ்நாநதானமுதலிய கருமங்களே அனுட்டிக்க வேண்டுவதில்லை என்று ஷெத்திரிம் சதுமதத்துள் கூறப்பட்டது. ஷத்ரிம்ஶன்மதே॥ "ஸூர்யக்ரஹோயதாராத்ரௌ திவாசம்த்ரக்ரஹஸ்ததா। தத்ரஸ்நானந்நகுர்வீத தத்யாத்தானந்ந சக்வசித்"=இரவில் சூரியகிரணம் என்று தெரியவருமாயினும், பகலில்சந்திர கிரஹண மென்று தெரியவருமாயினும் ஸ்நாநதானங்களேயெங்குஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை. எறு. காண்க. (எனவே எந்தநாட்டிற்கு நூலளவால் கிரகணம் காணப்படுவதில்லையோ? எந்தநாட்டில் யார்க்கும் கிரஹணம் காணப்படுகிற தில்லையோ? அந்தநாட்டி லுள்ளவர்கள், மற்ற நிலத்திலுள்ளவர்க்குக் காணப்படுகின்றகாலத்தில்தருமகருமங்களேயனுட்டிக்கவேண்டாவென்ற கருத்து).

உண்டியின்விதி முற்றிற்று.

உண்டபின் செய்வன.

இங்ஙனம் உண்டியின்வகையில் விதிக்கப்பட்ட தொழிலால் பகலின் ஐந்தாவது பாகத்தைக் கழிக்கவேண்டுவது. ஐந்துபாகத்திற் செய்யவேண்டுவனவாகிய தொழில்களைக் கூறியது பகலின் ஏனையமூன்று பாகத்துள்ளும் செய்வனவற்றிற்கு உபலக்கணமாக விருக்கின்றது. அவற்றினைத் தக்ஷர்கூறினர். தக்ஷः॥ "ஶுக்த்வா துஸுகமாஸீனோ யத தத்வம்பரிணாமயத்। இதிஹாஸபுராணானி தர்ம்மாஸ்த்ராணிசாப்யஸேத்। வ்ருதாவிவாதவாக்யானி பரிவாதம்சவர்ஜயேத்"=உண்டு சுகமாக விருந்து உண்ட வுண்டியைச் சீரணிப்பித்துக்கொண்டு, இதிகாசங்களேயும், புராணங்களேயும், தருமசாத்திரங்களேயும் பழகுதல் செய்யவேண்டும். வீணனவார்த்தைகளேயும், தருக்கவாதங்களேயும், பிறரைப்பழிக்கும் பழிப்புரைகளேயும் விட்டுவிடவேண்டும். எறு. காண்க

விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "அனாயாஸப்ரதாயீனி குர்யாத்க்ருஷ்ணாத்மதந்த்ரிதः। நாஸச்சாஸ்த்ரவிரோதேன ஸந்மார்க்கார்த்தபரோதினா। தினமந்யேத்தஸ்ஸந்த்யா முபக்ரமேச்ச்ருணோஹிதः" = இலேப்பைத் தராத தொழில்களைச் சோம்பலின்றிச் செய்யவேண்டும். நன்மார்க்கத்திற் சரித்தவர்க் குண்டாகும் பயனுக்கு விரோதமாக, பயனுமுண்மையுமற்ற நூல்களில் பொழுதுபோக்கலாகாது. சாயுங்காலத்தில்அமைதியோடு சந்தியாவந்தனஞ்செய்யவேண்டும் எறு. காண்க.

போதுகழிக்கச்செய்யும் புராணுதிகேள்வி.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः॥ "ஆஹூய்சைமஸமாஸீத சிஷ்டைர்மித்ரைச்ச பந்துபிः। உபாஸ்யபஶ்சிமாம்ஸந்த்யாம் ஹுத்வாஸ்நிம்ஸ்தானுபாஸ்யச। புத்ரைர்ஜனபரிவ்ருதோபுக்த்வா நாதித்ருப்தோதஸம்விஶேத்" = பெரியோர்களோடும், நட்பினரோடும், சுற்றத்தினரோடும், களிப்புடனிருந்து பகலின்மற்றைப் பாகங்களைக் கழிக்கவேண்டும். பின்மாலைச்சந்திக்கடன் கழித்து, வேள்வித்தீக்கருமமுடித்து, பரிசனங்களாற் சூழப்பட்டு, சுருங்கவுண்டு பள்ளிகொள்ளவேண்டும். "உபாஸ்யச" என்புழி "ச" என்றதனால் வைசுவதேவ முதலிய கருமங்கள்செய்ய வேண்டுமென்று எதிரது தழீ இயவாருகப்பொருள்படுகின்றது. எறு.(எனவே.இரவிலும் வைசுவதேவ முதலியசெய்து புசிக்கவேண்டும்என்றபடி).

இராத்திரி வைசுவதேவம்.

மாலையிற் செய்யத்தகுவன வாகிய சந்திக்கடன், ஹோமம், இவ்விரண்டும் மேற்கூறப்பட்டன. மூற்கூறிய வைசுவதேவத்துள் ளே யிரவிற் செய்யப்படுவதனுள் சிறிது வேறுபாடுள்ளதாமாகலின்அஃதீண்டு கூறப்படுகின்றது. விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "புனஸ்பாகமுபாதாய ஸாயமப்யவஸித்தலே। வைஶ்வதேவவிதிம்தத்வை பஶ்சாத்ஸார்த்தம்பலிம் ஹரேத்। தத்தாபிஶ்வபசாதிப்ய ஸ்தத்தைவான்னம்விஸர்ஜயேத்। அதிதிஞ்சாகதந்தத்ர ஸ்வஶக்த்யாபூஜயேத்புத்திமான்। திவாதிதௌதுவிமுகே ராத்ரெயத்வாதகன்ருப। தத்தைவாஷ்டகுணம்புண்யம் ஸூர்யாதிவிமுகேகதே। தஸ்மாத்ஸ்வஶக்த்யாராஜேந்த்ர ஸூர்யோத்தமதிதிம்நரः। பூஜயேத்பூஜிதேதஸ்மி ன்பூஜிதாஸ்ஸர்வதேவதாः। க்ருதபாகாதிஶேஷந்து புக்த்வாஸாயந்தனோகுஹீ। கச்சேச்சய்யாம்மதுஷ்டிதாம் ததோதாருமயீம்ருப" = இரவில் மறுபடியும் அங்கபாகஞ் செய்து அதில் அங்கத்தைஎடுத்து வைசுவதேவத்தின்பொருட்டு மனையாளோடு இருந்தநிலத்தின்மேற் பலியிடவேண்டும். அன்றி

யும், நாயைத்தின்போர் முதலியோர்க்கும் அங்கம்கொடுக்கவேண்டும். அதுவுமன்றி, அதிதியாகவந்தவனையும்உணர்ந்தோன்தன்னளவுக்குத்தக்கபடி உபசரிக்கவேண்டும். பகலில்வந்தவிருந்தினன் முகம்புலர்ந்து போவானுயின் எவ்வளவுபாவமுண்டோ? இரவில் சூரியனுலடையப்பட்ட விருந்தினன் முகம்புலர்ந்து போவானுயின் அதனி லெண்மடங்கு பாவமுண்டாகின்றது. ஆதலின் அவனை இயன்றமட்டில் உபசரிக்கவேண்டும். அதனுல் எல்லாத் தேவரும்பூசிக்கப்பட்டவராவார். கைகால் சுத்திசெய்து தலைவன் இராவுண்டி வினைமுடித்துப்பின்பு முறியாதிருக்கின்ற மரப்படுக்கையின்மீது படுக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

படுக்கைவிதி.

படுக்கையினிலக்கணத்தை ஹாரீதர் கூறினர். హారీతः॥ "సుఖప్రక్షాళితచరణ స్తథోరక్షాంకృత్వోదకపూర్ణ ఘటాదిమంగళోపేతశ్చా భిరుచి తామనుపహతాం సుత్రామాణంపఠంశ్చయ్యా మధిష్ఠాయరాత్రిసూక్తం జపిత్వాష్టుంన మస్కృత్య సర్వాపసర్పభద్రంత ఇత్యేకంపఠిత్వేష్ట దేవతాస్మరణంకృత్వా సమాధిమా స్థాయాన్యాంశ్చైవ వైదికాన్మంత్రాం స్తావత్సంచజపిత్వా మాంగళ్యంశ్రుతం శంఖంచ శ్రుణ్వన్నభిణి శిరాస్స్వపేత్" = வருத்தமின்றிக் கால் அலம்பி இரக்ஷை செய்துகொண்டு நீர்நிறைகுடம் முதலிய மங்கலத் திரவியத் தோடும் தனக்கு இன்பமாகவும் வேண்டுவதாகவும், முறிவு படாதுநன்னிலையுள்ளதாகவு மிருக்கும்படுக்கையின்மேல், "సుత్రామాణం" = என்றதுமுதலிய வேதவாக்கியங்களைத் துதித்து, எறி இருந்து, இருக்கு வேதத்துள்ள இராத்திரி சூக்தங்களையோதி விஷ்ணுவை வணங்கி "సర్వాపసర్పభద్రంతే" என்ற சுலோகத்தைக் கூறித்தன்னிஷ்டதெய்வங்களைத் தியானித்து, சிறிதுபோது அசைவற்றசமாதிநிலையில் இருந்து, ஏனையவைதிக மந்திரங்களையும் சாவித்திரியையும் செபித்து, மங்கலவாத்தியமும், வேதகோஷமும், சங்கநாதமும், கேட்டுக்கொண்டு தென்றிசைத் தலையாகப்படுத்து நித்திரை செய்யவேண்டும். எறு. காண்க. இரக்ஷை = ஆடைமுதலியவற்றுற்புறப்போர்வை. மந்திரங்களாலகப் போர்வையுமாம். மங்கலதிரவியம் = வெற்றிலைப் பாக்குச் சந்தனம் பூ முதலியன.

படுக்கைத்திசை.

விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "ப்రాచ్యాందిశిశిరశ్శస్తం యామ్యా యామథవాసృప! శైవస్యపతదివుంసా విపరీతంతురోగదం" = கிழக்குத் தலை வைத்திடுதல் சிறந்தது. அல்லது தெற்குத்தலை வைப்பதும்சிறந் ததாம். எப்பொழுதும் அவ்வாறு படுப்பதேநலமாம். வேறு வகையாகப்படுப்பது நோயைத்தரும். எறு. காண்க.

கார்க்கியர். గార్గ్యः॥ "స్వగృహేప్రాక్శిరాశ్శేతే శ్వాశుర్యేదక్షిణాశిరాः। ప్రత్యక్శిరాదిప్రవాసేతు నకదాచిదుదక్శిరాः" = தன்மனையில் கிழக்குத்தலை, வேட்டகம்=மகட்கொடை நேர்ந்தோன்மனையில் தெற்குத்தலை, வெளியிற் புறப்பட்டு வழிநடக்கையில் மேற்குத்தலை, இவ்வகை யாகப் படுத்தல்வேண்டும். எப்பொழுதும் வடக்குத்தலையாகப் படுக்கலாகாது. எறு. காண்க.

விஷ்ணுபுராணம். విష్ణుపురాణే॥ "రాత్రిసూక్తంజపేత్కృత్వా సర్వాం శ్చేసుఖశాయినः। నమస్కృత్వావ్యయంవిష్ణుం సమాధిస్థస్యవైనిశి" = இராத்திரி சூக்தத்தைச் செபித்து, சுகமாக நித்திசெய்பவரனைவரையும் தியானித்து, நாசமற்றவியாபகப்பொருளுக்கு வணக்கஞ்செய்து, மனத்தை யுள்ளத்தின் கண்ணே அசைவற நிறுத்தி யிரவில் நித் திரைசெய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

சுகநித்திரை செய்வோர்.

கோபிலர். గోభిలः॥ "అగస్త్యోమాధవశ్చైవ ముచుకుందోమహామునిः। కపిలోమునిరాస్తీక పంచైతేసుఖశాయినः" = அகத்தியர், திருமால், முசு குந்தனெகிய இராஜரிருடி, கபிலமுனி, ஆஸ்திகமுனி இவ்வை வரும் சுகநித்திரை செய்பவராம். எ-று. காண்க.

படுக்கலாகாதவிடம்.

மார்க்கண்டேயர். మార్కణ్డేయः॥ "శూన్యాలయేశ్మశానేచ హ్యాకవృక్షే చతుష్పథే। మహాదేవగృహేవాపి మాతృవేశ్మనినస్వపేత్। నయజ్ఞనాగాయతనే స్కంద స్యాయతనేతథా। కూలచ్ఛాయాసుచతథా శర్కరా లోష్టపాంసుషు। నస్వపేచ్ఛతథై కాంతే వినాదీక్షాంకదాచన। ధాన్యగోవిప్రదేవానాంగురూణాంచతథోపరి। నచాగ్నిభగ్న శయనే నాశుచౌనాశుచిస్స్వయం। నార్ద్రపాదాసాననగ్నశ్చ నోత్తరాస్థితమస్తకः। నాకా

శ్మశానేచ నచవైశ్యక్రమెతథా"=பாழ்மனையிலும், சுடுகாட்டிலும், ஒற்றைமரத்தடியிலும், சதுக்கத்திலும் = நாற்றெருக்கூடுமிடம், சிவாலயத்திலும், சத்திகோட்டத்திலும், இயக்கர் அரக்கர் உள்ளஇடத்திலும், பாம்பின்புற்றிடத்திலும், குமாரகோட்டத்திலும், இடிகரைச்சார்வினும், மணலிலும், மண்கட்டி, இட்டிகை=செங்கல் கிடக்குமிடங்களிலும், புழுதியிலும், ஏரி அருகிலும், தீக்கூடியொழுக்கமில்லாதிருக்கையிலும், தானியம், பசு, வேதியன், கடவுள், ஆசிரியன் இவர்கள்மேலும், மூறிந்த கட்டில்முதலிய படுக்கைமீதும், அசுத்தத்தின்மேலும், சுத்தமில்லாதவனும், ஈரவுடையுடையவனும், நிருவாணியாயும், வடக்குத்தலைவைத்தும், வெட்டவெளியிலும், ஒன்றுமில்லாதஇடங்களிலும், சமணராதியர்பாழியிலும், தேவரில்லாவாலயத்திலும், அங்குள்ள மரத்தடியிலும், இன்னும் அச்சத்தை விளைவிக்கத்தக்க இடத்திலும், படுத்துநித்திரைபோகலாகாது. எ-று. காண்க. சூனியாலயம்=கடவுளர், பசு, விளக்கு, மனிதர் இல்லாதஇடம் என்பதுமாம்.

விஷ்ணு. విష్ణుః॥ "నార్ద్రపాదాస్వప్నెన్న పలాశశయనె నపంచ చారుర్నె నభగ్నశయనెష్వర్ద్ధశ్నె నాస్థిస్పృష్టె నశాలమధ్యె నచారిమధ్యె నధాన్యెనగొ హుతాశన గురూణామపరొచ్ఛిష్టొనదివా" = ஈரவுடையோடு படுக்கலாகாது. பரப்பிய இலை, ஐவகை மரத்தாற் செய்தது, மூறிந்தது, இடியால் வெந்தது, நெருப்புப்பட்டது, இவைகள்மேற் படுக்கலாகாது. சிறுவர்நடுவே, நடப்பவர் நடுவே, தானியத்தின்மீது, பசுவின்மேல், வேள்வித்தீயின்மேல் அல்லது சாதாரணத்தீயின்மீது, குரவன்மேல், எச்சிலோடு, பகலிலேயும் படுத்துறங்கலாகாது. எ-று. காண்க.

விஷ்ணு புராணம். విష్ణుపురాణె॥ "నావిశాలాంనవైభగ్నాం నానమాంసలినాంనచ। నచజంతుమయీంశయ్యా మధిశ్మైవనాస్తృతాం" = அகலமற்றது, மூறிந்தது, ஒத்தபடியில்லாதது, மேடு பள்ளமானது. அழுக்குடையது, சிற்றுயிர்கள் விசேடமாக வுள்ளது, மேற்படுக்கைப் பாய்விரியில்லாதது முதலிய பள்ளிமேற் படுக்கலாகாது. எ-று. காண்க.

உசனர். ఉశనాః॥ "నతైలాభ్యక్తశిరాస్వప్నెన్నా దీక్షితదశ్మృష్టచర్మణి"= எண்ணெய்த்தலையோடு படுக்கலாது. தீக்கூடியில்லாதவன் மான்

ரேகின்மீது படுக்கலாகாது. எ-று. காண்க. தீக்ஷை = வைதிக விரதமுமாம்.

நித்திரையின்காலம்.

தக்ஷர். தக்ஷ:॥ "ப்ரதோஷஷ்சிகூயாமா வேதாப்யாஸரதோனயேத்। நார்த்த யாமஸ்தயானஸ்து ப்ரஹ்மபூயாயகல்பதே"=பிரதோஷகாலங் கடந்தபின்பு இரண்டியாம வாயிலும் வேதமோதியிருந்து பின்பு ஒன்றரை யாமம் உறங்குமியற்கையுடையவன் முத்தியைப் பெறத்தக்கவனவன். எ-று. காண்க.

மூலத்துள். "ஸந்த்யாஸ்நானம்" என்றதுமுதல் "யோவேஷ்டிஜஶிராஶுத்தே" என்ற வாயிலும் நூலின் வெளிப்பட்ட சொற்பொருளாகவும், குறிப்புப் பொருளாகவும் பகலிற் செய்யத்தக்க கருமங்களெல்லாவற்றையும் சுருக்கிக் கூறப்பட்டது. இதனைச் செய்தால் நன்மையுண்டு செய்யாவழிப்பாவம் வருகின்றது.

பகற்கருமத்தின்பயன்.

கூர்மபுராணம். கூர்மபுராணே ॥ "ப்ராஹ்மணானாம்க்ருத்ஜாத மபவர்கஜ்ஞ ப்ரதம்। இத்தம்தவதகிலம்ப்ரோக்த மஹன்யஹனியன்மயா। நாஸ்திக்யாதத்வாலஸ்யா த்ப்ராஹ்மணோனகரோதியஃ। ஸயாதினரகான்கோரா ந்காகயோனாப்ரஜாயதே। நான்யோவிமுக்தயேபம் தா முக்த்வாத்ரமவிதிம்ஸ்வகம்। தஸ்மாத்குர்வீதகர்மாணி துஷ்டயேபரமேஷ்டினஃ" = இங்ஙனமாக நாடோறும் வேதியர் வீடுபேற்றினுக்கு ஏதுவாகச் செய்யத்தக்க கருமங்கள் கூறப்பட்டது. நாத்திகத்தாலாயினும், சோம்பலாலாயினும் எந்தவேதியன் இதனைச்செய்வதில்லையோ? அவன் நரகத்தையனுபவித்துப்பின் காக்கையாகப் பிறக்கின்றான். தனது வருணச்சிரமதருமங்களை வழுவாது நடத்துவதினும் சிறந்த முத்திமார்க்கம் வேறில்லை யாதலின், ஆக்கிய கடவுள் களிக்கும்படி கருமங்களைச்செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க. (நுஎஒ)

க்ஷத்திரியதருமம்.

மூ॥ அப்ரதாஹ்யனஶீயானா யத்ரதத்ரைகுசரா த்விஜாஃ
தம்க்ராமம்தண்டயேத்ராஜா சோரபக்தப்ரதோஹிஸஃ॥ ஈ-பு॥

மூ॥ க்ஷத்ரியோஹிப்ரஜாரக்ஷம் ஶஸ்த்ரபாணிஃப்ரதண்டவான்
நிர்ஜித்யபரஸைன்யாதி ஶிதிம்தர்மேணபாலயேத். ॥ஈ-பு॥

మూ॥ పుష్పమాత్రంవిచినుయా న్మూలచ్ఛేదంనకారయేత్
మూలాకారఇవారామె నయథాంగార కారకః. ॥౬౫॥

என்னின். அறுதொழிலும் செய்யும்படி வேதியன் அசாதாரணதருமம்கூறி அவற்றுள். ஓதலாதிப்பொதுத் தருமங்கூறு முகத்தால்வந்த நித்தகருமங்கூறி, ஈண்டுவைப்பு முறையானே அரசதருமத்தை (எனவே அரசுரிமைபூண்ட வேந்தனது சிறப்புத் தருமத்தைக்) கூறுமுகத்தால் தீயோரைக் கடிதல், நல்லோரையோம்புதல் . என்னுமிருவகையான அரச தருமத்துள் தீயரைக் கடிதலாகிய சிறப்புத்தருமம் முதற் சுலோகத்தால், கூறுகின்றது.

(இ-ள்). எந்தவூரில் இருபிறப்பாளர் விரதமும் இன்றிவேத மோதுதலுமின்றி ஐயமேற்றுத் திரிகின்றனரோ? அந்தவூர் கள்ளருக்குச் சோறிடுகின்றவூராம். அரசன் அந்த வூரிலுள்ளவர் களைத் தண்டிக்கவேண்டும்.

அரசன்படைகளை=ஆயுதங்களை, கையிற்பிடித்துத் துட்டரைத் தண்டித்துப் பகைவரைவென்று நிலத்தையடைந்து உயிர் களைக்களிப்பித்துத்தருமத்தோடுங்காக்கவேண்டும்.

பூஞ்சோலைக்கண்ணே பூவிற்பவன் பூக்களை மாத்திரம் பறித்துக் கொள்வதுபோற் கொள்ளலாமன்றிக் கரிவிற்பானைப்போல் வேரைக்களைந்து விடலாகாது. எறு.

"வ்ரதம்" என்றதனால் பிரமசரியன் தேன் முதலியவற்றை விட்டொழிதல் என்றவாறு. இதனையாஞ்ஞவற்கியர் கூறினர். యాజ్ఞవల్క్యః॥ "వ్రతమపీడయన్" = பீடைசெய்யா தொழிவதேவிரதம். அல்லது, விரதத்தினைப் பீடியாது என்று கூறிஅவ்விரதத்தைவிளக்குகின்றனர். அதுவருமாறு. "మధుమాంసాంజనోచ్ఛిష్ట శుక్ర స్త్రీప్రాణిహింసనం। ఛాస్త్రా లోకనాశ్లీల పరివాదాంశ్చవర్జయేత్" = "மது". என்பது. ஈண்டுதேன். கள்ளன்று. என்னை? "నిత్యమవ్యం వ్రాహ్మ ణోవర్జయేత్" = வேதியன் என்றும் கள்ளினை யொழித்தல் வேண்டும் என்று பொதுவகையாக விலக்கப்பட்டிருத்தலின். "மாம்சம்" எனவே ஆடுமுதலியவற்றின் மாமிசமும் ஆகாது என்றபடி. "అంజనం" = நெய்முதலியவற்றால் உடம்பைப்பூசுதல். "కజ్జలం" =

மைமுதலிய கண்ணுக்குத்தீட்டல். "உச்சிஷ்டம்" குரவரல்லாதாரொச் சிலுண்டல். "சுல்கம்" = கிட்டுமொழி, அன்னரசமன்று. என்னை? உண்ணலாகாதன கூறுமிடத்துவேறு பிரித்துரைக்கப்பட்டிருத்தலின். ஸ்திரீ=விடயபோகத்தின்பொருட்டு மாதரைஉபயோகித்தல். "ப்ராணிஹிம்சனம்" = ஜீவக்கொலை. "சாஸ்த்ராலோகனம்" = உதயாத்தமன மாகுஞ் சூரியனைத் தினமுநோக்குதல். "அஸ்ரீலம்" = பொய்கூறுதல். "பரிவாதம்" = பிறர் குற்றத்தை வெளிப்படச் செய்தல்= புறங்கூறுதலுமாம். "ஆதி" = முதலியன. எனவே வேறுமிருதிகளிற் கூறப்பட்ட சந்தனம் பூமுதலியனவற்றையும் பிரமசாரி விட்டுவிடவேண்டும். எறு. காண்க.

அல்லதூஉம். தன்சாகையின் கிருஹியசூத்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பிரஜாபத்திய முதலிய நான்குவேத விரதங்களையும் அந்த "வ்ரதம்" என்ற மொழிகுறித்தவா றென்பது மொன்று. நால்வகைவிரதமான. பிராஜாபத்தியம், ஆக்கிநேயம், சௌமியம், வைசுவதேவம், என்பனவாம். இவை வேதமோதிய பிரமசாரி செய்யத்தக்கன.

ஆகவே விரதமில்லாதவர் எனவே இவ்விருவகை விரதமுமில்லாதவர்கள். எறு. அத்தியயனமில்லாதவர் எனவே வேதமோதாதவர்கள். எறு. கள்ளர். எனவே கள்ளரைப் போல்வார் என்றகருத்து. இச்சுலோகத்தால் விதிக்கப்பட்ட கருமம் செய்யாதிருப்பவர்களையும் விலக்கிய கருமங்களையனுட்டிப்பவரையும் அரசன் தண்டிக்கவேண்டும் என்று இலக்கணையால் பொருள்படுகின்றது.

வருணதருமநிலைபேறு.

அதனானே நாரதர்கூறினர். நாரதः॥ "யோயோவர்ணோ யதீயேத யஸ்ச்ரைஷ்ட்யமனுவ்ரஜேத்। தந்தம்ருஷ்ட்வாஸ்வயோமார்காத்ச்யுதந்தம் ஹயேத்ருதி "=எந்தெந்த மரபுகுறைந்து விடுகின்றதோ? எது உயர்கின்றதோ? அவற்றையாராய்ந்தறிந்து தன்வழிதவறியுள்ளதனை அரசன் நன்மார்க்கத்தில் நிறுத்துக. எ-று. காண்க.

யாஞ்ஞவல்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः॥ "அஸாஸ்த்ரைக்தேஷுசான்யேஷு பாபயுக்தேஷுகர்மஸு। ப்ரசமீக்ஷ்யாத்மனாராஜா தண்டம்தம்ஷ்வேஷுபாதயேத்। குலானிஜாதீஸ்ச்ரே

ணீச்ச கணாஸ்தாநபதாநபி। ஸ்வதர்மாச்சலிதாந்ராஜாஸ்தீயஸ்தாபயேத்புதி''=நூல்களுட் கூறப்படாத தீவினைகளில் பழகியுள்ளவர்கள் தண்டனைப்படத்தக்கவனென்று, அரசன் தானுணரவரின் அவர்களைத் தண்டிக்கக் கடவன். அந்தணர் முதலிய வருணங்களும் ''மூர்தாவஸிக்த''=தலைமை பெற்ற மரபுகளும், தச்சர்முதலிய சிரேணியர்களும், ஐதுகர் முதலிய கணங்களும், அல்லது, படைமள்ளர்கூட்டமும், ''ஜாநபதாः''=தேயத்துள்ளவர்களும் தத்தம்மரபு ஒழுக்கந்தவறினால் அவர்களை யொறுத்து வசஞ்செய்து அவரவர்க்குரிய ஒழுக்கத்து நிறுத்துக. எறு. சிரேணியர் = ஒரேதொழிலால் சீவிப்பவர். ஐதுகர் = ஒருகாரணம்பற்றிவந்தவர் (ஏதுபற்றிவந்தவர் ஐதுகர்) கணம் = கூட்டம். தேயத்துள்ளவர் = யாவர்க்கும் வேண்டும் பொதுத்தொழில் செய்துகொண்டு அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள கருமான் முதலியவர்கள்.

தண்டனைத்திறம்.

மனு. மநுः॥ ''பிதாசார்யஸ்துஹ்ருத்மாதா பார்யாபுத்ரஸ்புரோஹிதः। நாதண்ட்யோநாமராஜ்ஞோஸ்தி யஸ்ஸ்வதர்மேணதிஷ்டதி'' = தந்தை, ஆசிரியன், நண்பன், தாய், மனைவி, மகன், புரோகிதன் இவர்களுள் யாரேயாயினுமாக ஒழுக்கந்தவறியுள்ளவனைத் தண்டித்தல்வேண்டும். தண்டிக்கத்தகாதவன் அரசனுக்கு ஒருவனுமில்லை. எறு. காண்க.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः॥ ''அபிபூர்தாஸுதோபாத்யோ ஸ்வஸுரோமாதுலோபிவா। நாதண்ட்யோநாமராஜ்ஞோஸ்தி தர்மாத்விசலிதஸ்ஸ்வகாத்'' = தன்னொழுக்கத்தினின்றுந் தவறினோன், உடன்பிறந்தவன், மகன், பூசிக்கப்படுவோன், மாமன், அம்மான் இவர்களுள் யாரேயாயினும் அவன் தண்டனைப் படத்தக்கவனேயாம். அரசனுக்குத் தண்டிக்கத்தகாதவரில்லையாம். எ-று. காண்க.

தண்டனைச்சிறப்பு.

யாஞ்ஞவற்கியர். யாஜ்ஞவல்க்யः॥ ''யோதண்ட்யாந்தண்டயேத்ராஜாஸம்யக்ஸ்வத்யாம்ஸ்சாநுபாலயேத்। இஷ்டம்ஸ்யாத்க்ரதுபிஸ்தேந ஸமாப்தவரதக்ஷிணைः'' = எந்த அரசன் தன்னொழுக்கந் தவறியவாற்றால் தண்டிக்கப் படுபவராயுள்ளவர்களை நல்லநூல்வழியேதக்கதண்டஞ்செய்விக்கின்றானே? கொலைப்படத்தக்கவனைக் கொலைசெய்விக்கின்றானே? அவ்வர

సన్ పెరుంతానంగళైక్ కొడుత్తు వేల్విచెయ్విత్త పయనైప్ పెరువన్. ఎ-ము. కాండ్క. తక్కతండనైయావతు, శిరైయిడుదల్, అడిప్పిత్తల్, పొరుట్పఱి మొదలియన.

తండనైత్తవఱు.

మను. మనుః॥ "అదండ్యాన్దండయన్రాజా దండ్యాంశ్చైవాప్యదండయన్। అయశోమహదాప్నోతి నరకంచాధిగచ్ఛతి" =తండిక్కప్ పడాతవరైత్ తండిత్తాలుం, తండిక్కప్ పడువోరైత్ తండియాతు విట్టాలుం అరసన్ పెరుంపళియైయుం అడైవన్. నరకత్తిలుం పుకువన్. ఎ-ము.కాండ్క.

తండనైవకై.

నారదర్. నారదుః॥ "శారీరశ్చార్థికశ్చేతి దండశ్చద్వివిధస్స్మృతః। శారీరస్తాడనాదిస్తు మరణాంతదిష్రకీర్తితః। కణాదిస్స్వర్థదండస్తు సర్వస్వాంతస్తథైవచ" = అత్తండనై యిరువకైప్పడుం. అవై, అడిత్తల్ మొదల్ కొలైవరైయిలుం శరీరతండనై యెనవుం, కణత్తళవు మొదల్ ముట్రుంపఱిత్తల్వరైయుం పొరుట్టండనై యెనవుం కూఱప్పడుం. ఎ-ము. కాండ్క.

అరసనురిమైయానై.

మను అరసనుక్కే తండనైయురిమై యానైయెన్ఱు కూఱుకిన్ఱనర్. మనుః॥ "అరాజకెహిలోకెస్మిం సర్వతోవిద్రుతెభయాత్। రక్షార్థమస్యసర్వస్య రాజానమసృజత్ప్రభుః। ఇంద్రానిలయమార్కాణా మగ్నెశ్చవరుణస్యచ। చంద్రవిత్తెశయోశ్చైవ మాత్రానిర్హృత్యశాశ్వతీః। యస్మాదెషాం సురెంద్రాణాం మాత్రాభ్యొనిర్మితొనృపః। తస్మాదభిభవత్యెష సర్వభూతాని తెజసా। తపత్యాదిత్యవచ్చైష చక్షూంషిచమనాంసిచ। నచైనంభువిశక్నొతి కశ్చిదప్యభివీక్షితుం। సొగ్నిర్భవతివాయుశ్చ సొర్కస్సొమస్సధర్మరాట్। సకుబెరస్సవరుణ స్సమహెంద్రదిప్రభావతః। బాలొపినావమంతవ్యొ మనుష్యఇతిభూమిపః। మహతీదెవతాహ్యెషా నరరూపెణతిష్ఠతి। ఏకమెవదహత్యగ్ని ర్నరందురుపసర్పిణం। కులందహతిరాజాగ్ని స్సపశుద్రవ్యసంచయం। కార్యంసొవెత్యశక్తించ దెశకాలొచితత్వతః। కురుతెధర్మసిధ్యర్థం విశ్వరూపంపునర్దిపునః। యస్యప్రసాదెపద్మశ్రీ ర్విజయశ్చపరాక్రమె। మృత్యుశ్చవసతిక్రోధె సర్వతెజొమయొహిసః। తం యుద్వెష్టిసమొహా త్సవినశ్యత్యసంశయం। తస్యహ్యాశువినాశాయ రాజాప్రకురుతెమనః। తస్మాద్ధర్మంయమిష్టెమసత్యంపశ్యెన్నరాధిపః। అనిష్టంచాప్యనిష్టెమ తంధర్మంనవిచాలయె

త్। తస్యాద్దైసర్వభూతానాం గోప్తారంధర్మమాత్మజం। బ్రహ్మతేజోమయంవర్మ మసృజ త్పూర్వమీశ్వరః। తంరాజాప్రణయంత్సర్వ స్త్రివర్గేణాపివర్ధతె" = உலகத்துள் அரசனில்லாது, வலியவர்களால் அச்சமுற்று எளியவர் யாவரும் ஓடும்போது, அவர்களைக் காக்கும்பொருட்டு இவ்வுலகத் தலைவர், இந்திரன், வாயு, இயமன், சூரியன், அக்கினி, வருணன், சந்திரன், குபேரன் இவ்வெட்டுத் தேவர்களினுடைய நிலைபெற்ற அமிசங்களையெடுத்து, அரசனுகப்படைத்தார். அவ்வரசன்தெய்வ கலையோடு பிறந்தவனதலின் தனது ஒளியால் எல்லாப் பூதங்களையும் பின்னிடச்செய்கின்றன். சூரியனைப்போலக் கண்ணினையும், மனத்தினையும், காய்கின்றன். இவ்வரசனை நன்றுகப்பார்ப்பதற்கு உலகத்தில், ஒருவனும் வல்லவனல்லன். வல்லமையால் அவ்வரசனே தெய்வமாக விருக்கின்றன். அவ்வரசன் இளைய மகனேயாயினும் மானுடவடிவங்கொண்ட பெருந்தெய்வ மாதலினவனை ஏனையமானிடரைப்போல மதித்து அவமானஞ் செய்யலாகாது. அருகிலேயடுத்துவந்த ஒருவனைமாத்திரமே தீயானது சுட்டுவிடுகின்றது. இவ்வரசனுகிய தீயானது ஒருவன் மேலிட்டு வந்தால் அவனையும் அவன் குடும்பத்தையும், பசுங்கிளைபொருள்களையும் சுட்டொழித்துவிடும். அவ்வரசன் வினைமேல் நாட்டம் வைத்து, காலதேசப்பகுதிகளையும் தன்னுற் றலையும் நோக்கித் தன்றருமத்தை முற்றிக்கொள்ளும்படி அடிக்கடியும் பலவடிவங்களையும் கொள்ளுகின்றன். (எனவே, சத்தி யில்லாதவனைப் போலும், தோழனைப்போலு, அடிமையாளைப்போலும், அசட்டைசெய்பவனைப்போலும், பகைவனைப்போலும் நடிப்பன்). அதனை நம்பி, அரசனுக்கு மாறுக நடக்கலாகாது அரசனுக்குத்தயவு வந்துவிட்டால் செல்வமுண்டாம். அவன் வீரத்துள் வெற்றியுண்டாம். கோவத்துள் மிருத்தியு இருக்கின்றது. எல்லாவொளியையுமுடையவனன்றே? அரசன். யார் அறிவின்மையால் அரசனைப்பகைக்கின்றனை? அவன் ஐயமில்லாமல் அழிந்து விடுகின்றன். பகைவனை யழிப்பதற்கு அரசன் எப்போதும் எண்ணமுடையவனுகவிருக்கின்றன். ஆதலால்அரசனுனவன் தான்விரும்பினவரிடத்து எந்தத் தருமத்தை நியமிக்க முயற்சிக்கின்றனை? தான்விரும்பாதவரிடத்து எந்தக்கெடுதியைச் செய்யவிரும்புகின்றனை? அதுவேதருமமாகவிருக்கின்றது. அந்தநியமத்தை அசை

ப்பிக்கமுடியாது. (எனவே அரசனுடைய தெதுவாயினும் கடக்க லாகாது என்றபடி). அவ்வரசனுக்குப் பயனுண்டாம் பொருட் டுக்கடவுள் முன்னமே பிரமவொளியை யுடையனாகியும் தன்மக னாகியும் எவ்வுயிர்களையும் காப்பவனாகியும் உள்ளதண்டனை வடி வாகிய தருமத்தினைப் படைத்தார். அரசனவன் அந்தத்தரும மானதண்டனையைக்குற்றமுடையவர்களிடத்துமுறையே செலுத் துவித்ததனால், அறம், பொருள், இன்பம், என்னுமூன்றினாலும் விருத்தியடைகின்றன். எ-று. காண்க.

மஹாபாரதம். மஹாபாரதே॥ "పరోక్షాదేవతాస్సర్వా రాజా ప్రత్యక్షదైవతం। ప్రసాదశ్చప్రకోపశ్చ ప్రత్యక్షోయత్రదృశ్యతే॥ రాజామాతాపితాచైవ రాజాకులదైవతాంకులం। రాజానత్యంచధర్మశ్చ రాజాహితకరోనృణాం। కాలోవాకారణంరాజ్ఞో రాజాకాలస్యకారణం। ఇతితెసంశయోమాంభూ ద్రాజాకాలస్యకారణం। రాజమూలామహారాజ ధర్మోలోకస్యరక్ష్యతే॥ ప్రజా రాజభయాదేవ నచాధంతెపరస్పరం" = எல்லாத்தேவரும் பொறிகளுக்கு விடயப்படாது எட்டக்கூடாதவர்களாயிருக்கின்றனர். அரசனாகிய தெய்வம் கண்காண எதிரிலுள்ள தெய்வமாக விருக்கின்றது. அரசனுடைய அருளும் கோவமும் கண்காணப் பயனைக் கொடுத்தே விடுகின்றன. மன் பதைக்கு = மக்களுயிர்க்கு அரசனே தந்தையாயும் தாயா யும் குலமாயும் இருக்கின்றன். அரசன்கூறியதே யுண்மை. அர சன்செய்ததே தருமம். அரசனே யாவர்க்கும் இன்பஞ்செய்ப வன். காலவியல்பைப்பற்றி அரசனுக்கு அறிவுண்டாகின்றதோ? அரச னறிவுடைமை பற்றிக் காலதருமம் உண்டாகின்றதோ? என்ற ஐயம்வேண்டா. அரசனே காலத்திற்குக் காரணனாகவிருக் கின்றன். அரசன்முறை தவறாது அறவொழுக்க முடையவ னால் உலகம் நிலைபெற்றிருக்கின்றது. அரசன் பயத்தினாலே யே மனிதர் ஒருவனையொருவர் துன்பஞ் செய்வதில்லை. எ-று. காண்க.

அரசனென்னும் பெயர்த்தகுதி.

அற்றேல் "దండమేద్రాజా" = அரசன் தண்டிக்க வேண்டு வது என்று கூறப்பட்டது. நிலத்தினை யாள்பவனன்றே? அர சன்! தண்டனையுமாணையும் அவனுக்கன்றே? உரியது. இங்ஙன

மாக இது கூத்திரிய வருணத்திற்கே யுரிய சிறப்புத்தருமம் என எங்ஙனம் கூறப்படும் எனில்? அற்றன்று.

வருணதருமங்களைக் கூறவந்த நூலுட் கூறப்பட்ட "இராஜன்" என்னு மொழிக்கு கூத்திரியனே பொருளென்று தருமநூல் முடிபு. கூத்திரிய னல்லாதவனுக்கும் அரசச்செல்வ முண்டாயிருப்பின் தொழிலைப் பற்றியவாறுக வுலகவழக்கினுல் அம்மொழி உபசார வழக்காகச் செல்லுமென்றுணர்க. வைதிகமாகிய "இராஜன்" என்னு மொழி கூத்திரியன் பாலதேயென்று மீமாம்ஸையில் அவேஷ்டி அதிகரணத்துள்ளும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

அவேஷ்டி அதிகரணம்.

பூருவ மீமாம்ஸை, ஜைமினிசூத்திரம் இரண்டாம் அத்தியாயம். அவேஷ்டி என்ற அதிகரணம்.

விடயவாக்கியம். சுருதி. శ్రుతిః॥ "పాన్నేయమష్టాకపాలం నిర్వపతిహిరణ్యందక్షిణా" = அக்கினி தேவதாகமாகிய புரோடாசத்தை எட்டுக் கபாலத்தில் சுத்தப்படுத்தி வைத்து ஹோமஞ் செய்கின்றுன். அதற்குப் பொன்னைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டுவது. என்றது முதலிய சுருதிகளால் அரசன் செய்யத்தக்க இராசசூய மென்னும் வேள்வியில் அவேஷ்டியென்னும் பெயரினையுடைய வேள்விக்கருமத்தை முன்னிலை யாக்கிக்கொண்டு, "యదిబ్రాహ్మణోయజేత భార్ష్ణస్పత్యం మధ్యేనిధాయాహుతిం హుత్వాతమభిఘారయేత్, యదిరాజన్యఇన్ద్రం, యదివైశ్యోవైశ్వదేవం" = வேதியன் வேள்விசெய்வதாயின் பிரகற்பதியைத் தெய்வமாகவுடையதை நடுவேவைத்து ஆகுதியை ஹோமஞ்செய்து அதனை அபிகரிக்கவேண்டும் (அபிகரித்தல் - நெய்வார்த்தல்) அரசனுயின் இந்திரனைத் தெய்வமாகவுடையதனை. வைசியனுயின் விசுவேதேவர்களைத் தெய்வமாகவுடையதனை. எ-று. என்பது.

சமுசயம். அவேஷ்டி என்ற வேள்வியில், பொருந்தும் வேதியன் முதலியோர்க்கு நடுவே வைத்துக்கொள்ளும் விசேடத்தைக்குறித்த நிமித்தமே பயனுகவுடையதாய் அவர்கள் பெயர் கூறப்பட்டதோ? இல்லையேல், பொருந்தாதவர்களைப் பொருத்துவிப்பதோ? அதுசித்திக்கும்பொருட்டு மூன்றுவருணத்தார்க்கும்

இராஜ சூயத்தில் அதிகார முடைமையோ? அல்லது, கூத்திரிய னுக்கு மாத்திரமேயோ? அதன்பொருட்டு, "இராஜ" என்னு மொழி மூன்று வருணத்தினர்க்கும் பெயரா? அல்லது கூத்தி ரியனுக்குமாத்திரமே பெயரா? அதன்பின்னரும் "இராஜ" என்னு மொழி இராச்சிய யோக்கியதையே நிமித்தமாக வுடையதா? அல்லது, கூத்திரியத்தன்மையையே நிமித்தமாகவுடையதா? என் பது. கூத்திரியத்தன்மை = பிறப்பால் அம்மர்புடைமை.

பூருவபக்ஷம். "இராஜ" என்னுமொழி இராச்சிய யோக் கியத்தையே நிமித்தமாகவுடையதாம். சான்றோராட்சியுடைமை யினலும், உலகமுழுவதும் வழங்கும் வழக்குடைமையாலும், மறுக்கப்படா திருத்தலினலும் என்றுகொள்க. பிறப்பாலாய கூத்திரியத்தன்மையையேநிமித்தமாகவுடையதென்பதுகூடாது. இழிசனருள் வழங்குதலுடைமை சான்றோ ராட்சியினும் ஆற்ற லற்ற தாமாதலினலும், தமிழ் நூலுடையாரால் மறுக்கப்பட்டி ருத்தலினலும், அவரல்லாத ஏனையருள்ளும் ஆட்சி யில்லாமை யாலும். என்க.

இராச்சியத்தை யுடையவனே இராஜன் என்பதற்குத் தமிழ் வழக்கு. "வேடர்க்கதிபதி நாகனென்பான்" எம், "வேடர்தங் கோமானகன்" எம், "மைந்தனீயீண்டழைத் தனுங்கள் வன்யாட்சியருளென்றூர் மகிழ்ந்து வேடர்." எம், குறுநிலமன்னர், வேளிர்குலத்தரசு, காடவர்கோன், குறும் பரசர், மலாடர்கோமான், எம், "அடிசேர்முடியினராகி யரசர்கடாந்தொழ, இடிசேர் முரசங்கண் முற்றத்தியம்ப விருந்தவர், பொடிசேர் துகளாகப் போவார்" எம். "உயர்குலமுமெல்லாந் திருமடந்தை யாம்போதவளோடு மாகும் அவள்பிரிந்து போம்போ தவளோடும் போம்". எம். கூறுப. "திருவ டைமன்னைக் காணிற் றிருமாலைக்கண்டேனே யென்னும்." என்பதுமது.

இனி அங்குள்ள, இராச்சிய சம்பந்தத்தினல் மூன்று வரு ணத்தாரும் அரசனே யாகின்றனர். "இராச்சியம்" என்னும் மொழியோ? வழக்கினல் தேயத்தின் காப்பினிடத்தே செல்லு கின்றது. அரசனுடைய சம்பந்தத்தைக் குறித்து நிற்பதில்லை. ஆயின் "ராஜ்ஞி" என்னுஞ் சூத்திரமதிகாரமாக, "ஷஷ்ட்யர்ஷபுரோஹி தாதிப்ய்ய:" என்ற சூத்திரத்தால் "ய:" என்ற பிரத்தியயம் வியாகரணத்துட் கூறப்பட்டுள்ளது. அக்கணத்துள் "இராஜம்" என்ற மொழியும் கூறப்பட்டது. (எனவே, அதிபதி யென்பது

கருமப் பொருளில் ஆதிபத்தியம், எம், புரோகித என்னு மொழிகருமப் பொருளில் அவ்வாறு "யக்கு" வந்து பௌரோகித்தியம் என்றுற்போல கூட்டத்துள் கூறப்பட்ட "இராச" மொழியும் கருமத்தில் "யக்கு" வந்து இராச்சியம் என முடிந்தது என்றபடி). இந்நூலு மிருதியாமாகவே, உலகவழக்கினும் செய்யுள்வழக்கு வலியதாமாதலின் இராஜ சம்பந்தம்இராச்சியம் என்னும் மொழியாக்கத்திற்கு நிமித்தமா மே எனில்? அற்றன்று; சொற்களின்பொருளே நிச்சயிப்பதற்கு உலகவழக்கே யளவையாமாதலின். மிருதி = செய்யுள் வழக்கினுக்கு மதுவே காரணமாம் அன்றி, வேறல்ல. இராச்சியமுடைய வனுக்கு இராஜன் என்னும் வழக்குடைமையானும் நீர்கூறிய வகையானும் இராச்சியமென்னு மொழியாக்கத்திற்கு இராஜ என்னு மொழிச் சம்பந்தங் காரண மாதலாலும் "இராஜா, இராச்சியம்" என்னு மிவ்விரண்டனுள் இராஜ மொழிக்கே சுதந்தரமுடைமை யாகின்றது அதனைப்பற்றி எழுந்த வியாகரணச் சூத்திரவிதி சொற்களின் வழுவையும் வழுவின்மையினையும் விளக்குதன்மாத்திரையே வந்ததென்று அதற்குப் பொருள் கூறவேண்டும். அதனால் மூன்றுவருணத்தாரும் "இராஜா" என்னு மொழியால் கூறத்தக்கவராய் "இராஜசூய யாகத்தில்" பொருத்த முடையவர்களா யிருத்தலின் சுருதியில் அவர்கள் பெயர் கூறப்படுவது "வர்ஷஸ்பத்ய" பார்ஹஸ்பத்திய முதலிய வற்றை நடுவே வைப்பது நிமித்தமாக வுடையதே சம்பந்தமாய் நேர்ந்தது. "யதி" = ஆனால் = ஆனபக்ஷத்தில், என்ற மொழியை "இராஜா" என்றமொழிக்கு இராச்சிய சம்பந்தமென்னு நிமித்தமுடைய தென்பதற்குப் பிரமாண முடையதாகின்றது. அங்ஙனமல்லாக்கால் "பிராமணன் முதலிய மொழிகள் ஆண்டு வாராவன்றே? "யதி" என்ற மொழியை ஆண்டு கூறியிருப்பதற்கும் நியாயமில்லாது ஒழியும். (எனவே, வேதியன் இராஜசூயம் செய்தால் என்ற மொழியினால், வேதியன் அரசனனால் என்றிவ்வாறு தோற்றுகின்ற தென்பது கருத்து). வியாகரண மிருதிக்காயினும் வைதிகவழக்குச் சிறந்தது. ஆதலின் விடயவாக்கியத்துள் கூறப்பட்ட பிராமணன் என்றது முதலிய மொழிகள் காரணப் பொருளினவாம். என்பது.

சித்தாந்தம். வேதத்துள் கூறிய மாத்திரையானே ஈண்டு வரம்பு செய்வதற்கு அமையாதன்றே? வேறுவகையால் வரம் புபெறுதலுடைமையின். "राजानमभिषेचयेत्" = இராஜனுக்குப் பட்டாபிடேகஞ் செய்யவேண்டும் என்ற இவ்வபிடேக விதிவாக்கியத்துள், அரசுவருவதற்கு முன்பாகவே இராஜா என்னும் மொழி பட்டாபிடேகத்திற்குத் தகுதியுடைய கூத்திரியனுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனல் இராஜா "என்னுமொழிருடம் = வழக்காற்றலுடைய தென்றே கொள்ளப்படுகின்றது. இனி "यदि" என்பதுவும் அவ்வியயமாதலின் எங்ஙனமே யாயினும் வியாகரண நியமத்திற்கு வாதையில்லாதபடி பொருட்சம்பந்த மாகின்றது. "இராஜா" என்னுஞ்சொல் வியாகரணத்தால் விவகரிக்கப்படுதலினல் சுதந்தரமுடையதல்லது இராச்சிய நிமித்தத்தினல் வந்ததன்று. இராஜமொழிக்கு கூத்திரியன் என்று பொருள்கொள்ளும் வழக்கினுக்குக் காரணமில்லை என்பது கூடாது. இராச்சிய முடைமையாலன்று பிறப்பியற்கையானே "இராஜா" என்ற மொழி கூத்திரியனுக்கே என்பதற்குத் தமிழ்நூல் வழக்குடைமையே காரணமாக விருக்கின்றது. "लोकन्यायार्थस्य स्मरणस्यप्रमाणमस्ति" = வழக்கு உண்மையே யான வழி மிருதிபிரமாணமாகாது. (எனவே, உண்மையான வுலக வழக்குச் செய்யுள் வழக்கினுஞ் சிறந்ததென்பது கருத்து). என்று சான்றோராகிய அவ்வியாகரண வாசிரியரானே கூறப்பட்டிருத்தலின். உலகவழக்கு ஈண்டுச் சம்பந்தப்படுகின்றது. வழக்கு என்பது எப்பொருளை யெம்மொழியாற் கூறிவந்ததோ? அது. பொதுவாகிய மயக்கவகையால் மருவியதற்குத் தடையுண்டாகின்றது. ஆதலின், "இராஜா" என்ற மொழியின் காரணசம்பந்தத்தானே "இராச்சியம்" என்னு மொழியாக்கப்பட்டது. சுதந்தரமொழி = வேறுகாரணத்தால் தோன்றுத சொல்லாகிய இராஜாவென்றது பிறப்பால் கூத்திரியனைவனைக் குறிக்குஞ் சொல்லாகின்றது. மேற்கூறிப் போந்த சுருதி மொழியாகிய விடயத் தொடர் மொழியால் கூறப்பட்டுள்ள வேதியன் முதலியமொழிகள் அவேஷ்டியென்ற வேள்விக்கருமத்தில் அவ்வேதியன் முதலியோர்க்கு இல்லாதபேற்றைப் பெறுவிக்கின்றது. என்பது சித்தாந்தம்.

இராஜன் என்பது மரபுபற்றிய கூத்திரியனுக்கே யெனத் தமிழினுள்ளும் "அரசிளங் குமரன்போது மணிமணிமாடவீதி" எம், "உரிமையரசர் தொழில்புரியார்" எம், "வளநாடெல்லாங் கவர்ந்து முடியொன்று மொழியவரசர் திருவெல்லாமுடையராயினர்." எம், "செம்பியர்தந் தொல்லை நீடுங்குலமுதலோர்க் கன்றிச்சூடோ முடியென்று" எம், "பார்த்திபன் றென்னன் பாண்டியற்காகவே." எம், "நாவலந்தீவகத்தினுக்கு நாதரான காவலரேயேனி விடுத்தாரேனும் கடவமலோம்." எம், "முடியாலுலகாண்ட மூவேந்தர்முன்னே" எம், "வேந்தராயுல காண்டறம்புரிந்து" எம், "திருவும்வண்மையுந் திண்டிறலரசுஞ் சிலந்தியார்செய்த செய்பணிகண்டு, மருவுகோச்செங்க ணன்றனக்களித்த வார்த்தைகேட்டு." எம், "தெருண்டவாயிடைநூல் கொண்டுசிலந்தி சித்திரப்பந்தர் சிக்கெனவியற்றச் சுருண்ட செஞ்சடை யாயதன்னைச் சோழனுக்கிய தொடர்ச்சிகண்டு அடியேன்" எம், "வேந்துவிளையுயிற்கை வேந்தனீரீய, வேனேர்மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே" எம், பொருளதிகாரம் மரபியன் முதலியவற்றுள்ளும் வருவனகாண்க.

அவ்வாறே யீண்டும் "இராஜா" என்றமொழி கூத்திரியனுக்கே உரியபெயராகின்றது.

ஆயின், மன்னுயிர்க்கு இரஞ்சனம் செய்தல் = இனியன செய்து இன்பச்சுவை விளைவித்தலின் இராஜத்தன்மை யுண்டாயதென்று மகாபாரதத்துட் கூறப்பட்டது. மஹாபாரதே॥ "ரஂஜனாத்ஸுரராஜத்வஂ ப்ரஜானாஂபாலனாதபி" = சந்தோடஞ் செய்து சுவைப்படித்தலினாலும் மன்னுயிர்களைக் காத்தலாலு மன்றே? இராஜத்தன்மை. எறு. என்னெனில்?

ஆம், உண்மையே! மூலம் - நிகூ - வது சுலோகத்துள். "க்ஷத்ரியோஹிப்ரஜாரக்ஷன்" = மன்னுயிரைக் களிப்பிப்பவ னன்றே? கூத்திரியன் என்று கூறி, மன்னுயிரைக் களிப்பித்தல் வடிவாகிய சிட்டரைப் புரத்தல் கூத்திரியனுக்குத் தருமமென்று கூறப்பட்டதாகலின் கூத்திரியனுக்கு அங்ஙனம் இனிமைசெய்தலு மூண்டாகின்றது. ஆயின், ஈண்டு துட்டரையொறுத்தன் முன்னிலையாகிய நல்லோரைக் காத்தல் கூறப்பட்டது. பாரதத்துள் அரசநீதியில் சிட்டரைக் காத்தலின் பொருட்டே துட்டரையொறுத்தலென்று மன்னுயிர்க் கினிமைசெய்தலைச் சிறந்ததாக வெண்ணியதனை முன்னர் கூறப்பட்டது. என்க.

யாஞ்ஞவற்கியரும். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "ப்ரதானஃ க்ஷத்ரியெ தர்ம ப்ரஜா நாம்பரிபாலனம்" = க்ஷத்திரியனுக்கு மன்னுயிரைக் காத்தலே சிறந்த தருமமாக விருக்கின்றது. எறு. காண்க.

மனுவும் அங்ஙனமே கூறினர். மநுஃ॥ "ப்ரஜானாம்ரக்ஷணம்தான மிஜ்யாத்யயனமெவச। விஷயெஷ்வப்ரஸக்திஶ்ச க்ஷத்ரியஸ்யஸமாஸெத்" = மன்னுயிரைக்காத்தல், கொடை, வேள்வி, ஓதல், புலன்வழி மனஞ்செல்லாதடக்கல் அரசனுக்குத் தருமமென்று விதிக்கப்படுகின்றது. எறு. காண்க.

இது பாரதத்திற்கு மாறுகொளலன்று சாந்தி பருவத்திலும் இங்ஙனமே கூறியிருக்கின்றது. ஶாந்திபர்வணி॥ "நृபாணாம்பரமோ தர்மஃ ப்ரஜானாம்பரிபாலனம்। நிர்திஷ்டஃலபோக்தாஹி ராஜாதர்மெணயுஜ்யதெ। வர்ணானாம் ஶ்ரமாணாஞ்ச ராஜாபவதிபாலகஃ। ஸ்வெஸ்வெதர்மெநியம்ஜானந் ப்ரஜாஸ்வாஃ பாலயெத்ஸதா। பாலனெனைவஶூத்தானாம் க்ருதக்ருத்யொமஹீபதிஃ। ஸம்யக்பாலயிதாஹ்யாகம் தர்மஸ்யாஷ்டமிபுஷ்கலம்। யஜதெயததீதெச யத்ததாதியதர்ச்சதி। ராஜாஷட்பாகதாக்ருஸ்ய ப்ரஜா தர்மெணபாலயன்। ஸர்வாஶ்சைவப்ரஜாநித்யம் ராஜாதர்மெணபாலயெத்। உத்தாநெனப்ரஸாதென பூஜயெச்சாபிதார்மிகான்। ராஜ்ஞாஹிபூஜிதொதர்மஸ் தஸ்ஸர்வத்ரபூஜ்யதெ। யஸ்யதாசர தெராஜா தத்ப்ரஜானாம்சரொசதெ" = மன்னுயிர்களைப் புரப்பதே அரசர்க்குத்தலை சிறந்ததருமமாம். அப்படிப்பட்ட அரசன் க்ஷத்திரிய தருமத்துட் கூறியுள்ள பயனை யடைகின்றன். வருணச்சிரமவொழுக்கங்களுக்கு அரசனே காவலனதலால் அவரவர்தருமத்தில் அவரவரை நிறுத்தித்தன் குடிகளை யெப்பொழுதும் காக்கவேண்டும். அரசன் உயிர்களைக் காத்தலால் செய்வனசெய்துமுடித்தவனாகின்றன். நன்றுகவுலகோம்பு மரசன் மன்பதை= மக்கள்கூட்டம் செய்கின்ற வேள்வி, ஓதல், கொடை, பூசை, முதலிய தருமங்களில் ஆறிலொரு பங்கினை யடைகின்றன். ஆதலால், எல்லா வுயிர்களையும் தருமமாகவே காக்கவேண்டும். தருமசீலர் தன்னிடத்திற்கு வந்தபோது தக்கபடியெழுந்திருத்தல், முகமலர்ச்சி, உபசாரம், முதலியவற்றால் உபசரிக்கவேண்டும். அரசனால் உபசரிக்கப்பட்ட தருமம் எல்லாவிடங்களிலும் பூசிக்கப்படும். அரசன் எதனையெதனைச் செய்யத்தொடங்குகின்றனோ? அதனை அதனைக்குடிகளும் செய்யத்தொடங்குகின்றனர். எ-று. காண்க.

மார்க்கண்டேய புராணம். మార్కణ్డేయపురాణే॥ "వక్తవ్యాశ్చిత్రైవ ప్రజారంజనమాదితః। కర్తవ్యమవిరోధేన స్వధర్మస్యమహీభృతా। పాలనేనైవభూతానాం కృతకృత్యోమహీపతిః। సమ్యక్పాలయితాభాగం ధర్మస్యాప్నోతిపుష్కలం"= மகுடஞ்சூடிய அரசன் தனது தருமத்திற்குக் கேடில்லாமல் மன்னுயிர்க் கினிமையை முன்னர்ச் செய்யவேண்டும். எல்லா வுயிர்களையும் காத்தல் செய்தால் அரசன் கடமை அவ்வளவோடு போதுமான தாகின்றது. நன்முகவுலகோம்பும் அரசன் ஓம்பப் பட்டவர்கள் செய்ததருமத்தில் முழுப்பங்கினை யடைகின்றன். எறு. காண்க.

பிரமாண்ட புராணம். బ్రహ్మాణ్డపురాణే॥ "యదహ్నికురుతెధర్మం ప్రజాధర్మేణపాలయన్। దశవర్ష సహస్రాణి తస్యభుజ్యేమహత్ఫలం। సర్వతోధర్మషడ్భాగో రాజ్ఞోభవతిరక్షతః।రక్షన్ధర్మేణభూతాని రాజావధ్యంశ్చేభూతయన్। యజతెహరహర్యజ్ఞైస్సహస్రశతదక్షిణైః। మోరక్షన్బలిమాదత్తె కరంశుల్కంచపార్థివః। ప్రీతింభోగంచదండం చ సనద్యానరకంవ్రజేత్" = தருமத்தோடு மன்னுயிரோம்பும் அரசன் ஒரு நாள் செய்த அத்தருமத்திற்கு உண்டாகும் பெரும்பயனைப் பதினாயிரம் வருடம் அனுபவிக்கின்றன். காப்பவனுக்கு எல்லார் புண்ணியத்துள்ளும் ஆறிலொரு பங்குவரும். தருமத்தோடு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாத்து, கொலைப்படத்தக்க பாவியர் களைக்கொன்று, நூறு ஆயிரமாகக் கொடைகொடுத்து நாடோறும் வேள்விக்கருமத்தால் கடவுளைப் பூசிக்கவேண்டும். மன்னுயிர்களைக் காவாமலே எந்த அரசன் அம்மன்பதையிடத்திருந்து கையடைப்பொருள், இறைப்பொருள், ஆயத் துறைச் சுங்கப் பொருள் பெறுகின்றனனே? விரும்பியவற்றையும் துயப்பனவற்றையும் = போகத்தையும் அடைகின்றனனே? தண்டிக்கின்றனனே? அந்த அரசன் அப்போதே நரகத்தை யடைகின்றன். எ - று. காண்க.

அரசனால் காக்கப்படுவோர் அச்சமுற்றவர்களே யாம். அந்த அச்சம் இருவகைப்படும். கள்ளராலும், துட்டராலும், கொடிய மிருகங்களாலும் உண்டாவது எனவும், பகைவர்சேனை யாலுண்டாவதெனவுமாம். இவ்விருவகை யச்சத்தினையும் ஒழிக்கும்பொருட்டு, "ప్రదండవాక్" = நல்லதண்டனையை யுடைய வனியிருத்தல்வேண்டும் என்றும், "నిర్జిత్యపరసైన్యాని" = பகை

வர் படையைவென்று என்றும் கூறப்பட்டன. மக்கட்டொகுதியின் அச்சத்தை யொழித்தலாகிய இவ்வினை க்ஷத்திரியனுக்கே உரியதருமமென்பதெங்ஙனமென்னும்வினா வருவித்துக்கொண்டு, அதற்குக் காரணமாக, "சஸ்த்ரபாணிः" ஆயுதங்களைக் கையிற் பிடிக்கவேண்டும் என்று அரசதருமம் கூறப்பட்டது.

படைக்கலம் தொடுதல் அரசனுக்கே யுரியதென்று மனு கூறினர்.மநுः॥ "சஸ்த்ரீ சஸ்த்ரப்ருத்த்வம்க்ஷத்ரஸ்ய"=சத்திரங்களையும்அத்திரங்களையும் தரிப்பது க்ஷத்திரியனுக்குரியதருமம். எ – று. காண்க.

படைக்கலவுரிமை.

அநுசாசனீக பருவத்திலும். வேந்தனைப்பற்றிக் கூறப்பட்டது. ஆநுசாஸநிகே॥ "ஊத்ஸாஹஶ்சஸ்த்ரபாணித்வம் தஸ்யதர்ஸநாதநः"=மேலானதுன்பத்தைப் பொறுத்துச் சிறந்த புகழை யடையவேண்டுமென்னும் களிப்போடுங் கூடிய எண்ணம் "ஊத்ஸாஹः" ஊக்கம் என்னப்படும். ஆதலினிதுவும், (எனவேபோர்விருப்பம்). படைக்கலங் கைப்பற்றலும், அந்த அரசனுக்குத் தொண்டுதொட்டுவந்த அழிவற்ற தருமமாம். எ–று. காண்க.

சத்திரம் என்றதனால் போருக்குவேண்டிய கருவிகளெல்லாமும் இலக்கணையாற்கொள்ளப்படுகின்றது. அவை. சாந்திபருவத்துட் கூறப்பட்டது. சாந்திபர்வணி॥ "யஷ்டயஸ்தோமரா ஶிக்ஷ்டா ஸ்சாபதாநி பரஶ்வதாः। ஫லகாந்யத்தவர்மாணி பரிகல்பாந்யநேகஶः"=ஈட்டி, சவளம், வாள் முதலியவாகப் பகைவனைவெல்லத்தக்க கருவிகள். மழு=கண்டக்கோடாலி, கேடகம் = பலகை, கவசம், முதலியவற்றினைப் பலவாறுகச்சமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எ-று. காண்க.

"ப்ரசண்டவாக்" = சிறந்ததண்டனை யுடையவன் என்றதனால் கள்ளர்முதலியோரை ஒறுப்பது என்றகருத்தாகின்றது. ஆயின் இப்பொருள் முன்னரே கூறப்பட்டதாயினும், அது அங்கு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. ஈண்டு மன்பதை புரத்தலுக்கு இன்றியமையாததென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றது. ஆதலிற் கூறியது கூறலன்று.

ஒறுத்தலின்வகை.

அவ்வொறுத்தலின் வகையை மனுகூறினர். மநுः॥ "அநுபந்தபரிக்ஷ்யாதேசகாலௌசதத்த்வதः। ஸாபராதமதாலோச்யதண்டந்தண்ட்யேஷுபாதயேத்" குற்றத்திற்கும் குற்றவாளிக்குமுள்ள சம்பந்தத்தைச் சோதித்து, தேயவியற்கையையும் காலவியற்கையையும் சீர்தூக்கி உண்மையாகவே குற்றமுண்மை துணிவாகத் தோற்றப்பட்டால் தண்டனைக்குத் தக்கவர்களைத் தக்கபடி தண்டிக்கவேண்டும். எ - று. காண்க.

விஷ்ணு. விஷ்ணுः॥ "அபராத்யபிததா வ்யாமுஷ்டாத்வாஜாதிபந்தநவயः। தண்டந்ப்ரகல்பயேத்ராஜா ஸாமந்தத்ராஸ்துனைஸ்ஸநா" = வேறு குற்றங்களிலும் வருணத்தினையும், பொருளுடைமையையும், வயதினையும் அறிந்து கொண்டு தன்னை டிருக்கும் அந்தணரோடு ஆராய்ந்து அரசன் சிக்ஷையை நன்முகவிதிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

பிரகற்பதி. பிருஹஸ்பதिः॥ "வாக்தண்டஸ்தத்கர்மைவ சதுர்தாகல்பிதோதமः। புருஷேதாவிபாவம் ஜ்ஞாத்வாதண்பரிகல்பயேத்। குருனப்புரோஹிதாசார்யாந் ஸ்வாத்தண்ட்யாநைவதண்டயேத்। ஏவாதிநோநராம்ஶ்சான்யா ஜ்ஞோஷோர்தேநதண்டயேத்। சோராதீநங்கதண்டேந வதேநாபிசதூர்தகே" = உடற்றண்டம், வாய்த்தண்டம், பொருட்டண்டம், மரணதண்டம், எனத்தண்டம் நால்வகைப்படும். ஒருவனிடத்துள்ள குற்றத்தின் தரத்தை விசாரித்து அதற்குத்தக்கபடியொறுத்தல் வேண்டும். குரவர்களையும், புரோகிதர்களையும், வேதியர்களையும் சொல்லால் தண்டித்தல்வேண்டும். வழக்காளிகளையும் ஏனையசாதாரண குற்றமுடையவர்களையும் தக்கபொருட்பறிமுதலிய தண்டஞ் செய்தல்வேண்டும். கள்ளர்முதலியோரைஅங்கங்களில் குறைத்தல் முதலிய உடற்றண்டஞ் செய்யவேண்டும். பெருங்கொலை முதலிய குற்றமுடைய காதகர்களைக் கொலைத் தண்டஞ்செய்ய வேண்டும். எறு. காண்க.

சிக்ஷையின்வேறுபாடு.

காத்தியாயனர். காத்யாயநः॥ "மித்ராதிஷுப்ரயுஞ்ஜீத வாக்தண்டந்திக்தபஸ்விநாம்। யதோக்தஸ்யதுகார்யரநுக்தம்ஸாதகல்பிதம்। அதார்யாகம்த்ரிபிர்ந்ந்யூனை ர்நிகृஷ்ணீயாத்ப்ரயத்நதः। நிரோதநேநபந்தேந விதேநவதேநச" = நட்பினர் முதலியோரிடத்து வாக்குத்தண்டஞ் செய்யவேண்டும் தவமுடை

யாரைக்கடிந்து கொள்வதேபொதும். எந்தக்குற்ற வாளிக்கு எந்தத்தண்டனை செய்யவேண்டுமென்று மிருதிகளிற் கூறப்பட்டுள்ளனவோ? அவனுக்கு அந்தத்தண்டனை செய்யவேண்டுவது. அப்போதைக்கப்போது நேரிடும் குற்றவகைகளுக்குத் தக்கபடி மிருதிகளிற் றண்டனை கூறுவிட்டால் நல்லோராகிச் சபைக்கணுள்ள சான்றோர் விதித்த தண்டனையைச் செய்யவேண்டும். இவையெல்லாம் தருமத்தோடு நடந்து வருபவன் எப்போதாயினும் மயக்கமுதலிய ஏதுக்களால் குற்றஞ் செய்தவழி, கூறப்பட்டது. அதருமம் = பாவத்தைச் செய்வதே யியல் பாகவுடையவன் ஒருகுற்றஞ் செய்தால், அவனைக் கட்டுதல், சிறையிடுதல், பலவகையாலும் கொலைசெய்தல் என்னும் மூவகையால் ஒறுத்தல்வேண்டும். எ-று. காண்க.

தண்டிக்கத்தக்க விடம்.

மனு. மநுः॥ "தశస్థానాని దండస్య మనుస్స్వాయంభువోబ్రవీత్। త్రిషువన్నేషుతానిస్యురధమోత్తమమధ్యమే। ఉపస్థముదరంజిహ్వా హస్తౌపాదౌచపంచమం। చక్షుర్నాసేచకర్ణౌ చధనందేహస్తథైవచ" = தண்டனை செய்தற் குரிய இடம் பத்தென்று சுவாயம்பு மனுகூறினர். அவை, மூன்றுவருணத்தார்க்கும் ஒத்தபடியாம். வேதியன் ஒருவனும் அப்பத்திடங்களிலும் ஊறுபாடில்லாதொழிக. பத்திடங்களாவன, உபத்தம் = மறைவிடம், வயிறு, நாக்கு, கை, கால், கண், மூக்கு, செவி, பொன், உடம்பு. எறு. காண்க.

கொலைத்தண்டஞ் செய்யலாகாதார்.

மனு. மநுः॥ "మూండ్యంప్రాణాంతికోదండో బ్రాహ్మణస్యవిధీయతే। పురుషాణాంకులీనానాం నారీణాంచవిశేషతः"=வேதியனுக்குத் தலைமழித்துத் துரத்துதலே கொலைத்தண்டத்தோடொப்பென்று விதிக்கப்படுகின்றது. நல்லமரபிற் பிறந்தவர்களுக்கும் பெரும்பாலும்மாதர்க்கும் கொலைத்தண்டம் ஆகாது. எ-று. காண்க.

பிரகற்பதி. బృహస్పతిः॥ "జగత్సర్వమిదంహన్యా బ్బ్రాహ్మణస్యనతత్సమం। తస్మాత్తస్యవధంరాజా మనసాపినచింతయేత్। అవధ్యాన్బ్రాహ్మణానాహు స్సర్వపాపేష్వవస్థితాన్। యద్యద్విద్వేషుకుశలం తత్తద్రాజాసమాచరేత్। రాష్ట్రాదేనంబహిష్కుర్యా త్సమగ్రధనమక్షతం" = உலகையெல்லாம் கொலைசெய்யினும் அது

வேதியனுக் கொப்பல்லவாதலின் வேதியன்கொலையை அரசன் மனத்தால் எண்ணவும்படாது. எல்லாப் பாவங்களையும் செய்தாலும்வேதியனைக்கொல்லலாகாதென்று பெரியர்கூறுவர். வேதியரிடத்து எது எது நன்மையோ? அவற்றையரசன் நன்முகச் செய்யவேண்டும். பாவியான வேதியனைத் தண்டிக்காமல் அவன் சொத்துக்களோடும் அவனைத்தன் னரசாட்சியினின்றும் வெளிப்படுத்திவிடவேண்டுவது. எ–று. காண்க.

நற்றண்டனையின் பயன்.

இயமன். யமஃ॥ "ఏవంధర్మప్రవృత్తస్య రాజ్ఞోదండధరస్యచ। యశాస్సు స్ఫీతేలోకే స్వర్గేవాసస్తథాక్షయఃⅠⅠ=இங்ஙனமாக அல்லாதாரை யொறுத்துத் தருமத்தோடு நடக்கும்அரசனுக்கு இவ்வுலகத்தில்புகழ் வளரும். சுவர்க்கத்தும் கெடாத வாழ்வுண்டாம் எ – று. காண்க.

பகைவர்மேற் சேறல்.

சாந்திபர்வம். శాంతిపర్వణిⅠ "చైత్రేవామార్గశీర్షేవా సేనాయోగదిప్రశస్యతే। పక్వసస్యామహీపృథివీ భవత్యంబుమతీతథా। నైవాతిశీతోనాత్యుష్ణది కాలోభవతిభారత। తస్మాత్తదాయోజయీత పరేషాంవ్యసనేసువా। ఏతేహియోగాస్సేనాయాదిప్రశస్తాదిపరాభవనే। జలవాంస్తృణవాన్దార్ఢ్యమోగమ్యదిప్రశస్యతే। చారైస్సవేదితోభ్యాసకుశలైర్వ్యవగోచరైఃⅠ సప్తర్షీస్పృష్టతదికృత్వా యుద్ధ్యేయురచలాఇవ। యతోవాయుర్యతస్సూర్యో యతశ్శుక్రస్తతోజయఃⅠ అకర్దమామనుదకా మమర్యాదామలోష్టకాం। ఆశ్వభూమింప్రశంసంతి యెయుద్ధకుశలాజనాఃⅠ సమానిరుదకానైవ రథభూమిదిప్రశస్యతే। సీచప్రమమహాకక్షా సాదకాహాస్తిమోధినాం। బహుదుర్గామహావృక్షా వేణువేత్రతిరస్కృతా। పదాతీనాంతుమాభూమిది పర్వతోపవనానిచ। పదాతిబహుళాసేనా ప్రభావతిచభారత। తథాశ్వబహుళాసేనా సుదిసేపుప్రశస్యతే। పదాతినాగబహుళా ప్రావృట్కాలే ప్రశస్యతే। గుణానేతాన్పరీసంఖ్యాయ యుద్ధంశత్రుమయోజయెత్ "=படை சேருவதற்குச் சித்திரைமாசமும், மார்கழிமாசமும் சிறந்தவாம். அப்போது மண்ணில் பயிர், நீர், இருக்கின்றன. அதிக குளிர்ச்சியேனும் அதிகவெப்பமேனும் இல்லாத அக்காலத்தில் சேனைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது, பகைவர்க்குத் துக்கமுண்டாயிருக்கும் காலமும் படையையெடுக்கலாம். நீரும், புல்லு முண்டாயிருக்கும் ஒத்தமார்க்கத்தைக் காட்டிற்றிரிந்தவழக்க முடையவொற்றர்களாலுணர்ந்து செல்லவேண்டும். சத்த

விருடிகளையும் முதுகின்புறமாக்கி மலைபோல நின்றுபோர்செய்யவேண்டும். காற்று எத்திசைக்கணின்று வருகின்றதோ? சூரியனும் சுக்கிரனும் எந்தப்புற மிருக்கின்றார்களோ? அந்தப்புறம் வெற்றியாம். (எனவே எதிர்காற்று, எதிர்வெய்யில், எதிர்வெள்ளிகூடாது என்றபடி). சேறு, நீர், வரப்பு = தடை, கட்டியில்லாதபூமி குதிரைப் படைகளுக்குத் தக்கதாம். நீரில்லாதவொத்தபூமி தேர்ப்படைக்குத்தக்கது. குற்றுச்செடிகளும் நீருமுள்ளவிசாலபூமி யானைப்போருக்கு நல்லதாம். அனேகம் மலைகள் பெருஞ்செடிகள், அல்லது மரங்கள், மூங்கல், பிரம்பு, இவற்றின்புதர்கள், மறைவு=ஒதுங்கிடம், மலை, சோலை, முதலியனவுடையபூமி காற்படைகளுக்குச் சிறந்ததாம். காலாள்களின் போருக்கு வெளிச்சமுள்ள பொழுதும் ஓடிவதற்கு வழிகளுமிருத்தல் வேண்டும். பகலில் குதிரைப்படையின் போர் உயர்ந்தது. காற்படை, யானைப்படை மிகுதியும் உடைய சேனைகட்கு மழைகாலம் சிறந்தது. இந்த வியல்புகளை நன்குணர்ந்து பகைவர்மேற் படையெடுத்துச் செல்லுக. எ–று. காண்க.

மனு. மநுः॥ "यदातुयानमास्थाय पार्थिवः प्रतिपद्यते। तदानेनविधानेन यायाद्रिपुपुरंप्रति॥ मार्गशीर्षेशुभेमासे यायाद्यात्रांमहीपतिः। फाल्गुनेवाथचैत्रेवा मासेप्रतियथाबलं॥ अन्योन्यव्यूहकालेषु यदापश्येद्ध्रुवंजयं। तदायायाद्विगृह्यैव व्यसनेचास्थितेरिपोः॥ कृत्वाविधानंमूलेतुयात्रिकंचयथाविधि। उरुगृह्यस्पदंचैवबाह्यंसव्यग्विधायच॥ संशोध्यत्रिविधंमार्गं षड्विधंचस्वकंबलं। सांपरायिककल्पेन यायाद्रिपुपुरंप्रति॥" = சமர்த்தனை அரசன் பகைவர்மேற் போருக்குப்படையெடுத்துச்செல்லவேண்டின், மார்கழி, பங்குனி, சித்திரை, அல்லது, மற்றைய இருதுக்களும் பகைவர்கள் துன்பமுற்றிருக்குங் காலமும், தனக்கு மிகவும் அனுகூலித்த காலமுமாக நல்லவேளையில் மெதுவாகப் புறப்பட்டுக் காலம் பார்த்து வலிதில் பகைவர்மேற் செல்லவேண்டும். போர்க்குப் போவோன் மூலப்படைகளைச் சேதமுறுதபடி வைத்து, தன்னிருப்பிடத்தை நன்முகக்காக்கும்படிசெய்து, உடன்வரத்தக்க படைகளையும், அதற்குவேண்டும் உண்டி முதலியவற்றையும், அங்கங்கு நடக்கும் செய்திகளையறிந்து வரவல்லவொற்றர்களையும் சீர்பெறவைத்துக்கொண்டு, மூன்று புறமுழுகிகளைச் சோதித்துக்கொண்டு, தன்னறு வகைப்படைகளை

யும் போருக்கு வேண்டும் முயற்சியோடும் விளையாது=அவசரப் படாதுபகைவர் பட்டணத்தின் மேற்செலுத்தவேண்டும். எ-று. காண்க.

அறுவகைப் படையாவன.

உசனர். ஷஷ்டாஃ॥ "மூலபலம் శ్రేణిబలం శత్రుబలం ఆటవికబలంచెతి"= உள்ளூரிலுள்ளவர்களாலியன்ற மூலப்படையும், வாணிபஞ்செய் பவராலாகிய சிரேணிப்படையும், நட்புப்படையும், கூலிப்ப டையும். பகைவரிடத்திருந்தும் கிடைத்தபடையும், கானவப்ப டையும், என அறுவகைப்படையாம். எ-று. காண்க.

படைஅணிவகுத்தன் முதலியன.

போரின் பொருட்டுப் படைகளைச் சேகரித்துப் பலவகை யாக அணிவகுத்தலை மனுகூறினர். மனுஃ॥ "దండవ్యూహేనతన్మార్గం యాయాత్తుశకటేనవా। వరాహమకరాభ్యాంవా సూచ్యావాగరుడేనవా। యతశ్చభయ మాశంకేత్తతోవిస్తారయేద్బలం। పద్మేనచైవవ్యూహేన వివిశేతతథాస్వయం। సేనాపతీన్చ లాధ్యక్షాం స్తర్వదిక్షునివేశయేత్। యతశ్చభయమాశంకేత్తాంప్రాచీంపరికల్పయేత్। గు ల్మాంశ్చస్థాపయేదాప్తా న్కృతసంజ్ఞాంత్సమన్తతః। స్థా నేయుద్ధేచకుశలా నభీమానవికా ణాః। సంహతాఃవిభజేదశ్వా న్కామంవిస్తారయేద్బహూన్। సూచ్యావ్యూహేనతైవై తా న్వ్యూహేనవ్యూహ్యయోధయేత్। ఉపరుధ్యారిమాసీత రాజ్యంచాస్యోపపీడయేత్। మూ షయేచ్చాస్యసతతం యవసాన్నోదకేంధనం। భింద్యాచ్చైవతటాకాని ప్రాకారపరిఖాం స్తథా। సమవస్కందయేచ్చైనం రాత్రౌవిత్రాసయేవథ। ఉపజాప్యానుపజపేద్భేద్యాంశ్చైవ హితత్కృతం। యుక్తేచదైవేయుధ్యేత జయప్రేప్సురపేతభీఃl సామ్నాదానేనభేదేన సమ స్తైరథవాపృథక్। విజేతుంప్రయతేతారీ న్నయుధ్యేతకదాచన। అనితోవిజయోయస్తాద్బహ్యే తేయధ్యమానయోఃl పరాజయశ్చసంగ్రామే తస్తాద్యుద్ధంవివర్జయేత్। త్రయాణామప్యు పాయానాం పూర్వోక్తానామసంభవే। యుధ్యేతసమసంపత్యా విజయేతరిపూంస్తథా। జి త్వాసంపూజయేద్దేవా న్బ్రాహ్మణాంశ్చైవధార్మికాన్। ప్రదద్యాత్పరిహారార్థం భ్యాప యేదభయానిచ। సర్వేషాంతువిదిత్వైషాం సమాసేనచికీర్షితం। స్థాపయేత్తత్రతద్వంశ్యం కురార్యాచ్చసమయక్రియాం। ప్రమాణానిచకుర్వీత తేషాంధర్మానథోదితాన్" = தண் டவியூகம்: சகடவியூகம், வராகவியூகம், மகரவியூகம், சூசிவி யூகம், கருடவியூகம், இவற்றுள் யாதானுமொன்றுக அணிவகுத் துவழிச்செல்லவேண்டும். எத்திசையில் அச்சமுண்டாமென்று சந்தேகப்படுகின்றதோ? அத்திசையில் சேனைகளை அதிகப்ப

டுத்தி பலஞ்செய்ய வேண்டும். அரசன் பதுமவியூகத்தைக்கற் பித்து அதனுட்டா னிருக்கவேண்டும். சேனாபதியையும், பலாத் தியக்ஷாையும், எல்லாத்திசைகளிலும் வைக்கவேண்டும். எத்தி சையில்பயமுண்டாகுமோ ? அத்திசை நோக்கித்தானும் பெரும் படையுமாக இருத்தல்வேண்டும். நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயும். சண்டைக்குறிப்பை நன்குணர்ந்தவர்களாயும், தக்கவிடம், நிற் குங்கூ, போர்செய்யும் உபாயவகைஇவைகளில் கை தேர்ந்தவர்க ளாயும், தன்னரசு, அல்லது, தலைவன்என்னும் உரிமையோடு தன்னுயிருள்ள வரையும் போர்விடாத மறத்தையுடைய மள் ளர்களாயும், உள்ள படைஞர்களை அங்கங்கு கூட்டங் கூட் டமாகச் சேர்த்து வைக்கவேண்டும். குதிரைப் படைகளை யும், காலாட்படைகளையும் ஒரேபக்கஞ் சிறிதாகவே யுள்ளது போற் காணும்படி சேர்த்துவைத்து, காலம் வாய்த்தபோது வேண்டியவாறு மிகுதியாகக்காணும்படி விரித்துக் காட்டவேண் டும். சூசிவியூகமாயும், வச்சிரவியூகமாயும் படைகளைச் சேர்த் துக்கொண்டு போர்செய்யவேண்டும். பகைவனைக் குறுக்கிட்டு மறித்துக்கொண்டு, அவனது இராச்சியத்தை யலைக்கவேண்டும். பகைவர்க்கு உதவியாகவந்த புல், விறகு, சோறு, நீர் முதலிய வைகளை உதவவொட்டாது கெடுக்கவேண்டும். ஏரிகள்முதலிய நீர் நிலைகளையும், கோட்டையையும், சுற்றுமதில்களையும், அகழி களையும், ஆரற் சுவர்களையும் பிறவற்றையும் இடித்துவிடவேண் டும். பகைவர்கள் ஆற்றலற்றவர்களாய் ஓடிவிடும்படி வழிகாட் டித் தப்பித்துக்கொள்ளும்படி செய்துவிடவேண்டும். இராக்கா லங்களில் திடீரென்று மேற்சென்று அச்சம்=வெருட்சி யுண்டு பண்ண வேண்டும். பகைவர் பக்கத்தாருள் தன்போதனைக்குட் பட்டத்தக்கவர்கள் தன்வசமாகும்படி தக்கவைகளைப் பிறரறியாவ கைபோதிப்பிக்கவேண்டும். பகைவர்கள் செய்யுஞ் செய்கையெல் லாவற்றினையும் முயற்சியோடும் எவ்வகையானும் தான் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். தன்பக்கத்து முயற்சிக்குத் தெய்வ முதவி யாக விருப்பது தானுணரவரின் அப்போது அச்சமின்றிச் சமர் செய்யவேண்டும். ஐயமுண்டானால் இளைத்தபடி எதிரிக்குக்காட் டுமல் காலத்திற்குத் தக்கபடி, சாம வுபாயத்தாலாவது, பேத வுபாயத்தாலாவது, தான வுபாயத்தாலாவது, இல்லாக்கா லெல்

லாவுபாயத்தாலுமாவது, எவ்விதத்தாயினும் பகைவர்களை வெல்லத்தக்க வுபாயவழிகளைத் தேடிச் செய்யவேண்டும். சண்டைப் பயத்தைக் காட்டவேண்டுமே யொழிய எப்போதும் சண்டையையே செய்யலாகாது. இருவர் போரிட்டவழி ஒருவனுக்கே வெற்றி யுண்டாமென்பது நிச்சயமானதல்ல. தோல்வி படைந்தால் பெரிய நஷ்டமுண்டாம் "ச" என்றதனால் போரிட்டு வெற்றியையே அடைந்தாலும், பெருத்த நஷ்டமும் = இழப்பும் கஷ்டமும் = வருத்தமும் அனுபவியாமல் ஒழியாது. ஆதலால் சண்டைசெய்யலாகாது. மேற்குறித்த மூவகை யுபாயமும் நேரிடாவிட்டால், ஒத்ததரமான வலிமையா யிருக்குமிடத்தில், போராவது செய்து வெற்றியடைந்து, தேவர்களையும் வேதியர்களையும் பூசித்துத்தானதருமங்களைச் செய்து பழிபாவங்களைப் போக்கடித்துக் கொள்ளவேண்டும். வெற்றியடைந்துவந்த அரசன், தோற்றுவிட்ட நாட்டினர் யாவர்க்கும், "அபயம்" அச்சமில்லையென்று முதலில் பறைசாற்றுவிக்கவேண்டும். அந்நாட்டுக்குடிகளனைவருடைய கருத்தினையும் ஒருமிக்க அறிந்துகொண்டு, தோற்ற அரசன்மரபினரையே அரசாக ஏற்படுத்தவேண்டும். காலஎல்லை, தொழிற் கட்டுப்பாடாகிய எல்லை, அதற்கு வேண்டுவனவாகிய சத்தியப் பிரமாணமுதலிய சபதங்களையும் அவனைக் செய்துவைக்கவேண்டும். பின்பு பகையரசன் செய்துள்ள தருமங்களையெல்லாம் நடத்திவரவேண்டும். எ–று. காண்க.

பகைவர்க்குத் துன்பமுண்டானபோது, என்பது - பொருள்வலி, படைவலி, அறிவுடைமை, குறைந்தகாலமும். தன்சுற்ற முதலியவருள் விரோதமுடைமை, தெய்வவலி குறைதலுமாகிய காலமுமாம். உலோப முதலிய தீக்குணமும், பாவச்செய்கையும் அவற்றிற்குக் காரணமாம்.

மூலப்படையைக் காக்கவைத்தல் என்பது – தனது தருக்கத்தினையும், நாட்டினையும், சூழ்ந்த இகலரசர்கள் கைவசஞ் செய்யாதபடி காத்தலாம்.

"த்ரிவிதமார்கம்" = ஒத்தவழி, நீர்வழி, காட்டுவழி, இவைகளை வழி நடைக்கு ஒத்துவரும்படி சீர்ப்படுத்திவைத்தல்.

"சதுரங்கபலம்" = யானை, குதிரை, தேர், காலாள், சேனைத்தலைவர், ஏவலாட்கள், என்பன அறுவகைவலி.

தண்டவியூகம், எது - தடியைக் கிடத்தியவாறுபோல ஓரேவரிசையாக வொருவன்பின் ஒருவன் நிற்கச்செய்தல்.

சகடவியூகம். எது – பாண்டில்=வண்டிகளைப்போல வளையநிறுத்தல்.

ருருசு பராசரம், முதலாவது, ஆசாரகாண்டம்

முன்பக்கத்தில் "பலாத்தியகூன்" நடுவே அரசன், பின்னே சேனை பதி, பக்கங்களில் யானைப்படை அதற்கடுத்து குதிரைப்படை, அதன்பின் காலாள் இவ்வாறுகத் தண்டவியூகஞ்செய்து, எல்லா முகத்தும் பயமுண்டாகுங் காலத்தில் வழிநடக்கவேண்டுவது. இவ்வகையாகவே முன்பக்கத்தில் ஊசியைப்போல் கூர்த்துச் சிறியதாயும், பின்பக்கம் விரிந்து பெரியதாயும் சகடவியூகம் செய்து பின்புறம் அச்சமுண்டானபோது வழிநடக்க வேண்டும்.

வராகவியூகம். எது - முன்னும் பின்னும் ஊசிபோற் சிறுத்து இருக்க நிறுத்துவது. ஆயின் நான்குகாலும் வாலுமுகமும் தோன்றநடுவே பருத்து இருப்பது.

கருடவியூகம். எது. வராகவியூகமேபோலும். ஆயின், இருபக்கஞ் சிறகுகள் அதிகமாம். இரண்டுகாலும் இருகோளைப்பற்களும் குறைவாம். வாற்புறம் சிறிது தடிப்பும், தலைப்புற மூக்கின் வளைவுமாம். பக்கங்களில் அச்சமுண்டாகும்போது. இவ்வராக சருடவியூகத்தால் வழிநடக்கவேண்டும்.

மகரவியூகம். எது. வராகவியூகத்திற்கு மாறுபாடாக விருக்கின்றது. என்னை? முன்னும் பின்னும் அகன்றும், நடுவே சுருங்கியும் இருக்கும்படி நிறுத்தவேண்டும். முன்னும்பின்னும் அச்சமுண்டானபோது இந்தவியூகத்தால் செல்லவேண்டும்.

சூசிவியூகம். எது - எறும்பொழுக்கைப்போல ஒன்றொடொன்று தொடர்ந்து ஊசியைப்போலச் சேனைகளை நிறுத்தி, விரைவுடைய இலகுத்தன்மை, வீரம், வலிமையுமுடைய போர் மள்ளரை முன்பாகத்தி லுடையதாக நிறுத்தல், இது முன்பக்கம் அச்சம் உண்டானபோது செல்லுவது.

பதுமவியூகம். எது - தாமரைவடிவாகவும் ஒத்தபடியாகவும், விரிவாகவும், வட்டம் வட்டமாகவும், வீதி வீதியாகவும், மண்டலங்களை வகுத்து அவற்றினைச்சூழ மேல் பாகத்தில் இதழ்களையமைத்து அதனுள் தாதுக்களில் அடங்கிக் கிடக்குங் கொட்டையை வகுத்து, போய் வருதற்குத் தக்கவழியாகத் தண்டும் அமைந்திருக்க நிறுத்துவது. அந்தத்தண்டாகிய வழி வேண்டியவாறு விரித்துக் கூட்டவும், சுருக்கி முடிக்கவும் கூடுமானதாக விருக்கும். இதனுல் வேண்டுமானதிசையில் வேண்டுமானபடி போர்செய்யலாம். இதனுட் புகுவதே அருமை. உட்புகுந்தவன் வெளிவருதல் அதனினும் அருமையாம். இதனடுவே யிருப்பவன் வெளியுள்ளவர்களுக்குஅரியவனுயிருப்பான்.

வச்சிரவியூகம். எது - இது சூசிவியூகமே போலும். ஆயின் முட்களைப் போல எவ்விடங்களிலு முகமுடையதாக விருக்கும். இது பெருத்தஉடம்பு, தக்கவலிமை, போர்க்கல்வி தேர்ச்சி, தலைவனிடத்தன்பு, மானமுடைமை, ஊக்கமுடைமை, நுண்ணுணர்வு, சோர்வில்லாமையும் உடைய சிறந்த வீரர்களையே தேர்ந்தெடுத்து வேண்டுங் கருவியோடு தொகுக்கப்பட் டுள்ளது. அதுபோரில் பகைவனையிடித்துச் செல்லவாம்.

சேநாபதி. எது - யானை, குதிரை, தேர், காலாள், இவைகளின் உறுப்பான பரிவாரங்களும் கூடியது சேநாங்கமாம். அது பத்துகூடினால், பத்தியென்னப்படும். அப்பத்தி பத்துகூடினால் ஒருசேனையாம். அதற்குத் தலைவனே சேனாபதியாம். அப்பத்துச் சேநாபதிகளுக்குத் தலைவனே சேனாநாயகன். அவனே பலாத்தியக்ஷன் என்னப்படுவன்.

போர்ச்சங்கேதம். எது - சேனைகள் எழுந்துநிற்பதற்கும், அடங்குவதற்கும், வெளிப்படுவதற்கும், இடமாற்றுவதற்கும், தெருங்கிக் கொள்ளுவதற்கும், பிரிந்து தூரப்படுவதற்கும், முன்பின் பக்கம் இவ்விடங்களைச்சார்ந்து ஒதுங்குவதற்கும், நகர்வதற்கும், குதித்துத்தாண்டுவதற்கும், பகைவர்மேற் பாய்தலுக்கும், மூன் வீழவொட்டாது பற்றுவதற்கும், படைக்கலந் தொடுவதற்கும், விடுவதற்கும், ஊர்தி = வாகனங்களைச் செலுத்துவதற்கும், ஒரு புறங்காட்டி மற்றொருபுறம் வினைமுடித்தலுக்கும், ஓரேகாலத்தில் லனைவரும் மேற்செல்லுவதற்கும், முறையே செல்வதற்கும், முன்னின்றவர் ஆனபின், பின்னின்றவர் செல்வதற்கும் ஓடிப்போவதற்கும், போர்தொடங்குவதற்கும், விடுவதற்கும், கோட்டையைப் பிடிப்பதற்கும், வெற்றிக்கும், தோல்விக்கும், நால்வகைச்சேனைக்கும், படைக்கலங்களுக்கும் வெவ்வேறுக ஒவ்வொன்றற்கும், தலைவன்கருத்துக்கு மாறுபாடின்றி வினைமுடிவதற்கு வாத்தியங்களாலும் கொடிமுதலிய குறிகளினாலும் சங்கேதம் = குறிப்புரைகளை நியமித்து அக்குறியின்படி நடக்கும் வழக்கம் பண்டைஞர் அனைவர்க்கும் ஓரேவகையாற் பயிற்றுவிக்கப்பட் டிருக்கவேண்டும்.

போருக்குவேண்டும் கருவிகளாவன, படைகளிலுள்ளவர்கட்கு உயிரைக் காப்பதுவாயுள்ள சோறுந் தண்ணீரும், உடம்பைக் காப்பதுவாயுள்ள கவசமுதலியவும், இளைப்பொழிக்கத்தக்க வுபசாரங்களும், வருத்தந்தோன்றுதலுணர்ச்சியை நிலைபெறுத்துக் கொள்ளுவதும், மருந்தும்பிறவுமாம். இவையுயிர்காப்புக்கருவிகள். இனிபடைக்கலங்களும், அவற்றையுய்க்குங் கருவிகளும், விடப்பொடிகளும், அக்கினிசம்பந்தப் பொருள்களும், புகைசெலுத்துந்திறம், கல்செலுத்துந்திறம், இயந்திரம் - பொறிகள் செலுத்தும் திறமும் சுருங்கைகளும் பிறவும், பகையையழிக்குங் கருவிகளாம். அமைச்சர், வைத்தியர், மாந்திரிகர், சோதிடர், இவர்கள் இருவகைக்கும் பொதுக்கருவியாம். அரசனே ஆன்மா, படைகளேயாக்கை = உடம்பு என்றுகொள்க. சுருங்கை = நிலவறை.

தன்னினைக்குத் தெய்வசம்மதமறிதல். என்பது - செய்தமுயற்சிகை கூடிவருகை, சோதிடநூல், சகுநநூல், சரநூல் இவைகளால் தனக்குவெற்றிக்குறிப்புத்தோன்றுவது. இங்ஙனம் கூறியவற்றினையு மற்றுமுள்ளவைகளையும், மனுவியாக்கியானம் மேதாதிதி, குல்லூகபட்டீயம், பாரதம் நீலகண்டீயமுதலிய நூல்களுட் கூறியிருத்தலின் ஆண்டுணர்க.

மேற்கூறியபடி அரசன் பகைவர் நிலங்களை வென்றுஅதனையும் தனதுநாட்டினையும் தருமத்தோடும் காத்துவரவேண்டும்.

எங்ஙனமெனில். முன் சுo - வது. சுலோகத்தில், "புஷ்பமாத்ரம்" என்றுற்போல்வனவற்றுற் கூறப்பட்டது. மலர்மாலைதொடுப் பவன்பூஞ்சோலையுள் மரத்தின்மலர்ந்த பூக்களைமாத்திரம் பறிப் பானன்றி அம்மரத்தைக் களைதல்முதலிய துன்பஞ்செய்யாத வாறுபோல, நாட்டின்கண்ணே விளைபயிர் முதலியவற்றுல்மன்ப தைக்கு = மானுடர்க்கு, எவ்வெவ்வளவு இலாபம் உண்டாவ தோ? அவ்வம்மட்டில் அவர்கள் விருத்தியைவேண்டி இறை கூறு வாங்கிவரும்மரசன் (எனவே, குடிகளிடத்தில் ஆறிலொ ருகூறுக்கு அதிகப்படாது வாங்குபவன். என்றபடி) அவர்கள் புண்ணியத்திற்கு முரியவனுவான்.

கரிகளைச்சமைப்போன். மரங்களைவேரோடு பறித்துச்சுடு வதுபோலஅரசன் மன்பதைதேடியபொருளை யெல்லாம்தான் பறித்துக்கொண்டு, அவர்கள் உண்டிக்கே வருத்தப்படும்படிசெ ய்யலாகாது. மரத்தைவளர்த்துப் பூப்பறிப்பதுபோலக் குடிகளை ப்புரந்து வரியிறைவாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். என்றுசாந்திபர் வத்திலுங்கூறப்பட்டது.

இறைகூறு.

శాంతిపర్వశి॥ "మధుకోహంయథాద్రాష్ట్రం భ్రీవరాన్నప్రతాపయేత్। నచైనముపపీడయేత స్తానాంశ్చనతుకుట్టయేత్। జలూకావత్పిబేద్రాష్ట్రం మృదునైవనరాధిప॥ వ్యాఘ్రీవాపహరేత్పుత్రం నదంశేన్నచపీడయేత్। యథాచలెఖకదపర్ణ మాఖుకపాత్రత్వ చంయథా। అతీక్ష్ణేనాప్యుపాయేన వర్ధమానంప్రదాపయేత్। తతోభాయస్తతోభూయ క్రమావృద్ధింసమాచరేత్" = வண்டு பூவைக் கெடுத்தல் செய்யாது முகந்து தேனைக்கொள்ளுவதுபோல, மன்பதைக்குத் துன்பமி ன்றி வரியிறையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கரும்பைக் கோதுவேறு சாறுவேறு பிழிந்துகொண்டாற்போலும் கொள் ளலாகாது. பால்குடிப்பவன் முலைகொய்துவிடலாகாது. அட் டை நோய்தோன்றுது இரத்தங் குடிப்பதுபோல நாட்டிலுள் ளபயனை மெல்லக் கொள்ளவேண்டும். புலிப்பிணை, கடியாதும் அறையாதும் தன்குழவியைக் காப்பதுபோல நோய்த் தோற்ற மில்லாமலே மன்பதையைத் தன்வயமாக்கி நடத்த வேண் டும். எழுதுவோன் ஓலையைக் கிழியாமலெழுதுகின்ற வாறு போல் குடிகளுக்குத் துன்பமுண்டாகாதபடித் தன்னுணையைச் செலுத்தவேண்டும். எலிகள் உமியைக்கொறித்துத் தின்றுபோ

வதுபோல அரசன் குடிகளது செலவுக்குப் போதுமானது போக மிக்கவற்றைக் கொள்ளவேண்டும். குடிகளுக்கு வரவு மிகுதியானால் மெதுவான வுபாயவகையால் தான் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறே, நாட்டிற்செல்வம் மிகுதியா மளவு தனதுவரும்படியை அப்போதைக்கப்போது விருத்தி செய்துகொண்டு முறையே விருத்தியடைய வேண்டும். எ-று. காண்க.

மனு. மநுः॥ "க்రయக்రయమధ్వానం భక్తంచసపరివ్యయం। యోగక్షేమం చసంప్రేక్ష్య వణిజోదాపయేత్కరాన్। యథాఫలేనయుజ్యేత రాజాకర్తాచకర్మణాం। తథాపేక్ష్యనృపోరాష్ట్రే కల్పయేత్సతతంకరాన్। యథాల్పాల్పమదంశ్యద్యం ఫార్యాకోవ త్సమట్పదాः। తథాల్పాల్పోగృహీతవ్యో రాష్ట్రోరాజ్ఞాబ్దికేకరः" = கொள்ளல், விற்றல் எவ்வளவு, வாடகை எவ்வளவு, படிச்செலவும் மற் றையசெலவும் எல்வளவு, பண்டம் சேதப்படாது வந்துசேரு வதற்கு ஆள் காவற்செலவு எவ்வளவு, எல்லாம்போக வாணி பஞ்செய்வோனுக்கு வரும் இலாபம் எவ்வளவு என்பதனை ஆராய்ந்து, வணிகனுக்குவரி ஏற்பாடுசெய்து, இறுக்கச்செய்ய வேண்டும். பொருள் வரவுக்கு வேண்டுமானதொழில் செய்த வன், அரசன் இவரிருவர்க்கும் பயனுண்டாகும்படி யோசித்து இறைமகன் தன்னாட்டுக் குடிகளுக்குக் கப்பம்விதிக்க வேண் டும். அட்டை, கன்று, வண்டு, இவைகள் சிறுகச் சிறுகக் கொண்டு உண்பதுபோல அரசன் தேயத்தில் வருடத்துப்பகுதி ப்பணத்தைச் சிறுகச் சிறுக (எனவே மாதவாரியாய்) பெற் றுக்கொள்ள வேண்டுவது. எ – று. காண்க.

மார்க்கண்டேயர். మార్కణ్డేయः॥ మాసానష్టాయథాసూర్య స్తోయంహర తరశ్మిభిः। సూక్ష్మైర్జీవాభ్యుపాయేన తథాశుల్కాదికంనృపः" = சூரியன் எட்டுத் திங்கள் படிப்படி வெய்யலதிகரிப்பித்தும்குறைப்பித்தும் உபா யத்தால் நிலத்தின்கணுள்ள நீரைவாளச்செய் திழுத்துக்கொண்டு மீட்டும் மழைக்குக் காரணனாய்எவ்வாறு உலகத்தைக் குளிர்விக் கின்றானோ? அரசனும் அவ்வாறே படிப்படி ஆயத்துறை வர வும், இறைப்பொருளும் விருத்தியாகச்செய்தும் குறைத்தும் தான்தேடிய பொருளைமீட்டும் அக்குடிகளுக்கேயுதவிக் காத்தும் வரவேண்டுமென்றது கருத்து.

இங்ஙனம், அரசிறை பெற்றுக்கொள்வது மலர்மாலைதொடுப்பவனுடைவமித்துக்கூறுவது, ஏனைய அரசொழுக்கமெல்லாவற்றிற்கும் உபலக்கணமாக விருக்கின்றது.

அரசனுக்குரிய அகப்பாட்டொழுக்கவியல்பு.

மூடிசூட்டல் முதலிய சிறப்போடுங் கூடியிருக்கும் இல்லறத்தானுகிய அரசனுடைய வெளிப்படாத விசேட தருமங்களை யாஞ்ஞவல்கியர் கூறினர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "மஹோத்ஸாஹஸ்தூலலக்ஷ்ரீகிருதஜ்ஞோவ்ருத்தஸேவகஃ।விநீதஸ்ஸத்வஸம்பன்னஃ குலீனஸ்ஸத்யவாக்ருசிஃ। அதீர்கஸூத்ரஸ்ஸமஃ அபருஷஸ்ததா। தார்மிகோவ்யஸனஸ்சைவ ப்ராஜ்ஞஸ்ஸாரஸமாஹரத்। ஸ்வரம்ஸ்ரி கோப்தாஸ்வக்ஷ்யாம்தண்டநீத்யாம்ததைவச।விநீதஸ்த்வர்தவார்தாயாம்த்ரய்யாம்சைவநராதிபஃ" "உத்ஸாஹஃ" = புருடார்த்தங்களுக்கு ஏதுவாகிய தொழில்களைத் தொடங்கச் சோராதவெண்ணம் = பெரியவுக்க முடையவன். எறு. "ஸ்தூலலக்ஷஃ" = பெரியதனைப் பார்ப்போன், என்பது, பெருங்கொடைப் பொருளையே நோக்குவோன். எறு. "கிருதஜ்ஞஃ"= பிறர்செய்த நன்மை தீமைகளை மறவாதவன். "வ்ருத்தஸேவகஃ"=தவம், அறிவு, முதலியவற்றூற் சிறந்தோர் வழிநடப்பவன். எறு. "விநீதஃ" சந்தேகப்படலாகாது, தீடீரென்று இனிமை கூறலாகாது, பெரியோர்க்கு அடங்கி யொழுகவேண்டுவது, உத்திகளையும் வழக்கினியல்பையும் உணர்தல், யென்பது முதலிய மிருதிவாக்கியங்களா லுண்டாகிய நீதியோடும் இளகிய கருத்தினையு முடையவன். எறு. "ஸத்வஸம்பன்னஃ" = செல்வத்திலும் வறுமையிலும் சுகதுக்கங்களில் அழுந்தாதவலியை யுடையவன். எறு. "குலீனஃ"= தாய்தந்தையர் என்னும் இருவகைமரபினும் நல்லோரை யுடையவன். எறு. "ஸத்யவாக்" = மெய்பேசுமியற்கை யுடையவன். எறு. "சுசிஃ"=உள்ளும் புறம்புஞ் சுத்தமானவன். எறு. "அதீர்கஸூத்ரஃ" ஒருதலையாகச் செய்யவேண்டுங் கருமத்தைத் தொடங்குவதிலும், தொடங்கிய கருமத்தை முடிப்பதிலும் வீண்காலங்கழியாதவன் = தூங்காமுயற்சியுடையவன் எ-று. "ஸ்ம்ருதிமான்" = உணர்ந்தவொருளை மறவாதவன். எ-று. "அக்ருரஃ" = நற்குணங்களில் வெறுப்பற்றவன். எ-று. "அபருஷஃ" = பிறர்குற்றங் கூறாதவன். எ-று. "தார்மிகஃ" = வருணச்சிரமதருமங்களை யுடையவன். எ-று "அவ்யஸனஃ" = பதினெட்டுவகைத் துக்கமுமில்லாதவன். துக்

கம் பதினெட்டாவன. க - மிருகவேட்டை, உ - சூதாடுதல், ங - பலதொழிற்றடையாகப் பகலுறங்கல், ச - பிறர்பழிகேட்டுக்களித்தல், ஞ - மாதரோடுகலந்து களித்திருத்தல், சு - கட்குடியால் மயங்கி வீழ்ந்திருத்தல், எ - ஆடல், அ - பாடல், கூ - வாத்தியங்களில் மனஞ்செலுத்தல், க0 - வீண்காலங்கழித்தல், இப்பத்தும் இன்பம் வேண்டுமென்னும் இச்சையாற் பிறந்தகுணங்களாம். இவற்றினைக்காமத்துன்ப மென்னப்படும். க – கோள் = அறியாக்குற்றங் கூறல், உ - ஆராயாது துணிந்தொறுத்தல்= கல்லோரைத் துன்பமுறுத்தல், ங – வஞ்சம் = கபட்டினற் கொல்லல். ச – ஈர்ஷை = பிறர்குணங்கண்டு அழுக்காறடைதல். ஞ – அசூயை=பிறர்குணங்கண்டு, அருவருத்துக்கூறல். சு - பிறர்பொருளைக் கெடுத்தல். அது மூவகை, பிறர்பயனைக்கவர்தல் எ – ம். பிறர்பொருளைக்கவர்தல் எ – ம். பிறருக்குக் கொடுக்கத்தக்கனவற்றைக் கொடாதுகவர்தல் எனவுமாம், எ - வைதல் = திட்டுதல், அ - கோவத்தால் அடித்தல். இவ்வெட்டும் வெகுளியாலாவது. இவ்வெட்டுமே குரோதவியசனம் = வெகுளித்துன்பமாம். ஆகப்பதினெட்டு. இப்பதினெட்டினுள் பழகினலும் இடையிலே விடத்தக்கனவாயுள்ளன பதினென்று. ஏழுமாத்திரம் பழகியபின் தானெழியாது முற்றுங்கெடுத்தே விடுவனவாம். அவை கட்குடி, சூதாடல், பெண்புணர்ச்சி, வேட்டை, எனக்காமத்துட்பிறந்தன நான்கும், ஆராயாது துணிந்தொறுத்தல், அடித்தல், வைதல், என்னும்வெகுளியாற் பிறந்தன மூன்றும் ஆகளழுமாம்). "ப்ரஜ்ஞ:" = ஆராய்ச்சியுடையுவன். = ஆழ்ந்தகருத்தையறிந்து துணிதல். எ - று. "சுர:" = அச்சமில்லாதவன். எ–று. "ரஹஸ்யஜ்ஞ" = உணர்ந்தவற்றுள் வெளிப்படுத்தப்படாதனவற்றை யுள்ளடக்கவல்லவன். "ஸ்வரந்த்ரஹந்தா" = தன் அற்றமறைப்பவன் = சோர்வை மறைப்பவன். (எனவே அரசன் தன் "படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண், தான், என்னும் எழனுள்ளும் பிறர்புகாவகைகாத்தல் என்று கொள்க). "ஆஸ்திக்யம்" = தன்னை யறிந்திருத்தல் (எனவே தன்னைப்பற்றி யாராயும் தருக்கநூலுணர்ச்சியாலும்). "தண்டநீதிஜ்ஞ:"= தண்டனை நீதிநூலிலும். (எனவே அருத்தநூல், என்பது, பொருளைத் தேடுதல், அதனைக் கெடுக்காது காத்தல், வளரச்செய்

தல், இம்மூன்றினையும் உணர்த்துநூல்). "వార్తా యాం" = பொருள் சேர்ப்பதற்கு ஏதுவாகிய நிலத்தையுழுதல், வாணிபஞ் செய்தல், பசுக்காத்தல், இவற்றையுணர்த்துநூலிலும், "త్రైయ్యాం" பாவத்தை யொழிப்பதற்கும் புண்ணியத்தைத் தேடி ஞானமுன்னிலையாக முத்தியடைவதற்கும் ஏதுவாகிய இருக்கு, யஜுஸ், சாமவேதங்களிலும். "విశిష్టః"=விசேட முறுத்தப்பட்டவன். (எனவே அவற்றினை யுணர்ந்தோரால் உணர்த்தப்பட்டுச் சமர்த்தனாக்கப்பட்டவன். கேள்வியிற் சிறந்தோன் என்றபடி). இக்குணங்களை யுடையவனே மன்பதையையாளும் அரசாக விருப்பான். இவைஅரசனுக்கு அகப்பாட்டு ஒழுக்கமாம். எ–று. காண்க.

அதனை. "షట్త్రింశద్గుణోపేతో రాజా"=முப்பத்தாறு குணங்களோடு கூடினவன் அரசன். என்ற சூத்திரத்தின் வியாக்கியானத்துள், மிகுந்த ஊக்கமுதலிய குணங்கள் உசனரால் கூறப்பட்டன.

அரசனது புறப்பாட்டொழுக்க வியல்பு.

அரசன் வெளிப்பட்ட ஒழுக்கத்தினையும் யாஞ்ஞவற்கியரரற் குறிப்பிக்கப்பட்டது. యాజ్ఞవల్క్యః॥ "సమాహితఃప్రకుర్వీత ప్రాజ్ఞాన్యాన్యాన్యాన్ప్రాంశుచీన్। తైస్సార్ధంచింత యేద్రాజా విశేషాథతతస్స్వయం"=பேரூக்க முதலிய குணங்களோடுங் கூடியஅவ்வரசன் இது இதம், இது அகிதம் என்று பகுத்தறியவல்ல கூரியரும், பரம்பரையாக வந்தவரும், பெருஞ்சுகதுக்கங்கள் வந்தாலுமயங்காதவரும், மரபுசுத்தமும் மனச்சுத்தமு முண்டானவர்களுமாயுள்ளவரை அமைச்சராக்கி அவர்களோடும் ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டும். பின்புஎல்லாவிலக்கணங்களோடுங்கூடிய வொரு வேதியனோடு ஆலோசிக்கவேண்டும். அதன்பின் தானே சிந்திக்கவேண்டும். எ–று. காண்க.

மந்திரர் தொகை.

மனு. మనుః॥ "మూలాంచాస్త్రవిదశ్శూరా నష్టులక్షాన్కులోద్గతాన్। సచివాన్సప్తాష్టావా ప్రకుర్వీతపరీక్షితాన్"=தொண்டு தொட்டுத் தன் குலமுறை யோடொத்து வந்தவர்களும், எல்லாநூல்களையு முற்றுணர்ந்தவர்களும், சுத்தவீரராயுள்ளவர்களும், தடையற்றபெருகிதஆராய்ச்சி யுடையவர்களும், நல்லமரபிற் பிறந்தவர்களும், எல்லாவகையாலும் ஆராய்ந்து தேர்ந்துகொள்ளப் பட்டவர்க

ரும் ஆத்தருமாகிய மந்திரியர் எழுவரை அல்லது எண்மரையா வது ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். எ-று. காண்க.

மந்திரா லோசனை.

மனு. மநுஃ॥ "త్రైస్సార్థచింతయేన్నిత్యం సమాధింసంధివిగ్రహం। స్థానంస మువయంగుప్తిం లబ్ధప్రశమనానిచ। తేషాంస్వంస్వమభిప్రాయ ముపలభ్యపృథక్పృథక్। సమస్తేషుచకార్యేషు విదధ్యాద్ధితమాత్మనః" = அவர்களோடு காடோறும் மன்பதையின் ஆக்கத்தின் பொருட்டும், பகைவரோடு சந்தி, போர், சேனை, பண்டாரம், பட்டணம், நாடு, முதலிய விடய ங்களைப்பற்றியும், அவைகளைக் காத்தலின் பொருட்டும், இலாப நட்டங்களைப் பற்றியும், மனிதர் பசுக்களின் காப்பைப் பற்றியும், தேயத்தில் வரவுவிலைவைப் பற்றியும்,செலவைப்பற்றியும் ஆராய் ச்சி செய்யவேண்டும். "సామాన్యం" என்றதுபாடமாயின், எல்லா ரும்கூடியபொழுது முழுவதும் மறைவில்லாத வெளிப்பட்ட விடயங்களைப் பற்றியே ஆலோசிக்கவேண்டும். என்க. அவர்க ளுள்ஒவ்வொருவனை வேறுவேறுகத்தனித்தவிடத்திருந்து இவ்வி ருவராகவே வெளிப்படாத விடயங்களை ஆராய்ச்சி செய்து, தனித்தனி அவ்விடயம் பற்றியஅவரவர்கள் கருத்தின்மேல் அனைவருனடய கருத்தினையும் ஒருகாலத்தி லறிந்துகொண்டு குணகுற்றங்களின் உயர்வுதாழ்வுகளைக்கண்டு பிடித்து, அத னுள், தனக்கு இதமாவது எதுவோ? அதனைத் தீர்மானித்துக் கொண்டுஅவ்வாறே நடத்தவேண்டும். எ-று. காண்க.

முதல் அமைச்சன்.

மனு. மநுஃ॥ "సర్వేషాంతుఃశిష్టేన బ్రాహ్మణేనపరిక్షితా। మంత్రయేత్పరమం మంత్రం రాజాషాడ్గుణ్యసంయుతం। నిత్యంతస్మింస్సమాశ్వస్య సర్వకార్యాణినిక్షిపేత్। తేనసార్థంవినిశ్చిత్య తతఃకర్మసమారభేత్" = அவ்வமைச்சருள் சிறந்தகுணத் தகுதி யுடையவனையும் "షాడ్గుణ్యం" = சந்தி, விக்கிரஹம், யானம், ஆசனம்,துவைதீபாவம், சமாச்சிரயம் என்னும் அறுவகைப்பட்ட இராச்சிய தந்திரங்களையும் அறிந்தவனையுமிருக்கிற ஒருவேதியனை முதல் அமைச்சனாக்கிக்கொண்டு அவனோடு இன்றியமையாத விடயவாராய்ச்சியைச் செய்து அவனிடத்து நம்பிக்கைவைத் துத் தான் பார்க்கத்தக்க கருமங்களை அவன் வசமாக்கி அவனு டன்பாட்டினாலேயே கருமமுடித்து வரவேண்டும். எ-று. காண்க.

வினைமுடிப்போரை நியமித்தல்.

மனு. மநுः॥ "நிர்வர்த்தேதாஸ்யமாவத்பி ரிஷிகர்த்வ்யதாந்ருபிः" = செய்து முடிக்கத்தக்க கருமங்களெல்லாம், வழுவாது நடக்கும்படி எந் தெந்தத் தரமுடைய எத்தனைதொழிற் றலைவர்களை நியமித்தாற் போதுமோ? அவர்களை அந்தந்தக்கருமங்களுக்குத் தக்க ஆற்றல் தகுதிமுதலியனவுடையவர்களாய்ச் சோதித்து, நியமிக்கவேண்டு மென்பது முதலிய பலவினைகள் பெருநூல்களாற் கூறப்பட் டன. எறு. காண்க.

அரசன் தொடங்கவேண்டியகருமம் யாதெனில்? முதலா வது, தக்கவிடம், கோட்டை, முதலியவற்றினைச் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டுவது என்று யாஞ்ஞவற்கியராற்கூறப்பட்டது. யாஜ்ஞவல்க்யः॥ "ரம்யம்பஶ்யமாஜீவ்யம் ஜாங்கலம்தேஶமாவஸேத்। . தத்ரதுர்காணிகுர்வீத ஜனகோஶாதிகுப்தயே" = சண்பகம், பாடலம், அசோகுமுதலிய பூ மரங்களால் அழகுசெய்யப்பெற்றதும், பசுமுதலிய பிராணி களுக்கு நோயின்றி விருத்தியாவதற்கு ஏதுவாகியும், உண்ணு தற்குரிய பலபண்டங்களும் விளைவுள்ளதாகியும், புல்விறகுநீர் நிரம்பியதாயும், மலைச்சார்புள்ளதாயுமிருக்கிற இடங்களில் அர சன் வாசஞ்செய்யவேண்டும். அவ்விடத்துத்தனக்கும், தன்சனங் களுக்கும், தன்பொருளுக்கும், காப்புண்டாகும் பொருட்டு, அரண்களை யேற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எ – று. காண்க. அரண்=கோட்டை.

அரண்.

அரண்வகைகள் மனுவாற் கூறப்பட்டன. மநுः॥ "தநுர்துர்கம் மஹீதுர்க மப்துர்கம்வார்க்ஷ மேவவா। நृதுர்கம்கிரிதுர்கம்வா ஸமாஶ்ரித்யவஸேத்புரம்। ஸர்வேணது ப்ரயத்னேன கிரிதுர்கம்ஸமாஶ்ரயேத்" = "தநுர்துர்கம்" = சுற்றிலும் ஐங்காத வழி வகையில் நீரற்றவெறுவெளியாகிய நிலக்கோட்டை. (தன் கோட்டையில் மாத்திரம் நீருடையது). "மஹீதுர்கம்" = கல்லா லும் இட்டிகையாலும், விசாலமாகவும், பன்னிருமுழ முதலிய தக்க வுயரமுள்ளதாகவும், மேலே நின்று போர் செய்வதற்கும் போக்குவரவுக்கும் தக்கவழி, மறைவான பதணம், சுருங்கை பல் கணிமுதலிய வுடைய ஞாயில்களுமுடைய மதிலரண் "அப்துர்கம்" ஆழமுள்ள நீரால் சூழப்பட்ட நீரரண் "வார்க்ஷம்" = சிவளியிற்சூழ

ஒருகாதவளையிலும் நெருக்கமுள்ள பெருமரங்கள், முட்கள், புதர்கள் முதலிய நிரம்பி உட்புகலாகாத காட்டரண். "நதுர்கம்" நாற்புறமும்சூழ நால்வகைச்சேனையும் நித்தமும் காத்திருக்கும் படையரண். "கிரிதுர்கம்" = எங்கும் ஏறி உட்புக முடியாததாய் அறிந்தவர்க்கே அடையவல்ல சிறுகவர்வழியதாய், உள்ளேயாறு, ஊற்று, சுனைமுதலிய நீர் நிலையதாய், பயன்தரும் மரங்களோடுங் கூடியவிரிந்த நிலமுடைய மலையரண், இவற்றுளொன்றனை யேற் படுத்திக்கொண்டு பட்டணஞ் சமைத்தல் வேண்டும். எல்லா முயற்சியாலும். மலைக்கோட்டையை யடைவதே சிறந்தது. எறு. காண்க.

அரண்களைச்சமைக்கவேண்டும்வகை.

சாந்திபருவத்திற் கூறப்பட்டது. शान्तिपर्वणि॥ "दृढप्राकारपरिखं महत्यैश्वरथसंकुलं। ऊर्ध्वस्विनंनागरंच चत्वरापणशोभितं। प्रसिद्धव्यवहारंच प्रशस्तमकुतोभयं। शूराढ्यंप्राज्ञसंपूर्णंतत्पुरंस्वयमावसेत्"= வலிமையுள்ள மதிலும், அகழியும் உடையதும், யானை குதிரைகள் நிரம்பியதும் நாடோறும் விருத்தியாவதும், நாகரீகமுள்ளமாந்தர்களையுடையதும், விரிந்தவெளியிடங்கள், வீடு, கடைத்தெருமுதலிய அணிகளுடையதும், சிறந்துபேர்பெற்ற வாணிபமும், நியாய விசாரமுமடந்து வருவதும், எந்தப்புறத்தும் அச்சமில்லாததும், வீரமுடையவர்களையும் பொருளுடையவர்களையும் உடையதும், கற்றோரால் நிரம்பியுள்ளதுமாகிய பட்டணத்துள் அரசன் தான் இருப்பிடஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும். எ-று. காண்க.

மனு. मनुः॥ "कुर्यादायुधसंपन्नं धनधान्येनवाहनैः। ब्राह्मणैश्शिल्पिभिर्यंत्रैर्व्यवसायोद्यतैर्नरैः" = படைக்கலச்சாலை, பண்டாரச்சாலை, தானியங்கள் நிரம்பிய களஞ்சியமுதலியவைகள், மற்றை எல்லாப்பண்டங்களு நிரம்பியபண்டசாலை, வாகனசாலை, பார்ப்பாரவீதி, சிற்பம்வல்ல கம்மியர் முதலிய வினைவல்லோர்கள், இயந்திரம், செக்கு, ஏற்றம், சிவிறிமுதலியகருவிகளும், புல்வை வைக்கோற்போர்கள், உணவுப்பொருள்கள், பாகசாலைகள், நீர் நிலைகள், நீர்க்கால்வாய்கள், விறகுகள்முதலிய எல்லாநிரம்பிய பட்டணத்தைக் கட்டுவிக்கவேண்டும். எறு. காண்க.

அரண்மனை.

மனு. மநுஃ॥ "தஸ்யமத்யேஸுபர்யாப்தம் ஸ்ரீமதேஸ்ம்ருஹமாத்மநஃ। குப்தம்ஸர்வ துர்கம்ஸ ஜ்ரீஜ்ஞவ்ருக்ஷஸமந்விதம்"=அவ்வூர்நடுவே உட்கோட்டை செய்து அதற்குக் காப்புகளைச் செய்து அதனுள்ளே மிகுதியாக அந்தப் புரம் = மாதரிருக்குமிடம், தேவகோட்டம், படைக்கலச்சாலை, படையிலிடம், பாகசாலை, களிசெய்மண்டபம், நிதியறை, அரசாட்சிமண்டபம், காவலிடம், மேல்மாளிகை, எல்லாப்பருவங்களிலும் மலர், பழம், நிழலுமுண்டாகிய சிங்காரவனம், நல்ல நீர்நிலை, நீர்க்கால்வாய், கீழ்வீடு, நிலவறை, உடையதாய் வெண்சுண்ணந்தீற்றிச் சித்திரமுதலியவற்றால் அணிசெய்து, கோயில்லாமையைத் தரத்தக்க நல்லிடங்களை வலுவான கட்டடவகைகளோடு அரண்மனையாக அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எ-று. காண்க. கோட்டம் = கோயில். படையிலிடம்=சிலம்பக்கூடம். பாகசாலை = சமையலிடம். நிலவறை = சுரங்கம்.

அரசன்மணவினைவிதி.

மனு. மநுஃ॥ "தத்ரத்யாஸ்யாத்ஸ்ரீஹோத்பார்யாம் ஸவர்ணாம்லக்ஷணான்விதாம்। குலே மஹதிஸம்பூதாம் ஹ்ருத்யாம்ரூபஸமந்விதாம்" = அரசன் அவ்வரண்மனையிலிருந்து தன்வருணத்தரும், நல்லவிலக்கண வுறுப்புகளோடும் கூடியவரும், பெருத்தமரபிற் பிறந்தவரும், நல்லெண்ணமுடையவரும், அழகுள்ளவருமாகிய மாதினை மணம் புணரவேண்டும். எ-று. காண்க.

அரசன்ஒழுக்கம்.

மனு. மநுஃ॥ "புரோஹிதஞ்சகுர்வீத வ்ருணயாவேவர்த்விஜஃ। தேசக்ருத்யேஷ்வணிக்ருஷ்டாநி குர்யுர்வைதாநிகாநிச। யஜேதராஜாக்ரதுபி ர்விவிதைராப்ததக்ஷிணைஃ। யஜ்ஞார்தஞ்சவவ்ரைப்யோத்யாத்பூகாந்நாநிச। ஸ்யாச்சாம்நாயபரோலோகே வர்தேதபிதிவன்ந்ருஷு"= புரோகிதனை வகுத்துக்கொள்க. இருத்துவிக்கையும் அமைத்துக் கொள்க. அவர்கள், அரசன் கோயிலில் நடத்தவேண்டுவனவாகிய நித்தவேள்விகளையும், சுலௌதஸ்மார்த்த கருமங்களும், எனவே, வேள்வித்தீக்காரியம், தேவபூசை, கோபூசை, வாஸ்துபூசை, ஆயுதபூசை, மனைச்சாந்தி, முதலியவற்றைச்செய்துவருவர். அரசன் குறைவறத்தக்ஷிணைகொடுத்து, எவ்வகைப்பட்டவேள்விகளையும் செய்யவேண்டும். வேள்வியின்பொருட்டு வேதியர்க்கு

வேண்டுமான போகப்பொருளையும் பொன்னையும் தரவேண்டுவது. வேதமோதி, அவ்வேதமேசிறந்த அளவையாகக்கொண்டு அவ்வாறேநடந்து கொள்ளவேண்டும். உலகத்தில்மன்பதைக்குத் தந்தையைப்போலிருக்கவேண்டும். எறு.காண்க.

இராஜபுரோகிதன்.

யாஞ்ஞவல்கியர். యాజ్ఞవల్క్యుఁ॥ "పురోహితంచకుర్వీత దైవజ్ఞముదితోదితం। వంశస్థిత్యాంచకుశల మథర్వాంగిరసెథా" = கோள்களினது நிலைமை,அவற்றின்பயன், உற்பாதங்கள், அவற்றின்பரிகாரங்கள், கனவு, சகுனம்முதலியவற்றையெல்லாம் நன்குணர்ந்தோனையும், கல்வி, மரபு, அனுட்டானம், இவைகளால் தொண்டுதொட்டுவந்தகுறைவில்லாமையையுடையவனையும், அருத்தநூல் = பொருள்வளர்க்குநூலில் தேர்ச்சியுடையவனையும், பகையறுதி-நோயறுதி-பயமறுதிமுதலிய வினைகளிலும், சுரொதஸ்மார்த்த கருமங்களைச் செய்வித்தலிலும்,நீதிநூல்களிலும்தெளிவுணர்ச்சியுடையோனையும் உள்ள புரோகிதனைவகுத்துக்கொண்டு தக்கவுபசாரங்களால் தன்னவனாகவைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எ-று. காண்க.

நாட்டிலிருக்கத்தக்கவர்கள்.

இதுவுமது. "సదానమానసత్కారై ర్వాసయేచ్ఛ్రోత్రియాంస్తదా। భూగాంశ్చదద్యాద్విప్రేభ్యో వసూనివిధానిచ" = கொடையாலும், சிறப்புச்செய்தலாலும், இனியவைசெய்தலாலும், வேதமுற்று மூணர்ந்தவர்களைக்களிப்பச்செய்து, எப்பொழுதும் தன்னிடத்திருக்கும் படி செய்துகொள்ளவேண்டும். பொதுவாகவே தன்னாட்டில் வேதியர்க்கு வேண்டுவனவாகிய போகங்களையும் பலவகைப்பட்ட தனங்களையும் கொடுக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

இறையொழிப்பு.

வேதமுணர்ந்தவரால் வரியிறை பெறலாகாதென்று மனு கூறினர். మనుః॥ "మ్రియమాణోప్యదీత నరాజ్ఞ శ్రోత్రియాత్కరం" = அரசன் தான் இறக்கவரினும் வேதமுணர்ந்த வேதியனிடத்திருந்து வரிவாங்கலாகாது. எ-று. காண்க.

வேதியர்க்கு జీవనంగళు வகுக்கவேண்டுமென்று மனு கூறினர். మనుః॥ "నచతుథాస్వవిషయె నీదెచ్ఛ్రోత్రియోవసన్। యస్యరాజ్ఞస్తువిష

యె శ్రోత్రియస్సీదతిక్షుధా। తస్యాపిశత్క్షుధారాష్ట్ర మచిరాదవసీదతి। శ్రుతవృత్తేవిదిత్వా స్యవృత్తింభర్త్యాంప్రకల్పయేత్। సంరక్షేత్సర్వతశ్చైనం పితాపుత్రమివౌరసం" = தன தாராட்டில் வேதமுணர்ந்த வேதியன் பசியோடு இருத்தலாகாது. எந்த அரசனது நாட்டில் வேதமுணர்ந்த வேதியன் பசியால் துன்பப் படுகின்றானே அவ்வரசனது நாடு அப்பசித்திருந்த வேதியனால் விரைவில் துன்பமடையும். வேதமோதலும், நல் ஒழுக்கமுடைய வியல்பும், உணர்ந்து, அவன் தரும அதுட் டானங்களுக்குத் தக்க சீவனமார்க்கத்தைக் கற்பிக்கவேண்டும். அரசன் வேதியனைத் தந்தை மூத்த மகனைக் காப்பதுபோல் எல் லாவகையாலும் காக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

அரசன்செய்கை.

அநுசாசனிகம். அநுசாசனிகே॥ "శాలాప్రపాతటూకాని దేవతాయతనాని చ। బ్రాహ్మణావసథంచైవకర్తవ్యంనృపతేర్మైః। బ్రాహ్మణానావమంతవ్యాభస్మచ్ఛన్నాఇవాగ్నయః। కులముత్పాటయేయుస్తే క్రోధావిష్టాద్విజాతయః। దుష్టానాంశాసనంధర్మ్య మ్శిష్టానాంపరిపాలనం। కర్తవ్యంభూమిపాలేన నిత్యంకార్యేష్వచార్జవం" = தருமசாலை, அந்தசாலை, கல்விச்சாலை, தண்ணீர்ப்பந்தர், ஏரிகள், தேவ கோட்டங்கள், வேதியர்க்குமனை, இந்தத்தருமகாரியங்களை அர சருள்ளுயர்ந்தோன் செய்க. வேதியர் நீறுபூத்த நெருப்பைப் போலு மிருக்கின்றனர். அவர்கள் வெகுண்டாற் குலத்தை வே ருடன் களைகின்றனர். ஆதலினவர்களை அவமானஞ் செய்யலா காது. அரசன் தீயோரை யொறுத்தலும் நல்லோரைப் புரத் தலுஞ் செய்யவேண்டும். எப்பொழுதுஞ் செய்யுங்கருமம் செ வ்வனே யிருத்தல்வேண்டும். எ-று. காண்க.

இனியகாப்பு.

சாந்திபர்வம். శాంతిపర్వణి॥ "బాలాతురేషుభూతేషు పరిత్రాణంకురూద్వహ। శరణాగతేషుకారుణ్యం కుర్యాత్త్రసమాహితః। భరణంసర్వభూతానాం రక్షణం చాపిసర్వశః। యష్టవ్యంక్రతుభిర్నిత్యం దాతవ్యంచాప్యపీడయా। ప్రజానాంరక్షణంకార్యం నకార్యంకర్మగర్హితం" = சிறுவர், நோயாளிகள், மாதர், அச்ச மூற்றோர் முதலிய ஆதுரர், ஆதாரமற்றவர்கள், அங்கவீனர், அசத்தர்முதலியோர், பசுமுதலியவுயிர்களையும், மற்றெல்லாவுயிர் களையும் அரசன் பாதுகாத்துப் புரத்தல்வேண்டும். அடைக்க லம் புக்கவரிடத்து இரக்கம்வைத்து அவரைக்காக்கவேண்டும்.

எப்போதும்வேள்விசெய்து வரவேண்டும். வருத்தப்படத்தாது கொடுத்துவர வேண்டும். மன்பதையைப் புரத்தல்வேண்டும். பழிக்கிடஞ்செய்து கொள்ளலாகாது. எ-று. காண்க.

வேதியரைப் புரத்தல்.

இதுவுமது. "ஆத்ரேமேயதாகாலம் சேலம்போஜனபாஜனம்। ஸ்வயமேவாஹ రేద్రాజా సత్కృత్యవిధిపూర్వకం। ఆత్మానంసర్వకార్యాణి తాపసేరాజ్యమేవచ। నివేప యేత్పృథివ్యాన్తు తిష్ఠేత్పృథివ్యాశ్చనిత్యదా।ఏక్రమేణమహీంలబ్ధ్వాప్రజాధర్మేణపాలయన్" வேதமுனிவர் தவஞ்செய்யும் ஆச்சிரமங்கட்குத் தானேசென்று, அவர்களுக்குவேண்டிய ஆடை, உணவு, கலமுதலிய கருவிகளைக் கொடுத்து விதிப்படி யுபசரித்து, யானுமென்னரசும் நும்மதே யென்று கூறிவணங்கி நிற்கவேண்டும். வீரத்தால் நிலத்தைச் சம்பாதித்துத் தருமத்தோடு குடிகளைப் பாதுகாக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

வீரதருமம்.

இதுவுமது. "ఆహవేనిధనంకుర్యా ద్రాజాధర్మపరాయణః। ఆహవేచమ హీంలబ్ధ్వా శ్రోత్రియాయోపపాదయేదిత్యాది"=அரசன் போர்செய்ய வேண் டுவது. இறந்தால் சுவர்க்கமடைகின்றான். வெற்றியடைந்து பி ழைத்தால் தான்தேடிய பூமியை வேதமுணர்ந்த வேதியர்க்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்பதுமுதலியன வருமாறு. எ-று. காண்க.

கொடுங்கோல்.

மனு. మనుః॥ "మోహాద్రాజాస్వకంరాష్ట్రం కర్శయత్యనవేక్షయా। సోచి రాద్భ్రశ్యతేరాజ్యా జ్జీవితాచ్చసబాంధవః। శరీరకర్శనాత్ప్రాణాః క్షీయంతెప్రాణినాం యథా। తథారాజ్ఞామపిప్రాణాః క్షీయంతెరాష్ట్రకర్శనాత్" = அரசன் தனது நாட்டினை அறிவின்மையால் வெறுத்து உலரச்செய்வானுயின் விரைவிலே தானும்தன்சுற்றமுமாக அரசையும்உயிரையும் இழப் பன். உடம்பு சுருங்கிக்கெடுற்றால் உயிரழிவதுபோல நாடு கெடுற்றால் அரசனுங் கெடுவன். எ-று. காண்க.

அரசன்நித்தகருமம்.

மனு. మనుః॥ "ఉత్థా యపశ్చిమెయామె కృతశౌచస్సమాహితః। హుత్వా స్నిగ్ధాగ్నిహోత్రాంశ్చార్చ్య ప్రవిశెత్తుసభాంతతః" = இரவின் நான்காவது யா மத்தி லெழுந்து சௌசமுதலிய கடன்கழித்து வேள்விக்கரு

மஞ்செய்து வேதியரைப் பூசித்து, இராஜிய விசார சபைக்குப் போகவேண்டும். எ–று. காண்க.

பிறமிருதிகளிலும். స్మృత్యంతరే॥ "ప్రాతరుత్థాయనృపతిర్ కుర్యాద్దంత స్యధావనం। స్నానశాలాంసమాగమ్య స్నాత్వాపూజాంతనేవారిణా। అర్ఘ్యందత్వాథదేవాయ భాస్కరాయసమాహితః। తతోలంకృతగాత్రస్సన్పక్వామాలోక్యమంత్రవత్। ఘృతపాత్రంతుప్రాయ దద్యాత్సకనకంనృపః" = அரசன் உதயத்தெழுந்து பல் தீட்டி நீராடிச் சுத்த சலத்தால் சூரியனுக்கு அருக்கியம் கொடுத்துப் பின்பு அலங்கரித்துக்கொண்டு, நெய்யில் முகம்பார்த்து அந்த நெய்யோடு பாத்திரத்தையும். பொன்னையும் வேதியர்க்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும். எ–று. காண்க.

நித்தகானம்.

யாஞ்ஞவற்கியர். యాజ్ఞవల్క్యుఃll "ఋత్విక్పురోహితాచార్యై రాశీర్భిరభినందితః। కృష్ట్వాజ్యోతిర్విదోవైద్యాన్ దద్యాద్ధేనుంచనంమహీం। నైవేశికానిచతథా శ్రోత్రియాణాంగృహాణిచ" = இருத்துவிக்குகள், புரோகிதர், ஆசிரியர், இவர்களால் ஆசிமொழிபெற்று, சோதிடரையும் வைத்தியரையும் நோக்கி, கோதானம், சுவணதானம், பூதானம், "నైవేశికాని" = கந்நியாதானம் (எனவே கன்னிக்குத்தாத்தக்க பூணைடைமுதலிய கொடை.) வேதமுணர்ந்த வேதியர்க்கு மனைத்தானம் "చ" என்றதனாற் பிறதானங்களையும் செய்ய வேண்டும். எ – று. காண்க.

தேயவிசாரம்.

மனு. మనుఃll "తత్రస్థిత్వాప్రజాస్సర్వాస్ ప్రతినంద్యవిసర్జయేత్" = சபையிலிருந்து யாவரையும் விசாரித்துக் கவிப்பச்செய்து அனுப்பவேண்டும். எ–று. காண்க.

மந்திராலோசனை.

மனு. మనుఃll "గిరిప్రదేశమారుహ్య ప్రాసాదంవారహోగతః। అరణ్యేనిశ్శలాకైవా మంత్రయేతాసుచాహితః। మధ్యందినేర్ధరాత్రేచ విశ్రాంతోవిగతశ్రమః। చింతయేత్తత్కృతామర్థా న్సర్థంతైరేవవా" = மலைமேலாயினும், மேன்மாடத்திலாயினும், ஆரணியத்திலாயினும், வேறுமனுடசஞ்சாரமில்லாத விடங்களிலாயினும், பிறரறியாதபடி இரகசியமானவிடத்தில் விருந்து, கவலைப்படாமல் பகலிலாயினும், பாதிராவிலாயினும், தனித்

திருந்து இஷப்பாறி அறம், பொருள், இன்பங்களைப் பற்றி அமைச்சர்களோடாயினும் தான் தனியேயாயினும் ஆலோசிக்க வேண்டும். எ-று. காண்க.

ஆராய்ச்சிவிடயம்.

மனு. மனுः॥கన్యానాంసంప్రదానంచ కుమారాణాంచరక్షణం। వివాహసంప్రేషణంచైవకార్యశేషంతథైవచ। అంతర్వేపురప్రవాసంచ ప్రణిధీనాంచచేష్టితం। కృత్స్నంచాష్టవిధంకర్మ పంచవర్గంచతత్వతः। అనురాగాపరాగౌచ ప్రచారంమండలస్యచ। అరేరనంతరంమిత్ర ముదాసీనంతయోరపరం। తాంస్సర్వానభిసందధ్యా త్సామాదిభిరుపక్రమైः। వ్యస్తైశ్చైవ సమస్తైశ్చ పౌరుషేణనయేనచ। సంధించవిగ్రహంచైవ యానమాసనమేవచ। ద్వైధీభావంసంశ్రయంచ షడ్గుణాంశ్చింతయేత్సదా। ఆసనంచైవయానంచ సంధాయచవిగృహ్యచ। కార్యంపిక్యప్రయంజీత ద్వైధంసంశ్రయమేవచ। ఉపేతారమపేయంచ సర్వోపాయాంశ్చకృత్స్నశः। ఏతత్ర్తియంసమాశ్రిత్య ప్రయతేతార్థసిద్ధయే।ఏవంసర్వమిదంరాజా సహసమ్మంత్ర్యమంత్రిభిः ” = கன்னிகைகளைத் தக்க மருகருக்குக் கொடுத்தல், புதல்வரைக் காத்தல், தூதரை விடுத்தல், தொழிற் குறைவு, அந்தப்புரத்து விடயம், கரந்துறையொற்றர் செய்தி, (கரந்துறையொற்றர் = மறைந்து திரியும் தூதர்.) எண் வகைக்கருமம், ஐவகைவருக்கம், சூழ்ந்துள்ள அரசர் நட்பு – பகை – செய்கை, பகைவன் – நண்பன் – உதாசீனன் = இரண்டுமில்லாதவன், அப்பகை, நண்பினர்க்கு நடுவாவோன், இவர்களனைவரையும், சாமமுதலிய நால்வகை யுபாயத்தோடாயினும், வீரத்தாலாயினும், நீதியாலாயினும், சந்திசெய்து வைத்துக்கொள்வது. தன் மேற்படையெடுத்து வந்தவனைச் சந்தி செய்வது. போர்செய்வது. தான்பிறர்மேற்படையெடுத்துச் செல்வது. தன்படையை வேறோரிடத்துக் காவல் நிறுத்துவது. பிறருள் ஒருவர்க் கொருவரைப் பகைசெய்விப்பது. தன்னினும் வலியமற்றோரரசனைத் தானடைவது. பகைவரைப் பொருட்படுத்தா தொழிவது. தன்படையை இரண்டாகப் பிரித்து வைப்பது. இவற்றுளெதனைத் தான் கடைப்பிடித்தால் தனக்கு ஆக்கமும், பகைவர்க்குக் கேடுமுண்டாகுமோ? அவ்விடயங்களையும், தனது அளவு - தான் அடையவிரும்பிய பயனளவு - அதற்குவேண்டும் உபாயவகைகள் - அவற்றுள், எதுதக்கது - எது எவ்வளவு - என்பது முதலிய எல்லாவிடயமும் அரசன் மந்திரிகளோடு ஆலோசிக்கவேண்டும். எ-று. காண்க.

அந்தப்புரத்து விடயம். எது. "శస్త్రైణవేణీవినిగూఢిశేన। విదూరథంవైమ హిషీజఘాన। విప్రప్రధిర్ధైనచనూపురేణ। దేవీవరక్తాకిలకాశిరాజం" = விரோதன் என்னும் அரசனை அவனது பட்டத்தரசியாகிய மனைவி தன் கூந்தலிலிட்ட பின்னலுண்மறைத்து வைத்திருந்த படைக்கலத்தாற் கொன்றனள். காசிராஜன் மனைவி, விரத்தியடைந்தவளைப்போல நடித்துக்காட்டிக் கடைமுறை விடம் பூசிய காற்சிலம்பாற் கணவனைக் கொன்றனள். என்பவாகலின், மாதர்கள் பால் உண்டாகும் கொடியசேட்டைகளைச் சோர்வில்லாமற்கண்டுபிடிக்கவேண்டும். என்றபடி.

"అష్టకర్మాణి" = எண்வகைக் கருமமாவன. உசனர். ఉశనాः॥ "ఆదానే చవిసర్గేచ తథాప్రేషనిమేధయోः। పంచమెచార్థవచనే వ్యవహారస్యచైవణే। దండశుధ్యో స్సదాయక్తైనాష్టగతికోనృపः "= ఆదానం" = வரிஇறை - கப்பம் - அபராதம்-கையடை - பகுதிமுதலியவற்றைப் பெறுதல், "విసర్గः" = பரிசனர் - கூலியாளர்முதலியோர்க்குச்சம்பளம்-கூலி - வெகுமதி முதலியகொடுத்தல், "ప్రేషణ" அமைச்சர் - இராயபாரி = தூதர் - ஒற்றர் முதலியோரைச் செலுத்துதல், "నిమేధः" = உலகியல், வேதவியலாகிய கருமங்களைச் செய்பவர்களை வேண்டாமெனத்தடுத்தல், "అర్థవచనం" = தன்னுணைப்படி தொழில் நடத்துவோர்க்கு அவ்விடத்துண்டான ஐயம் ஒழிப்பதற்குக் கூறவேண்டுவனவாகிய முடிபு மொழி, "వ్యవహారస్యచైవణం" = இருதலை வழக்காளிகளின் விசாரணை, "దండः = தண்டமிட்டுப் பொருள் முதலியன வாங்குவது. அல்லது, சிறையிடுதல் முதலிய வாகத்தண்டித்தல், "శుద్ధిः"- = குற்றஞ்செய்தவன் குற்ற மொழிப்பித்தல், அல்லது சிறைவிடுவித்தல். எனவாம்.

இனி இவ்வெண்வகைக் கருமத்தினை மேதாதிதியுரையுட் கூறுமாறு. அதுகாறுஞ் செய்திராத தொழிலினைச்செய்தல், செய்துவந்த பழையதொழிலைச் செய்தல், அப்பழையவற்றினை முன்னினும் சிறப்பச்செய்தல், செய்தொழிலின் பயனையடைதல், சாமம், பேதம், தானம், தண்டம், என்பனவாம்.

இனி அரசரீதி நூலுட்கூறப்பட்டன என்னெனில்? வாணிபஞ்செய்வதற்குத் தக்கவழிகளைக் கற்பித்தல், அல்லது, நடக்கும்வழிதிருத்தல், யாறு கால்களுக்குப் பாலம்கட்டுதல், (பாலம் = வாராவதி) கோட்டை அரண் காப்பிடம் சமைத்தல், பழமைப்பட்டுக் கெடுவனவற்றைப் புதுப்பித்தல். இதுவே சீர்ணோத்தாரம், யானைமுதலியவற்றைப் பிடித்துவரச்செய்தல் பழக்குவித்தல் முதலியன, ஆகரங்களிலிருந்து பொன் வெள்ளி இரும்பு முதலிய வுலோகங்களை யெடுப்பித்தல், படைக்கலஞ் செய்வித்தல், வெளி நிலங்களைக்காத்தல், காடுசெடிகளை வளர்ப்பித்தல், குறைப்பித்தல், என்னவாம்.

ஐவகை வருக்கம். "பஂசவர்கஃ" = ஐவகைவருக்கமாவன ஒற்றர்கூட்டம். அவையாவன, "காபடிகஃ" = காபடிகன் = கபடியாகிய வொற்றன். எனவே அந்நியன்கருத்தைக்கண்டு கொள்ளத்தக்க நுண்ணறிவினை யுடையனுய்க் கல்வி கற்கும் வித்தைவிருப்பமுடையவன், பிறரறியாதபடி அரசனுல் சீவனமுத லிய பொருளுபகாரம்பெற்று ஆசிரியன் முதலிய பெரியோர்களிடத்துச் சோர்வுமுதலிய குற்றம் உண்டாயவழிப்பிறர் அறியாது விரைவில் அரசனுக்குத் தெரிவிப்பவனும். "உதாஸ்திதஃ" = உதாஸ்திதன் = பெரியநிலைமையிலிருந்தவன். எனவே சந்தியாசம் சமயதீக்ஷாநிலைமைபெற்றும் மடத்தலைமை ஆசிரியத்தலைமைபெற்றும் பலரானன்குமதிக்கப்பட்டு ஏதேனும் பழிகூறப்பட்டதனுல் இழித்துவிடப்பட்ட விவேகிக்கு அரசன் பிறரறியாதபடி உதவிசெய்து மடமுதலியநிலைமை கற்பித்துவைத்துக் கரந்துறைசந்நியாசிகள், கபடதீக்ஷிதர், கபடவிரதமுடையவர்கள், வேடதாரியர், முதலியவேவுகாரருக்கு ஆடை யுண்டி யுதவிசெய்து அவரால்சிறந்த பலவகைச்செய்திகளையும்உண்மை யோடுபாயத்தானுணர்ந்து அரசனுக்குத் தெரிவிப்போன். (பெருஞ்செல்வத் திருந்து இழிந்த இழிகுலத்தன், வேற்றரசனுல் வெறுக்கப்பட்டு வந்தவன் முதலியோனெனவும் கூறுவர்). (கெட்டுப் பிழைத்தவன் என்பாருமுளர்). "க்ருஹபதிஃ" = கிருகபதி = உழுதுபயிரிடும் குடித்தனக்காரன் தெய்வகதியால் வறுமையுற்றுப்பிறரறியாது அரசனுபகாரத்தைப்பெற்று ஆக்கமுற்றுத் தலைவனுய் ஊர்க்குடிகள் கருத்தையறிந்து அரசனுக்கு முன்தெரிவிப்போன். வாணிபஞ்செய்வாருள்ளும் அவ்வாறுனவனுமாம். "வைதிகஃ" = வைதிகன் = புரோகிதன் - சோதிடன் - வைத்தியன். மாந்திரிகன் - புராணிகன் - தேவபூசைசெய்வோன் முதலியோர் இடருற்றவழி அரசனுல் இரகசியத்தில் உபகாரம் செய்யப்பெற்று, பலர்செய்திகளையும் அரசனுக்கு அப்போதைக்கப் போது தெரிவிப்பவருள் ஒருவனுவான். "தாபஸவ்யஂஜனஃ" = தபவேடம் பூண்டவன் = சாலவித்தைமுதலிய வித்தைகளிற் சிறந்தவனுய் விரதி சந்நியாசி வேடம்பூண்டு மாணுக்கரோடு வேற்றரசர் நாட்டுச்சென்று செய்தியறிந்துவந்து அரசனுக்குக் கூறுவோன்.

இனி பகை நண்பு நடு என்னும்பகுதி எழுபத்திரண்டாவன. மூலப்பகுதி. நண்பன் - பகைவனுக்கு நண்பன் - நண்பனுக்கு நண்பன் - பகைவனண்பனிவர்கணன்பன், என்னுநான்கு எனவும் - மற்றொருசாரார், நண்பன் - பகைவனுக்குப்பகைவன். தன்பகைவன் - நண்பனதுபகைவன். எனநான்கு எனவும் நால்வகைப்பகுதியென்பர். இந்நால்வரும் தன்னரசுக்கும் - தன்எதிரரசுடையவனுக்கும் - தன்பின்னுள்ள அரசுடையவனுக்கும் எனப்பகுதி பன்னிரண்டு. உசனர் கருத்தின்படி, பகைவன் - நண்பன் - உதாசீனன் = இரண்டுமல்லாதவன் - நடுவன் - இந்நால்வரும் நாற்பகுதியராம். பிரகற்பதிகருத்து. வெளிப்பட்ட பகைவன் - வெளிப்படாத பகைவன் - வெல்லும்படி படை

யெடுத்தேவந்தவன் - சிறுநண்புடையவனுய் பகைவர்க்குந் தனக்குநடுவுள் ளவன். எனநாற்பகுதியாம். தனக்கு - தனக்குமுன், தனக்குப்பின் னரசர்க் குமாகப் பன்னிருபகுதியரும் மூலப்பகுதியரெனப்படுவர். இவரே கிளைப்ப குதியருமாவர் - அமைச்சன் - நாடுவிசாரத்தலைவன் - கோட்டைவிசாரத்தலை வன் - பொருள்வரவு விசாரத்தலைவன் - சேனைத்தலைவன். இவ்வைவரும் பொருட்பகுதியர் என்னப்படுவர். ஒவ்வோர்கிளைப் பகுதியர்க்கும் ஐவைந் தபொருட் பகுதியராகப் பொருட்பகுதியர் அறுபதின்மர். ஆகப்பகுதி எழு பத்திரண்டு. இவைகளைப்பற்றி யாராய்தலாம்.

அரசனுண்டி.

மனு. மநுஃ॥ "வ்யாயாம்யாஸு த்யமத்யாஸ்தை ர்போக்துமந்தஃபுரம்வ்ரஜேத்। த த்ராத்மபூதைரகாலஜ்ஞை ராப்தைரபரிசாரகைஃ। ஸம்பரீக்ஷிதமன்னாத்யமத்யாத்" = முய ன்றிளைத்துவந்து, அல்லதுதிரிந்து களைத்துவந்து உச்சிப்போதில் நீராடி உண்டிக்குஅந்தப்புரத்துக்குச் செல்லவேண்டுவது. அங்கு தன்னைபொத்தவனும் (எனவேவிசேடநம்பிக்கையுள்ளவன்) கால மறிந்தவனுமாயுள்ள சிறந்த மடைப்புலவனால். தன்னுடம்பின் கூறுபாட்டிற்கும் காலதேச வேறுபாட்டிற்கும் தக்கதாயுள்ள உணவுப்பொருளைச்சமைக்கப்பட்டுக் குற்றமறச்சோதிக்கப்பட்ட அந்நமுதலிய ஆகாரங்களைப் புசிக்கவேண்டும். எ - று. காண்க.

உண்டிசோதனை.

மனு. மநுஃ॥ "மந்த்ரை ர்விஷாபஹை ஃ। விஷஞ்ஹ்ருத்கைஶ்சாபி சர்வத்ரிவ்யாணி சை ஜமேத்। ஃஷஞ்ஹ்நானிசரேத்நி நியதோ தாரமேத்ஸதா। பரீக்ஷிதாஃஸ்த்ரியஶ்சைனம் வ்யஜனோ தகதூபனைஃ। பெஷாபரணஸம்யுக்தா ஸ்ஸம்ஸ்ப்ருஶேயுஸ்ஸமாஹிதாஃ। ஏவம்ப்ரயத்னாத்குர்வீ த யானஶ்யாஸனாஶனை। ஶுஸ்நானைஸ்ஸாதனைஶ்சைவ சர்வாணங்கரணேஷுச" = விடம் போக்கு மந்திரங்கள், விடங்களை யொழிக்கும் நீர்வகைகள், விடங்களைப் போக்கும் மூலிகைகள் = பூண்டு செடிவகைகள், இவைகளால் எல்லாப் பண்டங்களையும் தக்கபடி சுத்திசெய் வது. விடத்தைப் போக்கும் இரத்தினங்களை எப்பொழுதும் விடாமலுடம்பிலணியவேண்டும். (விடமொழிக்கும் இரத்தினம் எனவே, ஈ, வண்டுமுதலியவிடங்களைப் போக்கும் மரகதம், பாம் புவிடத்தைத் தடுக்கும் வையெம்முதலியபோல்வன.) பரீக்ஷிக் கப்பட்டமாதர்கள் (எனவே விடமூச்சு, விடவேர்வை, விடப் பார்வை, விடவாக்கு, கெட்டசுழி, முதலிய இயற்கைக் குற்ற மும், வஞ்சகங்கபடமுதலிய செயற்கைக்குற்றமு மில்லாதவர்க

ளாகச் சோதிக்கப்பட்டு விடவொழிப்பாகிய அலங்காரமுடைய மாதர்கள்). சிவறி – சாந்தாற்றி – கவரிமுதலிய வீசுதல், பன்னீர் தெளித்தல், நறும்புகை கமழச்செய்தல், அணி செய்தல், உபசரித்தலின் பொருட்டுத் தொடுதல், ஆடைகரித்தல் முதலிய வுபசாரத்தொழில்களைச் சுத்தமாகச் செய்தல். உண்டல்–குடித்தல் – நீராடல் - ஆசனம் = பீடம், படுக்கை – போர்வை. அழகுசெய்தல் – மயிர்கழித்தல் வினை – எண்ணெய் முழுக்கு. சௌசம் - சிகை கோதல், பூ – சந்தனம் - வெற்றிலைப்பாக்கு. மருந்துமுதலியவாக அரசனுக்கு வேண்டுவனவாகிய எல்லாவற்றுள்ளும் முயற்சியோடும் விடமுதலிய குற்றங்களில்லாதபடியாயும், உடம்புக்கும், அறிவுக்கும், இன்பமும் விருத்தியும் உண்டாகும்படியாயும், நூன்முறைப்படி நன்றுகப்பரிசோதிக்கப்பட்டு உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும். எ–று. காண்க. விடம் = விஷம். அது பாஷாணம், மருந்தீடுமுதலியன.

அரசன்விஹாரம். (விஹாரம்=பொழுதுபோக்கு.)

மனு. மநுः॥ "భుక్త్వాసనథతాభిశ్చ స్త్రీభిరంతఃపురేసహ। విహృత్యచయథా కామం పునసకార్యమిచింతయేత్" = உண்டபின் அந்தப்புரத்தில் மாதரோடு வேண்டியவாறு விநோதமாகச் சிறுபொழுது போதுகழித்தபின்பு, மீட்டும் உலககாரியங்களை ஆராய்தல் வேண்டும். எ–று. காண்க.

அரசன்கண்ணோக்கம்.

மனு. மநுः॥ "అలంకృతశ్చసంపశ్యే దాయుధీయంపృథగ్జనం। వాహనానిచసర్వాణి శస్త్రాణ్యాభరణానిచ" = ஆடை முதலியவற்றால் அலங்காரமுடையவனுய்ப் படைக்கலச் சாலையினையும், தன் பரிவாரமான அதிகாரி முதல் ஏவலர் வரையுமுள்ள கூட்டங்களையும், சேனைகளையும், ஊர்தி = வாகனங்களையும், ஆபரணம் ஆடை புத்தகம் பொருள் முதலியவகைகளையும், ஏனைய போர்க்கருவிகளையும் கண்ணோக்கஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

அரசனது மாலை வைதிகவினை.

மனு. மநுः॥ " సంధ్యాంచోపాసనంకుర్యా దంతర్వేశ్మనిశస్త్రభృత్" = சந்தியாவந்தனம், ஔபாசனம், கடவுட்டரிசனை, முதலிய கருமங்களை அந்தப்புரத்துட் செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க.

அரசனது தனிவிசார விருப்பு.

மனு. மநுஃ॥ "ரஹஸ்யாக்யாயினாஞ்சைவ ப்ரணிதீனாஞ்சசேஷ்டிதம்। க்ருத்வாக்ருத்யாந்தரம்சம்ய க்ருமனுஜ்ஞாயதம்ஜனம்" = அதன்பின் தனியாராய்ச்சி யிருப்பிடஞ் சென்றிருந்து, மந்தணம் கூறவந்தவர்க்கும், வெளிப்படாவொற்றர்க்குஞ் சிறிதுபொழுது உதவி, அவர்கள் செய்தியையறிந்து விடைகொடுத்து அனுப்பவெண்டும். எ-று. காண்க. மந்தணம்=இரசியம்.

அரசன் இராத்திரிவினை.

மனு. மநுஃ॥ "ப்ரவிசேத்போஜனார்த்தம்து ஸ்த்ரீபிரம்தஃபுரமனிஜம்।தத்ரභுக்த்வாவுனஃ கிம்சி த்தூர்யகோஷைஃப்ரஹர்ஷிதஃ। ஸம்விசேச்சயதாகாலமுத்திஷ்டேத்விகதக்ரமஃ" = பின்னர் மாதர்களோடு அந்தப்புரஞ்சென்று உண்டு, சிறுபோது மங்கலப்பாடல், மூரசுமுதலியவைகளை யனுபவித்து, இளைப்புச் செய்து கொள்ளாது சுகமாகப் படுத்திருந்து உதயகாலத்துவழக்கப்படி எழுந்திருக்க வேண்டும். எ-று. காண்க.

அரசாட்சிகருமத்தைநடத்துவோர்.

மனு. மநுஃ॥ "ஏதத்த்ரித்ரம்ஸமாதிஷ்டம் தரோகதிபுபிபதிஃ। அஸ்வஸ்தஸ்ஸர்வமேவைத தத்ரித்ரயமயிநிவேசயேத்" = இவ்விடத்துக் கூறிய நித்தகருமங்களையெல்லாம் நோயற்றுச்சுகமாயுள்ள அரசன் செய்யவேண்டுவது. தேகசுகந்தப்பிய காலத்தில் தக்கஅதிகாரிகளை நியமித்து அவர் வசத்தில் விட்டுவிடவேண்டும். எனவே அவர்கள் அரசனுக்கு உத்திரவாதிகளாய் இன்றியமையாதனவற்றை நடத்தவேண்டுவது. எறு. காண்க.

அரசன்வினையதருமம்.

மனு. மநுஃ॥ "ஸம்க்ராமேஷ்வனிவர்த்தித்வம் ப்ரஜானாஞ்சைவபாலனம்। ஶுச்ரூஷாப்ராஹ்மணானாஞ்ச ராஜ்ஞாம்ஶ்ரேயஸ்கரம்பரம்। அலப்தஞ்சைவலிப்ஸேத லப்தம்ரக்ஷேத்ப்ரயத்னதஃ। ரக்ஷிதம்வர்தயேச்சைவ வ்ருத்தம்பாத்ரேஷுநிக்ஷிபேத்। அமாயயைவவர்தேத நகதஞ்சனமாயயா। பும்ஷ்யாரிப்ரயுக்தாந்து மாயாம்நித்யம்ஸுசம்வ்ருதஃ" = போரில் முதுகு காட்டாது இருத்தல், மன்பதைபுரத்தல், வேதியர் கூறியவாறு கேட்டொழுகுதல், "ஶுச்ரூஷா" = என்றபாடத்தில், வேதியர் பணிசெய்தல், இவைஅரசனுக்கு ஆக்கத்தைத்தருகின்ற சிறந்த கருமங்களாக விருக்கின்றன. அரசன் எப்பொழுதும் தானடையாத புதுப்புதுபயன் பலவற்றினையு மடைய விரும்பவேண்டும்.

கிடைத்த பொருளை முயற்சித்தும் கெடாதவகை காப்பாற்ற வேண்டும். அதனை மேலுமேலும் வளரச்செய்ய வேண்டும். அதிகமாகக் கிடைத்தனவற்றை நல்லோர்க்குப் பயன் படுத்த வேண்டும். அரசன் எவ்வகையாலும் (மாயை) வஞ்சகம்பொய் யில்லாதவனாயிருத்தல் வேண்டும். பகைவர்செய்யும் (மாயங்கள்) வஞ்சகம், கபடு, பொய் முதலியவற்றை முன்னுகவுணர்ந்து தன்னை மூடவேண்டும் (எனவே காத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்பது). எறு. காண்க.

சாந்திபர்வம். శాంతిపర్వణి॥ "వ్యసనానిచసర్వాణినృపతిర్విపరివర్జయేత్। లోకసంగ్రహణార్థాయ కృతకవ్యసనీభవేత్" = அரசன் எல்லாவியசனங் களையும் ஒழித்துவிட வேண்டுவது. உலகம் வசப்படும் பொ ருட்டு வஞ்சகமான வியசனமுடையவனுக விருக்க வேண்டும். (அவ்வியசனமாவன, வேட்டைமுதலிய காமங்காரணமாகப் பிறந் தனபத்தும், "பிசுநம்" = அருவருப்பு முதலிய வெகுளிகார ணமாகப்பிறந்த எட்டும், ஆகப்பதினுறு மெனமேற் கூறப்பட் டன). எறு. காண்க.

இதுவுமது. "ధియుజ్యశైర్ధర్తృభ్యాం క్రోధజేష్వాత్మనైవతు। ద్వయోరప్యే తయోర్మూలంయంసర్వైకవయోవిదుః।తంయత్నేనజయేల్లోభంతజ్జౌహ్యేతౌగుణావుభౌ" காமவியசனங்கள் அறம் பொருளைக் கெடுக்கின்றன. வெகுளிவிய சனங்கள்தன்னைக்கெடுக்கின்றன. இவ்விரண்டிற்கும் எதுகாரண மென்று அறிவுடையோர் கூறுவரோ? அப்படிப்பட்ட வுலோ பமாகிய கெட்டகுணத்தை எவ்விதமுயற்சியாலாயினும்ஒழித்து விடவேண்டும். எறு. காண்க, இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு வுவகையு மேத மிறைக்கு." என்பதுமது.

இதுவுமது. "వ్యసనస్యచమృత్యోశ్చ వ్యసనంకష్టముచ్యతె। వ్యసన్యధోహి వ్రజతి స్వర్యాత్యవ్యసనీమృతః" = வியசனமும் மரணமுமே இன்னமை பலவற்றுள்ளுஞ் சிறந்த வின்னதனவாம் இவ்விரண்டி னுள்ளும் சாவினும் பெரியதுவியசனமாம். என்னையெனில்? வியசனமுடை யவன் கீழ்ப்போகின்றன். அஃதில்லாது இறந்தவன் சுவர்க்கம் பெறுகின்றன். எறு.காண்க." சாதலினின்னதில்லை யினிதாவ மீத லியை யாக்கடை". என்பதுமது. ஈதலியையாக்கடை யென் றதனுல் உலோபமுடைமையும் என்றவாறுயிற்று.

மார்க்கண்டேயர். మార్కణ్డేయః॥ "వ్యసనానిపరిత్యజ్య సప్తమూలహరాణిచ। ఆత్మారిపుభ్యస్సంరక్ష్యో బహిర్మంత్రపనిర్గమాత్। స్థానవృద్ధిక్షయజ్ఞాన మార్గణ్యాభిజితాత్మనా। భవితవ్యం నరేంద్రేణ ప్రజాసుసమవర్తినా। ప్రాగాత్మామంత్రిణాచ్చైవ తతో భృత్యామహీభృతా। జ్ఞేయాశ్చానంతరంపౌరా విరుద్ధ్యేతతతోరిభిః। యస్తై ర్వితానవినిర్జిత్య పైరిణోవిజిగీషతె। సొజితాత్మాజితామాత్య శ్శత్రువర్గేణబాధ్యతె" = மூலத்தைக் கெடுப்பதாகிய எழுவகை வியசனங்களை விட்டு (எனவே காமத்துணன்கும், வெகுளியில் மூன்றும் பெருவருத்தம் விளைக்கும்வியசனமென்பது மேலே கூறப்பட்டது) செய்த சூழ்ச்சிவெளிப்பட்டுப் பகைவர்க்கு இடனுண்டாகாத படிதன்னைக் காத்துக் கொள்ளவேண்டும். இருக்குமிடம்,ஆக்கம், கேடு, இவற்றை யுணர்தலாலும், அறுவகைக் குணத்தாலும், மனத்தைத் தன் வசஞ் செய்திருக்கும் அரசன் குடிகளிடத்து நடுநிலை யுடையவனாகவிருக்கவேண்டும், (எனவே அவரவர் நிலைமைக்குத் தக்கவாறு செய்தல் என்பது). முதல் தான், பின்மந்திரியர், அதன்பின் ஏவலர், அப்பால், நகரவாசியர், இவர்களிவர் கருத்நினையு மூணர்ந்து அனுகூலப்படித்தி இவர்களை வென்று தன் வசஞ் செய்து கொண்டபின், பகைவரை வெல்லுமுயற்சி செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாதவன் பகைவரால் துன்புறுத்தப்படுகின்றன். எறு. காண்க.

உலகோம்பலின் பயன்.

சாந்திபர்வம். శాంతిపర్వణి॥ "స్త్రియశ్చపురుషామార్గం నరాస్త్వలంకారశూషితాః। నిర్భయాదిప్రతిపద్యంతె యథారక్షతిభూమిపః। భర్తమెవప్రపద్యంతె నసొంసంతి పరస్పరం। అనుగృహ్ణంతిచాన్యోన్యం యథారక్షతిభూమిపః। యజంతెచమహాయజ్ఞై స్త్రయోవర్ణాదిపృథగ్విధైః।యు క్తాశ్చాధీయతెవెదా న్యథారక్షతిభూమిపః। యథారాజాధురంత్రైస్తా మాదాయవహంతిప్రజాః। మహతాబలవెనెన తదాలొకాంస్తరుణ్యతె" = அரசன் உலகோம்புவானையின் மாதர், ஆடவர், அணிசெய்து கொண்டுபயமற்று வழிநடப்பர். அனைவரும் தருமத்தை யடைக்கலமடைவர். ஒருவரை யொருவர் வருத்துதல் செய்யார். ஒருவருக்கொருவர் உபகரிப்பார்கள். மூன்று வருணத்தரும் புண்ணியகருமங்களையே செய்வர். வேதமோதல் வழுவாது நடக்கும். அரசன் வலியனாய் விளைவில் உலகபாரம் எல்லாவற்றினையும் சுமந்து தனது குடிகள் என்னும் அபிமானத்தோடு காத்துவந்தால் புண்ணிய லோகத்தை யனுபவிக்கின்றன். எறு.

வான்மீகராமாயணம். வால்மீகிராமாயணே॥ "యఃక్షత్రియస్స్వధర్మేణ పృథివీమనుశాస్తివై। సలోకేలభతేకీర్త్యం యశోదివ్యమనుత్తమం" = எந்த அரசன் தனக்கு நூல்களால் விதிக்கப்பட்ட தருமத்தோடு உலகினைப் பாதுகாப்பனே? அவன் இவ்வுலகத்தில் வீரம், புகழ்அடைவன். மறுமையில் நற்கதிபெறுவன். எறு. காண்க.

காவாவழி வருங்குற்றம்.

சாந்திபருவம். శాంతిపర్వణి॥ "యానంవస్త్రీణ్యలంకారా స్త్రక్ష్వాకినివిధానిచ। హరేయుస్సహసాచోరా యదిరాజానపాలయేత్। పతేచ్ఛతువిధంశ్రేయం నకృషిర్నవణిక్పథః। మధ్యేభర్తుస్త్రియానస్యా ద్యదిరాజానపాలయేత్" = அரசன் காவாவிட்டால், ஊர்தி, ஆடை, அணிகள், பலவகைப்பட்ட மணிகள் முதலியவற்றை விரைவில் கள்ளர் திருடுவர். பலவகைப்பட்ட படைக்கலம் மேல்விழும். உழவுத்தொழில் நடவாது. வாணிபஞ்செய்வோர் வழித்துறைகெடும். தருமம் மூழ்கிவிடும். வேதமில்லா தொழியும். எறு.காண்க. (எனவே அப்பாவம் முற்றும் அரசனுக்காம் ஆதலின் அரசன் காக்கவேண்டு மென்பது கருத்து). (கூ0ஒ)

அரசன் தருமம் முற்றிற்று.

வைசியதருமம்.

மூ॥ లాభకర్మతథారత్నం గవాంచపరిపాలనం
కృషికర్మచవాణిజ్యం వైశ్యవృత్తిరుదాహృతా. ॥ఈ౧౫॥

என்பது. வைப்புமுறையே வைசியனது சிறப்புத்தருமங் கூறுகின்றது.

(இள்.) வட்டிவாங்குதல், இரத்தின முதலிய மணிச்சோதனை, பசுநிரைகளைக் காத்தல், உழுதல், கொள்ளல் விற்றலாகியபண்டமாற்று, இவைகள் வைசியன் தருமமாகக் கூறப்பட்டது.

"లాభకర్మ" = இலாபத்தின் பொருட்டுச் செய்யும்தொழில். எனவே கடன்கொடுத்து வட்டிவாங்குதல், நெல்முதலிய தானி

யங்களைக்கொடுத்து நெல்வாங்குதல் முதலியன. (இது, தலவாசி, நாங்குயென விக்காலத்து வழங்குகின்றது.)

"ரத்னம்" = வச்சிரம், நீலம், மாணிக்கம் = செம்மணி, மரகதம், கோமேதகம், வைடூரியம், புட்பராகம், பவளம், முத்து முதலியன. இம்மொழி இலக்கணையால் அவற்றைச் சோதித்தல், விற்றல், வாங்கல் என்ற பொருளைத்தருகின்றது.

பசு நிகைகளைக் காத்தலாவது, வைக்கோல் புல்லிடுதல், நீர்குடிப்பித்தல், மேய்த்தல், தேய்த்தல், சொறிதல், சுத்தஞ் செய்தல், நீராட்டல், பால்கறத்தல், புலிமுதலியவற்ரு லிடையூறு வராமற்காத்தல், முதலியவைகளாம்.

"கृषिகर्म" = நிலத்தையுழுது பக்குவஞ்செய்து விதை வித்தி, பயிர் வளரக்காத்துப் பயனைப்பெறுதல்.

"வாணிஜ்யம்" = தானியம், பாக்கு, ஆடை முதலியவற்றைக் கொள்ளல்விற்றல் இவையே வைசிய தருமமாம்.

இவ்வட்டிவாங்குதல் முதலியகருமங்கள் வைசியனுக்குத் தருமமென்று யாஞ்ஞவல்கியரும் கூறினர். याज्ञवल्क्यः॥ "कुसीद कृषिवाणिज्य पाशुपाल्यंविशःस्मृतं" = வட்டிவாங்குதல், உழவு, கொள்ளல்விற்றல், பசுக்காத்தல், வைசியனது என்று கூறப்பட்டது. எறு. காண்க.

மனு. मनुः॥ "पशूनांरक्षणंदान मिज्याध्ययनमेवच। वणिक्पथंकुसीदंच वैश्यस्यकृषिमेवच" = பசுக்களைக்காத்தல், தானம்கொடுத்தல், வேட்டல், வேதமோதல், கொள்ளல்விற்றல், வட்டிவாங்குதல், இக்கருமங்களை வைசியனுக்கு விதிக்கத்தக்கது. எறு. காண்க.

வராகபுராணம். वराहपुराणे॥ "स्वाध्यायंयजनंदान मंकुसीदंपशुपालनं। गोरक्षांकृषिवाणिज्यं कुर्याद्वैश्योयथाविधि" = வேதமோதல், வேள்விசெய்தல், தானமீதல், வட்டிவாங்குதல், பசுநிரையோம்பல், ஆனிரைகாத்தல், உழவு, வாணிபம், இவைகளை விதிப்படி வைசியன் செய்தல்வேண்டும். எறு. காண்க. ஆனிரை காத்தலை வேறுகூறியிருத்தலின், பசுநிரையோம்ப லென்பது, யாடு, குதிரைமுதலியவற்றை யோம்புதலெனக்கொள்க.

விற்றற்குரிய பண்டங்கள்.

அநுசாசனபர்வம். ஆநுசாஸநிகே॥ "திலசர்மரஸாஶ்சைவ விக்ரேயாஶ்பஶவாஜிநாः। மணிக்ருதமுபாஸீநை ர்வைஶ்யை ர்வைஶ்யஸ்திரேபி" = எள், தோல், இரசவருக்கங்கள், பசுக்கள், குதிரை முதலியவற்றினை ஆவணத்திருந்த வசியராயினும் அவர்களிடத்து அம்முயற்சியின் பொருட்டு நின்ற மற்றையர் யாவராயினும் விற்றல்வேண்டும். எறு. காண்க. ஆவணம் = கடைவீதி.

சாந்திபர்வதத்தில் ஜாபாலி யுபாக்கியானப் பிரசங்கத்தில் துலாதாரன் என்பவனால் வைசியதருமங் கூறப்பட்டது. ஶாந்திபர்வணி॥ துலாதாரः॥ "யத்ததாமிநதம்நான்யாந் யத்ந க்ருஷ்ணாமிநசாதிகம்। வி க்ரீணாமி ராஸாம்ஶ்சாஹமந்நவர்ஜமமாயயா। க்ரீத்வாவைப்ரதிவி க்ரீணே பரஹஸ்தாத்தநம்பஹு" = நான் எதனைக் கொடுக்கின்றேனோ அது குறைவாகவிராது. நான்எதனைக் கொள்ளுகின்றேனோ அது மிகுதியாக விராது. சமைத்த சோறுன்றழிய மற்றைய இரசவருக்க மனைத்தினையும்வஞ்சிப் பின்றி விற்கின்றேன். ஆயின், கொண்டதிலும் அதிகபொருளைப் பிறன் கையிற் பெற்று விற்கின்றேன். எறு. காண்க.

ஆனிரைபோம்புதல்.

சங்கலிதர். ஶங்கலிகிதௌ॥ "காரக்ஷேத்ராஸ்வபீதாநு நபிபேந்நஜலம்க்வசிந்ந தூபவிஶேந்ந ஸ்வயமுத்தாப யேந்நைவார்த்ரஶாகயாநபலாஶயாபஸ்ருதோபி ஹந்யாத்தீர்த்தேஸவிஷமேணால்பரகேநைவதாரயேத்பாலவ வ்ருத்தரோகார்தாநாம் ஶக்திதஶ்ரதீகாரம் குர்யாதந்யதாவிஷவः" = ஆனிரைகாத்தல் வேண்டும். அவை நீர்குடிக்குமளவுந்தான் நீர்குடிக்கலாகாது. அவை படுக்காவிட்டால் தான் உட்காரலாகாது. படுத்திருப்பதனைத் தான் எழுப்பலாகாது. பசிய சிறுவளாரினாலும் இலையற்ற கட்டைக்கோட்டினாலும் அதனைத் தீண்டாது, உலர்ந்த இலைகளோடுங் கூடியஉலர்ந்த சிறுவளாரினால் அதன்கால் முதலிய விடங்களின் மெல்லப்பரிசித்துச் செலுத்தவேண்டும். விஷமம் = பெருஞ்சிறுமேடுபள்ளம் அழுக்கு உளை முதலியவுடைய நீர் நிலைகளில் இறங்கவிடலாகாது. நீரில்லாதநிலைகளிலும் விடலாகாது. இளங்கன்று, கிழப்பசு, நோயுடையன இவற்றிற்குத் தன்னுயிரன்றமட்டில் அவற்றின்றன்பத்தை யொழிக்கத் தக்கவுபாயமு முபகாரமுஞ்செய்யவேண்டும். செய்யாவிடின் பாவத்துள் அழுந்துவன். எறு. காண்க.

வசியன் அறுதொழில் மூவகைச்சீவனம்.

வட்டிவாங்குதன் முதல் வாணிபம்வரையில் எந்தெந்தக் கருமம் வசியனுக்குக்கூறப்பட்டதோ அவையெல்லாம் "வृத்திः" சீவனோபாயம் = பிழைக்கும் வழியாம். இது மார்க்கண்டேயபுராணத்துட் கூறப்பட்டது. மார்க்ண்டேயபுராணே॥ "दानमध्ययनंयज्ञो वैश्यस्यापिक्रियावसा। वाणिज्यंपाशुपाल्यंच कृषिश्चैवास्यजीविका" = தானமீதல், வேதமோதல், வேள்விசெய்தல், இம்மூன்று வசியன் வைதிககருமமாம். வாணிபம், பசுநிரைகாத்தல், உழவுத்தொழில் இம்மூன்றும் சீவனத்தொழிலாம். எறு.

வசியன் சிறப்புத்தருமம்.

மனு. மனుः॥ "वैश्यस्तुकृतसंस्कारः कृत्वादारपरिग्रहं। वार्त्तायां नित्ययुक्तस्य पशूनांचैवरक्षणे। प्रजापतिर्हिवैश्याय सृष्ट्वापरिददेपशून्। सचवैश्यस्यकामस्या स्नरक्षेयंपशूनिति। वैश्येचेच्छतिनास्येन रक्षितव्यंकथंचन। मणिमुक्ताप्रवालानां लोहानांतान्तवस्यच। गंधानांचरसानांच विद्याद्वर्घबलाबलं। बीजानामपिसाविद्या क्षेत्रविद्गणस्यच। मानयोगांश्चजानीयात्तुलायोगांश्चसर्वशः। सारासारंचभांडानां देशानांचगुणागुणं। लाभालाभंचपण्यानां पशूनांचविवर्धनं। भृत्यानांचभृतिंविद्याद्भाषाश्चविविधानृणां। द्रव्याणांस्थानयोगांश्च क्रयंविक्रयमेवच। धर्म्मेणचद्रव्यवृद्धौवातिष्ठेन्नत्वमत्तमं। दद्याच्चसर्वभूतानामन्नमेव प्रयत्नतः" = வசியன் தக்கவிதியோடு உபநயநமுதலிய சமஸ்கார கருமங்கள் செய்யப்பட்டு மணம்புணர்ந்து (பிரமசாரியாகவாயினும் சந்நியாசியாகவாயினுமிருத்தலாகாதென்றுதோற்றுவது. இரகத்ததருமத்தையேஅனுட்டிக்க வேண்டுமென்பது சித்தமாகின்றது) உழவு, வாணிபம், ஆனிரை காத்தல்என்னும்" வார்த்தை" யிலும், யாடுகுதிரை முதலிய பசுக்காத்தலிலும் தவறுது எப்போதும்நடத்தல்வேண்டும். பிரமன் பசுக்களைப்படைத்து வசியனுக்குக்கொடுத்தனர். பசுவை நான்காக்கமாட்டேன் என்றுவசியனுக்குஎண்ணம்பிறவாது, வைசியன் விரும்பிநிற்கையில் ஏனையோரால்பசுக்களையோம்பச்செய்யலாகாது. வயிர முதலிய மணிகள் சந்திரகாந்தம், சூரியகாந்தம்,படிகம், அயக்காந்தமுதலிய உபமணிகள் முத்து, சங்கு, பவளம்முதலியவும், வெள்ளி, பொன்முதலிய வுலோகங்களும், நார்ச்சீலை, நூலாடை, பட்டுக்கோசிகம், மயிர்க்

கம்பளம், அகில், சந்தனம், குங்குமப்பூ. கஸ்தூரி, பச்சைக் கருப்பூரம், புழுகு=புனுகு, சவ்வாது, விலாமிச்சம், முதலிய வாசனைப்பண்டமும், வெல்லம்-சருக்கரை - உப்பு-புளிப்பு - கரரம்-நெய்-எண்ணெய்-தேன்- அரக்கு-கந்தகம் முதலிய இரசவருக்கங்களும், தானியங்களும், பிரம்பு - மூங்கல்முதலிய மரவகைகளும் பிறவுமாயுள்ள பண்டங்களின் விலைகளும், அவற்றின் தரங்களும்,நிலத்தின்குணங்களும்,எந்தநிலத்தில், எந்தகாலத்தில்எதனை விதைத்துப்பயிர்செய்துபயன்கொள்ளவேண்டுவதோ அதனையும், தானியமுதலிய பண்டங்களைச் சுத்தஞ்செய்து வைத்தலும்,வித்துக்களைச் சீர்செய்து வைத்தலும், முகத்த லளவையின் வேறுபாடுகளும், நிறுத்தலனவை வேறுபாடுகளும், கணித வேறுபாடுகளும், ஆக்கப்பட்ட பண்டங்களின் நன்மைதீமைமுதலியநிலைமைகளும், நிறவண்ணங்களின் ஏற்பாடுகளும். "ச" என்றதனாற் சிற்பபேதங்களும், தேயவியற்கைகளும், கொள்ளல் விற்றலின் நயநஷ்டங்களும், பசுக்களைக்காக்கத்தக்க வகைமைகளும், கூலித்தொழில் செய்பவர்களுக்குக் கூலியேற்பாடுகளும், எந்தெந்த நாட்டில் யார் யார் எந்தெந்தப்பாஷைகள் பயின்று எந்தெந்த வொழுக்கமுடையவர்களா யிருக்கின்றார்களோ அவற்றினை யறிந்து பழகுதலும், அவ்வப்பண்டங்கள் பிறக்குமிடமும், கொள்ளுமிடமும்கொள்ளத்தக்கபண்டமும்,விற்குமிடமும், கொள்வோரைப் பெறும்வகைமைகளும், முதலிய பிறவெல்லாமும் சான்றோர் வழியாலுணர்ந்து அனுபவத்தால் அறிவுணர்ச்சியடைந்து, தருமத்தோடும் "ஞ" என்றதனால் தருமத்திற்கு மாறுபாடில்லாததாகிய பொய்முதலியவற்றோடும் நடத்தியும் தன் பொருள் விருத்தியாகும்படி நல்ல முயற்சிகளே யெப்பொழுதும் செய்துவரவேண்டும். இப்படிப்பட்ட வசியன் விசேடம் பொருளாசைதேடி எல்லாமுயற்சியாலும் அந்தப்பொருளினை வேதியன் முதலிய எல்லாவுயிர்களுக்கும் தக்கவாறு சோறிடுதன் முதலிய வேளாண்மை செய்யவேண்டும். எ-று. காண்க. வேளாண்மை= உபகாரம். "வாளார்கண்செந்துவர்வாய் மாமலையான்றன்மடந்தை, தோளாகம்பாகமாப் புல்கினனென்றல்கோயில், வேளாள ரென்றவர்கள் வள்ளன்மையான்மிக்கிருக்குந், தாளாளராக்கூறிற் முன்றோன்றிமாடமே"-எம், வேளாளர்-ஏது,வசியர்க்கு உபகாரங்

காரணமாக வந்ததோர் குறியீடு. "தாளாற்றித்தந்தபொருளெல் லாந்தக்கார்க்குவேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு" என்பனவுமது.

இனிமூலத்துள் "లాభకర్మ" என்றதனை "లాహకర్మ" எனவும் சிலர்பாட மோதுகின்றனர். "లాహానాంచ" எனமனுவுங் கூறி யிருத்தலின் உலோகங்களைச் சோதிக்கும் அறிவு தொழிலென அதற்குப் பொருள் கூறுக.

வைசியதருமத்தின்பயன்.

வைசியன் மேற்கூறிய தன் கருமத்தினை நான்முறையே அனுட்டித்து வருவானுயின் அவனுக்குண்டாம்பயனைப் பற்றி அசுவமேத பர்வத்துட் கூறப்பட்டது. అశ్వమేధికే॥ "వణిగ్ధర్మమముం చన్ వై దేవబ్రాహ్మణపూజకః। సనణిక్స్వర్గమాప్నోతి పూజ్యమానోపురోగణైః"= வசியதருமத்தை விடாமல் தேவர்களையும் வேதியரையும் பூசித் துக் கொண்டிருக்கும் வசியன் அரமாதரால் பூசிக்கப்பட்டுச்சு வர்க்கம் புகுவன். எறு. காண்க. அரமாதர்=தெய்வப்பெண்கள்.

வசியன் இவ்விதிதவறிய வழிவருங்குற்றம்.

சாந்திபர்வம். శాంతిపర్వణి॥ "యదికరోతిజడాన్నాథ స్వణిక్కర్మణివంచి తాన్। సయాత్యనరకంఘోరం ధనంతస్యాపిహీయతె"=எந்தவசியன், சாதுக் களாயும் தெரியாதவர்களாயு மூள்ளவர்களை வஞ்சிக்கின்றனே அந்தவசியன் அச்சத்தைத் தருகின்ற நரகத்திற்குச் செல்வன். அவன் பொருளும் அழிந்துவிடும். எ-று. காண்க. "வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவுந் தமபோற் செயின்." என்பதுமது. (சுகஉ)

வசியதருமமுற்றிற்று.

சூத்திரதருமம் வருமாறு.

నూ॥ శూద్రస్యద్విజశుశ్రూషా పరమోధర్మఉచ్యతె
అన్యథాకురుతెకించి త్తస్యఫలత్స్యన్మఫలం. ॥ఒఅ॥

என்பது. நிறுத்தமுறையானே சூத்திரன் சிறப்புத்தரு மங்கூறுகின்றது

(இ-ள்.) வேதியன் கூறியவாறு ஒழுகுதல் ("ச்ரூஷா" என்றது பாடமாயின், வேதியனிட்ட பணிபுரிந்துநிற்றல்) சூத்திரனுக்குச் சிறந்ததருமமென்று கூறப்படுகின்றது. அங்ஙனமன்றி வேறுவகையால் எந்தக்கருமஞ்செய்தாலு மதற்குப் பயனில்லையாய் முடியும். எ-று. காண்க

"த்விஜ" = இரண்டாற் பிறந்தவன். எனவே பிறப்பாலுந்தொழிலாலும் பிறந்தவன். என்றவாறு. உபநயன முடையவன் என்பது கருத்து. இக்காரணக் குறியில் "த்விஜ" = துவிஜஎன்பதற்கு அந்தணன்அரசன்வசியனுமாகியமூவருமெனப்பொருள்படுகின்றது.அம்மூவர்க்கும்பணிசெய்தல்சூத்திரனுக்குச்சிறந்ததருமமல்லவாதலாலும் (ஜந்வஷ்ப்ரூண்ஜாத்விஜாஃ" "பற்கள், வேதியன், முட்டையிலிருந்தும் பிறக்கும் பறைவைமுதலியன துவிஜ என்பதன் பொருள்) என்ற " அமரகண்டி " லுலும் அம்மொழி வேதியன் மாட்டு உலகவழக்காதலின், காரணவாற்றலினும் வழக்காற்றல் சிறந்ததாமாதலானும் மனுமுதலியோர்கருத்தினைப்பற்றி, ஈண்டு துவிஜ என்னுமொழிக்கு வேதியன்மாத்திரமே யென்று பொருள்படுகின்றது. "ப்ரமஃ" = சிறந்ததெனவே முத்திக்கு எதுவாகிய தருமம். எ-று. காண்க.

வேதியன் கூறியவாறுஒழுகி அவன் பணி புரிவதே சூத்திரன் ஆக்கத்திற்குஏதுவாகிய சிறந்ததருமமென்று மனுகூறினர். மநுஃ॥ "விப்ராணாம்வேதவிதுஷாம் க்ருஹஸ்தா நாம்யஶஸ்விநாம்। ஶுஶ்ரூஷைவதுஶூத்ரஸ்ய தர்மோ நைஃ ஶ்ரேயஸஃபரஃ। ஶுசிருத்க்ருஷ்டஶுஶ்ரூஷு ர்ம்ருதுவாக்யோநஹம்க்ருதஃ। ப்ராஹ்மணாஶ்ரயோநித்ய முத்க்ருஷ்டாஜாதிமஶ்நுதே" = வேதத்தை யுணர்ந்தவர்களாயும், புகழுடையவர்களாயுமிருக்கும் இல்லறவேதியரைச் சேவிப்பதே சூத்திரன் ஆக்கத்திற்குக் காரணமாகிய சிறந்ததருமம். பரிசுத்தனுயும், தன்னினும் உயர்ந்தவருணத்தினருக்கு ஏவல் செய்வோனுயும், மெதுவானவனுயும், சாந்தமுடையவனுயும், ஆணவமற்றவனுயும்,வேதியனேயே யெதிர்பார்த்திருப்பவனுயும்,உள்ள சூத்திரன் தாழ்ந்தசாதியானேயாயினும், உத்தமவருணத்தானடையும் பயனைஅனுபவிக்கின்றன். எறு, காண்க.

விஷ்ணுபுராணம். விஷ்ணுபுராணே॥ "த்விஜஶுஶ்ரூஷணைவைஷ பாரயஜ்ஞாதிகாரவாந்। நிஜாந்நயதிவைலோகாந் ஶூத்ரோத்ருண்யதரஃஸ்ம்ருதஃ" = இந்தச்சூத்திரன்

வேதியர்பணி செய்தலினனே பாகளச்சத்துள் அதிகாரமுடை யவனெய்த்தானடைய வேண்டுவனவாகிய புண்ணியவுலகத்தினை வென்றுகொள்கிறான். ஆதலால், சூத்திரன் சுத்தருளெல்லாஞ் சுத்தனும். எறு. காண்க.

சூத்திரனியல்பு.

அனுசாசனிக பர்வம். ஆநுசாஸநிகே॥ "రాగోద్వేషశ్చమోహాశ్చ పారుష్యంచనృశంసతా। ఈర్ష్యాంచదీర్ఘవైరత్వ మతిమానమనార్జవం। అనృతంచాతివాదశ్చ పైశున్యమతిలోభతా। విక్రుతిశ్చాప్యవిజ్ఞానం జనయేచ్ఛూద్రమాపదిత్। దృష్ట్వాపితామహశ్శూద్ర మభిభూతంచతామసైః। ద్విజశుశ్రూషణంధర్మంశూద్రాణాంప్రయుక్తవాన్। నశ్యంతితామసాభావాశ్శూద్రస్యద్విజభక్తితః। ద్విజశుశ్రూషయాశూద్రదపరంశ్రేయోధిగచ్ఛతి" இச்சை, வெறுப்பு, வேட்கைப்பெருக்கம், வன்சொல், இரக்கமின்மை, தேறுது செய்தல், தீராப்பிடிவாதம், கழிமானம், செவ்வனெழுகாமை, பொய்கூறல், அதிகவாதஞ்செய்தல், கோள், பெருமுலோபம், அறியாமை, முதலிய தீக்குணங்கள் சூத்திரன் பிறந்தளவில் வந்தனவாம். தாமசகுணங்களால் மூடப்பட்டிருந்த சூத்திரனை பிரமதேவன் நோக்கி, அவனுக்கு வேதியன் பணியைக்கொடுத்தனன். வேதியன்பணியால் சூத்திரனுக்கு அத்தாமசகுணங்கெடுகின்றது. இருபிறப்பாளன் பணியால் சூத்திரன் சிறந்தபெருமையை யடைகின்றான். எறு. காண்க.

சூத்திரன் விசேடதருமம்.

தேவலர். தெவலஃ॥ "శూద్రధర్మాఃత్రివర్ణ శిశ్రూషాకళత్రాది పోషణకర్షణ పశుపాలన భారోద్వహనపణ్యవ్య వహారచిత్రకర్మ నృత్తగీతవేణువీణాముర జ మృదంగవాదనాదిని" = சூத்திரதருமமாவன, உயர் மூவருணத்தருக்கும் பணிபுரிதல், மனைவிமுதலாயினோரைக் காத்தல், நிலத்தையுழுதல், பசுமேய்த்தல், பாரஞ்சுமத்தல், அங்காடிவிற்றல், சித்திரமெழுதல், கூத்து, பாட்டு, குழலூதல், (எனைபதுலோக்கருவியூதலுமாம்). வீணைவாசித்தல், மத்தளமுழக்கல், மூசுமுதலிய தோற்கருவி முழக்கன்முதலியனவாம். எ-று. காண்க.

சூத்திரனுக்குரிய கருமாதிகாரம்.

விஷ்ணு புராணம். విష్ణుపురాణే॥ "దానంచదద్యాచ్ఛూద్రోపి సాకయ ఖ్యైర్యజేత్చ। పిత్ర్యాదికంచసర్వం వైశూద్రఃకుర్వీతనేతరత్" = சூத்திரனும் தானம்

கொடுக்கவேண்டும். பாகஎச்சங்களால் தேவபூசை செய்யவேண்டும். பிதிர் கரும முதலியவெல்லாம் செய்யவேண்டும். ஏனைய ஓதல் முதலிய நான்கு கருமங்களும் செய்யலாகாது. எ – று. காண்க. பாகவெச்சம், என்பது – சமைத்த பதார்த்தங்களால் தேவர்களுக்குச் செய்யும் பலிமுதலிய கருமங்களாம்.

யாஞ்ஞவற்கியர். యాజ్ఞవల్క్యుఃll "భార్యారతశ్శుచిర్భృత్య భర్తాశ్రీ భక్రియాపరఃl నమస్కారేణ మంత్రేణ పంచయజ్ఞాన్న హాపయేత్"=மனைவியிடத்து அன்புடையவனும் (எனவே மணம் புணர்ந்துகிரகத்தனாக விருக்கவேண்டுமேயன்றி பிறனில் விழைதல் செய்யலாகாது என்பது) சுத்தனும் (எனவேநீராடன் முதலியவற்றுல் தேக சுத்தனுதலும், பொய் கூறுமையால் நாக்குச் சுத்தனுதலும், தேவர், வேதியர் ஆசிரியர் பத்தியால்மனச்சுத்தனுதலுமாம்.) கூலிவேலையாளரைக் காப்பவனும், சிராத்தமுதலியகருமங்களைச் செய்பவனுமுள்ள சூத்திரன் "நமஃ" என்றமந்திரத்தால் ஐம்பெரும் வேள்விகளைத் தவருது செய்யவேண்டும். எ–று. காண்க.

சாந்திபர்வம். శాంతిపర్వణిll "స్వాహాకారనమస్కార మాత్రంశూద్రస్యధీ యతెl తాభ్యాంశూద్రఃపాశయజ్ఞై ర్యజెతబ్రాహ్మణాంస్వయంl సంచయాంశ్చనకుర్వీత జాతుశూద్రఃకథంచనl నెవయాహిధనంలభ్యా వ వశెకుర్యాద్ధరీయసఃl రాజ్ఞాదానమనుజ్ఞాతఃక మంకుర్వీతధార్మికఃll"="స్వాహా"="నమః"=என்றஇவ்விரண்டுமந்திரங்கண்மாத்திரமே சூத்திரனுக்குவிதிக்கப்படுகின்றது. அதனற் சூத்திரன் பாகஎச்சஞ் செய்யவேண்டும். வேதியரைத் தானேசேவிக்கலாம். (எனவே தக்ககாலத்தில், படுக்கையிடுதல் கால்வருடல் முதலியனவாகத் தொட்டுச்செய்தலாம்). தான்செய்யும் தொழிலில் எவ்வகையாலேனும் மிகுதிசெய்து சேர்த்துவைத்துக்கொள்ளலாகாது. சேவித்தலால் திரவியத்தைக் சம்பாதித்துப்பெரியோர் பக்கலாகவைத்தல்வேண்டும். அரசனேயாயினும், தலைவனேயாயினும், உன்பொருளைக் கொண்டுபோ என்றபின் கொண்டுவந்து மனம்போல் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆயின் தருமத்தோடொழுகவேண்டும். எ-று. காண்க.

அநுசாசனம். అనుశాసనికెll "అహింసకశ్శుభాచారొగొదెవద్విజపూజకఃl శూద్రొధర్మఫలైరిష్టైస్స్వధర్మెణైవయజ్యతె"=கொலைசெய்யாதவனும், நல்

லஆசாரமுடையவனுய், தேவனைப் போலும் வேதியனைப்பூசிப் பவனுய், தன்தருமத்தை விடாதவனுயுள்ள சூத்திரன், தான் செய்த கருமங்களின் புண்ணியப்பயனை முற்றும் பெறுவன். எறு. காண்க.

சூத்திரன் ஜீவனமார்க்கம்.

சூத்திரன் வேதியர் பணிபுரிதல் மறுமைப்பயன் ஒன்றற் கேஎதுவாதலன்றி, இம்மைப்பயனுகிய சீவனவழியாகவு மிருக் குமென மனு கூறினர். மநுஃ॥ "ప్రకల్ప్యతస్యతైర్వృత్తిఃస్వకుటుంబాభ థార్హతఃశక్తించావెత్యభక్తించ భృత్యానాం చపరిగ్రహం। ఉచ్ఛిష్టమన్నందాత వ్యం జీర్ణానివసనానిచ।పులాకాశ్చైవధాన్యానాం జీర్ణాశ్చైవపరిచ్ఛదాః॥" = வேதி யர்தமது பணிசெய்யுஞ் சூத்திரனுக்குத் தமது குடும்பத்திலி ருந்து தக்கசீவனவழியை யுண்டுபண்ணவேண்டும். அவன் செய் யும்பணிக்கும், அவனுக்குண்டாயிருக்கும் பத்திக்கும், அவன் குடும்பத்திற்கும் தக்கவாறு தன்னளவையும் அறிந்து கொடுக்க வேண்டும். உண்டுமிக்கஎச்சில், பழையது, அனுபவித்து மிகுந்த பண்டங்கள், பழையஆடைகள், சோறு, அல்லது, அவல்பொரி முதலியன, தானியவகைகளிற் சிறிது சிறிது, பழைமைப் பட்ட ஏனையகருவிப் பொருள்களும் கொடுக்கப்படுவனவாம். ஏ–று. காண்க.

சாந்திபர்வம். శాంతిపర్వణి॥ "యశ్చకశ్చిద్ద్విజాతీనాం శూద్రశ్శిల్పోపజీవనాఃప్రకల్ప్యతస్యతైరాహు ర్వృత్తిర్ధర్మవిదోజనాఃభత్రవేష్టనమాంజాని హ్యుపానద్వ్యజనానిచ। యాతయామానిదేయాని శూద్రాయపరిచారిణె" = யாரோ னுஞ் சூத்திரன் அந்தணனுக்குப் பணிசெய்வோனுகவரின் அவ னுக்குச் சீவனத்தை யுண்டுபண்ண வேண்டுமென்று தரும முணர்ந்தவர்கள் கூறுகின்றனர். குடை, தலைக்காடை, அரை ஞாண், பாய், செருப்பு, விசிறி, உடுக்குமாடை இவைகள்பழை மைப்பட்டால் பணிவிடைசெய்யும் சூத்திரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். எறு. காண்க.

சூத்திரன்கடன்.

மனு. மநுஃ॥ "ఏకమేవతుశూద్రస్య ప్రభుఃకర్మసమాదిశత్। ఏతేషామేవవర్ణానాం శుశ్రూషామనసూయయా" = சூத்திரனுக்கு வேதியன் பணியேயெல்லாக்

கருமமாகவுமிருக்கின்றது. அதனைவிட்டு வேறுளந்தத் தொழில் செய்தாலும்வீணும். எறு. காண்க.

சூத்திரனுக்குவேதியன் பணியேசிறந்ததருமம்.

அரசவணிகர் பணிசீவனத்தின் பொருட்டாமாதலால் பொதுத்தருமம். என மனுகூறினர். மநுஃ॥ "சூத்ரஸ்துவ்ருத்திமாகாங்க்ஷேத் க்ஷத்ரமாராதயேத்யதி। தநிநம்வாப்யுபாராத்ய வைச்யஂசூத்ரோஜிஜீவிஷேத்। ஸ்வர்கார்தமுபயார்தம்வை விப்ரானாராதயேத்ஸுஃ। ஜாதச்சாஹ்நாசபத்யஸ்ய ஸாஹ்யஸ்யகிருதக்ருத்யதா" சூத்திரன் சீவனத்தை விரும்புவானுயின் பொருளுடையவனை அரசனேயேனும், வசியனேயேனும், அடுத்துப் பிழைக்கவேண்டும். இம்மையிற்சீவனமும் மறுமையில் நற்கதியையும் விரும்பினவன் வேதியர்களை அடுத்திருக்கவேண்டும். இவன் அந்தணன் ஏவல் செய்வோன் என்னும் பெயரைப்பெறுதலேயன்றே? அவனுக்குச் சுத்தத்தன்மை. எறு. காண்க. (கூஉ)

மூ॥ லவணம்மதுதைலஂச ததிக்ருதக்ஷுதஂபயஃ
நதுஷ்யேச்சூத்ரஜாதீநாஂ குர்யாத்ஸர்வமவிக்ரயஂ.॥ ஈஅபு॥

என்பது, அந்தணன் பணியிற்சீவிக்க முடியாவழிச் சூத்திரன் செய்கை கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) உப்பு, தேன், எண்ணெய், தயிர், மோர், நெய், பால், இவைகளை யாவர்க்கும் விற்கலாம். சூத்திரர்க்கு அதுகுற்றமன்று. எறு.

இருபிறப்பாளரேவல்கேட்டு அவர்கள்பணி செய்வதனற் பிழைக்கமுடியாத சூத்திரன் தன்சீவனத்தின் பொருட்டு, உப்பு முதலியவற்றை விற்றலாம்.

ஆயின். உப்புமுதலியன தன்னைவிற்றவனுக்குக் குற்றத்தை யுண்டு பண்ணுகின்றது என யாஞ்ஞவல்கியர் கூறினர். யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ "ஃலாபலக்ஷௌமஸாம மநுஷ்யாஃபீருதஃ। திலாதநரஸக்ஷீரா ஸ்தாதிஷீரம்க்ருதஂஜலம்। சஸ்த்ரோஸவமதூச்சிஷ்ட மதுலாக்ஷாச்சர்மிணஃ। ம்ருச்சர்மபுப்பகுதப கேசதக்ரவிஷக்ருதீஃ। காசேயநீலலவண மாம்ஸைகசஃபஸீஸகாந்। சாகாத்ரோபதிபிண்யாக பகுகந்தாம்ஸ்தைவ ச। வைச்யவ்ருத்யாபிஜீவம்ஸ்து விக்ரீணீதகதாசந। லாக்ஷாலவண மாம்ஸாநிப தநீயாநிவிக்ரயே।ப யோததிசமத்யஂசஹீநவர்ண கராணிது" = "ஃலம்"

இலந்தைக்கனி தாபதக்கனி தவிர ஏனைய வாழைக்கனி முதலி யவற்றினையும், "உபலம்" மாணிக்கமுதலிய மணிகளையும், "க்ஷௌமம்" நார்ச்சீலை, பருத்தியாடை, செவ்வாடை முதலிய வற்றையும், "சாமஃ" = சோமக்கொடியையும், "மனுஷ்யஃ" = ஆண், பெண், அலியராகிய அடிமைகளையும், "அஜாபம்" = அதிரச முதலிய தின் பண்டங்களையும், "பிருதுஃ" = பிரம்பு, சிந்தில்முதலியகொடி வகைகளையும், "திலாஃ" எள்ளினையும், "ஓதனம்" = சோற்றினை யும், "ரஸஃ" = வெல்லம், சருக்கரை, கருப்பஞ்சாறு முதலிய வற்றினையும், "க்ஷாரஃ" = யவாசாரம், சத்திசாரம், வெண்கார முதலியவற்றினையும், "ததி" = தயிரையும், "க்ஷீரம்" = பாலி னையும், உபலக்கணத்தால் பாலேடு – தயிர்க்கட்டிமுதலிய பால், தயிர்ச் சிதைவுகளையும் "க்ருதம்" = நெய்யையும், உபலக்கணத் தால் எண்ணெய் முதலிய சிக்குப் பண்டங்களையும், "ஜலம்" = நீரையும், "சஸ்த்ரம்" = வாள்முதலிய ஆயுதங்களையும் "ஆஸவம்"= கள்ளையும், "மதூச்சிஷ்டம்" = மெழுக்கினையும், "மது" = தேனை யும், "லாக்ஷா" = அரக்கினையும், = "பர்ஹி ஃ" = தருப்பையையும், "மருத்" = மண்ணினையும், "சர்ம" = தோலினையும், "புஷ்பம்" மலர்களையும், "குதபஃ" = கம்பளங்களையும், "கேசாஃ" = சாம ரை கவரிகண் முதலியவற்றினையும் "தக்ரம் = உஷ்ட்ரீ" = மோ ரினையும், "ஃமம்" = சிங்கிமுதலிய விடத்தினையும், (எனவே வசநாபிமுதலியன) "க்ஷிதிஃ" = நிலத்தினையும், "கௌசேயம்"= கோசத்தாற் பிறந்தது = பட்டுகளையும், "நீலம்" = நீலத்தினை யும், "லவணம்" = ஐவகைஉப்புகளையும், "மாம்சம்" = ஊனையும், "ஏகசபஃ" = குதிரை, கழுதை முதலியவற்றினையும், "நீரம்"= நயமுதலிய வுலோகங்களையும், "சாகம்" = காய்கறி வகைகளை யும், "ஆர்வீ ஃமதீ" =பச்சைப் பயற்றினையும், "பிண்யாகம்" = இலைக் கறிகளையும், "பசுஃ" = காட்டுப் பசுக்களையும், "கந்தாஃ" = சந் தனம் அகில்முதலிய வற்றினையும், வைசிய விருத்தியாற் பிழைக் கவேண்டினவனும் எப்பொழுதும் விற்றலாகாது. அவற்றுள், அரக்கு, உப்பு, ஊன் இம்மூன்றினையும் விற்றவனே ; அவை யப் பொழுதே நிலைமை கெடித்து விடுகின்றன. பால், தயிர், கள், இம்மூன்றும் விற்றவனையுடனே தாழ்ந்தசாதியா னாக்குகின்றன. எறு. என்னெனில் ? ஈனசாதி சூத்திரன் என்பது.

அற்றன்று. இந்தயாஞ்ஞவற்கியவுரை ஆபத்து இல்லாதவே தியன்விற்றலாகாதென்று கூறியதன்றிச் சூத்திரனைப் பற்றிக்கூறியதல்லவா மாதலின் மனுவுங்கூறினர். மநுः॥ "నమ్యక్పతితమాంసేన లాక్షయాలవణేనచ। త్ర్యహేనశూద్రోభవతిబ్రాహ్మణఃక్షీరవిక్రయీ। శూద్రస్తులవణాదీని విక్రీణన్నహిధుష్యతి" = ஊன், அரக்கு, உப்பு, இவைகளைவிற்ற வேதியன் மூழுவதும் பிரஷ்டனே யாகின்றான். வேதியன் மூன்றுநாள் பால்விற்றால் சூத்திரனேயாகின்றான். உப்புமுதலிய வற்றினைச்சூத்திரன் விற்றுற்குற்ற முடையவ ஞவதில்லை. எறு. காண்க. [பால்விற்ற வேதியன் மூன்றுநாள்வரையிற் சூத்திரனாகவிருக்கின்றான் என்பது சிலர் கருத்து.

சூத்திரன் வாணிபம்.

ஏவற்பணியால் பிழைப்பதற்குச் சத்தியில்லாத சூத்திரனுக்கு யாஞ்ஞவற்கியர் வாணிபத்தை விதித்தனர். యాజ్ఞవల్క్యः॥ "శూద్రస్యద్విజశుశ్రూషా తయాజీవస్వనిగచ్ఛెత్। శిల్పైర్వావివిధైర్జీవెత్ ద్విజాతిహిత మాచరన్" = சூத்திரனுக்கு வேதியன் பணிசெய்வதே தருமம். அதனால் பிழைக்கமாட்டாதவன் வாணிகஞ்செய்யலாம். எந்தத் தொழிலால் இருபிறப்பாளர் ஏவலைத்தான் செய்யக்கூடுமோ? அப்படிப்பட்ட பல சிற்பத்தொழிலாலாயினும் பிழைக்கலாம். எறு. காண்க.

மனு. மநுः॥ "అశక్నువంస్తుశ్రూషాం శూద్రఃకర్తుంద్విజన్మనాం। పుత్రదారాత్యయంప్రాప్తో జీవెత్కారుకకర్మభిः। యైఃకర్మభిస్సుచరితై శ్శుశ్రూష్యంతెద్విజాతయः। తానికారుకకర్మాణి శిల్పానివివిధానిచ" = இருபிறப்பாள ரேவலைச்செய்யுந் திறமில்லாத சூத்திரன் மனைவி மக்களுக்குச் சீவனங் கிடையாதஆபத்தினையடைந்தபோது, தச்சவேலை, மண்வேலை, உலோகவேலை, முதலியவற்றாலாயினும் பிழைக்கலாம். நல்லஒழுக்கமுடையஎத்தொழிலால் இருபிறப்பாளர் சேவிக்கப்படுகின்றாரோ? அப்படிப்பட்ட தச்சுமுதலிய காருகவினையாயினும், பலவகைப்பட்டசிற்பம் (எனவே படமெழுதல் முதலிய கைவேலையாயினும்செய்யலாம். ஏ-று. காண்க. (கூகூ)

சூத்திரன் விலக்கு.

మూ॥ విక్రీణన్మధ్యమాంసాని హ్యభక్ష్యస్యచభక్షణం
కుర్వన్నగమ్యాగమనం శూద్రోపతితతాం॥ ॥౯౪॥

మూ॥ కపిలాక్షీరపానేన బ్రాహ్మణీగమనేనచ
వేదాత్తరవిచారేణ శూద్రోపతతతల్క్షణాత్. ॥౬౫॥

என்பன. சூத்திரன் ஆபற்காலத்திலுஞ் செய்யலாகாதன கூறுகின்றன.

(இ–ள்). கள், ஊன், விற்றலும், தின்னப் படாதனவற்றைத் தின்றலும், புணரத்தகாதவளைப் புணர்ந்தாலும் சூத்திரன்அப் பொழுதே கெடுகின்றான். கபிலைப்பசுவின் பால்குடித்தலினாலும், அந்தணமாதினைப் புணர்தலாலும், வேதத்தை விசாரித்தலாலும் சூத்திரன் அந்தக்கணமே நிலைதவறினவனுவான். எ–று. காண்க.

"மத்யம்" =மத்தியமென்பது, பனங்கள், பலாச்சாறு, முந்திரிச்சாறு, இலுப்பைப்பூச்சாறு, பேரீச்சஞ்சாறு, தென்னங்கள், ஈச்சங்கள், முதலியவாகப் பலவகைப்படும்.

"அభక్ష్యం" = உண்ணலாகாதன. பசுவூன் முதலியன.

"అగమ్యా" = புணரலாகாதவள். அந்தணர் மாதுபோல்வாள். (சுருக)

சூத்திரதருமம் முற்றிற்று.

ఇతిశ్రీపరాశరస్మృతౌ ప్రథమాధ్యాయః॥ பராசரமிருதி முதலத்தியாயம் முற்றிற்று.

మాధవీయశ్లోకః॥ "ప్రఖ్యాతాహిపరాశరస్మృతి రిహస్మృత్యా గమాఖ్యాపనై ధర్మావర్ణచతుష్టయీబహుమతౌ సాధారణార్థా భిధా। ఆద్యస్త్వాహ్నికశిష్టనా మవిహి తష్షట్కర్మ పూర్వోపరణ పూర్వాధ్యాయనిరూపితం తదఖిలంవ్యాఖ్యా త్తుధీర్మాధవః॥

அம்மாதவிய சுலோகவுரை.

மிருதிகளால்வந்த ஆசாரங்களையும் (சுருதி மிருதிகளின் கருத்து) நன்றுவிளக்குவதில் பராசரமிருதி சிறந்ததாம். அதனுள் நான்குவருணத்தருக்கும் ஒத்த பொதுச்சிறப்புத் தருமங்

கள் கூறப்பட்டன, முதல்சிட்டர்களின் நாட்கருமக்கடன் கூறப் பட்டது. வேட்டல் முதலிய அறுதொழிலும் பின் கூறப்பட் டன. இங்ஙன முதலத்தியாயத்துட் கூறப்பட்ட அவற்றினை யெல்லாம் நல்லறிவினையுடைய மாதவர் உரைசெய்தனர். எ–று. காண்க.

ఇతిశ్రీమదాజాధిరాజ పరమేశ్వర వైదికమార్గ ప్రవర్తక శ్రీవిరబుక్కభూపాల సామ్రాజ్య ధురంధరస్య మాధవామాత్యస్యకృతౌ పరాశరస్మృతి వ్యాఖ్యాయాంప్రథ మోధ్యాయః॥

ஸ்ரீ புக்கணராயருடையமுதலமைச்சராகிய

ஸ்ரீ மாதவாசிரியர்செய்தருளிய

பராசரமிருதிவியாக்கியானம்

முதலத்தியாயம்

தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

——:o:——

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
21	15	எ-ம்,	—
23	8	மென்றும்	என்றும்
,,	16	பிதர்	பிதிர்
24	20	அது பாதங்களுக்குப்	அதுபாதகங்களுக்குப்
25	21	எம்போலியற்கு	நம்போலியற்கு
28	8	மிகுதியாம்	மிகுதியாய்
31	32	என்று	என்பது
43	19	சம்பந்த	சம்பந்தம்
62	28	எனவும்படும்.	என்பனவாம்
65	16	உணர்த்தப்பட்டால்	உணர்த்தப்பட்ட
67	17	அக்நிஷ்டோமீய	அக்நிஷ்டோமீய
,,	29	உணர்ச்சியால்	உணர்ச்சியில்
70	13	அக்நிஷ்டோமீய	அக்நிஷ்டோமீய
,,	23	அக்நிஷ்டோமாதி	அக்நிஷ்டோமாதி
,,	25	அக்நிஷ்டோமீய	அக்நிஷ்டோமீய
99	17	உவ்ள	உள்ள
101	17	கூறப்படுகின்றது.	கூறப்படுகின்றன
102	26	சுகம்	சகம்
108	6	பலவிதமாகயுடையதாக்	பலவிதமா யுடைய தாகக்
112	14	விடயங்களேசேட்டேன்	விடயங்களேக்கேட்டேன்
116	33	யார்குத்	யார்க்குத்
118	22	வினைவது	வினைவது
123	2	தருமங்களேப்	தருமங்களே
124	11	யபர்	யார்
126	10	பதிஞுகிய	பதிதஞுகிய
,,	27	பதிதஞுகின்	பதிதஞுகின்ருன்
128	30	உணர்த்துகின்றது	உணர்த்துகின்றன
129	11	நின்கின்றது	நிற்கின்றன
140	10	(சுங)	(சுஉ)
142	13	பிராயசித்தம்	பிராயச்சித்தம்
,,	15	எனவெ	எனவே

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
142	21	உதசரிக்கப்படும்	உதகரிக்கப்படும்
147	1	பிதுர்	பிதிர்
154	8	இடையிட்டோடும்	இடையீட்டோடும்
161	13	நயத்திலுலேனும்	நியாயத்திலுலேனும்
163	28	வகைய்ல்	வகையால்
207	12	நாதமூன்முவன	தாதமூன்முவன
208	1	இராஜசாதனம்	இராஜசதானம்
213	25	தேவலகணிகலக்கணம்	தேவலகணிலக்கணம்
226	11	எனில்	என்னெனில்
252	8	ளேள்வி	வேள்வி
,,	31	இதுவும்	இதுவும்
264	9	அவனே	அவனே
267	16	சக்தி	சந்தி
269	23	தனக்கியவைகளே	தனக்கினியவைகளே
273	9	மேற்குமுசமரகா	மேற்குமுகமாகா
280	5	மிச்சையுடையவன்	இச்சையுடையவன்
283	18	குறைக்கலாதென்பது	குறைக்கலாகாதென்பது
286	28	பிராம	பிரம
302	4	உபயோசிக்க	உபயோகிக்க
328	1	முழுகத்தவனும்	முழுகத்தக்கவனும்
341	25	கிரியாஸ்காரம்	கிரியாங்கஸ்காரம்
346	27	தோற்றுவதேயாயிலும்	தோற்றுவதேயாயினும்
,,	28	உபலக்ஷன	உபலக்ஷண
352	5	பிராஜ்யம	பிராஜ்யாம
354	2	இரோசகமென்றும்	இரோசகமென்றும்
,,	,,	பிராஜ்யமம்	பிராஜ்யாமம்
364	24	கூறியலெல்லாம்	கூறியவெல்லாம்
368	4	மற்ருரு	மற்ருரு
387	11	பசுவினேபும்	பசுவினேயும்
393	12	நள்முக	நன்முக
396	4	விரும்பியே	விரும்பிய
400	22	வேண்டுமம	வேண்டும்
402	10	இச்சிறுவன்	இச்சிறுவர்
418	26	கிழக்குமுகவிருந்து	கிழக்கு முகமாக விருந்து
420	13	குழுகும்	குழுமும்
422	28	மும்மூன்றுதரம்	மும்மூன்றுதரம்பிதிரர்க்கு
434	29	தருப்பணம	தருப்பணம்
448	10	விஷ்ஷு	விஷ்ணு
		ஏக்குந்தன்	பூசிக்குந்தன்
		கை	உலகை
			நடந்திளைத்து
			செல்வமுடைய

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
518	22	உடைய	உடையதாய்
520	2	உச்சாகததை	உச்சாகத்தை
,,	8	இசசை	இச்சை
,,	13	பலகின	பலகீன
,,	22	உணடி	உண்டி
,,	26	உண்ணலாது	உண்ணலாகாது
,,	,,	இராகுவினுல்	இராகுகேதுவினுல்
523	28	சூரியவுதயம்	சூரியவுதயம்
524	8	கிராஸ்தாஸ்தமான	கிரஸ்தாஸ்தமான
525	6	புசிக்கலாகரது	புசிக்கலாகாது
532	20	கூறப்பட்டது	கூறப்பட்டன
534	7	குற்றத்தை	குற்றம்
,,	14	நால்வகைவிரதமான	நால்வகைவிரதமாவன
543	2	மணி மணி	மணி
549	3	கொல்லலாகாதென்று	கொல்லலாகாதென்று
561	18	அணைவருனடய	அணைவருடைய
567	27	கெடுற்ருல்	கேடுற்ருல்
568	16	சுவணதானம்	சுவர்ணதானம்
570	7	உன்டாகும்	உண்டாகும்
572	13	கொல்ல	செல்ல
574	6	வெண்டும்	வேண்டும்
,,	7	இரசியம்	இரகசியம்
,,	17	நித்தகருமங்களை	அரசாட்சி கருமங்களை
581	11	நிறுத்தலனவை	நிறுத்தலளவை

———:o:———